

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 30. augusts

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2014.–2015. GADA SESIJA

2015. gada 9. marta sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 132, 14.4.2016.

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 10.–12. marta sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 132, 14.4.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

2016/C 316/01 Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par 2013. gadā Eiropas Savienībā sasniegto progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā (2014/2217(INI)) 2

2016/C 316/02 Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par ikgadējo ziņojumu par ES konkurences politiku (2014/2158(INI)) 15

2016/C 316/03 Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2013. gada pārskatu (2014/2157(INI)) 30

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

2016/C 316/04 Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu (2014/2155(INI)) 37

2016/C 316/05 Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Melnkalnes 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2947(RSP)) 48

2016/C 316/06	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2948(RSP))	54
2016/C 316/07	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Serbijas 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2949(RSP))	61
2016/C 316/08	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā (2014/2950(RSP))	68
2016/C 316/09	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2015. gada izaugsmes pētījums (2014/2221(INI))	75
2016/C 316/10	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā (2014/2222(INI)) . . .	83
2016/C 316/11	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par vienotā tirgus pārvaldību 2015. gada Eiropas pusgadā (2014/2212(INI))	98
2016/C 316/12	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par bērnu seksuālu izmantošanu internetā (2015/2564(RSP))	109

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

2016/C 316/13	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par organizācijas “ISIS/Da’esh” nesenajiem uzbrukumiem un cilvēku, it īpaši asīriešu nolaupīšanas gadījumiem Tuvajos Austrumos (2015/2599 (RSP))	113
2016/C 316/14	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Dienvidsudānu, tostarp nesenajiem bērnu nolaupīšanas gadījumiem (2015/2603(RSP))	117
2016/C 316/15	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Tanzāniju, jo īpaši par zemes sagrābšanas jautājumu (2015/2604(RSP))	122
2016/C 316/16	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Krievijas opozīcijas līdera Borisa Ņemcova slepkavību un demokrātijas stāvokli Krievijā (2015/2592(RSP))	126
2016/C 316/17	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos gada ziņojumu Eiropas Parlamentam (2014/2219(INI))	130
2016/C 316/18	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2014/2216(INI))	141
2016/C 316/19	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par attiecībām starp ES un Arābu valstu līgu un sadarbību terorisma apkarošanas jomā (2015/2573(RSP))	172
2016/C 316/20	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par jūrasasaru krājuma ilgtspējīgu izmantošanu (2015/2596(RSP))	176
2016/C 316/21	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Eiropas Savienības prioritātēm 2015. gadā attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi (2015/2572(RSP))	178
2016/C 316/22	Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par stāvokli Venecuēlā (2015/2582(RSP))	190

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

2016/C 316/23	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Theodoros Zagorakis</i> imunitāti (2015/2048(IMM))	194
2016/C 316/24	Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Sergei Stanishev</i> deputāta imunitāti (2014/2259(IMM))	196

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

2016/C 316/25	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2013/009 PL/ <i>Zachem</i>) (COM(2015)0013 – C8-0010/2015 – 2015/2016(BUD))	198
2016/C 316/26	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2014/014 DE/ <i>Aleo Solar</i>) (COM(2014)0726 – C8-0012/2015 – 2015/2018(BUD))	201
2016/C 316/27	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/007 BE/ <i>Hainaut steel (Dufenco-NLMK)</i>) (COM(2014)0725 – C8-0013/2015 – 2015/2019(BUD))	204
2016/C 316/28	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2014/012 BE/ <i>ArcelorMittal</i>) (COM(2014)0734 – C8-0014/2015 – 2015/2020(BUD))	208

2016/C 316/29	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2014/011 BE/ <i>Caterpillar</i>) (COM(2014)0735 – C8-0015/2015 – 2015/2021(BUD)) 212</p>
2016/C 316/30	<p>P8_TA(2015)0046</p> <p>Autopārvadājumiem Kopienā izmantotu transportlīdzekļu gabarīti un masa ***II</p> <p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (11296/3/2014 – C8-0294/2014 – 2013/0105(COD))</p> <p>P8_TC2-COD(2013)0105</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/..., ar ko groza Padomes Direktīvu 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos 215</p>
2016/C 316/31	<p>P8_TA(2015)0047</p> <p>Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondi ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (COM(2013)0462 – C7-0209/2013 – 2013/0214(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2013)0214</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem 217</p>
2016/C 316/32	<p>P8_TA(2015)0048</p> <p>Starptautisku komisijas maksas, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par starptautisku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (COM(2013)0550 – C7-0241/2013 – 2013/0265(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2013)0265</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par starptautisku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem 219</p>
2016/C 316/33	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/011 BE/ <i>Saint-Gobain Sekurit</i>) (COM(2015)0009 – C8-0011/2015 – 2015/2017(BUD)) 220</p>

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

2016/C 316/34

P8_TA(2015)0053

Kopīgi noteikumi importam no dažām trešām valstīm ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (pārstrādāta redakcija) (COM(2014)0323 – C8-0014/2014 – 2014/0168(COD))

P8_TC1-COD(2014)0168

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par kopīgiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (pārstrādāta redakcija) 224

2016/C 316/35

P8_TA(2015)0054

Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ar Melnkalni ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (kodificēta redakcija) (COM(2014)0374 – C8-0035/2014 – 2014/0190(COD))

P8_TC1-COD(2014)0190

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (kodificēta redakcija) 226

2016/C 316/36

P8_TA(2015)0055

Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (kodificēta redakcija) (COM(2014)0594 – C8-0169/2014 – 2014/0276(COD))

P8_TC1-COD(2014)0276

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (kodificēta redakcija) 227

2016/C 316/37

P8_TA(2015)0056

Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu imports Savienībā ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) (COM(2014)0586 – C8-0166/2014 – 2014/0272(COD))

P8_TC1-COD(2014)0272

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) 228

2016/C 316/38

P8_TA(2015)0057

Dažu koncesiju atcelšana attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā
***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) (COM(2014)0593 – C8-0170/2014 – 2014/0275 (COD))

P8_TC1-COD(2014)0275

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) 229

2016/C 316/39

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu grozīto nolīgumu, ar ko izveido Vidusjūras Vispārējo zivsaimniecības komisiju (14993/2014 – C8-0027/2015 – 2014/0274(NLE)) 230

2016/C 316/40

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par 2016. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija (2015/2008(BUD)) 231

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2014.–2015. GADA SESIJA

2015. gada 9. marta sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 132, 14.4.2016.

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 10.–12. marta sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 132, 14.4.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0050

2013. gadā ES sasniegtais progress sievietes un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par 2013. gadā Eiropas Savienībā sasniegto progresu sievietes un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā (2014/2217(INI))

(2016/C 316/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1949. gada Konvenciju par cīņu ar cilvēku tirdzniecību un prostitūcijas ekspluatēšanu no trešo personu puses,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, ko 1995. gada 15. septembrī pieņēma Ceturtajā Pasaules sievietes konferencē, un turpmākos noslēguma dokumentus, kurus pieņēma ANO īpašajās sanāksmēs "Pekina + 5" (2000), "Pekina + 10" (2005) un "Pekina + 15" (2010),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI ⁽²⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2006. gada 13. decembra Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un jo īpaši tās 6. pantu par sievietēm ar invaliditāti,

⁽¹⁾ OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI ⁽²⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem (Direktīva par sieviešu pārstāvību valdēs (COM(2012)0614)),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā 2011. gada 7. marta Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu 2011.–2020. gadam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. marta paziņojumu “Stingrāka apņemšanās veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību. Sieviešu harta” (COM(2010)0078),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 16. septembra darba dokumentu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijas (2010.–2015. gads) starpposma pārskatīšana” (SWD(2013)0339),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 8. maija darba dokumentu “Ziņojums par progresu vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā 2012. gadā” (SWD(2013)0171),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 25. novembra paziņojumu “Sieviešu dzimumorgānu kropļošanas izskaušana” (COM(2013)0833),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta 2012. gada ziņojumu “Pārskats par Pekinas rīcības programmas īstenošanu ES dalībvalstīs. Vardarbība pret sievietēm — atbalsts cietušajiem”,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 5. un 6. jūnija secinājumus “Pret sievietēm un meitenēm vērstas visa veida vardarbības, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, novēršana un apkarošana”,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 6. februāra rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas izskaušanu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2011. gada 7. marta secinājumi.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0105.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā kopš 1975. gada pieņemtās Eiropas direktīvas par vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm dažādiem aspektiem (Direktīva 2010/41/ES ⁽¹⁾, Direktīva 2010/18/ES ⁽²⁾, Direktīva 2006/54/EK ⁽³⁾, Direktīva 2004/113/EK ⁽⁴⁾, Direktīva 92/85/EEK ⁽⁵⁾, Direktīva 86/613/EEK ⁽⁶⁾ un Direktīva 79/7/EEK ⁽⁷⁾),
- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par principa “Vienlīdzīga samaksa vīriešiem un sievietēm par tādu pašu vai vienādas vērtības darbu” piemērošanu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. marta rezolūciju par ekonomiskās krīzes ietekmi uz dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sieviešu mobilitāti izglītības un profesionālajā jomā ES ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. marta rezolūciju par dzimumu stereotipu izskaušanu Eiropas Savienībā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 6. februāra rezolūciju par ANO Sieviešu statusa komisijas 57. sesiju: visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušana un novēršana ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra rezolūciju par sieviešu nodarbinātības apstākļiem pakalpojumu nozarē ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 24. maija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par principa “Vienlīdzīga samaksa vīriešiem un sievietēm par tādu pašu vai vienādas vērtības darbu” piemērošanu ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2009. gads ⁽¹⁵⁾, 2011. gada 8. marta rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010. gads ⁽¹⁶⁾ un 2012. gada 13. marta rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2011. gads ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 6. jūlija rezolūciju par sievietēm un uzņēmējdarbības augstākā līmeņa vadību ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 5. aprīļa rezolūciju par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai ⁽¹⁹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā ⁽²⁰⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽²¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti ⁽²²⁾,

⁽¹⁾ OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 68, 18.3.2010., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 359, 19.12.1986., 56. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0073.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0247.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0074.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 47. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 75. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 35. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 65. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 1. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 134. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 26. lpp.

⁽²⁰⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 77. lpp.

⁽²¹⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 79. lpp.

⁽²²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 31. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par seksuālo izmantošanu un prostitūciju un tās ietekmi uz dzimumu līdztiesību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (Direktīva par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu (COM(2008)0637)),
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. maija secinājumus par dzimumu līdztiesību sportā,
 - ņemot vērā Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 3. jūnija progresa ziņojumu par Barcelonas mērķiem “Mazu bērnu aprūpes pakalpojumu attīstība Eiropā ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei”,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada septembra ziņojumu “Statistikas dati par sievietēm uzņēmējām Eiropā”,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (FRA) 2014. gada marta pārskatu “Vardarbība pret sievietēm — ES mēroga aptauja”, kurā pirmo reizi ir sniegti dati par dažādu pret sievietēm vērstas vardarbības izplatību, raksturu un sekām, kā arī cietušo personu reakciju uz vardarbīgajiem incidentiem un viņu izpratni par savām tiesībām,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. pantu par sabiedrības veselību un jo īpaši tā 7. punktu, kurā noteikts, ka “Savienības rīcība respektē dalībvalstu atbildību par savas veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu”,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A8-0015/2015),
- A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir pamattiesības, kas Līgumos ir atzītas kopš 1957. gada Romas līguma, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartā; tā kā, neraugoties uz to, ka Eiropas Savienība ir pieņēmusi daudzus dokumentus, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas un attieksmi vīriešiem un sievietēm un novērstu jebkādu diskrimināciju dzimuma dēļ, un to, ka Savienība pati ir noteikusi sev konkrētu uzdevumu par dzimumu līdztiesības jautājumu iekļaušanu visās savās darbībās, panākumi joprojām ir nepietiekami un aizvien pastāv liela vīriešu un sieviešu nelīdztiesība;
- B. tā kā princips par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem paredz, ka nedrīkst būt nekāda — tieša vai netieša — diskriminācija, arī respektējot maternitāti, paternitāti un ģimenes pienākumu sadali;
- C. tā kā ļoti svarīgi ir ņemt vērā daudzējādos un savstarpēji saistītos diskriminācijas veidus, ko piedzīvo daudzas sievietes un meitenes Eiropā (invaliditātes, migrantu izcelsmes, etniskās izcelsmes, vecuma, seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, grūtniecības, mājokļa statusa, zema izglītības līmeņa, vardarbības upura statusa dēļ utt.), un to, ka viņu apstākļi pēdējos gados ir pasliktinājušies;
- D. tā kā dokumentā “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” ir paredzēti vērienīgi mērķi, tostarp panākt 75 % nodarbinātības līmeni un līdz 2020. gadam vismaz par 20 miljoniem samazināt tādu personu skaitu, kuras cieš nabadzības un sociālās atstumtības dēļ vai kurām draud šādi apstākļi, un tie ir mērķi, kurus nebūs iespējams sasniegt, ja dalībvalstis neīsteno inovatīvu politiku, lai veicinātu dzimumu līdztiesību šā jēdziena tiešā nozīmē;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0162.

⁽²⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- E. tā kā dalībvalstu pieņemtie budžeta konsolidācijas politikas virzieni pirmām kārtām ietekmē publisko sektoru, kurā galvenokārt ir nodarbinātas sievietes un no kura lielākās ieguvējas arī ir viņas, un tādējādi nodara viņām divkāršu kaitējumu, un tā kā šie politikas virzieni padara nodarbinātību nestabilāku arī tāpēc, ka uzreiz palielina nepilnu darba laika līgumu skaitu (32 % sievietēm salīdzinājumā ar 8,2 % vīriešiem) un pagaidu līgumu skaitu, nemaz nerunājot par algu samazinājumu;
- F. tā kā vairāk ir tādu sieviešu nekā vīriešu, kas dzīvo nabadzībā un atstumtībā, jo īpaši tādas ir vecākas sievietes, kurām vidējais pensiju līmenis ir par 39 % zemāks nekā vīriešiem, un vientuļās mātes; tā kā ģimenes apstākļu dēļ sievietes daudz biežāk nekā vīrieši strādā nepilnu darba laiku vai saskaņā ar terminētiem vai pagaidu līgumiem un tā kā sieviešu nabadzību lielā mērā rada viņu darbvietu nestabilitāte;
- G. tā kā nabadzības apkarošana ir viens no pieciem Komisijas ierosinātajiem stratēģijas “Eiropa 2020” izmērāmajiem mērķiem; tā kā stratēģijas “Eiropa 2020” 10. integrētā pamatnostādne (sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību) varētu veicināt tādu valsts politikas virzienu pieņemšanu, ar kuriem aizsargāt sievietes, jo īpaši pret nabadzības risku, garantēt ienākumu drošību viena vecāka ģimenēm un vecāka gadagājuma sievietēm;
- H. tā kā krīze ir pastiprinājusi dzimstības līmeņa samazināšanos ES, ņemot vērā to, ka bezdarbs, nedrošās situācijas, nedrošie apstākļi un nenoteiktība attiecībā uz nākotni un ekonomiku liek pāriem — un jo īpaši jaunām sievietēm — atlikt bērnu laišanu pasaulē, tādējādi vēl vairāk pastiprinot demogrāfiskas novecošanās tendenci ES mērogā;
- I. tā kā atsevišķās dalībvalstīs pašreizējām nodokļu sistēmām raksturīga ir ierobežojoša izpratne par ģimeni tādā ziņā, ka tās dod priekšrocības ģimenēm, kurās strādā tikai viens no abiem vecākiem, un tādējādi bieži vien attur sievietes no strādāšanas un nesniedz pietiekamu atbalstu ģimenēm, kurās ir tikai viens no vecākiem, daudzbērnu ģimenēm un ģimenēm, kas palīdz apgādājamiem radniekiem;
- J. tā kā, neraugoties uz to, ka Eiropas Savienībā sievietes ir gandrīz 60 % no absolventiem, neproporcionāli zema ir viņu pārstāvība starp augstākajām amatpersonām un amatos, kas saistīti ar lēmumu pieņemšanu, un ES sieviešu zinātnieču un inženieru īpatsvars ir zemāks par 33 %, turpretim veselības aprūpes, izglītības un sociālās labklājības nozarēs viņas ir gandrīz 80 % no darbspēka;
- K. tā kā pastāv izteikta horizontāla segregācija jeb darbu dalījums pēc dzimuma principa, kuru raksturo tas, ka gandrīz puse no strādājošām sievietēm ir koncentrēta 10 no 130 profesijām, kas minētas Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) izveidotajā Starptautiskajā standartizētajā profesiju klasifikācijā (ISCO), un tikai 16 % darba ņēmēju strādā nozarēs, kurās ir vienāda vīriešu un sieviešu proporcija;
- L. tā kā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kuru īpatsvars ir 99 % no Eiropas uzņēmējdarbības kopskaita, ir izšķiroša nozīme, lai īstenotu dokumentu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”; tā kā Eiropas Savienībā tikai 31 % no uzņēmējiem ir sievietes; tā kā uzņēmējdarbības līmenis sieviešu vidū Eiropas Savienībā ir 10 % salīdzinājumā ar 19 % starp vīriešiem; tā kā ir jāveicina un jāatbalsta lielāka sieviešu uzņēmējdarbība;
- M. tā kā apmēram 42 % no personām, kas saistītas ar lauksaimniecību, ir sievietes un Eiropā 3 no 10 lauku saimniecībām vada sievietes; tā kā vīriešu un sieviešu vienlīdzīgu iespēju veicināšanai un tajā pašā laikā sieviešu iesaistīšanai lielākā skaitā uzņēmējdarbībā un sabiedrībā, īpaši lauksaimniecībā, patlaban Eiropā ir jāveltī vairāk rūpju;
- N. tā kā sieviešu bezdarba līmenis ir 63 %; tā kā sieviešu un vīriešu darba samaksas atšķirības sasniedz 16,4 %; tā kā valstu parlamentu deputātu vidū 73 % ir vīrieši, lielo uzņēmumu valdēs sievietes ir 17,8 % un viņas gandrīz trīs reizes vairāk laika nedēļā nekā vīrieši pavada māsaimniecības darbos, piemēram, rūpējoties par bērniem, veciem cilvēkiem un invalīdiem un veicot māsaimniecības pienākumus;
- O. tā kā 37 % no jaunievēlētā Eiropas Parlamenta, 9 no 28 jaunajiem komisāriem un 7 no 28 Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem ir sievietes;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- P. tā kā, ņemot vērā to, ka daudzas sievietes nav reģistrētas kā bezdarbnieces, īpaši tās, kas dzīvo lauku apvidos vai attālos reģionos, kā arī daudzas no tām, kuras nododas tikai māsaimniecības darbiem un bērnu aprūpei, sieviešu bezdarba līmenis nav pietiekami novērtēts; tā kā šāda situācija rada atšķirības iespējās saņemt publiskos pakalpojumus (pabalsti, pensija, grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, darbnepējas apmaksā, piekļuve sociālajam nodrošinājumam u. c.);
- Q. tā kā, turpinoties šādām tendencēm, būtu jāgaida līdz 2038. gadam, lai sasniegtu mērķi par sieviešu 75 % nodarbinātības līmeni, un darba samaksas vienlīdzība faktiski tiktu panākta 2084. gadā, paritāte valstu parlamentos, ES iestādēs un Eiropas uzņēmumu valdēs būtu iespējama 2034. gadā, taču nāktos gaidīt līdz 2054. gadam, lai māsaimniecības darbi tiktu sadalīti vienādi;
- R. tā kā darba un privātās dzīves saskaņošanas politikas neveicināšana vispārīgi, bet konkrēti — izmaksu ziņā pieejamu un augstas kvalitātes bērnu aprūpes iestāžu trūkums, kā arī veciem cilvēkiem un cilvēkiem, kuriem vajag īpašu aprūpi, sniedzamas palīdzības pakalpojumu trūkums ir galvenie šķēršļi sieviešu ekonomiskajai neatkarībai un viņu virzībai uz augstiem amatiem, un vienlīdzīgai vīriešu un sieviešu dalībai darba tirgū, kas būtu arī nabadzības novēršanas un samazināšanas līdzeklis;
- S. tā kā ģimenes un mājas pienākumu sadale starp vīriešiem un sievietēm, jo īpaši sekmējot bērna kopšanas atvaļinājumu un paternitātes atvaļinājumu izmantošanu, ir neatņemams priekšnosacījums tam, lai panāktu dzimumu līdztiesību; tā kā ceturtajā daļā dalībvalstu nav paternitātes atvaļinājuma;
- T. tā kā tradicionālās dzimumu lomas un stereotipi joprojām spēcīgi ietekmē sieviešu un vīriešu pienākumu sadali mājās, darba vietā un sabiedrībā kopumā, tādējādi ierobežojot sieviešu nodarbinātības izvēles iespēju klāstu un viņu personisko un profesionālo attīstību, līdz ar to neļaujot viņām pilnībā īstenot savu potenciālu kā indivīdiem un kā ekonomikas dalībniekiem;
- U. tā kā plašsaziņas līdzekļiem var būt nozīme, no vienas puses, stereotipu izplatīšanā, sieviešu tēla sabiedrībā pasliktināšanā un jaunu meiteņu pārlieku lielā seksualizācijā un, no otras puses, ar dzimumu saistītu stereotipu laušanā, sieviešu dalības lēmumu pieņemšanas procesā veicināšanā un dzimumu līdztiesības sekmēšanā;
- V. tā kā Padome joprojām nav paudusi oficiālu nostāju attiecībā uz divām Eiropas Parlamenta normatīvajām rezolūcijām par būtiskiem sieviešu un vīriešu līdztiesības jautājumiem, proti, 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par priekšlikumu direktīvai par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un 2013. gada 20. novembra rezolūciju par priekšlikumu direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem;
- W. tā kā Komisija 2013. gada 6. decembra ziņojumā par Direktīvas 2006/54/EK piemērošanu izvirzīja jautājumus par 26 dalībvalstu tiesību aktu atbilstību jaunajiem direktīvas noteikumiem ⁽¹⁾;
- X. tā kā FRA 2014. gada marta pārskatā teikts, ka Eiropas Savienībā viena no trim sievietēm ir cietusi no fiziskas un/vai seksuālas vardarbības, viena no piecām ir cietusi no fiziskas vardarbības, būdama vecāka par 15 gadiem, un gandrīz katra otrā ir saskārusies ar psiholoģisku vardarbību; tā kā vardarbība pret sievietēm ir pamattiesību pārkāpums, kas rada potenciāli bīstamas psiholoģiskas sekas, skar visus sabiedrības slāņus neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumiem, sociālā stāvokļa un izcelsmes vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts un ir viens no noziegumiem, par kuriem ziņo visretāk; tā kā vardarbība pret sievietēm ir viens no galvenajiem šķēršļiem, kas neļauj panākt sieviešu un vīriešu patiesu vienlīdzību;
- Y. tā kā vardarbība pret sievietēm un meitenēm internetā pieaug un šajā sakarā īpaši uztraucoša ir nepilngadīgo uzvedība sociālajos tīklos;
- Z. tā kā ES Stratēģija cilvēku tirdzniecības izskaušanai zaudēs spēku 2016. gadā; tā kā Eurostat 2014. gada ziņojumā par cilvēku tirdzniecību teikts, ka liels vairākums (80 %) no reģistrētajiem cilvēku tirdzniecības upuriem Eiropas Savienībā ir sievietes un meitenes;

⁽¹⁾ Ziņojums par to, kā tiek piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (COM(2013)0861).

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- AA. tā kā sešas dalībvalstis joprojām nav parakstījušas Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvenciju) un tikai astoņas ir to ratificējušas;
- AB. tā kā saistībā ar valstu un ES publiskās politikas nostādņu izstrādi īpaši svarīgi ir apkopot uzticamus, salīdzināmus un pa dzimumiem sadalītus datus, jo sevišķi par vardarbību pret sievietēm;
- AC. tā kā sievietēm ir īpašas veselības problēmas un viņas daudz retāk nekā vīrieši tiek iesaistītas klīniskās pārbaudēs, un šīs atšķirības lielā mērā ietekmē sieviešu veselību;
- AD. tā kā meitenes un sievietes, īpaši vecuma grupā no 15 līdz 24 gadiem, mazāk nekā zēni un vīrieši ir iesaistītas fiziskās nodarbībās un tā kā sports ir pašizpaušmes un piepildījuma līdzeklis, kā arī pilsonības un solidaritātes stimuls un regulāra nodarbošanās ar sportu uzlabo fizisko un garīgo veselību; tā kā sportā var atrast visas minētās problēmas: vardarbība pret sievietēm, stereotipi, darba samaksas atšķirības un šķēršļi sieviešu līdzdalībai pārvaldībā;
- AE. tā kā seksuālās un reproduktīvās tiesības ir cilvēka pamattiesības un tās jāņem vērā Savienības rīcības programmā veselības aizsardzības jomā;
- AF. tā kā tādas politikas izstrāde un īstenošana, kura attiecas uz seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītām tiesībām, ir dalībvalstu kompetencē;
- AG. tā kā Komisijas gada ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību ir ļoti nozīmīgs instruments, lai novērtētu sieviešu situācijas attīstību Eiropā,

Sieviešu un vīriešu līdztiesība saistībā ar stratēģiju "Eiropa 2020"

1. prasa ES iestādēm un dalībvalstīm dzimumu dimensiju, sieviešu tiesības un vienlīdzīgu iespēju aspektu ņemt vērā savu politikas virzienu izstrādē, budžeta procedūrās un ES programmu un darbību īstenošanā, veicot proaktīvus pasākumus, jo īpaši saistībā ar stimulējošu iniciatīvu paketēm, analizējot ietekmes uz dzimumu līdztiesību, turklāt katru gadījumu izskatot atsevišķi;
2. pauž nožēlu par to, ka drīzumā nāksies konstatēt — Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijas (2010.–2015. gads) mērķi nav sasniegti, īpaši attiecībā uz ekonomisko neatkarību, un tas daļēji notiek tāpēc, ka ir atsaukts priekšlikums direktīvai par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu; tajā pašā laikā uzsver, ka pakāpeniski ir palielinājušās vīriešu un sieviešu ekonomiskā līmeņa atšķirības;
3. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis integrēt dzimumu līdztiesības pīlāru stratēģijā "Eiropa 2020", lai novērtētu progresu, kas panākts, mazinot nodarbinātības atšķirības starp dzimumiem, un lai politikas pasākumus gada izaugsmes pētījumā pārveidotu par konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vispārēju plānu par ieguldījumiem sociālajā infrastruktūrā, jo ir aplēsts, ka ar tādu ieguldījumu plānu, kam pamatā ir dzimumu līdztiesības princips, Eiropas iekšzemes kopprodukts (IKP) līdz 2018. gadam pakāpeniski palielinātos par 2,4 % vairāk nekā bez šāda ieguldījumu plāna;
5. atzīmē, ka vienlīdzīga sieviešu un vīriešu dalība darba tirgū varētu ievērojami palielināt ES ekonomisko potenciālu, vienlaikus atspoguļojot tās taisnīgo un iekļaujošo būtību; norāda, ka Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) prognozes liecina — pilnīga nodarbinātības līmeņu saskaņība IKP uz vienu iedzīvotāju palielinātu par 12,4 % līdz 2030. gadam;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

6. uzsver, ka steidzami jānovērš sieviešu nabadzība, jo īpaši gados vecāku sieviešu un vientuļo māšu, bet arī sieviešu, kas cietušas no vardarbības dzimuma dēļ, sieviešu ar invaliditāti, migranšu un mazākumtautību sieviešu, nabadzība; tādēļ aicina dalībvalstis īstenot efektīvākas stratēģijas atstumtības mazināšanai un lietderīgāk izmantot līdzekļus, kas piešķirti sociālajai politikai, īpaši Eiropas Sociālo fondu un struktūrfondu līdzekļus;

7. pauž nožēlu par to, ka 2012. gadā salīdzinājumā ar 2005. gadu gandrīz par 50 % ir kritusies nabadzības samazināšanai veltīto sociālās politikas virzienu efektivitāte mājāsaimniecībās, kurās ir tikai viens pieaugušais — tādi apstākļi galvenokārt ir atraitnēm un vientuļajām mātēm; pauž bažas arī par to, ka atsevišķās dalībvalstīs īstenotās sociālās politikas efektivitāte sasniedz tikai vienu trešdaļu no Eiropas vidējā rādītāja; tādēļ aicina dalībvalstis stiprināt sociālo politiku, kas jo īpaši paredzēta bezdarbniekiem, lai novērstu augošo nabadzību, sevišķi sieviešu vidū;

8. aicina Padomi un Komisiju risināt nabadzības un sociālās atstumtības dzimuma dimensiju; pauž nožēlu par to, ka līdz šim pieņemtie konkrētām valstīm adresētie ieteikumi, ciktāl tie ir daļa no ikgadējiem Eiropas pusgada cikliem, nav bijuši pietiekami saskaņoti ar stratēģijas "Eiropa 2020" nodarbinātības un sociālajiem mērķiem; prasa konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos regulāri risināt sieviešu nabadzības strukturālos cēloņus;

9. aicina Komisiju un dalībvalstis, kad tās izstrādā savus nodokļu un pabalstu politikas virzienus, ņemt vērā ģimeņu struktūras izmaiņas, jo īpaši sniedzot finansiālu atbalstu ģimenēm, kurās ir viens no vecākiem, un gados vecākām personām un piešķirot nodokļu atlaides vai atbalstu veselības aprūpei;

10. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka vīriešu un sieviešu vienlīdzību un dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ņem vērā kohēzijas politikas fondos un veicina visā šo fondu un ar tiem saistīto programmu īstenošanā, tostarp attiecībā uz uzraudzību, pārskatu sniegšanu un novērtēšanu;

11. pauž nožēlu, ka gada ziņojums tagad ir tikai darba dokuments, kas pievienots ziņojumam par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu, un stingri prasa Komisijai piešķirt gada ziņojumam pienākošos politisko leģitimitāti, veicinot tā oficiālu un iesaistītu pieņemšanu;

Sieviešu un vīriešu līdztiesība nodarbinātībā un lēmumu pieņemšanā

12. uzstāj, ka steidzami ir jāsamazina sieviešu un vīriešu atalgojuma un pensiju atšķirības, šajā nolūkā arī risinot problēmu par sieviešu lielo nodarbinātību nepilna laika, zema atalgojuma un nestabilā darbā un nodrošinot bērniem un citām apgādājamām personām paredzētas pietiekamas kvalitātes aprūpes iespējas; ļoti asi nosoda to, ka vairāk nekā trešdaļa gados vecāku sieviešu Eiropas Savienībā nesaņem nekādu pensiju; šajā sakarā nepieņemami prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka pilnībā tiek piemērotas tiesības, kuras nodrošina Direktīva 2006/54/EK, tostarp vienādas darba samaksas princips un atalgojuma pārredzamība, kā arī pārskatīt valsts tiesību aktus par vienlīdzīgu attieksmi, lai tos vienkāršotu un modernizētu; aicina Komisiju arī turpmāk regulāri novērtēt to direktīvu transponēšanu, kuras attiecas uz sieviešu un vīriešu līdztiesību, un aicina Komisiju iespējami drīz ierosināt Direktīvas 2006/54/EK pārskatīšanu saskaņā ar tās 32. pantu un pamatojoties uz LESD 157. pantu, ievērojot Parlamenta 2012. gada 24. maija rezolūcijas pielikumā ietvertos sīki izstrādātos ieteikumus;

13. ļoti asi nosoda to, ka sievietes, kad viņas veic tādu pašu darbu kā vīrieši vai līdzvērtīgu darbu, nesaņem tādu pašu algu, un nosoda arī gan horizontālo, gan vertikālo segregāciju; turklāt uzsver, ka lielākā daļa zemo algu un gandrīz visas ļoti zemās algas tiek maksātas par nepilna laika darbu, un norāda, ka apmēram 80 % no nabadzīgajām nodarbinātajām personām ir sievietes; norāda, ka saskaņā ar Eiropas pievienotās vērtības novērtējuma secinājumiem samazinot sieviešu un vīriešu atalgojuma starpību par vienu procentpunktu, ekonomikas izaugsme palielinātos par 0,1 %, un tas nozīmē, ka sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirības samazināšana ir būtiski svarīga pašreizējā ekonomikas lejupslīdes posmā; tāpēc aicina dalībvalstis, darba devējus un arodbiedrību kustības izstrādāt un īstenot lietderīgus un specifiskus darba novērtēšanas rīkus, lai palīdzētu noteikt līdzvērtīgu darbu un tādējādi nodrošinātu vienlīdzīgu samaksu vīriešiem un sievietēm;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

14. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot proaktīvas politiskās nostādnes, ar kurām sekmē sieviešu kvalitatīvu nodarbinātību, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, īpaši cīnoties pret stereotipiem, profesionālo vertikālo un horizontālo segregāciju, veicinot pāreju no nepilna darba laika uz pilnu darba laiku un jo īpaši pievēršot uzmanību tādu jauniešu kategorijai, kuri nav iesaistīti ne darba tirgū, ne izglītībā, ne apmācībā (*NEET*); aicina dalībvalstis savās valsts reformu programmās izvirzīt konkrētus nodarbinātības mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas sievietēm un vīriešiem iekļūt un palikt darba tirgū;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot proaktīvas politiskās nostādnes, ar kurām mudina sievietes veidot karjeru zinātnē, un jo īpaši ar informatīvām un izpratnes veicināšanas kampaņām sekmēt sieviešu iesaistīšanos nozarēs, kuras tradicionāli tiek uzskatītas par vīriešu darba jomu, sevišķi zinātnē un jaunajās tehnoloģijās, lai tādējādi pilnībā gūtu labumu no cilvēkkapitāla, ko pārstāv Eiropas sievietes; īpaši uzsver, ka informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) joma piedāvā jaunas iespējas, un aicina Komisiju nodrošināt, ka dzimumu līdztiesības aspekts ir pilnībā iekļauts prioritātē, kas turpmākajos piecos gados ir piešķirta digitalizācijas programmai;

16. uzsver, ka finansiālā neatkarība ir nozīmīgs līdzeklis, ar kuru nodrošināt vienlīdzību, un ka sieviešu uzņēmējdarbībai ir nepietiekami novērtēts un izmantots potenciāls izaugsmei un konkurētspējai Eiropas Savienībā; tāpēc aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu apkopot vairāk un labākus datus par sieviešu uzņēmējdarbību; aicina dalībvalstis, Komisiju, citas attiecīgās struktūras, piemēram, tirdzniecības palātas, kā arī nozares rosināt, veicināt un atbalstīt sieviešu uzņēmējdarbību, atvieglinot kredītu pieejamību, samazinot birokrātiju un citus šķēršļus, kas sievietēm traucē veidot jaunus uzņēmumus, iekļaujot dzimumu dimensiju attiecīgajos politikas virzienos, sekmējot vienotas daudzvalodu elektroniskas datu un apmaiņas platformas radīšanu sociālās jomas uzņēmējām un atbalstot reģionālus un Eiropas mēroga konsultāciju un vienādranga tīklos;

17. uzskata, ka, palīdzot sievietēm atgriezties darba tirgū, ir vajadzīga multidimensionāla politika, kas ietver profesionālo apmācību un mūžizglītību, kā arī stabilākas nodarbinātības un pielāgotu darba modeļu veicināšanu, un vērs uzmanību uz to, ka aizvien biežāk dominē elastīgas darba stundas; norāda, ka elastību visvairāk pieprasa darba ņēmēji, kuriem ir nepilns darba laiks un no kuriem lielākā daļa ir sievietes; tomēr uzstāj, ka tiesības uz kolektīvām sarunām ir jāaizstāv, jo tās palīdz novērst diskrimināciju un aizsargāt un uzlabot tiesības;

18. uzsver, ka elastīgāki darba nosacījumi var palielināt sieviešu iespējas aktīvi iesaistīties darba tirgū, tomēr tajā pašā laikā atzīmē, ka šī elastība var negatīvi ietekmēt sieviešu atalgojumu un pensijas; tāpēc norāda, ka ir nepieciešami konkrēti priekšlikumi par darba un privātās dzīves saskaņošanu, un mudina vīriešus un sievietes vienmērīgāk sadalīt darba, ģimenes un sabiedriskos pienākumus, īpaši tad, ja runa ir par apgādājamām personām un bērnu aprūpi;

19. aicina dalībvalstis lauku attīstības programmās iekļaut stratēģijas, ar kurām atbalsta vairāk darbvietai sievietēm lauku apvidos, tādējādi nodrošinot viņām pienācīgas pensijas, kā arī iekļaut politiskas nostādnes, ar kurām sekmē sieviešu piedalīšanos politiskos, ekonomiskos un sociālos šīs nozares forumos un kuras vairāk veicina vienlīdzīgas iespējas lauku apvidos saskaņā ar lauksaimniecības daudzfunkcionalitāti;

20. uzsver, ka Eiropas Savienībā pieaug vienprātība par nepieciešamību veicināt dzimumu līdztiesību, šajā nolūkā cita starpā izmantojot sieviešu līdzdalību ekonomikas un politikas lēmumu pieņemšanā, un tas ir jautājums par pamattiesībām un demokrātiju, ņemot vērā, ka patlaban tas atspoguļo demokrātijas trūkumu; tādēļ atzinīgi vērtē tiesību aktos noteiktās paritātes sistēmas un dzimumu kvotas, kas ieviestas dažās dalībvalstīs, un aicina Padomi paust savu nostāju attiecībā uz direktīvu par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū, lai turpinātu likumdošanas procesu iespējami ātri; aicina Padomi un Komisiju pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai mudinātu dalībvalstis dot iespēju sievietēm un vīriešiem ar vienādiem nosacījumiem piedalīties dažādās lēmumu pieņemšanas jomās; prasa arī ES iestādēm darīt visu, kas ir to spēkos, lai garantētu dzimumu līdztiesību komisāru kolēģijā un visu ES iestāžu, aģentūru, institūtu un struktūru augsta līmeņa amatos;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

21. aicina Komisiju un dalībvalstis izvērtēt, vai dzimumu klauzulas var ietvert publiskā iepirkuma konkursu paziņojumos, lai mudinātu uzņēmumus censties panākt dzimumu līdztiesību savu darbinieku vidū; atzīst, ka ES tiesību aktiem konkurences jomā jāatbilst šīs idejas attīstībai;

Profesionālās un privātās dzīves saskaņošana

22. izsaka atzinību Zviedrijai, Beļģijai, Francijai, Slovēnijai, Dānijai un Apvienotajai Karalistei par to, ka tās ir īstenojušas Barselonas mērķus, un mudina citas dalībvalstis turpināt savus centienus; aicina dalībvalstis noteikt par Barselonas mērķiem augstākus mērķus, pieņemot pieeju, kas būtu sistemātiskāka un integrēta izglītības un pirmsskolas aprūpes gan uz valsts, gan vietējo iestāžu pakalpojumu jomā, jo īpaši to attiecinot uz pavisam mazu bērnu — vecumā līdz trim gadiem — aprūpi; aicina Komisiju turpināt sniegt savu finansiālo atbalstu dalībvalstīm, lai tās var piedāvāt vecākiem pieejamas bērnu aprūpes sistēmas — jo īpaši silītes —, tostarp veidojot šādas iestādes darba vietās; uzskata, ka ar ģimenes dzīvi saistīto plānu, privātās dzīves un profesionālo ambīciju pareizs līdzsvars ir iespējams tikai tad, ja attiecīgās personas patiešām var brīvi veikt izvēli gan ekonomiskajā, gan sociālajā aspektā, kā arī, ja ES un valstu līmenī šo personu atbalstam tiek pieņemti politiski un ekonomiski lēmumi, kuri tās nenostāda neizdevīgā situācijā, kā arī, ja ir pieejamas nepieciešamās infrastruktūras; aicina dalībvalstis palielināt bērnu atbalstam paredzēto budžetu, jo īpaši paplašinot dienas aprūpes centru, bērnudārzu un tādu pakalpojumu sabiedriskos tīklus, kuri nodrošina ārpuskolas pasākumus bērniem; aicina arī Komisiju jautājumu par pieejamām bērnu aprūpes iespējām risināt tās ieteikumus, kas adresēti valstīm;

23. ļoti asi nosoda to, ka, neraugoties uz pieejamo ES finansējuma līmeni (EUR 3,2 miljardi no struktūrfondiem 2007.–2013. gada laikposmam bija piešķirti, lai palīdzētu dalībvalstīm attīstīt bērnu aprūpes iespējas un veicinātu sieviešu nodarbinātību), atsevišķas dalībvalstis ir veikušas budžeta samazinājumus, kas ietekmē bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamību (piemēram, bērnudārzu slēgšanas rezultātā) un kvalitāti (piemēram, personāla trūkuma dēļ) un padara tos dārgākus;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest apmaksātu paternitātes atvaļinājumu, kas būtu vismaz 10 darbdienu ilgs, un veicināt tādu leģislatīvus un neleģislatīvus pasākumus, kuri dotu iespēju vīriešiem, sevišķi tēviem, īstenot savas tiesības apvienot privāto dzīvi un darbu, cita starpā atbalstot to, ka bērna kopšanas atvaļinājumu līdz noteiktam bērna vecumam var ņemt vai nu tēvs, vai māte, taču šis atvaļinājums nedrīkstētu būt pārnēsams;

25. pauž nožēlu par to, ka Padome ir bloķējusi direktīvu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu; mudina dalībvalstis sarunas par to atsākt un no jauna apstiprina savu gatavību sadarboties;

26. aicina dalībvalstis izstrādāt izmaksu ziņā pieņemamus, elastīgus, augstas kvalitātes un viegli pieejamus pakalpojumus tādu cilvēku aprūpei, kuri ar ikdienas pienākumiem paši galā tikt nevar tāpēc, ka viņiem trūkst vajadzīgās funkcionālās autonomijas, lai panāktu personiskās, ģimenes dzīves un darba līdzsvaru;

Pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošana

27. aicina Komisiju mudināt iespējami drīz ratificēt Stambulas konvenciju dalībvalstu līmenī un sākt procedūru par ES pievienošanu šai konvencijai; atzīmē, ka, visām dalībvalstīm nekavējoties pievienojoties Stambulas konvencijai, varētu izstrādāt integrētu politiku un veicināt starptautisku sadarbību cīņā pret visu veidu vardarbību, kas vērstā pret sievietēm;

28. no jauna aicina Komisiju, pamatojoties uz LESD 84. pantu, iesniegt priekšlikumu leģislatīvam aktam, ar ko nosaka pasākumus, kas veicinātu un atbalstītu dalībvalstu rīcību pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības novēršanā, atbalstot visaptverošu un efektīvu politikas sistēmu attiecībā uz vardarbību dzimuma dēļ, galveno vērību veltot tās novēršanai, vainīgo saukšanai pie atbildības, upuru aizsardzībai, atbilstošu un pienācīgu pakalpojumu sniegšanai un izglītošanai par vienlīdzību, kā arī ieviešot sodus par diskriminējošu vai vardarbīgu rīcību pret sievietēm; turklāt aicina dalībvalstis veikt sistemātisku darbu, lai palielinātu sieviešu iespējas ziņot par vardarbību varas iestādēm, kā arī izglītotu un apmācītu ekspertus, kuri strādā ar cietušajām personām;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

29. aicina Komisiju nodrošināt, ka efektīvi un ar pienācīgiem resursiem tiek īstenots tās paziņojums par sieviešu dzimumorgānu kropļošanas izskaušanu;
30. prasa Padomei aktivizēt pārejas klauzulu un pieņemt vienprātīgu lēmumu, ar kuru vardarbību dzimuma dēļ noteiktu par nozieguma veidu, kas minēti LESD 83. panta 1. punktā, kurš jau attiecas uz cilvēku tirdzniecību un sieviešu un bērnu seksuālu izmantošanu;
31. aicina Komisiju labāk reglamentēt digitālo tirgu, lai aizsargātu sievietes un meitenes pret vardarbību internetā;
32. iesaka dalībvalstīm savos rīcības plānos par vardarbības ģimenē izskaušanu noteikt pienākumu migrantes sievietes, kurām nav dokumentu, atbalstīt tieši tādā pašā veidā kā sievietes, kas valstī uzturas likumīgi, nenosakot nekādas prasības iestādēm ziņot par šādiem gadījumiem;
33. iesaka dalībvalstīm paplašināt bezmaksas pakalpojumu klāstu sabiedrības veselības aizsardzības jomā, lai atbalstītu visas sievietes, tostarp bēgles, kuras ir pakļautas vardarbībai, cita starpā palielinot attiecīgo iestāžu veikspēju, sniedzot specializētu palīdzību dažādu tautību sievietēm un sievietēm ar invaliditāti;
34. no jauna aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt, ka 2016. gads ir Eiropas gads, kas veltīts pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai, un piešķirt pietiekamus līdzekļus izpratnes veicināšanai; šajā nolūkā uzsver, ka ir nepieciešams sniegt pienācīgu apmācību iesaistītajām iestādēm un dienestiem, kā arī tādiem speciālistiem kā policisti, ārsti, tiesneši, advokāti, skolotāji un ikvienam, kurš saistībā ar darba pienākumiem sniedz palīdzību no vardarbības cietušām sievietēm;
35. prasa Komisijai izveidot Eiropas aizsardzības rīkojumu reģistru, ņemot vērā, ka dalībvalstīm termiņš, līdz kuram jātransponē Direktīva 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu, beidzās 2015. gada 11. janvārī;
36. atzīst, ka reģionos, kur notiek karš, vardarbība pret sievietēm ir nepārprotams sieviešu pamattiesību pārkāpums un tas izpaužas kā pazemojoša un noniecinoša izturēšanās pret sievietēm; uzsver, ka dzimumu vienlīdzība ir būtisks faktors miera veidošanā, jo tādējādi tiek apliecināts, ka jānovērš un jācīnās pret šādu rīcību, kas skar sievietes;
37. aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un Eurostat turpināt apkopot salīdzināmus datus, jo īpaši saskaņotus datus par vardarbību, lai nodrošinātu dalībvalstīm un Komisijai nepieciešamos instrumentus efektīvu politikas virzienu izstrādei; aicina Komisiju un dalībvalstis arī pievērst uzmanību stāvoklim dalībvalstīs attiecībā uz ieviesto institucionālo mehānismu dzimumu vienlīdzības veicināšanai, lai novērstu to, ka nākotnē to varētu pasliktināt ekonomikas krīzes sekas un ar tām saistītās reformas, un ņemt vērā, ka bez šāda institucionālā mehānisma nevarēs sekmīgi nodrošināt transversālo prioritāti, kāda visās politikas jomās ir piešķirta dzimumu vienlīdzībai un īpašajiem līdzekļiem tās sasniegšanai;
38. aicina Komisiju programmā “Tiesības un pilsonība” saglabāt programmu *Daphne* — gan tās finansējumu, gan pamanāmību —, lai nodrošinātu, ka darbu varētu turpināt asociācijas, kas darbojas pret sievietēm vērstas vardarbības novēršanas jomā;
39. vēlreiz aicina Komisiju izveidot Eiropas centru ar dzimumu saistītas vardarbības uzraudzībai (līdzīgu pašreizējam Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam), kurš jāvada Eiropas koordinatoram vardarbības pret sievietēm un meitenēm novēršanas jomā;
40. mudina Komisiju stingri nosodīt plašsaziņas līdzekļu kampaņas un citas komunikācijas darbības, ar kurām seksuālas vardarbības upurus attēlo kā atbildīgus par šiem aktiem, jo šāda komunikācija ir pretrunā visiem dzimumu līdztiesības pamatprincipiem;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Cīņa pret dzimumu stereotipiem

41. norāda — lai apkarotu dzimumu stereotipus un izbeigtu diskrimināciju dzimuma dēļ, izšķiroša loma ir izglītošanai; uzsver, ka zēni un vīrieši jāiesaista sieviešu tiesību un dzimumu vienlīdzības veicināšanā; tādejā aicina Komisiju veikt izlēmīgu politisku darbību, lai cīnītos pret dzimumu stereotipiem, un ierosināt dalībvalstīm, lai tās ar savām izglītības sistēmām veido izpratni par vienlīdzīgām tiesībām un vienlīdzīgām iespējām vīriešiem un sievietēm;

42. prasa Padomei un Komisijai veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka sociālie plašsaziņas līdzekļi lieto izteiksmi, kas nav diskriminējoša dzimuma dēļ, lai nodrošinātu, ka sievietes aktīvi darbojas un ir samērīgi pārstāvētas un ka tiek rādīti abu dzimumu daudzveidīgi tēli, ne tikai tādi, kas vispārējā izpratnē tiek dēvēti par skaistiem, un ka netiek izmantoti dzimumu lomu stereotipi dažādās dzīves jomās, jo īpaši attiecībā uz programmu saturu, kas paredzēts bērniem un jauniešiem;

43. aicina dalībvalstis un to plašsaziņas līdzekļu reglamentējošās iestādes apsvērt vietu, kāda plašsaziņas līdzekļos un jo īpaši televīzijā gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā ziņā tiek veltīta sievietēm, lai cita starpā nepieļautu sievietes cieņas aizskārumu, novērstu dzimumu stereotipu veidošanu un izskaustu visas tendences hiperseksualizēt mazas meitenes;

44. prasa dalībvalstīm pēc Padomes secinājumu par dzimumu līdztiesību sportā pieņemšanas pilnībā izmantot sporta jomas iespējas veicināt dzimumu līdztiesību, jo īpaši pieņemot konkrētus rīcības plānus cīņai pret stereotipiem un vardarbību, profesionālo sportistu vīriešu un sieviešu vienlīdzības veicināšanai un sporta popularizēšanai sievietēm;

Sabiedrības problēmas

45. norāda uz dažādos pētījumos secināto, ka valstīs, kurās abortu veikšana ir legāla, abortu skaits ir līdzīgs rādītājiem valstīs, kurās tas ir aizliegts, un tur, kur aizliegts, bieži vien pat augstāks (Pasaules Veselības organizācija, 2014);

46. norāda, ka politikas izstrāde un īstenošana attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām un dzimumizglītību ir dalībvalstu kompetencē; tomēr uzsver, ka ES var sekmēt paraugprakses veicināšanu starp dalībvalstīm;

47. uzsver, ka sievietēm ir nepieciešama iespēja pieņemt lēmumus par savu seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām, to skaitā tūlītēja kontracepcijas un aborta veikšanas pieejamība; tādejā atbalsta pasākumus un darbības, kuru mērķis ir uzlabot sieviešu piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem un viņas labāk informēt par viņu tiesībām un pieejamajiem pakalpojumiem; aicina dalībvalstis un Komisiju īstenot pasākumus un darbības, kas veicina vīriešu izpratni par viņu atbildību seksuālo un reproduktīvo jautājumu jomā;

48. uzsver, ka liela nozīme ir aktīvai novēršanas, izglītošanas un informēšanas politikai, kuras mērķauditorija ir pusaudži, jaunieši un pieaugušie, lai nodrošinātu, ka sabiedrības seksuālā un reproduktīvā veselība ir laba, tādējādi novēršot saskarsmi ar seksuāli transmisīvajām slimībām un nevēlamu grūtniecību;

49. aicina dalībvalstis, kad tās piemēro Regulu (ES) Nr. 536/2014 par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm, nodrošināt šajās pārbaudēs vīriešu un sieviešu pārstāvības vienlīdzību, īpašu uzmanību pievēršot pārrēķināmībai attiecībā uz dalībnieku sastāvu pēc dzimuma; aicina Komisiju, kad tā izvērtē šīs regulas īstenošanu, īpaši uzraudzīt sieviešu un vīriešu līdztiesības aspektus;

50. norāda, ka ES 2011. gada 22. janvārī ratificēja Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, kurā tās dalībnieki apņemas nodrošināt un veicināt visu cilvēktiesību un pamatbrīvību pilnīgu īstenošanu attiecībā uz visām personām ar invaliditāti, tās nekādi nediskriminējot, un apņemas atturēties no iesaistīšanās jebkādas darbības vai procesos, kas neatbilst šai konvencijai;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Sieviešu un vīriešu līdztiesība ES ārējās attiecībās

51. aicina Komisiju neatlaidīgi veicināt dzimumu līdztiesību ES ārējās attiecībās ar trešām valstīm, tādējādi stiprinot tās visaptverošo stratēģisko pieeju attiecībā uz līdztiesību; šajā sakarībā uzsver, ka svarīgi ir pastiprināt sadarbību ar starptautiskām un reģionālām organizācijām, lai veicinātu dzimumu līdztiesību un uzlabotu izpratni par sieviešu tiesībām;

52. aicina ES pārtraukt tādas politikas īstenošanu, kas rada atkarību starp ģimenes locekļiem saistībā ar ģimenes atkalapvienošanos, un prasa ES un tās dalībvalstīm piešķirt migrantēm autonomu iedzīvotāja statusu, īpaši, ja tās cietušas no vardarbības ģimenē;

53. aicina Komisiju nodrošināt, ka dzimumu vienlīdzība un sieviešu tiesības tiek iekļautas visos partnerības nolīgumos un visās sarunās ar trešām valstīm;

o

o o

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0051

Ikgadējais ziņojums par ES konkurences politiku**Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par ikgadējo ziņojumu par ES konkurences politiku (2014/2158(INI))**

(2016/C 316/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 6. maija ziņojumu par konkurences politiku 2013. gadā (COM(2014)0249) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SWD(2014)0148),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 101.–109. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 169/2009, ar ko konkurences noteikumus attiecina uz pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra Direktīvu 2014/104/ES par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija paziņojumu par kaitējuma apmēra noteikšanu zaudējumu atlīdzināšanas prasībās saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. panta pārkāpumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 4. februāra darba dokumentu “Sabiedriskā apspriešana — par virzību uz saskaņotu Eiropas pieeju kolektīvai tiesiskajai aizsardzībai” (SEC(2011)0173),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija paziņojumu “Virzība uz horizontālu Eiropas līmeņa regulējumu kolektīvās tiesiskās aizsardzības jomā” (COM(2013)0401),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija Ieteikumu 2013/396/ES par kopīgiem principiem attiecībā uz pagaidu vai kompensējošiem kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismiem dalībvalstīs saistībā ar Savienības tiesību aktos paredzētu tiesību pārkāpumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Politikas departamenta 2012. gada jūnija pētījumu “Kolektīvā tiesiskā aizsardzība konkurences pārkāpumu gadījumā”,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija paziņojumu, kas publicēts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 27. panta 4. punktu, lietā AT.39740 — *Google* ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijai pausto piedāvājumu uzņemties saistības saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. pantu lietā COMP/39.398 — *Visa MIF*,

⁽¹⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 61, 5.3.2009., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 349, 5.12.2014., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV C 167, 13.6.2013., 19. lpp.⁽⁵⁾ OV L 201, 26.7.2013., 60. lpp.⁽⁶⁾ OV C 120, 26.4.2013., 22. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta apspriešanos par ES apvienošanās kontroli — vienkāršotās procedūras un Apvienošanās regulas īstenošanas regulas pārskatīšanas projektu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. oktobra paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas veikti attiecībā uz finanšu iestādēm saistībā ar pašreizējo globālo finanšu krīzi ⁽²⁾ (Banku darbības paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. decembra paziņojumu par Finanšu iestāžu rekapitalizāciju pašreizējās finanšu krīzes apstākļos — atbalsta ierobežošana līdz nepieciešamajam minimumam un aizsardzības līdzekļi pret pārmērīgiem konkurences traucējumiem ⁽³⁾ (rekapitalizācijas paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. februāra paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē ⁽⁴⁾ (Samazinātas vērtības aktīvu paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. jūlija paziņojumu par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem ⁽⁵⁾ (Pārstrukturēšanas paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. decembra paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu Kopienas pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos ⁽⁶⁾ (sākotnējā pagaidu shēma),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 1. decembra paziņojumu par valsts atbalsta pasākumu Savienības pagaidu shēmu, lai veicinātu piekļuvi finansējumam pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos ⁽⁷⁾ (jaunā Pagaidu shēma, ar ko aizstāj to shēmu, kuras termiņš beidzās 2010. gada 31. decembrī),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi ⁽⁸⁾ (Banku darbības paziņojums),
- ņemot vērā Komisijas tematisko dokumentu Ekonomikas un finanšu komitejai par banku pārstrukturēšanas valsts atbalsta pamatnostādņu pārskatīšanu,
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta Politikas departamenta 2011. gada jūnija pētījumu “Valsts atbalsts — krīzes noteikumi finanšu nozarei un reālajai ekonomikai”,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu sniegšanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu 2012/21/ES par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011)” ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 270, 25.10.2008., 8. lpp.

⁽³⁾ OV C 10, 15.1.2009., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 16, 22.1.2009., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 6, 11.1.2011., 5. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 216, 30.7.2013., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 8, 11.1.2012., 4. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 25. aprīļa regulu (ES) Nr. 360/2012 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par ES valsts atbalsta noteikumu reformu attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 9. februāra paziņojumu “ES valsts atbalsta modernizācija (VAM)” (COM(2012)0209),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 17. janvāra rezolūciju par valsts atbalsta modernizāciju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 30. jūlija priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko groza Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulu (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus (COM(2012) 0730),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 5. jūlija priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (COM(2012)0725),
- ņemot vērā Komisijas vadlīnijas valsts atbalstam dzelzceļa uzņēmumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par reģionālo politiku kā daļu no plašākām valsts atbalsta shēmām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽⁶⁾ (turpmāk tekstā — “Pamatnolīgums”), jo īpaši tā 9., 12., 15. un 16. punktu,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 22. februāra rezolūciju par Komisijas XXIII ziņojumu par konkurences politiku 2003. gadā ⁽⁷⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Komisijas ziņojumu par konkurences politiku 2004. gadā ⁽⁸⁾, 2007. gada 19. jūnija rezolūciju par ziņojumu par konkurences politiku 2005. gadā ⁽⁹⁾, 2009. gada 10. marta rezolūciju par ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā ⁽¹⁰⁾, 2010. gada 9. marta rezolūciju par 2008. gada ziņojumu par konkurences politiku ⁽¹¹⁾, 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par konkurences politiku ⁽¹²⁾, 2012. gada 2. februāra rezolūciju par gadskārtējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽¹³⁾, 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par gadskārtējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽¹⁴⁾ un 2013. gada 11. decembra rezolūciju par gadskārtējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 20. jūnija darba dokumentu “Virzība uz iedarbīgāku ES uzņēmumu apvienošanās kontroles sistēmu”,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 9. jūlija balto grāmatu “Virzība uz iedarbīgāku ES uzņēmumu apvienošanās kontroles sistēmu”,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju par ES sadarbības nolīgumiem par konkurences politikas īstenošanu – turpmāk izmantojamā pieeja ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.⁽²⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 51. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0026.⁽⁴⁾ OV C 184, 22.7.2008., 13. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0267.⁽⁶⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.⁽⁷⁾ OV C 304 E, 1.12.2005., 114. lpp.⁽⁸⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 143. lpp.⁽⁹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 105. lpp.⁽¹⁰⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 43. lpp.⁽¹¹⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 16. lpp.⁽¹²⁾ OV C 136 E, 11.5.2012., 60. lpp.⁽¹³⁾ OV C 239 E, 20.8.2013., 97. lpp.⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0268.⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0576.⁽¹⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0079.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- ņemot vērā konkurences komisāres *Margrethe Vestager* 2014. gada 6. novembra paziņojumu par izmeklēšanu attiecībā uz valsts atbalstu nodokļu atvieglojumu veidā,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada digitālo rezultātu apkopojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A8-0019/2015),
- A. tā kā vienotajā tirgū dažās nozarēs joprojām pastāv valstu robežas un mākslīgas barjeras un vienlaikus bažas rada satraucošas prakses, tādas kā sociālais dempings vai struktūrfondu nepareiza izlietošana, kurām būtu jāpievēršas ES konkurences politikā; tā kā konkurence nedarbojas vienlīdz apmierinoši visās dalībvalstīs,
- B. tā kā konkurences politika pati par sevi ir Eiropas demokrātijas aizsardzības instruments tiktāl, ciktāl tā novērš pārmērīgu ekonomiskās un finanšu varas koncentrāciju dažu uzņēmumu rokās, kas var apdraudēt Eiropas politiskās varas spēju rīkoties neatkarīgi no lielajām rūpniecības uzņēmumu un banku grupām;
- C. tā kā konkurences politika, kas balstās uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem visās nozarēs, ir viens no Eiropas sociālās tirgus ekonomikas stūrakmeņiem un svarīgs rīks dinamiska, efektīva, ilgtspējīga un inovatīva iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanai, ekonomiskās izaugsmes veicināšanai, darbvietu radīšanai un konkurētspējas nodrošināšanai globālā mērogā; tā kā ekonomikas un finanšu krīzi tādēļ nevajadzētu izmantot kā ieganstu, lai vājinātu konkurences noteikumu ievērošanas nodrošināšanu;
- D. tā kā katru gadu karteļu pastāvēšanas dēļ radītie zaudējumi sasniedz EUR 181–320 miljardus, t. i., aptuveni 3 % no ES IKP;
- E. tā kā laikposmā no 2008. gada līdz 2011. gada beigām Eiropas Savienībā bankām tika piešķirts valsts atbalsts EUR 1,6 triljonu apmērā;
- F. tā kā izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzes neiekasētu ieņēmumu veidā ES nodokļu maksātājiem gadā izmaksā aptuveni EUR 1 triljonu, vienotajā tirgū kropļojot konkurenci starp nodokļus maksājošiem un nodokļus nemaksājošiem uzņēmumiem;
- G. tā kā Eiropas pilsoņi vēlas saņemt augstas kvalitātes un pieejamus publiskos pakalpojumus;
- H. tā kā no konkurences tiesību principu stingras ievērošanas galveno labumu gūst patērētāji, bet konkurences trūkums noved pie resursu nepareizas sadales un pazemina produktivitāti;
- I. tā kā enerģijas izmaksu ziņā Eiropas vienotais tirgus darbojas sliktāk nekā ASV, jo cenu dispersija tajā ir 31 % salīdzinājumā ar 22 % ASV;
- J. tā kā vienotā tirgus administrācijas pasēs ieviešana mazinātu konkurences izkropļojumus un vienotā tirgus sadrumstalotību, palielinot Eiropas ekonomikas izaugsmes potenciālu;
- K. tā kā veiksmīga MVU attīstība brīvas konkurences apstākļos ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem darbvietu radīšanai, ilgtspējīgai izaugsmei, inovācijām un investīcijām; tā kā spēcīgs kredītresursu trūkums daudzās dalībvalstīs ietekmē MVU, kuri veido 98 % no ES uzņēmumiem;
- L. tā kā preču, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte un personu brīva pārvietošanās ir būtiskas izaugsmei; tā kā protekcionisms var ierobežot iekšzemes nozaru izaugsmi;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- M. tā kā atklāto karteļu pastāvēšanas ilgums kopš to izveides svārstās no 6 līdz 14 gadiem, ietekmējot ekonomiku ar augstāku slogu klientiem un visbeidzot arī patērētājiem;
- N. tā kā ES vienotais patents ir solis uz priekšu virzībā uz vienotā tirgus izveides pabeigšanu un tajā vajadzētu piedalīties visām dalībvalstīm;
- O. tā kā Starptautiskais Pētnieciskās žurnālistikas konsorcijs, publicējot t. s. *LuxLeaks* dokumentus, uzsver nepieciešamību veikt vispusīgu un neatkarīgu izmeklēšanu attiecībā uz dažu dalībvalstu nodokļu nolēmumu praksi un šādas prakses atbilstību ES valsts atbalsta kontroles noteikumiem; tā kā Konkurences ģenerāldirektorāta neatkarība ir ārkārtīgi svarīga, lai veiksmīgi paveiktu iepriekšminēto, kā arī sasniegtu citus mērķus,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē to, ka Līgumos noteiktā ES ekonomikas dimensija paredz atvērtu tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence; uzsver, ka pastiprināta uzmanības koncentrēšana uz konkurences veicināšanu ir nepieciešama, lai sasniegtu vērienīgos mērķus darbvietu izveides, izaugsmes, investīciju un Eiropas ekonomikas globālās konkurētspējas jomā, jo ilgtspējīga un efektīva konkurence ir investīciju un galapatērētājiem sniegto labumu virzītājspēks un ekonomiskās izaugsmes veicinātāja; uzsver, ka konkurences politikas īstenošanai, pilnībā ņemot vērā valstu atšķirības, ir būtiska loma vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanā, kas veicina inovācijas, produktivitāti, darbvietu radīšanu un visu dalībnieku investīcijas visā vienotajā tirgū un visos uzņēmējdarbības modeļos, tostarp MVU; prasa Komisijai nodrošināt pretmonopolu, valsts atbalsta un uzņēmumu apvienošanās kontroles noteikumu ievērošanu, lai panāktu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un sociālo progresu;
2. uzskata, ka vienlīdzīgas konkurences apstākļu nodrošināšana uzņēmumiem iekšējā tirgū ir atkarīga arī no cīņas pret sociālo dempingu un no Eiropas sociālo un vides tiesību aktu īstenošanas; aicina Komisiju izpētīt tās intervencu valsts atbalsta jomā sociālo un ar nodarbinātību saistīto ietekmi, jo īpaši reģionos ar augstu bezdarba līmeni, un šīs analīzes rezultātus ņemt vērā lēmumu pieņemšanā;
3. uzsver nepieciešamību ar pielāgotu konkurences un fiskālajiem pasākumiem palīdzēt Eiropas rūpnieciskajiem grupējumiem un MVU risināt ar globalizāciju saistītās problēmas;
4. aicina Komisiju identificēt to iespējamo nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm, kura varētu radīt konkurences izkropļojumus, kā arī to iemeslus un ekonomisko ietekmi;
5. uzsver, ka konkurences politikai ir būtiska nozīme visaptverošas pieejas vienotajam tirgum stiprināšanā, lai risinātu Eiropas ekonomiskos, sociālos un vides izaicinājumus; aicina Komisiju efektīvi ievērot iedzīvotāju, patērētāju un MVU vajadzības, lēmumu pieņemšanas procesā ņemot vērā viņu bažas, lai ierosinātā konkurences politika varētu sniegt pievienotu vērtību Eiropas iedzīvotājiem;
6. atkārtoti uzsver, ka Komisijai vajadzētu apsvērt resursu pārdali no novecojušām vai nepilnīgi izmantotām budžeta pozīcijām uz Konkurences ģenerāldirektorātu; norāda, ka Komisijai jābūt nodrošinātai ar atbilstošiem cilvēkresursiem, ja tā vēlas būtiski paplašināt un padziļināt izmeklēšanu attiecībā uz praksi izsniegt iepriekšējus lēmumus par nodokļiem un attiecībā uz nodokļu apiešanu, lai konkurences jomā ieņemtu pietiekami proaktīvu nostāju; uzskata, ka Komisijas rīcībā jābūt arī prasmīgiem juridiskiem resursiem to trūkumu identificēšanai, kuriem mēs kļūvām par lieciniekiem, uzzinot par īpaši mērķtiecīgi izstrādātajām nodokļu shēmām, ko Savienībā praktizē vairākas dalībvalstis; iesaka saistībā ar *LuxLeaks* atklāto informāciju jo īpaši stiprināt Konkurences ģenerāldirektorāta Fiskālā valsts atbalsta nodaļu;
7. gaida, kad Komisija iesniegs situācijas izvērtējumu par desmit gadu periodu pēc Regulas (EK) Nr. 1/2003 par konkurences noteikumu īstenošanu stāšanās spēkā, un prasa Komisijai iesaistīt Parlamentu visās turpmākajās iniciatīvās; prasa Komisijai veikt piemērotus pasākumus, lai regulu pieskaņotu jaunajai tiesiskajai situācijai, jo īpaši saistībā ar direktīvas par zaudējumu atlīdzināšanas prasību iesniegšanu pieņemšanu;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

8. atgādina Komisijai, ka liela uzmanība būtu jāvelta jautājumam par dalībvalstu konkurences iestāžu neatkarību;
9. uzstāj, ka konkurences politikas instrumentus nevajadzētu izmantot fiskālai intervencei, jo tie tam nav paredzēti; mudina Komisiju skaidri formulēt savas bažas nodokļu sistēmas jomā;
10. uzskata, ka konkurences politikas pamatnostādnes un svarīgākās vadlīnijas nākotnē būtu jāizstrādā un jāpieņem ciešākā sadarbībā ar Parlamentu, lai stiprinātu konkurences iestāžu demokrātisko leģitimitāti;
11. atzinīgi vērtē valsts atbalsta modernizācijā izmantoto kopējo pieeju, kuras mērķis ir veicināt publisko izdevumu izlietošanas efektivitāti, ņemot vērā ierobežotos budžeta līdzekļus, jo īpaši krīzes visvairāk skartajās dalībvalstīs;
12. atzīst, ka efektīvai konkurences politikas īstenošanai nepieciešama saskaņota un konsekventa juridiskā interpretācija;
13. atzīmē, ka Komisija aizvien vairāk paļaujas uz saistību lēmumiem; tomēr uzskata, ka ir nepieciešams uzlabot pārredzamību attiecībā uz apgalvojumu būtību un sagaidīt lielāku skaitu juridisku precedentu; uzskata, ka tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kas saistīti ar pretmonopolu jautājumiem jaunās jomās, tādās kā digitālo preču tirgi, kurās uzņēmumiem var būt grūti izvērtēt, vai konkrētā uzvedība ir konkurences noteikumu pārkāpums;
14. uzskata — lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un mazinātu dažus saistību lēmumu trūkumus, vienlaikus saglabājot galvenos to sniegtos labumus, ir jāpublicē to iebildumu pilnīgs apraksts, kurus Komisija adresē atbildētājiem;

Valsts atbalsts un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumi (VTNP)

15. norāda, ka VTNP veido ievērojamu daļu no kopējās pakalpojumu sniegšanas dalībvalstīs, un apgalvo, ka to efektīvāka sniegšana (salīdzinājumā ar citiem pakalpojumiem) var dot būtiskus ieguvumus; atkārtoti apstiprina nozīmi, kāda ir VTNP, ar kuriem Eiropas iedzīvotājiem nodrošina ļoti svarīgus vispārējas pieejamības pakalpojumus, kas aptver jomas no veselības aprūpes līdz sociālajam nodrošinājumam un mājoklim, vienlaikus uzsverot Komisijas pienākumu nodrošināt, lai VTNP piešķirtās kompensācijas būtu saderīgas ar ES noteikumiem par valsts atbalstu;
16. atkārtoti uzsver, ka ES struktūrfondus nedrīkst izmantot tā, ka tieši vai netieši tiek atbalstīta pakalpojumu vai ražošanas pārvietošana uz citu dalībvalsti;
17. uzskata, ka jāturpina izmeklēšana par *de facto* iespējamo valsts atbalstu sporta (jo īpaši futbola) klubiem, kuri sociālās apdrošināšanas iestādēm ir parādā miljoniem lielas summas, ko tie nemaksā un valdība arī tās nepieprasa;
18. uzsver, ka būtu jāizvērtē uzņēmumu ieņēmumu nodokļa un valsts atbalsta kopējā ietekme;

Pretmonopola noteikumi un kartēļi

19. prasa Komisijai rūpīgi uzraudzīt šīs direktīvas īstenošanu dalībvalstīs un nodrošināt regulējuma vienādu piemērošanu visā Savienībā;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

20. atkārtoti pauž bažas, ka naudas soda kā vienīgās pieejamās sankcijas piemērošana var būt nepietiekami iedarbīgs risinājums; atkārtoti aicina izstrādāt sarežģītākus instrumentus, lai palielinātu sankciju sistēmas efektivitāti; atkārtoti prasa Komisijai apsvērt iespēju veikt vispārēju 2006. gada Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai pārskatīšanu un aicina šīs pamatnostādnes integrēt Regulā (EK) Nr. 1/2003; aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest papildu sodus karteļiem, paredzot arī individuālas sankcijas, tādas kā direktoriem individuāli piemērojamu sodanaudu un diskvalifikāciju; aicina Komisiju nodrošināt, ka uzņēmumi, kas pārkāpj likumu, nesaņem tādu sodu, kas pārsniedz samērīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ko piemērot par šādu pārkāpumu;
21. aicina Komisiju izveidot īpašas darba grupas, kurās būtu iesaistīti vairāki ģenerāldirektorāti un kuru mērķis būtu uzraudzīt sektorus ar tādām strukturālām iezīmēm (piemēram, būtiski šķēršļi iekļūšanai vai augstas maiņas izmaksas klientam), kas palielina pretmonopola noteikumu pārkāpšanas iespējamību;
22. aicina Komisiju palīdzēt ieviest institucionālu mehānismu, ar kuru nodrošinātu, ka ikreiz, kad kāda dalībvalsts iestāde pieņem pretmonopola lēmumu, notiek automātiska paveiktā pārbaude, kurā Komisija pārbauda, vai līdzīgi jautājumi skar dažādus ģeogrāfiskos tirgus visās tajās Eiropas valstīs, kurās darbojas arī sankcionētie uzņēmumi;
23. atbalsta pašreizējo sadarbību Eiropas Konkurences iestāžu tīkla (EKT) ietvaros, kas ļauj visā ES saskaņot konkurences noteikumu piemērošanas publisko nodrošināšanu un veicina tās turpmāku attīstību;
24. aicina Komisiju izstrādāt skaidras procedūras ar grafikiem un termiņiem, lai paātrinātu izmeklēšanas procesu un izvairītos no nepamatotiem pagarinājumiem; prasa oficiālas tiesības visiem cietušajiem un pusēm, kas iesaistītas pretmonopola un karteļu lietās, pienācīgi uzsvērot nevainīguma prezumpcijas principu;
25. aicina Komisiju veikt visaptverošu juridisku un ekonomisku pretmonopola un karteļu lietu izvērtējumu, jo īpaši strauji mainīgajos tirgos, lai gūtu skaidru izpratni par tirgus struktūru un tendencēm un veiktu atbilstošus patērētāju aizsardzības pasākumus;
26. atzīmē, ka konkurences politikai īpaši jākoncentrējas uz patērētāju aizsardzību, uzlabojot viņu labklājību, atbalstot investīcijas un stimulējot ekonomikas izaugsmi;
27. šajā sakarībā prasa noteikt, ka mātesuzņēmumiem, kuriem ir noteikta ietekme to meitasuzņēmumos, taču kuri nav tieši saistīti ar konkrēto pārkāpumu, tiek noteikta solidāra atbildība par meitasuzņēmumu izdarītiem konkurences noteikumu pārkāpumiem;
28. saistībā ar atkārtotiem nodarījumiem vēlreiz uzsver prasību paredzēt skaidru saikni starp izmeklēšanā esošo pārkāpumu, no vienas puses, un iesaistītā uzņēmuma iepriekšējiem nodarījumiem, no otras puses;
29. norāda, ka pieaug pieprasījumi samazināt uzliktos naudas sodus, pamatojoties uz nespēju samaksāt, jo īpaši no uzņēmumiem, kas ražo tikai vienu produktu, un no MVU; uzsver nepieciešamību pārskatīt naudas sodu pamatnostādnes attiecībā uz uzņēmumiem, kas ražo tikai vienu produktu, un MVU;
30. uzskata, ka dominējošais stāvoklis tirgū, kas panākts ar izaugsmi, inovācijām un labiem rezultātiem, pats par sevi nerada konkurences problēmas; tomēr nešaubīgi uzskata, ka, no otras puses, dominējoša stāvokļa tirgū neatļauta izmantošana ir nopietna konkurences problēma; tādēļ prasa Komisijai arī turpmāk nodrošināt ar konkurenci saistīto procedūru neatkarību un objektivitāti;
31. prasa Komisiju apņēmīgi pievērsties visiem pašreizējiem karteļu tiesību jomas izmeklēšanās konstatētajiem jautājumiem un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu kaitniecisko praksi un atjaunotu godīgu konkurenci;

Uzņēmumu apvienošanās kontrole

32. piekrīt, ka efektīva apvienošanās kontrole ir svarīgs instruments konkurences īstenošanai, jo palīdz to uzturēt starp tirgus dalībniekiem;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

33. aicina Komisiju pienācīgu uzmanību pievērst gadījumiem, kad uzreiz pēc apvienošanās oficiālas apstiprināšanas pieaug produkta cenas vai būtiski pazeminās kvalitāte;
34. atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada 5. decembra priekšlikumu par apvienošanās vienkāršošanu un jaunākās baltās grāmatas ⁽¹⁾ priekšlikumus, tomēr prasa būtiski uzlabot tirgus daļas un tirgus varas, kā arī tirgus norobežošanas definīcijas;
35. uzsver, ka ir jāpārbauda, vai pašreizējā apvienošanās kontroles praksē tiek ņemta vērā tirgu internacionalizācija, jo īpaši saistībā ar tirgu ģeogrāfisko norobežošanu; uzskata, ka Komisijai šādas pārbaudes rezultāti ir jāņem vērā, pārstrādājot apvienošanās kontroles noteikumus;
36. prasa Komisijai rūpīgi pārbaudīt, vai tiešām pastāv regulējuma nepilnības saistībā ar Komisijas pilnvarām kontrolēt mazākuma akcionārus;

Nozaru attīstība*Enerģētika un vide*

37. uzsver energoapgādes pieejamības, ilgtspējas un drošības svarīgumu Eiropas ekonomikai un konkurētspējai; uzskata, ka konkurences politikā šie trīs elementi ir jāņem vērā, kad tiek risināti jautājumi par pašreizējo tirgus sadrumstalotību, veikta gāzes un elektroenerģijas tirgus liberalizācijas trešās paketes pareiza un savlaicīga īstenošana, veicināta vairumtirdzniecības pakalpojumu atsaiste no mazumtirdzniecības pakalpojumiem, lai novērstu pret konkurenci vērstu praksi, un tiek palīdzēts nodrošināt patērētājiem un uzņēmumiem cenu ziņā pieejamu energoapgādi; atzīst, ka Komisijas jaunās Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai varētu ierobežot dažu dalībvalstu mēģinājumus veicināt atjaunojamo energoavotu izmantošanu; uzsver, ka ilgtspējīgiem energoavotiem paredzētais valsts atbalsts pēc iespējas jāregulē tādā pašā veidā kā jebkurš cits valsts atbalsts, vienlaikus ņemot vērā stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus klimata un enerģijas jomā, kā arī valstu atšķirības;
38. uzsver, ka ir ļoti svarīgi izvairīties no monopolistiskām praksēm, lai panāktu, ka Eiropas enerģijas tirgus ir pilnībā godīgs un konkurētspējīgs; šajā sakarībā prasa izslēgt no tirgus monopolistiskus piegādātājus, kā arī lietotājus diskriminējošas prakses; uzskata, ka, palielinot energoavotu dažādību un uzlabojot piekļuvi stratēģiskai infrastruktūrai, Eiropas gāzes tirgum jāattīstās virzienā uz enerģētikas savienību ar godīgām un stabilām cenām;
39. aicina Komisiju veikt izmeklēšanas un īstenot nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārvades sistēmu operatori pašreizējos elektroenerģijas starpsavienojumos dara pilnībā pieejamus enerģijas tirgum, lai uzlabotu iekšējā elektroenerģijas tirgus darbību un atbalstītu stratēģijas "Eiropa 2020" klimata un enerģijas jomas mērķu īstenošanu ar pēc iespējas zemākām sociālekonomiskajām izmaksām ES līmenī;
40. mudina Komisiju sagatavot pārskatu par fosilā kurināmā rezervi un biržas sarakstā iekļauto uzņēmumu un to uzņēmumu iespējamām CO₂ emisijām, kuri piesakās iekļaušanai šajā sarakstā vienotā tirgus ietvaros, kā arī veikt pareizu un uzticamu pārskatu par vidi, izmantojot apkopojošus rādītājus, un publicēt rezervju un emisiju apmēru, izmantojot atbilstošas grāmatvedības pamatnostādnes, jo tas ir ļoti svarīgi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ilgtspējīgā investīciju tirgū;
41. aicina Komisiju izpētīt apmēru, kādā izšķiroši svarīgu izejvielu piegādātāju koncentrācija var radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus, kaitēt klientu nozaru darbībai un neveicināt ekoloģiski efektīvāku ekonomiku; uzskata, ka dažiem no minētajiem materiāliem ir ļoti liela nozīme to ekoloģiski efektīvo tehnoloģiju un inovāciju izmantošanā, kuras ir nepieciešamas vides jomas mērķu sasniegšanai;
42. atkārtoti uzsver, ka konkurences politikai ir jāveicina pārredzamība, atklāti standarti un savietojamība, lai novērstu to, ka enerģētikas nozares tirgus dalībnieki "piesien" (sev tehnoloģiski piesaista) patērētājus un klientus; mudina Komisiju cieši uzraudzīt konkurences līmeni, jo trīs lielākajiem dalībniekiem joprojām ir aptuveni 75 % liela tirgus daļa elektroenerģijas tirgū un vairāk nekā 60 % — gāzes tirgū, neraugoties uz tirgu pakāpenisku atvēršanu kopš deviņdesmito gadu vidus; aicina Komisiju nodrošināt pienācīgu konkurenci enerģijas tirgū, lai uzlabotu valsts atbalstu inovācijām un atjaunojamās enerģijas avotu pieejamībai;

⁽¹⁾ COM(2014)0449, 2014. gada 9. jūlijs

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

43. prasa Komisijai nodrošināt, ka regulas un direktīvas enerģētikas jomā tiek transponētas un pareizi piemērotas visās dalībvalstīs; aicina Komisiju būt īpaši uzmanīgai tad, kad cenas pārsniedz ES vidējo rādītāju, jo augstas cenas izkropļo konkurenci un kaitē patērētājiem;

Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) un plašsaziņas līdzekļi

44. uzskata, ka digitālajam vienotajam tirgum ir jāieņem centrālā vieta ES centienos sasniegt darbvieta izveides, izaugsmes un investīciju mērķus; atzīst konkurences politikas lomu digitālā vienotā tirgus ieviešanā; uzskata, ka Eiropas tiesiskais regulējums ir ātri jāpielāgo tirgus attīstībai; prasa Komisijai pārbaudīt pieejamo konkurences tiesību instrumentu atbilstību digitālajam laikmetam; uzskata, ka ziņojumā "Prioritātes ceļā uz digitālā vienotā tirgus izveidi Baltijas jūras reģionā" izklāstītās prioritātes varētu izmantot visā ES;

45. atzinīgi vērtē konkurences komisāres paziņojumu par Komisijas izmeklēšanas turpināšanu attiecībā uz *Google* praksi mobilajā sektorā un digitālajā tirgū kopumā; pauž nožēlu par to, ka, lai gan četrus gadus ilgst izmeklēšana un ir piedāvāti trīs saistību priekšlikumu kopumi, Komisija pretmonopola lietā pret *Google* nav sasniegusi redzamus rezultātus saistībā ar galveno konkurences problēmu, proti, preferenciālo režīmu, ko tirgū dominējošā *Google* meklētājprogramma piemēro saviem pakalpojumiem, kad tiek attēloti meklējumu rezultāti; uzsver, ka, ja Komisija vēlas saglabāt savas digitālās programmas stratēģijas ticamību, tai nekavējoties jāatrisina *Google* lieta un jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi; mudina Komisiju apņēmīgi rīkoties saistībā ar visām identificētajām problēmām, balstoties uz nediskriminācijas principu, veikt stingrus pasākumus pret konkurences noteikumu pārkāpumiem ātri mainīgajos un dinamiskajos digitālajos tirgos, piemēram, tiešsaistes meklēšanā un reklāmas tirgos, un atrast ilgtermiņa risinājumu līdzsvarotai, godīgai un atvērtai meklēšanas struktūrai internetā;

46. prasa Komisijai uzmanību koncentrēt uz konkurences politikas instrumentu un specializēto zināšanu par tirgu izmantošanu, lai tie pienācīgi veicinātu darbvieta izveides un izaugsmes programmu, tostarp digitālā vienotā tirgus jomā; šajā sakarībā uzskata par svarīgu turpināt izstrādāt ekonomisku un juridisku pieeju konkurences jautājumu izvērtēšanai un turpināt pilnveidot tirgus uzraudzību, atbalstot Komisijas plašākās darbības;

47. uzsver, ka nākamās paaudzes platjoslas interneta jomā agrākajiem monopoliem ir pārsteidzoši liela tirgus daļa, kas pārsniedz 80 %; atgādina, ka sīksta konkurence ir efektīvu investīciju labākais virzītājspēks un patērētājiem nodrošina maksimālu labumu izvēles, cenas un kvalitātes ziņā; tādēļ aicina Komisiju, lai novērstu pārmērīgu tirgus koncentrāciju un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, pienācīgi nodrošināt konkurences noteikumu īstenošanu gan *ex post*, gan *ex ante*, jo konkurences spiediens ir pamatfaktors tam, lai nodrošinātu, ka patērētāji var gūt pēc iespējas lielāku labumu no augstas kvalitātes pakalpojumiem par pieņemamām cenām;

48. uzsver — ir maz ticams, ka konkurences ierobežošana veicinās investīcijas platjoslas struktūrās, pat attālos apgabalos, jo pilnīgs pamata platjoslas pakalpojumu segums Eiropā tika panākts ar regulatīva satvara palīdzību, nodrošinot piekļuvi dominējošo operatoru tīkliem;

49. uzskata, ka investīcijas nākamās paaudzes platjoslas infrastruktūrā nepārprotami ir pamats tam, lai izveidotu digitālu ekonomiku un sabiedrību, taču, lai pēc iespējas palielinātu investīcijas, telekomunikāciju politikai jānodrošina visiem dalībniekiem veikt efektīvas investīcijas, nodrošinot tiem patiesu piekļuvi nedublējamiem tīklu aktīviem un attiecīgajam lietojumam piemērotiem vairumtirdzniecības piekļuves produktiem;

50. aicina Komisiju savus lēmumus un politikas priekšlikumus balstīt uz pareizu, atbilstošu un neatkarīgu datu kopumu vispusīgu un objektīvu analīzi; jo īpaši uzsver šaubas par to datu pareizību, kuri iesniegti attiecībā uz ES neapmierinošajiem darbības rezultātiem ātrdarbīgas platjoslas jomā, tostarp galalietotājiem nodrošināto ātrumu, investīcijām infrastruktūrā un nozares finansiālo stāvokli globālā salīdzinājumā;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

51. atgādina, ka tīkla neitralitāte ir īpaši svarīga, lai nodrošinātu to, ka nepastāv diskriminācija starp interneta pakalpojumiem un ka tiek pilnībā garantēta konkurence;

52. uzsver, ka digitālā vienotā tirgus sadrumstalotības novēršana, tostarp izmeklējot, kāda veida šķēršļi pašlaik kavē digitālā vienotā tirgus galvenās nozares, garantējot atklātu internetu un minot tīkla neitralitāti ES tiesību aktos, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visu interneta datu plūsmu bez diskriminācijas, ierobežojumiem vai iejaukšanās, ir būtiski pasākumi, lai digitālajā nozarē veicinātu konkurenci un stimulētu izaugsmi un konkurētspēju, kā arī patērētāju uzticību; uzskata, ka atklāti standarti un savietojamība veicina godīgu konkurenci; uzsver, ka konkurences politikai ir jābūt virzītai uz nākotni un tai jāņem vērā jaunas pārdošanas iespējas tiešsaistē;

53. uzsver, ka centieniem veicināt brīvu un godīgu konkurenci, tostarp attīstot digitālo vienoto tirgu, kā arī citus pakalpojumu nozares aspektus, būtu jādarbojas patērētāju un MVU interesēs; atkārtoti uzsver, ka šādi centieni uzlabos izvēles iespējas patērētājiem un attīstīs vidi, kurā MVU un mikrouzņēmumi var demonstrēt lielākas inovācijas un radošuma spējas; uzskata, ka konkurences politikas īstenošanai būtiski svarīga ir regulējošo un izpildes iestāžu tūlītēja rīcība, kas vērsta pret maldinošu un negodīgu praksi;

Sadarbīgais patēriņš

54. aicina Komisiju analizēt, kā Eiropas tiesību aktos iekļaut pieaugošo sadarbīgo patēriņu; uzskata, ka šāda pielāgošana ir nepieciešama, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, kas savukārt nodrošinātu godīgu konkurenci starp visiem iesaistītajiem dalībniekiem;

55. uzskata, ka ar t. s. sadarbīgo patēriņu saistītajiem uzņēmumiem ir jāmaksā nodokļi un jāievēro noteikumi tāpat kā tradicionālajiem uzņēmumiem, jo citādi tie ne tikai radīs konkurences izkropļojumus, bet arī negatīvas fiskālas sekas uz dalībvalstu finansēm;

56. uzsver, ka īpaši svarīga ir efektīva dominējošo uzņēmumu uzvedības pārbaude un ātra reakcija stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā, jo nelikumīga prakse var likt priekšlaicīgi aiziet no tirgus maziem un inovatīviem konkurentiem;

57. atzīmē, ka sadarbīgā patēriņa regulējuma trūkums dažiem uzņēmumiem sniedz negodīgas priekšrocības un vienlaikus mazina motivāciju investēt attiecīgajās nozarēs;

Publiskais iepirkums

58. aicina dalībvalstis savlaicīgi īstenot jaunus ES publiskā iepirkuma noteikumus, iekļaujot punktus par kritērijiem attiecībā uz līguma priekšmetu, tostarp sociālos, vides un inovatīvos raksturlielumus, un par e-administrāciju, e-ierikumu un sadalījumu daļās, lai stimulētu godīgu konkurenci un publiskajām iestādēm nodrošinātu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu; mudina Komisiju nodrošināt minēto noteikumu pēc iespējas pilnīgāku piemērošanu, lai novērstu konkurences izkropļojumus, ko rada mahinācijas ar cenu piedāvājumu, dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, diskrimināciju un nepietiekamās piekļuves iespējas MVU; aicina Komisiju iekļaut savas darbības globālā satvarā, sasaistot Savienības konkurences politiku Eiropas teritorijā ar atbalstu publiskā iepirkuma tirgu atvēršanai ārpus ES;

59. uzsver, ka ir svarīgi, lai Komisija sniegtu sīki izstrādātas un skaidras norādes uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un publiskajām iestādēm, tā veicinot minēto struktūru izpratni par nesen pieņemtajiem publiskā iepirkuma tiesību aktiem un jo īpaši par to radītajām jaunajām iespējām;

60. aicina Komisiju rūpīgi pārraudzīt iepirkumu centralizēšanu publiskā iepirkuma tirgos, lai nepieļautu pārmērīgu pirkspējas koncentrēšanu un slepenas vienošanās un lai saglabātu iespējas MVU piekļūt tirgum saskaņā ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu Eiropai;

61. aicina Komisiju, veicot publiskā iepirkuma procedūras savos ģenerāldirektorātos un aģentūrās, piešķirt vairāk zemas vērtības līgumu un līgumu apmērā virs EUR 193 000, nevis gandrīz pilnībā izmantot tikai pamatlīgumus, kas traucē atvērt publiskā iepirkuma tirgu Eiropas MVU, jo rada labumu tikai lieliem uzņēmumiem un konsorciem, kuri atrodas lēmumu pieņemšanas centru tuvumā;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Finanšu pakalpojumi

62. ceturto reizi pēc kārtas aicina ātri izbeigt valsts atbalsta krīzes režīmu attiecībā uz banku nozari; atzīst, ka ar Komisijas 2013. gada augusta paziņojumu par bankām vien nepietiek, lai aizsargātu Eiropas nodokļu maksātājus un ierobežotu atbalsta summas, ko bankas var saņemt; uzsver, ka, sniedzot valsts atbalstu banku sistēmai, nav izdevies ne palielināt kredītu apmēru, ne atjaunot uzticību; mudina Komisiju arī turpmāk cieši uzraudzīt banku sektoru, lai pastiprinātu konkurenci Eiropas banku pakalpojumu tirgos, tādējādi pēc iespējas palielinot Savienības iedzīvotājiem sniegto labumu; uzsver nepieciešamību atjaunot valsts atbalsta kontroles ierasto piemērošanu, kad to varēs attiecināt arī uz banku nozari;
63. uzsver ieguldījumu, ko karteļu lietu izmeklēšana sniedz attiecībā uz pārredzamāku finanšu pakalpojumu nozari;
64. pauž nožēlu par to, ka Komisija neko nepasāka saistībā ar stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem privāto banku pārstrukturēšanā, tostarp tiem gadījumiem, kas skāra mazos noguldītājus un mazos finanšu instrumentu, piemēram, priekšrocību akciju, īpašniekus, jo bieži vien šie instrumenti tika tirgoti, nenodrošinot pilnīgu ES tiesību ievērošanu;
65. aicina Komisiju cieši uzraudzīt finanšu sektoru, lai stiprinātu konkurenci un investoru un patērētāju aizsardzību Eiropas banku pakalpojumu un investīciju tirgū; norāda, ka banku sektora konsolidācijas rezultātā vairāku finanšu institūciju tirgus daļa ir pārsniegusi pirmskrīzes līmeni un vienlaikus ir attīstījusies finanšu investīciju nozare, taču reālā ekonomika Savienībā no tā nav guvusi nekādu labumu; uzskata — lai saglabātu pilnībā darbojošos vienoto tirgu, ir nepieciešami vienlīdzīgi konkurences apstākļi finanšu sektora dalībniekiem un ir jāveic pasākumi, lai novērstu pārredzamības mazināšanos un karteļveida struktūru veidošanos;
66. atzīst, ka valsts atbalsta kontrolei kopš krīzes sākuma ir bijusi svarīga loma kā grūtībās nonākušu banku pārstrukturēšanas un neregulējuma mehānismam;
67. uzskata, ka valsts atbalsta kontrolē krīzes laikā būtu jākoncentrējas gan uz banku darbības sistēmas stabilizēšanu, gan uz to, lai tiktu novērsta kredītēšanas nosacījumu negodīga segmentācija un diskriminācija, kas ietekmē MVU vienotajā tirgū;
68. uzskata, ka Komisijai ir jāapsver iespēja bankām piešķiramo valsts atbalstu sasaistīt ar nosacījumu kreditēt MVU;
69. uzskata, ka banku sektora regulējumā būtu jāņem vērā tas, ka mazo institūciju rīcībā ir mazāk resursu, lai nodrošinātu atbilstību, un tāpēc tam vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršākam, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem lielo banku labā;
70. mudina Komisiju cieši uzraudzīt tos banku nozares tirgus, kuros ir augsta vai pieaugoša koncentrācija, jo īpaši tās pārstrukturēšanas rezultātā, kas veikta, reaģējot uz krīzi; atgādina, ka oligopoliski tirgi ir īpaši tendēti attīstīt konkurenci ierobežojošu praksi; pauž bažas, ka šāda koncentrācija galu galā var kaitēt patērētājiem;
71. mudina Komisiju pārliecināties par to, ka bankas pirms jebkāda valsts atbalsta saņemšanas ir pārdevušas savas daļas citos uzņēmumos, tādējādi mazinot slogu nodokļu maksātājiem;
72. uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš ar karti veikto elektronisko maksājumu tirgus sadrumstalotībai, tostarp tādām situācijām kā pakalpojuma zaudēšana, klientam pārceļoties uz citu dalībvalsti;
73. atzinīgi vērtē EST 2014. gada 11. septembra spriedumu par konkurenci ierobežojošām kredītkaršu nodevām, kā arī Komisijas veiktās sekmīgās darbības, lai nodrošinātu, ka maksājumu sektorā īstenotais standartizācijas process neapgrūtinā ienākšanu tirgū un inovācijas; atkārtoti pauž Parlamenta nostāju par to, ka būtu jāievieš karšu maksājumu nodevu ierobežojumi, lai samazinātu liekus izdevumus patērētājiem; šajā sakarībā aicina Komisiju paātrināt ar maksājumiem no mobilā tālruņa saistītā standartizācijas darba plānošanu, vienlaikus nodrošinot, ka neviena veikta darbība neliedz šajā tirgū ienākt jauniem dalībniekiem, nerada priekšrocības dominējošiem dalībniekiem un ka reglamentējošie noteikumi ir tehnoloģiski neitrāli attiecībā uz turpmākās tehnoloģiskās attīstības veicināšanu;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

74. uzskata, ka būtu rūpīgi jāuzrauga šī sektora attīstības ietekme uz citām jomām; pauž bažas par to, ka viena līmeņa konkurenti finanšu regulu standartizācijas rezultātā izstrādā atšķirīgus standartus;

75. norāda uz ievērojamo progresu, kas finanšu nozares regulējuma uzlabošanā panākts kopš 2008. gada; uzsver nepieciešamību turpināt risināt problēmu, ko rada finanšu institūcijas, kuras ir pārāk lielas, lai tām ļautu bankrotēt, un tāpēc turpina saņemt netiešas subsīdijas; uzskata, ka gaidāmajā ECON ziņojumā par finanšu pakalpojumu jomas tiesību aktu ietekmes novērtējumu un vispārēju izvērtējumu būtu jāiekļauj jaunās ES finanšu regulas konkurences aspektu vispusīga analīze, lai nodrošinātu ES banku spēju konkurēt ar starptautiskām finanšu institūcijām visās konkurences situācijās;

Fiskālais valsts atbalsts

76. pauž bažas par iespējamu nelikumīgu praksi uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā dalībvalstīs un aicina Komisiju pēc iespējas paātrināt notiekošās izmeklēšanas attiecībā uz praksi izsniegt iepriekšējus lēmumus par nodokļiem, izmantojot visus pieejamos faktus; aicina par prioritāti noteikt izmeklēšanu par nodokļu atvieglojumiem, kas var būt sava veida neatļauts valsts atbalsts; uzsver, ka godīga konkurence nodokļu jomā ir obligāti nepieciešama, lai nodrošinātu iekšējā tirgus integritāti, publisko finanšu stabilitāti un godīgus konkurences apstākļus;

77. uzsver t. s. *LuxLeaks* dokumentu publicēšanu, ko veica Starptautiskais Pētnieciskās žurnālistikas konsorcijs; atzinīgi vērtē konkurences komisāres apņemšanos rūpīgi un neatkarīgi izmeklēt iepriekšēju lēmumu par nodokļiem izsniegšanas gadījumus un šādas prakses atbilstību ES konkurences noteikumiem; norāda, ka dažu uzņēmumu praktizētā nodokļu apiešana kropļo konkurenci vienotajā tirgū; mudina Komisiju modri raudzīties, lai tiktu nodrošināta ES valsts atbalsta kontroles noteikumu īstenošana;

78. aicina Komisijas priekšsēdētāju nodrošināt to pašreizējo un turpmāko izmeklēšanu neatkarību, kuras konkurences komisāre vada attiecībā uz dalībvalstu iepriekšējiem lēmumiem par nodokļiem; uzstāj, ka Eiropas Parlaments ir jāinformē par šo izmeklēšanu kopējo virzību, lai nodrošinātu to pārredzamību un neatkarību; aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt pārskatu par konstatējumiem; atgādina konkurences komisāres apņemšanos pēc faktu savākšanas nepieciešamības gadījumā zvērtēt uzņēmumu īstenošas un valstu valdību atbalstītās agresīvas nodokļu apiešanas prakses ietekmi uz konkurenci un pagarināt savu izmeklēšanu;

Lauksaimniecības pārtikas rūpniecība

79. aicina Komisiju gaidāmajā KLP reformas pārskatā izpētīt pārskaitīto līdzekļu līdzfinansējumu, vienkāršot uz konkurētspēju vērstos ekoloģiski nozīmīgu platību pasākumus un sagatavot konkurences ziņā neitrālu pārskatu par ekoloģiski nozīmīgu platību koeficientiem starpkultūrām un slāpekļsaistītāju kultūrām;

80. aicina Komisiju, ņemot vērā tās neseno pārskatu par modernās mazumtirdzniecības ekonomisko ietekmi uz izvēli un inovācijām ES pārtikas nozarē, izvērtēt to lielo lielveikalu iespējamo ietekmi, kuri tirgū dominē tik lielā mērā, ka to kolektīvā pirkspēja izkropļo konkurenci starp piegādātāju ķēdēm gan Eiropā, gan jaunattīstības valstīs;

Farmācijas un veselības pakalpojumu nozare

81. norāda, ka šī nozare ir sadrumstalota valstu regulējumu dēļ; atzinīgi vērtē ES konkurences politikas ieguldījumu, novēršot mākslīgos šķēršļus ienākšanai;

82. prasa pagaidu cenu noteikšanas mehānisma izvērtēšanā īpaši ņemt vērā inovatīvās zāles un medicīniskās procedūras;

83. norāda, ka konkurences politikai var būt svarīga loma ģenērisko zāļu pieejamības uzlabošanā;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Transporta un pasta pakalpojumi

84. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus, kas ļauj īstenot ne tikai brīvu, bet arī godīgu konkurenci visās transporta nozarēs; šajā sakarībā tomēr atzīst, ka pienācīgi būtu jāņem vērā dalībvalstu transporta tiesību aktu daudzās īpatnības; uzsver, ka transporta infrastruktūra ir svarīga vietējo iedzīvotāju un uzņēmumu izdzīvošanai un labklājībai, jo īpaši reti apdzīvotos reģionos un perifērās salās;

85. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai dzelzceļa transporta nozarē, kā arī ostu un lidostu tīklu vadībā, jo īpaši tad, ja to vadību ir monopolizējusi valdība, nodrošinātu godīgu konkurenci un labāku pakalpojumu kvalitāti; uzsver, ka konkurence ne vienmēr nozīmē pakalpojumu sniegšanas privatizāciju; aicina Komisiju arī nodrošināt, ka aviopārvadātāji neizmanto ļaunprātīgi dominējošo stāvokli dažās lidostās;

86. uzskata, ka Komisijai jāturpina stiprināt saikni starp konkurences politiku un transporta politiku, lai uzlabotu Eiropas transporta nozares konkurētspēju un turpinātu virzīties uz vienotā tirgus izveides pabeigšanu transporta jomā;

87. mudina Komisiju pabeigt vienotas Eiropas dzelzceļa telpas izveidi, nodrošināt pilnīgu pārredzamību naudas plūsmās starp infrastruktūras pārvaldītājiem un dzelzceļa uzņēmumiem un pārbaudīt, vai katrā dalībvalstī ir izveidota stingra un neatkarīga valsts regulatīvā iestāde;

88. uzsver, ka vienoto tirgu dzelzceļa kravu pārvadājumu nozarē ir ietekmējusi nepareiza vai nepilnīga ES tiesību aktu transponēšana dalībvalstīs un pārrobežu mobilitātes traucējumi, kas kaitē konkurencei un izaugsmei; aicina Komisiju pārbaudīt, vai tehniskos un ar tirgu saistītos šķēršļus, kas katrā dalībvalstī ir atšķirīgi, piemēram, sliežu ceļa platums, energoapgāde un signālsistēmas, var uzskatīt par konkurences noteikumu pārkāpumiem;

89. aicina Komisiju sniegt pamatotu pārskatu, lai noskaidrotu, kuri aviopārvadātāji ir privileģēti salīdzinājumā ar pārējiem pakalpojumu sniedzējiem, baudot īpašus nosacījumus vai, iespējams, ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli konkrētās lidostās;

90. pauž bažas par dalībvalstu atšķirīgo tā regulējuma īstenošanu un izpildi, kas attiecas uz starptautisko ceļa transportu, piemēram, uz kabotāžas un atpūtas laika autotransporta vadītājiem regulējumu, kā arī par iespējamu sociālo dempingu dažādos transporta pakalpojumos plašākā nozīmē, un uzskata, ka šīs problēmas ir jārisina;

91. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pret starptautiskajiem automobiļu nomas uzņēmumiem, lai pārtrauktu prakses, kuras patērētājiem neļauj piekļūt labākajām pieejamajām cenām savas dzīvesvietas valsts dēļ; uzsver, ka, iegādājoties preces vai pakalpojumus vienotajā tirgū, patērētājiem nebūtu jāliedz izmantot labākos pieejamos tarifus;

92. aicina Komisiju rīkoties, lai mazinātu automobiļu nomas sektora sadrumstalotību, jo pašlaik spēkā esošie dalībvalstu tiesību akti ievērojami paaugstina pārrobežu pārvadājumu izmaksas, tādējādi kaitējot vienotajam tirgum;

93. uzsver, ka centieniem veicināt ES konkurētspēju vienmēr jābūt sabiedrības interesēs; atzīst saikni starp efektīvu ES konkurences politiku un nepieciešamību pēc liela mēroga investīcijām izšķiroši svarīgos publiskajos, tostarp transporta, pakalpojumos;

Kultūra un sports

94. mudina Komisiju izpētīt starptautisko sporta federāciju ierobežojošo un stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas praksi, piemēram, neatļaušanu saviem locekļiem piedalīties alternatīvos sporta notikumos, kurus nav sankcionējušas attiecīgās federācijas, un noteikumu neievērošanas gadījumā nosakot saviem sportistiem, atbildīgajām personām un treneriem mūža aizliegumu piedalīties tādās sacensībās kā olimpiskās spēles un pasaules čempionāti;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Starptautiskā dimensija

95. aicina konkurences nodaļu iekļaut Transatlantiskajā tirdzniecības un investīciju partnerības nolīgumā, paredzot tajā pretmonopola noteikumus, noteikumus par uzņēmumu apvienošanu, valsts uzņēmumiem, subsīdijām un nevienlīdzību tirgus pieejamībā; pieprasa pasākumu, problēmu un panākumu saistībā ar šādiem nolīgumiem neitrālu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos;
96. atzīst un atbalsta nepieciešamību Komisijai pastiprināt konkurences politikas lomu starptautiskajā ekonomiskajā sadarbībā, tostarp sadarbojoties ar konkurences iestādēm pasaules mērogā; atgādina, ka šāda sadarbība regulatīvajā un īstenošanas jomā palīdz nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus Eiropas uzņēmumiem, kas darbojas pasaules tirgos;
97. uzsver, ka iedarbīgai konkurences tiesību piemērošanai globalizācijas laikmetā būtiski svarīga ir starptautiskā sadarbība; tādēļ prasa Komisijai sekmēt starptautisko sadarbību konkurences tiesību jomā;
98. prasa Komisijai izskatīt iespējas slēgt nolīgumus konkurences jomā ar vairāk trešām valstīm, kuras veicina informācijas apmaiņu starp attiecīgajām izmeklēšanas iestādēm; uzsver, ka šajā sakarībā neseno ar Šveici noslēgtais nolīgums konkurences jomā varētu kalpot par piemēru citiem šāda veida nolīgumiem;

Eiropas Parlamenta loma

99. uzsver, ka pamatnolīgums paredz vienlīdzīgu attieksmi pret Parlamentu un Padomi attiecībā uz piekļuvi sanāksmēm un informācijas sniegšanu, gatavojot tiesību aktus un ieteikuma tiesību instrumentus konkurences politikas jomā;
100. uzsver Eiropas Parlamenta būtisko lomu Eiropas patērētāju interešu pārstāvēšanā, nodrošinot konkurences noteikumu pienācīgu īstenošanu;
101. atzinīgi vērtē to, ka Parlaments ir viens no likumdevējiem attiecībā uz direktīvu par pretmonopola noteikumu pārkāpumu izraisīto zaudējumu atlīdzināšanas prasībām, un uzskata direktīvas par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām izstrādi par modeli turpmākajai iestāžu sadarbībai konkurences tiesību jomā;
102. atkārtoti uzsver, ka konkurences politikas izstrādē Komisijai pilnībā jāuzņemas atbildība un jārikojas, reaģējot uz Parlamenta rezolūcijām;
103. aicina komisāri bieži piedalīties sanāksmēs ar Parlamenta attiecīgajām komitejām, kā arī ar Ekonomikas un monetārās komitejas konkurences darba grupu;
104. uzskata, ka konkurences politikā Parlamentam jābūt koplēmuma pilnvarām; pauž nožēlu, ka LESD 103. un 109. pantā paredzēta tikai apspriešanās ar Parlamentu; uzskata šo demokrātijas trūkumu par nepieņemamu; ierosina šo trūkumu pēc iespējas ātrāk novērst, veicot iestāžu sadarbību konkurences politikas jomā, un veikt attiecīgus grozījumus nākamajā Līguma pārskatīšanā;

Komisijas prioritātes konkurences politikā

105. uzsver konkurences komisāres lomu, veicinot nodarbinātību un izaugsmi, kā arī digitālo vienoto tirgu, enerģētikas politiku, finanšu pakalpojumus, rūpniecības politiku un cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;
106. mudina Komisiju Eiropas Konkurences tīkla ietvaros izstrādāt pamatnostādnes un procedūras, nodrošinot, ka tiek efektīvi pārraudzīts, cik atbilstīgs valsts atbalsta noteikumiem ir dažu dalībvalstu prakse izsniegt iepriekšējus lēmumus par nodokļiem;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

107. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos efektīvi īstenot konkurences noteikumus tādās jomās kā pretmonopola un karteļu lietas, uzņēmumu apvienošanās, valsts atbalsts un konkurences instrumentu pielāgošana tirgus attīstībai, vienlaikus veicinot arī inovatīvu konkurences kultūru gan ES, gan visā pasaulē;
108. aicina Komisiju izvērtēt tās darbu nesējās pretmonopola lietās un novērst formālās problēmas, par kurām ir ziņots;
109. aicina Komisiju izstrādāt saskaņotus priekšlikumus fiskālās konkurences jomā un iesniegt tos Padomei;
110. aicina Komisiju turpināt reizi gadā ziņot Parlamentam par konkurences politikas piemērošanas gaitu un tās ietekmi;
111. atzinīgi vērtē komisāres apņemšanos, ko viņa minēja uzklaušanās, jo īpaši saistībā ar turpmāko sadarbību un attiecību stiprināšanu ar Eiropas Parlamentu;
112. prasa Komisijai stingrāk iestāties par aktīvu konkurences politiku, jo tā ir sociālās tirgus ekonomikas stūrakmens;
113. uzskata, ka patērētājiem un uzņēmumiem būtu jāpiedāvā iespēja ātri iepazīties ar aktualizētu rādītāju kopsavilkumu tematiski sakārtotā formā;
114. norāda uz to, ka vairākās dalībvalstīs trūkst skaidrības par to, vai Eiropas Patērētāju centru finansējums ir uzskatāms par nelikumīgu valsts atbalstu; pauž bažas par to, ka tādējādi tiek apdraudēts finansējums šādiem centriem; aicina Komisiju tiklīdz iespējams informēt dalībvalstis par nepieciešamību sniegt paziņojumu par minēto finansējumu, lai arī turpmāk nodrošinātu atbalstu Eiropas Patērētāju centru darbībai;
115. prasa Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt, ka visu politisko līmeņu iestādes apņemas stingri ievērot noteikumus par valsts atbalstu;
116. prasa izveidot Parlamenta, Padomes, Komisijas un akadēmisko aprindu pārstāvju kopēju komiteju, kura analizētu konkurences politikas ilgtermiņa virzību un tālāko attīstību tādās nākotnē svarīgās nozarēs kā e-ekonomika vai enerģētika;
117. prasa veikt objektīvu analīzi par to, kas ir atbildīga valsts nodokļu politika, jo īpaši saistībā ar negodīgu nodokļu politiku un konkurenci kropļojošām nodokļu prasībām un izņēmumiem, lai nākotnē varētu īstenot pasākumus šādas prakses novēršanai;

o

o o

118. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu konkurences iestādēm.
-

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0052

Eiropas Centrālās bankas 2013. gada pārskats

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2013. gada pārskatu (2014/2157 (INI))

(2016/C 316/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2013. gada pārskatu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus, it īpaši to 15. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 284. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 126. pantu un 132. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0011/2015),
- A. tā kā Komisijas dienesti 2014. gada pavasarī prognozēja turpmāku eurozonas IKP samazinājumu 2013. gadā par 0,4 % (pēc samazinājuma 2012. gadā par 0,7 %) un tā kā Komisijas dienesti sagaida ekonomiskās situācijas uzlabošanos, prognozējot IKP palielināšanos 2014. gadā par 1,2 % un 2015. gadā par 1,7 %; tā kā 2014. gada rudenī Komisijas dienesti prognozēja jau mazāku izaugsmes tempu, sagaidot, ka IKP 2014. gadā palielināsies tikai par 0,8 % un 2015. gadā — par 1,1 %, dominējot izaugsmes samazināšanās riskiem;
- B. tā kā saskaņā ar rudens prognozi bezdarbs eurozonā palielinājās no 11,3 % 2012. gada beigās līdz 11,9 % 2013. gada beigās, un 2014. gadā saglabāsies augstā līmenī;
- C. tā kā dažādās dalībvalstīs bezdarba līmenis būtiski atšķiras, attiecīgajam rādītājam variējot no 5 % līdz 26 %; tā kā jauniešu bezdarba līmenis ir pat vēl augstāks, dažās dalībvalstīs sasniedzot pat 50 %; atzīmē, ka atšķirīgais bezdarba līmenis izraisa turpmāku ekonomisko diverģenci starp dalībvalstīm;
- D. tā kā tiešu monetāro darījumu programmas izziņošanas sekmes procentu likmju pazemināšanā dalībvalstīm nevajadzētu izmantot kā iespēju izvairīties no strukturālām reformām, kuru mērķis ir vidēji ilgā laikposmā palielināt izaugsmes potenciālu un panākt fiskālo ilgtspēju; tā kā nodarbinātības un nabadzības mazināšanas jomā vērojamās tendences liecina, ka varētu tikt apdraudēta stratēģijas “Eiropa 2020” nacionālo mērķu sasniegšana;
- E. tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) 2013. gada maijā un pēc tam vēlreiz novembrī pazemināja savas galvenās procentu likmes, samazinot galveno refinansēšanas operāciju procentu likmi līdz 0,25 %; tā kā, ņemot vērā kopš 2014. gada sākuma izsludinātos papildu monetārās politikas pasākumus, galveno refinansēšanas operāciju procentu likme tagad ir 0,05 % un noguldījumu iespējas procentu likme ir -0,2 %;
- F. tā kā reālo interešu likmju pazemināšana nav nedz uzlabojusi kredīta pieejamību māsaimniecībām un uzņēmumiem, nedz veicinājusi IKP palielināšanos un darbvieta izveidi;
- G. tā kā Eurosistēmas konsolidētais finanšu pārskats 2013. gada beigās sasniedza EUR 2 285 miljardus, kas liecina par samazinājumu aptuveni 25 % apmērā 2013. gada laikā;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- H. tā kā netirgojamie aktīvi veidoja lielāko daļu no aktīviem, kas 2013. gada laikā tika ierosināti kā nodrošinājums Eurosistēmai, sasniedzot aptuveni 25 % no kopējās summas; tā kā netirgojamie vērtspapīri un ar aktīviem nodrošinātie vērtspapīri veidoja vairāk nekā 40 % no kopējā aktīvu apjoma, kas tika ierosināts kā nodrošinājums;
- I. tā kā saskaņā ar Komisijas dienestu 2014. gada rudens prognozēm eurozonas vidējais inflācijas līmenis pazeminājās no 2,5 % 2012. gadā līdz 1,4 % 2013. gadā; tā kā inflācija eurozonā kopš 2014. gada sākuma pastāvīgi samazinās, septembrī noslīdot līdz 0,3 %, un tās prognozētais 2014. gada vidējais līmenis ir 0,5 %; tā kā inflācijas līmeni raksturojošais vispārējais saskaņotais patēriņa cenu indekss (SPCI) dažās dalībvalstīs 2014. gada septembrī nokritās līdz 0 % un 2015. gadā saglabāsies zem mērķa līmeņa;
- J. tā kā zemās enerģijas, it īpaši naftas, cenas ir bijis viens no galvenajiem faktoriem, kas veicināja inflācijas līmeņa pazemināšanos eurozonā;
- K. tā kā publisko un privāto investīciju apmērs eurozonā nemainīgi saglabājies līmenī, kas ir būtiski zemāks nekā pirms krīzes sākšanās reģistrētais līmenis; tā kā lielo uzņēmumu vidū bija izplatīta prakse izmantot lētas naudas vidi, lai veiktu atpirkšanu savās interesēs, nevis izdarītu jaunas investīcijas; tā kā investīciju īpatsvars IKP pastāvīgi samazinājās pat pirms krīzes sākšanās un to steidzami bija nepieciešams palielināt;
- L. tā kā M3 ikgadējais pieaugums turpināja samazināties — no 3,5 % 2012. gada decembrī līdz 1 % 2013. gada decembrī;
- M. tā kā privātajam sektoram izsniegto kredītu apmērs turpināja samazināties, tā ikgadējam negatīvajam pieaugumam palielinoties no -0,7 % 2012. decembrī līdz -2,3 % 2013. gada decembrī; tā kā dažās dalībvalstīs kredīta trūkums mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir viena no galvenajām problēmām, kas kavē ekonomikas atveseļošanos; tā kā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirto aizdevumu apjoms laikposmā no 2008. līdz 2013. gadam samazinājās par aptuveni 35 %; tā kā ir ļoti svarīgi atvieglot kredīta pieejamību MVU, jo tie nodarbina 72 % eurozonas darbaspēka un to darbvieta izveides bruto rādītāji ir augstāki nekā attiecīgie lielo uzņēmumu rādītāji;
- N. tā kā finanšu sektora sadrumstalotība joprojām ir būtiska problēma, kā rezultātā MVU nākas saskarties ar daudz augstākām aizņemšanās izmaksām, it īpaši tajās eurozonas dalībvalstīs, kuras jau skāruši sarežģīti ekonomiskie apstākļi, un tā kā tas rada izkropļojumus vienotajā tirgū, palēninot ekonomikas atveseļošanos un palielinot atšķirības starp valstīm; tā kā visaptverošā Eiropas banku novērtējuma rezultātiem būtu labvēlīgi jāietekmē pašreizējā monetārā politika un banku vēlme pastiprināt savu darbību aizdošanas jomā, it īpaši vairāk aizdodot reālajai ekonomikai;
- O. tā kā Eurosistēmas bilance 2013. gadā pastāvīgi samazinājās, atspoguļojot to, kā bankas atmaksāja ilgtermiņa refinansēšanas operāciju (ITRO) līdzekļus;
- P. tā kā ECB Padome 2013. gada jūlijā nolēma sniegt perspektīvas norādes, paziņojot, ka tā plāno pagarināt laikposmu, kurā galvenās procentu likmes saglabāsies pašreizējā līmenī vai tiks vēl vairāk pazeminātas;
- Q. tā kā banku sektora pārmērīga kredīstarpniecība varētu aizkavēt iespējamo kvantitatīvi veicinošās programmas pasākumu ietekmi eurozonā;
- R. tā kā LESD 282. pantā noteikts, ka Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) galvenais mērķis ir saglabāt cenu stabilitāti; tā kā LESD 127. pantā ir noteikts, ka, neskarot šo galveno mērķi, ECBS ir jāatbalsta vispārējā ekonomikas politika Savienībā; tā kā saskaņā ar LESD 123. pantu un Eiropas Centrālo banku sistēmas un ECB Statūtu 21. pantu valstu centrālajām bankām un ECB ir aizliegts tieši pirkt ES vai dalībvalstu iestāžu vai institūciju emitētus parāda instrumentus, tā kā vairākām dalībvalstīm tas bija *sine qua non* nosacījums, lai varētu iestāties ekonomikas un monetārajā savienībā, tā kā šādi pirkumi ir atļauti sekundāros tirgos,

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

Monetārā politika

1. atzinīgi vērtē ECB ātro reakciju, saskaroties ar strauji mainīgo vidi, un to, ka monetārās politikas mērķis bija mazināt stresa līmeni finanšu tirgos eurozonā un atjaunot investoru ticību vienotajai valūtai; atzinīgi vērtē ECB gatavību darīt visu iespējamo, lai glābtu euro; atzīmē ilgtermiņa iekšzemes obligāciju peļņas likmju pozitīvo vispārējo samazināšanos — it īpaši tajās eurozonas valstīs, kurām ir vislielākie parādi, — līdz vēl nepieredzētam līmenim kopš krīzes sākšanās; norāda, ka zemās peļņas likmes nav veicinājušas darbvieta izveidi un izaugsmi un ka pēdējo trūkums apdraud finanšu stabilitāti;
2. atzīmē, ka 2013. gadā joprojām ļoti intensīvi tika izmantotas galvenās refinansēšanas operācijas, vidēja termiņa un ilgtermiņa refinansēšanas operācijas, visu summu piešķirot ar fiksētu procentu likmi, aizdevuma iespējas uz nakti, ārkārtas likviditātes palīdzība un noguldījumu iespējas, norādot uz to, ka monetārās politikas transmisijas mehānisma un eurozonas starpbanku aizdevumu tirgus darbība turpina pasliktināties, lai gan salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem situācija bija būtiski uzlabojusies, par ko liecināja procentu likmju starpību stabilizēšanās, pakāpeniskā starpbanku tirgu normalizēšanās un *Target II* nelīdzsvarotības mazināšanās;
3. pauž cerības saistībā ar *Target II* nelīdzsvarotības līmeņa stabilizēšanos 2013. gadā; uzsver, ka *Target II* norēķinu sistēmai ir bijusi būtiska loma eurozonas finanšu sistēmas integritātes saglabāšanā;
4. joprojām pauž nopietnas bažas par to, ka ekonomiskā aktivitāte joprojām ir zema, eurozonas IKP 2013. gadā — jau otro gadu pēc kārtas — uzrādot negatīvu pieaugumu, IKP pieaugumam 2014. gada pirmajos trijos ceturkšņos esot ļoti nelielam un bezdarbam daudzās eurozonas dalībvalstīs sasniedzot līmeni, kas apdraud eurozonas stabilitāti, kā arī iedzīvotāju un politiķu atbalstu Eiropas projektam;
5. uzsver bažas attiecībā uz pastāvīgo inflācijas līmeņa pazemināšanos eurozonā kopš 2011. gada un tā atšķirībām dalībvalstīs; uzsver pašlaik vērojamo būtisko pretrunu starp ECB skaidri formulēto mērķi vidēji ilgā termiņā saglabāt inflāciju nedaudz zem 2 % līmeņa un pašreizējo inflācijas līmeni, kas vairākās eurozonas dalībvalstīs ir tuvs nullei vai pat zemāks par nulli; pauž bažas, ka saskaņā ar ECB priekšsēdētāja apstiprināto informāciju pašreizējā deflācijas tendence varētu novest pie tā, ka zūd pamats vidēji ilga termiņa līdz ilgtermiņa inflācijas prognožu izdarīšanai;
6. atzīst, ka 2013. gadā ekonomisko aktivitāti eurozonā turpināja bremsēt maksājumu bilances koriģēšana finanšu un nefinanšu sektorā apvienojumā ar augsto bezdarba līmeni;
7. uzmanīgi novēro iespējamās deflācijas riskus; atgādina, ka inflācijas līmenis, kas tuvs nullei, mazina monetārās politikas efektivitāti eurozonā; saprot, ka pēc ECB ļoti zemu inflāciju uzskata par īstermiņa ietekmes rezultātu, un cer, ka vidēji ilga termiņa mērķis tiks sasniegts, nenonākot deflācijas fāzē; tomēr atzīmē, ka ECB ir pārskatījusi savas inflācijas prognozes 2015. un 2016. gadam, tās vēl vairāk pazeminot (par 0,1–0,2 %);
8. norāda, ka nākamajos gados sagaidāmā inflācija, kas ir zem mērķa līmeņa, ietekmēs vairāku dalībvalstu parāda samazināšanas programmas;
9. norāda — ņemot vērā turpmākas atbalstošas politikas, piemēram, kvantitatīvi veicinošas programmas pasākumu, perspektīvu, un paturot prātā pašreizējos risināmos juridiskos uzdevumus, ir izšķiroši svarīgi nodrošināt juridisko skaidrību un noteiktību, lai šos instrumentus varētu efektīvi izmantot, paturot prātā Eiropas Savienības Tiesas ģenerāldokāta Pedro Cruz Villalón secinājumus, ko viņš sniedzis 2015. gada 14. janvārī lietā C-62/14;
10. uzsver, ka zemas aizņēmšanās izmaksas dalībvalstīs iet roku rokā ar augošu valsts parādu, kas daudzos gadījumos sasniedz vai pat pārsniedz 100 % no IKP, un brīdina, ka jauna krīze varētu likt finanšu tirgiem no jauna izvērtēt risku;
11. norāda, ka 2013. gadā publicētās ECB prognozes neparedzēja pašreizējo nīkuļojošās izaugsmes un ļoti zemās inflācijas, pat deflācijas pazīmju, apvienojumu; ņemot vērā iepriekš minēto, prasa piesardzīgi izturēties pret pašreizējām straujākās ekonomiskās izaugsmes un augstākas inflācijas prognozēm attiecībā uz 2015. un 2016. gadu;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

12. uzskata, ka slikti maksājumu bilances rādītāji ne tikai ietekmē bankas, bet arī atstāj negatīvu ietekmi uz uzņēmumiem un citiem privātā sektora dalībniekiem, jo kapitāla un finanšu trūkums mazina uzņēmumu spēju konkurēt, attīstīties un galu galā — saglabāt un radīt darbvietas;

13. ņemot vērā to, ka neraugoties uz ECB centieniem saglabāt labvēlīgus finansēšanas nosacījumus, investīciju apmērs vēl nav atsācis palielināties, uzskata, ka ir ļoti svarīgi radīt apstākļus gan publisko, gan privāto investīciju atjaunošanai eurozonā; šajā sakarībā aicina dalībvalstis strādāt pie finanšu sektora sadrumstalotības pamatā esošajiem cēloņiem, tādiem kā diverģējošas riska struktūras, kas sadārdzina aizdošanu attiecīgajās valstīs; prasa dalībvalstīm arī īstenot atbilstošas strukturālās reformas, lai no jauna izveidotu uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi, it īpaši izpildot tām konkrēti adresētos ieteikumus;

14. mudina ECB savā bilances paplašināšanas politikā apsvērt EIB projekta obligāciju iegādi, ar kurām tiek finansētas dažas no eurozonā produktīvākajām investīcijām, it īpaši no tiem projektiem, ko Komisija pēc izmaksu un ieguvumu analīzes izvēlējusies tāpēc, ka tiem ir Eiropas pievienotā vērtība, it īpaši TEN-T projektiem enerģijas un transporta jomā, kā arī ar digitālo vienoto tirgu saistītajiem projektiem;

15. atzīmē, ka ECB priekšsēdētājs M. Draghi savā runā ikgadējā centrālo banku simpozijā, kas notika 2014. gada 22. augustā Džeksonhoulā, uzsvēra, ka ir nepieciešama aktivitāte abās ekonomikas pusēs, atzīmējot, ka: apkopotā pieprasījuma politika ir jāīsteno vienlaikus ar valsts strukturālajām reformām un politiku; pieprasījuma pusē monetārajai politikai var būt svarīga loma un tā tam vajadzētu būt, kas pašlaik nozīmē atbalstošas monetārās politikas īstenošanu ilgākā laikposmā; līdzās monetārajai politikai būtiskāka loma jāpiešķir fiskālajai politikai, vienlaikus ņemot vērā spēju atmaksāt valsts parādu; lai gan ir nepieciešams palielināt publisko investīciju apjomu, lai veicinātu privātās investīcijas un atvieglotu strukturālās reformas, uzsvars ir jāliek arī uz atbilstošiem fiskālās politikas pasākumiem;

16. piekrīt ECB priekšsēdētājam M. Draghi, ka Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzēto elastīgumu varētu izmantot, lai labāk risinātu vājās atveseļošanās problēmu un rastu līdzekļus nepieciešamo strukturālo reformu izmaksām;

17. piekrīt ECB priekšsēdētājam M. Draghi, ka pastāv iespējas panākt izaugsmi vairāk veicinošu fiskālās politikas struktūru un mazināt nodokļu slogu, neietekmējot budžetu;

18. piekrīt ECB priekšsēdētājam M. Draghi, ka, šķiet, ir nepieciešama papildu rīcība ES līmenī, lai nodrošinātu gan atbilstošu apkopoto pozīciju, gan plašu publisko investīciju programmu;

19. atzīmē, ka papildus ECB galveno procentu likmju pazemināšanai un refinansēšanas operāciju palielināšanai tā ir pieņēmusi arī novatoriskus instrumentus, tāds kā īpašam mērķim paredzētas ilgtermiņa refinansēšanas operācijas (TLTRO) un jaunas komunikatīvas stratēģijas, piemēram, perspektīvas norādes;

20. uzskata, ka transmisijas mehānisms nedarbojas kā nākas un ka ECB kopš krīzes sākuma izmantotie monetārās politikas instrumenti — lai gan sniedz atzinīgi vērtējamu atbalstu satricinājumu piemeklētos finanšu tirgos — paši par sevi nevar būt efektīvi finanšu sektora sadrumstalotības mazināšanā, izaugsmes veicināšanā un situācijas uzlabošanā darba tirgū; mudina ECB nodrošināt savas politikas labāku saskaņošanu ar reālo ekonomiku, it īpaši attiecībā uz MVU;

21. uzskata, ka monetārās politikas transmisijas mehānisma būtiskās pasliktināšanās dēļ ieguvums no lēmumiem pazemināt ECB pamata procentu likmi ir neliels; norāda, ka ļoti zemās procentu likmes ilgtermiņā ir novedušas pie uzņēmējdarbības izkropļojumiem un var izrādīties kaitējošas privātajiem uzkrājumiem un pensiju plāniem;

22. atzinīgi vērtē ECB 2014. gada jūnijā izsludinātos pasākumus, kuru mērķis ir monetārās politikas transmisijas mehānisma darbības uzlabošana; atzīmē, ka ar TLTRO pirmo reizi tiek izveidota saikne starp aizdevumiem, ko bankas izsniedz nefinanšu privātajam sektoram, un refinansēšanas summu, kuru bankas var pieprasīt; pauž cerību, ka aktīvu kvalitātes pārskatīšanas rezultāti tiks Eiropas bankām vairāk izmantoti TLTRO, tādējādi veicinot likviditātes pārvietošanu uz reālo ekonomiku;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

23. atzīmē — ECB ir paziņojusi, ka tā pirks ar aktīviem nodrošinātus vērtspapīrus un nodrošinātas obligācijas, lai TLTRO atvieglotu kredītu saņemšanu; uzsver, ka šādai intervencei ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru tirgū jābūt pietiekami būtiskai, lai tā ietekmētu MVU piemērotās aizdevumu likmes un mazinātu sadrumstalotību, un ka tā ir jāveic pārredzamā veidā, pārmērīgi neapdraudot ECB bilanci;

24. uzsver savas bažas par to nosacījumu būtisko sadrumstalotību eurozonas valstīs, ar kādiem piešķir aizdevumus MVU, kā arī par atšķirībām MVU un lielākiem uzņēmumiem piemērojamās finansēšanas likmēs; uzstāj, ka šīs ieilgušās problēmas netiek pienācīgi risinātas, izmantojot ECB nesen izsludinātos pasākumus banku aizdevumu izsniegšanas pastiprināšanai, un ka ECB būtu jāizpēta faktori, kas traucē kredīta pieejamību MVU; aicina ECB izpētīt, vai minētās atšķirības ir jebkādā veidā saistītas ar koncentrāciju banku sektorā;

25. uzsver, ka, ņemot vērā 2014. gada jūnijā un septembrī izsludinātos pasākumus, ir sagaidāms, ka ECB bilance būs apmēram tāda, kāda tā bija 2012. gada sākumā; atzīmē — lai nodrošinātu šo plānoto palielinājumu, ECB vajadzēs būt ļoti modrai attiecībā uz kredītrisku, ko tā pēdējā laikā uzņēmusies;

26. uzskata, ka līdz šim piešķirto netiešo subsīdiju kopējā summa būtu pakāpeniski jāatgūst par labu nodokļu maksātājiem, kad būs atgriezušies normāli ekonomiskie apstākļi;

27. atzīmē, ka ECB ir vairākkārt paudusi gatavību savu pilnvaru ietvaros izmantot papildu netradicionālus instrumentus un mainīt savu intervenču apmēru vai sastāvu ieilguša zemas inflācijas perioda gadījumā; saglabā labvēlīgu attieksmi pret papildu netradicionālu pasākumu izmantošanu, taču uzsver, ka šādi pasākumi nebūs pietiekami, ja netiks pareizi kombinēta fiskālā politika, investīcijas un strukturālās reformas;

28. uzsver, ka nevajadzētu pārvērtēt pašlaik izmantoto netradicionālo monetārās politikas pasākumu ietekmi uz reālo ekonomiku; uzsver, ka šie pasākumi pēc sava rakstura ir pārejoši un ka to mērķis ir dot dalībvalstīm laiku to fiskālā stāvokļa konsolidācijai un nepieciešamo strukturālo reformu īstenošanai, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi un situācijas uzlabošanu darba tirgū;

29. atzīmē, ka nestandarta monetārās politikas īstenošana ilgākā laikposmā varētu saasināt izkropļojumus kapitāla tirgū; prasa ECB rast pareizo līdzsvaru starp risku, kas saistīts ar tās atbalstošās monetārās politikas īstenošanas priekšlaicīgu izbeigšanu, un riskiem un izmaksām, kuri saistīti ar šādas politikas īstenošanas izraisītajiem iespējamiem izkropļojumiem; tādēļ prasa ECB izstrādāt rūpīgi pielāgotas nestandarta politikas nostādnes, lai ierobežotu šādus izkropļojumus;

30. atgādina, ka apkopoto pieprasījumu nav iespējams veicināt ar monetāro politiku vien, to nepapildinot ar atbilstošiem valsts līmenī īstenotiem fiskālajiem stimuliem un strukturālām reformām;

31. uzsver — kā liecina gados pirms krīzes gūtā pieredze — stabils inflācijas līmenis, kas atbilst ECB noteiktajam vidēja termiņa mērķim, var tikt asociēts ar nepastāvīgu privātā parāda dinamiku, tādējādi uzsverot to, cik svarīgi ir spēt pārvaldīt aktīvu burbuļus un kredīta pieaugumu pat tad, ja tiek garantēta cenu stabilitāte;

32. atgādina, ka Līgumos noteiktā ECB neatkarība tās monetārās politikas īstenošanā ir nepieciešama, lai varētu sasniegt cenu stabilitātes saglabāšanas mērķi, t. i., saglabāt inflāciju tuvu 2 % līmenim, tomēr zem tā; atgādina arī, ka visām dalībvalstu valdībām un publiskajām iestādēm būtu jāatturas prasīt ECB veikt darbības;

33. atgādina, ka visi ECB Ģenerālpadomes locekļi ir apņēmušies pildīt pieņemtos lēmumus, kas saglabājas konfidenciali, ja vien netiek nolemts tos publiskot;

34. aicina ECB mazināt savu lomu trijotnē, lai pastiprinātu neatkarību no politiskajiem lēmumiem;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

35. atgādina, ka atbilstoši LESD 127. pantam ECB, neskarot savu galveno mērķi, atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Savienībā, kā noteikts LESD 282. pantā; šajā sakarībā uzsver monetārā dialoga nozīmi;
36. uzsver, ka skaidra monetārās un fiskālās politikas nošķiršana nozīmē to, ka monetārajām iestādēm nebūtu jāpiešķir subsīdijas institūcijām, kas gūst labumu no likviditātes nodrošināšanas, jo šādu subsidēšana līdzinās fiskālajai politikai;
37. pauž nožēlu, ka ECB ir pārsniegusi savas Līgumos paredzētās pilnvaras, par ko liecina Spānijas, Itālijas un Īrijas valdībām nosūtītās ECB bijušā priekšsēdētāja vēstules;
38. atzinīgi vērtē ECB soli uz priekšu, nolemjot publicēt savu sanāksmju kopsavilkuma protokolus, un ar nepacietību gaida šī lēmuma īstenošanu, sākot no 2015. gada janvāra; atzinīgi vērtē to, ka ECB Ģenerālpadome ņēma vērā šo visos Parlamenta ziņojumos par ECB gada pārskatu izteikto prasību;
39. uzskata, ka centrālajām bankām visā pasaulē būtu aktīvi jāstrādā, lai izvairītos no jebkādas politikas, kas varētu radīt vispārēju negatīvas ietekmes domino efektu; atzīmē, ka dažas centrālās bankas aicina citas centrālās bankas uzņemties atbildību par iespējamo monetārās politikas negatīvās ietekmes domino efektu ilgi pēc tam, kad tās vienpusēji jau ir īstenojušas pašas savu politiku;
40. uzskata, ka jaunākā pieejamā informācija uzsvērti parāda, kāda nozīme ir piesardzīgai ārkārtas likviditātes palīdzības izmantošanai nākotnē; uzsver — nav pieņemams tas, ka kādas dalībvalsts banku sektors šādā veidā atkal nonāktu parādos, kas veido būtisku daļu no IKP;
41. mudina ECB turpināt uzlabot savu dzimumu līdztiesības politiku attiecībā uz iecelšanu amatā, lai novērstu pašreizējo plaisu; atzinīgi vērtē to, ka *Daniel Nouy* tika izraudzīta Eiropas banku sektora uzraudzības vadīšanai, it īpaši ņemot vērā viņas lielos nopelnus un kritērijiem atbilstošu dzīves aprakstu (CV);
42. uzskata, ka lielāka uzmanības koncentrēšana uz izaugsmi un publiskajām investīcijām (piemēram, Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* ierosinātā investīciju pakete EUR 300 miljardu apjomā) kalpotu par papildinājumu ECB centieniem ar atbilstošas politikas palīdzību palielināt nodarbinātību un izaugsmi Eiropā;

Finanšu stabilitāte

43. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 4. novembrī pilnībā sāka darboties vienotais uzraudzības mehānisms (VUM) — Banku savienības pirmais pīlārs; atzīmē, ka šis svarīgais solis Eiropas finanšu nozares integrācijas virzienā tika panākts, pateicoties sagatavošanās darba, tostarp aktīvu kvalitātes novērtējuma, veiksmīgajai pabeigšanai; izsaka pateicību ECB par savas uzticamības izmantošanu, lai atbalstītu Eiropas banku sistēmu; uzsver, ka nedrīkst sajaukt ECB uzraudzības un monetāro funkciju;
44. atzīmē, ka aktīvu kvalitātes pārskatīšana un stresa testi, ko Eiropas Banku iestāde (EBI) veica sadarbībā ar vienoto uzraudzības mehānismu, ir atklājuši Eiropas banku sistēmas joprojām vājās vietas; pauž cerību, ka rezultātos ir atbilstoši ņemti vērā visi riski, lai nepieļautu Japānas finanšu krīzei raksturīgās situācijas atkārtošanos Eiropas banku sektorā un tādu aizdevumu atmaksas termiņa pastāvīgu pagarināšanu, kurus nav iespējams atmaksāt;
45. uzskata, ka ECB ir liela atbildība par to, lai nodrošinātu, ka nākotnē banku rekapitalizācija tiek veikta, izmantojot iekšējās rekapitalizācijas shēmu gadījumos, kad piekļuve tirgiem ir apgrūtināta vai pat neiespējama;
46. aicina ECB ikdienas praksē nodrošināt, ka tiek pilnībā nodalīta monetārā politika un ECB kā banku uzraudzītājas loma;
47. uzsver, ka VUM mērķis ir nodrošināt uzticēšanos eurozonas banku sektoram un līdz ar to ticību finanšu stabilitātei; atgādina, ka jaunā VUM demokrātiskā pārskatatbildība Eiropas Parlamenta priekšā ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu jaunā uzraudzības režīma ticamību; tādēļ uzsver to, cik nozīmīgs ir 2013. gada novembrī noslēgtais Parlamenta un ECB iestāžu nolīgums par demokrātiskās pārskatatbildības par MVU praktiskās īstenošanas kārtību un tā pilnīga īstenošana;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

48. atbalsta viedokli — lai iekšējo rekapitalizāciju padarītu ticamāku un efektīvāku, Eiropas tiesību aktu izstrādē būtu jāvirzās uz riskantāku investīcijas darbību nošķiršanu no tradicionālās banku darbības;
49. uzskata, ka jaunākie stresa testi skaidri parāda pašreizējā starpiestāžu satvara ierobežojumus, jo stresa testos netika apskatīts deflācijas scenārijs, lai gan šādi deflācijas riski ir jāuztver ļoti nopietni;
50. atzīmē, ka, neraugoties uz salīdzinoši zemu rentabilitāti, eurozonas bankas ir pastāvīgi turpinājušas stiprināt savas kapitāla pozīcijas, kombinējot kapitāla pieaugumu un riska svērto aktīvu samazināšanu, kā arī publisko atbalstu; atzīst, ka vairākos gadījumos kapitāla palielināšana tika veikta saistībā ar dalībvalstu finansiālās palīdzības programmām;
51. pauž bažas par to, ka daudzas eurozonas bankas joprojām ir atkarīgas no centrālās bankas finansējuma; uzskata, ka ir ļoti svarīgi izveidot labi regulētu kapitāla tirgus savienību, lai mazinātu eurozonas valstu ekonomikas pārmērīgo atkarību no banku sistēmas;
52. norāda, ka labas pārvaldības nostiprināšana bankās palielina uzticēšanos banku sektoram, tādējādi arī veicinot finanšu stabilitāti;
53. norāda — lai gan kredīta piešķiršana nefinanšu privātajam sektoram joprojām ir inerta, operācijas ar valdības vērtspapīriem vēl aizvien ir būtisks eurozonas banku peļņas avots; uzskata, ka būtu jāpaātrina tehniskais un leģislatīvais darbs attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar valsts parādu; aicina ECB izteikt brīdinājumu tām bankām, kas turpina palielināt to turējumā esošās valdības obligācijas, vienlaikus samazinot privātā sektora kredītēšanu;
54. atzinīgi vērtē Komisijas leģislatīvo priekšlikumu par banku sektora strukturālo reformu; norāda, ka līdzīgas reformas jau ir ieviestas vairākās dalībvalstīs; aicina ECB sadarboties ar citām attiecīgajām iestādēm, lai Eiropas līmenī veiktu ilgtspējīgas strukturālās reformas, ar kurām tiktu pārtraukta subsīdiju piešķiršana lielu finanšu iestāžu tirdzniecības darbībām un nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi finanšu pakalpojumiem;
55. atgādina, ka vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) — Banku savienības otrais pīlārs — sāks darboties 2015. gada sākumā; uzsver nepieciešamību turpināt attīstīt Banku savienības trešo pīlāru;

o

o o

56. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0062

2013. gada ziņojums par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu (2014/2155(INI))**

(2016/C 316/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 5. punktu,
- ņemot vērā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 17. jūlija ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums” (COM(2014)0474) un pievienotos dienesta darba dokumentus (SWD(2014)0243, SWD(2014)0244, SWD(2014)0245, SWD(2014)0246, SWD(2014)0247 un SWD(2014)0248),
- ņemot vērā OLAF 2013. gada ziņojumu,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības ziņojumu: 2013. gada februāris – 2014. gada janvāris,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2013. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 29. septembra paziņojumu “ES budžeta aizsardzība līdz 2013. gada beigām” (COM(2014)0618),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 3. februāra ziņojumu “ES pretkorupcijas ziņojums” (COM(2014)0038),
- ņemot vērā Eurobarometra Īpašo ziņojumu Nr. 397 par korupciju,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumus par PVN iztrūkumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Regulu (ES) Nr. 250/2014, ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma “Hercule III”) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 17. jūlija priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (COM(2013)0534),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. jūlija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (COM(2012)0363),

⁽¹⁾ OV L 84, 20.3.2014., 6. lpp.⁽²⁾ OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūciju par ES centieniem korupcijas apkarošanā ⁽²⁾, 2010. gada 18. maija deklarāciju par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽³⁾ un Komisijas 2011. gada 6. jūnija paziņojumu “Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā” (COM(2011)0308),
 - ņemot vērā Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju un Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju;
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A8-0024/2015),
- A. tā kā no ES budžeta, kurā katra dalībvalsts saskaņā ar kopīgiem objektīviem kritērijiem sniedz samērīgu ieguldījumu, tiek atbalstīta Savienības politikas nostādņu īstenošana un tas apliecina vienotību un kalpo par instrumentu Eiropas integrācijas veicināšanai;
- B. tā kā ES finanšu interešu un pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanai būtu jānodrošina, ka budžeta ieņēmumi un izdevumi veicina ES prioritāšu un mērķu sasniegšanu, kā arī iedzīvotāju uzticības palielināšanu, stiprinot viņu pārliecību, ka viņu nauda tiek izlietota pārredzami, pilnībā ievērojot ES mērķus un politiku, un atbilstīgi ES iedzīvotāju interesēm;
- C. tā kā dalībvalstu tiesisko un administratīvo sistēmu daudzveidība rada sarežģītus apstākļus pārkāpumu novēršanai un krāpšanas apkarošanai, savukārt jebkurš nepareizs ES līdzekļu izmantojums rada ne tikai individuālus zaudējumus, bet arī zaudējumus visai sabiedrībai un kaitē katras dalībvalsts un visas Savienības interesēm;
- D. tā kā nolūkā uzlabot jau esošos normatīvos aktus, piemēram, Konvenciju par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību (*PIF* konvencija), attiecībā uz cīņu pret krāpšanu, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas apdraud Savienības finansiālās intereses, Komisija ir iesniegusi divus priekšlikumus instrumentiem krimināltiesību jomā — *PIF* direktīvai un regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (*EPPO* regulai) — ar mērķi nodrošināt efektīvāku izmeklēšanu un labāk aizsargāt nodokļu maksātāju naudu visā brīvības, drošības un tiesiskuma telpā Eiropā;
- E. tā kā cīņai pret krāpšanu, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu Savienībā jābūt Kopienas iestāžu politiskās rīcības prioritātei un tā kā tādēļ dalībvalstu policijas un tiesu iestāžu sadarbībai ir būtiska nozīme,

I. Ar krāpšanu nesaistītu un krāpniecisku pārkāpumu konstatēšana un ziņošana par tiem

1. ņem vērā Komisijas ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums” (Komisijas gada ziņojums); atzinīgi vērtē plašu tādu juridisko un administratīvo pasākumu klāstu, kurus Komisija veikusi kopš 2011. gada, tādējādi veidojot jaunu vidi, lai vēl vairāk uzlabotu Savienības finansiālo interešu aizsardzības politiku; uzsver, ka pašreizējā cīņa pret krāpšanu nesniedz pietiekamus rezultātus nevis tādēļ, ka nav regulējuma, bet gan tādēļ, ka tā īstenošanas līmenis nav apmierinošs; prasa, lai Komisijai nākamajā ziņojumā savlaicīgāk reaģētu uz Parlamenta prasībām tā iepriekšējos *PIF* gada ziņojumos;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 121. lpp.

⁽³⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 62. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

2. atgādina, ka saistībā ar dalībvalstu pašreizējām ekonomiskajām grūtībām un nepietiekamajiem ES budžeta līdzekļiem Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība ir īpaši svarīga; uzsver, ka ES līdzekļi ir jāpārvalda pienācīgi un jāizlieto pēc iespējas efektīvāk;

3. norāda, ka 2013. gadā kopumā Komisijai tika ziņots par 15 779 pārkāpumiem, no kuriem 14 170 nebija saistīti ar krāpšanu, bet 1609 bija krāpnieciski pārkāpumi par kopējo summu aptuveni EUR 2,14 miljardu apmērā, no kuriem aptuveni EUR 1,76 miljardi bija saistīti ar izdevumiem, kas veidoja 1,34 % no visiem maksājumiem, bet atlikušie EUR 380 miljoni veidoja 1,86 % no visiem iekasētajiem tradicionālajiem pašu resursiem (TPR);

4. norāda — lai gan to ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu kopējā finansiālā ietekme, par kuriem tika ziņots 2013. gadā, samazinājās līdz aptuveni EUR 1,84 miljardiem, kas ir par 38 % mazāk nekā 2012. gadā, šādu reģistrēto pārkāpumu skaits pieauga par 16 %, salīdzinot ar iepriekšējo gadu; turklāt norāda, ka krāpniecisko pārkāpumu skaits, par kuriem tika ziņots 2013. gadā, palielinājās par veseliem 30 %, salīdzinot ar 2012. gadu, savukārt šo pārkāpumu finansiālā ietekme, kas skāra EUR 309 miljonus ES finansējuma, samazinājās par 21 %;

5. norāda, ka, pateicoties jaunai informācijai, kas kļuva pieejama sakarā ar būtiskām izmaiņām attiecībā uz to, kā dalībvalstis un Komisija ziņo par pārkāpumiem, Komisijas 2013. gada ziņojumā ir mainīts akcents no vispārīga rakstura pārkāpumiem uz tiem, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem; aicina Komisiju saglabāt šo pieeju nākamajā gada ziņojumā par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu; īpaši mudina Komisiju tomēr turpināt palielināt informācijas pieejamību un uzlabot ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu jomas, veidu un ietekmes analīzi, ņemot vērā šo pārkāpumu ievērojamo skaitu un ar tiem saistīto negatīvo finansiālo ietekmi, kas nelabvēlīgi skar ES finansiālās intereses;

6. uzsver, ka saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību gan Komisijas, gan dalībvalstu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas negatīvi ietekmē Savienības finansiālās intereses; norāda, ka ir svarīgi īstenot ciešu sadarbību un koordināciju starp Komisiju un dalībvalstīm, lai efektīvi aizsargātu Savienības finansiālās intereses, un tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi par prioritāti noteikt šādas sadarbības un koordinācijas stiprināšanu un to efektivitātes maksimālu veicināšanu; norāda, ka par Savienības finansiālo interešu aizsardzību ir vienlīdz jā rūpējas gan resursu, gan izdevumu sadaļā;

7. norāda, ka vispārējās tendences iespējamo krāpniecisku pārkāpumu atklāšanā un ziņošanā par tiem pēdējos piecos gados liecina par nelielu samazinājumu, savukārt to pārkāpumu skaits, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem, ir pakāpeniski palielinājies; prasa, lai Komisija sīkāk izpētītu galvenos šī pieauguma iemeslus un veiktu analīzi, kurā rastu atbildi uz jautājumu par to, vai šāda tendence ir vērojama tādēļ, ka ir mainījusies pārkāpumu gadījumu atklāšana vai tas, kā dalībvalstis klasificē gadījumus;

8. pauž pārliecību, ka PIF direktīvā paredzētie krimināltiesību instrumenti būs efektīvi tikai tad, ja tajos būs skaidri definēti noziegumi finansiālo interešu aizsardzības jomā, minimālais un maksimālais brīvības atņemšanas sods, kas piemērojams visās iesaistītajās dalībvalstīs, kā arī noilguma noteikumu minimums un tas, vai attiecīgie noteikumi visās dalībvalstīs turpmāk tiks īstenoti efektīvi un vienādi;

Ieņēmumi — pašu resursi

9. atzinīgi vērtē to, ka 98 % TPR tiek iekasēti bez īpašām problēmām un reģistrētie krāpnieciskie pārkāpumi veido 0,29 % no kopējās konstatētās TPR summas (EUR 61 miljona apmērā), savukārt ar krāpšanu nesaistītie pārkāpumi veido 1,57 % no TPR (EUR 327,4 miljonu apmērā); norāda, ka 2013. gadā konstatētie krāpšanas un pārkāpumu gadījumi radīja zaudējumus EUR 380 miljonu apmērā, no kuriem dalībvalstis kopumā atguva EUR 234 miljonus; jo īpaši ņem vērā to, ka šis ar TPR saistītais atgūšanas īpatsvars 62 % apmērā 2013. gadā ir uzskatāms par līdz šim labāko rezultātu pēdējo desmit gadu laikā;

10. pauž bažas par to, ka 2013. gadā lielākā daļa OWNRES datubāzē konstatēto summu ES 28 dalībvalstīs bija saistītas ar muitas procedūru "laišana brīvā apgrozībā" gan attiecībā uz krāpnieciskiem gadījumiem (93 %), gan pārkāpumiem (87 %); aicina Komisiju veikt atbilstīgus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot muitas procedūru "laišana brīvā apgrozībā", lai to mazāk ietekmētu krāpšanas un pārkāpumu gadījumi;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

11. pauž bažas par to, ka 2013. gadā OWNRES datu bāzē ar krāpšanas gadījumiem saistīto līdzekļu atgūšanas īpatsvars bija tikai 23,74 %, kas ir zemāks par vidējo līmeni, proti, 33,5 % 2008.–2012. gada laikposmā; norāda, ka attiecībā uz krāpšanas gadījumiem, par kuriem ziņots 2013. gadā, līdzekļu atgūšanas īpatsvars ir 67,9 %; vispārīgi uzsver dalībvalstu iestāžu un Komisijas dienestu atbildību attiecībā uz nepamatoti izmaksāto summu atgūšanu un aicina tos pienācīgi veikt šo pienākumu un ievērojami palielināt ar krāpšanas gadījumiem saistīto līdzekļu atgūšanas īpatsvaru, kura līmenis kopumā ir ļoti zems, salīdzinot ar atgūšanas īpatsvaru ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu gadījumos;

12. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība 2013. gadā parakstīja ANO Protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu; ņem vērā, ka 15 dalībvalstis ir parakstījušas minēto protokolu, bet ka pašlaik tikai Austrija to ir ratificējusi; tādēļ aicina pārējās dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pabeigt savu ratifikācijas procesu;

13. uzsver, ka ar lieliem nodokļiem apliekamu preču kontrabanda rada būtiskus ES un dalībvalstu budžeta ieņēmumu zaudējumus un ka tiešais muitas ieņēmumu zaudējums tikai cigarešu kontrabandas dēļ gada laikā tiek lēsts vairāk nekā EUR 10 miljardu apmērā; turklāt vērš uzmanību uz viltoto preču kontrabandu, kas kaitē gan dalībvalstu nodokļu iestādēm, gan ES uzņēmumiem;

14. norāda uz pašreizējo darbu nacionālā kopienākuma (NKI) datu uzlabošanas jomā un uz jautājumiem, kas aktualizēti Eiropas Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 11/2013, kurā prasīts īsākā laikā un rūpīgāk pārbaudīt NKI rādītājus un uzlabot ziņošanu un koordinēšanu rezultātu jomā, lai arvien vairāk varētu paļauties uz NKI sistēmas sniegumu ES ienākumu aprēķināšanā;

15. norāda, ka ēnu ekonomikas iekļaušanai nacionālajos kontos vajadzētu veicināt pilnīgāku un uzticamāku NKI datu sniegšanu, un aicina Komisiju un Eurostat padziļināt sadarbību ar valstu statistikas iestādēm, lai nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs šo jautājumu izskata saskaņoti un salīdzināmi, izmantojot visjaunāko informāciju;

16. uzsver, ka daudzās dalībvalstīs ir pastāvīgi augsts PVN iztrūkums, kas saistīts ar krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas PVN jomā; uzsver, ka Komisija ir pilnvarota kontrolēt un uzraudzīt dalībvalstu veiktos pasākumus; tādēļ aicina Komisiju pilnībā izmantot savas pilnvaras, lai palīdzētu dalībvalstīm cīņā pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas PVN jomā;

17. turklāt norāda, ka 2013. gadā dalībvalstīs tika reģistrēti 133 cigarešu kontrabandas gadījumi, ar kuriem saistītie TPR tiek lēsti EUR 7 miljonu apmērā; uzsver, ka šī tendence liecina par krasu samazinājumu, salīdzinot ar 2012. gadu, kad tika ziņots par 224 gadījumiem par summu aptuveni EUR 25 miljonu apmērā; pauž nopietnas bažas par to, ka Dānija, Igaunija, Spānija, Francija, Kipra, Luksemburga, Portugāle, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija 2013. gadā nav ziņojusi Komisijai par cigarešu kontrabandas gadījumiem, un apšauba ziņošanas procesa efektivitāti minētajās valstīs; neatlaidīgi prasa, lai visas dalībvalstis precīzi un savlaicīgi ziņotu Komisijai par kontrabandas un viltošanas gadījumiem un tādējādi varētu uzlabot negatīvi ietekmēto TPR aplēses;

18. norāda, ka Komisija publicēs pētījumu par iespēju izstrādāt tabakas izstrādājumu izsekošanas un identificēšanas sistēmu; uzsver, ka tas ir nozīmīgs solis kontrabandas apkarošanā; prasa Komisijai izstrādāt un īstenot atvērtu un konkurētspējīgu izsekošanas un identificēšanas sistēmu tā, lai sistēmas struktūra un tās īstenošanas veids nesniegtu priekšrocības vienam vai tikai dažiem risinājumu sniedzējiem;

Akcīzes preču aprites un kontroles sistēma

19. atgādina, ka:

— Parlaments 2014. gada 3. aprīļa rezolūcijā par 2012. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību ⁽¹⁾ norādīja, ka tiesībaizsardzības iestādes ir konstatējušas, ka palielinās akcīzes preču aprites un kontroles sistēmas (EMCS) ļaunprātīga izmantošana, ko veic noziedzīgi grupējumi, un ka trūkst pārbaužu dabā attiecībā uz precēm, kas tiek transportētas saskaņā ar EMCS;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0338.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- Komisijai nākamajā 2014. gada ziņojumā par Savienības finanšu interešu aizsardzību būtu jāsniedz Parlamentam jaunākā informācija par pasākumiem, kas veikti, lai palielinātu fiziskās pārbaudes;
- ir jānosaka stingrākas prasības EMCS piekļuves tiesību saņemšanai, pirms tirdzniecības iekļaujot visaptverošu atbilstības vēsturi, lai uzņēmējiem varētu piešķirt "pilnvarota komersanta" ("uzticama uzņēmēja") statusu un lai vienīgi šie uzņēmēji varētu tieši darboties EMCS;
- Parlaments ir prasījis Komisijai iesniegt rezultātus par pašreizējo izpēti attiecībā uz nepieciešamību grozīt Direktīvu 2008/118/EK;
- dalībvalstīm ir jāveic stabilākas un visaptverošākas pārbaudes par personām un uzņēmumiem, kas piesakās reģistram;
- Komisijai būtu jāsniedz skaidrojumi par pasākumiem, kuri veikti attiecībā uz sadarbības uzlabošanu ar nodokļu iestādēm, ņemot vērā, ka preces var viegli deklarēt nepareizi, lai izvairītos no akcīzes nodokļu maksāšanas;
- termiņi, kas paredzēti akcīzes preču aprītei starp sertificētām noliktavām, ir neatbilstoši gari, un tādēļ šādu termiņu dēļ vienā un tajā pašā deklarācijā ir iespējamā vairākkārtēja darbības un novirzes, pirms piegādes datums ir ievadīts sistēmā; tādēļ atgādina savu prasību par to, lai preču sūtītājs par izmaiņām nekavējoties informētu deklarētā galamērķa un jaunā galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi;
- Parlaments ir prasījis, lai maksimāli pieļaujama laiks ziņojuma iesniegšanai par akcīzes preču saņemšanu būtu viena darbdienu un turklāt lai katra pārveidējuma ceļā pavadīto laiku aprēķinātu un noteiktu saskaņā ar izmantotā transportlīdzekļa veidu un attālumu starp nosūtīšanas un galamērķa vietu; prasa Komisijai informēt Parlamentu, tiklīdz minētās prasības tiks izpildītas;
- nepieciešamās garantijas muitas noliktavu izveidei ir pārāk zemas salīdzinājumā ar akcīzes preču vērtību un ka tādēļ Parlaments aicināja Komisiju noteikt mainīgo lielumu atkarībā no preču veida un faktiskā tirdzniecības apjoma; prasa Komisijai informēt Parlamentu, tiklīdz minētās prasības tiks izpildītas;
- Parlaments pauž bažas, ka dalībvalstis ir ieviesušas savas EMCS sistēmas saskaņā ar Komisijas plaši definētām prasībām; atkārtoti aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu un ieviest vienotāku sistēmu visā ES;

Izdevumi

20. vērš uzmanību uz to, ka satraucoši augstā līmenī, proti, par 76 %, ir pieaudzis to pārkāpumu skaits saistībā ar ES izdevumiem, par kuriem tiek ziņots kā par krāpnieciskiem, un mudina kompetentās iestādes veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai turpmākajos gados novērstu šādu negatīvu tendenci;

21. pauž bažas par to, ka lauksaimniecības nozarē 2013. gadā salīdzinājumā ar 2012. gadu ir ievērojami palielinājies kopējais pārkāpumu skaits un jo īpaši — krāpniecisku darbību skaits; norāda, ka 2013. gadā attiecībā uz pārkāpumiem parādījās jauna ievērojama tendence saistībā ar labumguvēju neatbilstību kvalitātes prasībām un tika ziņots par 51 krāpniecisku gadījumu; uzskata, ka saistībā ar šīm tendencēm ir jāveic mērķtiecīgi pasākumi, kuri vērsti uz to, lai, no vienas puses, izskaustu praksi, kas var radīt netīšus pārkāpumus, un, no otras puses, agresīvi vērstos pret koruptīvu un kriminālsodāmu rīcību;

22. atzīst, ka lauksaimniecības un lauku attīstības jomā dalībvalstis 2013. finanšu gadā no labumguvējiem atguva EUR 197 miljonus, lai gan tā paša finanšu gada beigās no labumguvējiem bija jāatgūst vēl EUR 1 318,3 miljoni, no kuriem EUR 1 097,1 miljons ir summa, kas vēl ir jāatmaksā ES budžetā saistībā ar 50/50 mehānisma piemērošanu; pauž bažas par to, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) līdzekļu atgūšana ir zem vispārējā vidējā līmeņa un ka līdz 2013. gada beigām pat pusē 2009. gadā konstatēto pārkāpumu gadījumu līdzekļi nebija atgūti;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

23. norāda uz būtisko atšķirību starp dalībvalstīm attiecībā uz to spēju atgūt summas, kas zaudētas saistībā ar konstatētajiem nelikumīgajiem maksājumiem KLP jomā, un mudina dalībvalstis, kuru atgūšanas īpatsvars ir zemāks par 33 %, būtiski uzlabot savus rezultātus 2015. gadā un turpmākajos gados;

24. ņem vērā, ka pēc 2013. gada kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformas dalībvalstīm ir lielākas elastīguma iespējas tās īstenošanā un jo īpaši dalībvalstis var to pielāgot savām spējām un prioritātēm reģionu un valsts līmenī, kā arī veikt pārvietojumus starp šīs politikas dažādajiem pilāriem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to, lai šī elastīguma iespēju palielināšanās nenotiktu uz uzraudzības un novērtēšanas sistēmu rēķina; turklāt norāda, ka saistībā ar jauno KLP Komisija strādā pie vienkāršošanas programmas izstrādes; aicina Komisiju vienkāršošanas programmu pilnībā saskaņot ar DG AGRI krāpšanas apkarošanas stratēģiju un saglabāt līdzsvaru starp vienkāršošanu un ES līdzekļu pareizu pārvaldību, nodrošinot atbilstīgas pārbaudes;

25. pauž bažas arī par to, ka vidējais kavēšanās ilgums starp pārkāpuma izdarīšanu, tā konstatēšanu un — visbeidzot — ziņošanu par to Komisijai ir 6,3 gadi lauksaimniecības nozarē un 2,75 gadi citās nozarēs; atgādina, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas tiek uzsāktas turpmākas procedūras (iekasēšanas rīkojumi, OLAF izmeklēšanas utt.); prasa, lai Komisija katrai politikas jomai noteiktu ar konstatēto pārkāpumu saistītās procedūras vidējo, minimālo un maksimālo ilgumu dalītajā pārvaldībā;

26. cer, ka ievērojamais to pārkāpumu pieauguma augstais līmenis zivsaimniecības jomā 2013. gadā (475 %), par kuriem tika ziņots, būs vērojams tikai vienu gadu sakarā ar novēloto programmu īstenošanu šajā nozarē un ka tam nevajadzētu kļūt par negatīvu tendenci, kas rada šaubas par ES zivsaimniecības politikas nozīmīgumu;

27. ar bažām norāda, ka kohēzijas politikas jomā paziņoto pārkāpumu skaits ir palielinājies par 15 %; tomēr norāda arī uz to, ka par 49 % samazinājušās summas ar krāpšanu nesaistītos gadījumos, un par 22 % — krāpšanas gadījumos;

28. norāda, ka 321 pārkāpums, par kuru ziņots kā par krāpniecisku, un 4672 pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par pārkāpumiem, kas nav saistīti ar krāpšanu, skāra kohēzijas politiku; apzinās to, ka abās kategorijās ziņoto gadījumu skaits palielinājās par 15 % salīdzinājumā ar 2012. gadu un ka tāpat kā iepriekšējos gados lielākā daļa summu, kuras 2013. gadā skāra pārkāpumi (63 %), joprojām ir saistītas ar kohēzijas politiku; tomēr uzsver, ka abās kategorijās attiecīgās summas samazinājās, tika konstatēti pakāpeniski uzlabojumi, kuri balstīti uz iepriekšējo gadu pieredzi, un ka pirmo reizi kohēzijas politika nebija tā budžeta izdevumu joma, kurā konstatēts visaugstākais krāpniecisko pārkāpumu skaits;

29. tomēr pauž nožēlu, ka trūkst informācijas par atgūstamajiem apjomiem un atgūšanas īpatsvaru tieši saistībā ar 2013. finanšu gada kohēzijas politiku; aicina Komisiju nākamajā gada ziņojumā sniegt detalizētu informāciju šajā sakarībā;

30. norāda, ka saistībā ar izdevumiem centralizētajā pārvaldībā piecu gadu laikposmā līdzekļu atgūšanas īpatsvars attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem tiek ziņots kā par krāpnieciskiem, ir 54,4 %, savukārt attiecībā uz pārkāpumiem, kas nav saistīti ar krāpšanu, — 63,9 %; mudina Komisiju turpināt līdzekļu atgūšanas procesa uzlabošanu un panākt, lai tas tiktu īstenots savlaicīgāk;

31. aicina Komisiju uzņemties vispārēju atbildību par to līdzekļu atgūšanu, kas nelikumīgi izmaksāti no ES budžeta, kā arī noteikt vienādus ziņojumu sniegšanas principus visām dalībvalstīm, lai vāktu atbilstīgus, salīdzināmus un precīzus datus;

32. pauž bažas par to, ka attiecībā uz iekasēšanas rīkojumiem gadījumos, par kuriem paziņots 2009.–2013. gada laikposmā un kuri kvalificēti kā pārkāpumi (gan tie, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, gan tiem, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem), vidējais kavēšanās ilgums starp pārkāpuma izdarīšanu un tā konstatēšanu ir 3,4 gadi — vairāk nekā pusē gadījumu (54 %) pārkāpumi tika konstatēti 4 gadu laikā pēc gada, kad pārkāpums tika izdarīts, savukārt attiecībā uz atlikušo daļu (46 %) kavēšanās ilgā no 4 līdz 13 gadiem; atgādina, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas tiek uzsāktas turpmākas procedūras (iekasēšanas rīkojumi, OLAF izmeklēšanas utt.); prasa, lai Komisija noteiktu ar konstatēto pārkāpumu saistītās procedūras vidējo, minimālo un maksimālo ilgumu centralizētajā pārvaldībā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

33. pauž gandarījumu par to, ka attiecībā uz Eiropas Sociālo fondu 2013. gadā to pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, bija par 40 % mazāks nekā 2009. un 2010. gadā un ka 2013. gads bija trešais gads pēc kārtas, kurā šī pozitīvā tendence saglabājās;

34. ar gandarījumu norāda, ka attiecībā uz 2007.–2013. gada plānošanas periodu, pateicoties administratīvajām pārbaudēm, pārbaudēm uz vietas un revīzijas darbībām, krāpniecisko pārkāpumu konstatēšanā tika sasniegts ievērojami augstāks līmenis, proti, 63 %, salīdzinot ar mazāk nekā 20 % iepriekšējā septiņu gadu laikposmā, lai gan 2013. gadā bija vērojams neliels samazinājums līdz 55 %;

35. ņem vērā, ka 2013. gadā Komisija slēdza 217 lietas par maksājumu pārtraukšanu kohēzijas politikas jomā un ka gada beigās 131 no tiem vēl joprojām nebija nokārtots, un to summa bija gandrīz EUR 1,977 miljoni; ņem vērā arī to, ka Komisija pieņēma 15 apturēšanas lēmumus 2013. gadā un divus 2014. gada janvārī;

36. ņem vērā, ka 2013. gadā saistībā ar pirmspievienošānās palīdzību (PAA) tika ziņots par 33 krāpnieciskiem pārkāpumiem par summu EUR 14,4 miljonu apmērā un ka minētie pārkāpumi galvenokārt ir saistīti ar Īpašo pirmspievienošānās programmu lauksaimniecības un lauku attīstībai (SAPARD); turklāt norāda, ka deviņi paziņotie krāpnieciskie pārkāpumi par summu EUR 1,2 miljonu apmērā bija saistīti ar pirmspievienošānās instrumentu (IPA); norāda, ka 2003.–2013. gadā ar PAA saistītais atgūšanas īpatsvars pārkāpumu un krāpšanas gadījumos sasniedza attiecīgi 37,36 % un 29,22 %; aicina Komisiju un IPA saņēmējvalstis veikt pasākumus, lai palielinātu ar IPA saistīto atgūšanas īpatsvaru;

37. prasa sniegt priekšlikumus par izdevumu programmu samazināšanu, jo īpaši, ja tās daļēji pārklājas, un vienmēr, kad tas ir iespējams, orientēt programmas uz dalībvalstīm, kurām visvairāk nepieciešams atbalsts, tādējādi ne visas programmas vienmēr sniegtu atbalstu visu dalībvalstu pasākumiem;

38. pauž bažas par to, ka vairākus EIB finansētos projektus ir skāruši korupcijas un krāpšanas gadījumi; uzskata, ka EIB 2013. gada 8. novembra dokuments, kurā noteikta EIB politika korupcijas, krāpšanas, slepenu vienošanos, spaidu, šķēršļu likšanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un izskaušanai, norāda uz to, ka vairākos EIB finansēto projektu īstenošanas gadījumos netiek īstenota pietiekama kontrole; pauž bažas par to, ka 2013. gadā EIB finansēja projektu Passante di Mestre par kopējo summu EUR 350 miljonu apmērā un ka, neraugoties uz to, ka šis projekts ir saistīts ar korupciju un krāpšanu un šajā sakarībā tika aizturētas vairākas iesaistītās personas, tā apsver iespēju no jauna piešķirt šim projektam finansējumu par papildu summu EUR 700 miljonu apmērā, izmantojot projektu obligācijas; tādēļ prasa, lai tad, ja krāpšana un korupcija ir pierādīta, EIB būtu pienākums apturēt un/vai bloķēt jebkādu paredzētu un attiecīgajā brīdī īstenotu finansējuma sniegšanu konkrētajam projektam;

II. Konstatētās problēmas un veicamie pasākumi

39. uzsver savas bažas attiecībā uz joprojām pastāvošajiem draudiem ES budžetam, kuri saistīti gan ar noteikumu neievērošanu (ar krāpšanu nesaistīti pārkāpumi), gan tīšiem pārkāpumiem un noziedzīgiem nodarījumiem (proti, krāpšanu); pieprasa uzlabot sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstīgus un pienācīgus pasākumus un instrumentus ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu nepieļaušanai un novēršanai un krāpšanas apkarošanai;

40. uzsver, ka situācija, kad dalībvalstis savlaicīgi nesniedz datus vai nesniedz precīzus datus, atkārtojas vairākus gadus; atkārtoti pauž bažas par to, ka joprojām atšķiras dažādu dalībvalstu pieeja attiecībā uz krāpniecisku un ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu konstatēšanu un ziņošanu par tiem, cita starpā tādās jomās kā kohēzijas politika un lauksaimniecība, un ka dažos gadījumos, piemērojot tiesisko regulējumu, vērojama atšķirīga interpretācija; norāda, ka minētais rada šķēršļus salīdzinājuma un objektīva novērtējuma veikšanai, kā arī kavē Parlamentu, Komisiju un OLAF attiecībā uz ieteikumu sniegšanu; aicina Komisiju izstrādāt vienotas pamatnostādnes un norādes, lai samazinātu ievērojamās atšķirības starp dažādajām dalībvalstu pieejām, un vienotu un visaptverošu datu bāzi par faktiski izdarītajiem pārkāpumiem un veiktajiem pasākumiem, tostarp tādos krāpšanas un korupcijas gadījumos, kuros iesaistīti civildienesta ierēdņi, tādējādi sniedzot gan iestādēm, gan iedzīvotājiem uzticamus, salīdzināmus un centralizētus datus par efektīvu koriģējošo pasākumu veikšanu un par objektīvu novērtējumu attiecībā uz pārkāpumu faktisko nevis šķietamo smagumu, kā arī par atbildīgajām personām;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

41. ņem vērā, ka ieteikumi, kurus Komisija 2012. gadā sniedza dalībvalstīm un kuru īstenošanas statuss ir norādīts Komisijas 2013. gada ziņojumā, jo īpaši par krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestiem, vienotiem noteikumiem attiecībā uz krāpšanu, publiskā iepirkuma reformu, reģistrētajiem krāpnieciskajiem pārkāpumiem un pārbaūžu un kontroles sistēmām un riska novērtējumu, kopumā bija atbilstīgi, un pauž nožēlu, ka dažas problēmas netika pilnībā ņemtas vērā; piemēram, norāda uz to, ka ne visas dalībvalstis uzsāka sagatavošanās darbus 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) un tās noteikumu par krāpšanas novēršanu īstenošanai; aicina dalībvalstis īstenot Komisijas 2012. gada ieteikumus, nodrošināt, ka pilnībā tiek īstenoti ieteikumi, ko Komisija tām sniegusi savā 2011. gada ziņojumā, kā arī 2013. gada ziņojumā, un sniegt argumentētu skaidrojumu gadījumos, kad tās nespēj veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar šiem ieteikumiem;

42. atzīst, ka ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu cēlonis bieži vien ir nepietiekama noteikumu pārzināšana, sarežģītas prasības un regulējums; norāda, ka ir nepieciešams laiks, lai grozījumus noteikumos par ieņēmumiem un izdevumiem, tostarp grozījumus, kas vērsti uz vienkāršošanu, pieņemtu iestādes, kas atbildīgas par šo noteikumu pienācīgu īstenošanu; šajā sakarībā mudina dalībvalstis un Komisiju uzlabot tiesiskā regulējuma interpretēšanu un tā stingru piemērošanu, īstenot mērķtiecīgus un savlaicīgus pasākumus, lai stiprinātu administratīvo kapacitāti gan valsts pārvaldes iestādēs, gan ieinteresēto personu vidū, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijās, cita starpā izmantojot vadlīnijas un apmācību un izstrādājot sistēmas kvalificētu un zinošu darbinieku noturēšanai; aicina ES iestādes un dalībvalstis veikt termiņa vispusposma novērtējumu, lai noskaidrotu, vai jaunā kohēzijas politiku reglamentējošā sistēma papildus novērš un samazina pārkāpumu risku, un lai izvērtētu iespēju uzlabot spēkā esošo noteikumu vienkāršošanu;

43. uzskata, ka būtu jāatbalsta dalībvalstis, kuras pašas konstatē pārkāpumus, tostarp krāpšanas gadījumus, un ziņo par tiem, un tās būtu jāmudina turpināt savu ziņošanas un pārvaldības sistēmu uzlabošanu; pauž bažas par Komisijas nespēju noteikt, vai dažu dalībvalstu konstatētais pārkāpumu un krāpšanas gadījumu zemais skaits un lielā atšķirība starp to gadījumu skaitu, par kuriem ziņots dažādos gados, ir saistīts ar šo dalībvalstu kontroles sistēmu neefektivitāti;

44. pauž nožēlu par to, ka tikai dažas dalībvalstis piešķir atbilstīgus līdzekļus krāpšanas apkarošanai, un uzskata par nepieņemamu to, ka krāpniecisku pārkāpumu gadījumos dažas dalībvalstis tikai piemēro koriģējošus pasākumus, nesākot iespējamu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un sankciju piemērošanu atbildīgajām personām, un tādējādi nespēj pienācīgi aizsargāt nedz ES, nedz individuālo nodokļu maksātāju finansiālās intereses; norāda, ka dalībvalstu sniegtie statistikas dati par krimināllietām un to iznākumiem ir nepilnīgi, tādēļ ir grūti novērtēt krāpšanas gadījumu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas procedūru efektivitāti dalībvalstīs; tādēļ uzskata, ka tādu lēmumu pieņemšana, ar kuriem ES līmenī tiek noteikta kriminālatbildība, un Eiropas Prokuratūras izveide, lai uzsāktu un koordinētu šādu pārkāpumu izmeklēšanu, radīs spēcīgu stimulu atturēties no nelikumīgu darbību veikšanas, kā arī ievērot atbilstīgu procedūru, lai uzsāktu vajāšanu un piemērotu sodu par koruptīvu vai kriminālsodāmu rīcību, kas kaitē ES finansiālajām interesēm;

45. uzskata, ka efektīvi cīnīties pret korupciju ir iespējams, ievērojot krimināltiesiskos pasākumus un papildinot tos ar citiem pasākumiem, piemēram, uzlabojot pārredzamību un pārskatatbildību; tādēļ prasa dalībvalstīm apliecināt stingru politisko gribu attiecībā uz korupcijas efektīvu apkarošanu gan valstu, gan ES līmenī, pieņemot efektīvus tiesību aktus korupcijas apkarošanas jomā un īstenojot pašreizējos priekšlikumus ES līmenī, un aicina iedzīvotājus neatlaidīgi izdarīt spiedienu uz valdībām, lai tās aktīvi īstenotu mērķtiecīgu korupcijas novēršanas politiku;

46. atzinīgi vērtē pirmo ES pretkorupcijas ziņojumu, kas publicēts 2014. gada februārī un ir vērtīgs instruments korupcijas apkarošanas centienu uzraudzībai un izvērtēšanai, un atkārtoti norāda, ka minētajā ziņojumā uzsvērts — pašreizējās labās prakses apmaiņas veicināšanai ir īpaša nozīme; atzinīgi vērtē arī Komisijas paziņojumu "Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā" (COM(2011)0308), kurā izvērtēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai uzlabotu esošo pretkorupcijas instrumentu īstenošanu, un ierosināti veidi, kā vairākās iekšpolitikas un ārpolitikas jomās integrēt spēcīgākus pretkorupcijas apsvērumus; tomēr norāda, ka ir svarīgi pretkorupcijas ziņojuma darbības jomu attiecināt arī uz pārrobežu un ES līmeņa korupcijas elementu un to pasākumu izvērtējumu, kas veikti, lai vēl vairāk uzlabotu ES iestāžu integritāti, un uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša un saskaņota pretkorupcijas stratēģija, kas ietvertu visas ES politikas jomas un kas cita starpā pievērštos pirmajā ES pretkorupcijas ziņojumā paustajām bažām; prasa Komisijai ziņot Parlamentam un Padomei par to, kā ES iestādes īsteno savu iekšējo korupcijas apkarošanas politiku, tostarp Komisijas saistības, kas izriet no ANO Pretkorupcijas konvencijas;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

47. uzsver, ka ir nepieciešama strukturēta koordinācija starp pārvaldes iestādēm un krāpšanas apkarošanas struktūrām, un to, cik svarīgi ir nodrošināt labākās prakses koordinēšanu un apmaiņu starp dalībvalstīm un dažādām pārvaldēm vienā dalībvalstī, lai pēc iespējas vienādotu pieeju krāpšanas apkarošanai; aicina Komisiju izstrādāt mehānismu informācijas apmaiņai starp valstu kompetentajām iestādēm, lai varētu savstarpēji salīdzināt grāmatvedības uzskaiti par darījumiem starp divām vai vairākām dalībvalstīm ar mērķi palīdzēt konstatēt visus pārrobežu krāpšanas gadījumus saistībā ar jauno DFS 2014.–2020. gadam, ņemot vērā Eiropas strukturālo un investīciju fondu makrokatēriju (Eiropas Sociālais fonds — ESF; Eiropas Reģionālās attīstības fonds — ERAF; Kohēzijas fonds — KF; Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai — ELFLA; Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds — EJZF), lai nodrošinātu horizontālu pieeju Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzībai;

48. uzsver, ka lielāka pārredzamība, kas ļauj veikt atbilstošu pārbaudi, ir noteicošā krāpšanas shēmu atklāšanā; atgādina, ka iepriekšējos gados Parlaments mudināja Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu vienuviet pieejamu pilnīgu informāciju par pārredzamību attiecībā uz visiem ES līdzekļu labumguvējiem no visām dalībvalstīm, vienā Komisijas vietnē publicējot ziņas par visiem labumguvējiem, neatkarīgi no līdzekļu pārvaldītāja un pamatojoties uz tās informācijas standarta kategorijām, kas visām dalībvalstīm jāsniedz vismaz vienā no Savienības darba valodām; aicina dalībvalstis sadarboties ar Komisiju un sniegt tai pilnīgu un uzticamu informāciju par dalībvalstu pārvaldīto ES līdzekļu labumguvējiem; pauž nožēlu, ka šis pasākums nav īstenots, un aicina Komisiju to steidzami īstenot; pauž nožēlu, ka Komisija nav ņēmusi vērā šo atkārtoti pausto prasību;

49. aicina Komisiju veicināt atbilstīgu tiesību aktu pieņemšanu attiecībā uz ziņotāju aizsardzību, piekļuvi informācijai un lobēšanas darbību pārredzamību, jo šādi tiesību akti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu civilo kontroli pār valdībām un ES iestādēm un to darbību sabiedrisku kontroli, un izmantot ES finansējumu, lai atbalstītu neatkarīgu organizāciju darbu minētajā jomā, cita starpā ieviešot finanšu atbalstu pārrobežu pētnieciskajai žurnālistikai;

50. mudina Komisiju arī turpmāk stiprināt savu uzraudzības lomu attiecībā uz ES budžeta izdevumiem, izmantojot revīzijas, kontroles un pārbaudes darbības, novēršanas darbību plānus un brīdinājuma vēstules pirms maksājumu pieprasījumu iesniegšanas; aicina dalībvalstis un to iestādes pastiprināt centienus un izmantot savu potenciālu, lai konstatētu un labotu kļūdas, pirms Komisijai tiek pieprasīta kompensācija, pilnībā izmantojot tām pieejamo informāciju; šajā sakarībā uzsvēr preventīvo pasākumu īpašo nozīmi nelikumīgu izmaksu novēršanā, tādejādi novēršot nepieciešamību pēc turpmākām darbībām izšķērdēto līdzekļu atgūšanai;

51. atzinīgi vērtē publisko iepirkumu reglamentējošo direktīvu un koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu reglamentējošās direktīvas pieņemšanu un to, ka desmit dalībvalstis jau ir ieviesušas īpašus pasākumus vai to kopumu publiskā iepirkuma jomā, lai mazinātu korupciju un uzlabotu pārvaldības, kontroles un revīzijas sistēmu pārredzamību un efektivitāti; aicina Komisiju sākt publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanu, lai sniegtu dalībvalstīm nepieciešamo atbalstu, sniedzot norādes un nodrošinot labākās prakses apmaiņu un apmācību; aicina Komisiju nepārtraukti un objektīvi uzraudzīt to, vai dalībvalstis ievēro spēkā esošās direktīvas, un nepieciešamības gadījumā uzsākt pienākumu neizpildes procedūras;

52. norāda, ka pārkāpumu un ar publiskā iepirkuma noteikumu neievērošanu saistīto krāpniecisku gadījumu skaits joprojām ir augsts; aicina dalībvalstis valsts tiesību aktos steidzami transponēt nesen pieņemto Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu⁽³⁾, lai turpmāk mazinātu pārkāpumu un krāpniecisku gadījumu risku;

53. atzinīgi vērtē kompetences centra izveidi administratīvās kapacitātes uzlabošanai, lai sniegtu atbalstu valsts pārvaldes iestādēm, kas atbildīgas par ERAF un Kohēzijas fonda pārvaldību un kompetences centra izstrādātā publiskā iepirkuma rīcības plāna īstenošanu sadarbībā ar atbildīgajiem Komisijas dienestiem; tomēr prasa Komisijai ziņot par konkrētiem rezultātiem, kas līdz šim sasniegti, īstenojot centra darbības un iepriekš minēto rīcības plānu;

⁽¹⁾ OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.

⁽³⁾ OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

54. mudina Komisiju arī turpmāk īstenot tās stingro politiku attiecībā uz maksājumu pārtraukšanu un apturēšanu;

55. atzinīgi vērtē ziņojumu par Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijas (CAFS) īstenošanu un dalībvalstu vadošajām iestādēm sniegtās norādes par attiecīgo krāpšanas apkarošanas noteikumu īstenošanu; tomēr uzstāj, ka deleģētajos un īstenošanas aktos, kuri attiecas uz Eiropas struktūrfondiem un ieguldījumu fondiem, Komisijai ir jāpieņem vienkāršotāki noteikumi, kas veicina efektīvu un lietderīgu apguvi, vienlaikus nodrošinot, ka minētie deleģētie un īstenošanas akti neapdraud krāpšanas apkarošanas līmeni;

56. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstīs ir izveidoti krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti (AFCOS) kā prasīts jaunās OLAF regulas 3. panta 4. punktā, un to, ka Vācija ir atkārtoti apstiprinājusi sadarbības nolīgumu ar OLAF; norāda, ka AFCOS mērķis ir veicināt efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu ar OLAF, un prasa, lai dalībvalstis, kuras vēl nav izveidojušas AFCOS, tos izveidotu bez turpmākas kavēšanās; vēlas, lai AFCOS palīdzētu veicināt uzlabojumus ziņošanā par pārkāpumiem un sniegtu savu ieguldījumu saistībā ar attiecīgo ES aktu līdzsvarotu interpretāciju; tomēr pauž bažas par ievērojamajām atšķirībām, kas jau tagad pastāv starp dažādajiem dalībvalstīs izveidotajiem AFCOS darbību, uzdevumu un pilnvaru, kā arī piešķirto cilvēkresursu ziņā; atzīst, ka Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 nav sīki paredzētas AFCOS pilnvaras, institucionālā sistēma un uzdevumi, bet uzskata, ka tādi AFCOS, kas darbojas neatkarīgi un kam ir visaptverošas pilnvaras, tostarp pilnvaras veikt izmeklēšanu, ir standarts, kas jānosaka visām dalībvalstīm;

57. ņem vērā Komisijas ziņojumu par programmas "Hercule II" rezultātiem; ņem vērā, ka 2013. gadā "Hercule II" budžets salīdzinājumā ar 2012. gadu tika samazināts līdz EUR 14 miljoniem saistību apropriācijās un EUR 9,9 miljoniem maksājumu apropriācijās, un tas sarežģīja 2013. gada un iepriekšējo gadu finansiālo saistību nodrošināšanu; ar gandarījumu konstatē, ka dalībvalstis aizvien vairāk interesējas par darbībām saistībā ar "Hercule II", par ko liecina tas, ka arvien vairāk pieaug uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saņemto pieteikumu skaits; atzinīgi vērtē, piemēram, Vācijas, Spānijas un Rumānijas rezultātus 2013. gadā, kas gūti, pateicoties tāda ļoti attīstīta un starptautiski saderīga tehniskā aprīkojuma izmantošanai, kura iegāde veikta saistībā ar programmu;

58. atzinīgi vērtē to, ka tika pieņemta regula, ar ko izveido programma "Hercule III" 2014.–2020. gadam un ar kuru paredz iespēju attiecībā uz tehniskās palīdzības dotācijām maksimālo līdzfinansējuma daļu palielināt līdz 80 % un — pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos — līdz 90 % no attaisnojamajām izmaksām, nevis piemērot maksimālo likmi 50 % apmērā saskaņā ar "Hercule II" lēmumu; norāda, ka 2014. gadā tika sekmīgi izsludināts pirmais uzaicinājums iesniegt priekšlikumus; tomēr pauž bažas par to, ka programmu jau tagad ievērojami skar nenomaksāto maksājumu problēma, kas var radīt negatīvas sekas finansētajiem un turpmākajiem projektiem; atkārtoti uzsver pienācīgi izveidotu finanšu instrumentu, piemēram, programmas Perikls 2020 un "Hercule III", nozīmi cīņā pret nelikumīgām darbībām, kas apdraud Savienības resursus;

59. atzinīgi vērtē daudzus tādu kopīgo muitas operāciju (JCO) sekmīgos rezultātus, kurās OLAF un dalībvalstis sadarbojās ar dažādiem trešo valstu dienestiem, papildus saņemot Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD, Eiropola un FRONTEX aktīvu atbalstu, un kurās cita starpā tika konfiscēti 68 miljoni kontrabandas cigarešu, 124 kg kokaīna un 140 000 litru dīzeļdegvielas;

60. norāda, ka 2013. gadā OLAF sniedza 353 ieteikumus, lai attiecīgās ES iestādes, struktūras, biroji, aģentūras vai valstu kompetentās iestādes veiktu administratīvos, disciplināros, finanšu vai tiesvedības pasākumus, un ka tika ieteikts atgūt aptuveni EUR 402,8 miljonus; pauž bažas, ka apsūdzības uzrādīšanas līmenis saistībā ar OLAF sniegtajiem juridiskajiem ieteikumiem par 2006.–2013. gadu ir tikai aptuveni 54 %; pauž bažas par to, ka zemais apsūdzības uzrādīšanas līmenis arī rada negatīvu iespaidu par OLAF veiktās izmeklēšanas rezultātu kvalitāti un izmantojamību; aicina Komisiju steidzami uzlabot OLAF efektivitāti; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Uzraudzības komiteja pilnīgi un atbilstīgi uzraudzītu OLAF darbību (neiejaucoties notiekošajā izmeklēšanas darbā), un tādejā mudina Komisiju un OLAF uzlabot pašreizējo situāciju, kad Uzraudzības komiteja nespēj īstenot tās uzdevumu; pauž nožēlu arī par to, ka nav pieejama informācija par notiesāšanas rādītājiem lietās, kas saistītas ar noziedzīgiem nodarījumiem pret Savienības budžetu;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

III. Izmeklēšana un OLAF loma

61. ņem vērā — pamatojoties uz OLAF sniegto informāciju, 2013. gadā tas saņēma vislielāko līdz šim reģistrēto informācijas apjomu un sniedza nepieredzēti daudz ieteikumu; norāda, ka ir mainījusies arī ienākošās informācijas un sniegto ieteikumu uzskaites metode; prasa Uzraudzības komitejai analizēt šo datu izmaiņu ietekmi un OLAF sniegto ieteikumu kvalitāti;

62. aicina OLAF Uzraudzības komiteju informēt Parlamentu par OLAF izmeklēšanu ilgumu un tam piemērojamo aprēķināšanas metodi, kura tika mainīta 2012. gadā; norāda, ka šīs izmaiņas var mākslīgi samazināt izmeklēšanu šķietamo ilgumu; prasa Uzraudzības komitejai rūpīgi analizēt OLAF sniegtās informācijas kvalitāti, tostarp veikt iestādēm sniegto ziņojumu analīzi;

63. ņem vērā, ka OLAF un Uzraudzības komiteja ir pieņēmusi jaunu savstarpējā darba kārtību, un prasa ātri atrisināt atlikušos jautājumus starp abām minētajām iestādēm;

o

o o

64. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0063

Melnkalnes 2014. gada progresa ziņojums

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Melnkalnes 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2947 (RSP))

(2016/C 316/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 19. un 20. jūnija secinājumus par Rietumbalkāniem un to pielikumu “Saloniku darba kārtība Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju”,
 - ņemot vērā Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses⁽¹⁾, 2010. gada 29. marta,
 - ņemot vērā 2014. gada 16. decembrī notikušās ES un Melnkalnes pievienošanās konferences rezultātus,
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 22. maija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Melnkalnes panākumiem reformu īstenošanā (COM(2012)0222) un Padomes 2012. gada 26. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus par lēmumu 2012. gada 29. jūnijā uzsākt pievienošanās sarunas ar Melnkalni,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 8. oktobra paziņojumu “Paplašināšanās stratēģija un galvenās problēmas (2014.–2015. gads)” (COM(2014)0700), kuru papildina Komisijas dienestu darba dokuments “Melnkalnes 2014. gada progresa ziņojums” (SWD(2014)0301), un 2014. gada 19. augustā pieņemto indikatīvo stratēģijas dokumentu 2014.–2020. gadam,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu,
 - ņemot vērā 2014. gada 1. un 2. decembrī notikušajā ES un Melnkalnes Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas 9. sanāksmē pieņemto paziņojumu un ieteikumus,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Melnkalni,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgā referenta jautājumos par Melnkalni *Charles Tannock* veikto darbu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Melnkalne patlaban ir vienīgā šā reģiona valsts, kas atver un provizoriski slēdz sadaļas sarunās ar ES, un tas ir atzinīgi vērtējams sasniegums; tā kā šī vadošā loma nozīmē lielāku atbildību gan reģiona kontekstā, gan saistībā ar paplašināšanās procesu kopumā;
- B. tā kā katra kandidātvalsts tiek vērtēta pēc tās nopelniem un turpmākie panākumi būs atkarīgi no valsts reformu stratēģijas un rīcības plāna efektīvas īstenošanas;
- C. tā kā noturīgs dialogs valdības un opozīcijas starpā un abu pušu konstruktīva sadarbība ir svarīga, lai gūtu panākumus attiecībā uz sagatavošanos dalībai ES un nodrošinātu iedzīvotāju uzticēšanos vēlēšanu procesam un valsts institūcijām; tā kā visiem politiskajiem spēkiem būtu jāsaģlabā mērķtiecība attiecībā uz valsts pievienošanās ES procesu;
- D. tā kā Melnkalnei būtu jāturpina gūt noturīgus panākumus tiesiskuma jomā, kas ir būtisks priekšnoteikums attiecībā uz pievienošanās ES un ES dalībvalsts pienākumu uzņemšanos; tā kā ļoti nopietnas bažas joprojām sagādā korupcija;

⁽¹⁾ OV L 108, 29.4.2010., 3. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- E. tā kā pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme reformu un pievienošanās ES procesā;
- F. tā kā vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvības jautājums joprojām sagādā bažas; tā kā pārskata periodā tika konstatēti jauni pret plašsaziņas līdzekļiem vērstas vardarbības gadījumi, lai gan saskaņā ar saņemto informāciju to skaits ir mazinājies; tā kā kompetentajām iestādēm ir jāuzlabo agrāk notikušo un jauno incidentu izmeklēšana, kā arī saukšana par tiem pie atbildības un jārada plašsaziņas līdzekļu brīvai un neatkarīgai darbībai labvēlīga gaisotne,
1. atzinīgi vērtē pievienošanās sarunās gūtos panākumus, norādot, ka līdz šim ir tikušas uzsāktas sarunas 16 sadaļās, tajā skaitā 23., 24. un 31. sadaļā, un divas sadaļas (zinātne un pētniecība, izglītība un kultūra) ir provizoriski slēgtas;
 2. mudina turpināt pievienošanās sarunas, pamatojoties uz īstenotām reformām un konkrētiem rezultātiem, kas jo īpaši gūti saistībā ar tiesiskumu, plašsaziņas līdzekļu vidi un cīņu pret korupciju; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 16. decembrī tika pieņemti vairāki likumi atbilstoši rīcības plānam par 23. sadaļu; uzskata, ka līdztekus sarunu virzībai un uzlabotajam stratēģiskajam, normatīvajam un institucionālajam satvaram ir nepieciešams patiens progress valstī, galveno uzmanību veltot atbilstošu rīcības plānu un stratēģiju īstenošanai;
 3. atzinīgi vērtē sarunu struktūru nostiprināšanu, tostarp Tiesiskuma padomes nodibināšanu; aicina valdību stiprināt iestāžu sadarbību un paplašināt ministriju savstarpējās konsultācijas;
 4. atkārtoti norāda, ka reformas tiesiskuma jomā ir Eiropas integrācijas procesa pamatelements un būtisks nosacījums panākumu gūšanai pievienošanās sarunās kopumā; uzskata, ka politiskā griba arī turpmāk būs izšķirīga būtisku panākumu gūšanai un uzturēšanai cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību, kas ir drošs veids, kā pārbaudīt tiesu sistēmas neatkarību, efektivitāti un profesionalitāti;
 5. norāda — lai sarunās gūtu nepieciešamos panākumus, ir svarīgi nodrošināt reformu procesa iekļaujošo aspektu, aktīvi iesaistoties pilsoniskajai sabiedrībai; šajā saistībā mudina parlamentu aktīvāk veikt uzraudzību;
 6. atzinīgi vērtē rīcības plāna 2014. gadam pieņemšanu nolūkā stiprināt parlamentāro uzraudzību un parlamenta ētikas kodeksa pieņemšanu 2014. gada decembrī; uzsver, ka ir jāstiprina Melnkalnes parlamenta spējas un jāveic turpmāki pasākumi saistībā ar parlamenta 2013. gada jūlijā pieņemto tehnisko ziņojumu par publisko līdzekļu iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu partiju politisko mērķu sasniegšanai, un uzsver, ka šajā sakarībā veiktie tiesu iestāžu pasākumi joprojām ir nepilnīgi; aicina valdību apsvērt iespējamus ieteikumus Melnkalnes parlamentam un uzlabot parlamenta piekļuvi svarīgajai informācijai;
 7. pauž bažas par to, ka izteikti polarizētās iekšpolitikas gaisotnes dēļ galvenā opozīcijas partija boikotē noteiktas parlamenta darba sesijas, konkrētāk, jautājumu uzdošanu premjerministram, un tas apdraud iestāžu demokrātisku darbību; tāpēc mudina visus politiskos spēkus — gan valdības, gan opozīcijas — mērķtiecīgi pievērst uzmanību valsts pievienošanās ES procesam un iesaistīties pastāvīgā dialogā un konstruktīvā sadarbībā, jo īpaši parlamenta iekšienē; uzsver, ka būs vajadzīga stipra politiskā griba, lai īstenošana būtu sekmīga un iestādes — spēcīgas;
 8. aicina valdību efektīvi īstenot EDSO/DICB, Venēcijas komisijas un GRECO ieteikumus par vēlēšanu noteikumiem saskaņā ar Eiropas standartiem un paraugpraksi, arī par tiesībām kandidēt vēlēšanās kā neatkarīgam kandidātam, samērīgu publisko finansējumu nolūkā veicināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem kandidātiem un politisko partiju revīziju; norāda, ka vietējās vēlēšanas aptumšoja apgalvojumi par pārkāpumiem vēlēšanu norisē; uzsver, ka šie apgalvojumi ir jāizmeklē un kompetentajām iestādēm vajadzības gadījumā par tiem jāsauc pie atbildības;
 9. uzsver, ka ir svarīgi skaidri nošķirt valsts un partijas nostāju; atzinīgi vērtē 2014. gada decembrī pieņemto jauno tiesību aktu par politisko partiju finansēšanu un mudina visas politiskās partijas tiekties šo likumu efektīvi īstenot, jo tam būtu vērtējami jāsamazina iespējas ļaunprātīgi izmantot publisko finansējumu; pauž nožēlu par to, ka nozīmīgi attiecīgo tiesību aktu dokumenti ir pieņemti bez vienprātīga partiju atbalsta;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

10. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pievienošanās procesā lielāku uzmanību pievērš valsts pārvaldes reformai; atzinīgi vērtē to, ka šajā saistībā ir gūti panākumi, taču norāda, ka varētu veikt papildu pasākumus nolūkā uzlabot tiesību aktu un vietējās pārvaldes kvalitāti; pievienojas bažām par valsts pārvaldes politizāciju; prasa gūt panākumus centrālās un vietējās pārvaldes pārredzamības, efektivitātes un pārskatatbildības veicināšanā un uzlabot pārvalžu koordināciju, kā arī vietējo pašvaldību koordināciju, jo īpaši ieguldījumu un projektu plānošanas un īstenošanas jomā; uzskata, ka ir sevišķi svarīgi pievērsties trūkumu risināšanai saistībā ar darbā pieņemšanas, no darba atlaišanas un novērtēšanas kritērijiem, snieguma novērtējuma neieviešanu un vajajām administratīvajām, uzraudzības un inspicēšanas spējām;

11. mudina turpināt centienus stiprināt ombuda biroja spējas saistībā ar diskriminācijas novēršanas gadījumiem;

12. pauž atzinību par jauno tiesu reformas stratēģiju 2014.–2018. gadam, ar gandarījumu norādot, ka attiecīgais rīcības plāns kopumā ir laikus īstenots un ka ir ievēlēts jauns valsts ģenerālprokurors; atzinīgi vērtē jaunus tiesiskos pasākumus pārredzamības veicināšanai valsts prokuroru vēlēšanās; norāda, ka panākumi tiesu reformas jomā veicināja četru papildu sadaļu atvēršanu 2014. gada decembrī notikušajā starpvaldību konferencē; mudina turpināt centienus uzraudzīt un vairāk samazināt neizskatīto lietu skaitu un tiesvedības ilgumu un uzlabot konstitucionālās tiesas efektivitāti;

13. atzinīgi vērtē Melnkalnes panākumus, īstenojot reformas, kuru mērķis ir nodrošināt tiesu sistēmas neatkarību un lielāku efektivitāti; joprojām izjūt dziļas bažas par nevēlamu ietekmi uz tiesu iestāžu neatkarību, jo īpaši saistībā ar tiesnešu un prokuroru iecelšanu amatā un viņu karjeras attīstību; uzsver, ka ir steidzami jāuzlabo atlases kritēriji iecelšanai amatā un paaugstināšanai amatā un jāievēro likumības un samērīguma principi disciplinārajās procedūrās; prasa īstenot būtiskus reformas pasākumus attiecībā uz tiesnešu un prokuroru iecelšanu amatā, paaugstināšanu amatā un disciplinārajām sistēmām; norāda, ka daži no šiem jautājumiem tiks risināti ar tiesību aktu kopumu tiesu sistēmas organizācijas jomā;

14. pauž bažas par to, ka lietu izskatīšana Konstitucionālajā tiesā kavējas, jo īpaši to lietu, kas attiecas uz iespējamiem sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, iniciatīva pārbaudīt Likuma par administratīviem pārkāpumiem atbilstību konstitūcijai;

15. pauž bažas par to, ka nav veikti vērā ņemami pasākumi, lai novērstu nesodāmību kara noziegumu lietās; mudina kompetentās iestādes savlaicīgi saukt pie atbildības vainīgos kara noziegumu lietās, arī visaugstākajā līmenī; mudina kompetentās iestādes efektīvi izmeklēt kara noziegumus, saukt par tiem pie atbildības, tiesāt vainīgos un viņus sodīt saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kā arī nodrošināt upuriem iespēju ātri vērsties tiesā un saņemt kompensācijas;

16. pauž bažas par to, ka, neraugoties uz vērā ņemamiem finanšu resursiem, ko iestādēm novirzījuši starptautiski līdzekļu devēji, korupcijas apkarošanā gūti vien ierobežoti panākumi un korupcija joprojām ir drauds demokrātisku institūciju pareizai darbībai un stabilitātei, tiesiskumam un ekonomikas attīstībai; aicina Korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas stratēģijas īstenošanas valsts komisiju kā galveno pretkorupcijas pasākumu koordinēšanas struktūru uzņemties aktīvāku lomu; uzsver, ka valdībai, visiem sabiedriskās dzīves sektoriem un pilsoniskajai sabiedrībai ir steidzami aktīvāk jāiesaistās korupcijas novēršanā, tiesiskā regulējuma stiprināšanā un ziņotāju aizsargāšanā un šajā ziņā ir efektīvi jāsadarbojas;

17. mudina iestādes stiprināt prokuroru, tiesnešu, policijas un citu tiesībsargāšanas iestāžu spējas un panākt stabilus izmeklēšanas, kriminālvajāšanas un notiesāšanas rādītājus visos līmeņos, arī augsta līmeņa korupcijas lietās; atzinīgi vērtē tiesību aktu pieņemšanu pretkorupcijas jomā, jo īpaši par lobēšanu, vispārēju administratīvu procedūru un publisko iepirkumu, un grozījumus tiesību aktos par interešu konfliktu novēršanu; pieprasa efektīvi īstenot minētos tiesību aktus nolūkā panākt tiesībsargāšanas iestāžu intensīvāku sadarbību un uzlabot interešu konfliktu un īpašumu deklarāciju kontroles sistēmu; aicina Komisiju cieši uzraudzīt šo tiesību aktu īstenošanu; uzskata, ka ir svarīgi nostiprināt iestādes, lai tās varētu piemērot aktīvāku pieeju cīņā pret korupciju, un jauno parlamenta komiteju pilnībā iesaistīt Korupcijas novēršanas aģentūras (kam būtu jāsaņem pietiekami resursi) darba uzraudzībā; uzsver, ka joprojām nopietnas bažas sagādā trūkumi attiecībā uz tiesu sistēmas neatkarību un pārskatatbildību un ka šie trūkumi traucē apkārt korupciju;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

18. arī aicina tiesu iestādes, lai to darbs korupcijas un organizētās noziedzības jomā būtu pārredzamāks, jo īpaši saistībā ar šādos noziegumos iesaistītu uzņēmumu nosaukumu un privātpersonu un ierēdņu vārdu publicēšanu spriedumos;

19. norāda, ka biežas tiesību aktu izmaiņas var būt šķērslis organizētās noziedzības apkarošanas efektivitātei; aicina uzlabot kompetento iestāžu spējas, jo īpaši attiecībā uz sarežģītu izmeklēšanu veikšanu un sarežģītu lietu risināšanu; atzinīgi vērtē kriminālkodeksa grozījumus nolūkā novērst un uzraudzīt radikalizāciju un reliģisko ekstrēmismu; atzinīgi vērtē jauno krimināllikumu, kas paredz, ka "ārvalstu kaujinieki", tajā skaitā džihādisti, ir krimināli sodāmi; aicina kompetentās iestādes efektīvi īstenot attiecīgos tiesību aktu noteikumus, lai novērstu un uzraudzītu jebkādas iespējamus draudus Melnkalnes iedzīvotāju drošībai; uzsver, ka ir svarīgi apkarot visus ekstrēmisma veidus;

20. atzinīgi vērtē Melnkalnes un Eiropola operatīvās un stratēģiskās sadarbības nolīguma parakstīšanu, panākumus sarunās par nolīguma ar Eurojust noslēgšanu un Melnkalnes iestāžu iegūto novērotāja statusu attiecīgajos Eiropas tiesiskās sadarbības tīklos; mudina īstenot ciešu operatīvo sadarbību ar attiecīgajām Eiropas tiesu iestādēm, cita starpā, cilvēku tirdzniecības jautājumā;

21. ņem vērā nesenos centienus uzlabot konsultācijām ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO) paredzēto mehānismu, lai nodrošinātu labāku politikas pārredzamību un tiesību aktu pieņemšanu iekļaujošā procesā; atzinīgi vērtē atklātās diskusijas par rīcības plānu attiecībā uz 23. un 24. sadaļu pārskatīšanu; aicina kompetentās iestādes turpināt ilgtspējīga publiskā finansējuma PSO un atbilstoša institucionālā regulējuma izstrādi; atzinīgi vērtē to, ka valdība ir iecēlusi jaunu padomi nevalstisko organizāciju attīstības jautājumos; aicina kompetentās iestādes pielāgot tiesisko regulējumu un praksi nolūkā aizsargāt pilsoniskās sabiedrības aktīvistus pret uzbrukumiem un naidpilnu attieksmi, kas, kā ziņots, tiek propagandēta konkrētos laikrakstos, un veidot tādu gaisotni, kurā viņi var strādāt nebaudoties un neciešot represijas;

22. atkārtoti uzsver vārda brīvības kā vienas no Eiropas Savienības pamatvērtībām nozīmi; uzskata, ka ir sevišķi svarīgi, lai žurnālisti būtu pilnībā neatkarīgi; ir sevišķi nobažījies par plašsaziņas līdzekļu brīvības pasliktināšanos un plašsaziņas līdzekļos strādājošo vājajiem profesionālajiem un ētikas standartiem; pauž dziļu nožēlu par to, ka ir palielinājies pret žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu īpašumu mērķtiecīgi vērstu uzbrukumu skaits; norāda, ka Melnkalnes valdība ir izveidojusi komisiju nolūkā izmeklēt pret žurnālistiem vērstus uzbrukumus; mudina kompetentās iestādes īstenot šīs komisijas ieteikumus un panākt stabilus rādītājus attiecībā uz vainīgo personu kriminālvajāšanu un galīgo spriedumu pieņemšanu; uzskata, ka tādu neatkarīgu sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu pastāvēšana, kuriem raksturīga redakcionāla neatkarība un stabils un ilgtspējīgs finansējums, ir būtiski svarīga demokrātijas standartu pilnveidošanai; uzsver, ka par dažādu viedokļu paušanai labvēlīgiem apstākļiem ir jāgādā visām politikā iesaistītajām personām un plašsaziņas līdzekļiem; uzsver, ka publiski paziņojumi, atbalstot plašsaziņas līdzekļu brīvību, var palīdzēt veidot gaisotni, kas sekmētu cieņu pret žurnālistiem un žurnālistu aizsardzību; atzinīgi vērtē plašsaziņas līdzekļu pārstāvju vienošanos pārskatīt profesionālās ētikas kodeksu kā pirmo pasākumu, lai uzlabotu plašsaziņas līdzekļu pašregulāciju; uzskata, ka ir jāpieņem skaidrs tiesiskais regulējums, kurā paredzēti noteikumi par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām un finansējumu;

23. uzskata, ka totalitārās pagātnes pārredzama apzināšana, arī slepeno dienestu arhīvu atvēršana, ir virzība uz turpmāku demokratizāciju, atbildības uzņemšanos un iestāžu stiprināšanu;

24. atzinīgi vērtē to, ka tiesību akts par diskriminācijas novēršanu ir gandrīz pilnībā saskaņots ar *acquis*; aicina iestādes novērst atlikušās nepilnības attiecībā uz rasu diskrimināciju un noteikumiem par sankcijām; aicina iestādes nodrošināt Diskriminācijas novēršanas padomi ar visiem nepieciešamajiem finanšu un administratīvajiem resursiem; atzīstot, ka ir gūti zināmi panākumi romu tautības iedzīvotāju sociālās iekļautības un izglītības ziņā, pauž bažas par mācības priekšlaicīgi pārtraukto romu tautības skolēnu skaitu un romu tautības skolēnu mazo īpatsvaru visā skolēnu kopskaitā; aicina veicināt iniciatīvas romu tautības iedzīvotāju atbalstam mājokļu, veselības, izglītības un nodarbinātības jomā, romu sieviešu tiesību nostiprināšanai un romu meiteņu izglītības atbalstam; atzinīgi vērtē kompetento iestāžu centienus aizsargāt LGBTI tiesības otrā praida pasākuma laikā, kas noritēja bez jebkādiem incidentiem; tomēr pauž bažas par to, ka turpinās uzbrukumi LGBTI kopienas locekļiem un aktīvistiem; mudina gan politikas, gan pilsoniskās sabiedrības dalībniekus apkarot izplatīto naidīgumu un vardarbību pret seksuālajām minoritātēm, jo īpaši ar centieniem izglītēt un informēt sabiedrību, lai palīdzētu izmainīt attieksmi, un apmācot policiju, prokuratūru un tiesnešus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

25. atzinīgi vērtē tiesiskā regulējuma uzlabojumus attiecībā uz personu ar invaliditāti tiesībām; norāda, ka ir jāveic papildu pasākumi nolūkā panākt atbilstību ES *acquis*; mudina valdību paātrināt ēku pieejamības nodrošināšanu attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti un uzskata par nožēlojamu to, ka lielākā daļa valsts un vietējo iestāžu, tajā skaitā atsevišķas sevišķi svarīgas ēkas (piemēram, parlaments un tiesas), vēl aizvien nav pieejamas cilvēkiem ar invaliditāti; joprojām izjūt bažas par lielo skaitu cilvēku ar invaliditāti, kuri pēc pamatskolas un vidusskolas pabeigšanas ir priekšlaicīgi pārtraukuši mācības; norāda, ka ir svarīgi nodrošināt personu ar invaliditāti profesionālajai rehabilitācijai un nodarbinātībai paredzētā fonda un tā izdevumu pietiekamu pārredzamību;

26. uzsver, ka ir vēl vairāk jāstiprina ar bērniem saistīto tiesību aktu un politikas īstenošana un uzraudzība, un šajā sakarībā jānodrošina pienācīga veiktspēja; prasa uzlabot visiem bērniem pieejamas izglītības kvalitāti un turpināt centienus atbalstīt neaizsargātus bērnus; uzsver, ka ir svarīgi paplašināt nepilngadīgo tiesvedības sistēmas reformu, to attiecinot arī uz bērniem administratīvās lietās, civillietās un kriminālprocesos, lai veicinātu plašākas iespējas vērsties tiesā;

27. pauž bažas par to, ka joprojām ir gūti vien ierobežoti panākumi attiecībā uz sieviešu tiesībām, dzimumu līdztiesību, sieviešu pārstāvību politikā un darba tirgū un cīņu pret vardarbību ģimenē; šajā ziņā uzsver, ka ir steidzami jāpaātrina panākumu gūšana attiecībā uz sieviešu tiesībām, dzimumu līdztiesību, sieviešu pārstāvību politikā un darba tirgū un cīņu pret vardarbību ģimenē; šajā saistībā prasa uzlabot parlamenta iesaistīšanos, strukturētākā veidā sadarboties ar pilsonisko sabiedrību un veicināt iestāžu spējas, cita starpā, uzlabot sociālo dienestu un tiesībsardzības iestāžu sadarbību; mudina visos pasākumos galveno uzmanību pievērst cietušo tiesībām un ar pienācīgu rūpību novērst vardarbību ģimenē, to izmeklēt, par to sodīt un tajā cietušajiem sniegt kompensāciju;

28. atzinīgi vērtē Melnkalnes politiku, kas ir vērsta uz iecietības gaisotnes veidošanu un visu nacionālo minoritāšu iekļaušanu; uzstājīgi mudina Melnkalnes iestādes turpināt Kotoras līča reģiona daudznacionālās identitātes aizsardzību un pastiprināt sadarbību kultūras un ekonomikas jomā ar kaimiņvalstīm, kas ir ES dalībvalstis;

29. pauž atzinību par to, ka tiek garantēta un īstenota domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvība; norāda, ka spriedze starp Serbijas un Melnkalnes pareizticīgajām baznīcām nav zudusi; aicina pieņemt jaunu likumu par reliģisko kopienu juridisko statusu;

30. mudina valdību īstenot ilgtspējīgas ekonomikas reformas, tostarp paredzēt juridiskus noteikumus par konkurenci kropļojošiem mehānismiem, veicināt konkurētspēju un pārvarēt strukturālus trūkumus, risināt plašā neoficiālā sektora jautājumu un kopumā uzlabot uzņēmējdarbības vidi; aicina pastiprināt dažādo partneru sociālo dialogu; turklāt aicina stiprināt veiktspēju, arī iesaistīšanos sabiedriskajā apspriešanā, un stiprināt ekonomikas politikas izstrādi un koordināciju, arī nolūkā mazināt būtiskās atšķirības reģionu starpā; uzstāj, ka ir efektīvi jāapkaro izvairīšanās no nodokļu maksāšanas; pauž bažas par to, ka juridiskā un tiesiskā nenoteiktība, arī attiecībā uz licencēšanu, nodokļu administrēšanas procedūram un līgumu izpildi, var radīt risku ekonomikas dalībniekiem un apdraudēt Melnkalnes spēju piesaistīt ārvalstu ieguldītājus; uzsver, ka ir steidzami jāatrisina Melnkalnes un ārvalstu ieguldītāju komercstrīdi, kas ir sevišķi svarīgi Melnkalnes ekonomikai; pievienojas bažām par to, ka nav jūtami uzlabojies stāvoklis darba tirgū, un par nemainīgi augsto jauniešu bezdarba un ilgstoša bezdarba līmeni, tāpēc aicina veikt aktīvus pasākumus darba tirgū;

31. norāda, ka darba devēju un darba ņēmēju dialogs joprojām nav pietiekams, un aicina nostiprināt to personu tiesības, kuras veido jaunas arodbiedrības; atzinīgi vērtē grozījumus darba tiesību aktos ar mērķi reglamentēt darba ņēmēju tiesības bankrota gadījumā; mudina valdību paātrināt darbu pie tās pirmās nodarbinātības un sociālās reformas programmas ar mērķi noteikt un risināt Melnkalnes galvenās problēmas nodarbinātības politikas, sociālās iekļautības un nabadzības samazināšanas jomā;

32. uzteic Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu un Melnkalnes pievienošanos ES Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmai (COSME); aicina paātrināti īstenot valsts sektora atbalsta shēmas MVU, jo MVU ir starp galvenajiem ekonomikas attīstības virzītājspēkiem;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

33. joprojām izjūt nopietnas bažas par Melnkalnes lielākā rūpnieciskā ražotāja — alumīnija rūpnīcas KAP — bankrota procedūras risinājuma novilcināšanu, kas ir valsts saistību pārkāpums saskaņā ar stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAN); mudina valdību un iesaistītās puses panākt KAP lietas stabilu atrisinājumu saskaņā ar SAN valsts atbalsta noteikumiem un pamatojoties uz pārredzamību un tiesiskumu;
34. pauž nožēlu par to, ka Melnkalne nav ņēmusi vērā Kipras tiesas rīkojumu par KAP pārdošanu, un aicina Melnkalni pilnībā atzīt saistošos ES dalībvalstu tiesu iestāžu nolēmumus;
35. mudina Melnkalni turpināt virzību vides aizsardzības un klimata pārmaiņu jomā, stiprinot administratīvo spēju, izstrādājot ilgtspējīgu enerģētikas politiku un veicinot videi nekaitīgu un ieguldījumu stimulējošu ekonomikas modeli, lai nodrošinātu saskaņotību ar vides un klimata jomas *acquis*; atgādina, ka ir jāizstrādā tāda valsts enerģētikas stratēģija, kurā tiek ņemti vērā daudzie un dažādie atjaunojamie energoresursi, un ka ir jāaizsargā dabas mantojums, kā arī aizsargājamās teritorijas un starptautiski nozīmīgās teritorijas; prasa steidzami rīkot apspriešanos par pārrobežu projektiem;
36. aicina veikt ilgtermiņa plānošanu attiecībā uz piekrastes tūrismu un izveidot spēcīgus mehānismus, lai novērstu vides postījumus un korupciju telpiskās plānošanas un būvniecības nozarē;
37. uzteic Melnkalnes proaktīvo līdzdalību un konstruktīvo lomu reģionālā un starptautiskā sadarbībā un reģionālā izlīguma procesā; apsveic valdību ar to, ka tā panākusi pilnīgu atbilstību ES kopējai ārpolitikai un drošības politikai, un mudina iestādes turpināt saskaņot valsts nostāju ārpolitikā ar attiecīgo ES nostāju, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo situāciju saistībā ar starptautiska terorisma draudiem; apsveic valdību ar to, ka tā līdz ar Albāniju ir vienīgā ES kandidātvalsts Rietumbalkānu reģionā, kura pilnībā atbalsta ES nostāju un lēmumus saistībā ar situāciju Ukrainā; aicina Melnkalnes iestādes intensificēt sadarbību ar starptautiskajiem politiskajiem un ekonomiskajiem partneriem nolūkā stiprināt valsts noturību pret ārēju spiedienu un mēģinājumiem destabilizēt valsti un reģionu; atzinīgi vērtē valsts dalību ES, NATO un ANO civilajās un militārajās misijās;
38. aicina visas NATO dalībvalstis un jo īpaši tās ES dalībvalstis, kas ietilpst NATO, aktīvi atbalstīt Melnkalnes pievienošanos NATO aliansei, lai garantētu lielāku drošību Adrijas jūras reģionā, kur visas pārējās valstis jau ir NATO dalībvalstis, un tādējādi uzlabotu reģiona drošību;
39. mudina Melnkalni konstruktīvā un draudzīgā gaisotnē risināt nenokārtotos divpusējos jautājumus ar tās kaimiņvalstīm, cik drīz vien tas iespējams pievienošanās procesā; atkārto, ka ir ātri jāatrisina joprojām nenokārtotie robežu demarkācijas un pēctecības jautājumi ar Horvātiju, Bosniju un Hercegovinu, Serbiju un Kosovu; mudina turpināt sadarbību ar kaimiņvalstīm, daloties pieredzē par pievienošanās sarunu procesu; atzinīgi vērtē Melnkalnes novērotājas statusu Enerģētikas hartas nolīgumā;
40. mudina nekavējoties atrisināt robežu jautājumu ar Horvātiju, savstarpēji vienojoties, un, ja savstarpēji saskaņotu risinājumu nav iespējams panākt, aicina strīdu izšķirt Hāgas Starptautiskajā Tiesā saskaņā ar starptautisko tiesību noteikumiem un principiem;
41. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Melnkalnes valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0064

Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2014. gada progresa ziņojums

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2948(RSP))

(2016/C 316/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 16. decembra lēmumu piešķirt valstij ES kandidātvalsts statusu, kā arī Eiropadomes 2013. gada 17. decembra secinājumus, ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus,
 - ņemot vērā 2003. gada 19.–20. jūnija Saloniku Eiropadomes prezidentūras secinājumus par Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
 - ņemot vērā šīs valsts un ES Stabilizācijas un asociācijas padomes vienpadsmito sanākumi, kas notika 2014. gada 23. jūlijā,
 - ņemot vērā Komisijas progresa ziņojumu (SWD(2014)0303) un 2014. gada 8. oktobra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenās problēmas (2014.–2015. gads)" (COM(2014)0700), kā arī 2014. gada 19. augustā pieņemto indikatīvo stratēģijas dokumentu 2014.–2020. gadam,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 817 (1993) un Nr. 845 (1993),
 - ņemot vērā Starptautiskās Tiesas spriedumu par 1995. gada 13. septembra pagaidu nolīguma piemērošanu,
 - ņemot vērā 2014. gada 10.–11. oktobrī pieņemto Venēcijas komisijas atzinumu par septiņiem grozījumiem šīs valsts konstitūcijā,
 - ņemot vērā EDSO/Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas konstatējumus par prezidenta vēlēšanām un parlamenta pirmstermiņa vēlēšanām,
 - ņemot vērā ES un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Apvienotās parlamentārās komitejas divpadsmito sanākumi, kas notika 2014. gada 26. un 27. novembrī,
 - ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas,
 - ņemot vērā deputāta *Ivo Vajgl* veikto darbu, kurš ir Ārlietu komitejas pastāvīgais referents jautājumos attiecībā uz šo valsti,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika jau deviņus gadus ir ES kandidātvalsts un, raugoties uz pieskaņošanos *acquis*, tā ir valsts, kura panākusi vislielāko progresu;
- B. tā kā Komisija sesto reizi pēc kārtas ir ieteikusi Padomei sākt sarunas; tā kā valsts ir gatava risināt sarunas ar ES; tā kā Parlaments iepriekšējos astoņus gadus pastāvīgi ir aicinājis sākt pievienošanās sarunas ar šo valsti un tā kā turpmāka vilcināšanās sarunu sākšanā varētu negatīvi ietekmēt reformu procesu valstī un ticamību Eiropas Savienībai reģionā;
- C. tā kā Padome bloķē pāreju uz pievienošanās procesa nākamo fāzi, pamatojoties uz neatrisinātajām domstarpībām ar Grieķiju nosaukuma jautājumā; tā kā nav paredzēts, ka divpusējiem jautājumiem būtu jākavē pievienošanās sarunas ar Eiropas Savienību; tā kā progresa trūkums ES integrācijas procesā var palielināt izmaksas reģionālās stabilitātes nodrošināšanai, nelabvēlīgi ietekmēt ES ticamību, kā arī pavājināt demokrātijas standartus valstī;
- D. tā kā šī turpmākā sarunu atlikšana palielina Maķedonijas sabiedrības pieaugošo vilšanos par to, ka ES integrācijas process nonācis strupceļā, un rada valsts iekšējo problēmu un iekšējās spriedzes saasināšanās risku;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- E. tā kā katra (potenciālā) kandidātvalsts tiks vērtēta pēc tās nopelniem un pievienošanās grafiks ir atkarīgs no nepieciešamo reformu īstenošanas ātruma un kvalitātes;
- F. tā kā divpusēji jautājumi konstruktīvi būtu jārisina iespējami agrākā posmā, ņemot vērā ANO un ES principus un vērtības;
- G. tā kā konstruktīva dialoga trūkums starp valdību un opozīciju un opozīcijas īstenotais pēcvēlēšanu boikots ārkārtīgi apgrūtina parlamenta darbu; tā kā gan valdībai, gan opozīcijai ir jānodrošina ilgtspējīga politiska sadarbība, kas ir absolūti nepieciešama valsts demokrātiskai attīstībai un Eiropas darba programmas īstenošanai; tā kā vēlēšanu norise tika neobjektīvi atspoguļota plašsaziņas līdzekļos, kā arī valsts un partijas darbības nebija pietiekami nošķirtas;
- H. tā kā Apvienotās parlamentārās komitejas 12. sanāksmē nebija iespējams pieņemt kopīgu ieteikumu; tā kā Apvienotās parlamentārās komitejas neierobežota darbība ir noderīga, lai nodrošinātu parlamentāro kontroli pār pievienošanās procesu;
- I. tā kā tiesiskums, plašsaziņas līdzekļu brīvība, reģionālā sadarbība un labas kaimiņattiecības ir ES paplašināšanās procesa būtiskas sastāvdaļas;
- J. tā kā valstī joprojām pastāv nopietnas korupcijas un organizētas noziedzības problēmas; tā kā joprojām ir apdraudēta vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu neatkarība,

1. devīto reizi pēc kārtas aicina Padomi nekavējoties noteikt datumu sarunu sākumam bez turpmākas kavēšanās, lai sekmētu ar *acquis* saistīto reformu virzību un stiprinātu demokratizācijas procesu; atkārtoti pauž viedokli, ka nosaukuma jautājumu, kas ir divpusēji risināms, nedrīkst uztvert kā šķērslī sarunu sākšanai, lai gan līdz pievienošanās procesa noslēgumam šis jautājums būtu jāatrisina; ir vienprātis ar Komisiju, ka pušu nespējai panākt kompromisu pēc teju divdesmit gadus ilgušām vidutāju atbalstītām sarunām ir tieša un negatīva ietekme uz valsti un tās tautas centieniem integrēties Eiropā; aicina abas valdības veikt konkrētus pasākumus, lai rastu abpusēji pieņemamu risinājumu; atkārtoti norāda, cik svarīga un nepieciešama ir konstruktīva pieeja problēmām, kas saistītas ar kaimiņvalstīm, uz kurām attiecas šādi divpusējie jautājumi;

2. atgādina par dalībvalstu apņemšanos 2015. gadā atgriezties pie šā jautājuma, tiecoties panākt pievienošanās sarunu uzsākšanu; uzskata, ka sarunu sākšanai ar ES var būt tikai un vienīgi pozitīva ietekme uz centieniem atrisināt divpusējas domstarpības un vienlaikus tās rosinātu turpmāku ļoti vajadzīgo reformu izstrādi, jo īpaši attiecībā uz tiesiskumu, tiesu sistēmas neatkarību un cīņu pret korupciju; uzsver, ka sarunu sākuma turpmāka novilcināšana radīs arvien lielāku un neprognozējamu slogu gan valstij, gan reģiona stabilitātei; uzsver, ka pašreizējā statusa turpmāka pagarināšana apdraud ES paplašināšanās politikas ticamību un tās stāvokli reģionā;

3. atkārtoti uzsver savu nostāju, ka bilaterālos jautājumus nevajadzētu izmantot, lai kavētu pievienošanās procesu; uzskata, ka tiem nevajadzētu būt par šķērslī oficiālai pievienošanās sarunu uzsākšanai, bet tie būtu jārisina cik vien drīz iespējams paša pievienošanās procesa gaitā; piesardzīgi izturas pret to, ka viena no pusēm nav akceptējusi Starptautiskās tiesas 2011. gada 5. decembra nolēmumu par 1995. gada septembra Pagaidu nolēmuma piemērošanu; aicina Grieķiju atkārtoti apstiprināt 2003. gada Saloniku darba programmā pausto apņemšanos un veidot labvēlīgu vidi divpusējo domstarpību noregulēšanai atbilstoši Eiropas vērtībām un principiem; aicina panākt turpmāku progresu divpusējās attiecībās ar Bulgāriju, tostarp īstenojot augsta līmeņa kontaktus starp valdībām, lai sarunu gaitā panāktu tādu vienošanos par labām kaimiņattiecībām, ar kuru atrisinātu kopējos jautājumus; atkārtoti pauž bažas par vēsturiskajiem argumentiem pašreizējā debatē ar kaimiņvalstīm un atzinīgi vērtē jebkurus centienus, kuru mērķis ir kopēju vēsturisku notikumu vienota svinēšana ar kaimiņos esošajām ES dalībvalstīm; uzskata, ka tas uzlabotu vēstures izpratni un sekmētu labas kaimiņattiecības;

4. aicina ES aktīvāk iesaistīties nosaukuma jautājuma risināšanā un atbalsta ES politisko līderu aktīvu nostāju; aicina jauno priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi (PV/AP) izstrādāt jaunas iniciatīvas, lai pārvarētu pašreizējo strupceļu, un sadarbībā ar ANO īpašo pārstāvi strādāt pie risinājuma, kurš būtu akceptējams visām pusēm; aicina Padomi 2015. gada pirmajā pusē organizēt vispusīgas diskusijas par Maķedonijas izredzēm pievienoties ES; uzstāj, ka visas kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis integrācijas procesā būtu jāvērtē pēc to nopelniem; uzskata, ka augsta līmeņa pievienošanās dialoga turpināšana ar Komisiju padarītu reformu procesu kvalitatīvāku;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

5. aicina visas NATO dalībvalstis un jo īpaši visas tās ES dalībvalstis, kuras ir NATO locekles, aktīvi atbalstīt šīs valsts pievienošanās NATO, lai panāktu lielāku drošību un politisko stabilitāti Eiropas dienvidaustrumos;
6. mudina izveidot pārrobežu sadarbību vēstures, kultūras, izglītības un Eiropas vērtību veicināšanas jomās, atbalstot centienus ceļā uz demokrātiskām pārmaiņām; šajā sakarībā aicina kaimiņos esošās ES dalībvalstis labu kaimiņattiecību garā atbalstīt vēlmi īstenot demokrātiskas pārmaiņas, kas nozīmē — atbalstīt sarunu procesa sākšanu;
7. mudina valsti izveidot ar kaimiņvalstīm apvienotas ekspertu komitejas vēstures un izglītības jomās, lai sekmētu vēstures objektīvu interpretēšanu, stiprinātu akadēmisko sadarbību un veicinātu jauniešu pozitīvu attieksmi pret saviem kaimiņiem;
8. stingri mudina iestādes un pilsonisko sabiedrību veikt atbilstīgus pasākumus vēsturiskai izlīgšanai, lai pārvarētu plaisu starp dažādām etniskajām un nacionālajām grupām un šo grupu iekšienē, tostarp bulgāru identitātes iedzīvotāju vidū;
9. ņem vērā Konstitūcijas grozījumu priekšlikumu kopumu; uzskata, ka dažus priekšlikumus, tostarp noteikumus attiecībā uz laulības definīciju un starptautisko finanšu zonu veidošanu, varētu turpināt uzlabot atbilstoši Venēcijas komisijas ieteikumiem; atgādina arī, ka jāievēro Eiropas Cilvēktiesību konvencija un jāņem vērā ES *acquis*; uzsver, ka rūpīgi jāsaģatavo jebkuru Konstitūcijas grozījumu īstenošanas tiesību akti; uzsver, ka ilgstošu konstitucionālo pārmaiņu procesam nepieciešami plašs politisks atbalsts, konstruktīvs dialogs un sadarbība starp visiem politiskajiem spēkiem; uzsver visus jautājumus ietverošas sabiedriskas debātes un vienprātības veidošanas nepieciešamību ar visām opozīcijas partijām, pilsonisko sabiedrību un attiecīgajām ieinteresētajām pusēm;
10. pauž bažas par krasi polarizēto gaisotni valstī; mudina valdību respektēt parlamenta lomu, proti, paredzēt pietiekami daudz iespēju un laika konsultāciju rīkošanai, tostarp par konstitucionālajām izmaiņām, pilnīgas un neatkarīgas parlamentārās kontroles nodrošināšanas interesēs; aicina valdību un visas politiskās partijas konstruktīvi strādāt pie attiecību uzlabošanas, lai saglabātu politisko stabilitāti, nodrošinātu noturīgu un konstruktīvu politisko sadarbību un paātrinātu Eiropas darba programmas izpildi; atgādina, ka demokrātijas funkcionēšanā fundamentāla nozīme ir kompromisiem; uzsver, ka jāuzlabo pievienošanās procesa atvērtība un pārredzamība; uzsver, ka pēcvēlēšanu boikots ir problēma, kas jārisina, atbildību uzņemoties gan valdībai, gan opozīcijai, nolūkā panākt nevainojamu parlamenta darbību; aicina PV/AP iesaistīties sadarbībā ar visām pusēm, lai veicinātu politisko dialogu;
11. ir nopietni nobažījies par attiecību pasliktināšanos starp valdību un opozīciju, īpaši saistībā ar ministru priekšsēdētāja neseno paziņojumu par sodu noteikšanu opozīcijas līderim, kā arī par pretdarbībām kriminālvajāšanai saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem; nosoda jebkādu nelikumīgu uzraudzību un aicina publiskot visus apgalvojumus un neierobežoti ziņot par tiem; aicina veikt neatkarīgu izmeklēšanu attiecībā uz visiem apgalvojumiem un veikto uzraudzību, pilnībā respektējot pārredzamības, objektivitātes un nevainīguma prezumpcijas principus; atkārtoti norāda, cik svarīgi ir atbalstīt pamatprincipu par vārda brīvību; aicina visus politisko procesu dalībniekus iesaistīties konstruktīvā dialogā, lai turpinātu koncentrēties uz valsts un tās pilsoņu stratēģiskajām prioritātēm;
12. pauž nožēlu par to, ka opozīcija nepedalās Apvienotās parlamentārās komitejas pastāvīgajā darbā; uzskata, ka ir būtiski nodrošināt pienācīgu Apvienotās parlamentārās komitejas darbību, garantējot visu parlamentāro partiju pārstāvību šīs komitejas procedūrās;
13. pauž bažas par to, ka attiecības starp etniskajām grupām joprojām ir nestabilas un rada valstij problēmas; pauž bažas par etnisko grupu pieaugošo spriedzi, kas liecina par neuzticēšanos kopienu starpā; kategoriski nosoda etnocentriskus un domstarpības veicinošus izteikumus, jo īpaši vēlēšanu kampaņās; uzsver, ka sarunu sākšana par pievienošanās ES var palīdzēt valstij sekmīgāk risināt šo problēmu, nostiprinot iekšējo etnisko saliedētību šā kopīgā mērķa sasniegšanai; nosoda visu veidu ekstrēmo nacionālismu un etnocentrismu, kas padziļina šķelšanos sabiedrībā; aicina visas politiskās partijas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas sekmēt iekļaujošas un iecietīgas dažādu tautību un reliģiju sabiedrības veidošanos, kā arī aizsargāt visu to personu pamattiesības, kuras pieder pie mazākumtautībām; atgādina, ka izglītībai ir būtiska nozīme iecietības un cieņas veidošanā starp dažādiem cilvēkiem; aicina Komisiju paplašināt projektus un programmas, kuru mērķis ir tautu dialoga un savstarpējās sapratnes stiprināšana;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

14. atzinīgi vērtē to, ka programma virzībai uz ES joprojām ir šis valsts stratēģiskā prioritāte; mudina valsti turpināt reformu konsolidāciju un atteikties no politikas un prakses, kas joprojām varētu radīt šķēršļus valsts nākotnei Eiropā, kā arī nodrošināt ar ES saistītu prioritāšu, tostarp augsta līmeņa dialoga par pievienošanās procesu, ātrāku īstenošanu;

15. norāda, ka EDSO/Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību birojs (DICB) novērtēja prezidenta vēlēšanas un parlamenta pirmstermiņa vēlēšanas, kuras notika 2014. gada aprīlī, kā racionāli pārvaldītas; tomēr piekrīt bažām par nepietiekami skaidri nodalītajām valsts un partiju darbībām, kas ir pretrunā starptautiskajām saistībām attiecībā uz demokrātiskām vēlēšanām, kā arī par neobjektīvam ziņām plašsaziņas līdzekļos un apgalvojumiem par vēlēšanu iebiedēšanu; atzinīgi vērtē vēlēšanu reformas, bet mudina varas iestādes izmeklēt iespējamus pārkāpumus, kas norisinājušies pirms vēlēšanām un to laikā; aicina valdību savlaikus izskatīt Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja ieteikumus, lai uzlabotu vēlēšanu procesu, tostarp vēlēšanu reģistra precizitāti un pārvaldību; turklāt šajā sakarībā atgādina par vajadzību sagatavot vēlēšanu reģistrus, kas atbilstu starptautiskajiem standartiem;

16. mudina valdību risināt Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta palīdzības īstenošanas nepilnības, proti, sistēmiskās problēmas kontroles sistēmā, nepietiekamo koordināciju starp iestādēm un pašās iestādēs, nepietiekamo publiskā iepirkuma īstenošanu, zemos apguves rādītājus un iestāžu nelielo veikspēju; prasa uzlabot saikni starp ES palīdzību un valsts reformu stratēģijām un Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta līdzekļus izmantot, lai valstī veicinātu lielāku budžeta decentralizāciju; prasa nepieļaut turpmākus palīdzības zudumus, kā arī paātrināt programmu īstenošanu, lai uzlabotu ES sniegtās palīdzības ietekmi;

17. atzinīgi vērtē 2014. gada februārī pieņemto jauno tiesisko regulējumu par civildienesta un valsts pārvaldes darbiniekiem kā virzību uz vienotu, pārredzamu un atbildīgu valsts pārvaldi; pauž bažas par to, ka, neraugoties uz likumdošanas progresu, valsts pārvalde joprojām ir sadrumstalota, politizēta un pakļauta politiskai ietekmei; uzstājīgi mudina uzlabot valsts pārvaldes profesionalismu un neatkarību visos līmeņos; atbalsta centienus īstenot tiesību aktus, pilnībā ievērojot pārredzamības, nopelnu un vienlīdzīgas pārstāvības principus; aicina valdību pieņemt valsts finanšu pārvaldības reformu programmu;

18. mudina pilnībā īstenot Ohridas pamatnolīgumu; aicina pabeigt tā īstenošanas pārskatu, rezultātā sagatavojot politiskus ieteikumus; stingri iesaka atzīt Ohridas pamatnolīgumu par būtisku tiesiskuma, iedzīvotāju grupu savstarpējo attiecību un turpmākas decentralizācijas elementu; stingri mudina attīstīt vietējo pārvaldi un sekmēt ilgtermiņa uzticēšanās veidošanas pasākumus politiskā līmenī, piemēram, rīkojot publiskas debates, kurās tiktu izskaidrotas Ohridas pamatnolīguma nodrošinātās priekšrocības; aicina valdību un kompetentās vietējo pašvaldību iestādes rīkoties, lai īstenotu integrētas izglītības stratēģiju, un paredzēt šim nolūkam palielinātu finansējumu; uzskata, ka ir svarīgi šajā procesā iesaistīt pilsoniskas sabiedrības organizācijas; ierosina proaktīvāku pieeju, lai nodrošinātu visu kopienu etniskās, kultūras un valodas identitātes saglabāšanu;

19. atzinīgi vērtē tiesību aktu augsto saskaņotības līmeni un tiesu efektivitātes un profesionalitātes uzlabošanu vispusīgu tiesu varas reformu rezultātā; tomēr pauž bažas par nepamatotu politisko ietekmi konkrētu tiesvedību kontekstā un uzsver, ka tiesu varai jābūt neatkarīgai no jebkāda ārēja spiediena no parlamentārās varas un izpildvaras puses; uzsver, ka ir jānodrošina pienācīga tiesu darbības standartu ieviešana atbilstoši Eiropas normām un paraugpraksi; aicina unificēt tiesu praksi, lai nodrošinātu pārredzamu tiesisko sistēmu un sabiedrības uzticēšanos; prasa uzlabot tiesas spriešanas kvalitāti, plašāk izmantot ārpustiesas tiesiskās aizsardzības līdzekļus un alternatīvas strīdu izšķiršanas iespējas, uzlabot stratēģisko plānošanu, panākt, lai tiesas būtu labāk pieejamas mazāk aizsargātajiem sabiedrības locekļiem, un tiesu sistēmas neatkarības uzraudzīšanā vairāk iesaistīt profesionālās organizācijas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

20. konstatē pozitīvu attīstību korupcijas novēršanas 2011.–2015. gada programmu īstenošanā, personas neaizskaramības un institucionālās integritātes, kā arī iestāžu savstarpējās sadarbības un starptautiskās sadarbības nostiprināšanos; norāda uz vēl neatrisinātiem būtiskiem jautājumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas reglamentējošo tiesību aktu, tostarp starptautisko tiesību aktu, īstenošanu, valsts riska novērtējuma veikšanu un operatīvās efektivitātes uzlabošanu; atkārto, ka šā jautājuma risināšanas vadošā valsts iestāde varētu būt neatkarīga un pilnībā darboties spējīga valsts korupcijas novēršanas komisija; aicina kompetentās iestādes uzlabot IT savienojumus starp tiesām un prokuratūras dienestiem, kā arī izveidot valsts amatpersonu centralizētu reģistru nolūkā uzlabot šīs komisijas darbu;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

21. prasa efektīvāk īstenot korupcijas apkarošanas pasākumus un tiesību aktus, jo īpaši politikā, valsts pārvaldē, publiskajā iepirkumā un likumu piemērošanā, kā arī uzlabot administratīvo veiktspēju; mudina valsti panākt rezultātus notiesāšanā, lai apkarotu korupciju, tostarp lietās pret augsta līmeņa ierēdņiem; aicina neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizācijas un plašsaziņas līdzekļus atmaskot korupciju un cīnīties par neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu un tiesas prāvām; aicina prokuratūru padarīt iespējamu adekvātu un savlaicīgu sūdzību izmeklēšanu šajā jomā;

22. ar gandarījumu norāda, ka ir pieņemts tiesiskais un iestāžu regulējums organizētās noziedzības apkarošanas jomā; atzinīgi vērtē valsts aktīvo sadarbību reģionālā un starptautiskā līmenī, tostarp, izmantojot *Eurojust* un Eiropolu; atzinīgi vērtē vairākas veiksmīgi īstenotas policijas operācijas, kas vērstas pret organizētām grupām, būtiski ierobežojot starptautiskos narkotisko vielu tirdzniecības kontrabandas un imigrantu nelegālas ieviešanas maršrūtus;

23. nosoda visas politiskā un/vai reliģiskā ekstrēmisma izpausmes un uzskata, ka jāveido pārrobežu sadarbība ar citām Rietumbalkānu valstīm un ES dalībvalstīm; atzinīgi vērtē izmaiņas Kriminālkodeksā, kur precīzāk definēti pārkāpumi un noteikti sodi personām, kas iesaistījušās politiskā un/vai reliģiskā ekstrēmisma darbībās; stingri atgādina, ka, ņemot vērā pašreizējos starptautiskā terorisma draudus, vajadzīga kopīga proaktīva ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas stratēģija; atgādina, ka valsts politikai būtu jāizskauž visi ekstrēmisma veidi un šajā kontekstā rūpīgi jānovērs jebkuras reliģiskās grupas nosodīšana;

24. pauž nožēlu par to, ka tiesību aktu izstrādes procesā nenotiek sadarbība ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un ieinteresētajām personām, kas pārstāv sabiedrību; norāda, ka šāda sadarbība būtu jāveido, pamatojoties uz valdības patiesu gribu apspriesties ar dažādām ieinteresētajām personām gan tiesību aktu izstrādes, gan politikas veidošanas jomā; uzsver, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām var būt izšķirīga nozīme, lai informētu sabiedrību par pievienošanās procesu, padarot to pārredzamāku, atbildīgāku un iekļaujošāku; mudina valdību atbalstīt pilsoniskās sabiedrības veidošanu arī lauku apvidos; aicina valdību sākt nozīmīgas debates ar augstskolām, profesoriem un studentiem par augstākās izglītības reformu;

25. mudina varas iestādes atgūt no Serbijas attiecīgos Dienvidslāvijas slepenā dienesta arhīvus; uzskata, ka totalitārās pagātnes pārredzama apzināšana, tostarp slepeno dienestu arhīvu atvēršana, ir virzība uz turpmāku demokratizāciju, atbildību un iestāžu stiprināšanu;

26. pauž dziļas bažas par to, ka plašsaziņas līdzekļu neatkarību pastāvīgi un ievērojami apdraud politisks un finansiāls spiediens; pauž dziļu nožēlu par to, ka ir pasliktinājusies situācija vārda brīvības jomā un līdz ar to preses brīvību raksturojošo rādītāju līmenis ir zemākais visā reģionā; šajā sakarībā pauž nožēlu par novērtējuma indeksu, ko valstij piešķirusi organizācija "Žurnālisti bez robežām", pazeminot to vērtējumā no 34. vietas 2009. gadā līdz 117. vietai 2015. gadā; ar pieaugošām bažām norāda uz valsts kontroli pār plašsaziņas līdzekļiem, tostarp uz plašsaziņas līdzekļu pastāvīgo atkarību no valsts budžeta, regulāri izmantojamo pašcenzūru, kā arī zemiem profesionālajiem standartiem un ētiku; ar bažām konstatē, ka politiskajā un plašsaziņas līdzekļu kontekstā laiku pa laikam tiek izmantota apmelošana; pauž nožēlu, ka grozījumi tiesību aktos par audiovizuālajiem pakalpojumiem tika izdarīti paātrinātā procedūrā, neīstenojot pienācīgu apspriešanos ar plašsaziņas līdzekļu ieinteresētajām personām, ņemot vērā, ka ir veikti daži pasākumi, lai atjaunotu dialogu starp valdību un plašsaziņas līdzekļu aprindām;

27. mudina valdību īstenot politiku, kas vairotu plašsaziņas līdzekļu pluralismu un viedokļu dažādību, kā arī garantēt sabiedriskās raidorganizācijas un plašsaziņas līdzekļu regulatora neatkarību; ar bažām norāda, ka valsts apraides organizācija bijusi izteikti neobjektīva par labu valdošajām partijām gan vēlēšanu kampaņas laikā (kā minēts EDSO/Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja ziņojumos), gan citos ar vēlēšanu kampaņu nesaistītos gadījumos (kā minēts Komisijas progresa ziņojumā); atzinīgi vērtē to, ka valdība ir padarījusi publiski pieejamus datus par valdības reklāmas kampaņām; tomēr aicina valdību uzlabot pārredzamību attiecībā uz kritērijiem, kas izmantoti līdzekļu piešķiršanā; stingri iesaka Komisijai aktīvāk uzraudzīt politiskās norises un apspriesties par tām, un rosināt dialogu starp visām plašsaziņas līdzekļu jomā ieinteresētajām personām;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

28. atgādina valdībai un politiskajām partijām, ka tās ir atbildīgas par iekļaušanas un iecietības kultūras izveidi; prasa saskaņot ar *acquis* diskriminācijas novēršanas tiesību aktus, jo patlaban šie tiesību akti neaizliedz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ; nosoda jebkādu vardarbību pret *LGBTI* kopienu un prasa saukt pie atbildības tos, kas vainojami šajā vardarbībā, tostarp tos, kas atbildīgi par vardarbīgajiem uzbrukumiem *LGBTI* atbalsta centram Skopjē; uzsver, ka nepieciešams cīnīties pret aizspriedumiem un romu diskriminēšanu un veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu viņu stāvokli, īpaši mājokļu nodrošināšanas, veselības, izglītības un nodarbinātības jomā; aicina iestādes nodrošināt, ka visās politikas jomās tiek ņemta vērā dzimumu perspektīva nolūkā nodrošināt vīriešu un sieviešu līdztiesību; atkārtoti pauž bažas par to, ka sabiedrībā joprojām pastāv dzimumu stereotipi, un par vardarbību ģimenē; mudina valdību novērst strukturālās atšķirības dzimumu līdztiesības jomā un darba samaksas atšķirības ekonomikā, politikā un sociālajā jomā; aicina Komisiju pildīt savu apņemšanos izvirzīt nodarbinātības un sociālās politikas sadaļu par pievienošanās procesa prioritāti, šajā sakarībā ierosinot iniciatīvu augsta līmeņa dialogā ar valsti;

29. joprojām pauž bažas par augsto bērnu nabadzības līmeni un par to, ka trūkst iestāžu, kas atbild par politikas virzienu un stratēģisko darbību īstenošanu šajā jomā; mudina valdību vēltīt lielākas pūles, lai īstenotu pārskatīto valsts stratēģiju nabadzības un sociālās atstumtības jomā; mudina pievērst lielāku uzmanību tam, lai visiem bērniem nodrošinātu taisnīgu un efektīvu piekļuvi tiesas iestādēm; uzsver, ka valdībai papildus jācenšas atbalstīt bērnus ar invaliditāti un romu kopienas bērnus; aicina arī rīkoties, lai uzlabotu bērnu veselības stāvokli un uzturu, īpašas bažas paužot par romu tautības bērniem;

30. atzinīgi vērtē to, ka valsts joprojām ieņem vadošo pozīciju reģionā uzņēmējdarbības īstenošanas ērtuma ziņā, un atzinīgi vērtē tās uzlabotos rezultātus Pasaules Bankas globālajā rangā, 2014. gadā pakāpjoties no 31. vietas, kurā valsts ierindojās 2013. gadā, uz 30. vietu; tomēr norāda, ka nopietnas grūtības uzņēmējdarbības vidē rada sarežģījumi līgumu izpildē un biežās izmaiņas likumdošanā, kas tiek izdarītas bez pienācīgas apspriešanas; vienlaikus uzsver, ka ir svarīgi panākt progresu darba tiesību aktu jomā un sociālā dialoga stiprināšanā; uzsver, ka ir jāturpina pilnveidot uzņēmējdarbības vidi, atbalstot MVU, samazinot reģionālās atšķirības un veidojot saikni starp pētniecības un izstrādes institūtiem un uzņēmējdarbības un nodarbinātības jomu;

31. atzinīgi vērtē to, ka ienākošās ĀTI plūsmas saglabājušās stabilā līmenī un nodrošinājušas lielāku eksporta dažādību; norāda, ka 80 % no kopējā ĀTI apjoma ieguldījuši ES uzņēmumi un ir turpinājušas palielināties preču un pakalpojumu tirdzniecības plūsmas ar ES; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi piesaistīt ārvalstu investīcijas, un uzskata, ka ES pievienošanās procesa kavēšana var radīt šķēršļus padziļinātai ekonomiskajai integrācijai; atzīst, ka ir jāpalielina valsts ieņēmumi un jārada darbvietas augstāzīgās nozarēs, jo ekonomikas vispārējā struktūra joprojām vērsta uz mazražīgām darbībām; uzsver, ka visiem noteikumiem, kas attiecas uz starptautiskajām finanšu zonām, jāatbilst *acquis* un starptautiskajām prasībām;

32. atzinīgi vērtē vispārējā bezdarba līmeņa samazināšanos no 29,9 % 2013. gada pirmajā ceturksnī līdz 27,9 % 2014. gada trešajā ceturksnī; aicina valdību atsākt centienus vēl vairāk samazināt strukturālo un ilgtermiņa bezdarbu, jo īpaši jauniešu bezdarbu (tas pārsniedz 50 %) un mazāk aizsargāto iedzīvotāju, tostarp romu, bezdarbu; aicina pieņemt reformas, lai palielinātu darbaspēka iesaistīšanos un mobilitāti, kā arī samazināt apjomīgo neoficiālo nodarbinātību, kas turpina kaitēt konkurencei; pauž bažas par to, ka darbaspēka izglītības un apmācības līmenis bieži neatbilst ekonomikas reālajām vajadzībām un ka tāpēc daudzi gados jauni kvalificēti darbinieki spiesti emigrēt, jo saskaras ar grūtībām atrast piemērotas nodarbinātības iespējas turpat valstī; pauž bažas par nesējaiem tiesību aktu grozījumiem, kuros atceltas tiesības streikot, un aicina varas iestādes pārskatīt tos atbilstīgi SDO standartiem

33. pieņem zināšanai pasākumus, kas veikti, lai samazinātu sieviešu bezdarba līmeni, tomēr aicina valdību rīkoties apņēmīgāk, jo sieviešu bezdarba līmenis joprojām ir daudz augstāks nekā vidējais līmenis ES;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

34. norāda, ka ir nepieciešams īstenot ievērojamus centienus vides jomā un jo īpaši attiecībā uz gaisa un ūdens kvalitāti, dabas aizsardzību un atkritumu apsaimniekošanu, sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un attiecīgajām ieinteresētajām pusēm; ir no bažījies par gaisa un ūdens piesārņojumu; ar bažām norāda, ka kaitīgo daļiņu koncentrācija vairākas reizes pārsniedz pieļaujamo robežvērtību jo īpaši Skopjē, Tetovē, Bitolā, Kičevā un Kavardaci; aicina kompetentās iestādes palielināt savstarpējo sadarbību, lai īstenotu attiecīgos tiesību aktus, nostiprinātu administratīvo veikspēju un piešķirtu pietiekamus līdzekļus ieguldījumiem infrastruktūrā, piemēram, notekūdeņu attīrīšanas iekārtās;
35. pauž nožēlu, ka nav sasniegti 2013. gada mērķi enerģijas jomā, jo īpaši attiecībā uz energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu; šajā ziņā aicina pieņemt attiecīgos rīcības plānus un pielāgot tos ES klimata politikai;
36. atzinīgi vērtē to, ka valsts joprojām aktīvi un konstruktīvi īsteno reģionālo sadarbību un ka tai nav neatrisinātu robežu jautājumu ar kaimiņvalstīm; atzinīgi vērtē drīzumā gaidāmo Maķedonijas prezidentūru Viduseiropas iniciatīvā; aicina valdību kopumā uzlabot saskaņotību ar KĀDP deklarācijām un lēmumiem; uzsver, cik svarīgi ir progresīvā veidā saskaņot valsts nostāju ar ES ārpolitikas nostājām;
37. atzinīgi vērtē panākto progresu un gatavību pabeigt dzelzceļa savienojumu starp valsti un Bulgāriju, tādējādi izveidojot labākas ekonomiskās un sociālās attiecības;
38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī šis valsts valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0065

Serbijas 2014. gada progresa ziņojums**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Serbijas 2014. gada progresa ziņojumu (2014/2949(RSP))**

(2016/C 316/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus attiecībā uz Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/213/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Serbiju un ar ko atceļ Lēmumu 2006/56/EK ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. oktobra atzinumu par Serbijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (SEC(2011) 1208),
 - ņemot vērā stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Serbijas Republiku, kurš stājās spēkā 2013. gada 1. septembrī,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju A/RES/64/298, kurā atzīts šā atzinuma saturs un pausts gandarījums par ES gatavību veicināt dialogu starp Belgradu un Prištinu,
 - ņemot vērā ES un Serbijas stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas otrajā — 2014. gada 26. un 27. novembrī notikušajā — sanāksmē pieņemto deklarāciju un ieteikumus,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 28. jūnija secinājumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 8. oktobrī pieņemto Serbijas 2014. gada progresa ziņojumu (SWD(2014)0302),
 - ņemot vērā 2014. gada 16. decembrī pieņemtos Vispārējo lietu padomes secinājumus,
 - ņemot vērā 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par Serbijas 2013. gada progresa ziņojumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Serbiju — kara noziegumos apsūdzētā V. Šešelji lieta ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgā referenta Serbijas jautājumos *David McAllister* darbu;
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropadome 2013. gada 28. jūnijā nolēma sākt pievienošanās sarunas ar Serbiju; tā kā pirmā starpvaldību konference notika 2014. gada 21. janvārī;
- B. tā kā Komisija Serbijas 2014. gada progresa ziņojumā izklāsta Serbijas panākto progresu virzībā uz integrāciju Eiropas Savienībā, novērtējot tās centienus attiecībā uz atbilstības Kopenhāgenas kritērijiem nodrošināšanu un stabilizācijas un asociācijas procesa nosacījumu ievērošanu;
- C. tā kā Serbijas, tāpat kā jebkuras potenciālās ES dalībvalsts, sasniegumi ir jāvērtē atsevišķi, ņemot vērā to, kā tā izpilda, īsteno un nodrošina atbilstību noteiktam kritēriju kopumam, un tā kā pievienošanās grafiku nosaka pēc tā, cik ātri un kvalitatīvi tiek veiktas vajadzīgās reformas;
- D. tā kā ES ir noteikusi, ka tās paplašināšanās politikas pamatā ir tiesiskums;

⁽¹⁾ OV L 80, 19.3.2008., 46. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0039.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0065.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- E. tā kā Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību stiprināt ekonomisko pārvaldību, tiesiskumu un valsts pārvaldes spējas visās Rietumbalkānu valstīs;
- F. tā kā Serbija ir īstenojusi svarīgus pasākumus, lai normalizētu attiecības ar Kosovu, un tā rezultātā 2013. gada 19. aprīlī tika noslēgta pirmā vienošanās par attiecību normalizācijas principiem; tā kā steidzami jāīsteno turpmāki pasākumi, lai risinātu visus starp šīm divām valstīm vēl neatrisinātos jautājumus;
- G. tā kā labas kaimiņattiecības ir ikvienas valsts sekmīga Eiropas integrācijas procesa svarīgs elements un tā kā divpusējie jautājumi pievienošanās procesā ir jārisina saskaņā ar sarunu programmu konstruktīvā un labu kaimiņattiecību garā, kā arī ņemot vērā ES vispārējās intereses un vērtības; tā kā Serbijas un tās kaimiņu vēsturiskā izlīguma procesā ir veikti nozīmīgi pasākumi;
- H. tā kā ir pilnībā jānodrošina tiesiskā regulējuma īstenošana jautājumā par minoritāšu aizsardzību, īpaši attiecībā uz izglītību, valodas izmantojumu, kā arī plašsaziņas līdzekļu un reliģisko ceremoniju pieejamību minoritāšu valodās;
- I. tā kā Serbija ir 2015. gada EDSO prezidentvalsts laikā, kad Austrumukrainā ir ieildzis konflikts, bet organizācija atzīmē 40 gadus kopš Helsinku Nobeiguma akta pieņemšanas,
1. atzinīgi vērtē pievienošanās sarunu oficiālo atklāšanu, kas notika 2014. gada 21. janvārī pirmajā ES un Serbijas starpvaldību konferencē, un Serbijas valdības izrādīto augsto gatavības līmeni un iesaisti ES *acquis* caurskatīšanās procesā;
 2. atzinīgi vērtē agrīni organizētās parlamenta vēlēšanas, par kuru norisi starptautiskie novērotāji sniedza pozitīvu atzinumu; aicina iestādes pilnībā ņemt vērā gan pēdējās, gan iepriekšējo EDSO/DICB vēlēšanu novērošanas misiju ieteikumus;
 3. uzsver to, ka ES un Serbijas stabilizācijas un asociācijas nolīguma īstenošanā ir panākts progress un ka ir svarīgi šī nolīguma īstenošanu uzlabot; uzsver, ka stabilizācijas un asociācijas nolīgums kalpo kā vispārējs pamats Serbijas un ES sadarbības pastiprināšanai;
 4. atzinīgi vērtē Serbijas jaunās valdības apņemšanos veicināt Eiropas integrācijas procesu un aicina Serbiju apņēmīgi un nevilcinoties sākt sistēmiskas un sociāli ekonomiskas reformas; uzsver to, ka veiksmīga integrācijas procesa svarīgs rādītājs joprojām ir tiesību aktu un politikas nostādņu rūpīga īstenošana; aicina Serbiju uzlabot jauno tiesību aktu un politikas nostādņu plānošanu, koordināciju un īstenošanas uzraudzību; uzsver, ka ir jāuzlabo pievienošanās procesa atvērtība un pārredzamība; uzsver, ka Serbijai ir jāturpina progress attiecībā uz tās reformu prioritāti — tiesiskumu;
 5. mudina, atverot sarunu sadaļas, ņemt vērā gan progresu tehniskajā līmenī, gan Serbijas un ES attiecību politisko kontekstu; uzsver to, ka sarunās ir agri jāsāk darbs pie 23. sadaļas (Tiesu iestādes un pamattiesības) un 24. sadaļas (Tiesiskums, brīvība un drošība); uzstāj, ka ir skaidri jādefinē ES *acquis* 35. sadaļa, kas saistīta ar attiecībām ar Kosovu; uzsver, ka sarunu satvars ir kritērijs, pēc kura nosaka, vai progress vienā sadaļā ievērojami atpauk no vispārējā progresā sarunās, tādējādi nodrošinot Komisijai iespēju ierosināt atlikt citu sarunu sadaļu atvēršanu vai slēgšanu;
 6. norāda, ka nesen publicētajā Eiropas Revīzijas palātas ziņojumā tika secināts, ka Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) nodrošinātais finansējums, kā arī citi atbalsta veidi, ir palīdzējuši Serbijai īstenot sociālās un ekonomikas reformas un uzlabot valsts finanšu pārvaldību; tomēr norāda, ka ievērojami kavējas reformas tieslietu nozarē; aicina Serbiju ņemt vērā ES *acquis* valsts atbalsta jomā; atzinīgi vērtē kopumā efektīvu ES finanšu un ar finansēm nesaistītā atbalsta izmantojumu, kā norādījusi Eiropas Revīzijas palāta, un mudina iestādes balstīties uz labas pārvaldības praksi un novērst atlikušās projekta izstrādes, īstenošanas un ilgtspējības nepilnības; aicina Komisiju turpināt efektīvi un pārredzami palīdzēt Serbijai IPA satvarā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

7. pauž bažas par to, ka lielākā daļa tiesību aktu tiek pieņemti, izmantojot steidzamības procedūru, kas ne vienmēr ļauj nodrošināt pietiekamu apspriešanos ar ieinteresētajām personām un plašāku sabiedrību;

8. norāda, ka 2014. gada maijā piedzīvotie plūdi Serbijā ir nopietni ietekmējuši iedzīvotāju skaitu un radījuši negatīvas sekas ekonomikā; izsaka līdzjūtību bojāgājušo ģimenēm; atzinīgi vērtē to, ka ES un atsevišķas dalībvalstis pēc Serbijas lūguma nekavējoties iesaistījās ievērojamos glābšanas un palīdzības pasākumos, 2014. gada jūlijā sarīkojot līdzekļu devēju konferenci; uzsver to, ka Komisija ir uzaicinājusi Serbiju pievienoties ES civilās aizsardzības mehānismam, un atzinīgi vērtē Serbijas 2014. gada 16. oktobrī pausto interesi attiecībā uz to;

9. atzinīgi vērtē pirmo vienošanos par attiecību normalizācijas principiem, kas tika panākta 2013. gada 19. aprīlī notikušajā Serbijas un Kosovas premjerministru augsta līmeņa dialogā; atzinīgi vērtē Serbijas iesaisti attiecību ar Kosovu normalizācijas procesā un stingri mudina Serbijas iestādes uzņemties konstruktīvu lomu šajā procesā, kā arī labu kaimiņattiecību veidošanā ar Kosovu, kas var nodrošināt gan Serbijas, gan Kosovas interešu īstenošanu; ņem vērā, ka vispārējo sarunu temps ir palēninājies cita starpā arī tādēļ, ka gan Serbijā, gan Kosovā ir agri notikušas vēlēšanas; atzinīgi vērtē jaunās valdības izveidi Kosovā, jo tas bija svarīgs solis augsta līmeņa dialoga atsākšanā 2015. gada 9. februārī, kā rezultātā tika panākta vienošanās par tiesu iestādēm Mitrovicas reģionā, un šajā saistībā atzinīgi vērtē Serbijas valdības konstruktīvo nostāju, mudinot ievēlētos Serbijas minoritāšu pārstāvjus iesaistīties un uzņemties savus pienākumus jaunajā valdības koalīcijā Prištinā; aicina Serbiju un Kosovu labā ticībā un savlaicīgi nodrošināt visu jau panākto vienošanos pilnīgu īstenošanu un ES novērtēt to, kā abas puses īsteno savas saistības; mudina Serbijas un Kosovas varas iestādes turpināt strādāt pie attiecību normalizācijas; aicina abas puses pastāvīgi censties tuvināt etnisko albāņu un serbu kopienas; uzsver, ka sarunu satvarā paralēli vispārējam progresam sarunās ir nepieciešams nodrošināt progresu attiecību ar Kosovu normalizācijas procesā, kas ietverts 35. sadaļā; uzsver, ka sarunu 35. sadaļa būtu jāatver agri; uzskata, ka pilnīga Serbijas un Kosovas attiecību normalizācija veicinātu Serbijas pievienošanos Eiropas Savienībai;

10. aicina Serbijas un Kosovas varas iestādes ciešāk sadarboties, lai cīnītos ar noziedznieku tīkliem, kas kontrolē un ekspluatē nelegālos migrantus un nodarbojas ar šo migrantu nelikumīgu kontrabandu, transportējot viņus no Kosovas caur Serbiju uz dažām ES valstīm, un likvidētu šos tīklus;

11. aicina Serbiju pielikt lielākas pūles, lai pieskaņotu savu ārpolitiku un drošības politiku ES ārpolitikai un drošības politikai, tostarp politikai attiecībā uz Krieviju; pauž nožēlu par to, ka Serbija, kad to aicināja, nepieskaņojās Padomes lēmumiem, ar kuriem tika ieviesti ierobežojoši pasākumi pret Krieviju, tomēr ņem vērā starp abām valstīm pastāvošās tradicionāli spēcīgās ekonomikas, sociālās un kultūras saites; uzskata, ka Serbijai var būt nozīmīga loma ES un Krievijas attiecībās; atzinīgi vērtē Serbijas aktīvo iesaisti starptautiskajās miera uzturēšanas operācijās; norāda, ka Serbija ir ar godu uzņēmusi atsevišķas personas, uz kurām attiecas ES vīzu aizliegums, un organizē militāras mācības kopā ar Krievijas armiju;

12. atzinīgi vērtē gan to, ka 2015. gadā Serbija ir EDSO prezidentvalsts, gan tās prioritātes; norāda, ka Serbija kā EDSO prezidentvalsts vēlas atbalstīt visus līdzekļus, ar kuriem tiktu stiprināti centieni mierīgā ceļā atrisināt EDSO teritorijā pastāvošos konfliktus; mudina Serbiju izmantot savu prezidentvalsts statusu, lai, darbojoties kā starpniece, palīdzētu stabilizēt situāciju Austrumukrainā; turklāt atzīst Serbijas gatavību vēl vairāk veicināt reģionālo sadarbību; aicina Serbiju, kā pašreizējo EDSO prezidentvalsti, palīdzēt atjaunot tādu EDSO, kas būtu kā visaptveroša platforma drošības jautājumu risināšanai Eiropā;

13. mudina Serbiju turpināt sadarbību ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai, stiprināt valsts tiesas procesus saistībā ar kara noziegumiem un turpināt stiprināt reģionālās sadarbības centienus, lai novērstu nesodāmību un nodrošinātu taisnīgumu kara noziegumu upuriem un viņu ģimenēm; uzsver steidzamo nepieciešamību pieņemt visaptverošus tiesību aktus un politiku liecinieku aizsardzībai un nodrošināt upuriem un viņu ģimenēm tiesības uz kompensāciju; atkārtoti pauž atbalstu REKOM iniciatīvai;

14. aicina Serbiju izlīguma un labu kaimiņattiecību vārdā pārskatīt savu likumu par valsts iestāžu organizāciju un kompetenci tiesvedībā par kara noziegumiem un šajā jautājumā sadarboties ar kaimiņvalstīm un Komisiju;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

15. aicina Serbiju pastiprināt sadarbību ar kaimiņvalstīm un stiprināt centienus bezvēsts pazudušo personu meklēšanā, kā arī pilnībā dalīties ar visu attiecīgo informāciju; šajā sakarībā mudina Serbijas iestādes atvērt Dienvidslāvijas Tautas armijas arhīvus, lai noskaidrotu patiesību par pagātnes traģiskajiem notikumiem un iegūtu informāciju; mudina iestādes atvieglot piekļuvi tiem arhīviem, kas attiecas uz bijušajām Dienvidslāvijas republikām, un bijušā izlūkdienesta *UDBA* dokumentiem, un iesniegt tos attiecīgo valstu valdībām;

16. atzinīgi vērtē to, ka Starptautiskās komisijas bezvēsts pazudušo personu meklēšanai (*ICMP*) paspārnē tika parakstīta Deklarācija par valsts lomu tādu personu meklēšanā, kuri bez vēsts pazuduši bruņotu konfliktu un cilvēktiesību pārkāpumu dēļ; uzsver nepieciešamību uzlabot centienus bezvēsts pazudušo personu meklēšanā un identificēšanā un karā Horvātijā, Bosnijā un Hercegovinā un Kosovā izveidoto masu kapu atrašanās vietu noteikšanā, kā arī lai dotu upuru ģimenēm tiesības uzzināt savu bezvēsts pazudušo ģimenes locekļu likteņus;

17. atzinīgi vērtē Serbijas valdības konstruktīvo pieeju attiecībām ar kaimiņvalstīm, jo tas ir ļāvis gūt ievērojamu progresu gan reģionālajā sadarbībā, gan ciešāku attiecību veidošanā ar ES; mudina Serbiju vēl ciešāk sadarboties ar kaimiņvalstīm un sākt turpmākus pārrobežu sadarbības pasākumus, lai cita starpā uzlabotu ekonomikas attīstību pierobežas reģionos un minoritāšu apdzīvotajās teritorijās; uzsver, ka ir svarīgi veicināt apmaiņu un kontaktus jauniešu vidū saistībā ar izlīguma procesu; kopumā atzinīgi vērtē to, ka Serbija izpilda savas starptautiskās saistības un turpina pilnveidot divpusējās attiecības ar kaimiņvalstīm; atkārtoti uzsver izlīguma būtisko nozīmi; mudina Serbiju pilnībā ieviest divpusējos nolīgumus ar kaimiņvalstīm un pragmatiski risināt vēl neatrisinātos divpusējos jautājumus; atzinīgi vērtē Serbijas un Albānijas premjerministru tikšanos 2014. gada 10. novembrī Beļgradā; mudina Serbiju aktīvi atbalstīt Bosnijas un Hercegovinas virzību uz Eiropas integrāciju un sniegt konstruktīvu palīdzību šī mērķa sasniegšanā; tāpat atzinīgi vērtē to, ka Serbija turpina aktīvi piedalīties reģionālās iniciatīvās, piemēram, Dienvidaustrumu Eiropas sadarbības procesā (*DAESP*);

18. uzsver Serbijas parlamenta, kā arī pilsoniskās sabiedrības svarīgo nozīmi pievienošanās sarunu procesā; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 4. jūnijā tika pieņemts parlamenta lēmums, ar ko reglamentē procedūru nostājas priekšlikumu vērtēšanai pievienošanās sarunās; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 26. augustā tika pieņemtas vadlīnijas par pilsoniskās sabiedrības organizāciju iekļaušanu regulējuma pieņemšanas procesā, un aicina integrācijas procesā vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību; aicina valdību atteikties no retorikas, kas ir vērsta pret ES, uzturēt regulāru dialogu un rīkot sabiedriskās apspriešanas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai tādējādi nodrošinātu sarunu pilnīgu pārredzamību, sniegtu visu informāciju konstruktīvām debatēm par ES darbību un dalību tajā, kā arī veicinātu ieinteresēto personu plašu piedalīšanos šajā procesā;

19. atzinīgi vērtē neatkarīgu regulatīvo iestāžu darbu un ieguldījumu tiesiskā regulējuma un valsts iestāžu pārskatatbildības uzlabošanā; uzsver, ka valsts iestādēm ir jārikojas pārredzami un pārskatatbildīgi; atbalsta neatkarīgo valsts iestāžu, piemēram, ombuda, sabiedriski nozīmīgas informācijas komisāra un citu, darbu; aicina valsts iestādes aizsargāt šo biroju neatkarību un pilnībā sadarboties ar tiem, kad tie izmanto savas pilnvaras; uzskata, ka iestādēm ir jānodrošina minētajām regulatīvajām iestādēm visi darba izpildei nepieciešamie finanšu un administratīvie resursi; uzsver to, ka ir nepieciešams nodrošināt minēto regulatīvo iestāžu izstrādāto ieteikumu pienācīgu pēcpārbaudi un ir pilnībā jāievēro to neatkarība;

20. pauž nosodījumu par valdības ministru nepamatotajiem publiskajiem izteikumiem par ombudu, uzsver, ka ombudam ir liela nozīme valdības kontroles un līdzsvara sistēmā, un aicina iestādes raudzīties, lai tiktu saglabāta ombuda neatkarība un integritāte; aicina iestādes sniegt ombudam viņa darbā pilnīgu politisku un administratīvu atbalstu un garantēt viņa tiesības pieprasīt oficiālus dokumentus atbilstīgi likumam par publisku informāciju;

21. uzsver, ka Serbija ir ratificējusi būtiskākās SDO darba tiesību konvencijas, kā arī pārskatīto Eiropas Sociālo hartu; vērš uzmanību uz to, ka darba ņēmējiem un arodbiedrībām vēl aizvien ir stipri ierobežotas tiesības, neraugoties uz konstitucionālajām garantijām, un aicina Serbiju turpināt šo tiesību stiprināšanu; norāda — lai nodrošinātu skaidrību, ir nepieciešamas papildu procedūras attiecībā uz arodbiedrībām un tiesībām streikot; norāda, ka spēkā ir tikai daži nozaru koplīgumi, savukārt vairāki ir zaudējuši spēku un ir jāatjauno; pauž bažas par to, ka sociālais dialogs joprojām ir vājš un apspriedes ar sociālajiem partneriem nenotiek regulāri; aicina īstenot vēl citus pasākumus, lai stiprinātu sociālo dialogu un šo pušu konsultatīvo lomu likumdošanas procesā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

22. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi visos Serbijas sabiedrības līmeņos veicināt, aizsargāt un īstenot cilvēktiesības un pamatbrīvības, nepieļaujot nekāda veida diskrimināciju un ievērojot Eiropas un starptautiskos standartus; ņem vērā to, ka 2014. gada 2. oktobrī tika pieņemts rīcības plāns diskriminācijas nepieļaušanas stratēģijas īstenošanai, kurā tika prasīta cieņa pret sievietēm, personām ar invaliditāti, LGBT personām, visām minoritātēm — nacionālajām, etniskajām un seksuālajām — un šo personu tiesību nodrošināšana; mudina Serbijas iestādes turpināt īstenot pasākumus sieviešu vienlīdzīgas pārstāvības nodrošināšanai politiskajā un sabiedriskajā dzīvē; norāda, ka administratīvās spējas dzimumu vienlīdzības jomā joprojām ir vājas, un mudina Serbijas iestādes pielikt šajā jomā lielākas pūles; atzinīgi vērtē Serbijas valdības lēmumu atļaut organizēt praida gājienus, kas bez būtiskiem starpgadījumiem notika Belgradā 2014. gada 28. septembrī, un pauž atzinību valdībai un policijai par atbalstu un palīdzību, kas tika sniegta šā gājiena laikā;

23. pauž atzinību par Valsts Bērnu tiesību padomes izveidi un mudina šo iestādi pilnībā izmantot tās pilnvaras, lai nodrošinātu, ka prioritātes bērnu tiesību jomā tiek pilnībā atspoguļotas rīcības plānos, ko Serbijas valdība izstrādā pievienošanās procesa satvarā;

24. ņem vērā pasākumus, kas veikti, īstenojot tiesu sistēmas reformu stratēģiju un rīcības plānu laikposmam no 2013. gada līdz 2018. gadam; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemti noteikumi tiesnešu un prokuroru darba novērtēšanai; uzsver neatkarīgas tiesu varas būtisko nozīmi un uzsver, ka tiesu sistēmas reforma ir jāpabeidz, lai nodrošinātu tiesnešu un prokuroru pilnīgu neatkarību un objektivitāti; aicina iestādes neaizkavēt tiesību akta projekta par juridisko palīdzību pieņemšanu, vienlaikus nodrošinot, ka neaizsargātākajiem iedzīvotājiem netiek liegta iespēja saņemt bezmaksas juridiskās palīdzības pakalpojumus; uzsver to, ka ir svarīgi atrisināt gadījumus, kas saistīti ar amata ļaunprātīgu izmantošanu, un pauž bažas par šo gadījumu masveida pārklassifikāciju; uzsver, ka tiesu varas neatkarības nodrošināšanai ir nepieciešams veikt konstitucionālas reformas;

25. atzinīgi vērtē spēcīgo politisko stimulu cīņai pret korupciju un Pretkorupcijas starpvalstu grupas (GRECO) ieteikumu turpmāku īstenošanu; atzinīgi vērtē to, ka Serbijas parlaments 2014. gada 25. novembrī pieņēma tiesību aktu par ziņotāju aizsardzību; atzinīgi vērtē to, ka notiek vairākas izmeklēšanas saistībā ar augsta līmeņa lietām un ka tiek pieliktas pūles, lai uzlabotu koordināciju; uzsver, ka ir jāveic ievērojams darbs, lai uzlabotu un pilnībā ieviestu tiesisko regulējumu cīņai pret korupciju un atbalstītu reformas, piešķirot to īstenošanai atbilstīgus resursus; uzsver, ka nopietnas bažas rada informācijas noplūde plašsaziņas līdzekļos, ar ko tiek pārkāpts nevainīguma prezumpcijas princips, un ka šie gadījumi būtu jāizmeklē, jārisina un jānovērš saskaņā ar tiesību aktiem; tāpat nosoda plašsaziņas līdzekļu vai politisko partiju spiedienu uz neatkarīgām korupcijas novēršanas iestādēm, un šajā saistībā uzskata, ka ir jāstiprina Korupcijas novēršanas aģentūras pilnvaras un jāpaplašina tās resursi; norāda, ka šāda rīcība var būtiski palēnināt pievienošanās sarunu progresu; aicina īstenot papildu pasākumus tiesu sistēmas neatkarības un integritātes aizsardzībai un tiesu iestāžu pieejamībai;

26. norāda, ka korupcija un organizētā noziedzība šajā reģionā ir plaši izplatīta un ir šķērslis Serbijas demokrātiskajai, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai; uzskata, ka reģionālā stratēģija un ciešāka sadarbība starp visām reģiona valstīm ir būtisks priekšnoteikums efektīvākai šo jautājumu risināšanai;

27. ar bažām norāda, ka trūkst pārredzamības attiecībā uz politisko partiju un vēlēšanu kampaņu finansēšanu, un tāpēc pastāv liels korupcijas risks; uzsver, ka politisko partiju finansēšanai ir jābūt pārredzamai un jāatbilst augstākajiem starptautiskajiem standartiem;

28. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemti tiesību akti sabiedrības informēšanas un plašsaziņas līdzekļu, elektronisko plašsaziņas līdzekļu un sabiedriskās apraides jomā, un aicina tos nekavējoties īstenot; uzsver, ka, ieviešot jauno plašsaziņas līdzekļu tiesību aktu kopumu, būtu jānodrošina arī sabiedriskās apraides ilgtspējība minoritāšu valodās, kā arī publisko pakalpojumu un reģionālo un vietējo plašsaziņas līdzekļu ilgtspējība un finansiāla stabilitāte; pauž bažas par to, ka Serbijā pasliktinās apstākļi vārda brīvības pilnīgai izmantošanai, un uzsver to, ka ir nepieciešama pilnīga pārredzamība attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām; pauž bažas par spiedienu un draudiem, kuriem tiek pakļauti žurnālisti un kuru dēļ arī pieaug pašcenzūra, un mudina Serbijas iestādes veikt pasākumus, lai sauktu likumpārkāpējus pie atbildības; ar bažām norāda, ka politiskais spiediens mazina plašsaziņas līdzekļu neatkarību; atkārtoti norāda, cik liela nozīme ir plašsaziņas līdzekļu brīvībai, kas ir viena no ES pamatvērtībām; aicina Serbijas iestādes nodrošināt plašsaziņas līdzekļiem labvēlīgu vidi, kurā tiek atbalstīta vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

29. aicina Serbijas valdību pilnībā un nediskriminējoši ieviest tiesību aktu par rehabilitāciju; tāpat ierosina Serbijas valdībai veikt papildu grozījumus tiesību aktā par restitūciju, lai likvidētu visus procedurālos šķēršļus un juridiskos kavēkļus attiecībā uz restitūciju natūrā;

30. atzinīgi vērtē nacionālo minoritāšu padomju vēlēšanas 2014. gada 26. oktobrī; uzsver nacionālo minoritāšu padomju svarīgo nozīmi nacionālo minoritāšu tiesību īstenošanā un aicina Serbiju nodrošināt to, ka procesā, kad tiek īstenota juridiskā pieskaņošanās Serbijas konstitucionālās tiesas lēmumam, iegūto tiesību un kompetenču līmenis tiek saglabāts, kā arī prasa, lai tiktu nodrošināts tam pietiekams un pārbaudāms finansējums; aicina Serbiju nodrošināt to, ka visā valstī tiek konsekventi īstenoti tiesību akti par minoritāšu aizsardzību, tostarp attiecībā uz izglītību, valodas izmantojumu un plašsaziņas līdzekļu un reliģisko ceremoniju pieejamību minoritāšu valodās, un to, ka nacionālās minoritātes tiek atbilstīgi pārstāvētas valsts pārvaldē, vietējās un reģionālās struktūrās, kā arī valsts parlamentā; mudina Serbiju apņemties izstrādāt īpašu rīcības plānu par nacionālo minoritāšu stāvokli saistībā ar rīcības plānu, kas izstrādāts 23. sadaļas sakarībā; mudina Serbijas iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu romu stāvokli, īpaši attiecībā uz izglītību, mājokļa jautājumu un nodarbinātību; mudina valdību paaugstināt izpratnes līmeni par pilsoniskajām tiesībām romu vidū, kā arī piedāvāt līdzvērtīgu drošību un aizsardzību romiem; uzsver, ka ir būtiski veicināt romu dalību sabiedriskajā dzīvē; aicina Serbijas iestādes sekmīgāk plānot, koordinēt un uzraudzīt romus iekļaujošas politikas un rīcības īstenošanu valsts un vietējā līmenī;

31. uzsver to, ka ir svarīgi nodrošināt minoritāšu baznīcām un reliģiskajām kopienām komunistiskā režīma laikā konfiscētā īpašuma restitūciju; uzsver to, ka valstij ir svarīga loma, veidojot objektīvu politiku attiecībā uz valsts vēsturiskajām baznīcām, tostarp minoritāšu baznīcām; uzsver, ka, nenodrošinot minēto restitūciju, nav iespējams garantēt reliģijas brīvību;

32. norāda, ka arī Vojevodinas kultūras daudzveidība sekmē Serbijas identitāti, un tāpēc ir īpaši svarīgi aizsargāt un atbalstīt minoritātes, kā arī uzturēt un veicināt nacionalitāšu daudzveidību, kas ir sekmīgi pastāvējusi jau vairākus gadsimtus; prasa saglabāt daudzvalodību un kultūras daudzveidību; turklāt uzsver, ka nedrīkst vājināt Vojevodinas autonomiju, un atgādina valdībai, ka tai nekavējoties jāiesniedz tiesību akts par Vojevodinas autonomās provinces kompetenci un finansējumu;

33. saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG) nozīmi attiecībā uz turpmāku pārrobežu sadarbības attīstību starp ES dalībvalstīm un tās kaimiņvalstīm, aicina Serbijas valdību nodrošināt nepieciešamu juridisko pamatu, kas ļautu Serbijai piedalīties ETSG;

34. kā pozitīvus pasākumus virzībā uz efektīvāku valsts pārvaldi atzinīgi vērtē jauno valsts pārvaldes reformas stratēģiju, īpašas Valsts pārvaldes un vietējo pašvaldību ministrijas izveidi un spēcīgāku pievēršanos politikas plānošanai un koordinācijai pēc tam, kad tika izveidots Valsts politikas birojs; pauž bažas par to, ka darbinieku pieņemšana darbā valsts pārvaldē nav pārredzama un trūkst administratīvo un pārvaldības spēju vietējā līmenī; mudina iestādes nodrošināt pārredzamu procesu tādi civildienesta ierēdņu un valsts amatpersonu iecelšanai un paaugstināšanai amatā, kas balstīta uz personas nopelniem;

35. mudina Serbijas iestādes veikt strukturālas reformas ekonomikas jomā, lai visā Serbijā atbalstītu izaugsmi, uzlabotu vidi uzņēmējdarbībai un investīcijām un nodrošinātu līdzsvarotu sociālo un ekonomikas attīstību visos reģionos, novērstu augsto bezdarba un nabadzības līmeni, veiktu fiskālo konsolidāciju un cīnītos pret korupciju, kas joprojām ir lielākais uzņēmējdarbības vides apdraudējums; ar bažām norāda uz augstajiem bezdarba rādītājiem jauniešu vidū un mudina valdību risināt šo jautājumu, nodrošinot atbilstošas iespējas jauniešiem, kā arī tādu izglītību, kas pielāgota darba tirgus vajadzībām; uzsver nepieciešamību nodrošināt pieejamu izglītības sistēmu un darba un apmācības iespējas jauniešiem, kā arī piekļuvi tādām Eiropas studiju programmām kā "Erasmus"; atzinīgi vērtē tiesību aktu pieņemšanu nodarbinātības, bankrota, privatizācijas, kā arī plānošanas un būvniecības pieņemšanas jomā, kas nodrošina tiesisko regulējumu gan strukturālo reformu īstenošanai, gan uzņēmējdarbības vides uzlabošanai;

36. prasa uzlabot uzņēmējdarbības vidi, īstenojot šajā jomā plānotās strukturālas reformas, stiprinot tiesību sistēmu un nodrošinot tiesību aktu vienādu piemērošanu; uzstāj, ka ir steidzami nepieciešams atcelt administratīvos šķēršļus uzņēmējdarbībai, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, un norāda uz to, ka ir svarīgi veikt valsts uzņēmumu pārstrukturēšanu, vienlaikus ņemot vērā darba ņēmēju tiesības un to, cik nozīmīgs Serbijas iedzīvotājiem un viņu labklājībai ir darbs valsts sektorā, kā arī palāvību uz būtiskiem sabiedriskajiem pakalpojumiem;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

37. ņem vērā darbu pie grozījumu izdarīšanas kriminālkodeksā; tomēr norāda, ka pēc pieņemtajiem grozījumiem saglabājas tiesiskā nenoteiktība privātajā sektorā; atkārtoti pauž bažas saistībā ar jaunā 234. panta noteikumiem par atbildīgu amatu ļaunprātīgu izmantošanu, kuri joprojām pieļauj patvaļīgu interpretāciju; norāda, ka vairākums iepriekšējo lietu par amata ļaunprātīgu izmantošanu, šķiet, ir masveidā pārklassificēti par atbildīga amata ļaunprātīgu izmantošanu, neveicot pienācīgu pārskatīšanu, tāpēc aicina veikt pārklassificēto lietu neatkarīgu un rūpīgu pārskatīšanu, lai varētu nekavējoties atcelt ilgstošas netaisnīgas apsūdzības;
38. izsaka Serbijai atzinību par Ķīnas, Centrāleiropas un Austrumeiropas augstākā līmeņa sanāksmes organizēšanu Belgradā; atzinīgi vērtē pastiprinātas sadarbības plānus un cer, ka tie atbildīs Eiropas standartiem; ņem vērā sākotnējos nolīgumus par projektiem enerģētikas un infrastruktūras jomā, par kuriem vienošanās tika panākta augstākā līmeņa tikšanās laikā, un atgādina Serbijai un pārējām šā reģiona valstīm, ka projektos jāņem vērā ES politikas ilgtermiņa mērķi;
39. norāda, ka sagatavošanās darbi enerģētikas jomā uz priekšu ir virzījušies mērenā tempā; uzsver, ka Serbijai ir jāpieliek lielākas pūles, saskaņojot tiesību aktus enerģētikas jomā ar *acquis*, īpaši energoefektivitātes nodrošināšanas un atjaunojamās enerģijas mērķu jomā, un attiecībā uz valsts atbalsta apturēšanu lignīta nozarei, un prioritārā kārtībā jāpanāk operatoru nodalīšana gāzes sektorā un valsts gāzes uzņēmuma pārstrukturēšana; aicina Komisiju atbalstīt Serbijas valdību tās centienos samazināt valsts atkarību no enerģijas importa, palielinot enerģijas avotu dažādību; mudina Serbiju uzsākt tās ierosinātās enerģētikas stratēģijas pārskatīšanu; aicina valdību stiprināt tās centienus atjaunojamās enerģijas jomā, jo īpaši attiecībā uz Atjaunojamo energoresursu direktīvu, jo tas ir nepieciešams, lai panāktu energoapgādes drošību un sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus atjaunojamo energoresursu jomā;
40. pauž nožēlu par to, ka panākumi vides un klimata pārmaiņu jomā ir pārmērīgi mazi, un aicina Serbijas iestādes ātri pieņemt visaptverošu valsts līmeņa klimata politiku un stratēģiju saskaņā ar ES mērķiem;
41. pauž bažas par to, ka akadēmiskās iestādes kopā ar valsts iestādēm un valsts ierēdņiem universitātēs nav spējuši atrisināt jautājumu par apsūdzībām plaģiātismā;
42. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Serbijas valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0066

Kosovas integrācijas process Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā (2014/2950(RSP))

(2016/C 316/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 19.–20. jūnija Saloniku Eiropadomes prezidentūras secinājumus par Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā premjerministru *Hasim Thaci* un *Ivica Dacic* 2013. gada 19. aprīlī parakstīto pirmo vienošanos par attiecību normalizēšanas principiem un 2013. gada 22. maija īstenošanas pasākumu plānu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 28. jūnija secinājumus attiecībā uz lēmuma pieņemšanu, ar kuru tiek ļauts sākt sarunas par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp ES un Kosovu,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 22. oktobra lēmumu, ar kuru Komisijai tiek ļauts sākt sarunas par pamatnolīgumu ar Kosovu attiecībā uz piedalīšanos Savienības programmās,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra ziņojumus par ANO pagaidu pārvaldes misijas Kosovā veiktajām darbībām un ar to saistīto notikumu turpmāko gaitu, tostarp jaunāko ziņojumu, kas tika publicēts 2014. gada 31. oktobrī,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 12. jūnija Lēmumu 2014/349/KĀDP, ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *EULEX KOSOVO*,
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2009. gada 7. decembra, 2010. gada 14. decembra un 2011. gada 5. decembra sanāksmes secinājumus, kuros attiecīgi tika uzsvērts un vēlreiz apliecināts, ka, neskarot dalībvalstu pozīciju attiecībā uz Kosovas statusu, tai vajadzētu arī gūt priekšrocības saistībā ar eventuālo vīzu režīma liberalizācijas perspektīvu, tiklīdz tā būs izpildījusi visus nosacījumus,
- ņemot vērā to, ka 2012. gada janvārī tika uzsākt dialogs par vīzu režīma liberalizāciju, 2012. gada jūnijā tika iesniegts vīzu režīma liberalizācijas ceļvedis un 2014. gada 24. jūlijā — sniegts Komisijas otrais ziņojums par Kosovas progresu vīzu režīma liberalizācijas ceļvedī noteikto prasību izpildē (COM(2014)0488),
- ņemot vērā strukturētā dialoga par tiesiskumu ietvaros 2014. gada 16. janvārī notikušo trešo sanākumi,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Tiesas (ST) 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju 64/298, kurā atzīts šā ST atzinuma saturs un pausta atzinība ES gatavībai veicināt dialogu starp Belgradu un Prištinu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2014. gada 11. jūnija lēmumu uzņemt Kosovu Eiropas Padomes Venēcijas komisijas sastāvā, ņemot vērā 2014. gada septembrī notikušo divu Kosovas ekspertu iecelšanu Venēcijas komisijā,
- ņemot vērā 2008. gada 28.–29. maijā, 2009. gada 6.–7. aprīlī, 2010. gada 22.–23. jūnijā, 2011. gada 20. maijā, 2012. gada 14.–15. martā un 2013. gada 30.–31. oktobrī notikušo EP un Kosovas starpparlamentāro sanāksmju kopīgos paziņojumus,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. oktobra paziņojumu “Paplašināšanās stratēģija un galvenās problēmas — 2013.–2014. gads” (COM(2013)0700),
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu,

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgās referentes jautājumos par Kosovu *Ulrike Lunacek* veikto darbu;
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 110 no 193 ANO dalībvalstīm, tostarp 23 no 28 ES dalībvalstīm, atzīst Kosovas neatkarību;
- B. tā kā sarunas par ES un Kosovas stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAN) tika pabeigtas 2014. gada maijā un SAN tika parafēts 2014. gada jūlijā;
- C. tā kā ikvienu (potenciālo) kandidātvalsti vērtēs pēc tās nopelniem un tā kā pievienošanās grafiku nosaka vajadzīgo reformu ātrums un kvalitāte;
- D. tā kā ES Vēlēšanu novērošanas misija atzina 2014. gada 25. maijā un 8. jūnijā rīkotās likumdevēja pirmstermiņa vēlēšanas par pārredzamām un labi organizētām, jo tās turpināja 2013. gada pašvaldību vēlēšanās sasniegto progresu; tā kā Kosovas Asamblejas izveides sanāksme beidzās tikai 2014. gada 8. decembrī un par valdību balsoja 2014. gada 9. decembrī;
- E. tā kā kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) īstenošanas virzībai cita starpā ir nepieciešama gatavība rūpīgi pārbaudīt iepriekšējos rezultātus un no konstatētajām problēmām gūt atbilstošas mācības, tostarp saistībā ar apmeklējumu uz vietas pārvaldību; tā kā *EULEX* ir lielākā īstenotā misija, kas darbojas jau vairāk nekā sešus gadus,
1. atzinīgi vērtē to, ka sešus mēnešus ilga politiskais strupceļš, kas sākās pēc šīm vēlēšanām, ir beidzies, ir izveidota Asambleja un iecelta jaunā valdība; pauž bažas par to, ka par valdības locekļiem ir ieceltas personas, kuras neatbalsta izlīgšanas procesu un kuru pagātne varētu radīt šaubas; pauž nožēlu par pārmērīgi lielo jaunajā valdībā iekļauto ministru un ministru vietnieku skaitu un par šā lēmuma ietekmi uz budžetu, kā arī par to, cik maz šajā valdības sastāvā ir sieviešu; norāda, ka ministru sieviešu skaita palielināšanu varētu izmantot kā progresīvu iniciatīvu visai sabiedrībai kopumā; uzsver, cik ārkārtīgi steidzami ir šai jaunajai valdībai apņēmīgi un pašreizējā īstenošanā nepieciešamās reformas; uzsver, ka Kosovas jauno vadītāju darbību vislabāk var novērtēt atbilstīgi konkrētiem rezultātiem, ko tā nodrošinās Kosovas iedzīvotājiem un Eiropas un starptautiskajiem partneriem; mudina Kosovā mītošās serbu minoritātes ievēlētos pārstāvjus piedalīties un uzņemt savus pienākumus Prištinas jaunajā koalīcijas valdībā;
 2. mudina jauno valdību turpināt iesāktu virzību uz Eiropu un uzsver, ka tā ir sākusi enerģiski risināt daudzus prioritārus jautājumus, cita starpā pieņemot tiesību aktus un veicot pasākumus, lai stiprinātu tiesiskumu, izveidotu tiesu sistēmu, kuras darbība būtu neatkarīga, profesionāla un efektīva, un visos līmeņos efektīvi cīnītos pret korupciju un organizēto noziedzību; aicina valsts iestādes sistemātiski un efektīvi cīnīties pret bezdarbu, veicināt strukturālas ekonomiskās reformas un ilgtspējīgu attīstību, pieņemot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem nepieciešamos reglamentējošos noteikumus un stimulus, kā arī īstenojot tik ļoti nepieciešamo sociālās aizsardzības sistēmas reformu, lai mazinātu joprojām augsto nabadzības līmeni, cita starpā arī nepieņemami augsto bērnu nabadzību; uzsver, ka reformu īstenošana ir būtisks priekšnoteikums; uzsver, ka ārkārtīgi svarīgi ir izveidot Īpašo tiesu, turpināt tās darbību un sadarboties ar to, jo tas palīdzēs Kosovai atrisināt un pārvarēt pagātnes problēmas; uzsver, ka, izstrādājot likumdošanas un politikas plānus, ir jāņem vērā reāli nepieciešamie resursi, un iesaka tos īstenot pārredzamāk;
 3. uzsver nepieciešamību nostiprināt Asamblejas un it sevišķi ES Integritātes komitejas uzraudzības funkciju Kosovas integrācijas procesā; mudina Asambleju ātri pieņemt jaunu reglamentu, kas atbilstu Eiropas labākajai praksei un atspoguļotu dzimumu līdztiesības aspektu;
 4. uzsver nepieciešamību paātrināt darbības, kas būtu vērstas uz to noziedzīgo grupējumu apkarošanu, kuru dēļ nelikumīgā migrācija ir iespējama; turklāt uzsver, ka ir vajadzīga sociālekonomiskā attīstība un jaunu darbvieta izveide, lai novērstu nelikumīgās imigrācijas plūsmu un atjaunotu iedzīvotāju cerību un ticību, ka viņi spēj veidot nākotni savā valstī; uzstāj, ka ir jāvērsas pret nelikumīgās migrācijas pamatcēloņiem, izmantojot visus ES politikas un palīdzības instrumentus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

5. atzinīgi vērtē to, ka arvien vairāk tiek veicināta pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbība un uzlabota to sadarbība, jo īpaši saistībā ar organizācijām, kas strādā ar sievietēm un *LGBTI*; uzsver arī nepieciešamību novērst draudus un uzbrukumus aktīvistiem, kuri cenšas stiprināt *LGBTI* tiesības; aicina Kosovas iestādes stiprināt savus mehānismus konsultācijām ar pilsonisko sabiedrību, kuras līdz šim notikušas kā *ad hoc* konsultācijas, un it sevišķi nodrošināt visus vajadzīgos resursus Apvienotajai konsultatīvajai padomei; uzskata — lai nodrošinātu atvērtu un pārredzamu valdību, likumdošanas apspriešanas procesā būtu jāiesaista reprezentatīvas pilsoniskās sabiedrības organizācijas; aicina arī līdzekļu devēju kopienu, jo īpaši ES, savā plānošanas procesā turpināt iesaistīt pilsonisko sabiedrību, kā arī apsprieties ar to;
6. norāda, ka ir panākts zināms progress saistībā ar tiesību aktiem, kas reglamentē tiesu sistēmu un tās organizēšanu, jo īpaši attiecībā uz struktūru pielāgošanos jaunajam *EULEX* mandātam un jauktajām apakškomisijām; tomēr norāda, ka joprojām pastāv nopietnas bažas par tiesnešu un prokuroru neatkarību, pārskatbaidību, objektivitāti un darba efektivitāti, kā arī par Kosovas Tieslietu padomes darbību, cietumu sistēmu un tiesiskuma nozares vispārējiem rezultātiem; uzsver, ka vēl daudz kas ir jā dara, lai Kosova varētu pārņemt visas *EULEX* kompetences; aicina politikas iestādes skaidri parādīt, ka tās pilnībā atbalsta tiesnešu un prokuroru neatkarību, jo pret viņiem joprojām tiek vērsti mēģinājumi ietekmēt notiekošās izmeklēšanas un tiesvedību;
7. pauž bažas par to, ka trūkst pierādījumu nopietnam progresam cīņā pret ļoti augsto korupciju un organizēto noziedzību, kas būtiski traucē Kosovas demokrātisko, sociālo un ekonomisko attīstību; uzsver, ka ir neieciešami skaidras liecības par to, ka Kosovas valdība visos līmeņos efektīvi novērš korupciju un cīnās pret organizēto noziedzību; aicina veikt papildu pasākumus, lai novērstu jebkādu iespējamo saikni starp organizēto noziedzību un valsts pārvaldē strādājošajiem; pauž bažas par to, ka daudziem Kosovas iedzīvotājiem nelikumīgā turēšanā ir šaujamo ieroci, un aicina Kosovas valdību efektīvi īstenot jau uzsāktās šo ieroču savākšanas programmas, it īpaši valsts stratēģiju un rīcības plānu laika posmam no 2013. līdz 2016. gadam saistībā ar kājnieku ieroču un vieglo ieroču kontroli; aicina Kosovu sadarboties ar ES ekspertu grupu ieroču nelikumīgas tirdzniecības jautājumos un ar kaimiņvalstīm, lai īstenotu preventīvu rīcību, kā arī aicina ES sniegt visa veida tehnisko palīdzību, kas ir vajadzīga minētajam nolūkam;
8. atzinīgi vērtē Kosovas līdzdalību koalīcijā cīņai pret terorismu, tos grozījumus Kosovas krimināltiesībās, kuru mērķis ir apkarot ārvalstu kaujiniekus, un veiktos pasākumus, lai sauktu pie atbildības tos, kuri iesaistīti jauniešu uzņemšanā ekstrēmistu grupējumos; pauž bažas par ziņojumiem, ka jauniešu noskaņojums Kosovā kļūst arvien radikālāks, un daži no viņiem ir pievienojušies teroristu kaujiniekiem Sīrijā un Irākā; aicina ES palīdzēt risināt šos sociālos jautājumus, kas ir viens no izejām, kādēļ radikāli noskaņoti grupējumi spēj Kosovā piesaistīt sev jauniešus;
9. norāda, ka viena no jaunās valdības prioritātēm ir Kosovas bruņoto spēku izveide, kuri darbosies saskaņā ar konstitūciju un pilnīgu civilo kontroli; saprot, ka teritoriālās aizsardzības princips ir viens no nacionālās suverenitātes aspektiem, bet aicina nodrošināt, ka šādi bruņotie spēki atbilst ES standartiem, un uzskata, ka lielākas pūles būtu jāpieliek, lai nodrošinātu Kosovas policijai lielākus resursus, tādējādi nekavējoties uzlabojot tās darbības efektivitāti;
10. norāda uz progresu saistībā ar valsts pārvaldes reformas stratēģiskās sistēmas un rīcības plāna īstenošanu; aicina Kosovu pabeigt civildienesta tiesiskā regulējuma izstrādi, nodrošinot šā dienesta depolitizēšanu un ietverot rezultātu novērtējumus;
11. aicina varas iestādes savlaicīgi pieņemt visaptverošus pret diskrimināciju vērstus tiesību aktus, kā arī lielāku vērību pievērst novēršanas un izpratnes veicināšanas pasākumiem; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 17. maijā notika pirmais *Pride* gājiens un ir izveidota padomdevēju un koordinācijas grupa *LGBTB* kopienas tiesību jautājumos;
12. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības jomā, piemēram, tiesību aktu grozījumus, lai atzītu ar konfliktiem saistītas vardarbības, piemēram, kara laikā veiktas izvarošanas, upuru esamību; uzsver, ka joprojām pastāv neatrisinātas problēmas, jo īpaši saistībā ar tādiem jautājumiem kā vardarbība ģimenē, uz dzimumu balstīta vardarbība, īpašuma tiesības un sieviešu pārstāvība vadošos amatos;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

13. aicina veikt iedarbīgus pasākumus, lai risinātu problēmas un sarežģījumus saistībā ar vardarbību ģimenē un vardarbību dzimuma dēļ; uzsver nepieciešamību vākt visaptverošus datus par to, cik izplatīta ir vardarbība ģimenē un vardarbība dzimuma dēļ;

14. aicina Kosovu pieņemt iedarbīgus un visaptverošus plašsaziņas līdzekļu darbību reglamentējošus tiesību aktus un to institucionālo struktūru, kā arī — un tas ir pats galvenais — efektīvāk īstenot esošos tiesību aktus, lai garantētu vārda brīvību; atkārtoti pauž bažas par to, ka notiek uzbrukumi žurnālistiem un viņiem tiek draudēts, un par pārredzamības trūkumu plašsaziņas līdzekļos; atkārtoti norāda uz to, cik svarīga ir plašsaziņas līdzekļu brīvība un neatkarība, kas ir viena no ES pamatvērtībām un jebkādas demokrātijas stūrakmeņiem, jo tā palīdz stiprināt tiesiskumu; aicina iestādes pēc rūpīga un vispusīga sabiedriskās apspriešanas procesa ātri novērst sistemātiskās nepilnības tiesību aktos, nodrošinot plašsaziņas līdzekļu brīvību, it sevišķi ņemot vērā pārredzamību attiecībā uz to, kas ir plašsaziņas līdzekļu īpašnieki, neslavas celšanu, un lai garantētu sabiedrisko raidorganizāciju neatkarību un ilgtspējību un novērstu jebkādu politisko iejaukšanos; mudina Kosovas iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu un nepieļautu naidīgus izteikumus, draudus un aicinājumus uz vardarbību;

15. atkārtoti uzsver, ka tiesību aktu īstenošana etnisko minoritāšu un to kultūras tiesību aizsardzības jomā, neraugoties uz nelieliem uzlabojumiem, Kosovā joprojām ir nopietna problēma; uzsver, ka joprojām ir vajadzīgi būtiski centieni saistībā ar pilnīgu šā tiesību akta īstenošanu, kurā ir ietverti noteikumi par nacionālo minoritāšu tiesībām nolūkā izvairīties no tiesas un netiesas diskriminācijas; norāda, ka it sevišķi romu, ēģiptiešu un aškalu kopienas turpina saskarties ar problēmām sociāli ekonomiskajā, izglītības un veselības aprūpes jomā; ar nepacietību gaida jaunās valdības jauno sistēmu romu, ēģiptiešu un aškalu situācijas uzlabošanai, it sevišķi ieviešot vienlīdzīgu drošības un veselības aizsardzību; uzsver, ka ir svarīgi atvieglot romu, ēģiptiešu un aškalu atgriešanos; iesaka tiesību aktos noteikt un praksē nodrošināt goranu tiesības Župa un Goras reģionos;

16. aicina valsts un pašvaldību iestādes pilnībā īstenot pielāgotos tiesību aktus un tādējādi veicināt daudztautību sabiedrības turpmāku attīstību, it sevišķi saistībā ar visu minoritāšu izglītības un nodarbinātības jautājumiem; iesaka īstenot praktiskus pasākumus, lai nacionālo minoritāšu pārstāvjus iesaistītu valsts un pašvaldību struktūrās;

17. atgādina Kosovas iestādēm par to pienākumu cienīt, saglabāt un aizsargāt serbu, kā arī citu kultūras un reliģiskos pieminekļus, kas ir kopīgs Eiropas kultūras un vēstures mantojums; atzinīgi vērtē šajā sakarībā veiktos pasākumus;

18. mudina Kosovu vērsties pie Eiropas Padomes Venēcijas komisijas (jūnijā Kosova kļuva par šīs komisijas locekli), lai saņemtu atzinumu un atbalstu saistībā ar jaunu tiesību aktu izstrādi;

19. atzinīgi vērtē SAN parafēšanu 2014. gada jūlijā, kas nodrošina labāku politisko dialogu, ciešāku tirdzniecības integrāciju un jaunus sadarbības veidus; aicina Padomi pēc iespējas ātrāk, jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2015. gada pirmajā pusē, pieņemt lēmumu par šā SAN parakstīšanu un noslēgšanu, jo tas dos spēcīgu pamudinājumu reformu īstenošanai un institucionalizācijai, kā arī nodrošinās jaunas iespējas Kosovai nostiprināt attiecības ar tās kaimiņvalstīm un sekmēt šā reģiona stabilizāciju; turklāt aicina Padomi pieņemt lēmumu par pamatnolīguma par Kosovas līdzdalību ES programmās parakstīšanu un noslēgšanu, jo tas stiprinās Kosovas un ES sadarbību dažādās nozarēs, un uzskata, ka šīs programmas būtu jāvērs uz konkrētām jomām, kas atbilst Kosovas uzņemtajām saistībām tās ceļā uz Eiropu, un ir nekavējoties jāīsteno;

20. mudina tās piecas ES dalībvalstis, kas vēl nav atzinušas Kosovu, izdarīt to; uzsver, ka tas vēl vairāk veicinātu attiecību normalizēšanos starp Belgradu un Prištinu; aicina visas ES dalībvalstis veikt visu iespējamo, lai sekmētu ekonomiskās, cilvēku savstarpējās, sociālās un politiskās attiecības starp šo valsti un Kosovas iedzīvotājiem;

21. atzinīgi vērtē Īpašās izmeklēšanas darba grupas (ĪIDG) darbību, kura savos 2014. gada jūlijā publicētajos izmeklēšanas konstatējumos ir guvusi pārliecinošus pierādījumus par konkrētu KAA augstāko virsnieku, nevis visas KAA vainu; atzinīgi vērtē to, ka ir iesniegts lūgums izveidot Īpašo tiesu, kas darbotos Kosovas tieslietu sistēmā, bet tās sēžu zāle atrastos Nīderlandē, un ka Nīderlandes valdības ir tam piekritusi; aicina Kosovas Asambleju pēc iespējas ātrāk pieņemt tam nepieciešamo tiesību aktu kopumu; un aicina Kosovas iestādes turpināt sadarbību ar ĪIDG;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

22. atzinīgi vērtē progresu, ko Kosova panākusi, izveidojot savu liecinieku aizsardzības vienību un atbalstot tiesisko un administratīvo regulējumu, kā arī progresu, kas panākts saistībā ar sadarbības nolīgumu slēgšanu ar ES dalībvalstīm, taču uzsver, ka ir vajadzīgs papildu atbalsts, lai nākotnē veicinātu liecinieku pārvietošanu uz trešām valstīm;

23. pauž nopietnas bažas par nesen izteiktajiem apgalvojumiem saistībā ar *EULEX* pastāvošo korupciju; uzskata, ka *EULEX* ir bijusi un vēl joprojām ir būtiska loma Kosovā un tādēļ atzinīgi vērtē Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *F. Mogherini* savlaicīgo reakciju, ieceļot neatkarīgu ekspertu šādu apgalvojumu padziļinātai izmeklēšanai; aicina nodrošināt šīs izmeklēšanas pilnīgu pārredzamību un mudina iesaistītās puses pilnībā sadarboties, lai izmeklēšanu varētu ātri pabeigt; uzsver cik svarīgi ir nodrošināt, ka eksperti var veikt visaptverošu izmeklēšanu, izpētot visus šīs lietas aspektus; pauž bažas par to, ka *EULEX* ir pazuduši konfidenciāli dokumenti ar apsūdzībām korupcijā; aicina veikt rūpīgu un visaptverošu izmeklēšanu; uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi Kosovā un ārvalstīs atjaunot ticamību ES un ņemt gūto pieredzi vērā, sūtot turpmākās misijas; norāda, ka ombuds un OLAF ir nolēmuši sākt neatkarīgu izmeklēšanu saistībā ar apgalvojumiem par *EULEX* pieļautajiem amatpārkāpumiem un aicina visus izmeklētājus efektīvi koordinēt savu darbību un apmainīties ar informāciju; tomēr uzskata, ka ir vajadzīga plaša un padziļināta analīze, lai novērtētu *EULEX* vispārējo efektivitāti un tās rezultātu atbilstību, aktualizējot Eiropas Revīzijas palātas 2012. gada oktobrī publicēto ziņojumu;

24. aicina *EULEX* vēl centīgāk pildīt savu uzdevumu; uzsver, cik ārkārtīgi svarīga ir tās darba pilnīga pārredzamība un pārskatatbildība, kā arī uzlabota efektivitāte, demonstrējot konkrētākus un augsta līmeņa rezultātus un regulāri un vispusīgi ziņojot par tās veiktajiem pasākumiem un pieņemtajiem lēmumiem; uzsver *EULEX* nozīmi saziņā ar vietējām iestādēm, mudinot tās pildīt savas apņemšanās attiecībā uz tiesiskuma reformām, līdzdalību un tiesību aktu grozījumu ieviešanu tiesvedības pārvietošanai; aicina Kosovai varas iestādes arī turpmāk ievērot *EULEX* piešķirtās pilnvaras un atbalstīt tās īstenošanas pilnvaras;

25. ņem vērā Kosovai panākto progresu vīzu režīma liberalizācijas ceļveža īstenošanā; aicina varas iestādes palielināt centienus un apliecināt savu apņemšanos īstenot ieteikumus, cita starpā pieņemot četrus trūkstošos tiesību aktus; mudina Komisiju darīt visu iespējamo, lai paātrinātu vīzu režīma ar Kosovu liberalizācijas procesu, jo tā ir pēdējā šā reģiona valsts, kuras iedzīvotājiem vēl ir vajadzīga vīza; pauž nopietnas bažas par to, ka pēdējā laikā arvien lielāks skaits Kosovai pilsoņu, tostarp romi, aškali un albāņi, pamet Kosovā un dodas uz ES dalībvalstīm; aicina Prištīnas varasiestādes veikt efektīvus pasākumus cīņā pret kriminālajiem tīkliem, kas iesaistīti nelegālā cilvēku pārvadāšanā, un ar Eiropas Savienības biroja Prištīnā palīdzību skaidrot sabiedrībai, ka ir visai mazas cerības, ka patvēruma pieprasījumi tiks pieņemti; uzsver nepieciešamību risināt pamatcēloņus, kuru dēļ iedzīvotāji pamet Kosovā, cita starpā ieguldot kvalitatīvā izglītībā, it sevišķi minoritāšu un atstumtajām kopienām;

26. aicina Serbijas un Kosovai iestādes izstrādāt sadarbības pasākumus, lai apkarotu un izjauktu noziedznieku tīklus, kas kontrolē, izmanto un slepus no Kosovai caur Serbiju pārved uz dažām ES dalībvalstīm nelegālos imigrantus;

27. aicina Kosovai iestādes pieņemt jaunu stratēģiju un rīcības plānu attiecībā uz bērnu tiesībām un uzsver to, cik svarīgi ir ieguldīt izglītībā, veselībā un uzturā, it sevišķi minoritāšu un atstumtajām kopienām; uzsver bērna aizsardzības likuma nozīmi, lai ieviestu funkcionālu bērna aizsardzības sistēmu; uzsver, cik svarīgi ir palielināt centrālā un vietējā līmeņa iestāžu pārskatatbildību, lai uzraudzītu bērnu tiesību īstenošanu;

28. ar bažām norāda uz augsto bezdarba līmeni, kas jo īpaši skar jauniešus, un dzimumu diskrimināciju darba tirgū; norāda, ka progress saistībā ar izaugsmes joprojām ir lēns, kas kavē ilgtermiņa ekonomikas izaugsmi; ņem vērā to, ka 2014. gada trešajā kvartālā ir būtiski samazinājies ārvalstu tiešo ieguldījumu apjoms; aicina Kosovai valdību uzlabot uzņēmējdarbības vidi, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, un izveidot drošu vidi, kas piesaistīs plašākus ārvalstu tiešos ieguldījumus, nodrošinot ieguvumus visiem Kosovai iedzīvotājiem; aicina Komisiju sniegt atbalstu jauniem uzņēmējiem, izmantojot Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta līdzekļus, cita starpā veicot pasākumus, lai stiprinātu saiknes ar uzņēmējiem ES dalībvalstīs;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

29. ar bažām norāda, ka darba likuma, kā arī streiku likuma īstenošana joprojām ir neapmierinoša; norāda, ka bezdarba rādītāji Kosovā sasniedz aptuveni 30 % un sevišķi skar sievietes līdzdalību darba tirgū;

30. pauž nožēlu par to, ka saistībā ar Kosovā un Serbijā notikušajām vēlēšanām ir palēninājusies augsta līmeņa sarunu gaita; atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 9. februārī tika atsāktas Belgradas un Prištinas sanāksmes Briselē; tomēr norāda, ka tikšanās joprojām notiek speciālistu līmenī, un ir panākts zināms progress, tostarp saistībā ar pārvietošanās brīvību; pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa abu pušu parakstīto nolīgumu nav pilnībā īstenota, un aicina Serbiju un Kosovu ar jaunu apņēmību pilnībā īstenot jau panāktās vienošanās; uzsver, ka ir svarīgi iedzīvotājiem izskaidrot šo vienošanos nozīmi un ietekmi; uzsver, ka labu kaimiņattiecību attīstība var palīdzēt īstenot abu valstu intereses;

31. atkārtoti norādi, cik svarīgi ir, lai Kosovai pēc iespējas ātrāk tiktu piešķirts pašai savs starptautiskais telefona kods, kas palīdzēs veidot Kosovai plašāku starptautisko atpazīstamību;

32. ļoti atzinīgi vērtē to, ka ir ratificēts Starptautiskās Olimpiskās komitejas lēmums par Kosovai Nacionālās olimpiskās komitejas pilnīgu atzīšanu, un mudina citas sporta federācijas sekot šim piemēram, tādējādi ļaujot Kosovai sportistiem un sportistēm piedalīties Eiropas un starptautiskās sporta sacensībās kā savas valsts pilsoņiem;

33. uzsver, ka Kosovai prioritātei vajadzētu būt dalībai starptautiskās un reģionālās organizācijās un mehānismos; aicina paaugstināt Kosovai pozīciju un pārstāvību reģionālās organizācijās, starptautiskās aģentūrās un struktūrās, piemēram, Eiropas Padomē un kultūras un mantojuma iestādēs, līdz pilnvērtīga biedra statusam un paaugstināt arī tās pārstāvības statusu Eiropas un starptautiskās plašsaziņas līdzekļu organizācijās, lai Kosovai maksimāli varētu piedalīties visos starptautiskajos kultūras pasākumos, tostarp Eiropas dziesmu konkursā; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir ievērot panāktos vienošanos par reģionālo sadarbību;

34. aicina Kosovai tiesībsardzības aģentūras un policijas spēkus aktīvi strādāt un sadarboties ar attiecīgajām Eiropas aģentūrām, lai labāk koordinētu cīņu pret terorismu un apkarotu narkotiku tirdzniecību un cilvēku nelegālu pārvadāšanu, un šajā sakarībā uzsver, cik nozīmīga ir Kosovai pilntiesīga dalība Eiropolā un Interpolā;

35. norāda, ka ir panākts zināms progress saistībā ar Kosovai ziemeļu daļu, jo īpaši attiecībā uz mēru ieviešanu visā Kosovai teritorijā organizētās vēlēšanās, un ka ziemeļu daļā arvien vairāk tiek īstenoti ES finansēti projekti; tomēr uzsver, ka ir jāturpina darbs pie Serbu vietējo pašvaldību apvienības izveides, jo tas vēl vairāk samazinātu nepieciešamību pēc paralēlu struktūru pastāvēšanas; vienlaikus norāda, ka būs nepieciešami turpmāki pastāvīgi centieni, lai satuvinātu etnisko albāņu un serbu kopienas; aicina rast kopīgu risinājumu Mitrovicas tilta problēmai, kas pašlaik kavē cilvēku brīvu pārvietošanos;

36. atkārtoti norāda, ka ir nepieciešama pilnīga pārredzamība, darot zināmus Belgradas un Prištinas dialoga rezultātus, kā arī to īstenošanas procesā ir jāiesaista attiecīgie parlamenti un pilsoniskā sabiedrība;

37. aicina Serbijai iestādes sniegt vispusīgu palīdzību Serbijā atrasto Kosovai bezvēsts pazudušo personu mirstīgo atlieku repatriācijai un turpināt izrakumus noteiktajās zonās vai zonās, kurās iespējami masu kapi, kuros varētu būt apglabātas bezvēsts pazudušās personas;

38. atbalsta to, ka valsts līmenī tiek turpināta kriminālvajāšana par kara noziegumiem, un norāda, cik svarīgi izvirzīt apsūdzības par izvarošanu kara laikā;

39. aicina Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un dalībvalstis pagarināt ES īpašā pārstāvja pilnvaras arī pēc 2015. gada 28. februāra;

40. ar bažām norāda, ka 2014. gada 6. jūnijā Kosovai A spēkstacijā notikušais sprādziens liecina par šīs sistēmas nestabilitāti un mudina vēlākais līdz 2016. gada beigām izbeigt minētās spēkstacijas darbību; ir pārliecināts, ka Kosovai valdībai būtu jāizstrādā skaidra un dzīvotspējīga enerģētikas politika, jo tā būs būtiska šīs valsts ekonomikas attīstībai; uzsver nepieciešamību veicināt energoefektivitāti un veikt pētījumus, lai novērtētu enerģijas nepieciešamību pirms nodot ekspluatācijā jaunas spēkstacijas;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

41. atzinīgi vērtē centienus dažādot enerģijas avotus un attīstīt atjaunojamus energoresursus, jo īpaši, lai sāktu trīs jaunu hidroelektrostaciju būvniecību; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir pieņemt un pilnībā piemērot ES vides aizsardzības standartus; atgādina iestādēm, cik svarīgi, izstrādājot valsts attīstības stratēģiju, ir konsekventi ievērot vides aizsardzības standartus;
 42. pauž bažas par lielo daudzumu cieta un šķidro radioaktīvo atkritumu, kas bez drošas aizsardzības joprojām atrodas pašvaldību teritorijās visā Kosovā; aicina Komisiju sniegt palīdzību un cieši sadarboties ar Kosovas iestādēm, lai rastu pastāvīgu risinājumu šai problēmai;
 43. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, kā arī Kosovas valdībai un Nacionālajai asamblejai.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0067

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — 2015. gada izaugsmes pētījums**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2015. gada izaugsmes pētījums (2014/2221(INI))**

(2016/C 316/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un it īpaši tā 121. panta 2. punktu un 136. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu “2014. gada Eiropas pusgads: ieteikumi konkrētām valstīm. Veidojam izaugsmi” (COM(2014)0400),
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014) 0902),

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.⁽⁶⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.⁽⁸⁾ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0129.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2015. gada Eiropas pusgada prioritāšu īstenošanu,
- ņemot vērā 2013. gada 5. februāra rezolūciju par finansējuma pieejamības uzlabošanu maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A8-0037/2015),

A. tā kā ekonomikas atveseļošanās temps Eiropas Savienībā 2014. gadā būtiski palēninājās, taču saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju 2015. gadā tam ir izredzes atgūt nokavēto un 2016. gadā pat palielināties; tā kā sešus gadus pēc finanšu krīzes sākšanās 2008. gadā eurozonā joprojām ir rekordaugsts bezdarba līmenis — gandrīz 12 %; tā kā vājā izaugsme ir pastiprinājusi deflācijas tendenci; tā kā pēc finanšu krīzes eurozona jo īpaši izceļas kā reģions ar nepietiekamu izaugsmi, lai gan daudzas citas valstis atgūstas ātrāk; tā kā, neraugoties uz deflācijas tendences spiedienu, Komisija paredz, ka, sākot no 2015. gada vidus, un 2016. gadā inflācija palielināsies;

B. tā kā investīciju apmērs kopš krīzes kulminācijas ir krities par aptuveni EUR 470 miljardiem un tiek lēsts, ka investīciju apjoma starpība salīdzinājumā ar tā ilgtermiņa tendenci ir aptuveni EUR 230–370 miljardi; tā kā atbildes reakcija uz eurozonas valstu parāda krīzi un konstatēto Eiropas institucionālā satvara efektivitātes trūkumu ir bijusi vērā ņemama, taču nepietiekama, lai eurozonas ekonomikai dotu pietiekami spēcīgu impulsu straujas izaugsmes atjaunošanai,

1. uzskata, ka eurozona joprojām cīnās ar sekām, ko rada ārkārtīgi ilga ekonomikas lejupslīde, kura sākās 2008. gadā; norāda, ka ekonomikas atveseļošanās joprojām ir trausla un tā būtu jāpastiprina, lai vidējā termiņā tā nodrošinātu ievērojami lielāku izaugsmi un daudz vairāk darbvieta; tomēr atzīmē, ka 2014. gadā izaugsmei ir plašāks pamats; norāda, ka pašreizējais sarežģītais uzdevums ir risināt gan cikliskās īstermiņa, gan strukturālās ilgtermiņa problēmas; uzsver, ka īslaicīga spiediena rezultātā var tikt pieņemti pārejoša rakstura pasākumi, kas var apdraudēt izaugsmes spēju ilgtermiņā; uzsver, ka ir jānodrošina, lai īstermiņa un ilgtermiņa politikas virzieni viens otru pastiprinātu;

2. pieņem zināšanai Komisijas 2015. gada izaugsmes pētījumu, kurā atspoguļoti centieni veicināt atgriešanos pie augstāka izaugsmes līmeņa un stiprināt ekonomikas atveseļošanos; atbalsta trīs galveno pilāru (investīciju palielināšana, strukturālo reformu paātrināšana un atbildīgas un izaugsmi veicinošas fiskālās konsolidācijas īstenošana) pieeju kā pareizo, lai sasniegtu minētos mērķus; uzskata, ka šī pieeja būtu pilnībā jāiekļauj gaidāmajos konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos (KVAI); ņemot vērā to, ka 2013. gadā pilnībā tika izpildīti tikai aptuveni 9 % no KVAI, atbalsta Komisijas ierosinājumus Eiropas pusgada uzlabošanai, racionalizējot pašreizējās procedūras, tostarp tā grafiku, un vairāk iesaistot dalībvalstu parlamentus, lai pastiprinātu dalībvalstu līdzatbildību; aicina Komisiju ātri nākt klajā ar ticamiem datiem attiecībā uz konkrētām valstīm adresēto ieteikumu īstenošanu 2014. gadā; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāracionalizē pašreizējās Eiropas pusgada procedūras, tostarp tā grafiks, un vairāk jāiesaista dalībvalstu parlamenti, lai stiprinātu dalībvalstu līdzatbildību par strukturālajām reformām;

3. uzsver vienotā tirgus integrācijas ziņojumu nozīmi un pievienoto vērtību iepriekšējos gados, kuri ir veicinājuši Komisijas gada izaugsmes pētījumā izklāstīto vispārējo prioritāšu īstenošanu un KVAI identificēšanu saistībā ar Eiropas pusgadu; tādēļ pauž dziļu nožēlu par to, ka netiks sagatavots vienotā tirgus integrācijas ziņojums par 2015. gadu;

4. uzsver, ka ar 2010. gadā ieviesto Eiropas pusgadu tiek noteikts ekonomiskās politikas koordinācijas ikgadējais cikls, kas paredz dalībvalstu budžeta, makroekonomisko un strukturālo reformu plānu detalizētu analīzi;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0036.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

5. pauž bažas, ka vairākums dalībvalstu joprojām zaudē tirgus daļas pasaulē; uzskata, ka ES ekonomikai kopumā joprojām ir jāuzlabo konkurētspēja pasaules ekonomikā, it īpaši palielinot konkurenci produktu un pakalpojumu tirgos, lai uzlabotu inovāciju virzītu efektivitāti; uzstāj, ka darbaspēka izmaksām arī turpmāk būtu jāatbilst produktivitātei un ka darba algai būtu jāveicina noturīgas sociālās drošības sistēmas; uzsver, ka dalībvalstīm, pārvaldot savus izdevumus saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) prasībām, drīzāk būtu jāsamazina kārtējie izdevumi, nevis investīciju saistības, pat ja attiecīgajos noteikumos nav ņemts vērā tas, ka izdevumi investīcijām un kārtējie izdevumi atšķirīgi ietekmē izaugsmi; atzīmē Komisijas paziņojumu "Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem" (COM(2015)0012), jo tajā izskaidrota attiecīgā procedūra un saikne starp strukturālām reformām, investīcijām un fiskālo atbildību, vienlaikus pēc iespējas efektīvāk izmantojot šī pakta noteikumos paredzēto elastīgumu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu racionalizēt Eiropas pusgadu; norāda, ka KVAI sagatavošanā būtu jāizvairās izmantot universālas pieejas;

Investīcijas

6. uzskata, ka investīciju trūkuma iemesli ir zema uzticēšanās, uz pieprasījumu likto cerību vājināšanās, augsts parāda līmenis, privātā sektora izvairīšanās uzņemt risku, publisko investīciju produktivitāti veicinošu pasākumu trūkums, finanšu tirgu sadrumstalotība, lēns parāda samazināšanas temps, uz pieprasījumu likto cerību vājināšanās, ko pastiprina pārmērīgu izdevumu novēršanas nolūkā veikti stingras fiskālās politikas pasākumi, atbilstošas finansēšanas spējas trūkums un tas, ka daudzos gadījumos dalībvalstis un ES nespēj atbilstīgi rīkoties, saskaroties ar šiem faktoriem; uzsver, ka investīciju trūkumu var novērst, izmantojot konkrētiem mērķiem paredzētas publiskās investīcijas un būtiski paaugstinot investīciju apmēru privātajos un Eiropas uzņēmumos; prasa īstenot reformas, kas atvieglotu tādas jaunas uzņēmējdarbības vides izveidi, kura veicinātu jaunu uzņēmumu dibināšanu, jaunas investīcijas un inovācijas, nosakot investīciju radīto iespējamo peļņu par izšķiroši svarīgu faktoru tam, lai Eiropas ekonomikā piesaistītu finanšu kapitālu; uzsver — lai pastiprinātu investīciju finansēšanu, ir nepieciešama labi funkcionējoša finanšu sistēma, kurā palielināta stabilitāte un izveidotās pārrobežu institūcijas var sekmēt likviditāti un tirgus uzturēšanu, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem;

7. atzinīgi vērtē Investīciju plānu Eiropai kā svarīgu instrumentu privāto un publisko investīciju palielināšanai; atzīmē, ka šis plāns ir paredzēts, lai veicinātu papildu investīcijas, izstrādātu jaunus projektus, piesaistītu investorus un atjaunotu uzticību; tomēr uzskata, ka vēl ir stipri par agru, lai pamatoti novērtētu plāna faktisko ietekmi; atzīmē, ka investīciju palielināšana būtu jāuzskata nevis par reformu alternatīvu, bet gan par to papildinājumu; uzstāj, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) līdzekļi būtu jāizmanto projektiem ar ekonomisku atdevi vai ar izmaksu un ieguvumu attiecības radītu labvēlīgu sociālo ietekmi; uzsver, ka, izmantojot ESIF, nevajadzētu tikai dalībvalstu finansētos projektus aizstāt ar līdzfinansētiem Eiropas projektiem; uzsver, ka Eiropas fondu līdzekļiem būtu jāveicina papildu investīcijas, nevis tikai jāaizstāj investīcijām paredzētie dalībvalstu līdzekļi, kas tiktu novirzīti patēriņam; uzskata, ka Investīciju plānā Eiropai galvenā uzmanība būtu jāpievērš tiem projektiem ar Eiropas pievienoto vērtību, kuri vēl neatbilst kritērijiem, lai saņemtu finansējumu no bankām; uzsver šī investīciju plāna regulatīvo komponentu nozīmi investīciju vides uzlabošanā; atzīmē, ka ir ļoti svarīgi īstenot Komisijas investīciju plānu, lai tas radītu vēlamo pievienoto vērtību; uzsver — lai nepieļautu to, ka, īstenojot minēto plānu, Eiropā neizdodas panākt ilgtspējīgu izaugsmi un radīt darbvietas, ir rūpīgi jāatlasa investīciju projekti; atgādina, ka būtu stingri jāizvērtē Komisijas investīciju plāna īstenošanas rezultāti, it īpaši attiecībā uz to, kā tikuši atlasīti un prioritizēti projekti, kā arī būtu jāizvairās no peļņas privatizēšanas un zaudējumu sabiedriskošanas; uzsver investīciju plāna kā ietekmes līdzekļa un jau uzsāktu projektu savstarpējo atkarību; uzsver, ka mērķi panākt lielāku sviras efektu nevajadzētu īstenot uz pārdomātas projektu atlases rēķina, kurā ir jāņem vērā arī projektu ģeogrāfiskā īstenošanas vieta; uzsver, ka ir jānodrošina augstas kvalitātes pārvaldība un atlases process; atzīmē, ka dalībvalstis, kurām piemēro korekciju programmu, sagaida, ka investīciju plāns būtiski veicinās un atvieglos dotācijas un aizdevumus maziem un vidējiem uzņēmumiem, ko nesēnā krīze skārusi vismagāk;

8. aicina dalībvalstis aktīvi atbalstīt investīciju plānu un veikt iemaksas ESIF, papildinot no ES budžeta un EIB piešķirtās summas, lai mudinātu privāto sektoru investēt un tam sniegtu nepieciešamos norādījumus;

9. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences nosacījumus, saistībā ar investīciju plānu būtu jāparedz īpašs režīms MVU, jo tie sava lieluma un stāvokļa tirgū dēļ var viegli nonākt nelabvēlīgā situācijā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

10. uzsver, ka finansējuma pieejamības, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, trūkums Eiropas Savienībā ir viens no būtiskākajiem šķēršļiem izaugsmei; pauž bažas par to, ka MVU joprojām ir grūti pieejams banku kredīts; uzskata, ka ir nepieciešamas alternatīvas banku finansējumam, it īpaši, uzlabojot uzņēmējdarbības vidi riska kapitālam, aizdošanai bez finanšu institūciju starpniecības un krājaizdevu sabiedrību izveides vecināšanai, un plašākā mērogā — radot labvēlīgus apstākļus efektīvai kapitāla piešķiršanai ar kapitāla tirgu starpniecību; uzskata — lai minētos mērķus sasniegtu īsā un vidējā termiņā, ļoti svarīgi ir uzlabot kapitāla tirgu integrāciju un finanšu iestāžu uzraudzību; uzsver, ka būtu jānodrošina investīciju plāna privileģēta pieejamība MVU;

11. atzīst, ka enerģētika ir svarīgs ekonomikas konkurētspējas faktors; uzsver, ka ir jānovērš šķēršļi vienotā enerģijas tirgus izveidei, arī veicinot enerģētisko neatkarību; aicina Komisiju izvērtēt progresu, kas šajā jomā sasniegts gan ES, gan valstu līmenī, atbalstot pasākumus sadrumstalotības un īstenošanas grūtību novēršanai;

12. joprojām pauž bažas par nepietiekamo progresu, kas panākts privātā sektora pārmērīgā parāda līmeņa samazināšanā; norāda, ka tas ne tikai rada bažas par finanšu stabilitāti, bet arī ierobežo ES izaugsmes iespējas un mazina ECB monetārās politikas efektivitāti; aicina Komisiju nākt klajā ar turpmākiem priekšlikumiem tam, kā izstrādāt efektīvas procedūras privātā sektora aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanai, tostarp bankrota un maksātnespējas procedūras, vienlaikus atbalstot izmaksu sloga taisnīgu un pārredzamu sadalīšanu, jo smagais parādu slogs, kas gulstas uz uzņēmumiem un mājsaimniecībām, ir viens no galvenajiem privātās investīcijas ierobežojošiem faktoriem;

Strukturālās reformas

13. atzīmē, ka daudzās valstīs joprojām ir jāveic strukturālās reformas; atzīmē arī to, ka tās dalībvalstis, kas ir sekmīgi īstenojušas korekciju programmas vai finanšu nozares programmas, ir spējušas atgriezties kapitāla tirgos, kur tām tagad ir pieejams kapitāls ar zemām procentu likmēm; norāda, ka viens no iemesliem, kāpēc šīs valstis spēja atgriezties kapitāla tirgos, bija Eiropas Centrālās bankas (ECB) īstenotie pasākumi; mudina pārējās eurozonas dalībvalstis būt vismaz tikpat mērķtiecīgām savas ekonomikas modernizācijā; atzīmē, ka pienācīgi jāņem vērā reformu ietekme sociālajā un nodarbinātības jomā; uzsver, ka mazāk stingru ECB monetāro politiku būtu jāpapildina ar dalībvalstu īstenojamām vienotām sociāli ilgtspējīgām strukturālām reformām;

14. aicina dalībvalstis palielināt sava darbaspēka tirgus efektivitāti, izstrādāt aktīvāku uz labi apmaksātu darbvietu radīšanu orientētu darbaspēka tirgus politiku, modernizēt sociālās aizsardzības sistēmas, tostarp pensiju sistēmu, vienlaikus aizsargājot iekļautību, ilgtspēju un taisnīgumu, kā arī uzlabot un racionalizēt tiesisko un administratīvo vidi investīcijām uzņēmējdarbībā; uzsver, ka ar strukturālām reformām jāpanāk reāla un ilgtspējīga izaugsme, augstāka nodarbinātība, labāka konkurētspēja un pieaugoša konverģence, un ka tās būtu jāpapildina ar konkrētiem mērķiem paredzētām ilgtermiņa investīcijām izglītībā, pētniecībā un izstrādē, inovācijās, infrastruktūrā, rūpniecībā, IKT, ilgtspējīgā enerģētikā un cilvēkresursos;

15. aicina dalībvalstis aizsargāt un pastiprināt sociālās aizsardzības iekļaušanas spēju, ilgtspēju un taisnīgumu, it īpaši visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem, kā arī uzlabot un racionalizēt tiesisko un administratīvo vidi investīcijām uzņēmējdarbībā; uzsver, ka darbvietām jābūt kvalitatīvām, lai cīnītos pret strādājošo nabadzību, turklāt būtu jāsamazina atalgojuma atšķirības starp dzimumiem; uzsver, ka ekonomiskās reformas ir jāpapildina ar konkrētiem mērķiem paredzētām ilgtermiņa investīcijām izglītībā, pētniecībā un izstrādē, inovācijās, infrastruktūrā, IKT un ilgtspējīgā enerģētikā;

16. uzsver, ka ES izaugsmes stratēģijā ir jāiekļauj ES atkarības no ārējiem enerģijas avotiem mazināšana; tādēļ atkārtoti uzsver, ka ir jādažādo ārējā enerģijas piegāde, jāuzlabo ES enerģētikas infrastruktūra un jāpabeidz ES iekšējā enerģijas tirgus izveide, jo tās ir ES energoapgādes drošības stratēģijas prioritātes;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

17. uzsver, ka ES nevar uzlabot konkurētspēju, tikai samazinot izmaksas, tai ir arī jāpalielina ražīgums, nodrošinot ilgtspējīgas investīcijas pētniecībā un izstrādē, izglītībā un prasmju uzlabošanā, kā arī resursu efektivitātes palielināšanā gan valsts, gan Eiropas līmenī; aicina Komisiju un dalībvalstu valdības šīm jomām piešķirt prioritāti savā budžetā; uzsver — lai jauniešiem jau no paša sākuma neatņemtu nodarbinātības iespējas, dalībvalstīm reformu sagatavošanā īpaša uzmanība būtu jāpievērš jauniešu bezdarbam; šajā sakarībā mudina dalībvalstis ātrāk un efektīvāk izmantot pieejamos finanšu līdzekļus, tostarp tos, kas pieejami saistībā ar garantiju jauniešiem;

18. mudina Komisiju un dalībvalstis iekļaut finanšu palīdzību un trijotnes *ad hoc* sistēmu uzlabotā tiesiskajā struktūrā, kas atbilstu ES ekonomikas pārvaldības satvaram un ES tiesībām, tādējādi garantējot demokrātisku pārskatatbildību; uzsver — ir svarīgi nodrošināt to, ka tiek veikti pasākumi, ņemot vērā Parlamenta 2014. gada martā pieņemtos trijotnes ziņojumus; aicina Komisiju īstenot šo ziņojumu secinājumus; norāda, ka ES finanšu palīdzība atsevišķām dalībvalstīm, kas tiek sniegta ar nosacījumu, ka solidaritāte tiek kombinēta ar noteiktu nosacījumu ieviešanu, ir izrādījusies īpaši veiksmīga gadījumos, kad bija vērojama stingra dalībvalstu līdzatbildība un apņemšanās īstenot reformas; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka tām ir jāveic visaptverošs finansiālās palīdzības programmu ietekmes novērtējums;

19. prasa Komisijai steidzami rīkoties, lai cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu; prasa nodrošināt vienkāršu un pārredzamu nodokļu sistēmu; prasa dalībvalstīm panākt vienošanos attiecībā uz priekšlikumu par kopēju konsolidētu uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzi kā svarīgu instrumentu šajā cīņā, un uzskata, ka 2012. gada 19. aprīļa nostāja par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽¹⁾ ir pamats saprātīgam kompromisam; atkārtoti aicina dalībvalstis novirzīt nodokļu slogu no darbaspēka; atzīmē, ka pasākumiem cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu nevajadzētu apdraudēt dalībvalstu prerogatīvas; tomēr atzinīgi vērtē efektīvo sadarbību nodokļu režīma jomā Eiropas līmenī;

20. uzsver, ka ir nepieciešamas izglītības sistēmas reformas, lai nākamās paaudzes varētu sagatavoties augošā darba tirgus vajadzībām nākotnē;

21. uzskata, ka dalībvalstis un Komisija vēl nav izpildījušas savu apņemšanos pabeigt vienotā tirgus, it īpaši vienotā pakalpojumu tirgus un digitālās ekonomikas, izveidi;

22. atkārtoti aicina Komisiju uzlabot vienotā tirgus pārvaldību; mudina Komisiju vienotā tirgus mērķus saskaņot ar Eiropas pusgada mērķiem un nodrošināt to uzraudzības mehānismu konsekvenci; uzskata, ka atsevišķs analītisks instruments, kas sastāvētu no rādītājiem, ar kuriem mēra vienotā tirgus izveides pakāpi, var sniegt noderīgus norādījumus saistībā ar konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem un gada izaugsmes pētījumu; uzsver vienotā tirgus integrācijas ziņojumu nozīmi un pievienoto vērtību iepriekšējos gados, jo tie ir veicinājuši Komisijas gada izaugsmes pētījumā noteikto vispārējo prioritāšu īstenošanu un konkrētām valstīm saistībā ar Eiropas pusgadu adresējamo ieteikumu identificēšanu; tādēļ pauž nožēlu, ka netiks sagatavots vienotā tirgus integrācijas ziņojums par 2015. gadu; aicina Komisiju pilnībā izmantot visus ES tiesību aktos paredzētos pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas pusgada īstenošanu;

23. pauž bažas par protekcionisma tendencēm dažās dalībvalstīs; norāda, ka Līgums neparedz ierobežot personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, un atgādina, ka Komisijai jāaizsargā šīs brīvības un jānodrošina to ieviešana;

24. uzsver — tas, ka nepastāv labi funkcionējošs iekšējais darba tirgus un līdzsvarota pieeja imigrācijai, kavē izaugsmi Eiropas Savienībā; pauž bažas par protekcionisma tendencēm atsevišķās dalībvalstīs; norāda, ka Līgums neparedz ierobežot personu brīvu pārvietošanos un preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, un atgādina, ka Komisijai jāaizsargā šīs brīvības un jānodrošina to ieviešana;

25. atkārtoti uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt darbaspēka mobilitāti (gan pārrobežu, gan starpnozaru līmenī), palielinātu darba ražīgumu (saistībā ar apmācību, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas), darba kvalitāti un darba tirgus elastību, vienlaikus uzturot nepieciešamo darba saglabāšanas drošības līmeni, ierobežojot nestabilas nodarbinātības izmantošanu un nodrošinot atbilstošas iespējas vest darba koplīguma slēgšanas sarunas; uzsver, ka nākotnē liela nozīme būs prasmju piedāvājuma un pieprasījuma uzlabotai saskaņošanai, kā arī konsultēšanai darba meklēšanā un karjeras veidošanā; uzskata, ka lielāka mobilitāte var palīdzēt samazināt neizpildīto darbvietu lielo skaitu, kas pastāv vienlaikus ar augstu bezdarbu; uzsver, ka ir svarīgi investēt sieviešu un jauniešu nodarbinātības iespēju palielināšanā, it īpaši saistībā ar jaunajām tehnoloģijām un jaunajām nozarēm, ņemot vērā šo nozaru potenciālu darbvietu radīšanā;

⁽¹⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 134. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

26. atzinīgi vērtē pasākumus, kas Eiropas pusgadu padara efektīvāku un demokrātiskāku; atzīst, ka labāks īstenošanas līmenis tika konstatēts publisko finanšu jomā, kas tiek stingrāk uzraudzīta; prasa nodrošināt nodarbinātības un sociālekonomisko rādītāju līdzsvarotu integrāciju;

Fiskālā atbildība

27. atzinīgi vērtē to valstu skaita būtisko samazināšanos, kurām piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, — no 24 valstīm 2011. gadā līdz 11 valstīm 2014. gadā; atzīmē, ka, pateicoties šim fiskālajam uzlabojumam, ir sagaidāms, ka fiskālā situācija ES 2015. gadā visumā saglabāsies neitrāla; prasa Komisijai novērtēt, vai ES fiskālā situācija ir saderīga ar nepieciešamību palielināt investīcijas; tomēr pauž bažas par aizvien pieaugošo nevienlīdzību, pirktspējas mazināšanos, augsto ilgtermiņa un jauniešu bezdarbu un joprojām ļoti augsto publiskā un privātā parāda līmeni daudzās eurozonas dalībvalstīs — apstākli, kas ne tikai kavē izaugsmi, bet arī rada būtisku risku nākotnē iespējamu satricinājumu gadījumā; aicina Komisiju piesardzīgi un konservatīvi interpretēt izaugsmes rādītājus un pārbaudīt ekonomisko prognožu kvalitāti, jo Komisijas līdzšinējās prognozes pārāk bieži tikušas pārskatītas, pazeminot attiecīgos rādītājus;

28. piekrīt Komisijai, ka vairākumam dalībvalstu jāturpina izaugsmi veicinoša fiskālā konsolidācija; aicina dalībvalstis, kurām ir pietiekamas fiskālās manevrēšanas iespējas, samazināt nodokļus un sociālās drošības iemaksas, lai stimulētu privātās investīcijas un darbvietu radīšanu; aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem ieteikumiem dalībvalstīm, tostarp tām dalībvalstīm, kurām joprojām piemēro ekonomisko korekciju programmas, lai tās atbalstītu ekonomikas izaugsmi ar ilgtspējīgām un sociāli līdzsvarotām strukturālām reformām, kuru rezultātā tiktu panākta kvalitatīva nodarbinātība, uzlabota konkurētspēja un palielināta konverģence;

29. atzīmē dalībvalstu budžeta plānu projektu novērtējumu, ko veikusi Komisija; uzsver, ka budžeta plānu projektu izskatīšanas mērķim vajadzētu būt finanšu ilgtspējas nodrošināšanai; uzstāj, ka ir svarīgi piemērot fiskālos noteikumus un ir jāievēro vienlīdzīgas attieksmes princips;

30. atzīmē konstatējumu, ka SIP noteikumus pilnībā ir ievērojušas tikai piecas dalībvalstis; atgādina, ka SIP tika izstrādāts, balstoties uz dalībvalstu vienprātību; uzsver, ka augstais publiskā sektora parāda apkalpošanas izdevumu īpatsvars samazina līdzekļus, ko varētu izmantot sabiedriskajiem pakalpojumiem un investīcijām; tādēļ piekrīt tam, ka dalībvalstīs ar lielu parāda slogu joprojām ir aktuāla budžeta deficīta samazināšana, taču uzskata, ka šāda fiskālā konsolidācija būtu jāveic tā, lai tiktu aizsargāti neaizsargātie publisko pakalpojumu lietotāji un publiskās investīcijas, kā arī tiktu taisnīgi — ar straujākas izaugsmes palīdzību — palielināti ieņēmumi;

Pastiprināta dalībvalstu politikas koordinēšana

31. atzinīgi vērtē brīdināšanas mehānisma ziņojumu; atzinīgi vērtē iekšējās nelīdzsvarotības pakāpenisku mazināšanu dalībvalstīs; vērs uzmanību uz ārējo nelīdzsvarotību, tostarp lielo tirdzniecības bilances pārpalikumu, vairākās dalībvalstīs; atzīmē, ka ES kopumā zaudē daļas pasaules tirgos;

32. norāda, ka makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas procedūras mērķis ir ne tikai nepieļaut būtisku negatīvo ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību valstī, bet arī nepareizi izstrādātas valsts politikas domino efektu attiecībā uz citām eurozonas dalībvalstīm; atzīmē Eiropadomes 2014. gada decembra paziņojumu par to, ka 2015. gadā ar četrus priekšsēdētāju ziņojuma palīdzību tiks turpinātas debates par ekonomikas politikas ciešāku koordināciju ekonomikas un monetārajā savienībā;

33. atkārtoti pauž viedokli, ka pašreizējam ekonomikas pārvaldības satvaram trūkst pietiekamas demokrātiskās pārskatatbildības tā noteikumu piemērošanā, kā arī tajā iesaistīto iestāžu un institūciju līmenī; aicina Komisiju izstrādāt nepieciešamos priekšlikumus, lai novērstu pienācīgas demokrātiskās pārskatatbildības trūkumu ES ekonomikas pārvaldībā;

34. atzīmē, ka ir jāizvērtē naftas cenas būtiskās samazināšanās ietekme un tas, vai šīs cenu samazināšanās radītais finansiālais ieguvums būtu pilnībā jānovirza uz fosilā kurināmā patērētājiem, vai arī jādala ar valstu valdībām, palielinot fosilā kurināmā nodokļus, lai samazinātu to deficītu, finansētu investīcijas, nepieļautu klimata pārmaiņu politikas apdraudēšanu un mazinātu deflācijas ietekmi;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

ES budžets

35. uzsver — lai nodrošinātu konverģenci un stabilitāti Eiropas Savienībā, dalībvalstu budžetu un ES budžeta sagatavošanā jāvadās pēc budžeta precizitātes principa publiskajos kontos; pauž pārliecību, ka šāda precizitāte ir viens no faktoriem, kas jāizmanto, reaģējot uz pašreizējo uzticības krīzi starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Eiropas Savienības iedzīvotājiem, — uzticības zudumu, kas kopš nesenās finanšu krīzes ir palielinājies vēl vairāk;

36. tādēļ prasa saskaņot dalībvalstu budžetu sagatavošanā izmantotos ekonomiskos pieņēmumus; it īpaši uzskata, ka kopīgi būtu jāizvērtē starptautiskās ekonomiskās situācijas faktori;

37. lai atvieglotu salīdzināšanu un nepieļautu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību, prasa nodrošināt lielāku vienveidību publisko kontu izklāstā; it īpaši prasa dalībvalstīm standartizēt ES budžetā veicamo iemaksu atspoguļošanu savos kontos;

38. aicina Komisiju saistībā ar Ekonomikas un monetārās savienības padziļināšanas pasākumu kopumu, kas tika izsludināts attiecībā uz 2015. gadu, mazināt jebkādu pusgada demokrātisko deficītu;

39. uzskata par būtiski svarīgu Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāku sadarbību Eiropas ekonomikas un budžeta pārvaldības pusgada ietvaros; aņemmas padziļināt savas attiecības ar dalībvalstu parlamentiem konstruktīvas partnerības garā;

40. pauž nožēlu, ka nesamaksāto rēķinu summa ES budžetā apdraud ES uzticamību un ir pretrunā visaugstākajā politiskajā līmenī noteiktajiem mērķiem izaugsmes un nodarbinātības, it īpaši jauniešu nodarbinātības, kā arī MVU atbalstīšanas jomā, un pauž bažas, ka tas varētu palielināt plaisu starp Savienību un tās iedzīvotājiem;

41. prasa veikt daudzgadu finanšu shēmas pēcvēlēšanu pārskatīšanu, lai analizētu un līdz ar to palielinātu pievienoto vērtību, ko ES finansējums sniedz Savienības noteiktajiem mērķiem konkurētspējas, izaugsmes, nodarbinātības un enerģētikas pārkārtošanas jomā; lai uzlabotu ietekmes novērtējumu sagatavošanu, prasa Komisijai pieņemt skaidrāku metodoloģiju ar stratēģiju "Eiropa 2020" saistīto ES līdzekļu un izdevumu labākai izsekošanai;

42. turklāt aicina Komisiju ziņot par kavēto maksājumu iespējamo negatīvo ietekmi uz saistībām, ko dalībvalstis uzņēmušas Eiropas pusgada ietvaros;

43. atzīmē, ka daudzās dalībvalstīs joprojām nav palielināta valsts administrācijas efektivitāte, lai gan uzlabojumi šajā jomā palīdzētu nodrošināt ietaupījumus, racionalizējot organizāciju un mazinot birokrātiju, ar ko nākas saskarties uzņēmumiem un iedzīvotājiem;

44. atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā 2015. gada izaugsmes pētījumā uzsvērusi Eiropas strukturālo un investīciju fondu (tostarp jauniešu nodarbinātības iniciatīvas) ekonomisko nozīmi; atgādina, ka minētie fondi Eiropas Savienībā ir vidēji 10 % no kopējām publiskajām investīcijām, taču katrā valstī situācija šajā jomā ir atšķirīga un dažās dalībvalstīs tie var sasniegt pat 80 % no publiskajām investīcijām; uzsver, ka strukturālie un investīciju fondi ir labs piemērs ES budžeta un dalībvalstu budžetu sinerģijai, pamatojoties uz kopīgi noteiktiem mērķiem, kas saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020" iekļauti partnerības nolīgumos par izaugsmi un investīcijām; atbalsta jebkādas centienus gudri apvienot Eiropas un dalībvalstu budžetu līdzekļus, lai, izmantojot resursu kopīgas izmantošanas labvēlīgo ietekmi, uzlabotu efektivitāti, nodrošinātu ekonomisko stimulēšanu un samazinātu dalībvalstu budžeta deficītu;

45. uzsver steidzamo nepieciešamību efektīvi risināt krāpšanas nodokļu jomā problēmu, jo tā atņem ES budžetam ievērojamus līdzekļus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

46. aicina Komisiju iesniegt ES programmu, tādu kā “Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments” un “Apvārsnis 2020”, līdzekļu pārdalīšanas iespējamās ietekmes analīzi;

47. aicina dalībvalstis papildināt investīciju plānu, kura mērķis ir pēc iespējas palielināt publisko izdevumu ietekmi un piesaistīt privātās investīcijas;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, valstu parlamentiem un Eiropas Centrālajai bankai.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0068

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā (2014/2222(INI))**

(2016/C 316/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148., 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās IV sadaļu (Solidaritāte),
- ņemot vērā LESD 349. pantu par īpašiem pasākumiem attiecībā uz tālākajiem reģioniem,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši tās 30. pantu “Tiesības uz aizsardzību pret trūkumu un sociālo nevienlīdzību”,
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2014. gada prioritāšu īstenošana ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014) 0902) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojumu “Par ekonomikas un monetārās savienības sociālās dimensijas pastiprināšanu” (COM(2013)0690),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par stratēģijas “Eiropa 2020” nodarbinātības un sociālajiem aspektiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu “Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo paziņojumu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0129.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0038.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0060.

⁽⁴⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā 2014. gada 13. marta rezolūcija par nodarbinātību un sociālajiem aspektiem, kas saistīti ar ECB, Komisijas un SVF lomu un darbībām attiecībā uz euro zonas programmas valstīm ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par veidiem, kādos Eiropas Savienība var palīdzēt veidot labvēlīgu vidi uzņēmumiem, uzņēmējdarbībai un jaunu uzņēmumu veidošanai, lai radītu darbvietas ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par jauniešu nodarbinātību ⁽⁴⁾,
 - ņemto vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 2014. gada 5. decembra “Vispārējo ziņojumu par algām 2014.–2015. gadā”,
 - ņemot vērā ESAO 2014. gada 9. decembra darba dokumentu “Tendences ienākumu nevienlīdzībā un tās ietekme uz ekonomikas izaugsmi”,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 7. jūlija paziņojumu “Videi nekaitīgas nodarbinātības iniciatīva. Darbvietu izveides potenciāla izmantošana zaļajā ekonomikā” (COM(2014)0446),
 - ņemot vērā 2011. gada 14. septembra ⁽⁵⁾ un 2014. gada 16. janvāra rezolūciju ⁽⁶⁾ par ES stratēģiju bezpajumtniecības novēršanai,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0043/2015),
- A. tā kā Eiropai ir jāizmanto sociālās tirgus ekonomikas modelis, nodrošinot ilgtspējīgu izaugsmi, lai nākamajai paaudzei radītu darbvietas, nevis parādus;
- B. tā kā, neraugoties uz to, ka ekonomiskie un sociālie apstākļi ES vēl joprojām ir ne pārāk labvēlīgi, un tā kā saskaņā ar Komisijas 2014. gada rudens ekonomikas prognozi tautsaimniecības atlabšana, joprojām ir nestabila; tā kā — lai gan pēdējos divos gados izaugsmes rādītāji eurozonā bija negatīvi, ir paredzams, ka eurozonas izaugsme 2014. gadā sasnies 0,8 %, bet 2015. gadā — 1,1 %; tā kā tikai dažām dalībvalstīm ir labākas perspektīvas un tā kā Komisija pēdējo gadu laikā ir sistemātiski pazeminājusi savas prognozes; tā kā, neaugoties uz to, ka kopējais ES 28 valstu parāds 2014. gadā samazinājies līdz 3 %, dažās dalībvalstīs tas joprojām ir augsts, pierādot, ka joprojām ir nepieciešama turpmāka fiskālā konsolidācija, kas ir savienojama ar izaugsmi un labāku un ilgtspējīgāku nodarbinātību, jo atlabšana nav spēcīga un tai trūkst stabila pamata;
- C. tā kā fiskālās konsolidācijas ātrais variants, kas tika pieņemts ekonomikas krīzes laikā, ir traucējis dalībvalstīm sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, pierādot, ka fiskālā politika būtu jādiferencē un jāpielāgo atkarībā no situācijas katrā dalībvalstī; tā kā krasais naftas cenu kritums var papildus stimulēt tautsaimniecību daudzās dalībvalstīs, jo īpaši ja tas nozīmētu enerģijas izmaksu samazināšanos ģimenēm un uzņēmumiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0240.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti P8_TA(2014)0010.

⁽⁵⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0043.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- D. tā kā ES ir jāturpina uzlabot sociālā un ekonomiskā politika, lai pēc iespējas ātrāk sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, vienlaikus novēršot ilglaicīgas stagnācijas un deflācijas risku, un lai to īstenotu, ir jāturpina centieni veicināt ieguldījumus un strukturālas reformas, kas palielina ekonomikas konkurētspēju sociāli atbildīgā veidā; tā kā ir nepieciešama ekoloģiska pārveide, lai nodrošinātu pāreju uz resursefektīvu ekonomiku un ilgtspējīgu attīstību; tā kā satraucoši mazinās ES ietekme pasaules ekonomikā, jo krīzes ietekmē tā zaudē savu rūpniecības bāzi un ieguldītāji un uzņēmēji tai neuzticas, kamēr citās valstīs ir vērojamas būtiskas atlabšanas pazīmes; tā kā 2014. gada oktobrī publicētie SVF aprēķini liecina, ka lejupslīdes iespēja eurozonā ir pieaugusi un gada beigās sasniegs 35–40 %;
- E. tā kā dalībvalstīm ir galvenā nozīme nodarbinātības politikas īstenošanā, tostarp attiecībā uz jaunatnes nodarbinātības politiku, un šos pasākumus visvieglāk ir īstenot valsts līmenī;
- F. tā kā ES iespējami drīz ir jārisina iedzīvotāju straujas novecošanās problēma;
- G. tā kā, neraugoties uz dažiem uzlabojumiem (pirmo reizi pēc 2011. gada ir nedaudz palielinājies pilnas slodzes līgumu skaits) bezdarba līmenis joprojām saglabājas nepieredzēti augsts un gandrīz 25 miljoniem cilvēku ES nav darba; tā kā ilgtermiņa bezdarba līmenis ir satraucoši augsts un 12 miljoni cilvēku ir bez darba jau ilgāk par vienu gadu (par 4 % vairāk nekā pagājušajā gadā); tā kā jauniešu bezdarba rādītāji nav būtiski samazinājušies (salīdzinot ar 2013. gadu, tie ir samazinājušies tikai par 1,9 %), sasniedzot ES vidējo rādītāju 21,2 %; tā kā 75 % ilgstošo bezdarbnieku ES ir jaunāki par 35 gadiem; tā kā situācija darba tirgū, izņemot dažās dalībvalstīs, ir īpaši smaga jauniešiem neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa;
- H. tā kā Eiropas Sociālais fonds ar garantiju jauniešiem un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu ir pilnībā un pareizi jāizmanto, finansējot ilgtspējīgus projektus, lai apkarotu bezdarbu un jo īpaši jauniešu bezdarbu;
- I. tā kā to jauniešu īpatsvars, kuri nemācās un nestrādā vai neiziet apmācību (*NEET*), joprojām ir augsts un tā kā romu jauniešu šajā grupā ir salīdzinoši vairāk nekā citu tautību pārstāvju;
- J. tā kā vairāku apstākļu dēļ, tostarp tāpēc, ka nav izdevies radīt pozitīvu vidi ieguldījumu un izaugsmes stimulēšanai, ir samazinājušies tirgus ienākumi un pakāpeniski tiek samazināti sociālie pārvedumi naturā⁽¹⁾, kā arī tādēļ, ka dažas dalībvalstis cenšas atjaunot savu sociālo līdzsvaru, samazinot izdevumus sociālajai aizsardzībai, ir būtiski sarukuši mājāsaimniecību bruto ienākumi, pakļaujot arvien lielāku skaitu Eiropas iedzīvotāju ģimeņu atstumtības riskam un satraucoši palielinot nevienlīdzību, tostarp starp dzimumiem; tā kā katram ceturtajam Eiropas iedzīvotājam draud nabadzība; tā kā nepietiekama nodarbinātība un nedrošība ir sasniegušas vēl nepieredzētu apjomu un 50 % no visiem darba meklētājiem nepietiks tikai ar garantētu nodarbinātību, lai izkļūtu no nabadzības;
- K. tā kā jaunākie dati par 2013. gadu liecina par ilgstošu bezdarbu vēsturiski augstā līmenī — 5,1 % darbaspēka ES 28 valstīs; tā kā ilgstošs bezdarbs ne tikai graujoši ietekmē atsevišķus cilvēkus visā viņu dzīves laikā, bet tas var arī pārvērsties par strukturālu bezdarbu ES;
- L. tā kā 25,1 % no visiem ES iedzīvotājiem patlaban draud nabadzība vai sociālā atstumtība; tā kā vidējais bērnu nabadzības pieauguma ātrums ir lielāks nekā vidējais vispārējās nabadzības pieauguma ātrums un tā kā dažās dalībvalstīs katrs trešais bērns dzīvo nabadzībā;
- M. tā kā gados vecāki darba ņēmēji ir visvairāk pakļauti ilgstoša bezdarba riskam; tā kā 2012. gadā bija nodarbināta tikai puse darba ņēmēju vecumā no 55 līdz - 65 gadiem; tā kā gados vecāki cilvēki vairāk cieš no valsts izdevumu samazināšanas sociālo un veselības aizsardzības pakalpojumu un sociālo pabalstu jomā; tā kā dažas gados vecāku cilvēku kategorijas, piemēram, tos, kuri vecāki par 80 gadiem, gados vecākas sievietes, gados vecākus imigrantus un gados vecākus etnisko minoritāšu pārstāvjus, jo īpaši apdraud nabadzība;

⁽¹⁾ Komisijas un Padomes Vienotā nodarbinātības ziņojuma projekts, kas pievienots Komisijas paziņojumam par 2015. gada izaugsmes pētījumu (COM(2014)0906), 44. lpp Skat, arī *OECD Employment Outlook 2014*, http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oced/employment/oced-employment-outlook-2014_empl_outlook-2014-en#page1.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- N. tā kā, lai pārvarētu krīzi, vairākas dalībvalstis ir būtiski samazinājušas budžeta izdevumus, vienlaikus palielinoties pieprasījumam pēc sociālās aizsardzības saistībā ar bezdarba pieaugumu; tā kā valsts budžeta piešķirumi sociālajai apdrošināšanai tika papildus apgrūtināti, jo iemaksu apjoms samazinājās pēc plašas darbvietu vai algu samazināšanas, tādējādi būtiski apdraudot Eiropas sociālo modeli; tā kā pieprasītās reformas neatbilst iedzīvotāju vajadzībām un vēlmēm nodarbinātības un sociālajā jomā;
- O. tā kā nabadzības samazināšana ir ne tikai viens no galvenajiem stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, bet arī dalībvalstu sociālā atbildība, bet pienācīga un ilgtspējīga nodarbinātība ir vislabākais veids izkļūšanai no nabadzības; tā kā ir jākoncentrē spēki, lai atvieglotu darba vietu pieejamību, jo īpaši tiem, kuri no darba tirgus atrodas vistālāk; tā kā darba tirgu joprojām raksturo būtiska nevienlīdzība, jo ievērojami atšķiras nodarbinātības apstākļi, un tā kā sievietēm ir augstāks risks nekā vīriešiem dzīvot nabadzībā vai sociālā atstumtībā, pārsniedzot 55 gadu vecumu;
- P. tā kā sociālās un ekonomiskās attīstības līmeņa atšķirības starp dalībvalstīm kļūst arvien lielākas, bet pretēja tendence vērojama reģionālās konverģences mērķa īstenošanā; tā kā atšķirība starp centrālo un nomales valstu bezdarba līmeni no 3,5 % 2000. gadā pieauga līdz 10 % 2012. gadā; tā kā šī novirze palielina fragmentācijas risku, kā arī apdraud ES ekonomikas stabilitāti un sociālo kohēziju; tā kā Sestajā kohēzijas ziņojumā uzsvērtā struktūrfondu nozīme nevienlīdzības mazināšanā, jo īpaši krīzes laikā;
- Q. tā kā LESD 174. pants paredz, ka “Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Savienība izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Savienība jo īpaši tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalicību. Šajā kontekstā īpaša uzmanība ir veltīta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salas un pārrobežu un kalnu reģioni”;
- R. tā kā reģionos ar būtisku un pastāvīgu dabas vai demogrāfisku apstākļu radītu atpalicību parasti ir augstāks bezdarba līmenis, lēnāka ekonomikas izaugsme un trūkst būtisku ieguldījumu ar mērķi uzlabot šo reģionu potenciālu;
- S. tā kā Parlaments pēdējo divu gadu laikā ir brīdinājis par deflācijas radītajiem riskiem, jo tā palēnina izaugsmi, palielina bezdarbu un rada lejupvērstu spiedienu uz darba samaksu; tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) ir ilgtermiņā paredzējusi lēnu inflāciju un brīdinājis par šādas attīstības gaitas ietekmi uz iekšējo pieprasījumu, izaugsmi un nodarbinātību; tā kā deflācija kopš 2014. gada augusta ir kļuvusi par realitāti astoņās dalībvalstīs (sešas no kurām ir eurozonā); tā kā pieprasījumu un darbvietu izveidi ES būtiski apgrūtinā nepietiekamā MVU kredītešana un nepieciešamība samazināt pārmērīgos publiskos un privātos parādus, jo īpaši hipotekāros kredītus; tā kā inflācijas līmeņa kritums ievērojami palielina šīs grūtības, ceļot reālo inflācijas līmeni un reālo parādu slogu, un tas varētu novest pie ekonomiskās depresijas apburtā loka; tā kā ECB reaģēja uz visiem šiem aspektiem, 2015. gada 22. janvārī sākot īstenot paplašinātu aktīvu iepirkuma programmu apvienojumā ar ikmēneša aktīvu iegādi apjomā līdz EUR 60 miljardiem, kas ielānāta vismaz līdz 2016. gada septembrim;
- T. tā kā ekspansīvu monetāro politiku var izmantot eksporta veicināšanai, lai uzlabotu ES ekonomiku īstermiņā;
- U. tā kā zemas procentu likmes var izmantot, lai stimulētu ieguldījumus ES;
- V. tā kā fiskālā konsolidācija ir palielinājusies un ir ieviesti jauni pamatmērķi — vairāk pievērsties strukturāliem, nevis cikliskiem iztrūkumiem; tā kā, neraugoties uz iepriekšminēto, pašreizējā situācijā fiskālo multiplikatoru skaits joprojām ir ļoti liels; tā kā ir jāsteno vidējā termiņa mērķis un parādu mērķis, lai radītu būtisku pozitīvu ietekmi uz ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu; tā kā ir sistemātiski jāvērtē šo pasākumu ietekme uz sabiedrību, vidi un dzimumu vienlīdzību;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- W. tā kā ES ir satraucoši samazinājušies valsts un privātie ieguldījumi un pašlaik tie ir gandrīz par 20 % zemāki par pirmskrīzes līmeni un zemāki nekā nozīmīgākajiem ekonomiskajiem partneriem citur pasaulē; tā kā gan Komisijai, gan dalībvalstīm ieguldījumi labākās un ilgtspējīgās darbvietās, cilvēkkapitālā, pētniecībā un inovācijās (tostarp maza apjoma projektos) un resurstaupīgas enerģētikas savienībā, vienotā digitālajā tirgū, uzņēmējdarbības veicināšanā un labākā uzņēmējdarbības vidē MVU jāuzskata par galveno prioritāti, jo ieguldījumi šajās jomās ir būtiski, lai nodrošinātu ne tikai ekonomikas atveseļošanu, bet arī lai paplašinātu ES ekonomisko potenciālu izaugsmei un labklājības radīšanai;
- X. tā kā nepietiekama dalībvalstu parlamentu, Eiropas Parlamenta, vietējo un reģionālo iestāžu, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un sociālo partneru iesaistīšana ES Eiropas pusgada procesā ir traucējusi dalībvalstīm uzņemties atbildību par reformām, izstrādāt iekļaujošus, sociālus un ilgtspējīgus risinājumus un samazinājuši iedzīvotāju uzticēšanos ES projektam;
- Y. tā kā darba samaksas noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;

Vērienīgas ekonomiskās politikas nostādnes izaugsmei, kvalitatīvu darbvietu radīšanai un deflācijas apkarošanai

1. atzinīgi vērtē Komisijas integrēto pieeju izaugsmei, kuras pamatā ir trīs pīlāri: Investīciju plāns Eiropai, strukturālas reformas un fiskālā atbildība; aicina izstrādāt vērienīgu ekspansīvu ekonomikas un nodokļu politiku esošā Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) ietvaros, lai veicinātu pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un radītu kvalitatīvas darbvietas; uzsver, ka solidaritāte ir pamatvērtība, uz kuras balstās Eiropas Savienība; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus, sniedzot konkrētus ieteikumus, kas palīdzēs tām un ES kopumā, lai tās sociāli līdzsvarotā un ekonomiski efektīvā un ilgtspējīgā veidā varētu nodrošināt ne tikai fiskālo konsolidāciju, bet arī īstenot strukturālas reformas; uzsver, ka zemā inflācija jau palielina faktiskās procentu likmes, kā arī reālos publiskos un privātos parādus, kas apvienojumā ar augsto ilgstošā un jauniešu bezdarba līmeni kavē izaugsmi un palielina nabadzību;
2. apzinās saistību starp fiskālo atbildību, ieguldījumu stimulēšanu un strukturālajām reformām dalībvalstīs, ņemot vērā SIP noteikumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem"; aicina partnerus īstenot reformas, izmantojot elastību, kas jau ieviesta noteikumos un nolīgumos, ja dalībvalstis saskaras ar pārmērīgu makroekonomikas nelīdzsvarotību, lai varētu garantēt, ka fiskālā atbildība ir savietojama ar ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu un labklājības valsti;
3. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāīsteno strukturālas reformas; norāda, ka —lai gan dažas dalībvalstis, kas ir īstenojušas reformas, sekmīgi atgūst konkurētspēju pasaules tirgū, tomēr šīm reformām vajadzētu būt savietojamām ar gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un kvalitatīvu darbvietu radīšanu; aicina šo mērķu sasniegšanai, īstenojot minētās reformas, galveno uzmanību pievērst tādām jomām kā vienotais digitālais tirgus, enerģētikas savienība vai nodokļu reformas; uzskata, ka ar darba tirgū veicinātajām reformām ir arī jāievieš elastība un drošība, kas nepieciešamas, lai izbeigtu segmentāciju un nodrošinātu pienācīgas algas;
4. atzinīgi vērtē to, ka jaunais politikas virzienu apvienojums pievieno ieguldījumus iepriekšējām prioritātēm — fiskālajai konsolidācijai un strukturālām reformām; tomēr uzskata, ka gada izaugsmes pētījumā (GIP) būtu vairāk jāpievēršas kopējam pieprasījumam un tā saistībai ar algu palielināšanu un sociālo nevienlīdzību; uzsver, ka galvenajai prioritātei attiecībā uz makroekonomikas nelīdzsvarotības samazināšanu jābūt nevis norēķinu kontu pārpalikumu palielināšanai, bet gan izaugsmes, ieguldījumu un nodarbinātības rādītāju paaugstināšanai, kā arī nabadzības līmeņa pazemināšanai;
5. pauž bažas, ka ieguldījumi ES pēdējos gados ir būtiski samazinājušies un patlaban ir par gandrīz par 20 % mazāki nekā pirmskrīzes periodā; brīdina, ka attālākajās dalībvalstīs, kurās fiskālā konsolidācija bija daudz akūtāka, šis samazinājums ir pat lielāks; vēlreiz uzsver zaļās ekonomikas potenciālu darbvietu radīšanā, kas pēc Komisijas aplēsēm līdz 2020. gadam varētu radīt piecus miljonus darbvietu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas nozarēs vien, ar nosacījumu, ka tiks izstrādāta vērienīga klimata un enerģētikas politika; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamu ieguldījumu līmeni šajās nozarēs un iepriekš plānot nākotnē nepieciešamās darba ņēmēju prasmes;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

6. atzinīgi vērtē to, ka viens no trim galvenajiem pīlāriem Komisijas 2015. gada stratēģijā ir ieguldījumi, un aicina nekavējoties īstenot šo plānu; atzīmē to, ka dalībvalsts iemaksas Eiropas Stratēģisko investīciju fondā (ESIF) netiks ņemtas vērā, definējot fiskālo korekciju saskaņā ar SIP preventīvo vai korektīvo daļu;

7. uzskata, ka trīs galvenie pīlāri Komisijas 2015. gada stratēģijā ir jāīsteno vienlaicīgi, lai atbildīgā veidā stimulētu ieguldījumus jomās ar reālu ietekmi uz izaugsmi un darbvietu radīšanu, piemēram, digitālajā ekonomikā, zaļajās nozarēs un veselības aprūpē;

8. pieņem zināšanai to, ka līdzekļi ESIF tiks ņemti no esošajiem ES resursiem un tajā netiks iekļauti jauni publiskie līdzekļi, izņemot papildu EUR 5 miljardi no Eiropas Ieguldījumu bankas (EIB); norāda uz riskiem, ka varētu nepietikt līdzekļu, jo pārāk optimistiski ir pieņēmumi par iespēju piesaistīt lielāko daļu nepieciešamā finansējuma no privātiem ieguldītājiem; aicina EIB apsvērt iespēju mainīt darbības raksturu no tīri komerciālas banku darbības uz darbību saskaņā ar projektu riska novērtēšanas modeli, pamatojoties uz noteiktiem kritērijiem un pārredzamību; aicina Komisiju izpētīt veidus, kā izmantot ES budžetu un citus jaunus resursus, lai nodrošinātu sekmīgu EFSI darbību;

9. aicina Komisiju un EIB novērtēt ekonomikas krīzes ietekmi uz banku sistēmu un to, kā tas ietekmē EIB finansējuma gala saņēmējus, jo īpaši uz MVU, sociālās ekonomikas nozari un valsts uzņēmumus;

10. uzsver, ka ESIF galvenā uzmanība jāvērs uz jaunu ieguldījumu piesaisti jomās, kuru darbībā ieguldītāji nav pārāk ieinteresēti, nevis uz tādu ieguldījumu aizstāšanu, ko varētu gūt no citiem avotiem (izstumšana no tirgus), vai uz koncentrēšanos uz ļoti ienesīgiem ieguldījumiem, kas jebkurā gadījumā tiktu veikti (lieks atbalsts); aicina Komisiju arī iekļaut un veicināt sociālos ieguldījumus, kuri ne tikai rada finansiālus ieguvumus, bet kuriem ir arī spēcīga pozitīva ietekme uz sabiedrību, piemēram, radot ieguldījumus cilvēkkapitālā, stimulējot ieguldījumus, kas ļoti veicina kvalitatīvu un ilgtspējīgu darbvietu radīšanu vai sociālo iekļaušanu un nabadzības samazināšanu, piemēram, sociālās aizsardzības sistēmas un sociālos pakalpojumus vai ieguldījumus sociālajā ekonomikā; atkārtoti aicina īstenot Sociālo ieguldījumu tiesību aktu kopumu (SITAK);

11. aicina Komisiju nodrošināt ieguldījumus ekonomiski vājākajos reģionos, kuri cieš no augsta bezdarba līmeņa, un MVU, kas darbojas šādos reģionos, ņemot vērā to, ka šiem MVU ir ļoti ierobežota piekļuve finansējumam, lai nodrošinātu, ka šiem centieniem ir jēgpilna ietekme tur, kur tā ir visvairāk nepieciešama, izvēle izdarot, pienācīgi ņemot vērā šo ieguldījumu ekonomiskās iezīmes; piekrīt Komisijas uzskatam, ka tādās augošajās nozarēs kā digitālā ekonomika, "zaļās" nozares un veselības aprūpe ir nepieciešams kvalificēts darbaspēks;

12. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot īpašus atvieglotus mehānismus, lai īstenotu ieguldījumu programmas tālākajos reģionos, kuru nošķirtība, ģeogrāfiskā sadrumstalotība, trauslā ekonomika un dabas ierobežojumi rada padziļinātu nevienlīdzību attiecībā uz iespējām atrast darbu, saņemt preces un pakalpojumus;

13. aicina Komisiju, izstrādājot Eiropas ieguldījumu plānu, ņemt vērā reģionus, kuri cieš no smagām un pastāvīgām dabas vai demogrāfiskām grūtībām, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi platjoslas pakalpojumiem;

14. aicina Komisiju padziļināti pārskatīt un uzlabot ES un EIB projektu obligāciju iniciatīvu, kas tika sākta 2012. gadā kā izmēģinājuma projekts, lai apkopotu Eiropas ieguldījumu plānu nolūkā palielināt tā nozīmi nodarbinātības veicināšanā; šajā sakarībā aicina arī detalizēti pārskatīt SITAK iekļautās sociālās ietekmes obligācijas;

Atbildīga politika, kas atkārtoti vērsta uz ieguldījumiem, kvalitatīvu darbvietu radīšanu un izaugsmi

15. norāda, ka ar Eiropas ieguldījumu plānu ir jāpapildina centieni stimulēt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu, kas ir jāatbalsta ar privātiem un valsts resursiem, lai gūtu panākumus; atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada izaugsmes pētījumā ekonomiski spēcīgākās valstis vēl arvien tiek aicinātas veikt papildu pasākumus, lai Eiropā veicinātu pieprasījumu un ieguldījumus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

16. atzinīgi vērtē to, ka ir paātrinājusies fiskālās konsolidācijas gaita un ieviesti jauni pamatmērķi — vairāk pievērsties strukturāliem, nevis cikliskiem iztrūkumiem —, kam būtu pozitīvi jāietekmē nodarbinātība un ilgtspējīga izaugsme; tomēr norāda, ka pašreizējā situācijā fiskālo multiplikatoru skaits joprojām ir ļoti liels un ka tas nelabvēlīgi ietekmēs ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu, kā arī sociālo sistēmu ilgtspēju; aicina Komisiju veicināt maksimālā elastīguma izmantošanu saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem;

17. aicina izstrādāt Eiropas pamatprogrammu, ar kuru nodrošināt, ka visiem Eiropas ieguldījumu plānā paredzētajiem ieguldījumiem ir būtiska ietekme uz ilgtspējīgas izaugsmes stimulēšanu, darbvietu radīšanu un sociālā progresa veicināšanu; aicina Komisiju uzraudzīt un kontrolēt atbilstīgi šim plānam veiktos ieguldījumus un turklāt revidēt un kvantitatīvi vērtēt ieguldījumu ekonomisko un sociālo ietekmi reālā izteiksmē; aicina Komisiju jaunajā EFSI ekspertu komitejā, kas apstiprinās finansējamos projektus, iekļaut sociālās politikas speciālistus un nodrošināt, lai šajā atlases procesā galvenais kritērijs būtu pozitīva sociālā ietekme;

18. uzsver elastības nozīmi, kuru var piemērot esošā SIP ietvaros, lai nodrošinātu manevra iespēju attiecībā uz sociālajiem ieguldījumiem, proti, sociālajiem ieguldījumiem cilvēkos, nodrošinot viņus ar nepieciešamajām prasmēm un atbalstot apstākļus produktīvai un papildītai līdzdalībai ekonomikā un sabiedriskajā dzīvē visa mūža garumā; saistībā ar to uzsver sociālās ekonomikas potenciālo nozīmi, lai radītu ilgtspējīgas, iekļaujošas un kvalitatīvas darbvietas;

Atjaunotais finansējums MVU, lai stimulētu privātos ieguldījumus un darbvietu radīšanu

19. uzsver, ka MVU, kas ir galvenie darbvietu radītāji ES, vēl joprojām saskaras ar būtiskām grūtībām piekļūt finansējumam un to parādu līmenis ir satraucoši augsts; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas jaunus ieteikumus saistībā ar MVU piekļuvi finansējumam, izmantojot jaunu pieeju maksātnespējai un neveiksmīgai uzņēmējdarbībai; lai to panāktu, aicina īstenot turpmākus dalībvalstu pasākumus parādu pārstrukturēšanas shēmas uzlabošanai; aicina Komisiju vajadzības gadījumā veicināt, lai dalībvalstis ieviestu principus, kas minēti Komisijas 2014. gada 12. marta ieteikumā, sagatavojot konkrētām valstīm adresētus ieteikumus (KVAI); uzsver, ka sieviešu vadīti uzņēmumi un MVU saskaras ar būtiskām grūtībām piekļūt finansējumam; aicina Komisiju analizēt šīs situācijas iemeslus un ierosināt pasākumus minētās problēmas risināšanai;

20. uzsver, cik svarīgi ir iedibināt Eiropā uzņēmējdarbības kultūru, samazinot šķēršļus pašnodarbinātībai un uzņēmumu izveidei; norāda, ka to var atbalstīt, Nodarbinātības un sociālo inovāciju (*EaSI*) programmā pārdomāti apvienojot finanšu atbalsta, piemēram, mikrofinansēšanas, un sociālās uzņēmējdarbības asis vai ieviešot vienas pieturas aģentūras risinājumus valsts pārvaldē, reģistrējot jaunu uzņēmumu;

21. pauž bažas, ka finansiālā sadrumstalotība eurozonā dažkārt apdraud MVU izaugsmi un ilgtspēju; aicina atjaunot ekonomikas kredītēšanas spēju, lai atvieglotu MVU ieguldīšanu un darbvietu radīšanu, kā arī atvieglotu piekļuvi uzņēmējdarbībai un MVU piekļuvi tādām programmām kā COSME vai "Apvārsnis 2020";

22. aicina dalībvalstis likvidēt nevajadzīgo administratīvo slogu un birokrātiju attiecībā uz pašnodarbinātām personām, mikrouzņēmumiem un MVU un vienkāršot nosacījumus jaunu uzņēmumu veidošanai;

23. atzinīgi vērtē Komisijas un EIB aizdevumu shēmu, saskaņā ar kuru MVU tiek izsniegti aizdevumi, izmantojot struktūrfondu līdzekļus, lai piesaistītu ieguldījumus šiem uzņēmumiem nolūkā veicināt labāku un ilgtspējīgu darbvietu radīšanu; aicina ECB papildināt šo politikas darbību un izpētīt veidus, kā nopirkt MVU aktīvus, un atbalstīt MVU attīstību kvantitatīvas atvieglošanas programmu ietvaros, pamatojoties uz citos ekonomiskajos reģionos novēroto labo praksi, vai būt MVU par garantētāju, kad tie aizņemas finanšu līdzekļus, jo MVU daudzās dalībvalstīs rada līdz par 80 % darbvietu;

24. ņem vērā ECB paplašināto aktīvu iegādes programmu, kas atkal attiecas uz banku sistēmu; tādēļ aicina ECB optimāli izmantot visas iespējas, lai uzlabotu reālo ekonomiku, nodrošinot kredītēšanu un tādējādi stimulējot izaugsmi un risinot bezdarba problēmu Eiropā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

25. atzinīgi vērtē Komisijas izsludinātos pasākumus darbvietu izveides veicināšanai, radot MVU iespējas aizņemties finanšu līdzekļus ne tikai bankās, un reglamentējošo un fiskālo noteikumu uzlabošanai, tādējādi stimulējot ilgtermiņa ieguldījumus MVU; aicina nekavējoties īstenot šos pasākumus; aicina Komisiju atbalstīt arī mazāka apjoma projektus; aicina Komisiju un dalībvalstis uzskatīt finanšu kooperatīvus MVU finansēšanai (krājaizdevu sabiedrības) par alternatīviem finansēšanas instrumentiem un nodrošināt MVU vieglāku piekļuvi ES un valsts līmeņa publiskajam iepirkumam un finansējumam;

26. uzsver, cik liela nozīme ir starpniecības struktūrām, kas saistītas ar MVU, piemēram, tirdzniecības kamerām kā dzinējspēkam ar pavairotāja ietekmi, īstenojot ES politiku saistībā ar MVU, un aicina Komisiju uzsākt ar tām partnerības dialogu par to, kā labāk īstenot ES politiku, kas attiecas uz MVU, lai stimulētu kvalitatīvu darbvietu radīšanu;

Efektīvāka līdzekļu izmantošana

27. uzsver, ka izaugsmes un darbvietu politikai ir diferencēta teritoriālā ietekme, kas atkarīga no katra ES reģiona īpašās situācijas, un ka pēc krīzes sākšanās reģionālās atšķirības ir padziļinājušās; uzsver, ka KVAI ir jāņem vērā dalībvalstu iekšējās teritoriālās īpatnības, lai stimulētu izaugsmi un darbvietas, vienlaikus saglabājot teritoriālo kohēziju;

28. uzskata, ka kohēzijas politikas pasākumiem ir būtiska nozīme iekšējo konkurētspējas atšķirību un strukturālās nelīdzsvarotības mazināšanā reģionos, kuros tie visvairāk nepieciešami; aicina Komisiju apsvērt piemērotus risinājumus dalībvalstīm ar ļoti augstu bezdarba līmeni, kuras, nespējot rast līdzfinansējumu, ir spiestas atdot atpakaļ ES piešķirtos līdzekļus; aicina Komisiju attiecībā uz šīm dalībvalstīm apsvērt priekšfinansēšanu, lai atvieglotu līdzekļu pilnvērtīgu izmantošanu 2014.–2020. gada periodā, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērots budžeta pārskatbaidības princips;

29. aicina Komisiju steidzami rīkoties, lai apkarotu nodokļu dempingu, krāpšanu un nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un Padomes līmenī pieņemt vērienīgu finanšu darījumu nodokli;

30. pauž stingru pārlicību, ka ES finansējumu, jo īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas (JNI) un Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansējumu, nedrīkst izmantot valstu pieeju subsidēšanai, bet tas jāizmanto papildu atbalstam tādā veidā, kas papildina un veicina valstu programmas saskaņā ar dalībvalstu lēmumu;

31. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionus nodrošināt ES līdzekļu 2007.–2013. gadam pilnīgu izlietošanu un cieši saskaņot ESF un citus Eiropas struktūrfondus ar stratēģiju "Eiropa 2020"; aicina Komisiju stingri uzraudzīt 20 % ESF līdzekļu rezervēšanu nabadzības apkarošanas mērķim; aicina Komisiju iekļaut nākamajā GIP un KVAI nodaļu par Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām (FEAD) īstenošanu;

32. aicina Komisiju veikt strukturālas reformas enerģijas tirgos, lai izveidotu elastīgu enerģētikas savienību, kas būtu mazāk atkarīga no ārējiem avotiem, un dažādotu piegādes avotus (piemēram, Alžīrijas gāze);

Reformas, lai palielinātu izaugsmes potenciālu, cilvēkkapitālu un ražīgumu

33. norāda, ka izlēmīgi ieguldījumu plāni ilgtspējīgai izaugsmei un kvalitatīvu darbvietu radīšanai, kā arī ECB īstenoti pasākumi var būt veiksmīgi tikai tad, ja tie tiek apvienoti ar valstu īstenotām reformām, kas veicina kvalitatīvu līdzdalību darba tirgū, aktivitāti un produktivitāti, kā arī attīsta cilvēkkapitālu visās vecuma grupās, tostarp vismazāk aizsargātajās grupās, un atbalsta stingras sociālās un sociālās aizsardzības sistēmas; norāda, ka Parlamenta un Padomes lēmums par sadarbības veicināšanu valsts nodarbinātības dienestu (VND) tīklā ir viens no galvenajiem elementiem darba tirgu uzlabošanai; uzskata, ka strukturālās darba tirgus reformas būtu jāsaik ar iekšējā elastīguma pasākumiem, lai ekonomikas traucējumu laikā saglabātu nodarbinātību, nodrošinātu nodarbinātības kvalitāti un drošību pārejai no vienas darbavietas uz citu, kā arī bezdarbnieku pabalstu sistēmas, kas balstās uz reālistiskām aktivizēšanas prasībām, nodrošina pietiekamu atbalstu atlaistajiem darba ņēmējiem un ir saistītas ar reintegrācijas politiku;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

34. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt novatoriskus veidus, kā sekmēt ieguldījumus ES; norāda uz jaunāko tendenci, kad uzņēmumi pārceļ ražošanu un pakalpojumus atpakaļ uz ES, un iespējām, kas tādēļ paveras darbvietu radīšanai, jo īpaši jauniešiem; uzskata, ka ES ekonomikai ir vienreizēja iespēja paātrināt šo darbvietu pārvietošanas tendenci;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpaši pielāgotu politiku, lai atbalstītu kvalitatīvu darbvietu radīšanu ilgstošiem bezdarbniekiem, vecāka gadagājuma bezdarbniekiem, sievietēm, personām ar invaliditāti un citām prioritārām grupām, kuras krīze ir skārusi vismagāk, piemēram, imigrantiem, romu kopienai un cilvēkiem ar invaliditāti, iekļaujot īpašus pasākumus, kas veicinātu diskriminācijas novēršanas politiku darbvietās, privātās dzīves un darba saskaņošanu, mūžizglītību un apmācību, un lai novērstu zemu izglītības līmeni, kas ietekmē dažas no minētajām grupām, no kurām daudzām draud sociālā atstumtība; aicina KVAI sistemātiski pievērsties darba samaksas un pensiju atšķirību samazināšanai; mudina Komisiju pieprasīt, lai visas dalībvalstis ieviestu valsts darbvietu plānu, atbilstīgi vienošanai, ko dalībvalstis panāca 2012. gada pavasara Padomē;

36. aicina Komisiju sākt jaunu iniciatīvu, kuras mērķis ir veicināt dalībvalstīs nodarbinātības iespējas romiem, ieviešot pasākumus, kas veicina prasmes un kvalifikācijas, diskriminācijas novēršanu, kā arī darbvietu radīšanu, piemēram, izmantojot pašnodarbinātību un uzņēmējdarbību un novatoriskus finanšu instrumentus;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt par prioritāti ar dzimumu saistīto atšķirību nodarbinātības jomā novēršanu, jo īpaši novēršot darba samaksas atšķirības un īstenojot pasākumus, kuri veicina darba un privātās dzīves saskaņošanu, cita starpā palielinot bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamību;

38. pauž nožēlu par to, ka Eiropas pusgads nav pietiekami saskaņots ar stratēģiju "Eiropa 2020"; aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņot saistībā ar Eiropas pusgadu īstenotos ekonomikas pasākumus ar stratēģijas "Eiropa 2020" sociālajiem un nodarbinātības mērķiem un Līgumos noteiktajiem sociālajiem principiem; aicina apņēmīgāk vadīt un koordinēt ES politikas darbības gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes veicināšanai un labāku un ilgtspējīgāku darbvietu radīšanai; aicina Komisiju nekavējoties nākt klajā ar stratēģijas "Eiropa 2020" starpposma pārskatu, ņemot vērā, ka ir steidzami jāpanāk lielāks progress virzībā uz nabadzības samazināšanu un citiem sociālajiem mērķiem un ka ir jāuzlabo jēgpilna ieinteresēto personu iesaiste;

Izglītība un aktīva darba tirgus politika, lai palielinātu cilvēkkapitālu

39. uzskata, ka, palielinoties starptautiskajai konkurencei, ko veicina augsti kvalificēts darbaspēks, ES saskaras ar nopietnu kvalificēta darbaspēka un atbilstīgu prasmju trūkumu, kas bremzē ekonomikas izaugsmi; uzskata, ka tad, ja dalībvalstīm ir reālas iespējas sasniegt stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos nodarbinātības mērķus, tām ir jāpievērš uzmanība darbvietu radīšanai labvēlīgas vides izveidei;

40. atkārtoti aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis stratēģijā "Eiropa 2020" iekļaut dzimumu līdztiesības pīlāru;

41. norāda, ka stratēģijā konkurētspējas atgūšanai vajadzētu pievērst uzmanību ne tikai darbaspēka izmaksām, bet arī produktivitātes palielināšanai, veicot ieguldījumus cilvēkkapitālā un strukturālās reformās;

42. aicina dalībvalstis atjaunot ieguldījumus cilvēkkapitālā pirmskrīzes līmenī, jo īpaši, lai padarītu jauniešiem vieglāku pāreju no izglītības posma uz nodarbinātību, un ieguldīt arodmaģībā un mūžizglītības programmās;

43. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada GIP Komisija aicina dalībvalstis aizsargāt vai veicināt ilgāka termiņa ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā; tomēr norāda, ka dalībvalstīm ar jau tā ierobežotu budžetu nav pietiekamu līdzekļu, lai sasniegtu šo mērķi;

44. uzsver, cik svarīga atsevišķām dalībvalstīm pašreizējā kontekstā ir aktīva darba politika; aicina minētās dalībvalstis paplašināt aktīvas darba tirgus politikas segumu un uzlabot efektivitāti;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Kvalitatīvas darbavietas un algas — ražīguma un izaugsmes virzītājspēks

45. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību augstajam bezdarba līmenim nelabvēlīgā situācijā esošās grupās, piešķirot prioritāti piekļuvei un integrācijai darba tirgū un piekļuves un integrācijas politikas saskaņošanai, jo nodarbinātība ir sekmīgas integrācijas pamats;

46. atgādina, ka pienācīgas algas ir svarīgas ne tikai sociālajai kohēzijai, bet arī stabila atveseļošanās procesa un produktīvas ekonomikas saglabāšanai; aicina Komisiju izpētīt dalībvalstu ieviestās minimālo algu sistēmas ietekmi saistībā ar atšķirību darba samaksā mazināšanu; aicina Komisiju rīkot konferenci par Eiropas minimālo algu sistēmu;

47. pauž bažas par to, ka darba tirgus reformas daudzās dalībvalstīs nav spējušas samazināt nedrošu darbavietu īpatsvaru; norāda, ka 50 % no visām 2014. gadā radītajām darbavietām bija pagaidu darbavietas; norāda, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju vēl joprojām pastāv nodarbinātu personu nabadzība un ka 50 % no visiem darba meklētājiem, lai izrautu viņus no nabadzības, nepietiek tikai ar darbavietas nodrošināšanu, un ka tas arī nepalielina produktivitāti; aicina dalībvalstis atzīt nodarbinātības kvalitāti par vienu no prioritātēm un risināt darba tirgus segmentācijas problēmu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka darba tirgus reformas veicina labāku un ilgtspējīgāku nodarbinātību un ir virzītas uz to, lai samazinātu segmentāciju, uzlabotu neaizsargāto grupu iekļaušanu darba tirgū, sekmētu dzimumu līdztiesību, mazinātu nodarbināto personu nabadzību un nodrošinātu atbilstīgu sociālo aizsardzību visiem darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātām personām;

48. uzskata, ka dalībvalstis var radīt darbavietas tikai tad, ja tirgus nodrošina šo iespēju, ja tās var paļauties uz kvalificētu darbaspēku, ja darba tirgus ir pietiekami elastīgs, ja darbaspēka izmaksas kopā ar algām atbilst produktivitātei, ja sociālās aizsardzības sistēmas veicina darba pievilcību un ja regulējums ir samērīgs un pamatots ar pierādījumiem;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt savus centienus, lai ES novērstu sociālo dempingu, kas būtiski kaitē iesaistītajiem darba ņēmējiem un dalībvalstu labklājības sistēmām; turklāt aicina iesaistīt sociālos partnerus visos šo centienu līmeņos;

50. atzinīgi vērtē iniciatīvu saistībā ar Eiropas platformu nedeklarēta darba novēršanai; atkārtoti aicina dalībvalstis nodrošināt, lai personām, kuras noslēgušas nedrošus darba līgumus, vai pašnodarbinātām personām tiktu nodrošinātas pamattiesības un atbilstīga sociālā aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz darba un privātās dzīves saskaņošanu; aicina Komisiju apzināti risināt papildu problēmas, ko rada nepilna laika darba vai pagaidu nodarbinātība un fiktīva pašnodarbinātība;

51. pauž nožēlu par to, ka nav gandrīz nekādas informācijas par radīto darbavietu kvalitāti vai ilgtspēju, jo īpaši attiecībā uz sieviešu nodarbinātību, ņemot vērā sieviešu pārmērīgo pārstāvētību nepilna darba laika darbā, jo viņām ir grūtības saskaņot darbu ar privāto dzīvi;

52. uzskata, ka ES konkurētspējas uzlabošanai ir īpaši svarīgi sasniegt reindustrializācijas mērķus un ka patiesas Eiropas rūpniecības politikas atjaunošana varētu sekmēt izaugsmi un radīt jaunas augstas kvalitātes darbavietas;

53. pauž nožēlu, ka, atsaucoties uz bezdarba rādītājiem, nav pienācīgi ņemti vērā citi faktori, piemēram, aizvien pieaugošie ekonomiski neaktīvu personu skaits, mobilitātes un migrācijas rādītāji;

Jauniešu bezdarbs un darbaspēka mobilitāte

54. atzinīgi vērtē jauniešu bezdarba rādītāju samazināšanos, bet norāda, ka tie joprojām ir satraucoši augsti, un ne vienmēr tie ir pamatoti ar jaunu darbavietu radīšanu; uzsver, ka ir palielinājies arī nodarbinātības nedrošums un nepietiekama nodarbinātība un ka 43 % jauniešu strādā nedrošos darba apstākļos vai ar piespiedu nepilna laika darbu līgumu, vai arī kā fiktīvi pašnodarbinātie;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

55. aicina Komisiju ierosināt Eiropas satvaru, ar ko ievieš obligātas prasības, atbilstīgi kurām ir jāīsteno garantijas jauniešiem un konkrēti pasākumi sabiedrības informētības palielināšanai; aicina dalībvalstis efektīvi izmantot pieejamos budžeta līdzekļus un nekavējoties īstenot garantijas jauniešiem, un nodrošināt, ka tās ir pieejamas arī nelabvēlīgākā sociālajā situācijā esošiem jauniešiem; aicina saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas vidusposma pārskatīšanu un atbilstīgi SDO ieteikumiem nodrošināt pienācīgus budžeta līdzekļus; norāda, ka SDO ir aprēķinājusi, ka jauniešu bezdarba problēmas novēršanai ir vajadzīgs EUR 21 miljards;

56. mudina Komisiju papildus Padomes 2014. gada marta ieteikumam par stažēšanās kvalitātes sistēmu ierosināt jaunu kvalitātes sistēmu, lai novērstu strādājošo jauniešu diskrimināciju un ekspluatāciju;

57. aicina dalībvalstis padarīt darba tirgu iekļaujošāku attiecībā uz personām, kurām ir tādi ģimenes pienākumi kā bērnu audzināšana un ģimenes locekļu aprūpe; tādējādi aicina veikt pasākumus, kuri sekmē darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, kā daļu no Eiropas pusgadā ierosinātajām darba tirgus reformām;

58. atkārtoti aicina dalībvalstis ieguldīt mūžizglītības, profesionālās izglītības un arodmācību iespējās; aicina veikt valstu mūžizglītības sistēmu novērtējumu kā daļu no Eiropas pusgada stratēģijām darba tirgus reformu jomā;

59. uzsver, ka saskaņā ar Komisijas datiem, neraugoties uz augsto bezdarba līmeni, ES ir divi miljoni brīvu darbavietu un 2013. gadā tikai 3,3 % no visiem ekonomiski aktīvajiem iedzīvotājiem strādā citā dalībvalstī, un tas joprojām liecina par zemu mobilitātes līmeni salīdzinājumā ar ASV vai Japānu; atgādina, ka atšķirības darba mobilitātes līmenī, kas krīzes vismagāk skartajās dalībvalstīs sasniedz pat 10 % procentpunktus, var novērst, izmantojot arī EURES platformas instrumentus; pauž nepārtrauktu atbalstu brīvas pārvietošanās principam;

60. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt valsts nodarbinātības dienestu atbilstīgu darbību, lai vienkāršotu un veicinātu darba meklēšanu ārvalstīs;

61. ņemot vērā to strādājošo, jo īpaši jauniešu, skaitu, kuri tagad atstāj savu izcelsmes valsti un darba meklējumus dodas uz citu dalībvalsti, ir steidzami jāizstrādā atbilstīgi pasākumi, lai garantētu, ka visiem strādājošajiem ir nodrošinātas sociālās un darba tiesības; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk uzlabot ES darba mobilitāti, izmantojot tādus instrumentus kā EURES, vienlaikus ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī saglabājot algas un sociālos standartus; aicina visas dalībvalstis izstrādāt sociālo un nodarbinātības politiku, lai nodrošinātu vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgu samaksu vienā un tajā pašā darbavietā atbilstīgi principiem, kas garantē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, jo īpaši saistībā ar dzimumu līdztiesību;

62. atgādina ES mērķus dzimumu līdztiesības jomā, jo īpaši mērķi līdz 2020. gadam panākt 75 % nodarbinātības līmeni sievietēm un vīriešiem un par 20 miljoniem samazināt to iedzīvotāju skaitu, kuriem draud nabadzība;

63. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu saistībā ar bērnu kopšanas atvaļinājumu, lai veicinātu vienlīdzīgu darba apstākļu nodrošināšanu sievietēm un vīriešiem, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka ES iedzīvotāji strauji noveco, radot draudus, ka dalībvalstis nākotnē nespēs saglabāt nepieciešamos sociālos pakalpojumus; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot plašāku politiku, kas veicinātu ES demogrāfisko pieaugumu, vai nu stimulējot dzimstības rādītājus, vai imigrāciju;

64. pauž nožēlu, ka ES ieviestie taupības pasākumi, kuru mērķis bija atjaunot ieguldītāju uzticēšanos, ir pasliktinājuši nodarbinātības un sociālos apstākļus, palielinot bezdarbu, nabadzību un nevienlīdzību;

65. aicina dalībvalstis uzlabot sadarbību visos līmeņos starp uzņēmumiem un izglītības iestādēm;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Apņēmīgs aicinājums īstenot ES sociālo dimensiju un konvergenci

66. atkārtoti brīdina par sociāli ekonomiskajām problēmām, ar ko tagad saskaras Savienība, jo īpaši dažas dalībvalstis, un draudiem ilgtspējībai un stabilas izaugsmes potenciālam, ko rada reģionālās konverģences procesa apturēšana; atgādina, ka vairāk nekā 122 miljoniem ES iedzīvotāju draud nabadzība vai sociālā atstumtība, tostarp nodarbinātu personu un bērnu nabadzība; norāda uz aprēķiniem, kas liecina, ka patlaban 19 % bērnu ES draud nabadzība, un uzstāj, ka šādi rādītāji nav pieņemami un tie nekavējoties jāsamazina; aicina Komisiju turpināt ES izstrādāt sociālo dimensiju; atzinīgi vērtē Komisijas darbu pie ekonomikas un monetārās savienības sociālā pīlāra, kā daļu no procesa, lai sociālo dimensiju iekļautu pašreizējā ekonomiskās pārvaldības mehānismu struktūrā, un aicina turpināt šo darbu, lai veicinātu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu īstenošanu;

67. pauž nožēlu, ka nav skaidri ne definēta absolūtā nabadzība, kas ir aktuāla problēma daudzās ES valstīs, ne arī tās rādītāji;

68. atgādina Komisijai, ka atbilstīgi LESD 9. pantam nodarbinātības un sociālajai politikai, lai tā veicinātu Eiropas tiesību aktu kopumu sociālajā jomā, būtu jāattiecas uz visām Eiropas politikas jomām; prasa Komisijai izpildīt savas saistības un apvienot Eiropas pusgada un stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus;

69. norāda, ka sociālā aizsardzība un sociālā politika, jo īpaši bezdarbnieku un minimālā ienākuma pabalsti un progresīvā nodokļa piemērošana, sākotnēji palīdzēja mazināt ekonomikas lejupslīdes dziļumu un stabilizēja darba tirgu un patēriņu; tomēr uzsver, ka sociālos stabilizatorus kā korekcijas faktoros plaši izmanto tās EMS dalībvalstīs, kuras ir pieredzējušas negatīvus ekonomikas satricinājumus; uzsver, ka sociālā aizsardzība un sociālā politika ir dalībvalstu kompetencē;

Sociālie stabilizatori

70. norāda, ka 2013. gada ziņojumā par nodarbinātību un sociālo situāciju ES Komisija uzsvēra sociālās aizsardzības izdevumu kā garantijas pret sociālajiem riskiem nozīmi; atgādina, cik svarīgi ir šādi automātiski stabilizatori, lai mazinātu asimetriskus satricinājumus, nepieļautu labklājības valstu līdzekļu pārmērīgu noplicināšanu un tādējādi stiprinātu visas EMS ilgtspēju; aicina Komisiju savā KVAI iekļaut norādi par to, cik svarīgi ir dalībvalstīs saglabāt stingrus automātiskos stabilizatorus, ņemot vērā to īpašo nozīmi sociālās kohēzijas saglabāšanā, kā arī iekšējā pieprasījuma un ekonomikas izaugsmes veicināšanā; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot Zaļo grāmatu par automātiskiem stabilizatoriem eurozonā;

71. ņem vērā Komisijas mērķi “padarīt ES tiesību aktus vieglākus, vienkāršākus un ar mazākām izmaksām, no kā ieguvēji būs pilsoņi un uzņēmumi”; uzsver, ka reglamentējošo šķēršļu likvidēšana nedrīkstētu ierobežot ne Eiropas tiesību aktu kopumu sociālajā jomā saistībā ar arodveselību un darba drošību, darba ņēmēju informēšanu un uzklauššanu, ne SDO pamatkonvencijas, ne Eiropas Sociālo hartu un tiem būtu jāņem vērā sociālo partneru autonomija atbilstīgi Līguma noteikumiem; mudina Komisiju censties aizsargāt strādājošas grūtnieces un sievietes, kas strādā pēcdzemdību periodā;

Sociālie rādītāji

72. atzinīgi vērtē to, ka GIP pievienotajā Vienotajā nodarbinātības ziņojumā ir ietverts nodarbinātības un sociālās politikas rezultātu pārskats; aicina Komisiju izpētīt, vai šie rādītāji ir pietiekami, lai varētu rūpīgi analizēt dalībvalstīs pastāvošo sociāli ekonomisko situāciju; uzsver, cik svarīgi ir izprast mājāsaimniecību ienākumu un pieaugošas ienākumu nevienlīdzības dinamiku un sekas; pauž nožēlu, ka vairākums šā gada rezultātu datu ir novecojuši; aicina Komisiju politikas izstrādē vairāk izmantot šo pārskatu; aicina sagatavot sīku pārskatu par dalībvalstu izvēli dažādās politikas jomās un attiecīgajiem rezultātiem; aicina Komisiju veikt savas rīcības apjoma un tās efektivitātes novērtējumu, lai nodrošinātu, ka tie tiek pilnīgi ņemti vērā, izstrādājot konkrētai valstij adresētos ieteikumus;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

73. uzsver, ka nodarbinātības un sociālajiem jautājumiem jāpiešķir līdzvērtīga nozīme makroekonomiskajiem jautājumiem Eiropas pusgada procedūrā;

74. aicina noteikt lielāko nelīdzsvarotību makroekonomiskajā un makrosociālajā jomā ES un eurozonas tautsaimniecībās un, pamatojoties uz to, Eiropas pusgada laikā izstrādāt KVAI, tostarp pasākumus, kas ir jāveic, lai tuvinātu darba un sociālos standartus;

Nabadzība un sociālā atstumtība

75. pauž nožēlu, ka gada izaugsmes pētījumā un vienotajā nodarbinātības ziņojumā nav minēti pasākumi vai politiskais satvars, kas ir jāņem vērā, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi nabadzības mazināšanas jomā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas pusgadā šim mērķim tiks pievērsta lielāka uzmanība;

76. uzsver nepieciešamību piemērot tiesību aktu kopumu sociālajā jomā, horizontālo sociālo klauzulu un protokolu par vispārējās nozīmes pakalpojumiem;

77. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja aicinājumu dalībvalstīm noteikt minimālo algu, lai ES samazināt nabadzību; aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu, kuras mērķis būtu dalībvalstīs noteikt minimālo algu; uzsver, ka atsevišķām dalībvalstīm ir jānosaka minimālās algas apmērs, kam būtu jāatbilst konkrētajai sociāli ekonomiskajai situācijai attiecīgajā dalībvalstī;

78. pauž nožēlu, ka Komisijas pieejā, kas paredzēta dzimumu nevienlīdzības apkarošanai, profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošana tiek uzskatīta galvenokārt par sievietes skarošu problēmu; norāda, ka pasākumi, kas vērsti uz to, lai veicinātu profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošanu vīriešiem un sievietēm, ir būtiski svarīgi darbavietu radīšanai, un tie tieši ietekmē radīto darbavietu kvalitāti; norāda, ka kvalitatīvas bērnu aprūpes pieejamība par pieņemamu cenu joprojām ir nopietns šķērslis profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošanai, un tāpēc aicina Komisiju, analizējot galveno nodarbinātības un sociālo rādītāju rezultātu apkopojumu, pievērst uzmanību šim rādītājam;

79. aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm, nekavējoties novērst satraucošo bērnu nabadzības līmeņa pieaugumu visā ES, ieviešot ilgtermiņa un visaptverošus pasākumus un ņemot vērā labākās prakses piemērus dažās dalībvalstīs, jo īpaši pasākumus nolūkā palielināt valsts atbalstu pārtikas nodrošināšanai skolām, un īstenot trīs pīlāru Komisijas ieteikumu "Ieguldījums bērnos", kas ir iekļauts sociālo ieguldījumu tiesību aktu kopumā;

80. norāda uz to, ka parādu krīzes dēļ parādās jaunas nabadzības formas, piemēram, nodarbinātu personu nabadzība, ko izraisa dažādas grūtības, piemēram, grūtības atmaksāt hipotekāro aizdevumu vai augstās enerģijas cenas, kas rada enerģētisko nabadzību, un šo grūtību rezultātā arvien vairāk cilvēku tiek izlikti no mājokļa, viņu mājokļi tiek atsavināti vai cilvēki ir spiesti dzīvot uz ielas; iesaka Komisijai un dalībvalstīm īstenot integrētu politiku, kas atbalsta sociālos mājokļus un mājokļus par pieņemamu cenu, efektīvu profilakses politiku, kas vērsta uz to gadījumu skaita samazināšanu, kad cilvēki tiek izlikti no mājokļiem, un politiku, kas risina problēmas saistībā ar enerģētisko nabadzību, ņemot vērā labākās prakses piemērus dažās dalībvalstīs, kā arī beigt uzskatīt bezpajumtniekus par noziedzniekiem, par ko liecina ziņojumi no dažām dalībvalstīm; aicina Komisiju nekavējoties uzsākt ES rīcības plānu par bezpajumtniecību, ko Parlaments jau vairākkārt ir pieprasījis un ko pieprasīja arī citas ES iestādes, lai palīdzētu dalībvalstīm atrisināt steidzamo problēmu bezpajumtniecības jomā, kas strauji kļūst arvien aktuālāka;

81. aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju, lai palīdzētu dalībvalstīm izskaust bezpajumtniecību, īstenojot integrētu politiku un veicot atbilstīgus sociālos ieguldījumus;

82. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt steidzamus pasākumus, lai risinātu bezpajumtniecības problēmu; norāda, ka pašreizējā galējā nabadzība un sociālā atstumtība ir pamattiesību pārkāpums, un vairumā dalībvalstu tas kļūst arvien izplatītāks; aicina Komisiju ierosināt konkrētus mehānismus, lai uzraudzītu un atbalstītu dalībvalstu centienus izskaust bezpajumtniecību, kā Parlaments to pieprasīja 2011. gada 14. septembra un 2014. gada 16. janvāra rezolūcijā par ES bezpajumtniecības stratēģiju;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

83. aicina Komisiju novērtēt, vai daudzgadu finanšu shēmas vidusposma pārskata laikā ir iespējams palielināt Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām;

Pensiju un veselības aprūpes sistēmu ilgtspēja

84. aicina nodrošināt cenas ziņā pieejamus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus bērnu un apgādājamo personu aprūpes jomā, lai ļautu jo īpaši sievietēm atgriezties darbā un veicinātu darba un privātās dzīves saskaņošanu;

85. atgādina Komisijai, ka nolūkā nodrošināt pensiju ilgtspējību, drošību un atbilstību ir nepieciešama pensiju reforma, līdz ar kuru ir jāveic politikas darbības, kas: attīsta nodarbinātības iespējas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem, lai nodrošinātu ilgtspējīgu pensiju sistēmu; ierobežo stimulus priekšlaicīgas pensionēšanās shēmām un citiem darba dzīves pārpras pārtraukšanas veidiem; atļūdzina laiku, kas pavadīts, aprūpējot bērnus vai apgādājamus ģimenes locekļus; attīsta nodarbinātības iespējas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem; garantē mūžizglītības pieejamību visu vecumu darba ņēmējiem un bezdarbniekiem; veicina veselīgas vecumdienas darbavietā, ņemot vērā veselības un drošības fiziskus un psihosociālus riskus; ievieš nodokļu atvieglojumu politiku, kas rada stimulu atlikt aiziešanu pensijā; un atbalsta aktīvas un veselīgas vecumdienas; uzsver, ka pensiju reformām ir vajadzīga valstu politiskā un sociālā kohēzija un tās var būt veiksmīgas tikai tad, ja tās tiks apspriestas ar sociālajiem partneriem un jaunākām un vecākām personām, kā arī tieši iesaistītajām iedzīvotāju grupām; aicina dalībvalstis pilnībā ņemt vērā Parlamenta viedokli par Zaļo un Balto grāmatu saistībā ar pensijām,

86. ņem vērā Komisijas ieteikumu reformēt veselības aprūpes sistēmas, lai tās pildītu savus mērķus — nodrošināt vispārēju piekļuvi kvalitatīvai aprūpei, tostarp piekļuvi medikamentiem par pieņemamām cenām, jo īpaši medikamentiem, kas palīdz glābt dzīvību, un nodrošināt veselības aprūpes darbinieku tiesību ievērošanu; norāda, ka krīzes rezultātā dažām dalībvalstīm nav izdevies nodrošināt pilnīgu publiskās veselības apdrošināšanas sistēmas segumu; aicina Komisiju iesniegt konkrētus ieteikumus, kā novērst šo situāciju; aicina turpināt reformas, lai netiktu apdraudēta veselības infrastruktūras kvalitāte un pieejamība cenas ziņā;

87. norāda, ka Komisija ir atzinusi veselības aizsardzības un sociālās aprūpes nozares par tādām, kam ir būtisks izaugsmes potenciāls un kas ir izšķirīgas ieguldījumu jomas, veidojot ilgtspējīgu ekonomiku; aicina Komisiju ziņot par iniciatīvu izstrādes gaitu stratēģijas “Eiropa 2020” ietvaros attiecībā uz ieguldījumiem veselības aizsardzības un sociālās aprūpes nozarēs saistībā ar kvalitatīvu nodarbinātību;

88. aicina stiprināt un attīstīt efektīvus veselības profilakses noteikšanas instrumentus, piemēram, “laba veselība vecumdienās”, lai uzlabotu dzīves kvalitāti un vienlaikus samazinātu valsts veselības aprūpes sistēmas izdevumus par medicīnisko aprūpi un medikamentiem dzīves pēdējos gados;

Taisnīgākas darbaspēkam piemēroto nodokļu sistēmas

89. uzsver, ka nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās vairāk ietekmēs cilvēkus ar zemu darba atalgojumu un otros pelnītājus un ka šī problēma vēl joprojām ir aktuāla; aicina Komisiju ņemt vērā SVF 2013. gada oktobra nodokļu pārskatu, kurā ir norādīts, ka pastāv iespēja piemērot labākus un progresīvākus nodokļus;

90. norāda, cik svarīgi ir samazināt darbaspēka nodokļus, jo īpaši zemu atalgotiem un mazkvalificētiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, kā arī citām neaizsargātām grupām, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju sistēmu ilgtspējību; aicina dalībvalstis atvieglot darbaspēkam uzliktos nodokļus un uzlikt lielāku patēriņa, kapitāla un vides nodokli, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā iespējamo resursu pārdales ietekmi;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

Eiropas pusgada demokrātiskās leģitimitātes uzlabošana

91. pauž nopietnas bažas par to, cik maza ietekme Eiropas pusgadā ir valstu parlamentiem, kā arī sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām uz ekonomisko un sociālo prioritāšu noteikšanu, uzraudzību un īstenošanu; atgādina aicinājumu ES un valstu līmenī vairāk un strukturēti iesaistīt pilsonisko sabiedrību un sociālos partnerus, lai nodrošinātu Eiropas pusgada leģitimitāti, izstrādājot konkrētas pamatnostādnes;

92. aicina iesaistīt valstu parlamentus un vietējās un reģionālās iestādes nacionālo reformu programmu izstrādāšanā un īstenošanā, izmantojot arī daudzlīmeņu pārvaldību;

93. mudina Komisiju vairāk iesaistīt sociālos partnerus GIP sagatavošanā un vispārīgāk noteikt sociālo partneru uzdevumu Eiropas pusgada procesā;

94. atgādina par aicinājumu Iestāžu nolīgumā paredzēt Parlamenta iesaisti gada izaugsmes pētījuma un ekonomikas politikas un nodarbinātības pamatnostādņu izstrādē un apstiprināšanā;

o

o o

95. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0069

Vienotā tirgus pārvaldība 2015. gada Eiropas pusgada ietvaros

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par vienotā tirgus pārvaldību 2015. gada Eiropas pusgadā (2014/2212(INI))

(2016/C 316/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014) 0902),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2014. gadu” (COM(2013) 0800) un Komisijas 2013. gada 13. novembra ziņojumu “Vienots tirgus izaugsmei un nodarbinātībai: analīze par izdarīto un atlikušajiem šķēršļiem dalībvalstīs” (COM(2013)0785),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 28. novembra ziņojumu “Stāvoklis vienotā tirgus integrācijā 2013. gadā — materiāls Gada izaugsmes pētījumam 2013. g.” (COM(2012)0752),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 8. jūnija paziņojumu “Vienotā tirgus labāka pārvaldība” (COM(2012)0259),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 19. marta paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei novērtējums” (COM(2014)0130),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu “2014. gada Eiropas pusgads: ieteikumi konkrētām valstīm — veidojam izaugsmi” (COM(2014)0400),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu “II vienotā tirgus akts — kopā jaunai izaugsmei” (COM(2012) 0573),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumu “Akts par vienoto tirgu: divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairogt uzticēšanos — kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi” (COM(2011)0206),
- ņemot vērā *Mario Monti* 2010. gada 9. maija ziņojumu Eiropas Komisijas priekšsēdētājam “Jauna stratēģija vienotajam tirgum — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības (IMCO) komitejas uzdevumā sagatavoto 2014. gada septembra pētījumu “Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū”,
- ņemot vērā IMCO komitejas uzdevumā sagatavoto 2014. gada septembra pētījumu “Rādītāji vienotā tirgus darbības izvērtēšanai — Eiropas pusgada vienotā tirgus pilāra veidošana”,
- ņemot vērā IMCO komitejas uzdevumā sagatavoto 2014. gada septembra pētījumu “Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības ieguldījums izaugsmei”,

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā 2014. gada jūlijā publicēto vienotā tirgus rezultātu apkopojumu tiešsaistē,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 20. un 21. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2014. gada 25. un 26. septembra sanāksmē notikušās debates par stratēģiju “Eiropa 2020” izaugsmei un nodarbinātībai,
 - ņemot vērā 2013. gada 7. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vienotā tirgus pārvaldību ⁽¹⁾, kā arī pasākumus, ko tās izpildei Komisija pieņēma 2013. gada 8. maijā,
 - ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2014. gada Eiropas pusgada ietvaros ⁽²⁾, kā arī pasākumus, ko tās izpildei Komisija pieņēma 2014. gada 28. maijā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2014. gada prioritāšu īstenošana ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A8-0018/2015),
- A. tā kā saistībā ar stratēģijas “Eiropa 2020” pārskatīšanu tās termiņa vidusposmā vienotais tirgus un digitālais vienotais tirgus (DVT) būtu jāvērtē kā divi galvenie līdzekļi, ar ko var no jauna aktivizēt ekonomikas izaugsmi un kvalitatīvu darbvietu radīšanu ES, vienlaikus nodrošinot, ka tas papildina tradicionālākus izaugsmes stimulus, tādus kā pētniecībai, attīstībai un inovācijai, mācībām un izglītībai paredzēto investīciju veicināšana, un īpašu uzmanību pievēršot MVU vajadzībām;
- B. tā kā vienotā tirgus stratēģija ir īstenojama ar holistisku pieeju, ņemot vērā gan iedzīvotājiem, gan patērētājiem, gan MVU svarīgus aspektus un uzsverot vienotā tirgus prioritātes visās politikas jomās, lai panāktu, ka tiek pilnībā izveidots funkcionējošs vienotais tirgus, kas darbojas kā ekonomikas atveseļošanās un ilgtspējīgas izaugsmes katalizators;
- C. tā kā Eiropas pusgadā kā dažādo ES politikas jomu horizontāla prioritāte ir jānodrošina vienotā tirgus stingrāka pārvaldība, saglabājot nepieciešamo līdzsvaru starp ekonomisko, sociālo un vides aspektu, un ir jāpanāk, ka kvalitatīvāk tiek transponēts, īstenots un pildīts vienotā tirgus regulējums, lai tas darbotos gan praktiski, gan ekonomiski, ievērojami samazinot pienākumu neizpildes procedūras ilgumu;
- D. tā kā ar vienotā tirgus pārvaldību Eiropas pusgadā un atbilstīgajiem konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem (KVAI) ir aizsākts ļoti konstruktīvs process virzībā uz konkurētspējīgāku Eiropu, kas rada kvalitatīvas darbvietas un ar taisnīgu izaugsmi vairāk piesaista investorus;
- E. tā kā vienotā tirgus veidošana oficiāli sākās pirms 20 gadiem, taču tas vēl nav pilnībā izveidots, galvenokārt tādēļ, ka dalībvalstis nav pilnībā transponējušas vai īstenojušas Savienības tiesību aktus;
- F. tā kā vienotā tirgus stratēģijai ir vajadzīga konsekventa un apņēmīga pieeja, un tā ir jāpaskaidro, pamatojoties uz holistisku pieeju un uz pragmatisku un vispusīgu plaša mēroga vienošanos, ko atbalsta visas dalībvalstis un ES iestādes; tā kā spēcīga vadība, saistības un koordinēšana, ko īsteno visas ES iestādes, sevišķi Komisijas un Padomes priekšsēdētāji, un precīzi noteikta dalībvalstu politiskā atbildība, sadarbība un solidaritāte vēl arvien ir vajadzīga, lai pilnībā īstenotu ar vienoto tirgu saistīto regulējumu un nodrošinātu tā izpildi, kā arī lai padarītu vienoto tirgu ticamāku un panāktu lielāku uzticēšanos gan pašam tirgum, gan tā pārvaldībai;
- G. tā kā ir daudz instrumentu, galvenokārt konkrētu rādītāju, ar ko Eiropas pusgadā izvērtēt vienotā tirgus ekonomisko darbību, tomēr šo instrumentu izmantošana līdz šim nav nepārprotami ietekmējusi politiku;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0130.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0038.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- H. tā kā būtu jādara viss iespējams, lai ne vien garantētu, ka tiesību akti ir saprotami, vienkārši, iedarbīgi un izpildāmi, bet arī lai izveidotu prognozējamu un stabilu sistēmu, uz kuras pamata varētu izvērtēt, kā reāli darbojas tiesību akti vienotā tirgus jomā;
- I. tā kā ir vajadzīgs labi funkcionējošs un efektīvs vienotais tirgus, kura pamatā ir ļoti konkurētspējīga sociālā tirgus ekonomika, jo tas veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju, piesaistītu investīcijas, veicinātu sociālo kohēziju un radītu darbvietas, tā stimulējot Eiropas ekonomikas atlabšanu; tā kā integrētāks vienotais tirgus, kurā ir godīgāka konkurence un kuram ir spēcīgāks rūpnieciskais pamats, ir viena no pašām svarīgākajām prioritātēm Komisijas 2015. gada darba programmā; tā kā dalībvalstīm un ES ir kopīgi jāizstrādā Eiropas rūpniecības politika, ņemot vērā šajā jomā pēdējos gados jau paveikto un pievērtoties stratēģiski nozīmīgām nozarēm, cita starpā arī tādēļ, lai sasniegtu darba programmā noteiktos mērķus; tā kā vienotais tirgus ir jāveido, arī pienācīgi ņemot vērā gan iedzīvotāju, gan patērētāju, gan uzņēmumu vajadzības un nodrošinot, ka ierosinātās politikas nostādnes var sniegt papildu ieguvumus Eiropas iedzīvotājiem un citām ieinteresētajām personām;
- J. tā kā vienotajam tirgum Eiropas pusgadā ir jāpievērš vairāk uzmanības, un tas ir jādara tādēļ, lai labāk izmantotu vienotā tirgus izaugsmes un nodarbinātības potenciālu, lai vienotā tirgus ciešāku integrāciju padarītu par Eiropas rūpniecības stratēģijas svarīgāko elementu, lai labāk sniegtu informāciju par vienotā tirgus labvēlīgo ietekmi un lai iedzīvotāji un uzņēmumi varētu pilnībā izmantot tā sniegtās priekšrocības;
- K. tā kā dalībvalstis ir apņēmušās līdz 2014. gada beigām pilnībā izveidot iekšējo enerģijas tirgu un 2015. gadā integrēt tajā enerģētikas ziņā izolētās teritorijas (tā dēvētās “enerģijas salas”);
- L. tā kā pilnībā integrēts iekšējais enerģijas tirgus ir nepieciešams, lai Savienība sasniegtu vispārējos mērķus, ko noteikusi attiecībā uz drošu un ilgtspējīgu energoapgādi, un tas ir ļoti svarīgs Savienības globālajai konkurētspējai, ekonomikas izaugsmei un jaunu darbvietu radīšanai, kā atzīts II vienotā tirgus aktā un stratēģijā “Eiropa 2020”,

I. Eiropas pusgada vienotā tirgus pīlāra veidošana

1. atkārtoti aicina Komisiju uzlabot vienotā tirgus pārvaldību, šajā nolūkā izstrādājot analītisku instrumentu kopumu, kas Eiropas pusgada vienotā tirgus pīlāra kontekstā ļautu precīzāk izvērtēt vienotā tirgus ekonomiskās un normatīvās darbības rezultātus; uzskata, ka šāds analītisks instruments varētu būt noderīgs, izstrādājot KVAI, gada izaugsmes pētījumu (GIP), Eiropadomes norādījumus dalībvalstīm, kā arī valstu rīcības plānus, kuru mērķis ir īstenot vienotā tirgus pamatnostādnes;
2. uzsver nozīmi un pievienoto vērtību, kāda ir iepriekšējo gadu vienotā tirgus integrācijas ziņojumiem, kuri palīdzēja noteikt vispārējās prioritātes, ko Komisija izklāstījusi gada izaugsmes pētījumā, un sekmēja KVAI sagatavošanu saistībā ar Eiropas pusgadu; tāpēc pauž nožēlu, ka nav sagatavots vienotā tirgus integrācijas ziņojums par 2015. gadu;
3. nožēlu par nesagatavoto vienotā tirgus integrācijas ziņojumu pauž arī tādēļ, ka tas netika iesniegts laikā, kad Parlaments un Komisija ir iesaistījušies īpašu rādītāju izstrādē, ar kuriem novērtēt iekšējā tirgus integrāciju un visas iespējamās priekšrocības, kādas sniegtu turpmāka mērķorientēta integrācija izaugsmei svarīgākajās jomās; tāpēc aicina strādāt vēl intensīvāk, lai nodrošinātu jau ieviesto noteikumu labāku īstenošanu un izpildi;
4. aicina Komisiju precizēt 2015. gada izaugsmes pētījuma restrukturizāciju un paskaidrot, kāpēc tā nav publicējusi papildinošu pētījumu par vienotā tirgus integrācijas pašreizējo gaitu attiecībā uz nozīmīgākajām jomām, kurām ir vislielākais izaugsmes potenciāls; prasa Komisijai publicēt vismaz tos datus, kas apkopoti par vienoto tirgu, lai ar tiem papildinātu šī gada GIP;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

5. aicina Komisiju pēc iespējas drīz 2015. gadā iesniegt ziņojumu par vienotā tirgus integrācijas gaitu, lai šādā ziņojumā varētu nospraust vienotā tirgus pilāra mērķus 2015. gada Eiropas pusgadā; tomēr uzsver, ka nākotnē būs jāpārskata ziņojuma sagatavošanas termiņš; uzskata, ka maksimālas ietekmes panākšanai, tostarp saistībā ar KVAI, šāds ziņojums ir jāpublicē kopā ar GIP;
6. mudina Komisiju katru gadu iesniegt obligātu ziņojumu ar mērķi uzraudzīt vienotā tirgus darbību saistībā ar Eiropas pusgada norisi un sniegt analīzi par vienotā tirgus integrācijas gaitu nozīmīgākajās jomās, kurām ir vislielākais izaugsmes potenciāls; aicina Komisiju saistībā ar GIP noteikt politikas prioritātes, kas palīdzētu pilnībā izmantot vienotā tirgus izaugsmes potenciālu un likvidēt vēl palikušos šķēršļus, kuri kavē turpmāku integrāciju;
7. atzīmē 2015. gada izaugsmes pētījumā pausto atbalstu integrētam vienotajam tirgum, kas patērētājiem piedāvā tādas pašas iespējas, kādas viņiem ir mītnes valsts tirgū, un uzsver, ka patērētājiem tiešsaistē nedrīkst būt mazāk tiesību kā viņiem tiek piedāvāts tradicionālajos tirgos;
8. uzsver 2015. gada izaugsmes pētījumā konstatēto, proti, ka Eiropas konkurētspējas palielināšanas nolūkā ir jānovērs nepamatoti apgrūtinājošais regulējums, jo īpaši attiecībā uz MVU, kā arī jāuzlabo finansējuma pieejamība un jānodrošina kvalitatīvs ieguldījums pētniecībā un inovācijā;
9. atzīmē iespējamus ieguvumus, kas izriet no GIP izklāstītās pārvaldes modernizācijas, un to, kā šāda modernizācija var palīdzēt novērst birokrātiju un regulatīvos šķēršļus, šādi palīdzot uzņēmumiem un iedzīvotājiem, jo Eiropā palielinātos konkurence, nodarbinātība un izaugsme;
10. prasa īstenot visaptverošu vienotā tirgus pārvaldības sistēmas reformu, nodrošinot stingrāku uzraudzību un novērtēšanu attiecībā uz to, lai regulējums būtu pareizi, laicīgi un efektīvi īstenots un piemērots; uzsver, ka vienotais tirgus ir jānosaka par Eiropas pusgada trešo pilāru, tā nodrošinot, ka ir iekļautas skaidri noteiktas prioritātes, kuras attiecas uz reālo ekonomiku, un ka ES ir arī pilnībā ievēroti subsidiaritātes un proporcionalitātes principi;
11. aicina Komisiju pilnībā rēķināties ar izaugsmei un kvalitatīvu darbvietu radīšanai svarīgākajām jomām, kuras ir nozīmīgas 21. gadsimtam atbilstoša ES vienotā tirgus veidošanai, kuras Komisija jau ir noteikusi un kuras sīkāk analizētas 2014. gada pētījumā "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū", un tās cita starpā ir: pakalpojumi, digitālais vienotais tirgus, sevišķi e-komercija, patērētāju aizsardzības *acquis*, publiskais iepirkums un koncesijas, kā arī brīva preču aprīte; turklāt aicina Komisiju nodrošināt, lai vienotais tirgus būtu pilnībā izveidots transporta un enerģētikas jomā;
12. uzskata, ka ir jādefinē integrēta vērtēšanas sistēma, kura apvieno dažādas metodes, kas ļauj skaitliski izvērtēt vienotā tirgus darbību (piemēram, salikti rādītāji, sistemātisks indikatoru kopums un nozaru instrumenti), un kurai ir jāklūst par Eiropas pusgada neatņemamu sastāvdaļu; uzsver — lai noteiktu vienotā tirgus integrācijas pakāpi un veicinātu tā ciešāku integrāciju galvenajās prioritārajās jomās, būtu jāapsver, kurš varētu būt pats svarīgākais vienotā tirgus integrācijas indikators un kāds būtu ar to saistītais mērķis;
13. aicina Komisiju ieviest metodoloģiju, kas būtu jāizmanto, nosakot kvantitatīvus mērķus attiecībā uz administratīvā sloga samazināšanu Eiropas līmenī; norāda, ka dažās dalībvalstīs ir gūta pozitīva pieredze, nosakot neto samazinājuma mērķus, lai panāktu, ka pazeminās ar atbilstības nodrošināšanu saistītās izmaksas; prasa, lai šī metodoloģija tiktu izvērtēta, īstenojot Komisijas jauno iniciatīvu, kas vērsta uz administratīvā sloga samazināšanu;
14. norāda — vērtējot ekonomisko ietekmi uz vienoto tirgu, Eiropas pusgadā būtu aktīvāk jācenšas panākt, ka tiek izsmeltoši sniegta vajadzīgā informācija par izmantoto metodoloģiju un datiem, tā garantējot iegūto rezultātu ticamību un iespēju tos salīdzināt, ka ir identificēta saikne ar attiecīgajiem izpildes (*ex post*) novērtējumiem un ka ir norādīts, kuri novērtējumam vajadzīgie dati trūkst;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

15. atkārtoti pieprasa ieviest procedūras, kas nodrošinātu pienācīgu Eiropas Parlamenta līdzdalību ekonomikas pārvaldības ciklā, nosakot kārtību, kādā Parlaments un Padome apstiprina citus stingrākai vienotā tirgus pārvaldībai nepieciešamus pasākumus, sevišķi pasākumus tajās jomās, kurās saskaņā ar LESD 294. pantā noteikto parasto likumdošanas procedūru jau ir pieņemts Savienības tiesiskais regulējums;

16. pauž nožēlu, ka KVAI nav pienācīgi saskaņoti ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem; tādēļ prasa apņēmīgāk pārvaldīt un koordinēt valstu un ES politikas nostādnes un arī turpmāk īstenot konkrētus pasākumus, kas nepieciešami, lai stiprinātu vienoto tirgu un izmantotu tā sniegtās iespējas veicināt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un konkurētspēju un radīt vairāk darbvieta, jo īpaši jauniešiem;

17. uzskata, ka ir jāpanāk, lai dalībvalstu parlamenti uzņemtos nopietnāku atbildību par KVAI; mudina dalībvalstis nodrošināt Komisijai iespēju iepazīstināt dalībvalstu parlamentus ar KVAI, pirms vēl Padome tos ir pieņēmusi; turklāt aicina dalībvalstis parādīt nopietnāku apņemšanos īstenot tām adresētos ieteikumus un cītīgi transponēt ES mērķus, nosakot savus mērķus valsts līmenī; ņemot to vērā, uzskata, ka dalībvalstīm katru gadu būtu izsmēloši jāziņo par to, kā ir īstenoti tām adresētie ieteikumi, kuri attiecas uz vienotā tirgus jomām; vēlreiz atgādina, ka ir prasījis, lai Komisija ziņotu Parlamenta atbildīgajai komitejai par pasākumiem, kas veikti, cenšoties nodrošināt KVAI sekmīgu īstenošanu, un par to, cik lielu progresu līdz šim ir izdevies panākt; aicina dalībvalstis paskaidrot Parlamenta atbildīgajai komitejai, kāpēc netiek īstenoti KVAI;

18. atbalsta to, ka KVAI 2014. gadā kā svarīgākais elements ir akcentēta nepieciešamība likvidēt nepamatotus ierobežojumus un šķēršļus, kas kavē pieeju tādām pamatnozārēm kā mazumtirdzniecība, e-komercija un pakalpojumi uzņēmumiem; mudina attiecīgās dalībvalstis ļoti rūpīgi apsvērt šos ieteikumus un vispirms nevilcinoties novērst tieši šos šķēršļus, kuri kavē vienotā tirgus izaugsmi;

19. prasa, lai nākamajos KVAI, kas tiks sagatavoti Eiropas pusgada posmā, vēl spēcīgāk un vēl stingrāk nekā līdz šim būtu akcentēti vienotā tirgus integrācijas ziņojuma secinājumi;

20. pauž nožēlu, ka Komisija līdz šim nav noteikusi vienotā tirgus veicināšanu par vienu no prioritātēm saistībā ar Eiropas pusgadu; aicina Komisiju noteikt, ka vienotā tirgus un jo īpaši to pasākumu pārvaldība, kas vērsta uz nodarbinātību, izaugsmi un konkurētspēju, ir būtisks visu secīgo Eiropas pusgada procesa posmu elements; atgādina Komisijai, ka īsts vienotais tirgus ievērojami sekmētu ekonomikas izaugsmi un darbvieta radīšanu ES; prasa izmantot šīs jaunās sistēmas sniegto iespēju un pēc iespējas pamatīgāk izvērst izaugsmei svarīgākās jomas, kā arī I un II vienotā tirgus aktā iekļautos pasākumus, turklāt uzsver, ka ir jāņem vērā jautājumi, kas ir aktuāli un svarīgi iedzīvotājiem;

21. uzsver, ka politikas nostādnes ES, dalībvalstīm, reģioniem, pašvaldībām, sociālajiem partneriem un ieinteresētajām personām ir jāīsteno un jāizstrādā ar integrētu pieeju, lai sekmētu sociālās tirgus ekonomikas turpmāku attīstību;

22. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionus nodrošināt, ka pilnībā tiek izmantoti ES fondi 2007.–2013. gadam; atzīmē, ka dalībvalstīm un reģioniem ir izdevība savas politikas nostādnes un ieguldījumu 2014.–2020. gadā pielāgot nozarēm, kurās ir lielāka izaugsme un tiek radīts vairāk darbvieta, jo īpaši jauniešiem (piemēram, tādām nozarēm kā digitālais vienotais tirgus, enerģētika, pakalpojumi un zaļā ekonomika), un ka tām ir arī izdevība reāli un kvalitatīvi ieguldīt pētniecībā, izstrādē un inovācijā, lai visiem iedzīvotājiem būtu pieejama tīkla infrastruktūra;

II. Neizmantotais vienotā tirgus potenciāls izaugsmei svarīgās jomās

23. atgādina, ka vienotais tirgus ir viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina izaugsmi un nodarbinātību, un bez tā nevarēs sasniegt gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei paredzētās stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus; tomēr norāda, ka tā potenciāls daudzējādā ziņā joprojām netiek izmantots;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

24. atgādina, ka stratēģijā "Eiropa 2020" ir noteiktas trīs prioritātes:

- veidot ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācija,
- veicināt resursu izmantošanas ziņā efektīvāku, videi saudzīgāku un konkurētspējīgāku ekonomiku,
- sekmēt ekonomiku, kurā ir augsts nodarbinātības līmenis un kura nodrošina augstu sociālās un teritoriālās kohēzijas līmeni;

25. atzinīgi vērtē Komisijas 2015. gada GIP ietverto jauno pieeju, ar ko saskaņoti tiek veicināti ieguldījumi Eiropas Savienībā, lai palielinātu iekšējo pieprasījumu un sekmētu konkurētspējīgāku ekonomiku; ir pārliecināts — lai mērķi būtu pēc iespējas vērienīgāki, par prioritāriem ir jānosaka ieguldījumi, kas rosina veidot digitālo ekonomiku, un par prioritāti ir jāklūst arī konkurētspējīgāka iekšējā tirgus veidošanai sadarbībā ar dalībvalstīm;

26. ir ļoti nobažījies par privāto investīciju apjoma samazināšanos Eiropā un par privāto investoru neuzticēšanos, kas rada nevēlēšanos investēt līdzekļus, jo īpaši tādēļ, ka nav veiktas strukturālas reformas, trūkst uz izaugsmi orientētas ES stratēģijas, turklāt vienotajā tirgū vēl arvien nav likvidēti šķēršļi, kuri kavē izaugsmi tādās jomās kā e-komercija; aicina dalībvalstis aktīvi atbalstīt investīciju plānu un veikt iemaksas Eiropas Stratēģisko investīciju fondā, papildinot no ES budžeta un EIB piešķirtās summas, lai rosinātu privāto sektoru investēt un sniegtu tam nepieciešamos norādījumus;

27. aicina Komisiju, dalībvalstis, reģionus un visas ieinteresētās personas galveno uzmanību pievērst reālajai ekonomikai, plānojot un izstrādājot investīciju politiku, kas savukārt piesaistīs privātās investīcijas; turklāt aicina ieguldīt līdzekļus apmācībā, kas palīdz gan iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem apgūt digitālajam laikmetam vajadzīgās prasmes, tostarp jaunākās tehnoloģijas enerģētikas nozarē, panākot sviras efektu, jo veidojas globāls digitālais tīkls, tiek atbalstīta izglītība un kvalitatīva pētniecība un inovācija un tiek panākts stabils vienotā tirgus veidošanas progress transporta nozarē, kas savukārt ļauj mums kļūt par pasaules lielvarām līdzvērtīgiem konkurentiem;

28. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot MVU tiesisko regulējumu, ņemot vērā MVU spējas radīt darbvietas; prasa maksimāli izmantot programmā COSME piedāvātās iespējas, ne vien veicinot uzņēmējdarbību Eiropā, bet arī nodrošinot, ka MVU ir vieglāk pieejams gan finansējums, gan ES un pasaules tirgus;

29. uzsver, ka ieguldījums jāsasaista ar inovāciju un uzņēmējdarbību, maksimāli palielinot iespējas, ko rada digitālā ekonomika un digitālā sabiedrība, un attīstot gudru rūpniecības politiku Eiropā; norāda, ka šis ieguldījums būtu jāveic, jo īpaši ņemot vērā MVU, kuriem ieguldījuma līdzekļi ir visgrūtāk pieejami, un ar konkrētiem pasākumiem jāatbalsta jaundibinātie uzņēmumi, sociālā uzņēmējdarbība un inovācija kā nākotnes darbvietu avots jauniešiem;

30. uzsver, ka ar konkrētiem pasākumiem ir jāatjauno uzņēmējdarbības gars Eiropā, tā nodrošinot vieglāk pieejamus kredītus MVU, jo īpaši tiem MVU, kuri saistīti ar svarīgākajām jomām; tāpat pieprasa veicināt banku nodrošinātajam finansējumam alternatīvus finansēšanas veidus;

31. aicina dalībvalstis apņēmīgāk orientēt savu ekonomiku uz inovācijām un izaugsmi, jo tas palīdzēs mums sagatavoties nākotnes uzdevumiem un prasībām digitālajā laikmetā; norāda, ka tas arī padarīs mūsu uzņēmumus novatoriskākus un palielinās to reaģēšanas spēju pasaules tirgū, jo īpaši tad, ja pilnībā tiek iekļautas IKT;

Digitālais vienotais tirgus

32. uzskata, ka ir enerģiskāk jāveido digitālais vienotais tirgus, kā norādīts 2015. gada izaugsmes pētījumā, jo tam ir izšķiroša nozīme, lai sekmētu izaugsmi, radītu kvalitatīvas darbvietas, saglabātu Eiropas ekonomikas spēju konkurēt pasaules tirgū un sniegtu priekšrocības gan uzņēmumiem, gan patērētājiem; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt vērienīgu Eiropas e-pārvaldības rīcības plānu 2016.–2020. gadam, kas nodrošinātu turpmāku atbalstu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

33. uzsver, ka bez investīcijām, cita starpā arī platjoslas tīklos, nevar sasniegt svarīgākos mērķus un īstenot galvenos uzdevumus tādā svarīgā jomā kā digitālais tirgus; iesaka būtisku topošā EUR 315 miljardu investīciju plāna daļu atvēlēt mērķtiecīgām un stratēģiskām investīcijām digitālajā nozarē; turklāt norāda, ka tādu elementu mijiedarbība kā plašs tīkla pārklājums un liels to iedzīvotāju un uzņēmumu īpatsvars, kuriem ir IKT lietošanas prasmes, ir faktori, kas svarīgi īsta digitālā vienotā tirgus izveidošanai; aicina ES un dalībvalstis par prioritāti noteikt investīcijas digitālo tīklu infrastruktūrā, kā arī uzņēmumu un iedzīvotāju apmācībā par digitālo līdzekļu lietošanu;

34. uzskata, ka sadrumstalotība un juridiskās noteiktības trūkums ir galvenās problēmas šajā jomā un ka ir jānovērš arī spēkā esošā ES regulējuma nekoncekventa īstenošana dalībvalstīs;

35. norāda, ka pētījumā "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū" sniegtā informācija liecina — pateicoties pilnībā izveidotam digitālajam vienotajam tirgum, laikposmā līdz 2020. gadam IKP varētu palielināties vēl par 0,4 % (EUR 520 miljardi 2014. gada cenās) un nodarbinātības līmenis varētu paaugstināties par aptuveni 0,1 %, kas nozīmē, ka līdz 2020. gadam būtu radīts vairāk nekā 223 000 jaunu darbvieta; uzskata, ka netraucētai e-komercijai, investīcijām platjoslas infrastruktūrā un jaunu tehnoloģiju (piemēram, 4G un 5G) izmantošanai ir izšķiroša nozīme, lai izstrādātu digitālus risinājumus, jo tiem ir vajadzīgs ātrs un efektīvs pieslēgums tīklam; uzskata — lai līdz 2015. gadam pilnībā izveidotu digitālo vienoto tirgu, ir būtiski svarīgi pieņemt gan vispārējo ES datu aizsardzības pamatsistēmu, gan direktīvu par tīklu un informācijas drošību; prasa ieguldīt līdzekļus, lai novērstu nevienlīdzīgo platjoslas un 4G tīklu pieejamību ES;

36. uzsver, ka pastāv saikne starp pārdošanas apjoma palielināšanos tiešsaistē un IKP pieaugumu uz vienu iedzīvotāju, tādēļ mudina sekmīgāk nodrošināt patiesi pārrobežu e-komerciju un mākoņdatošanu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi likvidēt sadrumstalotību, ko rada 28 digitālie tirgi, garantēt vispārēju tīkla pieejamību un nodrošināt, lai par DVT stūrakmeņiem kļūtu drošība tīklā un patērētāju uzticēšanās, jo bez tās tiešsaistes tirgus nevar pastāvēt;

37. uzsver, ka pētījuma "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū" dati liecina — panākot progresu e-pārvaldības jomā, varētu ietaupīt EUR 100 miljardus gadā; prasa, lai dalībvalstis mērķtiecīgāk un enerģiskāk modernizētu savu valsts pārvaldes sistēmu un tā nodrošinātu, ka iedzīvotāji un uzņēmumi aizvien vairāk dokumentu var iesniegt elektroniski, izmantojot tiesības, ko tiem garantē vienotais tirgus, sevišķi pārrobežu mērogā;

38. uzsver, ka ir vajadzīgs tāds ES vienotā tirgus regulējums, kas spēj darboties digitālā laikmeta apstākļos, un tas nozīmē, ka ir jāievieš vienotā tirgus regulējums attiecībā uz tiešsaistes maksājumiem, ir jāizstrādā droši e-risinājumi visas Eiropas mērogā (piemēram, e-rēķini un elektroniskais paraksts), ir jāveic intelektuālā īpašuma tiesību reforma un attiecīgā gadījumā ir jāprecizē prasības PVN jomā, lai panāktu uzticēšanos e-komercijai, sniegtu Eiropas patērētājiem kvalitatīvāku informāciju par viņu tiesībām un garantētu, ka tiešsaistē ES patērētājiem ir pieejams tāds pats aizsardzības līmenis, kāds tiem parasti ir nodrošināts tradicionālajā tirgū;

39. uzsver, ka jaunākā ekonomikas pārvaldības regulējuma pārskatīšana ir lieliska izdevība rosināt dalībvalstis vēl enerģiskāk veidot digitālo vienoto tirgu, kas nozīmē ne vien izaugsmi un nodarbinātību, sevišķi MVU sektorā un jauniešu vidū, bet arī uz nākotni orientētu un mūsdienīgu Eiropas Savienību;

40. uzskata, ka dalībvalstīm ir enerģiskāk jācenšas modernizēt savu valsts pārvaldi, nodrošinot iedzīvotājiem un uzņēmumiem vairāk digitālo pakalpojumu, kas ir labāk pieejami, samazinot izmaksas un palielinot efektivitāti, sekmējot valsts pārvaldes iestāžu pārrobežu sadarbību un ieviešot attiecīgu sadarbības regulējumu;

41. uzsver, ka elektroniskā identifikācija un uzticamības pakalpojumi ir būtiski, lai palielinātu e-komercijas apjomu un uzlabotu tās kvalitāti, tā cenšoties panākt izaugsmi; tādēļ aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai līdz 2016. gada 1. jūlijam īstenotu regulu par elektronisko darījumu veikšanu iekšējā tirgū;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

42. par absolūtu prioritāti uzskata nepieciešamību pilnveidot Savienībā digitālo līdzekļu lietošanas prasmes;

Brīva preču aprīte

43. uzskata, ka vēl arvien nav izmantotas visas tās priekšrocības, ko efektivitātes, izaugsmes un darbvieta radīšanas ziņā iedzīvotājiem un uzņēmumiem nodrošina preču, kapitāla un pakalpojumu brīva aprīte un personu brīva pārvietošanās;

44. atkārtoti pauž atbalstu visaptverošiem tirdzniecības un investīciju nolīgumiem, kas palīdzētu radīt darbvieta Eiropas darba ņēmējiem un būtu šim mērķim atbilstoši, kas būtu izdevīgi tieši ES iedzīvotājiem un pavērtu jaunas iespējas ES uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), un kas nodrošinātu, ka tiek ievēroti augstie ES sociālie, vides un patērētāju aizsardzības standarti, jo tie ir jaunu izaugsmes iespēju priekšnoteikums; pauž pārliecību, ka Parlamentam ir jāpiedalās sarunās par vienotā tirgus *acquis* un ka, lemjot par spēkā esošo tiesību aktu grozīšanu vai jaunu tiesību aktu pieņemšanu, ir pilnībā jārespektē Parlaments kā līdztiesīgs likumdevējs;

45. aicina dalībvalstis veidot spēcīgāku vērtības ķēdi pārrobežu ražošanā, jo tas ir viens no galvenajiem faktoriem, kurš veicina konkurētspēju un izaugsmi, nodrošina darbvieta radīšanu un palīdz likvidēt tirdzniecības šķēršļus tajās nozarēs, kas ir salīdzinoši plašas, taču nepietiekamas integrācijas dēļ nespēj maksimāli izmantot vienotā tirgus piedāvātās priekšrocības;

46. prasa stingrāk uzraudzīt šķēršļus preču vienotajā tirgū;

Pakalpojumi

47. uzsver, ka stratēģijā "Eiropa 2020" būtu jāiekļauj konkrēti politikas pasākumi, kuru mērķis ir novērst šķēršļus to pakalpojumu nozarēs, kam piemērojama Pakalpojumu direktīva (piemēram, finanšu pakalpojumu jomā), un ka izteiktāk ir jāuzsver vienotā tirgus ciešāka integrācija;

48. uzsver, ka vēl nav izmantots iespaidīgais izaugsmes potenciāls pakalpojumu nozarē — saskaņā ar pētījumu "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū", tas varētu nodrošināt ieguvumus, kuru vērtība būtu no EUR 337 miljardiem līdz EUR 637 miljardiem;

49. tā kā pakalpojumu nozarei ir viens no lielākajiem izaugsmes potenciāliem ES, ir enerģiskāk jāveic pasākumi, kuru mērķis ir palielināt konkurētspēju šajā nozarē, arī mazumtirdzniecībā, un jāvienkāršo tiesību akti, kas piemērojami uzņēmumiem, jo īpaši MVU; uzsver, cik liela nozīme ir tam, ka tiek garantēti visiem patērētājiem, ģimenēm un uzņēmumiem pieejami sabiedriskie pakalpojumi;

50. uzskata, ka būtu jāpanāk spēcīgāka patērētāju aizsardzība, jānodrošina lielāka izvēle un spēcīgāka konkurence finanšu pakalpojumu jomā, īpašu uzmanību pievēršot dažādu patērētāju, arī visneaizsargātāko patērētāju, atšķirīgajām vajadzībām; uzskata, ka būtu jāvairo patērētāju spēja orientēties finanšu pakalpojumu klāstā, ņemot vērā to, ka var rasties nopietnas neskaidrības par finanšu produktiem un ka tas var radīt problēmas individuāliem patērētājiem un vienotajam tirgum;

51. atkārtoti norāda, ka ir jāsāk rīkoties vēl enerģiskāk, lai apkarotu krāpšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu, un tādēļ prasa piešķirt lielāku nozīmi labai nodokļu pārvaldībai Eiropas Savienībā gan privātajā, gan valsts sektorā; uzsver, ka pētījumā "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū" ir norādīts — veicot tādas pasākumus kā elektronisko rēķinu standartizēšana un pārrobežu nodokļu sistēmu saskaņošana, varētu ietaupīt EUR 9 miljardus gadā; atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja paziņojumu par automatisku informācijas apmaiņu par dalībvalstu fiskālo lēmumu pieņemšanu; uzsver nepieciešamību pastiprināt un uzlabot nodokļu sistēmu koordināciju, lai nepieļautu negodīgu konkurenci un tirgus izkropļojumus, kā arī nodrošinātu iespēju vienlīdzību vienotajā tirgū;

52. atzinīgi vērtē Komisijas konstatējumu 2015. gada GIP, proti, ka "ir svarīgi cīnīties pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, lai nodrošinātu taisnīgumu un lai dalībvalstis varētu iekasēt nodokļu ieņēmumus, kas tām pienākas";

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

53. joprojām ir pārliecināts — lai stimulētu inovāciju, būtu jāpalielina kopējais pētniecībai un izstrādei paredzēto investīciju apjoms un šo investīciju kvalitāte, un norāda, ka dalībvalstu ieguldījumu apjoms ir atšķirīgs; atgādina Komisijai, ka ir jāizveido reāls vienotais tirgus zināšanu, pētniecības un inovācijas jomā un ka šāds tirgus ir vajadzīgs, lai pilnībā izveidotu Eiropas pētniecības telpu; uzsver, ka pašlaik 85 % no līdzekļiem, kas paredzēti inovācijai, tiek izmantoti tikai un vienīgi valsts līmenī, bez pārrobežu sadarbības, un tas neļauj pilnībā izmantot Eiropas mēroga pievienoto vērtību;

Publiskais iepirkums un koncesijas

54. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gadā ir pieņemtas direktīvas par publiskā iepirkuma procedūrām un par koncesijas līgumu piešķiršanu, kas ir ļāvušas modernizēt publisko iepirkumu ES, veicinot publiskā iepirkuma līgumu ilgtspēju; uzsver pievienoto vērtību, ko nodrošina direktīva par koncesijas līgumu piešķiršanu, kura jo īpaši veicina publiskā iepirkuma procedūru ātrāku norisi un padara tās pārredzamās, un piedāvā vairāk iespēju MVU, tā palīdzot pārvarēt ar minēto līgumu interpretāciju saistītās problēmas, garantēt juridisko noteiktību, elastīgumu un pārredzamību, kā arī veicināt ekonomikas infrastruktūras un kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu attīstību;

55. norāda, ka pilnībā un nevilcinoties ir jāpiemēro ES tiesību akti par publisko iepirkumu un koncesijām, lai uzlabotu investīciju un publisko izdevumu kvalitāti, efektivitāti un pārredzamību;

56. uzsver, ka tiesību akti par publisko iepirkumu un koncesijām ir pareizi un savlaicīgi jātransponē; uzsver publiskā iepirkuma nozīmi un inovācijas partnerību vērtību, jo tie ir galvenie gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes veicinātāji, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem ir jāpalīdz ar konkrētiem pasākumiem, kas veicina konkurētspēju un inovāciju;

Patērētāju aizsardzības acquis

57. pauž nožēlu, ka ES tiesību akti par patērētāju aizsardzību dalībvalstīs tiek ieviesti nevienmērīgi, tādēļ atšķiras gan patērētāju aizsardzības līmenis, gan tas, cik bargi un laicīgi tiek īstenoti piespiedu izpildes pasākumi; uzskata, ka līdz ar to nav iespējams panākt konsekvenci un pilnībā saskaņot tiesību aktu noteikumus vienās un tajās pašās nozarēs vai starp dažādiem tirdzniecības kanāliem;

58. aicina Komisiju panākt, ka nevilcinoties tiek īstenoti un pildīti tādi tiesību akti kā direktīva par patērētāju tiesībām un regulējums par strīdu alternatīvu izšķiršanu un strīdu izšķiršanu tiešsaistē, un vienlaikus nodrošināt administratīvā sloga samazināšanos; prasa, lai digitālajā laikmetā pārrobežu tirdzniecībā patērētājiem būtu nodrošināta pienācīga aizsardzība tāpat kā tradicionālajā tirgū un lai būtu nodrošināta spēcīgāka datu aizsardzība, jo tas palīdzētu patērētājiem vairāk iesaistīties pirkumiem tiešsaistē; norāda, ka ir svarīgi nodrošināt, lai būtu ievērotas patērētāju tiesības tiešsaistē, un ka ir vajadzīgi izmaksu ziņā pieejami un efektīvi iespējamo strīdu izšķiršanas mehānismi;

59. prasa veikt pasākumus, kas rosinātu ilgtspējīgu patēriņu, sevišķi attiecībā uz preču lietderīgās izmantošanas laiku, un kas palīdzētu apkarot darbības, kuru nolūks ir tīši saīsināt šo lietderīgās izmantošanas laiku; šajā sakarībā vēlas, lai Komisija izstrādātu saskaņotu rīcības plānu;

60. uzsver, ka direktīva par patērētāju tiesībām bija svarīgs solis ceļā uz to, lai nodrošinātu patērētājiem un uzņēmumiem lielāku juridisko noteiktību tiešsaistes darījumos, un ka tagad tā ir galvenais patērētāju tiesību aizsardzības instruments tiešsaistes pakalpojumu jomā;

61. norāda, ka vēl vairāk ieguvumu var nodrošināt, uzlabojot vienotā tirgus darbību, piemēram, ieviešot mehānismu patērētāju strīdu izšķiršanai tiešsaistē, kas, iespējams, ļautu ietaupīt aptuveni EUR 22 miljardus;

Enerģētika

62. aicina Komisiju nodrošināt funkcionējošu iekšējo tirgu enerģētikas nozarē, kurš ir pieejams bez diskriminācijas un kurā ir garantēts augsts patērētāju aizsardzības līmenis, kā arī atbilstoša starpsavienojumu jauda un sistēmu atbilstība;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

63. atkārtoti norāda, ka ir jāpanāk drošāka Eiropas energoapgāde, dažādojot energoavotus un enerģijas piegādes ceļus, un uzsver, ka vispirms ir pilnībā jāizveido iekšējais enerģijas tirgus un jāiekļauj tajā enerģētikas ziņā izolētās Savienības teritorijas jeb tā dēvētās “enerģijas salas”;

64. uzskata, ka dalībvalstīm steidzami ir jāsasniedz vismaz 10 % mērķis attiecībā uz elektroenerģijas starpsavienojumu jaudu (ideālā gadījumā sasniedzot 30 % līmeni), jo tas ir vajadzīgs, lai ātrāk varētu pabeigt iekšējā tirgus veidošanu, integrēt atjaunojamos energoresursus un garantēt drošu energoapgādi;

65. uzskata, ka gāzes un elektrības tirgu liberalizācijai ir būtiska nozīme, lai sniegtu vairāk iespēju patērētājiem, un aicina Komisiju savu ES iekšējā enerģijas tirgus politiku īstenot, galveno uzmanību pievēršot patērētājiem;

III. Vienotā tirgus integrācijas un pārvaldības instrumentu vērtēšanas mehānismi

66. atzīst, ka vienotā tirgus rezultātu apkopojums ir viena no labākajām uzraudzības un vērtēšanas metodēm, ko var izmantot, lai noteiktu, kā dalībvalstis pilda ar vienoto tirgu saistītos pienākumus, jo tas var rosināt dalībvalstis uzlabot savu sniegumu, sekojot veiksmīgāko dalībvalstu piemēram; tomēr uzsver, ka šajā rezultātu apkopojumā nav nodrošināti kvalitātes novērtējuma instrumenti; uzsver, ka ir būtiski uzlabot dialogu ar un starp dalībvalstīm, lai noteiktu, ar kādām grūtībām tām nākas saskarties, īstenojot vienotā tirgus tiesību aktus, un lai šīs problēmas risinātu; šajā sakarībā aicina Komisiju, saņemot attiecīgu lūgumu, labāk palīdzēt dalībvalstīm īstenot sarežģītos vienotā tirgus tiesību aktus;

67. uzskata, ka attiecībā uz vienotā tirgus normatīvo darbību varētu izstrādāt saliktu indikatoru, ar ko vērtēt nepietiekamu vienotā tirgus regulējumu, jo vienotā tirgus regulējuma trūkums ir papildu slogs iedzīvotājiem un uzņēmumiem pārrobežu darījumos; uzstāj, ka šis indikators būtu jāizmanto, lai sekmīgāk sagatavotu secinājumus, kas varētu pārtapt par ES iestādēm un dalībvalstīm adresētiem ieteikumiem politikas jomā;

68. ņem vērā ES digitālās programmas rezultātu apkopojumu, jo tas ir svarīgs instruments, kas ļauj noteikt, cik lielu progresu šajā jomā ir panākušas dalībvalstis; uzskata, ka saliktais indikators, ar ko vērtēt nepietiekamu vienotā tirgus regulējumu, būtu jāizstrādā, iekļaujot tajā arī ES digitālās programmas rezultātu apkopojumu;

69. aicina Komisiju apsvērt iespēju tiesību aktos, ko tā ierosina vienotā tirgus regulējumam, noteikt pienākumu sistemātiski pārskatīt to, kā tiesību akti tiek transponēti un ievēroti, cik tie ir efektīvi un cik lielā mērā piemēroti tajos noteikto mērķu sasniegšanai, nosakot arī šāda pārskata metodoloģiju un kritērijus; uzskata, ka šāda metodoloģija un kritēriji ļautu labāk izvērtēt ne tikai to, vai tiesību akti tiek pareizi transponēti, īstenoti un pildīti, bet arī to, vai un ciktāl šie tiesību akti palīdz sasniegt tajos noteiktos mērķus un cik tie šiem mērķiem ir atbilstoši;

70. atbalsta to, ka tiek veidots ilgtspējīgs vienotais tirgus, kura pamatā ir iekļaujoša, resursu izmantošanas ziņā efektīva un uz zināšanām balstīta ekonomika, cita starpā atbalstot arī pasākumus, kas veicina jebkādu inovāciju ilgtspējīgu tehnoloģiju jomā, kas līdzsvaro patērētāju un uzņēmumu intereses un kas palīdz pilnveidot neoficiālus vienotā tirgus problēmu risināšanas mehānismus (piemēram, SOLVIT), vienlaikus arī nodrošinot vairāk publiski pieejamas informācijas vienotajiem kontaktpunktiem, lai sabiedrība labāk zinātu, kā var panākt izaugsmi un nodarbinātību vienotajā tirgū;

71. konstatē, ka arvien vairāk tiek izmantoti portāli “Tava Eiropa” un “Tavs Eiropas padomdevējs”, un norāda, ka būtu jāpanāk, lai ikvienai personai, kas dzīvo, strādā, mācās kādā no ES dalībvalstīm un pārvietojas no vienas ES dalībvalsts uz citu, tajos būtu pieejama visa vajadzīgā informācija;

72. atzinīgi vērtē to, ka vidējais dalībvalstīs netransponēto tiesību aktu īpatsvars ir samazinājies līdz 0,6 %, kas ir mazāk par Eiropadomes pieņemto 1 % robežu, un tas ir labākais oficiāli reģistrētais rezultāts, kāds ir sasniegts kopš vienotā tirgus rezultātu apkopojuma izveidošanas; uzsver, ka nulles tolerances principam ES tiesību aktu transponēšanā ir jābūt neapstrīdamam noteikumam, kas jāievēro gan dalībvalstīm, gan Savienībai;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

73. norāda, ka ir jāpanāk pareiza ES tiesību aktu īstenošana un izpilde, jo tam ir izšķiroša nozīme, lai pabeigtu vienotā tirgus veidošanu; tādēļ aicina Komisiju mērķtiecīgi izmantot visas savas pilnvaras, lai šo mērķi sasniegtu, un mudina dalībvalstis un Komisiju strādāt vēl intensīvāk, lai nodrošinātu vienotā tirgus tiesību aktu izpildi un šo izpildi uzraudzītu, cita starpā regulāri veicot kontroles pasākumus, kā arī pastāvīgi analizēt ar īstenošanu saistītās problēmas un nodrošināt, lai tiesību akti būtu iedarbīgāki un lai plašāk un efektīvāk būtu izmantoti izpildes (*ex post*) novērtējumi; pieprasa ciešāk uzraudzīt patērētāju tiesību efektivitāti digitālajā vidē, jo īpaši ņemot vērā to, cik strauji šajā vidē var vairoties patērētāju tiesību aizsardzības aktu pārkāpumi;

74. tomēr atgādina, ka pienākumu neizpildes procedūrās ir atklājušies vairāki faktori, kas ierobežo spēju ātri identificēt un novērst ar īstenošanu un piemērošanu saistītos trūkumus vienotā tirgus regulējumā; aicina dalībvalstis efektīvāk sadarboties ar Komisiju, panākot ātrāku risinājumu attiecīgajās lietās;

75. atzīst, ka dažkārt tiesību aktus neizdodas īstenot, iespējams, tādēļ, ka ir bijuši sarežģījumi to sākotnējā sagatavošanas posmā; tāpēc uzsver, ka labāka regulējuma principi ir jāievēro visā gan primāro, gan sekundāro tiesību aktu likumdošanas procesā, nodrošinot pienācīgu apspriešanos un izmantojot ietekmes novērtējumus un īstenošanas rezultātu pārskatus;

76. turklāt uzstāj, ka būtu jādara viss iespējams, lai efektīvāk izmantotu pienākumu neizpildes procedūras gadījumos, kad ir pārkāpti Savienības tiesību aktu noteikumi vienotā tirgus jomā, un ka dalībvalstīm un Eiropadomei būtu jāturpina pilnveidot pienākumu neizpildes procedūras ikreiz, kad tiks pārskatīts Līgums par Eiropas Savienības darbību; tomēr uzskata, ka pienākumu neizpildes procedūrām vienmēr vajadzētu būt pēdējam līdzeklim un ka tās būtu jāuzsāk tikai tad, ja vairākas reizes nav izdevies īstenot saskaņošanas un korekcijas darbības;

o

o o

77. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un Eiropadomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0070

Cīņa pret bērnu seksuālo izmantošanu internetā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par bērnu seksuālu izmantošanu internetā (2015/2564(RSP))**

(2016/C 316/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām un tai pievienotos protokolus,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 47., 48. un 52. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2001. gada 23. novembra Konvenciju par kibernoziegumiem,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2007. gada 25. oktobra Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropola 2014. gada ziņojumu, kurā novērtēti organizētās noziedzības draudi internetā (iOCTA),
 - ņemot vērā ANO Bērna tiesību komitejas Vispārējo komentāru Nr. 14 (2013) par bērna tiesībām uz to, lai vispirms būtu ņemtas vērā viņa intereses,
 - ņemot vērā 2011. gada februārī pieņemto ES plānu par bērna tiesībām,
 - ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās" (COM(2008)0055),
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību,
 - ņemot vērā ES Stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai 2012.–2016. gadā, jo īpaši tās noteikumus par finansējuma piešķiršanu, kas ļautu izstrādāt vadlīnijas bērnu aizsardzības sistēmām un vadlīnijas par apmaiņu ar labāko praksi,
 - ņemot vērā 2015. gada 12. februāra plenārsēdes debates par cīņu pret bērnu seksuālu izmantošanu internetā,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā seksuāla vardarbība pret bērniem un bērnu seksuāla izmantošana, tostarp bērnu seksuālas izmantošanas materiāli, ir nopietns pamattiesību pārkāpums, jo īpaši attiecībā uz bērna tiesībām uz viņa labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību, kā tas noteikts ANO 1989. gada Konvencijā par bērna tiesībām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

⁽¹⁾ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- B. tā kā, veicot jebkādas pasākumus, lai cīnītos pret šiem nodarījumiem, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses, kā tas noteikts ES Pamattiesību hartā un ANO Konvencijā par bērna tiesībām;
- C. tā kā attiecībā uz tādiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem kā bērnu seksuāla izmantošana un bērnu seksuālas izmantošanas materiāli ir īstenojama vispusīga pieeja, kas nodrošina nodarījumu izmeklēšanu, likumpārkāpēju saukšanu pie atbildības, cietušo bērnu aizsardzību un šādas parādības izskaušanu;
- D. tā kā internetā bērni var būt īpaši apdraudēti, jo pastāv risks, ka viņi var paši piekļūt bērnu seksuālas izmantošanas materiāliem vai saņemt šādus materiālus no citiem, ka viņi var kļūt par kiberlencēju mērķi, ka viņus var iesaistīt vardarbību atainojošu materiālu apmaiņā, ka viņus var pazemot, iebiedēt vai mēģināt ļaunprātīgā nolūkā iedraudzēties ar viņiem; tā kā mobilo tehnoloģiju un interneta plašākas izmantošanas un pieejamības rezultātā bērnu neaizsargātība pret šādu risku ir palielinājusies;
- E. tā kā cīņa pret bērnu ļaunprātīgu izmantošanu internetā būtu jāiekļauj plašākā stratēģijā, kura īstenojama, lai izskaustu jebkādu seksuālu vardarbību pret bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu, jo to vēl arvien neattiecinā uz nodarījumiem tiešsaistē, bet gan galvenokārt uz noziedznieku tīkla un atsevišķu personu nodarījumiem, kas ar nolūku pastrādāti ārpus interneta vides;
- F. tā kā tiešsaistē seksuāla vardarbība var izpausties dažādi — jauniešus var pārliecināt vai piespiest nosūtīt vai publicēt nepārprotami seksuālus attēlus, kuros viņi ir redzami, piedalīties seksuālās darbībās ar tīmekļa kameras vai viedtālruna starpniecību vai iesaistīties seksuālās sarunās ar īsziņām vai tiešsaistē, un tas nozīmē, ka bērnu izmantotāji un kiberlencēji var piedraudēt, ka nosūtīs šādus attēlus, videoierakstus vai sarunu tekstu jauniešu draugiem un ģimenes locekļiem, ja viņi atteiksies turpmāk piedalīties šādās seksuālās darbībās; tā kā šādu attēlu un/vai videoierakstu izplatīšana var turpināties vēl ilgi pēc tam, kad seksuāla izmantošana ir beigusies, un tie būs ikvienam brīvi pieejami aplūkošanai tiešsaistē, tādēļ vienmēr pastāvēs risks, ka cietušie tiks atkārtoti vajāti un ka viņi tiks stigmatizēti;
- G. tā kā dalībvalstu veiktie pasākumi, kuru mērķis ir novērst nelikumīgu saturu tiešsaistē, ne vienmēr ir bijuši pietiekami efektīvi;
- H. tā kā tiem, kuru pienākums ir izmeklēt bērnu seksuālu izmantošanu tiešsaistē un saukt vainīgos pie atbildības, būtu jāveic izmeklēšanas darbības, kas cita starpā ir samērīgas, atbilst konkrētā nodarījuma būtībai un smagumam un ir saskaņā ar ES un dalībvalstu tiesību aktiem;
- I. tā kā jautājums par nepilngadīgo aizsardzību digitālajā pasaulē ir jārisina sadarbībā ar nozares uzņēmumiem, kuriem ir jāizrāda iniciatīva, uzņemoties daļu no kopīgās atbildības, un cita starpā jānodrošina bērnu, vecāku un skolotāju izglītošana, lai nepieļautu, ka nepilngadīgajiem ir pieejami nelikumīga satura materiāli;
- J. tā kā bērnu izmantošana un bērnu seksuāla izmantošana tiešsaistē pēc būtības ir starptautiska problēma, kura aptver simtiem dažādu valstu, uz kuru attiecas simtiem dažādu jurisdikciju un ar kuru cīnās simtiem dažādu tiesībsardzības iestāžu, tādēļ tai ir nepieciešams starptautisks risinājums; tā kā ir nopietni jāpievēršas cilvēku tirgoņiem, kas seksuālai izmantošanai tiešsaistē izmanto bērnus, kuriem nav juridiskas identitātes un kuri varasiestādēm tādēļ ir “neredzami”;
- K. tā kā, ņemot vērā nozieguma būtību un cietušo vecumu, vairumā gadījumu — krietni biežāk nekā citiem noziegumu veidiem — tiesībsardzības iestādēm jānodrošina netiek ziņots par to, ka bērni ir seksuāli izmantoti un cietuši no seksuālas vardarbības; tā kā tādēļ pieejamie dati par izdarīto noziegumu skaitu neatspoguļo patieso problēmas apmēru; tā kā saskaņā ar informāciju, ko par tīmekļa lapām, kurās ir pieejami bērnu ļaunprātīgas izmantošanas materiāli, sniegušas NVO, vairāk nekā 80 % no cietušajiem ir jaunāki par 10 gadiem; tā kā Starptautiskās interneta tiešo līniju asociācijas (*International Association of Internet Hotlines*) dati liecina, ka palielinās to bērnu skaits, kuri cietuši no seksuālas vardarbības, un ka palielinās ārkārtīgi cietusīgu un sadistisku vardarbības gadījumu skaits;
- L. tā kā aizvien vairāk likumpārkāpēju izmanto *Darknet* tīkla struktūru, kurā tie ir izveidojuši anonīmas kopienas ar slēptām diskusiju grupām, tīmekļa vietņu pakalpojumiem, sociālo tīklu platformām un glabāšanas pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas tieši ar bērnu ļaunprātīgas izmantošanas materiāliem, un tādēļ viegli ir iespējams seksuāli izmantot bērnus praktiski neizsekojamā veidā;
- M. tā kā daudzi kriminālnoziedznieki savu darbību nodrošina, veicot aizsardzības pasākumus (piemēram, izmanto šifrēšanu un citus līdzekļus), un tas nopietni apgrūrina tiesībsardzības iestāžu izmeklēšanas darbu;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- N. tā kā NVO sniegtā informācija liecina, ka par 513 komerciāliem bērnu seksuālas izmantošanas materiālu izplatīšanas zīmoliem 2012. gadā bija atbildīgi vien astoņi augstākā līmeņa izplatītāji un ka 2012. gadā 10 vispieprasītāko zīmolu bija saistīti tikai ar vienu augstākā līmeņa izplatītāju;
- O. tā kā Direktīva 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu dalībvalstīm bija jātransponē līdz 2013. gada 18. decembrim un tā kā līdz šim to pilnībā ir izdarījusi mazāk kā puse dalībvalstu,
1. stingri uzsver, ka aizsargāt bērnus un garantēt drošu vidi viņu attīstībai ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības un tās dalībvalstu uzdevumiem;
 2. ļoti stingri uzsver, ka ir jāgarantē bērnu tiesības un aizsardzība tiešsaistē un ka ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka jebkāds nelikumīgs saturs tiek nekavējoties dzēsts un par to tiek ziņots tiesībsardzības iestādēm un ka ir pietiekami daudz juridisko instrumentu, kas ļauj veikt izmeklēšanu un saukt pie atbildības likumpārkāpējus;
 3. uzskata, ka ir pienācīgi jāaizsargā bērnu personas dati tiešsaistē un ka bērni nepiespiestā un draudzīgā veidā ir jāinformē par riskiem, kas saistīti ar viņu personas datu izmantošanu tiešsaistē, un par šādas izmantošanas sekām; uzsver, ka datu aizsardzības reforma ieviešis nozīmīgas pārmaiņas, kas ļaus nodrošināt vēl spēcīgāku bērna tiesību aizsardzību tiešsaistē;
 4. uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša un Eiropas līmenī saskaņota pieeja, garantējot konsekventu politikas veidošanu un konsekventu rīcību tās īstenošanai, kas aptvertu ne vien cīņu pret noziedzību, bet arī pamattiesību, privātuma un datu aizsardzību, kibernetiķu aizsardzību un e-komerciju;
 5. uzskata, ka arī turpmāk ir jāveic pasākumi, lai apkarotu uzņēmējus jeb ļaunprātīgu iedraudzēšanos internetā (*cyber grooming*), un ka Komisijai kopā ar valstu valdībām, pilsonisko sabiedrību, sociālo mediju uzņēmumiem, vecākiem, skolotājiem, sociālajiem darbiniekiem, bērnu aizsardzības speciālistiem, pediatriem un jauniešu un bērnu organizācijām būtu aktīvi jāiesaistās darbībās, kuru mērķis ir palīdzēt labāk izprast šo jautājumu, izmantojot konkrētas vadlīnijas, nodrošinot labākās prakses apmaiņu un veidojot sociālās platformas sadarbībai un informācijas apmaiņai par šo jautājumu, jo tas ļautu identificēt iespējamus riskus un draudus bērniem;
 6. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt īstenot sabiedrības informēšanas kampaņu, iesaistot visus attiecīgos dalībniekus, lai nodrošinātu, ka bērni saprot, kāds risks ir iespējams tiešsaistē, un zina, kā rīkoties, un lai palīdzētu to saprast arī vecākiem un pedagogiem, tā garantējot bērnu drošību tiešsaistē, lai palīdzētu dalībvalstīm izstrādāt pasākumu programmas, kuru mērķis ir novērst seksuālu izmantošanu tiešsaistē, lai sekmētu izpratnes veicināšanas kampaņas par atbildīgu uzvedību sociālajos medijos un lai mudinātu lielākās meklētājprogrammas un sociālo mediju tīklus aktīvi rīkoties, garantējot bērnu drošību tiešsaistē;
 7. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai bērniem būtu labākas iespējas ziņot par ļaunprātīgu izmantošanu un lai viņi tās biežāk izmantotu, un arī lai atbildes rīcība, saņemot šādus ziņojumus, būtu sekmīgāka un to varētu plašāk īstenot, kā arī apsvērt iespēju izveidot sistemātiskus tiešas ziņošanas mehānismus; atbalsta uzticības tālruņa līniju izveidošanu bērniem, lai viņi varētu anonīmi ziņot par ļaunprātīgu izmantošanu;
 8. uzsver, ka starptautiskā sadarbība un transnacionālas izmeklēšanas darbības šajā jomā ir jāuzlabo, īstenojot sadarbības nolīgumus, un ka ir jāveido ciešāka sadarbība starp tiesībsardzības iestādēm, tostarp ar Eiropola un Eiropas Kibernoziedzumu centra (EC3) starpniecību, lai efektīvāk izmeklētu un likvidētu bērnu seksuālas izmantošanas noziedznieku tīklus un sauktu vainīgos pie atbildības, vienlaikus par prioritāti nosakot cietušo bērnu tiesības un drošību;
 9. šajā sakarībā atzinīgi vērtē iniciatīvu, kuru ES ir apņēmusies īstenot kopā ar 55 citām pasaules valstīm, kas apvienojušās Vispasaules aliansē pret bērnu seksuālu izmantošanu internetā, un kuras mērķis ir glābt vairāk cietušo bērnu, nodrošināt efektīvāku kriminālvajāšanu, palielināt informētību un panākt, lai tiešsaistē būtu pieejams krietni mazāk bērnu seksuālas izmantošanas materiālu; aicina Komisiju biežāk ziņot par to, cik rezultatīva ir šīs alianses darbība; aicina dalībvalstis īstenot šos ieteikumus valsts līmenī;
 10. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt un nostiprināt resursus, kas atvēlēti cietušo identificēšanai un cietušajiem vajadzīgo pakalpojumu sniegšanai, un prasa steidzami izveidot attiecīgas platformas un nostiprināt tās, kuras jau ir izveidojis Eiropols;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

11. aicina visas dalībvalstis īstenot Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus;
12. uzskata, ka attiecībā uz noziegumiem pret bērniem ir svarīgi lietot pareizu terminoloģiju, tostarp arī aprakstot attēlus, kuros redzama seksuāla vardarbība pret bērniem, un izmantot atbilstošu jēdzienu, proti, "bērnu seksuālas izmantošanas materiāls", nevis "bērnu pornogrāfija";
13. mudina dalībvalstis pienācīgi nodrošināt ar resursiem valsts kontaktpunktus, lai tie varētu ziņot par kriminālu un kaitīgu saturu un uzvedību internetā, kā noteikts Direktīvā 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu;
14. atgādina — dalībvalstīm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai cilvēkiem, kuri baidās, ka varētu pastrādāt ar seksuālu vardarbību un seksuālu izmantošanu saistītu noziegumu, attiecīgā gadījumā būtu pieejamas efektīvas intervences programmas vai pasākumi, kuru mērķis ir izvērtēt un novērst šādu noziegumu pastrādāšanas risku;
15. prasa nodrošināt dalībvalstu tiesībsardzības iestādes un Eiropu ar nepieciešamo finansējumu, cilvēkresursiem, izmeklēšanas pilnvarām un tehniskajās iespējām, lai šīs iestādes varētu nopietni pievērsties noziegumu izmeklēšanai, efektīvi īstenojot likumpārkāpēju vajāšanu un saukšanu pie atbildības, un cita starpā nodrošināt arī atbilstošu apmācību tiesu iestāžu un policijas vienību spēju veidošanai, un prasa arī izstrādāt jaunus augsto tehnoloģiju risinājumus, kas palīdzētu sekmīgāk analizēt bērnu ļaunprātīgas izmantošanas attēlu milzīgo apjomu, tostarp *Darknet* tīkla struktūrā slēptu materiālu, lai izsekotu likumpārkāpējus un sauktu viņus pie atbildības, tā garantējot bērnu drošību un tiesības;
16. ar bažām norāda, ka aizvien spēcīgāka un plašāka kļūst tendence tirgoties ar bērnu seksuālu izmantošanu internetā un ka cita starpā rodas aizvien jauni līdzekļi, ar kuriem tiek izplatīti bērnu ļaunprātīgas izmantošanas materiāli un slēgti attiecīgi darījumi, sevišķi *Deep Web* un *Darknet* tīkla struktūrā, un tas jo īpaši attiecas uz ļaunprātīgas izmantošanas straumēšanu tiešraidē par maksu; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis ciešāk sadarboties ar alternatīvu maksājumu sistēmu pārstāvjiem, lai noteiktu, kā uzlabot sadarbību ar tiesībsardzības iestādēm, un šajā nolūkā arī rīkot kopīgas mācības, kas ļautu labāk atpazīt tos maksāšanas procesus, kuri saistīti ar bērnu ļaunprātīgas izmantošanas materiālu komerciālu izplatīšanu;
17. prasa, lai tiesībsardzības iestādes, tiesu iestādes, IKT uzņēmumi, interneta pakalpojumu sniedzēji (IPS), interneta serveru pārvaldītāji (ISP), sociālo mediju uzņēmumi, banku nozare un NVO, tostarp jauniešu un bērnu organizācijas, īstenotu efektīvas partnerības pieeju un nodrošinātu likumīgu informācijas apmaiņu, tā garantējot, ka bērnu tiesības tiešsaistē tiek ievērotas un ir aizsargātas un ka jebkāds nelikumīgs saturs tiek nekavējoties dzēsts un par to tiek ziņots tiesībsardzības iestādēm, kurām savukārt būtu regulāri jāziņo par izmeklēšanas darbībām un par vainīgo saukšanu pie atbildības, kas attiecīgā gadījumā ir izdarīts, pamatojoties uz attiecīgo informāciju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē izpilddirektoru koalīcijas (*CEO Coalition*) veikumu, kas ir padarījusi internetu par bērniem labāku vidi, un arī to darbu, kuru veic Eiropas Finanšu koalīcija pret bērnu komerciālu seksuālu ekspluatāciju tiešsaistē (*EFC*);
18. uzsver, ka par nelikumīgu atzīts saturs internetā ir nekavējoties jādzēš, pamatojoties uz pienācīgu tiesas procesu; uzsver IKT, IPS un ISP darbības nozīmi, jo tie pēc atbildīgo tiesībsardzības iestāžu pieprasījuma var nodrošināt ātru un efektīvu nelikumīga satura dzēšanu internetā;
19. stingri iesaka dalībvalstīm, kas to vēl nav izdarījušas, transponēt Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu; tādēļ aicina Komisiju stingri raudzīties, lai direktīva būtu pilnībā un efektīvi īstenota, un savus secinājumus savlaicīgi darīt zināmus Parlamentam un tā atbildīgajai komitejai;
20. uzdod Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai arī turpmāk pārraudzīt Direktīvas 2011/93/ES īstenošanu un sagatavot ziņojumu par Direktīvas 2011/93/ES īstenošanu, tajā padziļināti analizējot politikas sistēmu, kas jau ir izveidota cīņai pret bērnu seksuālu izmantošanu, un par paveikto ziņot plenārsēdē;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0071

Organizācijas “ISIS/Da’esh” nesenie uzbrukumi un cilvēku, it īpaši asīriešu nolaupīšanas gadījumi Tuvajos Austrumos**Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par organizācijas “ISIS/Da’esh” nesensajiem uzbrukumiem un cilvēku, it īpaši asīriešu nolaupīšanas gadījumiem Tuvajos Austrumos (2015/2599(RSP))**

(2016/C 316/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas (UDHR) 18. pantu;
- ņemot vērā 1950. gada Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECHR) 9. pantu,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemtā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) 18. pantu,
- ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā 1992. gada ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irāku, Sīriju, Lībiju un Ēģipti, īpaši 2013. gada 10. oktobra rezolūciju par nesensajiem pret kristiešiem vērstas vardarbības un vajāšanas gadījumiem, jo īpaši *Maaloula* (Sīrija) un *Peshawar* (Pakistāna), un mācītāja *Saeed Abedini* lietu (Irāna) ⁽¹⁾, 2014. gada 18. septembra rezolūciju par stāvokli Irākā un Sīrijā un IS ofensīvu, tostarp minoritāšu vajāšanu ⁽²⁾ un 2015. gada 12. februāra rezolūciju par humanitāro krīzi Irākā un Sīrijā, jo īpaši saistībā ar “Islāma valsti” (IS) ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) paziņojumus par vardarbību un vajāšanu, kas Tuvajos Austrumos vērsta pret kristiešiem un citām kopienām, īpaši 2015. gada 16. februāra paziņojumu par galvu nociršanu 21 ēģiptiešu izcelsmes koptu kristietim Lībijā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Sīrijai un Irākai, kā arī *ISIS/Da’esh* draudu novēršanai paredzētās ES reģionālās stratēģijas elementiem,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2015. gada 25. februāra paziņojumu, kurā tā nosoda to, ka *ISIL* ir nolaupījusi vairāk nekā 100 asīriešus,
- ņemot vērā ANO 2014. gada 14. novembra ziņojumu “Baiļu varā — dzīve Sīrijā, kurā valda *ISIS*”, ko sagatavojuši Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas Arābu Republikas jautājumā,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta reliģiskās vai ticības brīvības jautājumos sagatavotos gada pārskatus un starpposma ziņojumus,
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0422.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0027.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0040.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- A. tā kā demokrātijas veicināšana un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi un tas ir vispārējais pamats attiecībās ar trešām valstīm;
- B. tā kā saskaņā ar starptautisko cilvēktiesību aktiem un jo īpaši Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantu katram cilvēkam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģijas brīvību; tā kā šīs tiesības ietver brīvību mainīt reliģisko piederību vai pārliecību un brīvību individuāli vai kopā ar citiem un publiski vai privāti paust savu reliģisko piederību vai pārliecību ar lūgšanām, rituālu vai ieražu ievērošanu un mācībām; tā kā ANO Cilvēktiesību komiteja uzskata, ka reliģijas vai pārliecības brīvība paredz visa veida pārliecību, tostarp teistiskas, neteistiskas un ateistiskas pārliecības aizsardzību;
- C. tā kā Eiropas Savienība ir vairākkārt paudusi apņemšanos iestāties par domas brīvību, apziņas brīvību un reliģijas vai pārliecības brīvību un uzsvērusi, ka valstu valdībām ir pienākums garantēt minēto brīvību ievērošanu visā pasaulē;
- D. tā kā ANO un citas starptautiskās organizācijas ir ziņojušas par to, ka *ISIS/Da'esh* un ar to saistīti grupējumi Sīrijā un Irākā plaši un smagi pārkāpj starptautiskās cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības, ka šie pārkāpumi jo īpaši vērsti pret etnisko un reliģisko minoritāšu grupām un cita starpā izpaužas kā mērķtiecīga nogalināšana, piespiešana mainīt ticību, cilvēku nolaupīšana, sieviešu un bērnu pārdošana, bērnu vervēšana pašnāvnieku bumbu sprādzienu rīkošanai, kā arī seksuāla un fiziska vardarbība un spīdzināšana; tā kā ir nopietnas bažas par to cilvēku labklājību, kuri ir iestrēguši *ISIS/Da'esh* spēku kontrolētajos apgabalos, jo šos apgabalus nesasniedz gandrīz nekāda starptautiskā humānā palīdzība;
- E. tā kā *ISIS/Da'esh* ir uzsākusi kampaņu, kuras mērķis ir iznīcināt jebkādas reliģisko un ticīgo kopienu pēdas, atļaujot praktizēt vien tādu islāmticību, kas saskan ar šīs organizācijas interpretāciju, un nogalina vai izsūta citu reliģisko uzskatu piekritējus, izposta viņu svētvietas, vēsturiskas vietas un mākslas darbus, tostarp UNESCO par Pasaulē kultūras mantojumu atzītu unikālu un neaizstājamu kultūras mantojumu, piekopojot, kā šī organizācija to dēvē, "kultūrtīrīšanu";
- F. tā kā tās kontrolē esošajos apgabalos *ISIS/Da'esh* nodara nepieņemamu un neatgriezenisku kaitējumu tūkstošiem gadus senām civilizācijām; tā kā īpaši Irākā un Sīrijā, bet arī citviet Tuvo Austrumu reģionā kristiešu kopienu pastāvēšana ir apdraudēta un, ja šīs kopienas izzudīs, attiecīgo valstu reliģiskais mantojums cietīs ļoti smagus zaudējumus;
- G. tā kā *ISIS/Da'esh* vērsas pret kristiešiem, jazīdiem, turkmēņiem, šiītiem, šabakiem, sābiešiem, kakaiešiem un sunnītiem, kas nepiekrīt šīs organizācijas islāma interpretācijai, kā arī pret citām etniskajām un reliģiskajām minoritātēm un tā kā dažas no šīm kopienām ekstrēmisti vajāja jau krietni pirms *ISIS/Da'esh* ofensīvas; tā kā dažādi ekstrēmistu un džihādistu grupējumi ir mērķtiecīgi uzbrukuši jo īpaši kristiešiem jau gadiem ilgi, kā rezultātā vairāk nekā 70 % Irākas kristiešu un vairāk nekā 700 000 Sīrijas kristiešu ir bijuši spiesti bēgt no savām valstīm;
- H. tā kā Irākā 250 000 haldiešu/asīriešu/sīriešu veido atsevišķu etniski reliģisku grupu un ir aprēķināts, ka Sīrijā, pirms šajā valstī 2011. gadā sākās pilsoņu karš, dzīvoja ap 40 000 asīriešu;
- I. tā kā *ISIS/Da'esh* 2015. gada 15. februārī izplatīja videomateriālu, kurā bija redzama galvas nociršana 21 Ēģiptes koptu kristietim Lībijā; tā kā šie koptu viesstrādnieki no nabadzīga Ēģiptes reģiona tika iepriekš nolaupīti Sirtā (Lībija);
- J. tā kā 2015. gada 23. februārī netālu no Tell Tamiras, Hābūras upes dienvidu krastā, ziemeļaustrumu Sīrijā *ISIS/Da'esh* nolaupīja aptuveni 220 asīriešus; tā kā tās pašas operācijas laikā ekstrēmisti turklāt iznīcināja kristiešu īpašumus un svētnīcas; tā kā *IS* uzbrukumu laikā gāja bojā desmitiem asīriešu; tā kā *IS* 2015. gada februārī izdeva paziņojumu, tajā pieprasot asīriešu ciematiem Sīrijas Hasakas provincē maksāt džizju (nodokli, kas nemusulmaņiem bija jāmaksā agrākos laikos un ko visā Osmaņu impērijā atcēla 1856. gadā) vai pieņemt islāmu, jo citādi viņiem draud nāve; tā kā galvenie *ISIS/Da'esh* uzbrukumi kristiešu pilsētām pie Hābūras upes, kur dzīvo asīrieši, kā ziņots, ir notikuši kopš 2015. gada 9. marta;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- K. tā kā *ISIS/Da'esh* pēc sarunām ar cilšu vadītājiem 2015. gada 1. martā atbrīvoja vairākus desmitus asīriešu, galvenokārt bērņus un vecus cilvēkus, bet lielākā daļa asīriešu joprojām atrodas gūstā un teroristi draud viņus nogalināt, ja koalīcijas valstis turpinās bombardēšanu;
- L. tā kā saskaņā ar ziņojumiem *IS* ir iznīcinājusi vairāk nekā 100 baznīcu Irākā un vismaz 6 baznīcas Sīrijā, kā arī vairākas šiītu mošejas Irākā, apzināti īstenojot kultūras un reliģiskās tīrīšanas politiku; tā kā *IS* kaujinieki 2015. gada februārī apzināti publicēja informāciju par skulptūru un citu vēsturisku priekšmetu iznīcināšanu Mosulas muzejā, kuri bija saglabājušies vēl no senās Asīrijas impērijas un Akadas impērijas laikiem; tā kā *IS* vēlāk pilnīgi nopostīja seno Asīrijas pilsētu Nimrūdu un pavisam nesen, kā tiek ziņots, iznīcināja *UNESCO* Pasaules mantojuma objektu Hatrā; tā kā Sīrijas režīms ir atkārtoti apšaudījis ar raķetēm baznīcas opozīcijas apdzīvotajās vietās, piemēram, Homsā 2012. gadā un Idlibā 2013. gadā;
- M. tā kā *ISIS/Da'esh* turpina vajāt, kropļot un nonāvēt, bieži vien ļoti nežēlīgā un primitīvā veidā, etnisko un reliģisko minoritāšu pārstāvjus, žurnālistus, karagūstekņus, aktivistus u. c.; tā kā joprojām ik dienu un masveidā tiek pastrādāti kara noziegumi un citi starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumi, par kuriem nes atbildību arī citas konfliktā iesaistītās puses, piemēram, Asada režīms;
- N. tā kā *ISIS/Da'esh* vardarbības pamatā ir salafisms, proti, vahabisma ekstrēma izpausme, interpretējot islāmu,
1. pauž sašutumu un sarūgtinājumu saistībā ar *ISIS/Da'esh* ekstrēmistu cietsirdīgo rīcību pret asīriešiem Sīrijā un koptiem Lībijā un izsaka savu stingrāko nosodījumu; pauž solidaritāti ar upuru ģimenēm, asīriešu kristiešu kopienu Sīrijā un koptu kristiešu kopienu Ēģiptē, kā arī ar visām pārējām grupām un atsevišķiem cilvēkiem, kas cietuši no *ISIS/Da'esh* vardarbības;
 2. stingri nosoda *ISIS/Da'esh* un brēcošajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kuri saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem līdzinās noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem un kurus var nodēvēt par genocīdu; pauž nopietnas bažas par šīs teroristu grupas mērķtiecīgu vēršanos pret kristiešiem, jazīdiem, turkmēņiem, šiītiem, šabakiem, sābiešiem, kakaiešiem un sunnītiem, kas nepiekrīt viņu islāma interpretācijai, kas ir mēģinājums iznīcināt visas reliģiskās minoritātes kontrolētajā teritorijā; uzsver, ka par minētajiem noziegumiem pienākas sods un ka vainīgajiem ir jāstājas Starptautiskās Krimināltiesas priekšā; šajā sakarā atgādina, ka joprojām nav skaidrības par bīskapu *Yohanna Ibrahim* un *Paul Yazigi* nolaupīšanu, ko 2013. gada 22. aprīlī Alepo provincē (Sīrija) pastrādāja bruņoti nemiernieki;
 3. turklāt nosoda arī *ISIS/Da'esh* mēģinājumus eksportēt savu ekstrēmiski totalitāro ideoloģiju un vardarbību uz citām reģiona valstīm un ārpus tā;
 4. atbalsta starptautiskos centienus savaldīt *ISIS/Da'esh*, arī starptautiskās koalīcijas militāro rīcību, ko koordinē ASV, un mudina ES dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, atbalstīt minētos centienus, cita starpā izsekojot un bloķējot *ISIS* slepenos līdzekļus, kas glabājas ārvalstīs;
 5. aicina starptautisko koalīciju pielikt pūles, lai turpmāk nepieļautu minoritāšu pārstāvju nolaupīšanu, atgādinot par simtiem asīriešu kristiešu nolaupīšanu Ziemeļsīrijā; uzsver, ka ir svarīgi nogādāt drošībā haldiešus, asīriešus, sīriešus u. c., kuriem draud briesmas Ninevijas līdzenumā (Irāka), kas ir reģions, kurā jau vēsturiski ir plaši pārstāvētas daudzas etniskās un reliģiskās minoritātes, kas šeit dzīvojušas mierā un satiecībā;
 6. mudina ES un tās dalībvalstis ieņemt aktīvu un preventīvu nostāju attiecībā pret *ISIS/Da'esh* ekspansijas draudiem valstīs un reģionos ārpus Irākas un Sīrijas; šajā saistībā pauž ļoti dziļas bažas par situāciju Lībijā, kas ir jo īpaši satraucoša sakarā ar to, ka atrodas ģeogrāfiskā ziņā tuvu Eiropas Savienībai, kā arī konfliktu reģioniem Āfrikā;
 7. mudina ES un tās dalībvalstis, kā arī visus NATO partnerus, pievērsties jautājumam par atsevišķu valstu neviennozīmīgo lomu konfliktā, jo īpaši, ja tās — aktīvi, vai arī pasīvi — palīdzēja vai joprojām palīdz rasties *ISIS/Da'esh* un citiem ekstrēmistu grupējumiem; šajā saistībā pauž nopietnas bažas par islāma vahabītu novirziena mācības finansēšanu un izplatīšanu, ko veic Persijas līča valstu publiskas vai privātas struktūras, un aicina šīs valstis pārtraukt šo finansēšanu; turklāt mudina šīs valstis pārtraukt finansēt teroristu organizācijas to teritorijā; aicina Turciju uzņemties pozitīvu lomu cīņā pret *ISIS/Da'esh* un nekavējoties ļaut kristiešu minoritātēm un citām vajātām tautām, kas bēg no Sīrijas, šķērsot robežu, lai iekļūtu Turcijā un rastu drošību;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

8. mudina uz sadarbību ar jaunizveidotiem reģionāliem un vietējiem spēkiem, piemēram, Kurdu reģionālo valdību Irākā, kurdu grupām citur, piemēram, YPG, kurai bija svarīga loma Kobanes atbrīvošanā, un Sīrijas Militāro padomi, kā arī vietējās pašpārvaldes vienībām reģionā, kuras ir nodemonstrējušas lielāku iestāšanos par cilvēktiesībām un demokrātiju nekā viņu valstu vadītāji; jo īpaši godina kurdu zemessardzes (*Peshmerga*) drosmi, kas ir tik daudz darījusi, lai aizsargātu apdraudētas minoritātes;
9. pauž bažas par ziņojumiem, kas saņemti no kristiešu minoritātēm, ka viņiem reģionā nav pieejamas bēgļu nometnes, jo tās viņiem būtu pārāk bīstamas; prasa ES nodrošināt, ka tās attīstības palīdzība ir vērsta uz visām minoritāšu grupām, kas pārvietotas konflikta rezultātā; aicina ES izmantot vietējo un reģionālo baznīcu pieredzi un iedibinātās saiknes, kā arī baznīcu starptautiskās palīdzības organizācijas finanšu un cita veida palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu, ka visas minoritāšu grupas var gūt Eiropas palīdzības sniegto aizsardzību un atbalstu;
10. uzskata, pa Padomei un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) obligāti jāsāk strādāt ar starptautiskiem un reģionāliem partneriem pie scenārija "pēc *ISIS/Da'esh*", ņemot vērā to, ka steidzami nepieciešams kultūru un reliģiju dialogs un izlīgums;
11. pauž nosodījumu par to, ka Sīrijā un Irākā *ISIS/Da'esh* iznīcina kultūras objektus un priekšmetus — tas ir uzbrukums visu šo valstu iedzīvotāju un visas cilvēces kultūras mantojumam;
12. mudina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar starptautiskajiem un vietējiem partneriem, lai, cik vien iespējams, nosargātu asīriešu un citu kultūras un reliģisko mantojumu teritorijās, ko okupējusi *ISIS/Da'esh*; arī mudina Padomi rīkoties, lai vērstos pret nelegālu tirdzniecību ar vēsturiskiem objektiem no šīm teritorijām;
13. atkārtoti apliecina atbalstu tam, ka visām reliģiskajām un etniskajām minoritātēm, kas dzīvo Irākā un Sīrijā, ir neatņemamas tiesības turpināt cieņpilni, līdztiesīgi un droši dzīvot savā vēsturiskajā un tradicionālajā zemē un brīvi praktizēt savu reliģiju; šajā saistībā mudina visas valstis, kas ir ANO locekles, paust skaidru nostāju pret vardarbību un jo īpaši atbalstīt minoritāšu tiesības; uzskata, ka kristiešu un citu reģiona vietējo iedzīvotāju ciešanu un masveida izceļošanas izbeigšanai ir nepieciešams skaidrs un nepārprotams šā reģiona politisko un reliģisko līderu paziņojums, kurā atbalstīta viņu turpmāka klātbūtne un viņu kā savu valstu pilsoņu pilnīgas un vienlīdzīgas tiesības;
14. kā nelikumīgu pilnībā noraida *ISIS/Da'esh* vadītāju paziņojumu par "kalifāta" izveidi teritorijā, kuru tā pašlaik kontrolē; uzsver, ka "islāma kalifāta" izveide un paplašināšana, kā arī citu ekstrēmistu grupu darbības Tuvajos Austrumos ir tiešs drauds šā reģiona, kā arī Eiropas valstu drošībai;
15. apstiprina savu apņēmību iestāties par domas, sirdsapziņas un reliģijas vai ticības brīvību kā cilvēka pamattiesībām, ko garantē starptautiskie juridiskie dokumenti, kuriem pievienojušās lielākā daļa valstu visā pasaulē un kas tiek atzīti par tādiem, kas satur universālas vērtības;
16. atbalsta visas iniciatīvas, tostarp Eiropas Savienībā, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp kopienām; aicina visas reliģiskās autoritātes veicināt toleranci un uzņemties iniciatīvu, lai nepieļautu naida kurināšanu, vardarbību un ekstrēmistu radikālisma pieaugumu;
17. mudina ES tālāk izpētīt terorisma apkarošanas politikas iespējas cilvēktiesību ietvaros, līdzās jau esošajām, un turpināt strādāt ar dalībvalstīm pie tā, lai uzlabotu politiku, kas stājas pretī radikalizācijai ES teritorijā, naida runu izplatīšanai un kūdīšanai tiešsaistē uz vardarbību; turklāt mudina dalībvalstis sadarboties ar ANO Drošības padomi un ANO Ģenerālo asambleju, lai apturētu ekstrēmisma un džihādistu ideoloģijas izplatīšanu visā pasaulē;
18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Sīrijas Nacionālajai koalīcijai, Irākas valdībai un parlamentam, Kurdistānas reģionālajai valdībai Irākā, Ēģiptes Arābu Republikas prezidentam, Deputātu padomei Tobrukā, Lībijā, un Lībijas valdībai, Arābu Valstu Līgas valstīm, ANO ģenerālsēkretāram un ANO Cilvēktiesību padomei.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0072

Dienvidsudāna, tostarp nesenie bērnu nolaupīšanas gadījumi**Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Dienvidsudānu, tostarp nesensajiem bērnu nolaupīšanas gadījumiem (2015/2603(RSP))**

(2016/C 316/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Dienvidsudānu, jo īpaši 2014. gada 16. janvāra⁽¹⁾ un 2014. gada 13. novembra⁽²⁾ rezolūciju par situāciju Dienvidsudānā,
- ņemot vērā 2015. gada 2. februārī panākto pamieru un nolīgumu par varas sadali starp prezidentu *Salva Kiir* un bijušo viceprezidentu *Riek Machar*, ko parakstīja Adisabebā Starpvaldību attīstības iestādes (IGAD) aizgādībā;
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretārs *Ban Ki-moon* 2015. gada 3. februāra paziņojumu par miera sarunām Dienvidsudānā;
- ņemot vērā 2015. gada 10. februāra IGAD un ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (OCHA) augsta līmeņa sanāksmes paziņojumu par humānajām krīzēm Dienvidsudānā,
- ņemot vērā ģenerālsekretāra īpašā pārstāvja bērnu un bruņotu konfliktu jautājumos paziņojumu 2015. gada 25. februārī,
- ņemot vērā Dienvidsudānas Republikas un ANO 2014. gada oktobra kopīgo paziņojumu par tādas seksuālās vardarbības novēršanu, kas saistīta ar konfliktiem,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2155 (2014) un Nr. 2206 (2015), kas veido pamatu mērķtiecīgām sankcijām pret tiem, kas bloķē miera procesu Dienvidsudānā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* runaspersonas 2015. gada 6. marta paziņojumu par Dienvidsudānas konfliktā iesaistīto pušu nespēju noslēgt miera līgumu,
- ņemot vērā Dienvidsudānas 2012. gada rīcības plāna atjaunošanu, lai izbeigtu bērnu vervēšanu un izmantošanu valdības bruņotajos spēkos un pārtrauktu citus smagus pārkāpumus pret bērniem,
- ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Konvenciju par īpašiem bēgļu problēmu aspektiem Āfrikā,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Āfrikas Hartu par bērna tiesībām un labklājību,
- ņemot vērā ANO Konvencija pret spīdzināšanu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par jebkādas sievietu diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā ES 2010. gada pamatnostādnes par bērniem bruņotos konfliktos,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju Nr. 182 par bērnu darba jaunākajām formām, ko pieņēma 1999. gadā, kurā minēts, ka "piespiedu un obligāta bērnu vervēšana izmantošanai bruņotā konfliktā" ir viena no jaunākajām bērnu darba formām,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0042.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0053.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- ņemot vērā Kotonū nolīgumu,
 - ņemot vērā 2005. gada Sudānas Vispārējo miera nolīgumu (VMN);
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2015. gada 15. un 16. februārī kaujinieku grupa, ko esot vadījis Sudānas Tautas atbrīvošanas armijas (SPLA) komandieris *Johnson Oloni, Wau Shilluk* kopienā Augšnilas pavalstī nolaupīja aptuveni 89 bērnu un, iespējams, vēl simtiem citu bērnu; tā kā saskaņā ar aculiecinieku teikto bruņoti karavīri ielenca kopieni un pārmeklēja ikvienu māju, ar varu aizvedot galvenokārt zēnus, kas vecāki par 12 gadiem;
- B. tā kā 2013. gada decembrī politisks strīds Dienvidsudānas valdošajā partijā (Sudānas Tautas atbrīvošanas kustība (SPLM)) Džūbā pārauga bruņotā konfliktā starp prezidentam *Salva Kiir* lojāliem spēkiem un tiem, kas ir lojāli bijušajam viceprezidentam *Riek Machar*;
- C. tā kā saistībā ar bruņoto konfliktu, kas valstī sākās 2013. gada decembrī, aptuveni 1,4 miljoni cilvēku tika iekšzemē pārvietoti, 500 000 aizbēga uz kaimiņvalstīm un aptuveni 12 000 bērnu tika iesaistīti bruņotajos spēkos un grupējumos; tā kā saskaņā ar saņemto informāciju tūkstošiem bērnu ir nogalināti, izvaroti, pārvietoti un kļuvuši par bāreņiem;
- D. tā kā aptuveni 4 miljoni cilvēku ir pakļauti augstam pārtikas nodrošinājuma trūkuma un nepietiekamības riskam, turklāt ANO atkārtoti brīdina par humanitārās krīzes padziļināšanos un bada pieaugumu, ja cīņas turpināsies; tā kā trūkst arī medicīniskās aprūpes un attiecīgas infrastruktūras, situācija var tikai pasliktināties;
- E. tā kā arī ANO misija Dienvidsudānas Republikā (UNMISS) tagad sniedz drošu patvērumu vairāk nekā 100 000 iekšzemē pārvietotām personām, kas meklē patvērumu no vardarbības, un tiek pakļauta uzbrukumiem;
- F. tā kā saskaņā ar ANO aplēsēm vairāk nekā puse bēgļu nometņu iedzīvotāju ir bērni, kuri tādējādi ir pakļauti ievērojamiem draudiem viņu fiziskajai drošībai, attīstībai un labklājībai; tā kā zidaiņu mirstības rādītāji Dienvidsudānā ir vieni no augstākajiem pasaulē un tā kā tās izglītības rādītāji ir zemākie pasaulē; tā kā pašreizējā konflikta rezultātā 400 000 bērnu ir pametuši skolu;
- G. tā kā konfliktā iesaistītās puses ir uzbrukušas civiliedzīvotājiem, pamatojoties uz viņu etnisko izcelsmi un domāto politisko piederību, īstenojušas seksuālas vardarbības aktus un izraisījušas plašu īpašuma iznīcināšanu un izlaupišanu;
- H. tā kā dažādas Dienvidsudānas konfliktā iesaistītās puses 2014. gada 7. janvārī Adisabebā sāka sarunas Starpvaldību attīstības iestādes (IGAD) aizgādībā; tā kā, neraugoties uz iepriekšējiem nolīgumiem par karadarbības pārtraukšanu — nesenākais no tiem bija 2015. gada 2. februārī Adisabebā parakstītais pamiera nolīgums — un pastāvīgiem IGAD centieniem sākt sarunas par politisku konflikta risinājumu, cīņas turpinās, pilnībā ignorējot starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības, neuzņemoties nekādu atbildību par konfliktā izdarītajiem pārkāpumiem;
- I. tā kā valdība un nemiernieki neievēroja IGAD noteikto termiņu (2015. gada 5. marts), lai noslēgtu nolīgumu par varas sadali, un tā kā miera sarunas ir pagarināts uz nenoteiktu laiku; tā kā IGAD augstākais vidutājs ir paziņojis, ka ANO un Āfrikas Savienība tagad var īstenot tiešu ietekmi sarunās;
- J. tā kā 2014. gada martā Āfrikas Savienība izveidoja izmeklēšanas komisiju, bet tās gala ziņojums vēl nav publicēts, lai gan Āfrikas Savienības Komisijai to iesniedza jau 2014. gada oktobrī;
- K. tā kā lēmums par publicēšanas atlikšanu tika uzņemts ar vispārēju vilšanos un tiek plašās aprindās uzskatīts par neveiksmi atbildības noteikšanas un nesodāmības izbeigšanas ziņā — neapmierinātību izteikuši ANO ģenerālsekretāra asistents *Ivans Simonovic*, bijušais ANO augstai cilvēktiesību komisārs *Navi Pillay* un ievērojami Dienvidsudānas pilsoniskās sabiedrības organizāciju locekļi;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- L. tā kā 2015. gada 3. martā ANO Drošības padome vienbalsīgi apstiprināja sistēmu, saskaņā ar kuru nosaka sankcijas tiem, kas ir atbildīgi par konflikta turpināšanos vai bloķēt miera procesu Dienvidsudānā vai arī līdzdarbojas konfliktā; tā kā sankcijas attiecas arī uz tiem, kas uzbrūk civiliedzīvotājiem vai slimnīcām, reliģiskiem objektiem, skolām vai vietām, kur civiliedzīvotāji meklē patvērumu, un uz tiem, kas vervē vai iesaista bērnus bruņotajos spēkos vai grupējumos;
- M. tā kā Dienvidsudāna vēl nav parakstījusi nevienu no tādiem svarīgākajiem starptautiskajiem vai reģionālajiem cilvēktiesību līgumiem kā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību harta, Āfrikas Savienības Konvencija par īpašiem bēgļu problēmu aspektiem Āfrikā, ANO Konvencija par bērna tiesībām, ANO Konvencija pret spīdzināšanu un ANO Konvencija par jebkādas sievietu diskriminācijas izskaušanu, neraugoties valsts parlamenta balsojumu par to ratificēšanu;
- N. tā kā Starptautiskās Krimināltiesas Statūti nosaka, ka bērnu līdz 15 gadu vecumam rekrutēšana, iesaukšana armijā vai iesaistīšana karadarbībā valsts bruņotajos spēkos vai bruņotos grupējumos ir kara noziegums;
- O. tā kā Dienvidsudānas parlaments izskatīja likumprojektu par nevalstiskajām organizācijām, kuru pieņemot tiktu ierobežotas biedrošanās brīvības tiesības, reģistrācija būtu obligāta, aizliedzot NVO darbību bez reģistrēšanās, un kriminālatbildība būtu noteikta brīvprātīgām darbībām, kas veiktas bez reģistrācijas apliecības;
- P. tā kā skolas joprojām tiek izmantotas, cita starpā, militāriem mērķiem, kā okupētas vai vervēšanai paredzētas vietas; tā kā 2015. gada februāra beigās tika ziņots, ka 30 skolas joprojām tiek izmantotas militāriem mērķiem;
- Q. tā kā, neskaitot donoru un humāno palīdzību, Dienvidsudānas ekonomika ir gandrīz pilnībā atkarīga no naftas ieguves nozares — naftas eksports veido vairāk nekā 70 % no valsts IKP un aptuveni 90 % no valsts ieņēmumiem; tā kā ieņēmumi, kas iegūti no naftas ieguves nozares, ir saasinājuši vardarbīgus konfliktus;
- R. tā kā Dienvidsudānā notiekošā vardarbība rada smagas humānās izmaksas — pēc ANO aplēsēm 2015. gadā humānās palīdzības vajadzībām būs nepieciešami 1,81 miljardu ASV dolāru; tā kā ANO situācijai Dienvidsudānā ir noteikusi ārkārtas situācijas trešo līmeni, kas ir sliktākais iespējama humanitārās krīzes novērtējums;
- S. tā kā ES un tās dalībvalstis, reaģējot uz humanitāro krīzi un Dienvidsudānas bēgļu steidzamu vajadzību apmierināšanai reģionā 2014. gadā humānai palīdzībai sniedza gandrīz EUR 300 miljonus,
1. pauž nopietnas bažas par Dienvidsudānā vērojamo drošības un humanitārās situācijas pasliktināšanos, kas var destabilizēt visu Austrumāfrikas reģionu; aicina visas puses nekavējoties pārtraukt vardarbību un cilvēktiesību pārkāpumus, izveidot vienotu valsts pārejas perioda valdību un nodrošināt humanitārās palīdzības pilnīgu pieejamību; aicina puses pārtraukt uzbrukumus izglītības un publiskām iestādēm un izbeigt izmantot skolas militāriem nolūkiem, tostarp bērnu kareivju rekrutēšanai; šajā sakarībā atgādina par savu atbalstu vadlīnijām skolu un universitāšu aizsardzībai pret militāru izmantošanu bruņotu konfliktu laikā;
 2. pauž dziļu sarūgcinājumu par to, ka pēc vairāk nekā gadu ilgajām sarunām Starpvaldību attīstības iestādes (IGAD) vadībā, nav panākts nekāds vērā ņemams progress; mudina visas konfliktā iesaistītās puses panākt vienošanos par varas sadali un pilnībā atbalsta pašlaik notiekošo sarunu procesu, prasot nekavējoties bez nosacījumiem noslēgt pilnīgu pamieru un pārtraukt karadarbību un nekavējoties pārtraukt civiliedzīvotāju rekrutēšanu un mobilizāciju; aicina pielikt pūles, lai rastu veidu, kā panākt ilgstošu mieru un stabilitāti; aicina valdību un dumpiniekus iesaistīties integrējošās un visaptverošās politiskās sarunās bez jebkādiem nosacījumiem, lai pēc labākās sirdsapziņas panāktu veiksmīgu sarunu noslēgumu; mudina Āfrikas Savienību un IGAD turpināt darbu pie iekļaujoša dialoga un starpniecības sekmēšanas;
 3. prasa nekavējoties atbrīvot visus bērnus, ko bruņotie spēki rekrutējuši kopš konflikta sākuma 2013. gada decembrī, un garantēt viņu drošu atgriešanos mājās; stingri norāda visām konfliktā iesaistītajām pusēm par to, ka bērnu rekrutēšana un izmantošana bruņotajos spēkos un grupās ir smags starptautisko tiesību pārkāpums;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

4. aicina Sudānas Tautas atbrīvošanās armiju (SPLA) un opozīcijas karaspēku rūpīgi un pārredzamā veidā pārliecināties par to, ka viņu rindās vairs nav bērnu, un nekavējoties izstrādāt un īstenot rīcības plānu bērnu tiesību smagu pārkāpumu pārtraukšanai, koordinējot šīs darbības ar ANO;
5. atgādina par Dienvidsudānas varas iestāžu 2009. gadā izdarīto un 2012. gadā atjaunoto apņemšanos pārtraukt bērnu rekrutēšanu un izmantošanu konfliktā, atbrīvojot visus ar valdības drošības dienestiem saistītos bērnus, nodrošināt pakalpojumus saistībā ar šo bērnu atgriešanos un reintegrāciju viņu ģimenēs un izmeklēt pret bērniem izdarītus smagus pārkāpumus; pauž nožēlu par to, ka šī apņemšanās nav pilnībā ievērota; aicina puses pilnībā īstenot rīcības plānā iekļautās vadlīnijas;
6. aicina Komisiju palīdzēt darīt pieejamus resursus, lai sniegtu palīdzību saistībā ar bruņotajos spēkos rekrutēto bērnu un konflikta skarto iedzīvotāju ilgtermiņa reintegrāciju, koordinējot šo darbību ar ANO īpaši pārstāvja bruņotos konfliktos iesaistītu bērnu jautājumos biroju, UNICEF un citām aģentūrām;
7. uzstāj, ka intervences humanitāro krīžu gadījumos ir jāatvērta ilgtermiņa attīstības sadarbībai; jo īpaši uzskata, ka ilgtermiņa attīstības plānošanā, kas saistīta ar bruņota konflikta skartiem bērniem, ir cita starpā jākoncentrējas uz bērnu aizsardzības, izglītības un nodarbinātības sistēmām; mudina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt humanitārās palīdzības sniegšanu un nodrošināt resursu pieejamību vietējiem lauksaimniekiem un ražotājiem;
8. mudina Āfrikas Savienības Miera un drošības padomi publicēt Āfrikas Savienības Izmeklēšanas komisijas Dienvidsudānas jautājumos ziņojumu par cilvēktiesību pārkāpumiem valstī un, reaģējot uz šīs komisijas konstatējumiem, nekavējoties veikt atbilstīgus pasākumus;
9. uzsver, ka minētā ziņojuma publicēšana ir izšķiroši svarīga, lai panāktu mieru un izlīgumu; atzīst, ka visai Dienvidsudānas tautai ir tiesības uz patiesību un taisnīgumu un ka simtiem zvērbās cietušo personu un to liecinieku ir vēltījuši milzīgas personiskās pūles, lai sadarbotos ar Āfrikas Savienības izmeklēšanas komisiju Dienvidsudānas jautājumā, bieži vien uzņemoties būtisku personīgo risku sāpīgās pieredzes stāstīšanā, lai sniegtu ieguldījumu konflikta pilnīgāka atspoguļošanā;
10. prasa Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam aktīvi atbalstīt izmeklēšanas komisijas ieteikumu īstenošanu, tostarp attiecībā uz iespējamu hibrīdtiesas izveidi zvēriskas rīcības gadījumu izskatīšanai, kā to ierosināja ANO ģenerālsekrētārs;
11. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes pieņemto rezolūciju Nr. 2206, kas paredz piemērot precīzi mērķētas sankcijas, kuras tieši skartu personas, kas veicinājušas konfliktu, un prasa nekavējoties īstenot šo rezolūciju; uzsver — lai pārtrauktu ieroču piegādi indivīdiem un grupām, kas ir izdarījuši smagus cilvēktiesību pārkāpumus, kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci, un lai aizsargātu nopietnam riskam pakļautus civiliedzīvotājus, reģionālā un starptautiskā līmenī ir jāpieņem visaptverošs ieroču embargo;
12. aicina Dienvidsudānas valdību veikt tūlītēju, objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu par cilvēktiesību pārkāpumiem, lai apsūdzētu un sauktu pie atbildības indivīdus, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām tiek turēti aizdomās par noziegumu izdarīšanu un smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp bērnu nolaupišanu un vervēšanu dalībai bruņotos konfliktos un seksuālu vardarbību pret sievietēm un bērniem;
13. atgādina Starpvaldību attīstības iestādes 2014. gada 25. augusta protokolu, kurā noteikts, ka indivīdi, ko Āfrikas Savienības izmeklēšanas komisija Dienvidsudānas jautājumā identificējusi kā atbildīgus par smagu noziegumu izdarīšanu, nebūs tiesīgi piedalīties pārejas perioda valdībā;
14. aicina Dienvidsudānas valdību steidzami pabeigt leģislatīvo grozījumu izstrādi, saskaņā ar kuriem par kriminālnoziegumu tiek atzīta bērnu vervēšana un izmantošana, izmantot šos tiesību aktus, lai ierosinātu krimināllietu pret noziedzniekiem, pabeigt starptautisko nolīgumu, tai skaitā 2002. gada Konvencijas par bērna tiesībām Fakultatīvā protokola, īstenošanu un pievienoties Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtiem;
15. aicina Dienvidsudānas valdību nepieņemt tiesību aktus, kas varētu ierobežot sektorus, kuros atļauts strādāt NVO un asociācijām, jo šāda ierobežošana nopietni apdraudētu sabiedrības attīstību un centienus sniegt humāno palīdzību;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

16. aicina Dienvidsudānas valdību pildīt savu pienākumu, proti, rūpēties par savu tautu un mudina starptautiskos līdzekļu devējus palielināt atbalstu, kā arī, ņemot vērā vajadzību apmēru un steidzamību, aicina starptautisko kopienu pēc tam, kad būs izpildīti visi miera nodrošināšanas nosacījumi un izveidots ieņēmumu pienācīgas sadales mehānisms, sasaukt jaunu starptautisko līdzekļu devēju konferenci Dienvidsudānas jautājuma izskatīšanai;

17. mudina atbildīgi apsaimniekot Dienvidsudānas dabas resursus, lai nodrošinātu, ka no naftas gūtie ieņēmumi neveicina konflikta turpināšanu; aicina sarunās iesaistītās puses pārredzamību un publisko kontroli naftas nozarē iekļaut miera sarunās un jebkādā galīgajā vienošanās tā, lai no šī avota gūtos ieņēmumus varētu izmantot valsts ilgtspējīgai attīstībai un valsts iedzīvotāju iztikas iespēju uzlabošanai;

18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Dienvidsudānas valdībai, Dienvidsudānas cilvēktiesību komisāram, Dienvidsudānas Nacionālajai leģislatīvajai asamblejai, Āfrikas Savienības iestādēm, Starpvaldību attīstības iestādei, ES un ĀKK Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un ANO ģenerālsekretāram.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0073

Tanzānija, it īpaši zemes sagrābšanas jautājums

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Tanzāniju, jo īpaši par zemes sagrābšanas jautājumu (2015/2604(RSP))

(2016/C 316/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā G8 2013. gada Zemes pārredzamības iniciatīvu,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības nostādnes un vadlīnijas par zemes politiku Āfrikā (ALPFG), Āfrikas Savienības “Ganību lopkopības ietvarpolitiku Āfrikā: ganību lopkopju kopienu dzīves apstākļu, iztikas līdzekļu un tiesību nodrošināšana, aizsardzība un uzlabošana”, ko 2010. gada oktobrī pieņēma Āfrikas lauksaimniecības ministru konferencē un 2011. gada janvārī apstiprināja Izpildpadomes 18. kārtējā sesijā Adisabebā (dokuments Nr. EX.CL/631 XVIII), un Āfrikas Savienības 2009. gada deklarāciju par zemes jautājumiem un izaicinājumiem Āfrikā,
- ņemot vērā Pasaules samitā par nodrošinātību ar pārtiku 2010. gadā Romā pieņemto deklarāciju, Atbildīgu lauksaimniecības investīciju principus (PRAI), kuri respektē tiesības, iztiku un resursus, un Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Brīvprātīgās vadlīnijas par zemes, zivsaimniecības un mežu īpašumtiesību atbildīgu pārvaldību valsts pārtikas nodrošinājuma kontekstā (VGGT),
- ņemot vērā Āfrikas Savienības, Āfrikas Attīstības bankas un Ekonomikas komisijas Āfrikai Pamatprincipus liela mēroga zemes investīcijām Āfrikā (LSLBI),
- ņemot vērā ANO īpašā referenta par tiesībām uz pārtiku *Olivier De Schutter* 2009. gada 11. jūnija ziņojumu “Zemes iegūšana un iznomāšana lielos apjomos — pamatprincipu un pasākumu kopums problēmu risināšanai cilvēktiesību jomā”,
- ņemot vērā 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izklāstīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), jo īpaši 1., 3. un 7. mērķi,
- ņemot vērā ANO “Tūkstošgades attīstības mērķu 2014. gada ziņojumu”,
- ņemot vērā Riodežaneiro (Brazīlijā) 2012. gada 20.–22. jūnijā notikušās ANO Ilgtspējīgas attīstības konferences ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Mājokļu programmas (UN-Habitat) 2008. gada pētījumu “Garantētas tiesības uz zemi visiem” un ANO Mājokļu programmas rokasgrāmatu “Kā izstrādāt nabadzīgajiem iedzīvotājiem labvēlīgu zemes politiku — process, norādes un gūtā pieredze”,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām (UNDRIP) un Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Pirmiedzīvotāju un cilšu tautu konvenciju (Nr. 169),
- ņemot vērā Tanzānijas Savienotās Republikas 1999. gada Ciematu zemes likumu Nr. 5 un 1982. gada Pašvaldību likumu,
- ņemot vērā ES 2004. gada Zemes politikas vadlīnijās sniegtās norādes par zemes politikas izstrādi un plānošanu jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 9. aprīļa paziņojumu par jaunas programmas izveidi līdz EUR 33 000 000 apmērā, kuras mērķis ir uzlabot zemes pārvaldību un pārtikas un uztura nodrošinājumu ģimenes lauksaimniekiem un mazaizsargātām kopienām Subsahāras Āfrikā,

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- ņemot vērā ANO 2011. gada Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2013. gada novembra rezolūciju par ganību lopkopības sociālo un vides ietekmi ĀKK valstīs (ACP-EU/101.526/13/fin),
 - ņemot vērā 2015. gada pētījumu “Meklējot risinājumu zemes sagrābšanas ietekmei uz cilvēktiesībām”, ko pasūtīja Cilvēktiesību apakškomiteja,
 - ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā visas 21. gadsimta galvenās problēmas — uzturdrošība, nepietiekami enerģijas krājumi, ūdens trūkums, pilsētvides izaugsme un iedzīvotāju skaita pieaugums, vides degradēšanās, klimata pārmaiņas, dabas katastrofas un valsts trauslums — ir saistītas ar zemes pārvaldības jautājumiem, tādējādi pastiprinot vajadzību piešķirt prioritāti visaptverošai zemes reformai un tiesību uz zemi nodrošināšanai;
- B. tā kā Tanzānijas varas iestādes paziņoja par plānu 1 500 kvadrātkilometrus masaju zemes Rietumu Serengeti pārdot privātam medību un safari uzņēmumam, kas atrodas Apvienotajos Arābu Emirātos; tā kā šis plāns paredz padzīt 40 000 masajus, kas nodarbojas ar ganību lopkopību;
- C. tā kā starptautiskā spiediena rezultātā Tanzānijas prezidents *Jakaya Kikwete* 2014. gada novembrī apgalvoja, ka šo plānu ir atmetis, un solīja nekad nespiest masajus pamest viņu senču zemes; tā kā, neraugoties uz šo solījumu, tūkstošiem masaji tika nelikumīgi padzīti no savas zemes; tā kā nesenie ziņojumi liecina, ka Tanzānijas varas iestādes iznīcināja vairāk nekā 200 mājas un konfiscēja mājlopus, vairāk nekā 3 000 cilvēku atstājot bez mājām un pajumtes;
- D. tā kā Tanzānijas masajiem jau ilgstoši — kopš 1992. gada, kad ārvalstnieku īpašumā esošajam uzņēmumam “Ortello Business Corporation” (OBC) tika piešķirtas medīšanas tiesības Loliondo medību kontroles zonā, kura pieder masaju lopkopjiem un kurā tie dzīvo, — ir bijuši strīdi par zemes īpašumtiesībām ar Tanzānijas varas iestādēm un tie saasinās;
- E. tā kā Ngorongoro apgabala masaju kopienas petīciju tiešsaistē platformā AVAAZ ir parakstījuši vairāk nekā 2 miljoni iedzīvotāju no visas pasaules;
- F. tā kā privātie investori un valdības izrāda arvien lielāku interesi par liela mēroga zemes iegādi vai zemes ilgtermiņa nomu pārtikas vai enerģijas ražošanas vai izrakteņu ieguves nolūkā, galvenokārt Āfrikas jaunattīstības valstīs, īpaši Tanzānijā;
- G. tā kā laikā no 2005. līdz 2008. gadam Tanzānijā ievērojami palielinājās ārvalstnieku un vietējo iedzīvotāju interese par liela mēroga plantāciju izveidi biodegvielas ražošanai valstī un 640 000 hektāru zemes tika piešķirti investoriem, tādējādi atņemot zemniekiem un lauku māsasaimniecībām viņu zemi un iztikas līdzekļus un palielinot uzturdrošību;
- H. tā kā aptuveni 1,4 miljardi hektāru pasaulē tiek pārvaldīti ar paražu normām; tā kā SDO Konvencijā Nr. 169 un ANO Deklarācijā par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām ir paredzēti konkrēti aizsardzības veidi attiecībā uz pirmiedzīvotāju piekļuvi zemei, bet ANO Deklarācijas par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām 10. pants garantē tiesības netikt ar varu pārvietotam no savas zemes vai teritorijas un to, ka nekāda pārvietošana nedrīkst notikt bez pirmiedzīvotāju brīvprātīgas, iepriekšējas un informētas piekrišanas un nevienojoties par taisnīgu un godīgu kompensāciju, kā arī, ja iespējams, par iespēju atgriezties;
- I. tā kā liela mēroga zemes iegādi saskaņā ar 2011. gada Tirānas deklarāciju var definēt kā zemes sagrābšanu, ja ir izpildīti viens vai vairāki šādi nosacījumi: ja ir nepārprotami pārkāptas cilvēktiesības, ja skarto vietējo kopienu pārvietošana tiek veikta bez viņu brīvprātīgas, iepriekšējas un informētas piekrišanas, ja tās pamatā nav pārredzami līgumi un ja ir novērtēta negatīva ietekme uz sociālo jomu, ekonomiku un vidi;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- J. tā kā saskaņā ar Āfrikas Attīstības bankas datiem 75 % no Tanzānijas iedzīvotājiem ir mazi lauksaimnieki; tā kā lopkopji, kas ir aptuveni 10 % no Tanzānijas iedzīvotājiem, tostarp masaji, dzīvo labi un harmonijā ar aizsargātu dzīvo dabu, bet joprojām zaudē lielas zemes teritorijas, jo zeme tiek izpārdota bez pietiekamām zināšanām par juridiskajām un praktiskajām sekām, tā tiek korumpētā veidā un nelegāli piešķirta ārzemniekiem un varas iestādes to klasificē kā tresta zemi, liegumu vai nacionālo parku;
- K. tā kā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 17. pantā ir atzītas ikviena cilvēka tiesības uz īpašumu kā vienpersoniski, tā arī kopīgi ar citiem, un noteikts, ka nevienam nedrīkstētu patvaļīgi atņemt īpašumu;
- L. tā kā starptautiskajiem uzņēmumiem, arī Eiropas uzņēmumiem, ir bijusi nozīmīga loma liela mēroga zemes iegādē Tanzānijā un starptautiskās finanšu iestādes ir bijušas iesaistītas liela mēroga zemes darījumu finansēšanā valstī;
- M. tā kā satvarā un pamatnostādņēs par zemes politiku Āfrikā tiek aicināts ievērot vietējo kopienu cilvēktiesības, tostarp uz paražām balstītas tiesības uz zemi un ar zemi saistītos resursus;
- N. tā kā ES 2014. gada maijā sāka jaunu programmu, lai Āfrikas valstīs uzlabotu zemes pārvaldību un palīdzētu uzlabot lauksaimnieku ģimeņu un neaizsargātu kopienu uzturdošību,
1. stingri nosoda vietējo lauku kopienu nelikumīgo pārvietošanu, viņu ciematu un tradicionālā dzīvesveida iznīcināšanu un viņu galveno cilvēktiesību, tostarp tiesību uz pienācīgu pārtiku, tiesību uz ūdeni un tiesību uz pienācīgu mājokli, neievērošanu;
 2. nosoda jo īpaši darbības, kas tiek veiktas, lai neatzītu par likumīgu uz paražām balstītu zemes lietošanas kārtību, saskaņā ar kuru fiziskām personām un kopienām piešķir ar likumu noteiktas tiesības un tiek novērsta tiesību uz zemi atņemšana un ļaunprātīga izmantošana, kas ir īpaši izplatīta attiecībā uz kopienām Āfrikā;
 3. aicina Tanzānijas valdību nekavējoties īstenot brīvprātīgās pamatnostādnes par atbildīgu zemes, zivsaimniecības un mežu lietošanas pārvaldību (VGGT) un piešķirt tajā paredzētajām tiesībām efektīvu piekritību, ievērot pirmo pamatprincipu no pamatprincipiem par liela mēroga investīcijām zemes platībās Āfrikā, kas paredz ievērot vietējo kopienu cilvēktiesības un tiesības uz zemi, kas balstītas uz paražām, un sekmēt atbildīgu zemes un zemes resursu pārvaldību, ievērojot tiesiskumu, kā arī uzlabot sieviešu tiesības uz zemi, jo viņas ir vismaz puse no darbaspēja lauksaimniecībā un tirdzniecībā, bet viņu piekļuve tiesībām uz zemi un pakalpojumiem, kas saistīti ar šādām tiesībām (piem., piekļuve bankām, dalība apvienībās), joprojām ir apgrūtināta, un arī neaizsargātu kopienu un sociālo grupu, piemēram, lopkopju, tiesības uz zemi;
 4. prasa sākt neatkarīgu izmeklēšanu saistībā ar strīdiem par zemi Loliondo;
 5. mudina Tanzānijas valdību veicināt tādas ieguldījumus lauksaimniecībā, kas nāk par labu vietējiem iedzīvotājiem attiecīgajos reģionos, ievērot un padarīt stingrāku savu politiku attiecībā uz sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi novērtējumiem, tostarp ietekmes uz vietēju pārtikas ražošanu novērtējumiem, kuri jāveic pirms jebkādu ieguldījumu projektu sākšanas, kā arī pienācīgi ievērot noteikumus par apspriešanos un kompensācijām zemes atsavināšanas gadījumā;
 6. īpaši atgādina, ka pirmiedzīvotāju tiesībām uz zemi starptautiskajām tiesībās ir noteikti konkrēti aizsardzības veidi; uzsver — ievērojot ANO Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām —, ka visām zemes izmantošanas veida izmaiņām būtu jānotiek tikai ar attiecīgo vietējo kopienu brīvprātīgu, iepriekšēju un zināšanās pamatotu piekrišanu; uzstāj, ka valstīm ir jānodrošina efektīvi mehānismi, lai novērstu visas darbības, kuru mērķis vai rezultāts ir zemes, teritorijas vai resursu atņemšana pirmiedzīvotāju tautām, un atjaunotu tiesiskumu šādos gadījumos;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

7. pauž bažas par precīzas informācijas trūkumu un slepenību, kas raksturīga vairākiem ieguldījumiem Tanzānijā; aicina Komisiju mudināt iestādes nodrošināt, ka darījumi ar zemi notiek publiski, pārredzami un rēķinoties ar lopkopjiem vai klejotājiem lopkopjiem;
8. īpaši aicina Komisiju aktīvi kontaktēties ar Tanzānijas iestādēm, lai stingri mudinātu tās juridiski saistošā un kodificētā veidā atzīt masaju tiesības, īpaši attiecībā uz viņu senču zemi, tādējādi nodrošinot juridisko aizsardzību, kas nepieciešama turpmāku strīdu novēršanai;
9. uzsver, ka lauku kopienu zemes lietošanas tiesību nostiprināšana ir būtiska Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanai; prasa ES stiprināt jaunattīstības valstu tiesu spēju efektīvi piemērot tiesību aktus īpašumtiesību jomā un atrisināt strīdus par zemi saskaņā ar holistisku pieeju, kuras mērķis ir tiesu sistēmu un tiesiskuma nostiprināšana;
10. atgādina, ka liela mēroga projekti bieži rada nopietnu kaitējumu dabai, tādu kā mežu izciršana, bioloģiskās daudzveidības zaudēšana un ūdens saindēšana;
11. aicina Komisiju nodrošināt zemes politikas pamatnostādņu un VGTT saskaņotību, kā arī pievērst šim jautājumam lielāku uzmanību attīstības sadarbības programmās, tirdzniecības un ieguldījumu politikā un līdzdalībā daudzpusējās finanšu institūcijās;
12. atkārtoti norāda, ka cilvēktiesības un noteikumi, kas aizliedz zemes sagrābšanu, būtu visaptveroši jāintegrē ES tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos, tostarp vispārējā preferenču sistēmā (VPS);
13. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt to ES uzņēmumu un finanšu institūciju darbību pilnīgu pārredzamību un atbildīgumu, kas iesaistīti liela mēroga ieguldījumos lauksaimniecības biznesā un zemes iegādē Tanzānijā, un prasa izveidot stingru un efektīvu ES mehānismu šādu darbību uzraudzībai;
14. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ziņojumu par tiem attīstības programmu un ES budžeta izdevumiem, kas saistīti ar zemes pārvaldību, lai nodrošinātu, ka minētās programmas veicina cilvēktiesību ievērošanu un risina ar zemes sagrābšanu saistītās problēmas;
15. uzsver, ka zemes politikas procesos ir nepārprotami jāatzīst ne tikai valsts, bet arī vietēju un kopienu līmeņa zemes administrēšanas/pārvaldības iestāžu un struktūru loma;
16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Āfrikas Savienībai un Tanzānijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0074

Krievijas opozīcijas līdera Borisa Ņemcova slepkavība un demokrātijas stāvoklis Krievijā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Krievijas opozīcijas līdera Borisa Ņemcova slepkavību un demokrātijas stāvokli Krievijā (2015/2592(RSP))

(2016/C 316/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Krieviju, jo īpaši 2012. gada 23. oktobra rezolūciju par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Magnicka lietā ⁽¹⁾, 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par tiesiskumu Krievijā ⁽²⁾, 2014. gada 13. marta rezolūciju par Krieviju — Bolotnaja laukuma notikumos iesaistīto demonstrantu notiesāšanu ⁽³⁾, 2014. gada 23. oktobra rezolūciju par nevalstiskās organizācijas Memorial (Saharova balvas 2009. gada laureāte) slēgšanu Krievijā ⁽⁴⁾ un 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par Krieviju, jo īpaši Alekseja Navaļņija gadījumu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos F. Mogherini 2015. gada 28. februāra paziņojumu par Borisa Ņemcova slepkavību,
 - ņemot vērā PV/AP 2015. gada 4. marta paziņojumu par Nadjas Savčenko ilgstošo turēšanu apcietinājumā,
 - ņemot vērā PV/AP runaspersonas 2015. gada 3. marta paziņojumu par aizliegumu EP deputātei Sandrai Kalnietei iebraukt Krievijas Federācijas teritorijā,
 - ņemot vērā Krievijas Federācijas Cilvēktiesību ombuda Vladimira Lukina 2014. gada 4. marta paziņojumu par publiskām demonstrācijām Maskavā un tiesībaizsardzības iestāžu veiktajiem pasākumiem,
 - ņemot vērā ES un Krievijas 2013. gada 28. novembra apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem,
 - ņemot vērā spēkā esošo Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, un patlaban notiekošās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā bijušais Krievijas Federācijas premjerministra vietnieks, bijušais Nižņijnovgorodas gubernators, izcilais Krievijas postpadomju sabiedrības un ekonomikas reformists un viens no Krievijas liberālās un demokrātiskās opozīcijas līderiem Boriss Ņemcovs tika nogalināts netālu no Kremļa divas dienas pirms viņa organizētās 2015. gada 1. martā paredzētās demonstrācijas, kuras mērķis bija protestēt pret ekonomikas krīzes ietekmi un konfliktu Ukrainā;
- B. tā kā iepriekšējās nedēļās pirms nogalināšanas Boriss Ņemcovs izmeklēja Krievijas līdzdalību konfliktā Donbasā un pauda iecerī publicēt ziņojumu par šo jautājumu; tā kā saistībā ar Borisa Ņemcova slepkavību ir apcietināti pieci vīrieši, taču nav skaidrs, vai kāds no viņiem raidīja nāvējošos šāvienus; tā kā Krievijas iestādes neļāva dažiem Eiropas parlamenta deputātiem un valstu delegāciju pārstāvjiem ieceļot Krievijas Federācijā, tādējādi liedzot šīm personām piedalīties Borisa Ņemcova bērēs;
- C. tā kā Boriss Ņemcovs bija nelokāms modernas, pārtikušas, demokrātiskas un pasaulei atvērtas Krievijas Federācijas aizstāvis;

⁽¹⁾ OV C 68 E, 7.3.2014., 13. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0284.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0253.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0039.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0006.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- D. tā kā Krievijas Federācija ir Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) pilntiesīga locekle un ir parakstījusi Vispārējo Cilvēktiesību deklarāciju, tādējādi apņēmoties ievērot demokrātijas, tiesiskuma un pamatbrīvību, kā arī cilvēktiesību ievērošanas principus;
- E. tā kā stāvoklis cilvēktiesību jomā Krievijā pēdējos gados ir pasliktinājies un Krievijas iestādes ir pieņēmušas vairākus likumus, kuru noteikumi ir dažādi interpretējami un tiek izmantoti, lai vēl vairāk ierobežotu opozīciju un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus un mazinātu vārda un pulcēšanās brīvību; tā kā Tieslietu ministrija ir izmantojusi tai nesen piešķirtās pilnvaras un klasificējusi kā "ārvalstu aģentus" 42 grupas, tostarp valsts lietpratīgākās un autoritatīvākās cilvēktiesību organizācijas, kā arī izmantojusi birokrātiskus pamatojumus, lai censtos slēgt vairākas citas grupas; tā kā 2015. gada janvārī Krievijas Valsts dome sāka rīkoties, lai pieņemtu jaunu likumu, saskaņā ar ko aizliegtu "nevēlamu" ārvalstu organizāciju darbību;
- F. tā kā Parlaments jau daudzkārt ir paudis bažas par demokrātijas stāvokli Krievijā un sistemātisko tiesiskuma un pamatbrīvību neievērošanu; tā kā Krievijā netiek ievērots tiesiskums, godīgas tiesas standarti, likumā paredzētā kārtība un tiesas iestāžu neatkarība; tā kā pēdējās prezidenta un Valsts domes vēlēšanās netika ievēroti EDSO standarti;
- G. tā kā dažos pēdējos gados vairāki tiesas procesi un prāvas, tostarp, A. Navaļņija, S. Magnicka, M. Hodorkovska un A. Poljtkovskas lietās, lika apšaubīt Krievijas Federācijas tiesībsargājošo iestāžu neatkarību un objektivitāti; tā kā iepriekš minētie plašu sabiedrības uzmanību piesaistījušie gadījumi ir tikai ārpus Krievijas labāk zināmie no visiem tiem gadījumiem, kas kopumā liecina par Krievijas sistemātisku nespēju uzturēt tiesiskumu un nodrošināt saviem pilsoņiem taisnīgu tiesu;
- H. tā kā pieaug nepieciešamība īstenot vienotu, stingru, saskaņotu un visaptverošu, kā arī visu dalībvalstu atbalstītu ES politiku attiecībā pret Krieviju un, sniedzot tai atbalstu un palīdzību, vienlaikus paužot stingru un taisnīgu kritiku, kuras pamatā ir universālas vērtības, ko ir vienojušās ievērot gan ES, gan Krievija;
- I. tā kā Eiropas Savienība vairākkārt ir piedāvājusi Krievijai palīdzību un specializētās zināšanas, izmantojot partnerību modernizācijai, lai tā varētu stiprināt tiesiskumu, ievērot savas starptautiskās saistības un pilnībā attīstīt valsts ekonomikas potenciālu;
- J. tā kā 2015. gada 19. februārī Krievijas opozīcijas līderim Aleksejam Navaļņijam tika piespriests 15 dienu cietumsods par skrejlapu izplatīšanu, lai informētu par gaidāmo demonstrāciju; tā kā 2014. gada 30. decembrī tiesa viņam piesprieda 3,5 gadu ilgu nosacītu sodu, bet viņa brālim Oļegam Navaļņijam tika piespriests 3,5 gadus ilgs cietumsods;
- K. tā kā 2015. gada 4. martā Maskavas tiesa noraidīja vēl vienu Nadjas Savčenko pārsūdzību pret viņas nelikumīgo turēšanu apcietinājumā Krievijas Federācijā, kura tika iesniegta, atsaucoties uz viņas kā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas locekles imunitāti; tā kā 2015. gada 4. marts bija N. Savčenko badastreika 82. diena un tā kā pēc šāda ilgstoša badošanās perioda viņas veselība vai dzīvība ir apdraudēta;
- L. tā kā ir pagājuši seši mēneši, kopš Krievijas drošības dienesti Igaunijas teritorijā nolaupīja Igaunijas policijas darbinieku Estonu Kohveru, pārkāpjot starptautiskās tiesības; tā kā viņš joprojām atrodas nelikumīgā apcietinājumā Lefortovas cietumā Maskavā; tā kā viņš nesaņem pietiekamu juridisko palīdzību, viņam ir liegtas tiesības uz taisnīgu tiesu un viņam tiek veikta nepamatota psihiatriskā pārbaude, par kuru joprojām nav informācijas;
- M. tā kā Eiropas Demokrātijas fonds strādā pie plurālisma jautājuma Krievijas plašsaziņas līdzekļos un tā kā tas ir aicināts kopā ar partneriem izstrādāt iniciatīvas attiecībā uz jauniem plašsaziņas līdzekļiem;
- N. tā kā Krievijas rīcībā joprojām ir 2010. gada aprīlī netālu no Smoļenskas avarējušās Polijas valdības lidmašīnas "Tu-154" atliekas un melnās kastes (šajā katastrofā gāja bojā Polijas prezidents un augstas politisko, militāro un kultūras aprindu amatpersonas); tā kā, neraugoties uz atkārtotiem lūgumiem, Krievijas iestādes atsakās atdot Polijai gan lidmašīnas atlūzas, gan melnās kastes,

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

1. pauž stingru nosodījumu par Borisa Ņemcova nogalināšanu — nozīmīgāko politisko slepkavību Krievijas jaunāko laiku vēsturē —, kas veikta, viņu nošaujot blakus Kremlim apkaimē, kura ir aprīkota ar videokamerām un kurā strādā policija un drošības dienesti;
2. apliecina cieņu Borisam Ņemcovam, kas bija prominents opozīcijas līderis, politiskās kustības “Solidarnost” dibinātājs un vadītājs un viens no vadošajiem prezidenta Vladimira Putina un Ukrainas kara kritiķiem, kurš veltīja savu dzīvi tam, lai panāktu demokrātiskāku, pārticīgāku un atklātāku Krieviju un veidotu spēcīgas partnerattiecības starp Krieviju un tās kaimiņiem un partneriem; pauž visdziļāko līdzjūtību Borisa Ņemcova ģimenei un draugiem, opozīcijas pārstāvjiem un Krievijas tautai; pauž nosodījumu par Krievijas lēmumu neļaut dažiem ES diplomātiem un valstu delegāciju pārstāvjiem apmeklēt viņa bēres, tādējādi kavējot ES centienus godināt drosmīgos Krievijas pilsoņus, kas iestājas par universālām vērtībām;
3. norāda, ka viņa nogalināšana ir vēl viens no arvien pieaugošā neatklāto politiski motivēto slepkavību un aizdomīgu nāves gadījumu skaita, kas notikuši Krievijā kopš 1998. gada, pie kuriem pieskaitāmas arī pētnieciskās žurnālistes Annas Polītkovskas, Aleksandra Litviņenko (noslepkavots Apvienotajā Karalistē), jurista Staņislava Markelova, žurnālistes Anastasijas Baburovas, cilvēktiesību aizstāves Natālijas Estemirovas, jurista Sergeja Magnitcka un tagad arī politiķa Borisa Ņemcova slepkavības;
4. norāda, ka Krievijas iestādes ir paziņojušas par piecu čečenu izcelsmes aizdomās turētu personu apcietināšanu;
5. prasa veikt neatkarīgu starptautisku slepkavības izmeklēšanu; uzskata, ka EDSO, Eiropas Padomes un ANO ietveros pieejamie instrumenti palīdzētu nodrošināt neitrālu un godīgu izmeklēšanu;
6. prasa Padomei, Komisijai un dalībvalstīm, nosakot turpmāko politiku pret Krieviju, ņemt vērā to, ka Krievijas iestāžu radītā politiskā atmosfēra ir sagatavojusi auglīgu augsni šādām slepkavībām, vardarbībai un spiedienam; pauž bažas par Krievijā pēdējos gados arvien pieaugošo naida atmosfēru, kas vērsta pret opozīcijas aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem, minoritātēm un kaimiņvalstu tautām un ko uzkurina valsts plašsaziņas līdzekļi kā daļu no politiskās kultūras, kura attālinās no demokrātijas principu ievērošanas;
7. aicina Krievijas Federācijas iestādes pārtraukt nekaunīgo propagandas un informācijas karu pret tās kaimiņiem, Rietumu pasauli un saviem iedzīvotājiem, padarot Krieviju par valsti, kuru raksturo represijas, naida kurināšana un bailes, kurā nacionālistisku eiforiju rada Krimas anektēšana un karadarbības eskalācija Ukrainā un kurā Kremli pretēji starptautiskajiem tiesību aktiem kultivē un provocē naidu un agresiju; pauž nosodījumu par jauno propagandas karu, kas tiek vērsts pret demokrātiskām un pamata vērtībām, kuras tiek pasniegtas kā Krievijas sabiedrībai svešas; atgādina, ka gan Eiropas Savienība, gan Krievijas Federācija daudzās starptautiskās deklarācijās un līgumos ir apņēmušās aizsargāt universālās demokrātiskās vērtības un pamattiesības; uzsver, ka opozīcijas spēku pastāvēšana ir svarīga, lai nodrošinātu pastāvīgas debates un viedokļu un ideju apmaiņu politikā un likumdošanas procesā Krievijā;
8. aicina Krievijas iestādes pārtraukt īstenot politisku un juridisku spiedienu, represīvas darbības un iebiedēšanu pret opozīcijas līderiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, ļaujot tiem brīvi darboties saskaņā ar Krievijas konstitūcijas pamatprincipiem;
9. pauž dziļas bažas par to, ka Krievija kā ANO, Eiropas Padomes un EDSO locekle neievēro savas starptautiskās juridiskās saistības aizsargāt cilvēktiesības un tiesiskumu; uzskata, ka Krievijas Federācijai būtu jāpilda saistības, kuras tā ir uzņēmusies; pauž nosodījumu par faktu, ka jaunākie notikumi liecina par Krievijas attālināšanos no funkcionēšanas demokrātijas režīma, kas paredz opozīcijas, tiesiskuma un tiesu iestāžu neatkarības ievērošanu;
10. pauž dziļu nožēlu par to, ka Krievijas iestādes nav reaģējušas uz Krievijas Federācijā un starptautiskajās aprindās pausto kritiku par tā dēvēto ārvalstu aģentu likumu, un par to, ka noteikumi ir pieņemti nevis grozījumu veidā, bet kā likums, kas vēl vairāk ierobežo nekomerciālu organizāciju rīcības iespējas un pēc savas būtības ir diskriminējošs; stingri aicina Krieviju pārskatīt attiecīgo tiesību aktu, lai izpildītu savas starptautiskās saistības cilvēktiesību un demokrātisko brīvību jomā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

11. atzinīgi vērtē Augstākās tiesas 2015. gada 28. janvāra spriedumu noraidīt Tieslietu ministrijas prasību par Krievijas organizācijas "Memoriāls" slēgšanu un apsūdzības par pārkāpumiem tās organizatoriskajā struktūrā, un prasa no "ārvalstu aģentu" saraksta svītrot pārējās NVO;
12. prasa Krievijas iestādēm nekavējoties atbrīvot visus zināmos politiešlodzītus;
13. aicina Krievijas iestādes steidzami atbrīvot Ukrainas Augstākās radas deputāti un PACE locekli Nadju Savčenko, kura tika nolaupīta Ukrainas teritorijā un tiek nelikumīgi turēta apcietinājumā Krievijā; uzsver to, ka Krievija ir atbildīga par viņas ļoti trauslo veselības stāvokli; pauž dziļas bažas par viņas veselību un mudina Krievijas tiesu iestādes piemērot humanitāro tiesību aktus;
14. pauž nosodījumu par Igaunijas policijas darbinieka *Eston Kohver* nolaupīšanu Igaunijas teritorijā un aizvešanu uz Krieviju; prasa viņu nekavējoties atbrīvot un garantēt drošu atgriešanos Igaunijā;
15. uzskata, ka Krievija joprojām ir nozīmīga globālo procesu dalībiece un ka ES un Krievijas stratēģiskajās interesēs ir ātri līdzsvarot situāciju un atjaunot attiecības, izmantojot diplomātiju un starpniecību, kas pamatotos uz starptautisko tiesību aktu un EDSO saistību ievērošanu;
16. pauž atbalstu Krievijas demokrātiskajiem spēkiem, kas ir apņēmušies panākt atvērtu sabiedrību un īstenot reformas;
17. mudina Padomi izstrādāt vienotu politiku attiecībā uz Krieviju, saskaņā ar kuru 28 ES dalībvalstīm un ES iestādēm jāpauž spēcīgs kopējs vēstījums par cilvēktiesību nozīmi ES un Krievijas attiecībās un nepieciešamību izbeigt vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvības apspiešanu Krievijā; uzskata, ka ES stratēģijas mērķim vajadzētu būt vērstam uz to, lai panāktu, ka Krievija pilnībā ievēro EDSO principus, un motivētu tās vadītājus izvest Krieviju no politiskās un ekonomiskās pašizolācijas;
18. prasa PV/AP un Komisijai izstrādāt spēcīgāku atbalsta programmu Krievijas un okupētā Krimas reģiona pilsoniskajai sabiedrībai un meklēt un attīstīt jaunas iespējas ar to sadarboties, lai veicinātu demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma vērtības; prasa ES tās finanšu instrumentu pašreizējā plānošanas posmā palielināt finansiālo palīdzību Krievijas pilsoniskajai sabiedrībai, izmantojot Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām iestādēm paredzētos fondus, un partnerības instrumentā iekļaut ES un Krievijas pilsoniskās sabiedrības forumu, lai nodrošinātu stabilu un uzticamu ilgtermiņa atbalstu;
19. atkārti iepriekšējās rezolūcijās paustās bažas par Krievijas iestāžu nesadarbošanos ar neatkarīgajiem starptautiskajiem izmeklētājiem MH17 reisa notriekšanas lietā; stingri uzsver, ka Minskas nolīgumā paredzētie amnestijas noteikumi nevar tikt piemēroti šajā nozīgumā vainīgajiem, lai viņiem nepienāktos nekāda veida amnestija;
20. aicina Krievijas iestādes nekavējoties nodot Polijas valdības avarējušās lidmašīnas "Tu-154" atlūzas un visas melnās kastes Polijai; uzsver, ka Krievijas tiesu iestāžu atkarības līmenis no varas iestādēm mazina objektīvas un godīgas izmeklēšanas iespējas;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai, kā arī Krievijas Federācijas prezidentam, valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0075

Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos gada ziņojums Eiropas Parlamentam

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos gada ziņojumu Eiropas Parlamentam (2014/2219(INI))

(2016/C 316/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (12094/14),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. un 36. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (turpmāk — Iestāžu nolīgums),
- ņemot vērā Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos/Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces (AP/PV) paziņojumu par politisko atbildību,
- ņemot vērā AP/PV *Federica Mogherini* Ārlietu komitejas rīkotajā kandidāta uzklaušanās, kas notika 2014. gada 6. oktobrī, pausto apņemšanos,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 132. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A8-0039/2015),

Saskaroties ar pārmaiņām politiskajā un drošības vidē

1. norāda uz krasi pasliktinājušos drošības vidi ap ES, jo īpaši tuvākajās kaimiņvalstīs, kas apdraud starptautisko, uz tiesību aktiem balstītu kārtību un Eiropas stabilitāti un drošību tādā mērā, kāds kopš Eiropas integrācijas sākuma nav pieredzēts; norāda uz to, ka turpinās pārmaiņas globālajā politiskajā kārtībā;
2. pauž bažas par to, ka ES cita starpā iekšējās krīzes dēļ līdz šim nav spējusi pilnībā izmantot savu potenciālu veidot starptautisko politisko un drošības vidi un ka politikas virzienu sliktā koordinācija un saskaņotības trūkums starp ES politikas virzieniem, kā arī finansiālie ierobežojumi vēl vairāk ierobežo Eiropas ietekmi pasaulē un spēju būt reģionālam un globālam drošības nodrošinātājam, kas veicina konfliktu nepieļaušanu un krīžu pārvaldību;
3. uzskata, ka ES ārpolitikas un drošības politikas galvenās prioritātes ir:
 - aizsargāt Eiropas vērtības un intereses un nodrošināt politisku un tiesisku kārtību Eiropā, tādējādi atjaunojot un aizsargājot mieru un stabilitāti,
 - uzlabot ES ieguldījumu dalībvalstu teritorijas aizsardzībā un iedzīvotāju drošībā, stiprinot tās spēju aizstāvēt sevi pret draudiem, tostarp terorismu un ieroču, narkotiku un cilvēku tirdzniecību;
 - atbalstīt drošību, demokratizāciju, tiesiskumu un ekonomisko un sociālo attīstību ES kaimiņvalstīs,

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- uzņemties vadošu lomu konfliktu risināšanā, tostarp miera uzturēšanā un miera iedibināšanā KDAP kontekstā;
- kopā ar partneriem stiprināt plurālistisku globālo politisko, ekonomisko un finansiālo kārtību, kas balstītos uz noteikumiem, tostarp tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanu, un
- uzlabot ES iekšējās struktūras un darba metodes, lai nostiprinātu tās izturētspēju un ļautu pilnībā izmantot tās kā globālo procesu dalībnieces potenciālu;

ES kā uzticama procesu līdzdalībniece

4. uzskata, ka vērienīgai un efektīvai ES ārpolitikai ir jābalstās uz kopīgu redzējumu par to, kādas ir svarīgākās Eiropas intereses, vērtības un mērķi ārējās attiecībās, un kopīgu izpratni par to, kādi draudi apdraud ES kā kopumu; atzinīgi vērtē AP/PV apņemšanos, balstoties uz Eiropadomes 2013. gada decembrī piešķirto mandātu, prioritārā kārtā sākt stratēģiski pārdomāt ES ārlietu un drošības politiku un uzskata, ka šajā procesā vajadzētu iesaistīt plašu ieinteresēto pušu loku, tostarp dalībvalstis, Eiropas iestādes un Eiropas sabiedrību; uzstāj, ka šo pārdomu rezultātā vajadzētu tapt jaunai Eiropas drošības stratēģijai, kurā ņemtas vērā nesenās ģeopolitiskās izmaiņas, lai varētu reaģēt uz jaunajiem apdraudējumiem un problēmām;

5. uzsver, ka, ņemot vērā LES 24. panta 3. punktu, dalībvalstīm ir saistības, ko tās uzņēmušās, ratificējot Līgumu par Eiropas Savienību, uzticības un savstarpējas solidaritātes garā aktīvi un konsekventi atbalstīt Savienības ārpolitiku un drošības politiku;

6. uzstāj uz to, ka ES un tās dalībvalstu politiskie, ekonomiskie, finanšu un aizsardzības resursi ir jāstiprina un jāapvieno, lai maksimāli palielinātu ES ietekmi pasaulē, radītu sinerģijas un nodrošinātu mieru un stabilitāti Eiropā un tās kaimiņvalstīs; uzsver, ka ievērojamu izmaksu samazinājumu iespējams panākt, īstenojot labāku dalībvalstu savstarpējo sadarbību to ārpolitikā un drošības politikā;

7. uzsver, ka ārējā finansiālā palīdzība, ko sniedz ES un tās dalībvalstis, ir jāpārorientē un efektīvāk jāizmanto atbilstīgi kopīgajām stratēģiskajām prioritātēm, par kurām panākta kopīga vienošanās; aicina ES veikt vairāk pasākumu, lai palielinātu ES palīdzības pamanāmību, saskaņotību un efektivitāti; uzskata, ka visiem ES palīdzības veidiem — gan attīstības palīdzībai, gan arī ārkārtas palīdzībai un humānajai palīdzībai — jābūt saskaņotai un konsekventai; aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis nodrošināt finansiālās palīdzības efektīvu uzraudzību, lai pārlicinātos, ka tiek sasniegti mērķi; norāda uz Eiropas Revīzijas palātas ziņojumiem, kas iepriekš ir uzrādījuši problēmas; uzsver, ka ir jāpalielina finansiālā palīdzība pilsoniskās sabiedrības un NVO atbalstam uz vietas; prasa ātrākas un mazāk birokrātiskas procedūras projektu apstiprināšanai;

8. mudina ES iestādes un dalībvalstis pilnībā izmantot Lisabonas līguma nodrošinātos instrumentus, lai virzītos no līdzšinējās pieejas, kas bija galvenokārt reaģēšana, uz proaktīvu, saskaņotu un stratēģisku ES ārlietu un drošības politiku, kas balstīta uz kopīgām vērtībām un ko īsteno kopīgās Eiropas interesēs;

9. uzskata, ka Padomei un Komisijai, aktīvi sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir jāpanāk saskaņotība un konsekvence starp:

- ES īstenoto iekšpolitiku un ārpolitiku, tostarp kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP), kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) un politikas virzieniem, kas attiecas uz kaimiņattiecībām, tirdzniecību, attīstību, humāno palīdzību, tieslietām un iekšlietām, enerģētiku, vidi, migrāciju u. c.;

- ES un tās dalībvalstu īstenoto politiku;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

10. šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka jaunā Komisija ir sadalīta funkciju kopās, kas dod iespēju AP/PV koordinēt visus attiecīgos Komisijas politikas virzienus, kuriem ir ārēja dimensija; pauž atbalstu AP/PV centieniem pilnībā uzņemties Komisijas priekšsēdētāja vietnieces pienākumus; vienlaikus mudina AP/PV izmantot arī savu Ārlietu padomes priekšsēdētāja lomu, lai ierosinātu Padomē tādas iniciatīvas, kas paverza kopīgos proaktīvos politikas virzienus tālāk par zemāko kopīgo interešu sliekšni, izmantojot visu KĀDP un ES ārpolitikas nodrošināto instrumentu spektru;

11. atgādina, ka EĀDD iekšējā struktūra ir jāreformē, lai tas varētu palīdzēt AP/PV visās viņas lomās un lai viņa varētu virzīt uz priekšu stratēģisko plānošanu un koordinēt politiskos procesus Padomē un Komisijā; uzstāj, ka ir nepieciešams racionalizēt EĀDD vadības struktūru un paātrināt un optimizēt lēmumu pieņemšanas procesus; atkārtoti aicina ES īpašos pārstāvjus ciešāk integrēt EĀDD, tostarp pārvietojot īpašo pārstāvju budžetu no KĀDP darbības budžeta uz EĀDD budžetu; šajā sakarā aicina veikt šo īpašo pārstāvju funkciju politiskās un izmaksu efektivitātes novērtējumu;

12. atkārtoti prasa uzlabot sadarbību un koordināciju starp dažāda veida ES līmeņa monitoringu un spēju reaģēt krīzes situācijās; turklāt mudina racionalizēt esošās struktūras, lai mazinātu nevajadzīgu dublēšanos, tostarp apvienojot spējas, kas pārklājas; uzskata, ka monitoringa centriem ir jāsaņem pietiekami resursi un ka darbinieku lingvistiskie profili būtu jāpieskaņo valodām, kurās runā svarīgākajos krīžu reģionos, jo īpaši krievu un arābu valodai; aicina uzlabot sadarbību un informācijas apmaiņu starp ES līmeņa uzraudzības centriem un dalībvalstu attiecīgajiem dienestiem;

13. aicina modernizēt ES delegāciju tīklu, tostarp pielāgojot darbinieku skaitu un profesionālo profilu, lai tiktu atspoguļotas ES ārpolitikas 21. gadsimta vajadzības; uzskata, piemēram, ka visās delegācijās, kas atrodas konfliktu zonās, jo īpaši valstīs, kur tiek veikta KDAP misija, vajadzētu iekļaut vienu drošības un aizsardzības ekspertu; prasa AP/PV pastiprināt delegācijas vadītāja vadības pilnvaras, lai tās attiektos uz visiem delegācijas darbiniekiem neatkarīgi no viņu institucionālās izcelsmes, un vienkāršot delegāciju administratīvos budžetus, apvienojot tos vienā finansējuma avotā; prasa precizēt pakļautības secību; pauž nožēlu par to, ka joprojām pilnībā nav izmantotas iespējamās sinerģijas un apjomradīti ietaupījumi, ko dod ciešāka sadarbība starp dalībvalstu vēstniecībām un ES delegācijām; uzstāj, ka visos līmeņos būtu jāievēro pienācīgs līdzsvars starp dalībvalstu norīkotajiem darbiniekiem un ES amatpersonām, kā paredzēts Padomes 2010. gada 26. jūlija lēmumā, ar ko izveido Eiropas Ārējās darbības dienestu, un norāda, ka jo īpaši augstākos amatos, piemēram, delegāciju vadītāju amatos, šis līdzsvars pašlaik netiek uzturēts;

14. pauž bažas par to, ka ES finanšu noteikumos trūkst elastības, kas bieži noved pie tā, ka kavējas operācijām paredzēto ES līdzekļu izmaksāšana, un kas rada papildu šķēršļus ES iespējām reaģēt uz krīzēm; uzsver nepieciešamību ātrāk izmaksāt finanšu līdzekļus, vienlaikus uzsverot nepieciešamību pēc efektīvas kontroles, lai izvairītos no krāpšanas un nelikumīgas piesavināšanās; prasa Komisijai 2015. gadā iesniegt priekšlikumu attiecīgo tiesību aktu reformēšanai, lai cita starpā ļautu paātrināto procedūru, ko pašlaik var piemērot humānajai palīdzībai, attiecināt arī uz krīžu pārvaldību, vienlaikus nodrošinot, ka izdevumi, kas rodas, reaģējot uz krīzes situācijām, ir atbilstīgi ES ilgtermiņa stratēģiskajiem mērķiem; pauž nopietnas bažas par maksājumu nepietiekamību diviem būtiskiem ES budžeta avotiem krīzes pārvaldībai un konfliktu novēršanai, proti, KĀDP un Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentam; ir pārliecināts, ka, ņemot vērā pašreizējo drošības situāciju Eiropas austrumos un dienvidos, ir vajadzīga sinerģija un nepieciešami nevis būtiski izdevumu samazinājumi, bet gan papildu resursi;

15. norāda, ka ES rīcības redzamība jāpastiprina gan stratēģiskās plānošanas un daudzpusējo forumu līmenī, kā arī darbības līmenī ar KDAP misijām vai citām ārējām misijām;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

16. atgādina, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu ES ir pienākums nodrošināt, ka tās ārējā darbība tiek izstrādāta un īstenota tā, lai stiprinātu un atbalstītu demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un starptautisko tiesību principus, un ka par to kopīga atbildība ir ES un dalībvalstīm; aicina AP/PV regulāri ziņot par 21. panta ievērošanu un novērtēt iespējas uzlabot ārpolitikas saskaņotību, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām un starptautiskajām tiesībām; uzsver, ka ārpolitikas uzraudzība attiecībā uz 21. panta izpildi ir jāveic saskaņotākā un stingrākā veidā; uzsver, ka partneriem jāpieprasa izpildīt saistības, ko tie uzņēmušies nolīgumos ar ES cilvēktiesību jomā, un uzsver, ka nepieciešamības gadījumā šajos nolīgumos jāiekļauj nosacījuma klauzulas ar prasību ievērot cilvēktiesības;

17. norāda, ka arvien pieaug pieprasījums pēc starptautiskās palīdzības demokrātijas atbalstam un vēlēšanu novērošanai; atzīst, ka šī ir joma, kurā ES varētu efektīvi rīkoties, atbalstot demokrātiskus procesus; tādēļ aicina nodrošināt konsekventu kontroli attiecībā uz konkrētām valstīm adresētu ieteikumu īstenošanu un prasa sniegt atbalstu politiskajām partijām spēju veidošanai;

18. uzsver, ka kolektīvajai aizsardzībai, ko savām dalībvalstīm garantē NATO, ir vitāli svarīga nozīme; mudina dalībvalstis steidzami palielināt savas iespējas sniegt ieguldījumu teritoriālajā aizsardzībā, piešķirt šim mērķim vairāk resursu un pienācīgi izmantot resursu apvienošanas un kopējas izmantošanas metodoloģiju, ciešāk sadarbojoties, lai veidotu sinerģijas; uzsver, ka saskaņā ar LES 42. panta 7. punktu visām dalībvalstīm ir jānodrošina vienāds drošības līmenis; uzsver, ka uzticamas ES ārpolitikas pamatā ir jābūt pienācīgai dalībvalstu aizsardzības kapacitātei un efektīvai kopējai drošības un aizsardzības politikai (KDAP); uzskata, ka KDAP ir svarīgs Eiropas aizsardzības un drošības komponents un šī politika sniedz ieguldījumu Eiropas aizsardzībā daudzos veidos, tostarp veicinot Eiropas aizsardzības tehniskā un rūpnieciskā pamata (*EDTIB*) izveidi, sekmējot sadarbību aizsardzības spēju attīstības jomā un ar civilo misiju un militāro operāciju starpniecību veicot tiešu iesaistīšanos krīzes zonās; tāpēc uzsver, ka KDAP būtu jāpadziļina sadarbībā ar NATO; atkārtoti norāda, ka ES ir NATO partnere un ka šo abu organizāciju stratēģijām jābūt savstarpēji papildinošām; uzsver, cik būtiska loma ir ES un partneru, piemēram, ANO, NATO, Āfrikas Savienības un EDSO, sadarbībai drošības un aizsardzības jomā; atzinīgi vērtē AP/PV apņemšanos aktīvi iesaistīties aizsardzības jautājumu risināšanā, tostarp vadot Ārlietu padomes sanāksmes, kad tā tiekas aizsardzības ministru konfigurācijā;

19. atbalsta pašreiz notiekošo EĀDD krīzes vadības struktūru pārskatīšanu; aicina PV/AP padarīt pašreizējās struktūras daudz efektīvākas, lai tās varētu ātrāk un atbilstošāk reaģēt uz jaunām krīzēm, cita starpā samazinot paralēlo struktūru skaitu; aicina PV/AP saglabāt un stiprināt raksturīgo civilo pieeju konfliktu novēršanai un krīžu pārvarēšanai;

20. uzsver, ka vairāku Lisabonas līguma noteikumu, piemēram, LES 44. panta (ar ko atļauj uzticēt KDAP misiju nelielai dalībvalstu grupai), LES 41. panta (par sākumfondu), LES 46. panta (par pastāvīgu strukturētu sadarbību), LES 42. panta 7. punktā (par savstarpējās palīdzības klauzulu) un, visbeidzot, LESD 222. panta (par solidaritātes klauzulu) noteikumu, potenciāls nav pienācīgi izmantots; aicina AP/PV aktīvi popularizēt šos instrumentus un sekmēt to izmantošanu un mudina dalībvalstis tos izmantot;

21. atzinīgi vērtē Aizsardzības Eiropadomes sanākumi 2013. gada decembrī un prasa īstenot tajā pieņemtos lēmumus; ar nepacietību gaida 2015. gada jūnijā paredzētās debates; prasa šajā samītā pieņemt vērienīgus lēmumus, jo īpaši:

— balstoties uz ES stratēģiskās sistēmas pārskatīšanu, uzsākt procesu, kurā stratēģiski tiek pārdomāti mērķi un prioritātes drošības un aizsardzības jomā, nosakot, kādas spējas ir vajadzīgas un kādas ir iespējas padziļināt sadarbību aizsardzības jomā un labāk novērst draudus ES valstīm;

— nostiprināt Eiropas Aizsardzības aģentūru, piešķirot tai nepieciešamos resursus un politisko stimulu, lai tā varētu pilnībā īstenot savu lomu bruņojuma jomas sadarbības koordinēšanā un stimulēšanā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- pārskatīt *Athena* finansēšanas mehānismu, lai turpinātu palielināt kopīgo finansējumu KDAP militāro operāciju jomā nolūkā nepieļaut, ka finansiāli apsvērumi varētu apdraudēt ES spēju reaģēt uz krīzēm, un mudināt dalībvalstis steidzami veidot spēkus KDAP operācijām, kā arī panākt taisnīgāku sloga pārdali starp dalībvalstīm;
- nostiprināt Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu, cita starpā koordinējot aizsardzības budžetus, saskaņojot prasības, samazinot neefektivitātes un veidojot sinerģijas;
- risināt pašreizējās problēmas tādās jomās kā militāro operāciju plānošana un veikšana, tostarp izveidojot pastāvīgu militāro operāciju štābu ciešā sadarbībā ar pašreizējo Civilās plānošanas un īstenošanas centru (CPIC);
- palielināt ES kaujas grupu efektivitāti un izmantojamību, cita starpā ieviešot moduļu pieeju, paplašinot kopīgu finansēšanu ar *Athena* mehānisma palīdzību un attiecīgos gadījumos izmantojot kaujas grupas turpmākos krīžu pārvarēšanas scenārijos;

22. uzskata, ka nesenie teroristu uzbrukumi ES dalībvalstīs pierāda, ka kļūst arvien grūtāk nošķirt iekšējo drošību no ārējās, un aicina dalībvalstis un ES iestādes labāk apvienot savus centienus šajās jomās; aicina dalībvalstis uzlabot ar drošību saistīto izlūkdatu apmaiņu, izmantojot pašreizējos koordinēšanas mehānismus Eiropas līmenī; prasa pastiprināt sadarbību terorisma apkarošanas jautājumos ES attiecībās ar valstīm Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, tostarp organizējot mācības un veidojot spējas drošības jomā, kā arī veicot informācijas un paraugprakses apmaiņu; aicina ES un dalībvalstis pielikt visas pūles, lai stiprinātu starptautisko sadarbību nolūkā novērst un apkarot terorismu un uzsver svarīgo lomu, kas šajos centienos jāuzņemas ANO;

23. prasa izstrādāt nepieciešamos industriālos un tehnoloģiskos resursus, kas vajadzīgi kibernetikas drošības uzlabošanai, tostarp veicinot kibernetikas produktu vienotā tirgus veidošanu; uzsver nepieciešamību integrēt kibernetikas drošību ārējās darbībās un KĀDP un prasa ciešāk koordinēt kibernetikas drošību ar NATO, lai atturētu no kibernetikas drošības, efektīvi cīnītos pret uzbrukumiem kibernetikā un novērstu tos; mudina ES dalībvalstis, EĀDD un Komisiju koncentrēties uz to, kā palielināt attiecīgās infrastruktūras izturētspēju; atzinīgi vērtē ES kibernetikas drošības stratēģiju; uzsver vajadzību ievērojami palielināt dalībvalstu kibernetikas drošības spējas; mudina Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA) stiprināt kibernetikas drošības koordinēšanu starp dalībvalstīm un aicina dalībvalstis nodrošināt EAA līdzekļus šī mērķa sasniegšanai; aicina Komisiju panākt Divējāda lietojuma regulas pārskatīšanu, lai novērstu to, ka sistēmas tiek eksportētas tiem, kuri vēlas apdraudēt ES drošību un kritisko infrastruktūru, un nepieļaut masveida novērošanas tehnoloģiju eksportēšanu autoritāriem režīmiem; atgādina, ka ir svarīgi saglabāt līdzsvaru starp digitālo brīvību aizsardzību un drošību;

24. prasa pārskatīt un saskaņot ES migrācijas politiku; uzstāj, ka nepieciešams risināt nelegālās migrācijas pamatcēloņus, stiprinot sadarbību ar migrācijas plūsmu tranzīvalstīm un izcelsmes valstīm, izmantojot visus politikas un palīdzības instrumentus, tostarp attīstības un tirdzniecības politiku, humāno palīdzību, konfliktu novēršanu un krīžu pārvaldību, kā arī ir nepieciešams stiprināt likumīgās migrācijas ceļus; atkārtoti aicina palielināt humāno atbalstu valstīm, kas uzņem bēgļus, un pastiprināt reģionālās aizsardzības programmas, kas izcelsmes reģionu tuvumā tiek īstenotas kopā ar UNCHR; uzsver, ka migrācijas pārvaldība ir jāintegrē ES ārējā darbībā un tai jābūt augstai prioritātei ES sadarbībā ar tās austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm; uzsver, ka nedrīkst pieļaut cilvēku iešanu bojā pie ES robežām;

25. norāda, ka enerģija aizvien biežāk tiek izmantota kā ārpolitikas instruments, un atgādina, ka Eiropas integrācijas sākotnējais pamats ir sadarbība enerģijas jomā; uzsver, cik svarīgi ir veidot Eiropas enerģētikas savienību, kam būtu jāpalielina ārpolitikas un enerģētikas politikas saskaņotība un koordinēšana; uzsver, ka energoapgādes drošībai vajadzētu būt daļai no visaptverošas pieejas ES ārējai darbībai, un uzskata, ka enerģētikas politikai ir jābūt saskaņā ar citām Savienības politikas prioritātēm, tostarp drošības, ārlietu, kaimiņattiecību, tirdzniecības un attīstības politiku, kā arī tās politiku cilvēktiesību aizsardzībai; šajā sakarā uzsver vajadzību ievērojami samazināt atkarību no Krievijas un atrast alternatīvus energoavotus; aicina AP/PV un Komisiju veikt uzraudzību un pievērsties tam, kā infrastruktūras kontroli veic struktūras, kas nav ES iestādes, jo īpaši valsts uzņēmumi, dalībvalstu bankas vai neatkarīgi fondi no trešām valstīm, kuri iespējams ES enerģētikas tirgū vai traucē veikt diversifikāciju, tostarp kodolenerģētikas nozarē; uzsver, ka ārpus Savienības enerģētikas uzņēmumiem jāpiemēro konkurences noteikumi, kas ir spēkā ES enerģijas tirgū;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

26. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots priekšsēdētāja vietnieka enerģētikas savienības jautājumos amats, un Komisijas paziņojumu par Eiropas enerģētiskās drošības stratēģiju; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt sadarbību, lai īstenotu īstermiņa un ilgtermiņa pasākumus, kas uzskaitīti šajā stratēģijā; uzstāj uz nepieciešamību stiprināt saskaņotību starp ES ārpolitiku un citiem politikas virzieniem ar ārējās darbības dimensiju, piemēram, enerģētikas politiku, un sagaida, ka Komisijas jaunā tematisko kopu struktūra sniegs rezultātus šajā jomā; mudina īstenot turpmākus pasākumus, lai panāktu energodrošības mērķu saderību ar citiem ES īstenotajiem mērķiem; aicina AP/PV noteikt stratēģiskās prioritātes ārējai enerģētikas politikai, kas tiktu iekļauti vispārīgajos ārpolitikas mērķos, un sistemātiskāk izmantot ārpolitikas rīkus energodrošības jomā;

27. uzskata, ka vajadzētu izveidot solidaritātes mehānismu iespējamiem gadījumiem, kad tiek pārtraukta enerģijas piegāde; uzskata, ka būtu jāturpina attīstīt savstarpēji savienota enerģētikas infrastruktūra un ka visas ES teritorijas daļas būtu jāintegre vienotā ES mēroga energotīklā; uzsver, ka centieni diversificēt ES energoapgādi būtu jāpaātrina, lai stiprinātu ES enerģētisko neatkarību; uzskata, ka atjaunojamo energoresursu attīstība un energoefektivitātes uzlabošana sniegs būtisku devumu attiecībā uz ES ārējās darbības ticamības panākšanu; atgādina, ka labi funkcionējošs iekšējais energotirgus ir būtisks un ka ES vispārējās interesēs ir nodrošināt starptautisko energotirgu stabilitāti, pārredzamību un atbilstību starptautiskajiem noteikumiem; aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumu visaptverošai stratēģijai, lai nostiprinātu ar enerģiju nesaistītu resursu apgādes drošību;

28. atzinīgi vērtē AP/PV *Federica Mogherini* uz sadarbību orientēto attieksmi pret Parlamentu, kuras mērķis ir palielināt viņas darbības pārskatbūvību šīs iestādes priekšā; atgādina nepieciešamību sistemātiski un proaktīvi apspriesties ar Parlamentu, jo īpaši ar tā Ārlietu komiteju, pirms ārpolitikas stratēģiju un KDAP mandātu pieņemšanas; aicina Padomi pabeigt sarunas ar Parlamentu par to, lai aizstātu 2002. gada iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi konfidencialai Padomes informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā; pauž apņēmību pastiprināt sadarbību ar valstu parlamentiem, tostarp, izmantojot starpparlamentāro konferenci KĀDP un KDAP jautājumos, kā arī Eiropas lietu komiteju konferenci (COSAC), lai palielinātu gatavību kontrolēt attiecīgos resursus;

Eiropas politiskās un tiesiskās kārtības saglabāšana un nostiprināšana

29. uzsver nepieciešamību konsolidēt ES un stiprināt tās integrācijas kapacitāti, kas ir viens no Kopenhāgenas kritērijiem; atkārtoti uzsver paplašināšanās perspektīvu visām kandidātvalstīm un citiem potenciālajiem kandidātiem saskaņā ar 2003. gada Saloniku deklarāciju, pamatojoties uz Kopenhāgenas kritēriju izpildi, un atbalsta paplašināšanās sarunu turpināšanu; šajā sakarā atbalsta Komisijas pieeju, kas paredz agrīnā paplašināšanās procesa posmā veikt ievērojamas reformas tiesiskuma, valsts pārvaldes un ekonomikas pārvaldības jomā; atkārtoti norāda, ka katra valsts ir jāvērtē pēc tās sasniegumiem, un uzskata, ka gadījumos, kad ES atzīst kandidātvalsts panākto atbilstību ES *acquis* par pietiekamu, pievienošanās sarunas būtu jāuzsāk vai jāturpina, jo ir būtiski uzturēt ES uzticamību kopumā; uzsver, cik svarīgi ir sadarboties ar kandidātvalstīm ārpolitikas jomā, kā arī uzsver to pievienošanās KDĀP nozīmi;

30. uzskata, ka ir nepieciešama visaptveroša politiskā stratēģija, kuras mērķis ir atjaunot Eiropas politisko un tiesisko kārtību, kas tika izveidota ar 1975. gada Helsinku noslēguma aktu, kurš ir saistošs visām Eiropas valstīm, tostarp Krievijai; uzstāj, ka šai kārtībai ir jābalstās uz cilvēktiesību, minoritāšu tiesību un pamatbrīvību un valstu suverenitātes, neatkarības un teritoriālās integritātes respektēšanu un uz konfliktu risināšanu miermīlīgā ceļā; uzskata, ka konstruktīva dialoga uzsākšana ar Krieviju un citām ES kaimiņvalstīm par sadarbību šādas kārtības nostiprināšanā ir svarīgs pamats mieram un stabilitātei Eiropā, ar nosacījumu, ka Krievija ievēro starptautiskās tiesības un izpilda savas saistības attiecībā uz Gruziju, Moldovu un Ukrainu, tostarp tās spēku izvešanu no Krimas;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

31. uzskata, ka ES attiecībās ar tās austrumu kaimiņiem ir vajadzīga jauna pieeja, kas balstīta uz sasniegumiem, diferenciaciju un principu "vairāk par vairāk"; uzskata, ka atbalsts tām valstīm, kas vēlas tuvināties ES, ir jāpadara par vienu no ES ārpolitikas svarīgākajām prioritātēm un ka nozīmīga atbilde attiecībā uz to, kā ierobežot Krievijas ambīcijas kaimiņvalstīs, ir investēt šo valstu neatkarībā, suverenitātē, ekonomikas attīstībā un turpmākā demokratizācijā; atbalsta Eiropas perspektīvu ES Austrumeiropas kaimiņvalstīm un atgādina, ka saskaņā ar LES 49. pantu tās — tāpat kā jebkura cita Eiropas valsts — var pieteikties kļūt par Eiropas Savienības dalībvalstīm, ja tās ievēro Kopenhāgenas kritērijus un demokrātijas, pamatbrīvību, cilvēktiesību un minoritāšu tiesību principus un nodrošina tiesiskumu;

32. atzinīgi vērtē to, ka tika parakstīti, ratificēti Eiropas Parlamentā un attiecīgo valstu parlamentos un provizoriski īstenoti asociācijas nolīgumi, tostarp padziļinātie un visaptverošie brīvās tirdzniecības nolīgumi ar Gruziju, Moldovas Republiku un Ukrainu, kas ir būtisks solis šo valstu ceļā uz konvergenci ar ES; uzskata, ka asociācijas procesu attiecīgajām valstīm vajadzētu izmantot, lai modernizētu demokrātisko pārvaldību, stiprinātu tiesiskumu, reformētu valsts pārvaldi un īstenotu ekonomiskās un strukturālās reformas kā lielu soli virzienā uz šo valstu politisko, ekonomisko, sociālo un vides konvergenci ar ES; mudina vērā ņemami palielināt ES politisko, finansiālo un tehnisko atbalstu šīm reformām; tomēr uzstāj, ka ir jāievēro stingri nosacījumi, jāgarantē pārskatatbildība par izlietotajiem resursiem un jāpanāk ievērojams progress korupcijas mazināšanā; atzinīgi vērtē 2014. gada oktobrī notikušo Ukrainas parlamenta vēlēšanu un 2014. gada decembrī notikušo Moldovas Republikas parlamenta vēlēšanu norisi saskaņā ar starptautiskajiem demokrātijas standartiem;

33. aicina uz ciešu sadarbību ar tām Eiropas austrumu kaimiņvalstīm, kas vēl nav noslēgušas asociācijas nolīgumus ar ES vai vēlas padziļināt un stiprināt attiecības dažādos satvaros, tostarp veicinot divpusējo sadarbību savstarpējo interešu jomās; tomēr atgādina, ka ES palīdzība var būt efektīva tikai tad, ja ir pienācīga līdzdalība un Eiropas vērtību ievērošana no partnervalstu puses, kurām ir jāievēro savas saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām;

34. mudina Krieviju ievērot savas saistības un juridiskos pienākumus, tostarp tos, kas izriet no ANO hartas, Parīzes hartas, EDSO Helsinku noslēguma akta, Budapeštas memoranda un Krievijas un Ukrainas Sadraudzības, sadarbības un partnerības līguma; asi nosoda to, ka Krievija ir pārkāpusi starptautiskās tiesības, izmantojot tiešu militāru agresiju un hibrīdkaru Ukrainā, kā rezultātā bojā gāja tūkstošiem militārpersonu un civiliedzīvotāju, kā arī nelikumīgo Krimas aneksiju un okupāciju, kā arī līdzīgas darbības attiecībā pret Abhāziju un Dienvidosetiju, kas ir Gruzijas teritorijas; uzsver satraucošo situācijas pasliktināšanos saistībā ar cilvēktiesību, vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības ievērošanu Krimā; mudina Krieviju deeskalēt konfliktu, izvest karaspēka daļas no Ukrainas teritorijas un atjaunot *status quo*, kāds tas bija pirms aneksijas; atzinīgi vērtē centienus panākt visaptverošu vienošanos Minskā 2015. gada 12. februārī un prasa nekavējoties un pilnībā īstenot šo vienošanos; atzīst par nelikumīgām prezidenta un parlamenta vēlēšanas, kas 2014. gada 2. novembrī notika Doņeckā un Luhanskā;

35. atbalsta ES pieņemtās sankcijas kā atbildi uz Krievijas agresiju pret Ukrainu un uzsver, ka šīs sankcijas ir iespējams mainīt un atcelt, ja tiks pildīta Minskas vienošanās, taču tās iespējams arī pastiprināt, ja Krievija arī turpmāk nepildīs savus starptautiskos pienākumus; aicina Komisiju uzraudzīt, lai tās tiktu vienveidīgi piemērotas;

36. uzsver, ka ES un dalībvalstīm jāapliecina solidaritāte un attiecībās ar Krieviju ir jāpaūz vienota nostāja; aicina kandidātvalstis savu ārpolitiku attiecībā uz Krieviju pielāgot ES ārpolitikai; aicina AP/PV prioritārā kārtā izveidot kopīgu ES stratēģiju attiecībā uz Krieviju, kuras mērķis būtu panākt Krievijas apņemšanos attiecībā uz mieru un stabilitāti Eiropā, tostarp attiecībā uz tās kaimiņvalstu suverenitātes un teritoriālās integritātes beznosacījumu ievērošanu; uzskata, ka Krievijas un ES labas attiecības, kas balstītas uz starptautisko tiesību un citu starptautisko saistību ievērošanu, ir abu pušu interesēs, un cer, ka Krievija demonstrēs atvērtību šādām attiecībām, ievērojot starptautiskos tiesību aktus;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

37. uzsver nepieciešamību pēc saskaņotas Eiropas pieejas attiecībā pret dezinformācijas kampaņām un propagandas darbībām, ko Krievija īsteno gan ES iekšienē, gan ārpus tās; mudina EĀDD un Komisiju iesniegt rīcības plānu ar konkrētiem pasākumiem, lai neitralizētu Krievijas propagandu; aicina šajā sakarā sadarboties ar NATO Izcilības centru stratēģiskās komunikācijas jautājumos;

38. mudina ES vadību un dalībvalstis garantēt drošību un brīvību kristiešiem un citām reliģisko un etnisko minoritāšu grupām, kuras saskaras ar pieaugošu diskrimināciju un vajāšanu un nonāk krustugunīs; aicina EĀDD un dalībvalstis nodrošināt, ka turpmākie divpusējie nolīgumi ietver efektīvus uzraudzības mehānismus, lai aizsargātu reliģisko minoritāšu cilvēktiesības un efektīvi īstenotu ES vadlīnijas par reliģijas un ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību;

Atbalsts drošībai un stabilizācijai dienviņu kaimiņvalstīs

39. uzstāj uz nepieciešamību būtiski pārskatīt ES politiku attiecībā uz tās dienviņu kaimiņvalstīm, piešķirot pienācīgu budžeta resursus un izstrādājot un īstenojot visaptverošu stratēģiju, koncentrējot ES instrumentus un resursus tādu funkcionējošu un iekļaujošu valstu veidošanas atbalstam, kuras spēj sniegt drošību saviem iedzīvotājiem, veicināt demokrātiju, pretoties reliģiskam ekstrēmismam, ievērot cilvēktiesības, aizsargāt reliģiskās un etniskās minoritātes un palielināt tiesiskumu, kas ir svarīgs priekšnosacījums investīcijām un ekonomiskajai attīstībai; norāda uz neizmanto to pārrobežu tirdzniecības potenciālu šajā reģionā; uzstāj uz ciešu sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm migrācijas plūsmu pārvaldībā, respektējot cilvēktiesības un starptautiskās tiesības;

40. uzsver, ka ES, sniedzot palīdzību un atbalstu, jāpiemēro nosacījumi, kas paredz, ka palīdzības programmas un atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai iespējams, tikai nosakot skaidrus nosacījumus augstākajā politiskajā līmenī;

41. uzstāj, ka ES pārskatītās pieejas attiecībā uz dienviņu kaimiņvalstīm pamatā jābūt diferencēšanai, kā arī principam "vairāk par vairāk", kas paredz, ka papildu ES atbalsts būtu jāsniedz to partnervalstu valdībām, kuras patiešām ir apņēmušās veikt demokratizāciju un ievērot pamatbrīvības un cilvēktiesības un kurām ir redzams progress šai jomā, kā tas ir Tunisijas, Jordānijas un Marokas gadījumā;

42. pauž nožēlu par to, ka pēdējā laikā ir pasliktinājušās ES un Turcijas attiecības, un prasa īstenot jaunus centienus spēcīgāku partnerattiecību sekmēšanas nolūkā, lai risinātu kopējās drošības un humanitārās problēmas Vidusjūras reģiona dienviņos; turklāt mudina Turciju strādāt pie reformām, kas pilnībā atbilstu cilvēktiesību standartiem, ietverot preses brīvību, demokrātiju, līdztiesību un tiesiskumu;

43. mudina ES uzņemties vadošo lomu, lai ciešā sadarbībā ar ASV un iesaistot lielvaras (piemēram, Krieviju un Ķīnu), izveidotu stratēģiju, ar ko tiktu sekmēta reģionālo dalībnieku (tostarp Turcijas, Irākas, Izraēlas, Jordānijas, Ēģiptes, Persijas līča Sadarbības padomes valstu valdību, Irānas, Arābu līgas un kurdu spēku) apvienošanās ar mērķi izbeigt karadarbību, ko vada lielvaras, apturēt finansiālu atbalstu fundamentālistiem un izstrādāt risinājumu miera un stabilitātes panākšanai reģionā, jo īpaši, lai izbeigtu karu Sirijā un Irākā; uzsver nepieciešamību saglabāt Lībijas teritoriālo integritāti un nacionālo vienotību un aicina AP/PV sniegt stimulu lielākai reģionālo dalībnieku vēlmei iesaistīties samierināšanas un konflikta risināšanas procesā, nodrošinot ciešu koordināciju ar ANO; atzinīgi vērtē pašreizējās E3+3 sarunas ar Irānu un cer, ka to rezultāts būs savstarpēji pieņemama vienošanās, kas nodrošinās, ka Irānas kodolprogrammai būs tikai un vienīgi mierpilni mērķi, un piedāvās ilgtermiņa perspektīvu Irānas pilnīgai reintegrācijai starptautiskajā kopienā; atbalsta visu attiecīgo pušu iesaistīšanu Tuvo Austrumu miera procesā, lai rastu visaptverošu, konstruktīvu un ilgtspējīgu, kā arī abām pusēm dzīvotspējīgu risinājumu Tuvo Austrumu konfliktam; uzsver, ka progresa trūkums virzībā uz sarunu gaitā panākto divu valstu risinājumu, pamatojoties uz 1967. gada robežām, noved vien pie turpmākas vardarbības un asinsizliešanas;

44. atzinīgi vērtē AP/PV paziņojumu par biroja atvēršanu Erbilā, Irākas Kurdistānā, un mudina AP/PV un EĀDD atvērt šādu biroju pēc iespējas ātrāk; uzsver, ka tas ļautu ES apkopot informāciju, atrodoties uz vietas, uzlabot ES sadarbību ar vietējiem dalībniekiem, labāk novērtēt un koordinēt humanitārās un militārās reakcijas, kā arī uzlabot ES pamanāmību reģionā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

45. prasa iecelt īpašo padomdevēju, lai novērtētu, cik lietderīgi būtu Irānā izveidot pastāvīgu ES diplomātisko pārstāvniecību;

46. uzskata, ka to teroristisko džihādistu grupu noziedzīgās darbības un barbariskā vardarbība, kas iesaistījušās un darbojas tā saucamajā Islāma valstī (IS), ir ļoti liels drauds plašākam Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas (MENA) reģionam, Eiropai un — potenciāli — mieram un stabilitātei visā pasaulē; atbalsta globālo koalīciju cīņai pret IS un tās centienus apkarot IS ar militāriem līdzekļiem; atzinīgi vērtē ES dalībvalstu ieguldījumu šajā kontekstā un mudina cieši un efektīvi īstenot globālu sadarbību un veidot dialogu, lai panāktu kopīgu draudu novērtējumu; mudina pastiprināt globālo regulatīvo spiedienu uz džihādīstiem, lai atņemtu viņiem ienākumus no naftas, un piemērot stingras globālas sankcijas jebkādiem finanšu darījumiem viņu labā; šajā sakarā norāda, ka džihādīstu grupējumi saņem finansējumu arī no dažām arābu valstīm un ka ES ir jāprasa šīm valstīm nodrošināt lielāku saskaņotību; norāda, ka steidzami nepieciešams apkarot to, ka džihādīstu grupas izmanto internetu vervēšanai un propagandai; uzstāj uz nepieciešamību pastiprināt starptautisko sadarbību, kā arī sadarbību ES iekšienē, lai nepieļautu, ka ekstrēmisti ieceļo Sīrijā un Irākā, lai pievienotos džihādīstu cīņām, tostarp ieguldīt nacionālā radikālisma novēršanas un deradikalizācijas programmās dalībvalstīs; aicina dalībvalstis savās iekšzemes krimināltiesību sistēmās paredzēt veidus, kā saukt pie atbildības šos Eiropas kaujiniekus pēc atgriešanās mājās; atgādina par nepieciešamību pēc ciešākas sadarbības un koordinācijas starp Turciju un ES;

47. mudina reģiona valstis saglabāt apņēmību cīnīties pret terorismu un atturēties no darbībām, kas var radīt valstu savstarpēju spriedzi, konfliktu un krīzi, kā arī papildu problēmas starptautiskās sabiedrības cīņā pret IS;

48. nosoda Asada režīma brutālo vardarbību pret Sīrijas iedzīvotājiem un aicina palielināt spiedienu, prasot Sīrijā īstenot patiesu politisku pāreju, tostarp arī palielinot atbalstu mērenajai Sīrijas opozīcijai;

49. uzsver, ka daudzās jomās Savienības ārpolitikai attiecībā uz dienvidu kaimiņvalstīm ir jāizveido saikne arī ar Āfriku; uzskata, ka Āfrika, jo īpaši Sāhelas un Sahāras reģions, ir stratēģiski apdraudēts, un prasa atbilstošu ES reakciju uz šiem draudiem, tostarp pasākumus tādās jomās kā ekonomiskās attīstība, demokrātija, tiesiskums, izglītība un drošība; norāda, ka pastāvīgi paplašinās Islāma Magribas *Al Qaeda* (AQIM) teroristu, *Al-Mourabitoun*, kas radies, sajaucoties Kustībai par vienotību un džihādu Rietumāfrikā (MUJAO) un *Mokhtar Belmokhtar* Vīru maskās brigādei, un grupējuma *Boko Haram* kriminālā darbība; uzsver, ka ir jāīsteno Eiropas stratēģijas Sāhelas reģiona drošībai un attīstībai ieteikumi, un aicina Komisiju novērtēt šo stratēģiju;

50. uzsver Jordānijas un Libānas kā stabilu partneru Tuvajos Austrumos nozīmi; atgādina, ka šīs divas valstis saskaras ar pieaugošām bēgļu plūsmām, kas rada milzīgas sociālekonomiskās problēmas; pauž atzinību par kaimiņvalstu nepārtraukto palīdzību bēgļiem no Irākas un Sīrijas; mudina ES vadītājus ierosināt globālus centienus, tostarp no reģionālo spēku puses, lai ievērojami palielinātu humāno palīdzību civiliedzīvotājiem, kurus skāris konflikts Sīrijā un Irākā un IS vardarbība, īpaši lai sniegtu atbalstu bēgļiem un tiešu finansiālu palīdzību visām reģiona valstīm, kas uzņem bēgļus, nolūkā stiprināt sociālo integrāciju un nepieļaut marginalizāciju;

51. mudina ES nodrošināt, lai sadarbības gaitā terorisma novēršanas jomā ar trešām valstīm tiktu ievērots tiesiskums un universālās cilvēktiesības;

Uz sadarbību un noteikumiem balstītas globālās kārtības nostiprināšana

52. uzskata, ka ASV ir nozīmīga ES stratēģiskā partnere, un aicina ciešāk koordinēt ASV un ES ārpolitiku uz līdztiesīgiem pamatiem, atbalstot starptautiskās tiesības un īstenojot vienotu pieeju problēmām ES kaimiņvalstīs un globālā līmenī; uzsver, ka transatlantiskajai tirdzniecības un ieguldījumu partnerībai ir stratēģisks raksturs un tai ir potenciāls pavērt iespējas transatlantiskajiem partneriem noteikt globālus standartus darba, veselības, vides un intelektuālā īpašuma jomā un stiprināt globālo pārvaldību; šajā sakarā prasa lielāku atvērtību un pārredzamību sarunās un visos procesa posmos iesaistīt visas ieinteresētās personas; uzskata, ka Latīņamerika ir nozīmīga ES partnere un ka ir jāattīsta dažādi trīspusējās transatlantiskās sadarbības aspekti;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

53. uzsver nepieciešamību iesaistīties stratēģiskā sadarbībā un partnerībā ar dažādām valstīm, nosakot skaidru darbākārtību, un pārskatīt pašreizējās stratēģiskās partnerības, ņemot vērā to politikas ietekmi;

54. atzinīgi vērtē 2014. gada septembrī Velsā notikušā NATO samita secinājumus un prasa tos īstenot; uzskata, ka būtu jāpastiprina ES un NATO sadarbība un jāveic ciešāka plānošana un koordinācija starp NATO viedo aizsardzību un ES resursu apkopošanu un kopīgu izmantošanu, lai izvairītos no darbību pārsegšanās un lai pēc iespējas efektīvāk izmantotu ierobežotos pieejamos resursus; atkārtoti norāda, ka ir jāņem vērā to ES dalībvalstu drošības politikas virzieni, kuras nav NATO dalībvalstis;

55. uzsver, ka sadarbībā ar ASV ES ir jāizveido stratēģija, lai Krievija, Ķīna, Indija un citas lielvaras uzņemtos kopīgu atbildību par mieru un stabilitāti, ievērojot globālo politisko un ekonomisko kārtību; norāda, ka saistībā ar šo stratēģiju ir svarīgi uzlabot attiecības ar nozīmīgākajām Āzijas valstīm, kā arī ar tādām reģionālajām organizācijām kā ASEAN;

56. aicina AP/PV stiprināt ES ārpolitiku Āzijas, jo īpaši Ķīnas un Indijas, virzienā; mudina AP/PV nodrošināt, lai katru gadu notiktu divpusēji samiti ar Ķīnu un Indiju un lai tie sniegtu reālus rezultātus;

57. uzsver, ka Āzijas un Klusā okeāna reģiona, jo īpaši Austrumķīnas jūras un Dienvidķīnas jūras teritoriju, mieram un stabilitātei ir būtiska nozīme ES; mudina visas reģiona iesaistītās puses risināt nesaskaņas mierīgā ceļā atbilstīgi starptautiskajām tiesībām un sadarboties citai ar citu dabas un jūras resursu izmantošanā; atbalsta Eiropas politikas virzienu izstrādi un veicināšanu, atbalstot aktīvas konfliktu novēršanas un konfliktu atrisināšanas miermīlīgā ceļā stratēģijas; uzskata, ka ES ir patiesi ieinteresēta Austrumāzijas pastāvīgā izaugsmē un labklājībā; uzsver, ka ir jānostiprina ES iekļaujoša ekonomiskā partnerība ar Āzijas un Klusā okeāna valstīm, lai uzturētu ilgtspējīgu mieru, stabilitāti un labklājību; atzinīgi vērtē cerīgo uzlabojumu Taivānas jūras šauruma valstu savstarpējās attiecībās pēdējo sešu gadu laikā un aicina visas puses īstenot turpmākus pasākumus, lai sekmētu to attīstību mierīgā ceļā;

58. aicina AP/PV un ES dalībvalstis nodrošināt jaunu un spēcīgu stimulu sarunās apstiprinātajai kodolieroču atbrūošanas un ieroču kontroles politikai; atzinīgi vērtē gaidāmo ANO Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanu, kas būs svarīgs solis ceļā uz starptautisku mieru un drošību, un mudina dalībvalstis ieņemt koordinētu un proaktīvu nostāju šajās sarunās; atzinīgi vērtē to, ka ir stājies spēkā Ieroču tirdzniecības līgums, un aicina to efektīvi un pilnībā īstenot; aicina izveidot ES iestādi ieroču tirdzniecības jautājumiem, lai palīdzētu dalībvalstīm interpretēt un konsekventi un stingri ievērot noteikumus, ko paredz ES Kopējā nostāja par ieroču eksportu; uzsver, ka ir vajadzīgas labākas *ex post* pārbaudes attiecībā uz eksportēto ieroču izmantošanu;

59. apgalvo, ka ES, kas iepriekš veiksmīgi cīnījies pret nāvessodu konkrētos gadījumos, vajadzētu ieņemt stingrāku nostāju; prasa iestādes un dalībvalstis ievērot un palielināt savas saistības šajā jomā un politisko gribu un uzņemties lielāku atbildību par to, lai beidzot visā pasaulē nāvessods tiktu atcelts;

60. apstiprina nepieciešamību veikt Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes (ANO DP) reformu, lai tā labāk atbilstu šodienas situācijai pasaulē; mudina AP/PV noteikt to par prioritāti un uzsākt Eiropas līmeņa debates par ANO DP reformu; šajā sakarā uzsver, ka ES vajadzētu kļūt par pilntiesīgu ANO locekli;

61. atkārtoti norāda, ka ES jābūt vadošai lomai Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtu vispārējās parakstīšanas un ratificēšanas veicināšanā un jāturpina stiprināt un atbalstīt Starptautisko Krimināltiesu;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

62. atgādina par ES stingro apņemšanos cīnīties pret nesodāmību un veicināt Romas Statūtu, ar ko izveido Starptautisko krimināltiesu (SKT), universālumu; atzinīgi vērtē to, ka Romas statūtus nesen ratificēja Palestīna;

63. prasa ES līmenī izstrādāt saskaņotu klimata drošības stratēģiju, ar ko novērst klimata pārmaiņu izraisītās stratēģiskās un politiskās sekas un kas ļautu ES reaģēt uz klimata pārmaiņu izraisītu ģeopolitisko nestabilitāti un sagatavoties tai, un īpašu uzmanību pievērst sadarbībai ar jaunattīstības valstīm un tām valstīm, kuras visvairāk ietekmē klimata pārmaiņas; atzīst, cik nozīmīgs ir drīzumā gaidāmais Parīzes samits par klimata pārmaiņām; aicina EĀDD par diplomātijas prioritāti noteikt mērķus klimata pārmaiņu jomā, lai palielinātu atbalstu spēcīgam un visaptverošam nolīgumam; prasa sākt diskusijas par tālejošu stratēģiju attiecībā uz klimata pārmaiņu izraisītu migrāciju;

64. aicina ES un dalībvalstis sniegt pozitīvu un koordinētu ieguldījumu izpratnes veicināšanā par attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada un norāda, ka AP/PV ir svarīga nozīme, lai nodrošinātu ES vadošo lomu šajās sarunās; uzsver, ka jaunajā programmā būtu jārisina nabadzības strukturālie cēloņi, nevienlīdzība un vardarbība, nostiprinot efektīvas, iekļaujošas un demokrātiskas iestādes, labu pārvaldību un tiesiskumu;

o

o o

65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0076

2013. gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un ES politika šajā jomā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2014/2216(INI))**

(2016/C 316/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus Apvienoto Nāciju Organizācijas līgumus un instrumentus cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām un Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Tūkstošgades deklarāciju, kas pieņemta 2000. gada 8. septembrī ⁽²⁾, ANO Attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada un Ģenerālās asamblejas rezolūcijas,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3. un 21. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā ⁽³⁾, ko 2012. gada 25. jūnijā pieņēma Ārlietu padome,
- ņemot vērā ES 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, ko Padome pieņēma 2014. gada 23. jūnijā,
- ņemot vērā gada ziņojumu par KĀDP galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2013. gadā, ko Padome apstiprināja 2014. gada 22. jūlijā,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada ziņojumu par Eiropas Savienības attīstības un ārējās palīdzības politiku un tās īstenošanu 2013. gadā (COM(2014)0501), ko pieņēma 2014. gada 13. augustā, un pavaddokumentus,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūciju par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vadlīnijas cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 23. jūnija secinājumus par ES vadlīniju par cilvēktiesību aizstāvjiem 10. gadadienu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ A/RES/55/2.⁽³⁾ Padomes dokuments 11855/2012.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0575.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta steidzamās rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 69. sesiju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. novembra rezolūciju par ES atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai — problēmu risināšana un grūtību pārvarēšana ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par agresijas noziegumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par ES ārpolitiku demokratizācijas atbalstam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību pasaulē ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu “Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011)0200),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2012. gada 20. decembra rezolūciju par moratoriju nāvessoda piemērošanai ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 11. marta rezolūciju par spīdzināšanas izskaušanu pasaulē ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325, 1820, 1888, 1889 un 1960 par sievietēm, mieru un drošību,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 13. maijā pieņemto ziņojumu par ES rādītājiem attiecībā uz visaptverošo pieeju ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanai par sievietēm, mieru un drošību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus, ar ko īsteno ANO programmu “Aizsargāt, ievērot un labot”, ko ANO Cilvēktiesību padome apstiprināja savā 2011. gada 16. jūnija rezolūcijā Nr. 17/4,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 17. jūnijā publicētos norādījumus IKT (informācijas un komunikācijas tehnoloģiju) nozarei par ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu,

⁽¹⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 69. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 115. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0013.

⁽⁶⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 165. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0274.

⁽⁸⁾ A/RES/67/176.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0206.

⁽¹⁰⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 107. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 26. jūnija rezolūciju, kurā pausts aicinājums izveidot starpvaldību darba grupu, kuras uzdevums būtu “izveidot starptautisku tiesiski saistošu instrumentu, lai starptautisko cilvēktiesību ietvaros reglamentētu pārrobežu sabiedrību un citu uzņēmumu darbības”,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulām Eiropas Savienības nolīgumos ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu: Pārmaiņu programma,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 10. oktobra rezolūciju par diskrimināciju kastās dēļ ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2014. gada 5. marta kopīgo paziņojumu “Konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes izraķeņu atbildīga sagāde — integrētas ES pieejas izstrāde” (JOIN(2014)0008),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (UNCAC),
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 12. maija secinājumus par ES visaptverošo pieeju,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa ieteikumu Padomei par ANO principu “pienākums aizsargāt” (“R2P”) ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0023/2015),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pants vēl vairāk nostiprināja nepieciešamās ES kompetences tādas kopējas ārpolitikas un drošības politikas izstrādei, kuras virzītājspēks būtu tādi principi kā demokrātija, tiesiskums, universāls un nedalāms cilvēktiesību un pamatbrīvību princips, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, starptautisko tiesību un tiesiskuma ievērošana, ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un starptautisko tiesību principus; tā kā saskaņā ar LES 6. pantu “Savienība pievienojas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai”;
- B. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantā ir noteikts, ka Savienības tirdzniecības politikas pamatā ir Savienības ārējās darbības principi un mērķi;

⁽¹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 101. lpp.⁽²⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.⁽³⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 31. lpp.⁽⁴⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 94. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0420.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0394.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0180.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- C. tā kā universāla un nedalāma cilvēktiesību principa ievērošana, veicināšana un nodrošināšana ir ES ārpolitikas un drošības politikas stūrakmeņi; tā kā vairāki autoritāri režīmi būtiski apdraud cilvēktiesību vispārīgumu, jo īpaši daudzpusējos forumos;
- D. tā kā vairāk nekā puse pasaules iedzīvotāju joprojām dzīvo nedemokrātisku režīmu apstākļos un vispārējā brīvība pēdējo gadu laikā ir pastāvīgi mazinājusies;
- E. tā kā demokrātiskus režīmus raksturo ne tikai vēlēšanu rīkošana, bet arī tiesiskuma, vārda brīvības, cilvēktiesību ievērošana, kā arī neatkarīga tiesu vara un objektīvas pārvaldes iestādes;
- F. tā kā ES iekšpolitikas un ārpolitikas labāka saskaņotība demokrātijas un cilvēktiesību jomā nostiprinātu ES uzticamību ārējās attiecībās un starptautiskajā arēnā;
- G. tā kā jaunā Komisijas priekšsēdētāja vietiece un Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) ir norādījusi, ka cilvēktiesības būs viena no viņas vispārējām prioritātēm un ka viņas nolūks ir cilvēktiesības izmantot kā rādītāju visās attiecībās ar trešām valstīm; tā kā viņa ir arī atkārtoti norādījusi uz ES apņemšanos veicināt cilvēktiesības visās ārējo attiecību jomās "bez izņēmuma"; tā kā 2015. gada sākumā ES darba kārtībā būs jaunā ES rīcības plāna par cilvēktiesībām un demokrātiju pieņemšana un ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos mandāta atjaunošana;
- H. tā kā 2014. gada 23. jūnijā Padome pieņēma ES 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, kas ietver ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā īstenošanas pirmo pilno gadu; tā kā 2013. gads bija arī ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos jaunā mandāta pirmais pilnais gads; tā kā šai amatpersonai vajadzētu palīdzēt Savienībai koordinēt savas darbības tā, lai tās darbs pie cilvēktiesību, jo īpaši sieviešu tiesību, ievērošanas veicināšanas visā pasaulē kļūtu skaidrāks un pamanāmāks;
- I. tā kā ES gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē 2013. gadā un notikumi pēc tā pārskata perioda ir spēcīgs atgādinājums par to, cik ārkārtīgi dārgi cilvēkiem izmaksā cilvēktiesību neievērošana; tā kā cilvēktiesību neievērošana trešās valstīs nelabvēlīgi ietekmē arī ES, jo cilvēktiesību neievērošana un likumīgas demokrātiskas līdzdalības trūkums izraisa nestabilitāti, valstu sabrukumu, humānās krīzes un bruņotus konfliktus — ārkārtas situācijas, uz kurām ES ir pienākums reaģēt;
- J. tā kā ES apņemšanās īstenot efektīvu daudzpusēju politiku ar ANO centrā ir neatņemama Savienības ārpolitikas daļa un sakņojas pārliecībā, ka uz universāliem noteikumiem un vērtībām balstīta daudzpusēja sistēma ir vispiemērotākā globālu krīžu, problēmu un draudu risināšanai;
- K. tā kā ES un tās dalībvalstis ir bijušas ļoti uzticamas Starptautiskās Krimināltiesas sabiedrotās jau kopš izveides, sniedzot finansiālu, politisku, diplomātisku un loģistisku atbalstu un vienlaikus veicinot Romas Statūtu universālumu, kā arī aizsargājot tās integritāti, lai nostiprinātu šīs tiesas neatkarību;
- L. tā kā Parlaments 2014. gada 17. jūlija rezolūcijā atkārtoti apliecināja savu stingro atbalstu Kampalas grozījumu pieņemšanai Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūtos, ietverot arī grozījumu attiecībā uz agresijas noziegumu, un aicināja visas ES dalībvalstis ratificēt šos grozījumus un iestrādāt tos valsts tiesību aktos; tā kā grozījums attiecībā uz agresijas noziegumu veicinās gan tiesiskumu starptautiskā līmenī, gan mieru un drošību pasaulē, jo atturēs no nelikumīgas spēka pielietošanas, tā palīdzot proaktīvi nodrošināt, ka šādi noziegumi netiek pastrādāti un tiek nostiprināts ilgstošs miers;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- M. tā kā ANO Sieviešu statusa komisijas 59. sesija, kas notiks Ņujorkā 2015. gada 9.–20. martā, būs vērsta uz turpmākiem pasākumiem saistībā ar Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, ietverot pašreizējās problēmas, kuras kavē īstenošanu un tādējādi neļauj panākt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju veicināšanu, kā arī šī sesija būs vērsta uz iespējam panākt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju veicināšanu tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) darba kārtībā pēc 2015. gada;
- N. tā kā bezmaksas pamatizglītība visiem bērniem ir pamattiesības, kas noteiktas ANO 1989. gada Konvencijā par bērna tiesībām; tā kā bērnu un pieaugušo izglītība palīdz samazināt nabadzību, bērnu mirstību un veicināt labas prakses vides jomā; tā kā visiem pieejama izglītība ir būtiski saistīta ar TAM mērķi dzimumu līdztiesības jomā, jo īpaši attiecībā uz pamatizglītības iegūšanu; tā kā minētais mērķis vēl ne tuvu nav sasniegts;
- O. tā kā bruņota konflikta apstākļos sievietes un bērni, tostarp sievietes un bērni, kas devušies bēgļu gaitās, kļuvuši par patvēruma meklētājiem vai bezvalstniekiem, pieder pie sabiedrības visneaizsargātākajām grupām un tā kā pusaudzēm, kas pārvietotas humanitāru krīžu apstākļos, ir ievērojami paaugstināts apdraudējums;
- P. tā kā nekāda veida sieviešu diskrimināciju un vardarbību pret sievietēm, tostarp seksuālu izmantošanu, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, piespiedu laulības, tā dēvētos goda dēļ pastrādātos noziegumus, sieviešu seksuālo izmantošanu komerciālos nolūkos un vardarbību ģimenē, nekad nedrīkst attaisnot ar kādiem politiskiem, sociāliem, reliģiskiem, ar kultūru saistītiem argumentiem, tradīcijām vai cilts ierāžām;
- Q. tā kā starp korupciju un cilvēktiesību pārkāpumiem pastāv nepārprotama saikne; tā kā korupcija publiskajā un privātajā sektorā sekmē un saasina nevienlīdzību un diskrimināciju, tādējādi neļaujot vienlīdzīgi īstenot pilsoniskās, politiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības; tā kā ir pierādīts, ka korupcijas gadījumi nereti ir saistīti ar cilvēktiesību pārkāpumiem, pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un pārskatatbildības trūkumu;
- R. tā kā visā pasaulē ir nopietni apdraudētas darba tiesības un tiesības apvienoties arodbiedrībās, savukārt tas, kā darbojas uzņēmumi, būtiski ietekmē darba ņēmēju, kopienu un patērētāju tiesības Eiropā un ārpus tās; tā kā starptautiskie cilvēktiesību tiesību akti paredz pienākumu aizsargāt cilvēktiesības, lai nodrošinātu, ka uzņēmumu darbības to attiecīgajā jurisdikcijā nepārkāpj cilvēktiesības un ka cietušajiem ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļu veidi;
- S. tā kā uzņēmēju aprindām ir liela nozīme cilvēktiesību veicināšanā un tā kā šādi centieni ir ārkārtīgi nepieciešami un publiskajām iestādēm visā pasaulē tie būtu jāatbalsta; tā kā cilvēktiesību veicināšana jāuzskata par platformu sadarbībai starp valsts un privāto sektoru;
- T. tā kā padziļinātajā vispārējā preferenču sistēma sistēmā (GSP+), kas noteikta trešām valstīm, ir vajadzīga klauzula par starptautisko konvenciju par cilvēktiesībām un darba tiesībām ievērošanu;
- U. tā kā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas (VCD) 16. pantā ir noteikts, ka vīriešiem un sievietēm, kas sasnieguši pilngadību, ir tiesības bez jebkādiem ar rasu, tautību vai reliģiju atšķirībām saistītiem ierobežojumiem stāties laulībā un nodibināt ģimeni, ka viņiem ir vienlīdzīgas tiesības, stājoties laulībā, laulības laikā un šķirot laulību un ka laulība var tikt slēgta tikai ar abu personu, kas stājas laulībā, brīvu un pilnīgu piekrišanu;
- V. tā kā VCD 14. pantā ir atzīts, ka cilvēkiem ir tiesības meklēt patvērumu no vajāšanas citās valstīs; tā kā ANO Konvencijā par bēgļa statusu ir skaidri noteikts, ka visiem bēgļiem ir tiesības uz īpašu aizsardzību un ka neviena valsts neizraida vai neatgriež bēgli uz valsti, kuras teritorijā viņa dzīvība vai brīvība ir apdraudēta;
- W. tā kā VCD 18. pantā ir atzīta domas, pārliecības un reliģijas brīvība; tā kā ar reliģijas vai ticības brīvību saistīto incidentu skaits ir krasi palielinājies, cita starpā arvien pieaugošā tādu konfliktu skaita dēļ, kuriem ir reliģisks raksturs;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- X. tā kā VCD 25. pantā ir atzīts, ka katram cilvēkam “ir tiesības uz tādu dzīves līmeni, (..) kas nepieciešams viņa un viņa ģimenes veselības uzturēšanai un labklājībai”, kur mātēm un bērniem ir tiesības uz īpašu aizsardzību un palīdzību un kur ir iekļauta medicīniskā aprūpe; tā kā ANO Konvencija par bērna tiesībām, kas ir visplašāk ratificētais cilvēktiesību līgums, atzīmē 25. gadskārtu; tā kā ANO Cilvēktiesību padomes Rezolūcijā Nr. 26/28 tiek aicināts sasaukt nākamo ANO Cilvēktiesību padomes sanākumi, lai pievērstu uzmanību medikamentu pieejamībai, ņemot vērā ikviena cilvēka tiesības sasniegt augstāko fiziskās un garīgās veselības līmeni; tā kā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) konstitūcijā ir noteikts, ka iespējami augstākā sasniedzamā veselības standarta esamība ir viena no ikviena cilvēka pamattiesībām neatkarīgi no rases, reliģijas, politiskās pārliecības, ekonomiskā vai sociālā stāvokļa;
- Y. tā kā klimata pārmaiņu ietekme, piemēram, temperatūras paaugstināšanās, jūras līmeņa paaugstināšanās un aizvien ekstremālāki laika apstākļi, saasinās globālās nestabilitātes radītās problēmas un attiecīgi palielinās nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu risku;
- Z. tā kā piekļuve nekaitīgam dzeramajam ūdenim un sanitārijas pakalpojumiem ir viena no cilvēktiesībām, kas izriet no tiesībām uz pienācīgu dzīves līmeni un ir nesaraunami saistīti ar tiesībām sasniegt augstāko fiziskās un garīgās veselības līmeni, kā arī ar tiesībām uz dzīvību un cilvēka cieņu; tā kā apmēram 2,6 miljardiem cilvēku — pusei no visiem iedzīvotājiem jaunattīstības valstīs — nav pat vienkāršas labiekārtotas atejas un 1,1 miljardam cilvēku nav nekādas piekļuves dzeramajam ūdenim;
- AA. tā kā šis ziņojums, kas ir sagatavots kā atbilde Padomes pieņemtajam ES gada ziņojumam par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē 2013. gadā, ir arī perspektīva analīze par ES darbībām šajā politikas jomā; tā kā Parlaments savās rezolūcijās par iepriekšējiem gada ziņojumiem un par ES cilvēktiesību stratēģijas pārskatīšanu ir uzsvēris vajadzību pastāvīgi izvērtēt savu praksi, kā notiek cilvēktiesību integrēšana tā darbībās, kādi ir turpmākie pasākumi attiecībā uz tā steidzamības kārtā pieņemtajām rezolūcijām par demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma pārkāpumiem un kādi ir turpmākie pasākumi attiecībā uz demokrātijas un cilvēktiesību noteikumu ievērošanu visos nolīgumos, ko ES ir noslēgusi ar trešām valstīm,

Cilvēktiesību būtiskā nozīme ES ārpolitikā

1. atgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas preambulā ir apstiprināts, ka “vislielāko uzmanību Savienība pievērš indivīdam un cilvēka cieņai”;
2. aicina ES iestādes un dalībvalstis ietvert cilvēktiesības kā galveno jautājumu ES attiecībās ar visām trešām valstīm, tostarp ar tās stratēģiskajiem partneriem, kā arī visos augsta līmeņa pa ziņojumos un sanāksmēs; uzsver, cik būtiska ir ES cilvēktiesību politikas efektīva, konsekventa un saskaņota īstenošana atbilstīgi skaidrajiem pienākumiem, kas noteikti LES 21. pantā un ES stratēģiskajā satvarā cilvēktiesību un demokrātijas jomā; atzinīgi vērtu to, ka jaunā PV/AP ir atklāti norādījusi uz savu nepārprotamo apņemšanos īstenot šos principus;
3. uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstīm būtu vienota nostāja, atbalstot cilvēktiesību nedalāmību, neaizskaramību un universālumu, kā arī it sevišķi atbalstot visu ANO izstrādāto starptautisko cilvēktiesību instrumentu ratificēšanu; aicina ES turpināt atbalstīt cilvēktiesību nedalāmību un neaizskaramību, tostarp to cilvēktiesību nedalāmību, kas apstiprinātas Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, saskaņā ar LES 21. pantu; aicina ES arī turpmāk sekmēt universālus cilvēktiesību standartus kā pamatu ES attiecībām ar trešām valstīm un reģionālām organizācijām gan politiskos, gan cilvēktiesību dialogos un tirdzniecības sarunās;
4. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu nodrošināt, ka tiesiskums ir paplašināšanās procesa pamatelements; mudina ES visā paplašināšanās procesā cieši sekot līdzi to noteikumu īstenošanai, kas aizsargā cilvēktiesības un to cilvēku tiesības, kuri pieder pie minoritātēm;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

5. tomēr brīdina par nevēlamām sekām, kas var rasties, nepārtraukti paplašinot cilvēktiesību sarakstu un iekļaujot tajā ideoloģiski vai politiski pretrunīgus punktus, jo tā rezultātā var samazināties vispārējais atbalsts pašai cilvēktiesību universāluma un nedalāmības idejai;

6. norāda, ka līdzās cilvēku ciešanām ES būtu arī jāņem vērā cilvēktiesību neievērošanas radītās materiālās un budžeta izmaksas gadījumos, kad cilvēktiesību neievērošana un likumīgas demokrātiskas līdzdalības trūkums izraisa nestabilitāti, korupciju, valstu sabrukumu, humānas krīzes un bruņotus konfliktus — ārkārtas situācijas, kuras mazina ES attīstības politikas centienus un uz kurām ES vai tās dalībvalstīm ir pienākums reaģēt ārpolitikas un drošības politikas jomā; šajā sakarā atzinīgi vērtē ES nesenos centienus cilvēktiesību pārkāpumus ietvert savā agrīnās brīdināšanas matricā, kas saistīta ar krīžu novēršanu; tomēr aicina īstenot stingrākas preventīvās darbības un mudina PV/AP, Komisiju un dalībvalstis izstrādāt uz cilvēktiesībām pamatotu krīžu novēršanas elementu, kas būtu ietverams ES visaptverošajā pieejā ārējiem konfliktiem un krīzēm un būtu jāiekļauj nākamajā pārskatītajā Eiropas Drošības stratēģijā;

7. uzskata, ka ES, tostarp tās delegācijām, vajadzētu apzināt agrīnās brīdināšanas signālus, piemēram, represijas pret mazākumtautībām un cilvēktiesību pārkāpumus, kas norāda uz iespējamiem konfliktiem un humānajām katastrofām; aicina ES izstrādāt labāko praksi cilvēktiesību veicināšanai un aizsargāšanai pēckatastrofu un pēckonfliktu situācijās, īpašu uzmanību pievēršot personām ar invaliditāti, sievietēm un bērniem un citām neaizsargātām grupām, sniedzot datus un veicot attiecīgus pasākumus, kuros tieši ņemtas vērā invalīdu vajadzības, nodrošinot personu ar invaliditāti konkrētajām vajadzībām piemērotus katastrofu riska samazināšanas plānus, rīkojot mācības visam attiecīgo dienestu personālam un nodrošinot pienācīgu daudzumu pieejamu patversmju un katastrofu seku likvidēšanas vietu, kā arī īpašu uzmanību pievēršot cilvēktiesību ievērošanas jautājumiem palīdzības, atjaunošanas un rekonstrukcijas centienos, turklāt vienlaikus ievērojot cilvēcības, neitralitātes, objektivitātes un neatkarības vispārcilvēciskos principus un īstenojot uz vajadzībām balstītu pieeju humānās palīdzības sniegšanā;

8. mudina ES nodrošināt sinerģiju starp atbalsta iespējām, ko sniedz stabilitātes instruments, finanšu instruments demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam (*EIDHR*) un Eiropas Demokrātijas fonds;

9. pauž nopietnas bažas par teroristu pastrādāto smagu cilvēktiesību pārkāpumu skaita palielināšanos visā pasaulē; norāda uz 2014. gada ziņojumu, kurā minēts, ka laikposmā no 2012. līdz 2013. gadam terorisma aktivitāte ir palielinājusies par 62 % un ka tādu valstu skaits, kurās terorisma dēļ ir gājuši bojā vairāk nekā 50 cilvēku, ir palielinājies no 15 līdz 24 valstīm; mudina PV/AP un Eiropas Ārējās darbības dienestu (*EĀDD*), ņemot vērā terorisma aktivitātes palielināšanos, ciešāk un efektīvāk sadarboties ar valstu valdībām, lai apkarotu terorismu visās tā izpausmēs;

10. atbalsta viedokli, ka genocīda un citu pret cilvēci vērstu noziegumu noliegšana, kā arī ka rasisma, ksenofobijas vai reliģiskā naida motivētas darbības ir nepārprotams cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpums un tādēļ ir nosodāmas;

11. aicina PV/AP *Federica Mogherini* un ES ārlietu ministrus Ārlietu padomes darba kārtībā regulāri iekļaut diskusiju par ES centieniem panākt cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu, politisko aktīvistu un citu personu, kas miermīlīgi īsteno savas tiesības, atbrīvošanu;

ES gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē kā ES cilvēktiesību un demokrātijas politikas ziņošanas instruments

12. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi ES 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē; aicina jauno PV/AP apņemties turpmāk divreiz gadā piedalīties speciāli paredzētās Parlamenta plenārsēžu debatēs par ES cilvēktiesību un demokrātijas politiku, lai prezentētu šo ES ziņojumu un atbildētu uz Parlamenta ziņojumu;

13. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav rakstiski atbildējusi uz iepriekšminēto Parlamenta rezolūciju par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, un uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi sniegt šādas rakstiskas atbildes, lai panāktu starpiestāžu sadarbību šajā jautājumā, un tās nevar aizstāt ar debatēm plenārsēdē, kur nevar vēltīt pietiekami daudz laika pārdomām un sistemātiskai atbilžu sniegšanai uz visiem Parlamenta uzdotajiem jautājumiem;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

14. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas vispusīgos un skaidros ziņojumus par ES darbībām pārskata periodā; tomēr atkārtoti pauž viedokli, ka it sevišķi valstu ziņojumiem būtu jāsniedz pārskats par galvenajām pozitīvajām un negatīvajām tendencēm un jāizvērtē ES darbību efektivitāte; norāda, ka detalizētāku publisku ziņojumu sniegšana, jo īpaši pamatojoties uz prioritātēm un rādītājiem, kas noteikti līdz šim konfidencialajās ES cilvēktiesību jomas stratēģijās dažādām valstīm, iedrošinātu šīs valstis konsekventāk īstenot cilvēktiesību nosacījumus un novērtēt ES politikas ietekmi uz cilvēktiesībām;

15. joprojām uzskata, ka ES iestādēm būtu kopīgi jācenšas uzlabot gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju formātu, lai tas varētu sasniegt plašu sabiedrību, vienlaikus nezaudējot savu vispusīgumu kā ziņojums par ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā īstenošanu; atkārtoti norāda uz savu gatavību iesaistīties ES iestāžu aktīvā un konstruktīvā sadarbībā saistībā ar turpmāko ziņojumu sagatavošanu; atgādina savu prasību iekļaut gada ziņojumā sadaļu par rīcības plāna īstenošanu dalībvalstīs;

ES stratēģiskā satvara un rīcības plāna īstenošana

16. atkārtoti pauž atzinību par ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, ko Padome pieņēma 2012. gadā un kas ir būtisks stūrakmens, lai rastu jaunu pamatu politikas izstrādei un atkārtoti apstiprinātu ES apņemšanos pildīt Līgumā noteikto pienākumu integrēt cilvēktiesības visos ES ārpolitikas virzienos “bez izņēmuma”;

17. atgādina, ka cilvēktiesības ir kļuvušas par būtiski svarīgu ES ārējās darbības daļu un nozīmīgu tās identitātes elementu divpusējās, daudzpusējās un iestāžu attiecībās;

18. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas centienus ziņot Parlamentam par pirmā ES rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā īstenošanu; aicina PV/AP un EĀDD iesaistīt dalībvalstis, Komisiju, Parlamentu, pilsonisko sabiedrību un reģionālās un starptautiskās organizācijas pārskatīšanā un apspriedēs, kuru rezultātā pieņems jaunu rīcības plānu, kas stāsies spēkā 2015. gada sākumā; atzinīgi vērtē diskusijas, kuru mērķis ir panākt, lai jaunajā rīcības plānā tiktu labāk noteiktas prioritātes saistībā ar tā mērķiem un tiktu uzlabota šā ES ārpolitikas instrumenta skaidrība, efektivitāte un saskaņotība, bet brīdina, ka nevajadzētu samazināt ne rīcības plānu, ne arī mērķu vērienīgumu attiecībā uz cilvēktiesību integrēšanu visās ES politikas jomās;

19. mudina visus ES ārējās darbības dalībniekus nodrošināt nepieciešamo ES ārpolitikas un tās dažādo rīku iesaisti cilvēktiesību jomā un ņemt vērā visus cilvēktiesību aspektus, jo īpaši, rīkojot regulāras apmācības cilvēktiesību jautājumos attiecīgajām amatpersonām;

20. it sevišķi pauž bažas par stratēģiskajā satvarā paustās apņemšanās “ES attiecībās ar visām trešām valstīm, tostarp stratēģiskajiem partneriem, uzmanības centrā izvirzīt cilvēktiesības” īstenošanu; attiecīgi mudina PV/AP un EĀDD pievērst rūpīgu uzmanību šīs apņemšanās īstenošanai un cilvēktiesību un demokrātijas integrēšanas nodrošināšanai ES attiecībās ar stratēģiskajiem partneriem tādos nozīmīgos kontekstos kā augstākā līmeņa sanāksmes un Padomes secinājumi; turklāt iesaka, ka gadījumā, ja partnervalstī, ar kuru noslēgts nolīgums, notiek smags cilvēktiesību pārkāpums, ES ir jāveic efektīvāki pasākumi, lai piemērotu atbilstīgas sankcijas, kā noteikts nolīguma cilvēktiesību klauzulās, tostarp, iespējams, (uz laiku) jāpārtrauc nolīguma darbība;

21. aicina AP/PV, saskaņojot ar visiem pārējiem komisāriem, izstrādāt programmu, kas paredz integrēt cilvēktiesības dažādās ES darbības jomās, jo īpaši attīstības, migrācijas, vides, nodarbinātības, interneta datu aizsardzības, tirdzniecības, ieguldījumu, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības jomā;

22. atzinīgi vērtē AP/PV publisko paziņojumu par vajadzību pārskatīt ES stratēģiju attiecībās ar visiem tās stratēģiskajiem partneriem, tostarp Ķīnu un Krieviju, un aicina AP/VP savā pilnvaru termiņā noteikt cilvēktiesības par prioritāti šādās valstīs, precizējot, ka smagi cilvēktiesību pārkāpumi apdraud divpusējās attiecības starp ES un tās stratēģiskajiem partneriem;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos mandāts

23. atzīst pirmajam ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos piešķirtā mandāta nozīmi un apsveic pašreizējo mandāta turētāju par līdz šim paveikto darbu; mudina ES īpašo pārstāvi turpināt uzlabot ES pamanāmību un iesaisti daudzpusējos un reģionālos cilvēktiesību mehānismos (ANO, Eiropas Padome, Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO), Dienvidaustrumāzijas valstu asociācija (ASEAN), Āfrikas Savienība un Islāma sadarbības organizācija), sekmēt ES galvenās tematiskās prioritātes, tostarp tās, kas atspoguļotas nesen pieņemtajās ES cilvēktiesību vadlīnijās, strādāt pie pilsoniskās sabiedrības tiesību nostiprināšanas visā pasaulē un veicināt ES cilvēktiesību politikas integrēšanu, saskaņotību, konsekveni un efektivitāti, un rast pareizo līdzsvaru starp "klusu" un publisko diplomātiju; atzīst nepieciešamību nodrošināt labāku pamanāmību ES cilvēktiesību īpašā pārstāvja amatam, kuram labas koordinācijas nolūkā atbalstu sniedz dažādu ES iestāžu dienesti, tomēr ir vajadzīgas arī iniciatīvas pilnvaras un publiskā uzstāšanās tiesības;

24. aicina Padomi kā vispārēju principu pieņemt praksi, ka regulāra sadarbība ar ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos tiek iekļauta mandātā turpmākajiem ģeogrāfiskajiem ES īpašajiem pārstāvjiem cilvēktiesību jautājumos;

25. prasa arī turpmāk saglabāt ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos amatu, piešķirot tam pastāvīgu statusu un pietiekamus līdzekļus, lai nodrošinātu pilnu atbalstu, tostarp publiskās diplomātijas izmantošanu;

ES iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotība cilvēktiesību un demokrātijas jomā

26. uzsver, ka ES cilvēktiesību politikai ir konsekventi jāatbilst Līgumā paredzētajām saistībām, jānodrošina saskaņotība starp iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem un jāizvairās no dubultstandartiem; tādēļ aicina pieņemt Ārlietu padomes secinājumus par cilvēktiesībām saistībā ar stratēģiskajiem partneriem; šajā sakarā aicina noteikt kopīgas robežvērtības dalībvalstīm un ES amatpersonām attiecībā uz obligātajiem cilvēktiesību jautājumiem, kas tiem ir jāizvirza sarunās ar stratēģiskajiem partneriem, vienlaikus ņemot vērā apstākļus katrā atsevišķā valstī;

27. uzsver, ka ES darbības konsekvence attiecībā pret trešām valstīm ir nosacījums tās uzticamībai un attiecīgi arī efektivitātei un ka atšķirības un nekonsekvence kaitē Savienības darbībai un dažkārt padara diskusijas par cilvēktiesību jautājumiem nemanāmas; atgādina, ka, neskatoties uz daudzajām grūtībām, konsekvence joprojām ir prioritārs mērķis ārpolitikā un tai ir jābūt visu ārpolitikas dalībnieku pilnvaru pamatā;

28. turklāt uzskata, ka ir būtiski, lai prasības, ko ES cilvēktiesību jomā izvirza attiecībā ar trešām valstīm, vienlīdz tiktu piemērotas arī dalībvalstīm; šajā sakarā atgādina, ka Parlaments ik gadu pieņem Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas sagatavotu ziņojumu par pamattiesību situāciju Eiropas Savienībā;

29. aicina EĀDD stiprināt cilvēktiesību aizsardzībai paredzēto ES līdzekļu pārvaldību, kontroli un pārskatbilstību;

30. norāda uz lielajiem izaicinājumiem, ko radījusi Krievijas īstenotā Krimas aneksija un ilgstošā militārā iesaistīšanās Ukrainas austrumos; uzsver, ka šāda agresijas politika ir apliecinājums turpmākai Krievijas virzībai uz autoritāru valsts pārvaldību, kā rezultātā pasliktinās cilvēktiesību stāvoklis šajā valstī; uzsver, ka Krievija pašlaik ir "stratēģisks izaicinājums" Eiropas Savienībai un tā vairs neatbilst stratēģiskās partnerības kritērijiem;

31. aicina ES efektīvi risināt tādas iekšējās problēmas cilvēktiesību jomā kā romu stāvoklis, izturēšanās pret bēgļiem un migrantiem, LGBTI personu diskriminēšana, aizturēšanas apstākļi un plašsaziņas līdzekļu brīvība dalībvalstīs, lai saglabātu ārējās cilvēktiesību politikas uzticamību un konsekveni; pauž nožēlu par to, ka romu minoritāte joprojām ir pakļauta diskriminācijai, rasismam un sociālajai atstumtībai gan Eiropas Savienībā, gan kandidātvalstīs Rietumbalkānos un Turcijā; šajā sakarā norāda, ka minoritāšu tiesību ievērošana ir viena no galvenajām problēmām, kas uzsvēta Komisijas 2014.–2015. gada paplašināšanās stratēģijā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

ES cilvēktiesību politikas instrumenti

Valstu stratēģijas cilvēktiesību jomā un ES delegāciju loma

32. atzinīgi vērtē to, ka EĀDD ir sekmīgi pabeidzis valstu stratēģiju cilvēktiesību jomā pirmo ciklu, kura izstrādē tika stingri uzsvērti ES delegāciju līdzdalība; tomēr pauž nožēlu par joprojām pastāvošo pārredzamības trūkumu attiecībā uz valstu stratēģiju saturu, it īpaši par to, ka Parlaments nav ticis pienācīgi informēts, un vēlreiz aicina publiskot vismaz galvenās katras valsts stratēģijas prioritātes un atbilstīgos apstākļos piešķirt Parlamentam piekļuvi šīm stratēģijām, lai tas varētu veikt pienācīga līmeņa pārbaudi; mudina EĀDD pieņemt rādītājus, ar kuriem varētu novērtēt stratēģiju iedarbīgumu, un nodrošināt, ka gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē valstu sadaļas tiek nepārprotamāk norādītas kā valstu stratēģiju īstenošanas ziņojumi; atgādina par ES apņemšanos nodrošināt, ka valstu stratēģijas cilvēktiesību jomā tiek ņemtas vērā visos politikas veidošanas līmeņos ar trešām valstīm, tostarp cilvēktiesību un politiskā dialoga jomā;

33. uzsver, ka ES delegācijām ir jāizstrādā gada ziņojums par cilvēktiesību jomā īstenotajiem pasākumiem;

34. atzinīgi vērtē gandrīz izveidoto cilvēktiesību jautājumu kontaktpunktu un cilvēktiesību aizstāvju sadarbības koordinātoru tīklu ES delegācijās; aicina PV/AP un EĀDD izstrādāt skaidras darbības vadlīnijas par viņu lomu delegācijās, lai ļautu pilnībā realizēt savu potenciālu, lai noteiktu ticamus standartus un lai izvairītos no nekonsekvences starp ES delegācijām;

35. mudina pastiprināt sadarbību starp dalībvalstu diplomātiskajiem tīkliem un ES delegācijām pasaulē, lai veicinātu darba grupu diskusijas par cilvēktiesību jautājumiem trešās valstīs;

36. aicina EĀDD nodrošināt, ka ieslodzījumā esošo cilvēktiesību aizstāvju gadījumi tiek izvirzīti apspriešanai visās augstākā līmeņa ES un trešo valstu sanāksmēs, tostarp Sadarbības padomes/Asociācijas padomes sanāksmēs; uzsver, ka visās ES un trešo valstu cilvēktiesību stratēģijās vajadzētu iekļaut sadaļu par cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri atrodas ieslodzījumā;

37. atgādina par apņemšanos integrēt cilvēktiesības visos ES ietekmes novērtējumos; uzsver, ka šī apņemšanās ir svarīga, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu, aizsardzību un īstenošanu ES, kā arī tādas ārpolitikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu, kas ļautu nostiprināt cilvēktiesības ārvalstīs; aicina ES, plašāk apspriežoties un sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un ES iestādēm, uzlabot ietekmes novērtējumu cilvēktiesību jomā kvalitāti un sistemātiskumu;

Cilvēktiesību dialogi un konsultācijas

38. atkārtoti norāda uz savu atbalstu speciāliem dialogiem cilvēktiesību jomā, kurus var izmantot kā ES cilvēktiesību politikas instrumentu, ja tie nekalpo kā pašmērķis, bet gan kā līdzeklis konkrētu partnervalsts saistību un sasniegumu nodrošināšanai; atzīst, ka ir lietderīgi iesaistīties dialogos par cilvēktiesībām, jo īpaši ar valstīm, kurās ir nopietnas cilvēktiesību problēmas; tomēr uzsver, ka ES ir jāizdara skaidri politiskie secinājumi, ja dialogam par cilvēktiesībām nav pozitīvu rezultātu tādēļ, ka partnervalsts nevēlas labticīgi tajā iesaistīties vai arī tai nav patiesas apņemšanās īstenot reformas, un jāpievēršas publiskajai diplomātijai ar mērķi nodrošināt, ka netiek apdraudēta ES cilvēktiesību politikas uzticamība sabiedrības acīs; turklāt brīdina par to, ka augsta līmeņa politiskajos dialogos diskusijām par cilvēktiesībām tiek piešķirta arvien mazāka nozīme; uzsver, ka Eiropas Savienībai atbildīgā un pārredzamā veidā efektīvai apspriešanai jāizvirza atsevišķie to cilvēktiesību aizstāvju gadījumi, kuru brīvība ir apdraudēta vai kuri atrodas cietumā, kā arī politiskās slodzīto gadījumi; smagu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumā aicina attiecīgo problēmu iekļaut politiskā dialoga centrā visos līmeņos;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

39. mudina EĀDD izstrādāt visaptverošu pārbaudes mehānismu, lai varētu novērtēt šos dialogus gadījumā, ja dialogā neizdodas panākt ievērojamus un jūtamus rezultātus; turklāt mudina ES stiprināt salīdzinošos rādītājus, lai palīdzētu izmērīt panākumus un padarītu dialogus efektīvākus, tādējādi veicinot to valstu tuvināšanos starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, kurās ir vērojamas smagas cilvēktiesību problēmas; ņemot vērā, piemēram, ka ES un Ķīnas dialogā par cilvēktiesībām nekādi būtiski un jūtami rezultāti netika panākti un nesenos notikumus Honkongā, mudina ES pārdomāt cilvēktiesību stratēģiju un ievērot saskanīgāku, vienotāku un stratēģiskāku pieeju cilvēktiesībām;

40. pauž nožēlu par to, ka apmaiņas struktūru, formātu, regularitātes, metožu un konfidencialitātes atšķirību dēļ nav mehānisma, kas patiesi ļautu izsekot un novērtēt šādus dialogus, un nav arī progresa rādītāju; iesaka precizēt katra dialoga mērķus un novērtēt rezultātus, apspriežoties ar Parlamentu;

41. mudina EĀDD turpināt sadarbību ar visām valstīm, ar kurām tas ir uzsācis cilvēktiesību dialogu, prasot konkrētu atņemšanas no attiecīgajām iestādēm un regulāri pārbaudot to sasniegumus attiecībā uz apspriedēs izvirzīto prasību izpildi;

ES cilvēktiesību vadlīnijas

42. atzinīgi vērtē to, ka Padome 2013. pārskata gadā pieņēma ES vadlīnijas par lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu cilvēktiesībām un ES vadlīnijas par reliģijas vai ticības brīvību, kā arī 2014. gadā — ES vadlīnijas par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē;

43. atgādina, ka vadlīniju pieņemšanai nav jārada selektivitāte cilvēktiesību sistēmā, jo pamatā joprojām jābūt universāluma un nedalāmības principiem; aicina Komisiju precizēt vadlīnijās aptverto tēmu atlasē procesu, definējot izvēles kritērijus ar Parlamenta un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju palīdzību;

44. aicina Komisiju papildināt vadlīnijas, nodrošinot lielāku skaidrību attiecībā uz satura un formāta saskaņošanu, tajās nosakot mērķus, kritērijus, līdzekļus, grafikus un rādītājus, kā arī iekļaujot regulāru novērtēšanu; šajā sakarā atgādina, ka Parlaments nesēn ieteica “efektīvi un koncentrējoties uz rezultātiem” īstenot vadlīnijas spīdzināšanas jomā;

45. iesaka plašāku pilsoniskās sabiedrības līdzdalību vadlīniju izstrādē, novērtēšanā un pārskatīšanā;

46. mudina EĀDD un Padomi veikt atbilstošus pasākumus ES vadlīniju īstenošanai un novērtēšanai valstu līmenī; mudina EĀDD un dalībvalstis arī pastāvīgi apmācīt EĀDD un ES delegāciju darbiniekus, kā arī dalībvalstu diplomātus, un vairo viņu informētību, lai nodrošinātu, ka ES vadlīnijām cilvēktiesību jautājumos ir plānotā ietekme uz reālās politikas veidošanu attiecīgajā valstī;

ES politika demokratizācijas un vēlēšanu atbalstam

47. uzsver, ka demokrātiskus režīmus raksturo ne tikai vēlēšanu rīkošana, bet arī tiesiskuma, vārda brīvības un cilvēktiesību ievērošana, kā arī neatkarīga tiesu vara un objektīvas pārvaldes iestādes; aicina Komisiju un EĀDD veicināt trešās valstīs uzsāktos demokrātiskos procesus; šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgi īstenot turpmākus pasākumus saistībā ar vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumiem un ieteikumiem, izmantojot tos kā daļu no ES iesaistīšanās demokrātijas veicināšanā attiecīgajā valstī un uzticot galvenajam novērotājam īpašu uzdevumu — veikt turpmāko uzraudzību par to, kā notiek ieteikumu īstenošana, kas atbilstu Parlamenta visaptverošajai demokrātijas atbalsta pieejai un ko atbalstītu Parlamenta pastāvīgās struktūras; norāda uz pozitīvo ietekmi, ko var radīt ES vēlēšanu novērošanas misijas, lai nodrošinātu ES kā partnera uzticamību;

48. aicina ES turpināt darbu, lai noteiktu labākās prakses šajā jomā ar mērķi atbalstīt un konsolidēt demokratizācijas procesus; mudina izstrādāt gan politikas, gan darbības instrumentus, ko varētu izmantot prioritārās valstīs, lai ES pieejā saskaņoti, elastīgi un ticami integrētu cilvēktiesību un demokrātijas atbalsta pasākumus, tostarp konfliktu novēršanas pasākumus un starpniecību;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

49. uzsver, ka politiskā pāreja un demokratizācija jāapvieno ar cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskuma, pārredzamības, atbildības, izlīguma un tiesiskas valsts un demokrātisko iestāžu izveides veicināšanu; aicina sniegt sistemātisku ES atbalstu brīvi un godīgi ievēlētiem parlamentiem; uzsver vajadzību sniegt ieguldījumu politiskā dialoga veicināšanā starp valdošajām un opozīcijas partijām;

50. atgādina, ka pēc Arābu pavasara Eiropas Savienība no jauna definēja savu kaimiņattiecību politiku attiecībā pret Vidusjūras dienvidu reģionu un uzsvēra pilsoniskās sabiedrības nozīmīgumu un principu "vairāk par vairāk", lai veidotu ciešāku sadarbību ar savām kaimiņvalstīm un sniegtu atbalstu to reformās un pārejā uz demokrātiju;

51. uzskata, ka ES attiecību ar visām trešām valstīm pamatā jābūt uz rezultātiem balstītai pieejai "vairāk par vairāk" un ES būtu jāpiešķir partnervalstīm īpašs statuss tikai tad, ja ir izpildītas skaidras cilvēktiesību un demokrātijas prasības, turklāt tai nevajadzētu vilcināties šāda statusa piemērošanu apturēt, ja šīs prasības vairs netiek ievērotas;

52. aicina efektīvi izmantot jaunās tehnoloģijas un globālo tīmekli, lai informāciju par cilvēktiesībām un demokrātiju, kā arī par ES programmām padarītu pēc iespējas pieejamāku cilvēkiem visā pasaulē;

53. atzinīgi vērtē darbu izmēģinājuma valstīs, ko līdz šim ir īstenojušas deviņas ES delegācijas, lai panāktu demokrātijas atbalsta lielāku saskaņotību ES ārējās attiecībās, kā tika ierosināts Padomes 2009. un 2010. gada secinājumos un kā noteikts 2012. gada ES stratēģiskajā satvarā un rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā;

54. prasa Komisijai un EĀDD uzlabot koordināciju ar Parlamentu saistībā ar izmēģinājuma valstu otro kārtu, lai nodrošinātu visu ES iestāžu līdzdalību un apvienotu zināšanas, sniedzot efektīvu demokrātijas atbalstu trešās valstīs;

55. atzinīgi vērtē Eiropas Demokrātijas fonda efektīvo darbu demokrātijas veicināšanā kaimiņvalstīs un atbalsta piesardzīgu tā pilnvaru paplašināšanu, attiecinot to arī uz citu valstu sabiedrībām, kuras cīnās par demokratizāciju; aicina dalībvalstis solidāri un apņēmīgi piešķirt Demokrātijas fonda budžetam pietiekamu finansējumu, lai nodrošinātu iespējami elastīgāko un efektīvāko atbalstu demokrātisko pārmaiņu procesa dalībniekiem vietējā līmenī;

56. uzsver, ka ir svarīgi, lai palielinātos sieviešu loma cilvēktiesību veicināšanā un demokrātisko reformu īstenošanā, konfliktu novēršanas atbalstīšanā un politiskās līdzdalības un pārstāvības stiprināšanā; turklāt šajā sakarā norāda, ka būtu jāņem vērā ES vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumos ietvertās rekomendācijas attiecībā uz sieviešu pilnvērtīgu un līdztiesīgu piedalīšanos vēlēšanu procesos;

57. atgādina, ka paplašināšanās ir bijusi visveiksmīgākais ES ieguldījums valstu demokratizācijā, un uzsver, ka sarunas ar Rietumbalkānu valstīm joprojām ir galvenais instruments, lai palīdzētu tām izveidot pilnībā demokrātisku sabiedrību;

ES atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem

58. atzinīgi vērtē mērķtiecīgos Padomes secinājumus par cilvēktiesību aizstāvjiem ES vadlīniju par cilvēktiesību aizstāvjiem 10. gadadienā; turklāt pauž atzinību Komisijai par aizvien plašāku EIDHR izmantošanu, sniedzot ārkārtas atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem, kam draud tūlītējas briesmas, un mudina Komisiju turpināt izskatīt jaunus veidus, kā atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus; šajā sakarā atgādina par Eiropas Demokrātijas fonda nozīmi, kurš palīdz atbalstīt un aizsargāt demokrātijas aizstāvjus, emuāru autorus un žurnālistus visā pasaulē;

59. pauž nožēlu, ka cilvēktiesību aizstāvju vajāšana un marginalizācija joprojām ir plaši izplatīta tendence visā pasaulē, jo īpaši valstīs, kurās netiek atzīts cilvēktiesību universālums;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

60. aicina ES pievērst īpašu uzmanību apcietināto cilvēktiesību aizstāvju gadījumiem visā pasaulē un nepieciešamībai ES pastiprināt kolektīvos pasākumus, lai panāktu šo personu atbrīvošanu, izmantojot dažādas stratēģijas, tostarp izveidojot Eiropas Parlamenta iekšējo darba grupu, kas, cieši sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību, regulāri sekotu līdzi jaunākajai informācijai par apcietināto aktīvistu gadījumiem visā pasaulē;

61. atkārtu savu aicinājumu EĀDD arī turpmāk aizsargāt nevalstiskās organizācijas (NVO), cilvēktiesību aizstāvjus, pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, žurnālistus un advokātus, palielinot ES cilvēktiesību dialogu efektivitāti un veicinot ES tematiskās prioritātes un cilvēktiesību vadlīnijas; šajā sakarā mudina organizēt kampaņas, kas vērstas uz cilvēktiesību aizstāvjiem arī attālākos trešo valstu reģionos, lai atbalstītu ES politikas mērķu īstenošanu;

62. aicina EĀDD un Komisiju nodrošināt, lai ES dotācijas un citas programmas būtu pieejamas ne tikai lielajām NVO, bet arī veikspējas veidošanai vietējā līmenī; tādēļ mudina samazināt birokrātisko slogu, vienlaikus saglabājot pārskatatbildību piemērošanas un grāmatvedības uzskaites procedūrās, un mudina ņemt vērā pieaugošo spiedienu, ko represīvie režīmi izdara uz pilsonisko sabiedrību; aicina ievērot pragmatiskāku pieeju attiecībā uz sabiedrībām, kuras atrodas pārejas procesā uz demokrātiju, lai nodrošinātu atbalstu nozīmīgām organizācijām un indivīdiem;

63. prasa EĀDD un ES delegācijām iesaistīties patiesā un pragmatiskā politiskajā dialogā ar cilvēktiesību aizstāvjiem un NVO, lai rastu labākos veidus, kā atbalstīt viņu darbu sekmējošu veidi; prasa ES uzlabot tās aktīvo diplomātiju trešās valstīs un nostiprināt cilvēktiesību kontaktpunktu pozīciju, lai cilvēktiesības integrētu ES delegāciju ikdienas politiskajā darbā, sistemātiski pieminot politeslodzīto vārdus un iesaistoties tiesas procesu uzraudzībā un cietumu apmeklējumos, kā arī izveidojot procesu pārraudzību; uzsver, ka ES ir jāizmanto publiskā diplomātija, lai atbalstītu cilvēktiesību aizstāvjus un aicinātu atbrīvot ieslodzītos cilvēktiesību aktīvistus; uzsver, ka ES augstākā līmeņa pārstāvjiem, proti, PV/AP, Padomes priekšsēdētājam, komisāriem, ES īpašajiem pārstāvjiem un dalībvalstu valdības amatpersonām regulāri jātiecas ar cilvēktiesību aizstāvjiem, apmeklējot valstis, kurās tiek izdarīts spiediens uz pilsonisko sabiedrību;

64. aicina PV/AP un ES ārlietu ministrus sasaukt ikgadējo Ārlietu padomes sanākumi, kas būtu veltīta diskusijai par ES centieniem panākt to cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu, politisko aktīvistu un citu personu atbrīvošanu, kas miermīlīgi īsteno savas tiesības, īpašu uzmanību veltot gadījumiem, kas iekļauti Parlamenta rezolūcijās par debatēm saistībā ar pārkāpumiem cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā;

ES atbalsts universālām cilvēktiesībām un daudzpusējām cilvēktiesību organizācijām

65. atgādina par Parlamenta un tā Cilvēktiesību apakškomitejas apņemšanos atbalstīt ANO aizgādībā esošu spēcīgu daudzpusēju cilvēktiesību sistēmu, kas ietver Ģenerālās asamblejas Trešo komiteju, Cilvēktiesību padomi un augstā cilvēktiesību komisāra biroju, un saistīto ANO specializēto aģentūru, piemēram, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO), kā arī ANO īpašo procedūru darbu;

66. atgādina par to, cik svarīgi ir Eiropas Cilvēktiesību tiesas pieņemtie lēmumi un to īstenošana attiecīgajās valstīs saistībā ar cilvēktiesību kā pamatvērtību un principu ievērošanu un nostiprināšanu;

67. atgādina par savu nepārprotamo nostāju attiecībā uz savas klātbūtnes institucionalizēšanu ANO Ģenerālās asamblejas sesijās, kā noteikts Parlamenta 2013. gada 7. februāra rezolūcijā par ES prioritātēm Cilvēktiesību padomē, un uzskata, ka arī turpmāk ir noteikti jāsusūta Eiropas Parlamenta delegācija uz attiecīgajām Cilvēktiesību padomes un ANO Ģenerālās asamblejas sesijām un pauž nožēlu par to, ka 2014. gadā šī prakse tika pārtraukta;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

68. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi, lai ES aktīvi piedalītos visos ANO cilvēktiesību mehānismos, it sevišķi Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā un Cilvēktiesību padomē; mudina ES dalībvalstis to darīt, kopīgi atbalstot un virzot rezolūcijas, kā arī aktīvi piedaloties diskusijās un interaktīvajos dialogos un sniedzot paziņojumus; noteikti atbalsta to, ka Eiropas Savienībā paplašinās starpreģionālo iniciatīvu izmantošana;

69. vēlreiz uzsver, ka ir svarīgi īstenot EĀDD, Komisijas, Parlamenta un dalībvalstu efektīvu koordinēšanu un sadarbību cilvēktiesību jautājumos; šajā saistībā mudina EĀDD, jo īpaši iesaistot ES delegācijas Ņujorkā un Ženēvā, palielināt ES darbību saskaņotību, rīkojot savlaicīgas un plašas apspriedes, lai paustu vienotu ES nostāju;

70. atgādina, ka ir svarīga Eiropas Savienības rīcība Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO), tai gatavojoties pārskatam par saviem 40 darbības gadiem; mudina stiprināt ES saites ar EDSO un Eiropas Padomi;

71. turklāt atgādina, cik svarīgs ir Eiropas Padomes veiktais darbs šajā jomā un ka Eiropas Savienībai ir ātri jāpievienojas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai saskaņā ar Līgumiem;

72. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi Ņujorkā un Ženēvā paveikto darbu saistībā ar ANO Ģenerālo asambleju, Trešo Komiteju un Cilvēktiesību padomi integrēt ES attiecīgajās iekšējās un ārējās darbībās, lai nodrošinātu saskaņotību;

ES politika attiecībā uz starptautisko kriminālo tiesvedību un Starptautisko Krimināltiesu

73. atkārtoti norāda, ka pilnībā atbalsta Starptautiskās Krimināltiesas darbu, tai pildot savu uzdevumu, lai darītu galu to personu nesodāmībai, kas vainojamas vismagākajos noziegumos, kuri satrauc starptautisko sabiedrību, un nodrošinātu taisnīgumu kara noziegumos, noziegumos pret cilvēci un genocīdā cietušajiem; saglabā modrību attiecībā uz jebkādiem centieniem iedragāt Starptautiskās Krimināltiesas leģitimitāti vai neatkarību; atgādina tās būtisko nozīmi tiesiskuma un izlīguma duālajos procesos; mudina ES un dalībvalstis sadarboties ar Krimināltiesu un sniegt tai stingru diplomātisko un politisko atbalstu divpusējās attiecībās un visos forumos, tostarp ANO; pauž bažas par to, ka joprojām nav izpildīti vairāki apcietināšanas orderi; aicina ES, dalībvalstis un ES īpašos pārstāvjus aktīvi veicināt Starptautiskās Krimināltiesas darbību, tās lēmumus un cīņu pret nesodāmību par Romas Statūtos paredzētajiem noziegumiem; uzskata, ka iesaistīto valstu pieaugošais skaits ir būtisks panākums saistībā ar šīs tiesas universāluma nostiprināšanu; atzinīgi vērtē to, ka Kotdivuāra 2013. gada februārī ratificēja Romas Statūtus, tomēr pauž nožēlu par to, ka 2014. gadā neviens valsts nav ratificējis Statūtus; mudina ES un dalībvalstis veikt pastiprināt centienus veicināt Romas Statūtu ratificēšanu un ieviešanu, lai atbilstīgi starptautiskajām tiesībām nodrošinātu plašāku tiesiskuma pieejamību personām, kuras cietušas smagos noziegumos; aicina ES dalībvalstis, kas ir arī Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūtu dalībvalstis, nodrošināt līdzekļus, kas nepieciešami taisnīgai un efektīvai tās pilnvaru izpildei; mudina ES arī turpmāk veicināt starptautisko krimināltiesvedību un Starptautiskās Krimināltiesas darbību, tostarp atbalstot pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus EIDHR palīdzību;

74. atkārtoti aicina izveidot ES īpašā pārstāvja starptautiskā tiesiskuma un starptautisko humanitāro tiesību jautājumos amatu, lai piešķirtu šiem jautājumiem pienācīgo nozīmi un padarītu tos pamanāmus, efektīvi veicinātu ES darba programmu un visos ES ārējās darbības virzienos integrētu apņemšanos cīnīties pret nesodāmību;

75. pauž nožēlu, ka Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūti joprojām nav iekļauti jaunajā VSP regulā, proti, to konvenciju sarakstā, kas ir vajadzīgas VSP+ statusam; pieņem zināšanai, ka vairākas VSP+ pieteikumu iesniedzējas (piemēram, Armēnija un Pakistāna) nav minēto Statūtu parakstītājvalstis vai nav tos ratificējušas; atkārtoti savu ieteikumu Romas Statūtus pievienot turpmākajam konvenciju sarakstam;

76. atkārtoti savu aicinājumu ES pieņemt kopēju nostāju attiecībā uz agresijas noziegumu un Kampalas grozījumiem un aicina dalībvalstis ātri pielāgot valsts tiesību aktus Kampalas grozījumu definīcijām, kā arī citiem Romas Statūtos noteiktajiem pienākumiem, lai dotu iespēju dalībvalstīm veikt izmeklēšanas un apsūdzības darbības valstī un lai uzlabotu sadarbību ar Starptautisko Krimināltiesu;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

77. sagaidot pret armēņu tautu vērstā genocīda 100. gadadienu, aicina visas dalībvalstis atzīt šī genocīda faktu un mudina dalībvalstis un ES iestādes vēl vairāk veicināt armēņu genocīda atzīšanu;

78. mudina EĀDD izplatīt paraugpraksi to personu tiesību ievērošanā, aizsardzībā un atbalstīšanā, kas cietušas no noziegumiem un vardarbības trešās valstīs, kā arī apmainīties ar korupcijas apkarošanas politikas pieredzi ar trešām valstīm, jo korupcija bieži vien kalpo kā ceļš uz nesodāmību un cēlonis netaisnīgumam pret cietušajiem;

ES pasākumi pret nāvessodu

79. atkārtoti norāda uz savu negrozāmo nostāju pret nāvessodu un mudina ES un dalībvalstis saglabāt augsta profila politiku, kas vēsta uz nāvessoda atcelšanu visā pasaulē; mudina EĀDD saglabāt modrību saistībā ar notikumiem visās valstīs un izmantot visus tā rīcībā esošos ietekmes veidus;

80. pilnībā atbalsta ANO Ģenerālās asamblejas 2014. gada decembra rezolūciju par moratoriju nāvessoda piemērošanai ⁽¹⁾;

81. aicina ES, lai panāktu nāvessoda atcelšanu, turpināt izmantot sadarbību un diplomātiju visos iespējamajos forumos pasaulē saskaņā ar ES vadlīnijām par nāvessodu, un nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērotas ikvienas personas, kurai piespriests nāvessods, tiesības uz taisnīgu tiesu, neizmantojot spīdzināšanu un cita veida ļaunprātīgu izturēšanos, lai panāktu atzīšanos;

82. pauž bažas saistībā ar ziņojumiem par nāvessodu izpildes gadījumu skaita pieaugumu pasaulē laikposmā no 2012. līdz 2013. gadam, lai gan nāvessods ir atļauts ļoti mazā un sarūkošā skaitā valstu; aicina ES īstenot pienācīgu rīcību saistībā ar pastāvīgu lielu nāvessodu izpildes gadījumu skaitu Ķīnā un Irānā, nāvessodu izpildes atsākšanu 2013. gadā Indonēzijā, Kuveitā, Nigērijā un Vjetnamā, nāvessodu izpildi nepilngadīgajiem Irānā, Saūda Arābijā un Jemenā 2013. gadā un pieaugošu paziņoto nāvessodu izpildes skaitu Irākā un Saūda Arābijā;

83. atzinīgi vērtē atsāktās diskusijas Amerikas Savienotajās Valstīs par patvaļību un kļūdu iespējamību saistībā ar nāvessodu, kampaņu, lai apturētu nāvessoda izpildei izmantoto vielu plūsmu no Eiropas uz ASV, un par nāvessoda atcelšanu Mērilendas štatā 2013. gadā; mudina PV/AP, ES īpašo pārstāvi un EĀDD sadarboties ar ASV federālo valdību un štatu valdībām, lai paātrinātu atteikšanos no nāvessoda ASV, kas stiprinātu transatlantisko sadarbību starptautiskā mērogā, uzticami veicinot cilvēktiesības, starptautisko taisnīgumu un demokrātiju;

84. mudina Komisiju izmantot jauno elastību, ko tagad nodrošina EIDHR, lai izpētītu jaunus veidus, kā organizēt kampaņas par nāvessoda atcelšanu un kā atbalstīt darbības, kuru mērķis ir izvairīties no nāvessoda spriedumiem vai izpildēm;

85. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES turpinātu uzraudzīt apstākļus, kādos veic nāvessodu valstīs, kurās to joprojām piemēro, un atbalstīt tiesisko un konstitucionālo reformu nolūkā panākt nāvessoda pilnīgu atcelšanu;

86. atgādina savu nelokāmo pārliecību, ka nāvessods, kas ir tiesību uz personas neaizskaramību un cilvēka cieņas pārkāpums, nav savienojams ar starptautiskajās tiesībās paredzēto nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas sodīšanas aizliegumu, un aicina EĀDD un dalībvalstis oficiāli atzīt šo nesavienojamību un pieņemt atbilstošu ES politiku attiecībā uz nāvessodu; uzsver, ka attiecīgās ES vadlīnijas par nāvessodu un spīdzināšanu jāuzskata par transversālām;

ES rīcība pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem

87. mudina PV/AP un EĀDD, ņemot vērā ziņojumus, kas nepārtraukti tiek saņemti par spīdzināšanas un vardarbības plašo izplatību pasaulē, pastiprināt ES centienus cīņā pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem; atkārtoti pauž bažas, ka ES pasākumi šajā jomā joprojām ir ārkārtīgi nepietiekami un tā neizpilda saistības, ko ir uzņēmusies saskaņā ar ES vadlīnijām par spīdzināšanu; īpaši aicina nodrošināt lielāku ES atbalstu valstu un reģionālo spīdzināšanas novēršanas mehānismu izstrādei un stiprināšanai; pieņemt zināšanai

⁽¹⁾ A/RES/69/186.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

saistībā ar Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūciju iesniegto Komisijas 2014. gada 14. janvāra priekšlikumu regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai (COM(2014)0001);

88. norāda, ka saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūtu 7. un 8. pantu sistemātiska vai liela mēroga spīdzināšana var tikt uzskatīta par kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci; uzsver, ka aizsardzības pienākuma princips starptautiskajai kopienai piešķir papildu atbildību, saistībā ar kuru tai ir jārikojas;

89. mudina EĀDD rūpīgi pievērsties ANO Komitejas pret spīdzināšanu un tās apakškomitejas, kas izveidota saskaņā ar Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvo protokolu, un Eiropas Padomes Spīdzināšanas novēršanas komitejas secinājumiem par valstīm un regulāri paust šīs bažas politiskajos dialogos ar attiecīgajām valstīm, kā arī publiskajos paziņojumos; aicina EĀDD, sevišķi ES delegācijas, un dalībvalstis, jo īpaši to vēstniecības, arī izstrādāt efektīvāku plānu saistībā ar ES vadlīniju par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem īstenošanu; aicina Savienību un dalībvalstis pastiprināt tirdzniecības kontroli precēm, kuras var izmantot spīdzināšanas darbībām vai necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai, kā arī divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontroli;

90. uzsver, ka mazaizsargātu grupu, piemēram, etnisko, lingvistisko un reliģisko minoritāšu, locekļi biežāk tiek pakļauti spīdzināšanai vai dažādiem jaunprātīgas izturēšanās veidiem, atrodoties apcietinājumā, tādēļ tām jāpievērš īpaša uzmanība;

91. nosoda Eiropas uzņēmumu veikto preču un ieroču eksportu, ko var izmantot spīdzināšanas vai citos sodīšanas vai nežēlīgas, necilvēcīgas, vai pazemojošas izturēšanās nolūkos, tostarp protestu apspiešanas ietvaros; šajā sakarā atbalsta Regulas (EK) Nr. 1236/2005 pārskatīšanas procesu;

92. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi piemērot efektīvus eksporta kontroles mehānismus atsevišķām zālēm, ko var izmantot nāvessoda izpildei, un iekārtām, ko var izmantot spīdzināšanai; aicina Komisiju novērst arī citus trūkumus regulā, ieviešot īpašas izmantošanas visaptverošo klauzulu, kas aizliegta jebkuru tādu zāļu eksportu, ko var izmantot spīdzināšanai vai nāvessoda izpildei;

93. mudina Savienību un dalībvalstis veikt 2006. gada 20. decembra Starptautiskās konvencijas par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu ratifikāciju visās trešās valstīs;

Cilvēktiesības ES tirdzniecības nolīgumos un citos starptautiskos nolīgumos

94. prasa ES nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumi, kas noslēgti ar trešām valstīm, veicina attiecīgo valstu ekonomisko un sociālo attīstību un nodrošina to dabas resursu, jo īpaši zemes un ūdens, labu pārvaldību; atkārtoti aicinājumu ES starptautiskajos nolīgumos, tostarp tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos, kas jau ir noslēgti vai tiks noslēgti ar trešām valstīm, regulāri iekļaut saistošas, piemērojamas un neapspriežamas cilvēktiesību klauzulas un prasa efektīvi uzraudzīt šo klauzulu piemērošanu, kā arī prasa vairāk apspriesties ar Parlamentu agrīnos tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu sarunu posmos, efektīvi uzraudzīt cilvēktiesību klauzulu piemērošanu un ziņot attiecīgajai Parlamenta komitejai par nolīgumu cilvēktiesību aspektiem;

95. norāda, ka tirdzniecības politika veicina ES vispārējo mērķu sasniegšanu un ka saskaņā ar LESD 207. pantu ES tirdzniecības politika ir jāsteno, "ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus"; turklāt norāda, ka saskaņā ar LES 3. panta prasību Savienība "veicina mieru, drošību, ilgtspējīgu Zemes attīstību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību un jo īpaši bērnu tiesību aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus";

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

96. aicina Komisiju savas turpmākās tirdzniecības stratēģijas izstrādē ņemt vērā tirdzniecības un starptautisko nolīgumu būtisko nozīmi cilvēktiesību veicināšanā starptautiskā mērogā;

97. uzsver, ka cilvēktiesību jomā ir nepieciešams turpināt daudzpusējo sadarbību un cilvēktiesību dialogu, jo īpaši starp Eiropas Savienību, Pasaules Tirdzniecības organizāciju un ANO, lai nodrošinātu daudzpusēju tirdzniecības satvaru, kas veicina cilvēktiesību ievērošanu;

98. norāda, ka VPS ir izstrādāta tā, lai nodrošinātu starptautisko cilvēktiesību konvenciju un darba pamatstandartu ievērošanu valstīs, kuras šo sistēmu izmanto, un ka ir paredzēta īpaša papildu tarifa preferenču sistēma, lai veicinātu efektīvu starptautisko cilvēktiesību un darba tiesību, vides aizsardzības un labas pārvaldības pamatkonvenciju ratifikāciju un efektīvu īstenošanu; atgādina, ka nosacījumu neievērošanas gadījumā tirdzniecības režīms var tikt apturēts; atgādina, ka ir svarīgi regulāri starptautisko konvenciju īstenošanas uzraudzība un novērtēšana valstīs, kuras izmanto VPS+;

99. atzinīgi vērtē pārskatītās VPS sistēmas stāšanos spēkā 2014. gada 1. janvārī; norāda, ka VPS+ ir saglabāta vispārējo preferenču sistēmā un ka tā liek valstīm, kuras vēlas izmantot VPS+ sistēmu, cieši un pilnībā sadarboties ar starptautiskajām organizācijām attiecībā uz starptautisko konvenciju ievērošanu cilvēktiesību un darba ņēmēju tiesību jomā;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

100. pauž nožēlu, ka pasaulē vēl arvien nepilnīgi tiek īstenota visaptveroša pieeja attiecībā uz to, kā uzņēmumi ievēro cilvēktiesību standartus, un tas ļauj atsevišķām valstīm un uzņēmumiem apiet šos noteikumus; tādēļ uzsver nepieciešamību pieņemt noteikumus par uzņēmumu sociālo atbildību; stingri atbalsta ANO pamatprincipu īstenošanu uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; jo īpaši aicina Komisiju izstrādāt efektīvus pasākumus, lai īstenotu Apvienoto Nāciju Organizācijas programmu "Aizsargāt, ievērot un labot", ko iesniedzis ANO īpašais pārstāvis uzņēmējdarbības un cilvēktiesību lietās *John Ruggie*; atgādina, ka ir svarīgi veicināt uzņēmumu sociālo atbildību, arī veicot uzņēmējdarbību ārpus ES, un nodrošināt tās ievērošanu visā piegādes ķēdē, jo īpaši attiecībā uz nelikumīgu koksnes tirdzniecību, savvaļas sugu tirgošanu un konfliktu zonās iegūto izrakteņu tirdzniecību; pauž pārliecību, ka Eiropas uzņēmumiem, to meitasuzņēmumiem un apakšuzņēmējiem vajadzētu būt izšķirošai nozīmei starptautisko uzņēmējdarbības un cilvēktiesību standartu veicināšanā un izplatīšanā visā pasaulē;

101. prasa Komisijai un EĀDD mudināt ES delegācijas visā pasaulē sadarboties ar ES uzņēmumiem, lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu, un nodrošināt, ka "uzņēmējdarbība un cilvēktiesības" kā viens no svarīgākajiem punktiem tiek ietvertas vietējos uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saistībā ar *EIDHR*; prasa dalībvalstīm gādāt par to, lai uzņēmumi, kuriem ir piemērojami attiecīgās valsts tiesību akti, neizvairītos no cilvēktiesību ievērošanas un sociālo, sanitāro un vides standartu izpildes, kas tiem ir jāievēro, uzsākot vai veicot uzņēmējdarbību trešās valstīs;

102. vērš uzmanību uz ES stratēģiju par uzņēmumu sociālo atbildību 2011.–2014. gadam, kurā dalībvalstis tika aicinātas izstrādāt valstu plānus par ANO Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu; atkārtoti aicina Komisiju regulāri ziņot par ANO Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu dalībvalstīs, tostarp arī par valstu rīcības plāniem; pauž nožēlu par to, ka Komisija līdz šim nav īstenojusi turpmākus pasākumus attiecībā uz Parlamenta pieprasījumu ierosināt tiesību aktu, kas ES uzņēmumiem liktu nodrošināt, ka ar to darījumiem netiek atbalstīti konflikti vai smagu cilvēktiesību pārkāpumu vaininieki;

103. atkārtoti apliecina, ka Eiropas uzņēmumiem ir jāveic pienācīgas pārbaudes, lai to darbībā pietiekamā līmenī nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu neatkarīgi no darbības vietas; uzsver, cik svarīga nozīme ir jēgpilniem ziņojumiem par cilvēktiesībām un Eiropas finanšu iestāžu atbalstīto projektu ietekmi uz sabiedrību un vidi; uzsver, ka šīm iestādēm ir jānodrošina savu pasākumu atbilstība LES 21. pantam, kas cita starpā paredz pienākumu ievērot cilvēktiesības;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

104. atzīmē, ka uzņēmumiem to nevajadzētu uzskatīt par problēmu, bet gan par iespēju radīt jaunu uzņēmējdarbības potenciālu reģionos, kuriem visvairāk nepieciešami ilgtspējīgi un atbildīgi ieguldījumi, gan arī par līdzekli, kā veicināt cilvēktiesību ievērošanu jaunattīstības valstīs;

105. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, lai uzņēmumi, kas pieder trešo valstu pilsoņiem vai trešām valstīm un veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs, neatbalstītu tos, kas vainojami konfliktu izraisīšanā vai smagos cilvēktiesību pārkāpumos, tostarp moderno verdzības formu pārkāpumos, piemēram, cilvēku tirdzniecībā un to nodarbināšanā nepieņemamos apstākļos;

106. aicina Komisiju un EĀDD īstenot stingras iniciatīvas, lai uzlabotu tādu personu piekļuvi tiesiskumam, kuras ir cietušas cilvēktiesību pārkāpumos saistībā ar uzņēmumu darbībām ārpus ES; uzsver nepieciešamību ieviest efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus to uzņēmumu sodīšanai, kuri vainojami cilvēktiesību pārkāpumos, un nodrošināt kompensācijas šādos pārkāpumos cietušajiem;

107. prasa ES iesaistīties jaunajās debatēs par juridiski saistošu starptautisku instrumentu attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām ANO sistēmā;

108. atgādina par četriem vispārējiem darba pamatstandartiem, kas ir nostiprināti Starptautiskās Darba organizācijas instrumentos, proti, biedrošanās brīvību un tiesības slēgt koplīgumus; jebkāda veida piespiedu darba, eksploatacijas un verdzības likvidāciju; bērnu darba aizliegšanu; diskriminācijas novēršanu nodarbinātības jomā;

109. jo īpaši atgādina tūlītējo nepieciešamību ievērot biedrošanās brīvību un cīnīties pret jebkādam represijām šajā jomā, tostarp pret apvienību biedru nogalināšanu;

110. ar lielām bažām atzīmē SDO ziņas, ka aptuveni 21 miljons pieaugušo un bērnu pasaulē atrodas faktiskā verdzības stāvoklī; uzsver nepieciešamību attiecībā uz cilvēktiesībām izmantot visaptverošu un vienotu pieeju, turklāt uzsverot gan pilsoniskās un politiskās, gan ekonomiskās, sociālās, kultūras un vides tiesības, kā arī stingri apņemoties tās nodrošināt, jo bez šīm tiesībām nav iespējama attīstība; uzsver nepieciešamību cīnīties pret nabadzības pamatiemesliem; uzsver pienākumu ievērot starptautiskos darba standartus, pildot SDO pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu; pauž viedokli, ka sociālajiem jautājumiem jāieņem svarīgāka vieta ES ārējās attiecībās; šajā sakarībā pauž nožēlu, ka ES nav standarta veida, kā visos ārējās tirdzniecības nolīgumos iekļaut t. s. sociālo klauzulu; tādēļ mudina ES visos ārējās tirdzniecības nolīgumos iekļaut sadaļu par attīstību un sociālo klauzulu, kas atspoguļotu SDO darba pamatstandartus;

111. norāda, ka arvien nelabvēlīgākā drošības situācija pasaulē un finanšu krīzes pastiprināšanās kopš 2008. gada sabrukuma ir izraisījusi bērnu darba apjoma pieaugumu pasaules nabadzīgākajās valstīs, un tas var radīt juridiskas un reputācijas sekas uzņēmumiem, kas iegādājas preces no jaunattīstības valstīm; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un EĀDD arī turpmāk veicināt starptautisko programmu bērnu darba izskaušanai, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kur nepieņemami liels skaits bērnu ir spiesti strādāt, lai papildinātu ģimenes ienākumus;

ES rīcība, lai nodrošinātu tiesības uz vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un ierobežotu novērošanas tehnoloģiju ietekmi uz cilvēktiesībām

112. atzīst, ka informācijas un komunikācijas tehnoloģiju straujā attīstība visā pasaulē ir pārveidojusi vidi, kurā izmanto vārda un informācijas piekļuvi brīvību, tādējādi radot gan būtiskas priekšrocības, gan nopietnas bažas; šajā saistībā atzinīgi vērtē to, ka Padome 2014. gada maijā pieņēma mērķtiecīgas ES pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē;

113. atkārtoti uzsver, ka vārda brīvība, plašsaziņas līdzekļu brīvība, neatkarība un plurālisms ir ilgtspējīgas demokrātijas būtiski elementi, kas nodrošina maksimāli lielu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību un nostiprina pilsoņu tiesības un tādēļ ir neatsverami sabiedriskās dzīves pārredzamības un pārskatatbildības nodrošināšanā;

114. prasa sniegt lielāku atbalstu plašsaziņas līdzekļu brīvības veicināšanai, neatkarīgo žurnālistu un blogeru aizsardzībai, digitālās plaisas likvidēšanai un tam, lai sekmētu neierobežotu piekļuvi informācijai un saziņai un necenzētu piekļuvi internetam (digitālā brīvība);

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

115. prasa ES un dalībvalstīm labāk uzraudzīt un nepārprotami un nekavējoties nosodīt jebkādu vārda brīvības ierobežojumus, tostarp normatīvo aktus par krimināli sodāmu goda aizskaršanu un citu ierobežojošu tiesību aktu agresīvu izmantošanu, ierobežojošu kritēriju vai apgrūtinošu procedūru noteikšanu personām, kas vēlas reģistrēties kā žurnālisti vai kā jebkuri citi ar plašsaziņas līdzekļiem saistītas profesijas pārstāvji vai dibināt izdevniecību, un uzņemties nepārprotamas iniciatīvas, lai veicinātu labāku piekļuvi informācijai, kas ir visas sabiedrības interesēs;

116. nosoda visus digitālās saziņas ierobežojumus, tostarp tīmekļa vietņu slēgšanu un individuālo kontu bloķēšanu, jo īpaši, ja tie ir vērsti pret pilsonisko sabiedrību, pilsonisko brīvību aktīvistiem un brīviem plašsaziņas līdzekļiem;

117. pauž bažas par uzraudzības, novērošanas, cenzēšanas un filtrēšanas tehnoloģiju izplatīšanu un izplatīšanos, kas aizvien vairāk apdraud cilvēktiesību un demokrātijas aktīvistus autokrātiskās valstīs, kā arī rada bažas par privātuma tiesībām demokrātiskās valstīs, pat ja tās izmanto tādiem likumīgiem mērķiem kā terorisma novēršana, valsts drošība un tiesībsardzība;

118. atzīst, ka Eiropā ir nozīmīgi tādu noklausīšanās un novērošanas tehnoloģiju ražotāji, ko var izmantot cilvēktiesību pārkāpumu īstenošanai un uzbrukumiem Eiropas digitālajai infrastruktūrai; aicina Komisiju pārskatīt Eiropas eksporta kontroles sistēmu, lai nepieļautu bīstamu tehnoloģiju nonākšanu to cilvēku rokās, kuri tās izmanto nelikumīgiem mērķiem;

119. atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada jūnijā publicētos norādījumus IKT (informācijas un komunikācijas tehnoloģiju) nozarei par ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu; tomēr joprojām pauž bažas par tādu produktu un pakalpojumu tirdzniecību, kas paredzēti interneta piekļuves liegšanai vai masveida novērošanai un interneta plūsmas un mobilās saziņas uzraudzīšanai, meklēšanas rezultātu filtrēšanai vai privāto sarunu uzziņāšanai; vērs uzmanību uz Komisijas 2014. gada 24. aprīļa paziņojumu "Eksporta kontroles politikas pārskatīšana — drošības un konkurētspējas nodrošināšana mainīgā pasaulē" (COM(2014)0244), kurā cita starpā atzītas problēmas cilvēktiesību jomā, kas konstatētas, eksportējot atsevišķas IKT; tādēļ aicina Komisiju apsvērt risinājumus, kā uzlabot šo situāciju, un vajadzības gadījumā pieņemt atjauninātas pamatnostādnes eksporta kontroles jomā;

120. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt iniciatīvas, kas saistītas ar digitālās drošības tehnoloģiju izstrādi un izplatīšanu, lai palielinātu cilvēktiesību aizstāvju iespējas, piedāvājot drošus apkopošanas, kodēšanas un glabāšanas mehānismus, lai izvairītos no represīvu valdību uzraudzības;

ES atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai un pulcēšanās un biedrošanās brīvībai

121. pauž nopietnas bažas par to, ka daudzās pasaules valstīs sarūk iespējas īstenot likumīgas pilsoniskās sabiedrības darbības; uzskata, ka brīva pilsoniskā sabiedrība ir viens no pamatnoteikumiem, lai aizsargātu un atbalstītu cilvēktiesības un demokrātiskās vērtības visās sabiedrībās; šajā saistībā atzinīgi vērtē visas ES programmas, kas vērstas uz trešo valstu jauno speciālistu apmācību un studentu apmaiņas programmu vienkāršošanu trešo valstu pilsoņiem, jo viņi veicina jaunatnes aktīvu līdzdalību demokrātijas veidošanā un sniedz efektīvu ieguldījumu pilsoniskās sabiedrības attīstībā;

122. prasa ES un tās dalībvalstis palielināt uzraudzību attiecībā uz visiem pulcēšanās un biedrošanās brīvības ierobežojumiem, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizāciju aizliegumiem, neslavas celšanas krimināllikumumu un citu ierobežojošu tiesību aktu agresīvu izmantošanu, pārmērīgām reģistrēšanās un ziņošanas prasībām, pārlietu ierobežojošiem noteikumiem par ārvalstu finansējumu un aizliegumiem NVO iesaistīties politiskās darbībās vai sazināties ar ārvalstniekiem, un skaidri un nekavējoties nosodīt šādus ierobežojumus;

123. prasa ES un tās dalībvalstis izvirzīt pulcēšanās un biedrošanās brīvības pārkāpumu gadījumus apspriešanai visos politiskā dialoga līmeņos, tostarp augstākajā līmenī, ja citas dialoga formas, tostarp cilvēktiesību dialogs, nav sniegušas konkrētus uzlabojumus attiecīgajā valstī; mudina ES un tās dalībvalstis izmantot šos dialogus, lai izvirzītu apspriešanai atsevišķus satraucošus gadījumus, jo īpaši visu to personu gadījumus, kas apcietinātas tikai par to, ka izmantoja miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvību;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

124. mudina ES delegāciju un dalībvalstu vēstniecību pārstāvjus uzraudzīt cilvēktiesību aizstāvju un visu to personu tiesas prāvas, kuri ir aizturēti tikai tādēļ, ka vēlējās izmantot savas miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās tiesības, un attiecīgos gadījumos paust publisku nosodījumu par tiesību uz taisnīgu tiesu neievērošanu;

125. prasa ES noteikt pulcēšanās un biedrošanās brīvības ievērošanu un veicināšanu par galveno prioritāti nākamajā ES Rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju un šajā jomā paredzēt konkrētus pasākumus, jo pulcēšanās un biedrošanās brīvība ir būtiski svarīgi demokrātijas un atvērtas sabiedrības elementi;

126. atkārtoti pauž atbalstu tam, ka lielākā daļa EIDHR finansējuma tiek piešķirta, lai atbalstītu cilvēktiesību aizstāvjus un pilsoniskās sabiedrības darbības visā pasaulē, un arī pauž atbalstu juridiskās aizstāvības fondu izveidei, lai nodrošinātu kriminālvajātiem žurnālistiem un aktīvistiem piekļuvi advokātiem un taisnīgai tiesai;

127. uzsver, ka cilvēktiesību uzraudzībā un izpratnes veicināšanā, kā arī no pārkāpumiem cietušo personu tiesiskās aizsardzības nodrošināšanā valstu līmenī svarīga nozīme ir valstu cilvēktiesību iestādēm (NHRI); prasa ES izstrādāt politiku NHRI atbalstam saskaņā ar Parīzes principiem un noteikt to par prioritāti ārējās palīdzības jomā, jo īpaši Eiropas kaimiņattiecību instrumenta ietvaros;

Domu, pārliecības un reliģijas vai ticības brīvība

128. nosoda jebkādu vardarbību un diskrimināciju ideoloģijas, reliģijas vai ticības dēļ, kā tas paredzēts LESD 10. pantā; pauž nopietnas bažas par joprojām saņemtajiem ziņojumiem par vardarbību un diskrimināciju pret reliģiskām minoritātēm visā pasaulē, tostarp Tuvo Austrumu reģionā; uzsver, ka tiesības uz domu, pārliecības, reliģijas vai ticības brīvību ir viena no galvenajām cilvēktiesībām, kas ir savstarpēji saistīta ar citām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, un tās ietver tiesības ticēt vai neticēt, tiesības paust vai nepaust reliģiju vai ticību, kā arī tiesības pieņemt, mainīt un pamest ticību vai atgriezties pie tās pēc paša izvēles, kā noteikts Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantā;

129. prasa ES un dalībvalstis nodrošināt, lai visā pasaulē tiktu ievērotas reliģisko minoritāšu tiesības, jo īpaši Tuvajos Austrumos, kur ISIS un citas teroristisko kaujinieku grupas vajā kristiešus, tostarp katoļus, Armēņu apustuliskās baznīcas locekļus, koptus un jazīdus, kā arī musulmaņu minoritātes;

130. stingri nosoda uzbrukumus kristiešiem vairākās pasaules valstīs un pauž solidaritāti ar cietušo ģimenēm; pauž nopietnas bažas par aizvien biežākiem apspiešanas, diskriminācijas, neiecietības un vardarbības gadījumiem pret kristiešu kopienām, jo īpaši Āfrikā, Āzijā un Tuvajos Austrumos; aicina valstu valdības saukt pie atbildības visus, kas ir vainojami šajos nodarījumos; pauž nopietnas bažas par kristiešu pašreizējo stāvokli Ziemeļkorejā, Somālijā, Sīrijā, Irākā, Afganistānā, Saūda Arābijā, Pakistānā, Uzbekistānā, Jemenā, Nigērijā un daudzās citās valstīs, kurās kristieši dzīvo bailēs tikt nogalināti, spīdzināti, izvaroti un nolaupīti un piedzīvo savu baznīcu sabojāšanu vai sagraušanu;

131. pauž nopietnas bažas par rohingu musulmaņu minoritātes pārstāvju vajāšanu Birmā/Mjanmā, kuriem tiek liegta Birmas pilsonība un kuri sistemātiski saskaras ar cilvēktiesību pārkāpumiem un vajāšanu; atgādina par 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par rohingu musulmaņu stāvokli ⁽¹⁾;

132. atzinīgi vērtē to, ka 2013. pārskata gadā tika pieņemtas ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību, un aicina ES iestādes un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību šo pamatnostādņu īstenošanai gan starptautiskos, gan reģionālos forumos, kā arī divpusējās attiecībās ar trešām valstīm, īpašu uzmanību veltot to cilvēku neaizsargātajam stāvoklim, kuri atteikušies no savas reliģiskās piederības; atzinīgi vērtē jaunās PV/AP apgalvojumu, ka reliģijas vai ticības brīvība ir viena no cilvēktiesību prioritātēm; mudina PV/AP un EĀDD uzsākt pastāvīgu dialoģu ar NVO, reliģiskajām vai ticības grupām un reliģiskajiem līderiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0286.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

133. atzinīgi vērtē ES apņemšanos tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību veicināt starptautiskos un reģionālos forumos, tostarp ANO, EDSO, Eiropas Padomē un citos reģionālajos mehānismos; mudina ES arī turpmāk ANO Ģenerālajā asamblejā iesniegt ikgadējo rezolūciju par reliģijas vai ticības brīvību un atbalstīt ANO īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos pilnvaras;

Sieviešu un meiteņu tiesības

134. atzinīgi vērtē ES atbalstu ANO rezolūcijām par dzimumu jautājumiem, it sevišķi par vardarbības pret sievietēm un meitenēm izskaušanu, par diskrimināciju pret sievietēm un par vārda un uzskatu brīvības nozīmi iespēju nodrošināšanā sievietēm un atbalstu ANO paziņojumiem par agrām laulībām pret savu gribu, un par sieviešu dzimumorgānu kroplīšanu;

135. prasa ES aktīvi piedalīties Sieviešu statusa komisijas 59. sesijā un turpināt cīņu pret visiem centieniem iedragāt ANO Pekinas Rīcības platformu, tostarp saistībā ar piekļuvi izglītībai un veselībai, kas ir pamata cilvēktiesības, un seksuālajām un reprodūktīvajām tiesībām;

136. pauž nožēlu par to ka sieviešu un meiteņu ķermeņi, īpaši saistībā ar viņu seksuālo un reprodūktīvo veselību un seksuālajām un reprodūktīvajām tiesībām, turpina atrasties ideoloģisku cīņu krustpunktā, un aicina ES un tās dalībvalstis atzīt, ka sievietēm un meitenēm ir neatsavināmas tiesības uz sava ķermeņa neaizskaramību un tiesības pieņemt patstāvīgi lēmumus, kas skar cita starpā tiesības uz brīvprātīgas ģimenes plānošanas un legālu abortu pieejamību, un tiesības netikt pakļautām vardarbībai, tostarp sieviešu dzimumorgānu kroplīšanai, laulībai bērna vecumā, agrīnai laulībai un piespiedu laulībai un izvarošanai laulībā;

137. atkārtoti nosoda visu veidu pāridarījumus un vardarbību pret sievietēm un meitenēm, jo īpaši seksuālas vardarbības kā kara ieroča izmantošanu un vardarbību ģimenē; attiecīgi aicina visas Eiropas Padomes dalībvalstis parakstīt un ratificēt Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu; prasa ES īstenot pasākumus, lai pievienotos šai konvencijai un nodrošinātu saskaņotību starp ES iekšpolitiku un ārpolitiku attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm;

138. pauž nopietnas bažas par to, ka valdības ignorē necilvēcīgos sieviešu seksuālās izmantošanas gadījumus laikā, kad viena no katrām trim sievietēm visā pasaulē vismaz reizi savā dzīvē cietīs no vardarbīgas izturēšanās; mudina EĀDD turpmāk izstrādāt paraugprakses piemērus izvarošanas un pret sievietēm vērstas seksuālas vardarbības apkarošanai trešās valstīs, lai novērstu šīs problēmas galvenos cēloņus;

139. uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai iestādes apņemās izstrādāt izglītošanas kampaņas, kas orientētas uz vīriešiem, īpaši jaunākajām paaudzēm, un kuru mērķis ir novērst un pamazām izskaust jebkāda veida ar dzimumu saistītu vardarbību; uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai veselības darbinieki, policisti, prokurori un tiesneši gan Eiropas Savienībā, gan trešās valstīs būtu pienācīgi apmācīti, kā palīdzēt no vardarbības cietušajiem un kā sniegt viņiem atbalstu;

140. uzsver, ka ar dzimumu saistīta vardarbība, tostarp kaitīgas paražas vai tradīcijas, ir pamattiesību pārkāpums, jo īpaši cilvēka cieņas aizskaršana, tiesību uz dzīvību un tiesību uz personas neaizskaramību pārkāpums;

141. norāda, ka Stambulas Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ir nozīmīgs un saistošs starptautisks instruments, tādēļ ja vairāk valstu pievienosies šai konvencijai, ievērojami uzlabosies integrētas politikas veidošana cietušo aizsardzībai un iespēju nodrošināšanai, kā arī starptautiskā sadarbība šajā jomā;

142. aicina Padomi ietvert jautājumu par abortiem, ko veic gaidāmā bērna dzimuma dēļ, ES pamatnostādņēs par vardarbību pret sievietēm un meitenēm; mudina Komisiju un Padomi izstrādāt datu apkopošanas metodes un rādītājus par šiem aspektiem un mudina EĀDD šo jautājumu ietvert valstu cilvēktiesību stratēģiju izstrādē un īstenošanā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

143. uzsver informēšanas un izpratnes veidošanas kampaņu nozīmīgumu kopienās, kurās notiek sieviešu dzimumorgānu kropļošana, jaunu meiteņu seksuāla izmantošana, agrīnas un piespiedu laulības, feminicīds un citi ar dzimumu saistīti cilvēktiesību pārkāpumi, kā arī to, ka šo kampaņu sagatavošanā un īstenošanā ir svarīgi iesaistīt cilvēktiesību aizstāvjus, kas jau cīnās par šādas prakses izbeigšanu; atgādina, ka bērnu laulība, agrīna un piespiedu laulība un likumā noteiktā minimālā laulības vecuma neievērošana ir ne tikai bērnu tiesību pārkāpums, bet arī šķērslis pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanai sievietēm;

144. stingri nosoda to, ka seksuāla vardarbība pret sievietēm un meitenēm tiek izmantota kā karadarbības taktika, tostarp stingri nosoda tādus noziegumus kā masveida izvarošana, seksuālā verdzība, piespiedu prostitūcija, dažāda veida dzimumnosacīta vajāšana, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošana, cilvēku tirdzniecība, seksturisms, agrīna un piespiedu laulība, ģimenes goda aizstāvēšanas slepkavības un visi pārējie līdzvērtīgi smagie seksuālās vardarbības veidi; šajā saistībā joprojām pauž īpašas bažas par situāciju, piemēram, Āfrikas Lielo ezeru reģionā un Sīrijā; pauž atbalstu darbam, ko veic *UN Women*, ANO īpašā referente jautājumos par vardarbību pret sievietēm, tās iemesliem un sekām, un ANO īpašā pārstāve ar konfliktiem saistītas seksuālās vardarbības jautājumā; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada Saharova balva tika piešķirta Dr. *Denis Mukwege* par viņa ievērojamo cīņu par to meiteņu un sieviešu aizsardzību, kuras bruņoto konfliktu laikā kļuvas par seksuālās vardarbības upuriem;

145. vērs uzmanību uz to, ka ar dzimumu saistīti noziegumi un seksuālas vardarbības noziegumi Romas Statūtos ir klasificēti kā kara noziegumi, noziegumi pret cilvēci vai darbības, kas tiek uzskatītas par genocīdu vai spīdzināšanu; šajā saistībā atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes 2013. gada 24. jūnijā pieņemto Rezolūciju Nr. 2106 par seksuālas vardarbības novēršanu konflikta situācijā, kurā atkārtoti apliecināts, ka Starptautiskajai Krimināltiesai ir svarīga nozīme cīņā pret nesodāmību par seksuāliem noziegumiem un noziegumiem, kuri saistīti ar dzimumu; prasa ES atbalstīt šo principu pilnīgu īstenošanu;

146. atgādina arī par ES apņemšanos cilvēktiesības un dzimumu aspektus integrēt kopējās drošības un aizsardzības politikas misijās saskaņā ar nozīmīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām Nr. 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību; šajā saistībā atkārtoti savu prasību ES un dalībvalstīm ilgtspējīgas samierināšanas veidošanas procesā atbalstīt sieviešu regulāru līdzdalību, jo tas ir ļoti svarīgs miera procesu komponents, un atzīt nepieciešamību integrēt dzimuma aspektus konfliktu novēršanā, miera uzturēšanas operācijās, humānajā palīdzībā un konflikta radīto sekas likvidēšanā un pārejas procesā uz demokrātiju;

147. uzskata, ka sieviešu nepietiekama pārstāvība politiskās lēmējorganizācijās ir pamattiesību un demokrātijas jautājums, kas ir pamatā valdību spējai pilnībā veikt uzmanību demokrātijas veidošanas un uzturēšanas procesiem; atzinīgi vērtē paritātes sistēmu un dzimumu kvotu noteikšanu tiesību aktos un prasa pēc iespējas drīz uzsākt attiecīgu likumdošanas procesu;

148. prasa ES un tās dalībvalstis atbalstīt sieviešu pilnvērtīgu dalību politisko un ekonomisko lēmumu pieņemšanā, jo īpaši miera veidošanas procesos, pārejā uz demokrātiju un konfliktu risināšanā; mudina dalībvalstis, Komisiju un EĀDD pievērsties attīstības valstu sieviešu politiskai un ekonomiskai emancipēšanai, palielinot viņu līdzdalību uzņēmumos un iesaistīšanos reģionālo un vietējo attīstības projektu īstenošanā;

149. uzsver, ka ir nepieciešams panākt, lai sievietes Eiropā un visā pasaulē būtu tiesīgas brīvi un līdzvērtīgi vīriešiem veikt individuālu izvēli bez ideoloģiska, politiska vai reliģiska spiediena;

Cilvēktiesības un korupcija

150. atgādina, ka korupcija ir cilvēktiesību pārkāpums un ka ES kompetencē ir pienākums parakstīt ANO Pretkorupcijas konvenciju (UNCAC);

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

151. pauž nožēlu, ka līdz šim nav veikti nekādi turpmāki pasākumi saistībā ar Parlamenta prasību PV/AP, proti, iesniegt ES rīcības plānu pret korupciju, lai efektīvi uzraudzītu UNCAC ieteikumu izpildi, tostarp iesaistīto valstu pienākumu publicēt un izplatīt informāciju par korupciju, izveidot kanālus pārkāpumu paziņošanai un izstrādāt pienācīgu tiesisko regulējumu liecinieku aizsardzībai un pilsoniskās sabiedrības darbībām šajā jomā;

152. mudina Eiropu izstrādāt vairāk stratēģisko un darbības partnerību ar trešām valstīm, lai efektīvāk cīnītos pret korupciju un organizēto noziedzību;

153. aicina Komisiju izstrādāt inovatīvus finanšu mehānismus, lai īstenotu fiskālās reformas un nostiprinātu cīņu pret korupciju, nelikumīgām finanšu plūsmām un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; šajā saistībā mudina apsvērt publiskā un privātā sektora partnerības, dotāciju un aizdevumu kombinēšanu un palīdzības sniegšanu jaunattīstības valstīm, lai tās varētu labāk mobilizēt vietējos resursus; norāda, ka ir jāievieš starptautisku finanšu darījumu nodoklis, kas varētu būt papildu finansējuma avots attīstībai, un atgādina dalībvalstīm, ka tās jau ir piekritušas ieviest finanšu darījumu nodokli savās valstīs un apņēmušās daļu no gūtajiem līdzekļiem atlikt, lai finansētu vispārējas sabiedriskas vērtības, tostarp attīstību;

154. atzīmē, ka trešās valstīs ar vāju pārvaldību un lielām atbalsta plūsmām ir arī augstāks korupcijas līmenis, un tāpēc attīstības palīdzības īstie mērķi netiek sasniegti, kā arī tiek vājināta cilvēktiesību attīstība; aicina EADD atbalstīt attīstības programmas, kurās humānā palīdzība ir saistīta ar pārredzamības nodrošināšanu, lai tādējādi uzlabotu cilvēktiesību stāvokli trešās valstīs;

155. atkārtoti prasa ES un tās dalībvalstīm atbalstīt ANO īpašā referenta finanšu noziegumu, korupcijas un cilvēktiesību jautājumos amata izveidi;

Cilvēku tirdzniecība

156. nosoda cilvēku tirdzniecības nelikumīgo darbību, cilvēku tirdzniecības ar mērķi iegūt orgānus un jebkāda cita veida ekspluatējošu darbību, kas saistīta ar cilvēka tiesību uz fizisko neaizskaramību pārkāpumiem un vardarbības īstenošanu; uzsver nepieciešamību cīnīties pret cilvēku tirdzniecību, kam par upuri galvenokārt kļūst sievietes, kuras tiek izmantotas seksuāliem mērķiem;

157. prasa ES noteikt cīņu pret cilvēku tirdzniecību par prioritāti gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā, īpašu uzmanību pievēršot cietušo aizsardzībai; prasa pastiprināt un regulāri pārskatīt ES centienus šajā jomā; uzsver nepieciešamību palielināt sadarbību ar trešām valstīm, lai apmainītos ar labu praksi un sagrautu starptautiskos cilvēku tirdzniecības tīklus, kuri jaunu upuru atrašanai mēdz izmantot arī internetu; atkārtoti pauž nepieciešamību visām ES dalībvalstīm īstenot ES Direktīvu 2011/36/ES un 2012.–2016. gadam paredzēto stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai;

Diskriminācija kastas dēļ

158. nosoda nepārtrauktos cilvēktiesību pārkāpumus pret cilvēkiem, kas cieš no kastu hierarhijas un tiek diskriminēti kastas dēļ, tostarp nevienlīdzīgu izturēšanos un piekļuves liegšanu tiesu sistēmai un nodarbinātībai, pastāvīgu segregāciju un kastu dēļ radītus šķēršļus elementārām cilvēktiesībām un attīstībai; prasa ES pieņemt politiku, pamatojoties uz kuru tiktu īstenoti tieši pasākumi, lai izskaustu diskrimināciju kastas dēļ, un iekļaut politikas mērķus attiecībā uz diskrimināciju kastas dēļ jaunajā ES Rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju;

Lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) tiesības

159. norāda, ka 78 valstīs homoseksualisms joprojām tiek uzskatīts par kriminālnozieģumu, tostarp desmit valstīs par to ir paredzēts nāvessods (Saūda Arābijā, Nigērijā, Mauritanijā, Sudānā, Sjerraleonē, Jemenā, Afganistānā, Irānā, Maldīvijā un Brunejā), un ka 20 valstīs par kriminālnozieģumu joprojām tiek uzskatīta transdzimuma identitāte; asi nosoda diskriminējošu tiesību aktu skaita neseno pieaugumu un uzskata, ka vardarbīga prakse un darbības pret personām saistībā ar viņu seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti nevar nepalikt nesodīti; mudina cieši uzraudzīt situāciju Nigērijā, Ugandā, Malāvijā, Indijā un Krievijā, kur jaunpieņemti tiesību akti vai nesenās tiesiskās pārmaiņas nopietni apdraud seksuālo minoritāšu brīvību; atkārtoti pauž atbalstu ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos turpmākajam darbam, apkarojot šos diskriminējošos tiesību aktus un praksi, un kopumā atbalsta ANO darbu šajos jautājumos;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

160. atbalsta priekšlikumu EĀDD noteikt par prioritāriem šajā jomā īstenotos pasākumus un īpašu uzmanību pievērst gadījumiem, kuros LGBTI personām tiek piemērots nāvessods, un/vai pret tām tiek vērsta spīdzināšana vai ļaunprātīga izturēšanās, nosodot šādu praksi atbilstīgi ES pamatnostādņēm par nāvessodu un ES pamatnostādņēm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemējošiem izturēšanās vai sodīšanas veidiem;

161. atzinīgi vērtē to, ka 2013. gadā tika pieņemtas ES pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai; aicina EĀDD un Komisiju jautājumu par LGBTI tiesībām izvirzīt politiskajos un cilvēktiesību dialogos ar trešām valstīm un daudzpusējos forumos; uzsver, ka ir svarīgi, lai Komisija un EĀDD turpinātu jautājumu par LGBTI tiesībām izvirzīt politiskajos un cilvēktiesību dialogos un lai EIDHR tiktu izmantots tādu organizāciju atbalstam, kas aizstāv LGBTI tiesības, nostiprinot to iespējas apstrīdēt homofobiskus un transfobiskus tiesību aktus un diskrimināciju pret LGBTI personām, kā arī vairojot plašākas sabiedrības informētību par diskrimināciju un vardarbību, ar ko saskaras personas ar citādu seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti, un nodrošinot ārkārtas palīdzības sniegšanu (no psiholoģiskas palīdzības līdz medicīniskai palīdzībai un no starpniecības līdz reintegrācijas palīdzībai) tiem, kuriem šāds atbalsts ir vajadzīgs;

162. pieņem zināšanai tiesību aktus par viendzimuma laulībām vai viendzimuma reģistrētām partnertiecībām, kuri tiek pieņemti arvien vairākās pasaules valstīs, pašlaik 17 valstīs; mudina ES iestādes un dalībvalstis turpināt veicināt diskusijas par viendzimuma laulību vai viendzimuma reģistrētām partnertiecībām, kas ir politisko, sociālo un pilsonisko tiesību, kā arī cilvēktiesību jautājums;

163. aicina Komisiju un PVO dzimumidentitātes traucējumus svītrot no garīgo un uzvedības traucējumu saraksta; aicina Komisiju pastiprināt centienus izbeigt transpersonu dzimumidentitātes patoloģizēšanu; mudina dalībvalstis nodrošināt ātri izpildāmas, pieejamas un pārredzamas dzimumu atzīšanas procedūras, kurās tiktu ievērotas pašnoteikšanās tiesības;

164. atzinīgi vērtē pieaugošo politisko atbalstu tam, lai aizliegtu sterilizāciju kā prasību likumīgai dzimuma atzīšanai, ko ir paudis ANO īpašais referents jautājumos par spīdzināšanu, un atbalsta viedokli, ka šādas prasības būtu jāuzskata par tiesību uz fizisko neaizskaramību un seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību pārkāpumiem un jāapkaro;

165. atzinīgi vērtē to, ka 2013. gada oktobrī tika anulēts Moldovas likums, kas aizliedza "veicināt cita veida attiecības, izņemot attiecības, kas saistītas ar laulību vai ģimeni", un aicina **arī citas šā reģiona valstis** sekot Moldovas piemēram;

Pie nacionālām minoritātēm piederošu personu tiesības

166. uzsver, ka nacionālo minoritāšu kopienām ir īpašas vajadzības un tādēļ ir jāveicina pilnīga un efektīva nacionālo minoritāšu un sabiedrības vairākumu pārstāvošo personu vienlīdzība visās ekonomikas, sociālās, politiskās un kultūras dzīves jomās;

Personu ar invaliditāti tiesības

167. atzinīgi vērtē to, ka ir ratificēta ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi, lai to efektīvi īstenotu gan dalībvalstis, gan ES iestādes, un it sevišķi uzsver nepieciešamību reāli integrēt personu ar invaliditāti tiesības visās attiecīgajās ES politikas pamatnostādņēs, tostarp attīstības sadarbības jomā, un uzsver šī jautājuma normatīvo un horizontālo raksturu; uzsver, ka ir svarīgi, lai ES rīkotos sadarbībā ar attiecīgajām starptautiskajām un reģionālajām organizācijām un pilsonisko sabiedrību, jo īpaši ar organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti, lai nodrošinātu, ka starptautiskajās attīstības programmās tiek ņemtas vērā personu ar invaliditāti piekļuves vajadzības;

168. mudina PV/AP turpināt atbalstīt ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (CRPD) ratifikācijas un ieviešanas procesu valstīs, kuras to vēl nav izdarījušas;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

169. mudina EĀDD pievērst pastiprinātu uzmanību valstu novērojumiem un ieteikumiem, ko ir publicējusi Personu ar invaliditāti tiesību komiteja, kā arī valstu ziņojumiem, un regulāri iekļaut šīs problēmas apspriešanai politiskajos dialogos ar attiecīgajām valstīm un publiskos paziņojumos; aicina Komisiju sagatavot un izstrādāt ES pamatprincipus, lai veicinātu un aizsargātu visu personu ar invaliditāti cilvēktiesību ievērošanu, nodrošinot sistemātisku un saskaņotu politiku šajā jomā, tostarp tās dialogos un sarunās ar trešām valstīm;

170. prasa Komisijai un EĀDD mudināt ES delegācijas visā pasaulē sadarboties ar pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu personu ar invaliditāti cilvēktiesību efektīvu ievērošanu;

Bērnu tiesības

171. atkārtoti aicina Komisiju izstrādāt vērienīgu un visaptverošu bērna tiesību stratēģijas un rīcības plāna priekšlikumu turpmākajiem pieciem gadiem, kā prasīts Parlamenta iepriekšminētajā 2014. gada 27. novembra rezolūcijā par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu;

172. atzinīgi vērtē ES sadarbību ar UNICEF un citām bērnu tiesību aizstāvju organizācijām un NVO, kā rezultātā ir izstrādāts instrumentu kopums bērnu tiesību integrēšanai attīstības sadarbībā un atbalsta nodrošināšanā galvenajiem Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) un bērnu aizsardzības programmām, kas paredzētas bērnu tiesību nodrošināšanai, sevišķi krīzes situācijās; īpaši atzinīgi vērtē Bērna tiesību manifestu un mudina, lai lielāks skaits Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu deputātu parakstītu manifestu un kļūtu par "bērna tiesību dedzīgiem aizstāvjiem"; atzinīgi vērtē Eiropas Savienībai piešķirtās Nobela prēmijas naudas līdzekļu izmantošanu, lai palīdzētu bērniem konflikta situācijās; atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt psiholoģisku atbalstu bērniem, kuri ir tikuši pakļauti vardarbības izpausmēm vai cietuši karā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt izglītības pieejamību konfliktos cietušajiem bērniem; atzinīgi vērtē ES dalību 2013. gada oktobrī Brazīlijā rīkotajā trešajā Vispārējā konferencē par bērnu darbu un ES dalību sarunās par trīspusēju deklarāciju bērnu darba jautājumā;

173. uzsver nepieciešamību apkarot jebkādu piespiedu bērnu darbu un bērnu ekspluatāciju; prasa uzlabot to spēkā esošo valsts un starptautisko tiesību aktu īstenošanu, kas veicina informētību par bērnu ļaunprātīgu izmantošanu darba tirgū;

174. aicina Komisiju un EĀDD turpināt rīkoties saistībā ar bērna tiesībām, īpašu uzmanību pievēršot vardarbībai pret bērniem, tostarp spīdzināšanai, jo nesē ir saņemti ziņojumi par bērnu spīdzināšanas un aizturēšanas gadījumiem; prasa īpašu uzmanību pievērst jautājumam par bērnu piespiedu darbu, bērnu nabadzību un bērnu nepietiekamu uzturu un šajā saistībā arī mērķim par vispārēju pamatizglītības iegūšanu, bērnu mirstības, bērnu laulības, bērniem kaitējošu rīcību ierobežošanu, bruņotos grupējumos uzņemtu bērnu atbrūošanu, rehabilitāciju un turpmāku reintegrāciju, kā arī cilvēktiesību dialogos ar attiecīgajām valstīm iekļaut jautājumu par bērnu izmantošanu burvestībās; uzsver, ka ir svarīgi ES ārpolitikā, attīstības sadarbībā un humānās palīdzības sniegšanā piešķirt prioritāti bērnu tiesībām, lai nodrošinātu atbilstīgu finansējumu un palielinātu bērnu aizsardzības līmeni ārkārtas situācijās; aicina PV/AP katru gadu ziņot Parlamentam par rezultātiem, kas gūti, īstenojot bērniem paredzētus ES ārējās darbības pasākumus; uzsver, ka bērniem un pusaudžiem būtu jādara tikai tāds darbs, kas nekaitē viņu veselībai, nekaitē viņu personības izaugsmei vai netraucē mācības; uzsver, ka ir svarīgi ES ārpolitikā bērnu tiesībām piešķirt prioritāti;

175. norāda, ka ANO Konvencija par bērna tiesībām prasa īstenot likumdošanas, administratīvos, sociālos un izglītības pasākumus attiecībā uz bērnu darbu, atzīstot, ka šajā jomā ir jāievēro daudzdimensionāla pieeja; uzsver — lai efektīvi piemērotu tiesību aktus, tie ir jāapvieno ar politikas intervences pasākumiem, kas nodrošina alternatīvas iespējas izglītības un arodapmācības veidā, un sociālās aizsardzības pasākumiem, kas sniedz labumu bērniem un ģimenēm;

176. prasa ES arī turpmāk veicināt tādu vidi, kas ļautu novērst un izskaust bērnu darbu, kā arī sociālo dialogu un saskaņotu valsts un privātā sektora darbību, kas būtu vērsta uz bērnu darba izskaušanu; uzsver, ka konfliktu skartajās un pēckonflikta valstīs ir jānodrošina atbalsts un jāattīsta vajadzīgā kapacitāte bērnu darba apkarošanai;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

177. atkārtoti norāda uz to, ka ir jāpastiprina centieni īstenot pārskatīto stratēģiju attiecībā uz ES pamatnostādņēm par bērniem un bruņotiem konfliktiem; šajā saistībā aicina labāk izmantot EIDHR līdzekļus, lai risinātu bērnu-kareivju jautājumu; mudina ES vēl palielināt sadarbību ar ANO īpašo pārstāvi jautājumos, kas skar bruņotos konfliktos cietušus bērnus, atbalstot ar tiem saistīto rīcības plānu izpildi un uzraudzības un ziņošanas mehānismus; prasa vispārēji ratificēt ANO Konvenciju par bērna tiesībām un it sevišķi tās trešo fakultatīvo protokolu, kas ļaus bērniem iesniegt sūdzības ANO Bērna tiesību komitejai; aicina Komisiju un PV/AP noskaidrot veidus, kā ES varētu vienpusēji pievienoties ANO Konvencijai par bērna tiesībām;

178. norāda, ka nopietnas bažas rada slikts un nepietiekams uzturs bērniem jaunattīstības valstīs; šajā saistībā atzinīgi vērtē nesen Otrajā starptautiskajā konferencē par uzturu pieņemto rīcības sistēmu, kurā izvirzīts vispārējs mērķis par 40 % visā pasaulē samazināt to bērnu skaitu vecumā līdz pieciem gadiem, kuri sirgst ar augšanas traucējumiem;

179. atkārtoti pauž, ka piekļuve izglītībai ir visu bērnu pamattiesības, kas atzītas ANO Konvencijas par bērna tiesībām 28. pantā; uzsver, ka visās Savienības un dalībvalstu veiktajās darbībās ir jāuzlabo bērnu piekļuve kvalitatīviem veselības aizsardzības pakalpojumiem un veselības aprūpei;

180. pauž nožēlu par to, ka pasaulē joprojām ir valstis, kuras nevēlas parakstīt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un ANO Konvenciju par bērna tiesībām, kurā sniegti detalizēti norādījumi par iekļaujošas sabiedrības izveidi, lai aizsargātu bērnus ar invaliditāti;

181. prasa Savienību un dalībvalstis saskaņoti īstenot humānās palīdzības un attīstības politiku, lai cīnītos pret bērnu nepietiekamu uzturu;

Pirmiedzīvotāju tiesības

182. ar bažām konstatē, ka diskriminācija it sevišķi draud pirmiedzīvotājiem un ka viņi ir īpaši neaizsargāti pret politiskām, ekonomiskām, vides un ar darbu saistītām pārmaiņām un traucējumiem; norāda, ka vairākums no viņiem dzīvo zem nabadzības sliekšņa un ka viņiem ir ierobežotas piekļuves iespējas pārstāvībai, politisko lēmumu pieņemšanai un tiesu sistēmai vai tādu nav vispār; pauž īpašas bažas par ziņojumiem attiecībā uz tādām plaši izplatītajām parādībām kā zemes sagrābšana, piespiedu pārvietošana un cilvēktiesību pārkāpumi bruņotu konfliktu laikā;

ES rīcība migrācijas un bēgļu jautājumā

183. pauž stingru nosodījumu par ievērojamo jūrā bojāgājušo skaitu Vidusjūras reģionā, kas atbilstoši Starptautiskās Migrācijas organizācijas aplēsēm ziņojumā "Fatālie ceļojumi" 2013. gadā sasniedza 3 000, tādējādi pārvēršot šo jūru par nelegālajiem migrantiem nāvējošāko reģionu pasaulē; pauž ārkārtīgas bažas par ziņojumiem attiecībā uz migrantu un patvēruma meklētāju cilvēktiesību pārkāpumiem ceļā uz ES; prasa Savienībai un dalībvalstīm sadarboties ar ANO, reģionālajām iestādēm, valdībām un NVO, lai risinātu šīs problēmas; uzsver steidzamo vajadzību izstrādāt stingrāku, solidārāku un integrētāku Savienības politiku, lai risinātu samilzušos jautājumus attiecībā uz migrantiem, bēgļiem un patvēruma meklētājiem, un to darīt atbilstīgi starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā un cilvēka cieņas jēdzienam, un prasa ES visā Savienībā garantēt efektīvus vienotus standartus attiecībā uz uzņemšanas procedūrām, lai aizsargātu nepavadītus nepilngadīgos un visneaizsargātākās personas; aicina PV/AP, Migrācijas, iekšlietu un pilsonības komisāru un EĀDD palielināt sadarbību un vienlīdzīgu sloga dalīšanu starp dalībvalstīm, tostarp uzņemot un pārvietojot bēgļus un sniedzot ieguldījumu meklēšanas un glābšanas dienestu pakalpojumu nodrošināšanā, lai palīdzētu nelaimē nonākušiem migrantiem jūrā, kuri cenšas sasniegt ES krastus; šajā sakarībā atgādina par nepieciešamību Eiropas un starptautiskajos ūdeņos ievērot nrepatriēšanas principu, ko ir atbalstījusi arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT); atgādina par Komisijas apņemšanos izstrādāt piemērotus likumīgas migrācijas kanālus; tādēļ aicina dalībvalstis pilnībā ieviest nesen pieņemto ES kopējas patvēruma sistēmas tiesību aktu paketi un kopējos tiesību aktus migrācijas jomā un šajā nolūkā prasa

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

īstenot Dublīnas regulas 33. pantā paredzēto krīzes mehānismu, kurā ietilptu katrai dalībvalstij skaidri noteiktas minimālās saistības, lai ātri panāktu funkcionējošu krīzes mehānismu saistību pārdalīšanai ar mērķi mazināt spiedienu uz vissmagāk skartajām dalībvalstīm, kuru minimālā kvota viennozīmīgi ir pārsniegta; aicina dalībvalstis piedalīties pārvietošanas programmās un veicināt reģionālo aizsardzības programmu attīstību visvairāk skartajos reģionos; uzsver nepieciešamību cīnīties pret nelegālās imigrācijas pamatiemesliem; mudina EĀDD un dalībvalstis pievērst pastiprinātu uzmanību cilvēku tirdzniecības vai kontrabandas izcelsmes valstīm, tranzīta valstīm un galamērķa valstīm; aicina PV/AP un dalībvalstis vēl vairāk stiprināt Savienības ārējo dimensiju, cieši strādājot kopā ar izcelsmes un tranzīta valstīm, tostarp ES partnervalstīm, jo īpaši Vidusjūras reģionā, sistemātiski šos jautājumus iekļaujot politiskajos dialogos ar attiecīgajām valstīm un publiskos paziņojumos, kā arī veicinot maksimālu sadarbību ar šīm valstīm, lai izjauktu nelegālos migrantu ievēšanas tīklus un apkarotu mafijas grupējumus, kas gūst ienākumus no cilvēku tirdzniecības un cilvēku kontrabandas;

184. uzskata, ka īpaši neaizsargāti ir migrantu bērni, jo īpaši, ja tie ceļo nepavadīti; atgādina, ka nepavadīti bērni ir prioritāte un ka viņu problēmu risināšanas pamatā jābūt bērnu aizsardzības principam, nevis imigrācijas politikai, tādējādi ievērojot bērna vislabāko interešu pamatprincipu;

185. mudina PV/AP un EĀDD turpināt atbalstīt ratifikācijas procesu ANO Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību, tās Protokolam par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to, Protokolam pret migrantu nelikumīgu ievēšanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem un Protokolam par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu;

186. prasa ES nodrošināt, ka sarunas par visiem nolīgumiem par sadarbību migrācijas jomā un atpakaļuzņemšanu ar valstīm ārpus ES un to īstenošana tiek veikta atbilstoši starptautiskajām cilvēktiesībām, bēgļu tiesībām un starptautiskajām jūrniecības tiesībām, un aicina apspriesties ar Parlamentu pirms to noslēgšanas; prasa nodrošināt lielāku pārredzamību sarunām par šādu līgumu noslēgšanu un iekļaut tajos uzraudzības mehānismus, lai varētu novērtēt, kādu ietekmi uz cilvēktiesībām rada sadarbība migrācijas jomā ar valstīm ārpus ES un robežkontroles pasākumi, tostarp Frontex un Eurosur; uzsver, ka cilvēktiesībām ir jāpiešķir liela loma migrācijas un patvēruma jomā; tādejā prasa piešķirt pienācīgu finansējumu Frontex pamattiesību speciālistam un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja apmācības speciālistiem, lai tie varētu veikt novērtēšanu un uzraudzību un iepazīstināt ar paraugpraksi;

187. aicina Komisiju pastāvīgi novērtēt tās migrācijas un robežkontroles programmu īstenošanu ES un valstīs ārpus ES, lai varētu ierosināt uzlabojumus esošajos pasākumos un tādējādi novērst cilvēktiesību pārkāpumus, kā arī izplatīt paraugpraksi;

188. mudina Eiropas Patvēruma atbalsta biroju veidot partnerības ar trešām valstīm nolūkā stiprināt patvēruma meklētāju starptautisko aizsardzību;

189. atzinīgi vērtē cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas kritērija iekļaušanu to galveno kritēriju sarakstā, kuri jāņem vērā, lai uzsāktu nolīgumu sarunas ar trešām valstīm par atbrīvojumu no vīzu prasības⁽¹⁾; aicina Komisiju izmantot šo jauno kritēriju kā līdzekli, lai pārliecinātu trešās valstis iesaistīties saturīgākā cilvēktiesību dialogā stratēģiski un ekonomiski nozīmīgajā vīza režīma pārrunu kontekstā;

190. pauž nosodījumu par to, ka Eiropas Savienībā arvien vairāk nelegālā migrācija tiek atzīta par krimināli sodāmu, neņemot vērā šo personu cilvēktiesības; mudina nekavējoties nodrošināt nepieciešamo cilvēktiesību aizsardzības, pārskatbaidības un īstenošanas mehānismu izveidi;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maijs Regula (ES) Nr. 509/2014, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 149, 20.5.2014., 67. lpp.).

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

191. prasa Komisijai un EĀDD aktīvi piedalīties debatēs par terminu “klimata bēglis”, tostarp par tā iespējamo juridisko definīciju starptautiskajās tiesībās vai jebkurā juridiski saistošā starptautiskā nolīgumā;

192. atzīst, ka bezvalstniecība ir ievērojama cilvēktiesību problēma; aicina Komisiju un EĀDD ar visām ES ārējām darbībām izskaust bezvalstniecību, jo īpaši pievērsties pilsonības likumos vērojamai diskriminācijai dzimuma, reliģijas vai minoritātes statusa dēļ, veicinot bērnu tiesības uz pilsonību un atbalstot ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) īstenoto kampaņu līdz 2024. gadam izskaust bezvalstniecību;

Cilvēktiesības un attīstība

193. uzsver, ka cilvēktiesību, tostarp ekonomisko, kultūras, sociālo un vides tiesību ievērošana, pārtikas pieejamība, laba pārvaldība, demokrātiskas vērtības, miers, drošība un piekļuve taisnīgai un efektīvai tiesu sistēmai ir priekšnoteikums nabadzības un nevienlīdzības samazināšanai un Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanai; pauž viedokli, ka cilvēktiesībām jāklūst par visu mērķu, uzdevumu un rādītāju vienojošu elementu programmā laikposmam pēc 2015. gada; uzsver arī to, ka programmas īstenošanai jābalstās uz stingriem pārredzamības un pārskatatbildības mehānismiem; prasa, lai saistības attiecībā uz pārvaldību un cilvēktiesību ievērošanu būtu izmērāmas un to izpildi būtu iespējams pārbaudīt;

194. atgādina — ANO ir atzinusi to, ka attīstības mērķus nav iespējams pilnībā sasniegt, ja netiek ievērota cilvēktiesībās balstīta pieeja; prasa ES saglabāt modrību, nodrošinot, lai laikposmā pēc TAM īstenošanas apspriešanai tiktu izvirzīts jautājums par cilvēktiesību aizstāvju un pilsoniskās sabiedrības telpu;

195. uzsver, ka galēja nabadzība un cilvēktiesību neesamība ir savstarpēji saistīti jautājumi, un norāda, ka jāizstrādā principu kopums par cilvēktiesību standartu un kritēriju piemērošanu cīņā pret galēju nabadzību;

196. uzsver — lai panāktu cilvēktiesību ievērošanu, ļoti svarīgs ir princips par politikas saskaņotību attīstībai (PCD); tālab atkārtoti norāda, ka ir jāpieņem pamatnostādnes, ietekmes novērtējumi un uzraudzības un ziņošanas mehānismi, lai PCD principu patiešām īstenotu ES un dalībvalstu politikas virzienos, jo īpaši tirdzniecības un lauksaimniecības jomā; uzskata, ka ES arī turpmāk vajadzētu uzņemties politiskās vadības lomu šajā jautājumā; tādēļ aicina ES sadarboties ar iesaistītajām partnervalstīm un uzsākt starptautiskas iniciatīvas (Apvienoto Nāciju Organizācijā, G20 grupā u. c.), lai PCD kļūtu par vispārējas darba kārtības jautājumu;

197. prasa ES un dalībvalstis labāk saskaņot to programmas attīstības jomā atbilstoši Lisabonas līguma garam, izvirzot attīstības politiku Savienības ārējo attiecību priekšplānā, lai attīstības ietvaros valstu prioritātes varētu labāk saskaņot ar Eiropas darba programmām cilvēktiesību veicināšanas jomā, ņemot vērā visus ES attīstības politikā iekļautos sarežģītos elementus;

198. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu PV/AP vadībā labāk savienot ES ārpolitiku un drošības politiku ar attīstības politiku, lai radītu sinerģiju un nodrošinātu saskaņotu pieeju ar mērķi panākt cilvēktiesību vispārēju piemērošanu, izmantojot ES attīstības politiku; prasa ES veikt labāku ārējo koordināciju daudzpusējos forumos ar jaunās ekonomikas valstīm, piemēram, BRICS, lai novērstu globālas pārvaldības problēmas un veicinātu cilvēktiesības, saskaņojot to atšķirīgās programmas attīstības jomā;

199. mudina ES efektīvāk iestrādāt cilvēktiesību un demokrātijas aspektu attīstības sadarbībā un panākt, lai ES attīstības programmas veicinātu partnervalstu starptautisko saistību izpildi cilvēktiesību jomā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

200. uzsver, ka ir svarīgi sasaistīt attīstības palīdzību ar reāliem centieniem panākt demokrātiju;

201. aicina Ietekmes novērtējuma padomi Komisijas priekšsēdētāja uzraudzībā nodrošināt, lai sarunās par ES attīstības sadarbības projektiem tiktu ņemta vērā ietekme uz cilvēktiesību stāvokli un otrādi;

202. atzīst, cik svarīgi ir aktīvi iesaistīt nevalstiskās organizācijas cilvēktiesību noteikumu plānošanā, īstenošanā un novērtēšanā, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku pilsoniskās sabiedrības iesaisti politikas veidošanā un garantētu šo noteikumu efektivitāti;

203. atzinīgi vērtē jauno ES Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusa iniciatīvu, kas laikā no 2014. līdz 2020. gadam nodrošinās iespēju aptuveni 18 000 personu no ES un trešām valstīm piedalīties humānās palīdzības operācijās tur, kur palīdzība ir visvairāk nepieciešama, un paust solidaritāti, palīdzot kopienām, kas cietušas dabas vai cilvēka izraisītās katastrofās;

204. prasa ES stingri vērsties pret zemes sagrābšanu, veicinot pienācīgus aizsardzības pasākumus tās novēršanai gan attiecīgajās valstīs, gan ES, kā arī attiecībā uz Eiropas uzņēmumiem, kas ir pārstāvēti šajās valstīs; norāda, ka viens no galvenajiem bada un nabadzības cēloņiem pasaulē ir piekļuves liegšana zemei un dabas resursiem lauku un pilsētu nabadzīgajiem iedzīvotājiem, tādējādi ierobežojot vietējo kopienu cilvēktiesības un it sevišķi to tiesības uz pienācīgu pārtiku; prasa novērtēt ES tirdzniecības politikas ietekmi uz zemes sagrābšanu; atzinīgi vērtē ES iesaistīšanos ANO aizgādībā pieņemto vispārējo Brīvprātīgo pamatnostādņu par īpašumtiesību uz zemi, zvejas vietām un mežiem atbildīgu pārvaldību valsts pārtikas nodrošinājuma kontekstā izstrādi un prasa tās īstenot, kā arī pieņemt saistošas pamatnostādnes zemes sagrābšanas novēršanai; tomēr uzsver, ka apsvērumi par cilvēktiesībām un nabadzības samazināšanu ir steidzami jāintegrē lēmumu pieņemšanā attiecībā uz lielu zemes platību iegādi vai ilgtermiņa nomas tiesību ieguvu, ko īsteno ieguldītāji; uzskata, ka ES reakcija uz šo jautājumu ir svarīgs pārbaudījums tās apņēmībai savā attīstības sadarbības politikā turpināt īstenot uz tiesībām pamatotu pieeju, kas paredzēta Lisabonas līgumā, lai ES attīstības politika arī turpmāk veicinātu jaunattīstības valstu ilgtspējīgu ekonomikas, sociālo un vides attīstību ar galveno mērķi izskaust nabadzību pasaulē; prasa ES atbilstīgi ANO īpašā referenta jautājumos par tiesībām uz pārtiku ieteikumiem uzņemties saistības par fundamentālu pāreju uz agroekoloģiju kā līdzekli, lai garantētu tiesības uz pārtiku;

205. ar lielām bažām atzīmē, ka ar resursu ieguvu saistīti cilvēktiesību pārkāpumi īpaši skāruši pirmiedzīvotājus; aicina EĀDD atbalstīt stingru tiesisko regulējumu un iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt pārredzamību un labu pārvaldību kalnrūpniecības un citās resursu ieguves nozarēs, lai nodrošinātu vietējo iedzīvotāju brīvu, iepriekšēju un informētu piekrišanu un ANO deklarācijas par pirmiedzīvotāju tiesībām ievērošanu;

206. ar dziļām bažām atzīmē, ka neaizsargātās grupas jo īpaši skāruši ar vides degradāciju saistīti cilvēktiesību pārkāpumi, jo monokultūru plantāciju paplašināšana, mežizstrāde, infrastruktūras izbūve un darbības gāzes un naftas ieguvei, kā arī biodegvielas ražošana, kalnrūpniecība un liela mēroga hidroenerģijas projekti sekmē mežu izciršanu un mežu degradāciju; aicina Komisiju īstenot 7. vides rīcības programmu un ieviest visaptverošu plānu, lai novērstu mežu izciršanu un mežu degradāciju un risinātu ar to saistītās vides, sociālās un cilvēktiesību problēmas;

207. norāda, ka attīstības, izglītības un veselības aizsardzības programmu ieviešana ļauj cīnīties ne tikai pret nabadzību, bet arī pret starptautisko terorismu; prasa ES izstrādāt vairāk stratēģiju pēc EĀDD stratēģijas "drošībai un attīstībai Sāhelā" parauga;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

208. uzsver — lai gan jau ir panākts progress attiecībā uz piekļuvi dzeramajam ūdenim un sanitārijas pakalpojumiem, apmēram 2,6 miljardiem cilvēku joprojām nav tualetes un 1,1 miljardam cilvēku vispār nav piekļuves dzeramajam ūdenim; norāda, ka šāds stāvoklis ir radies ne tikai tādēļ, ka trūkst resursu, bet arī tādēļ, ka trūkst politiskās gribas; tādēļ aicina valdības garantēt piekļuvi dzeramajam ūdenim un sanitārijas pakalpojumiem, īpašu uzmanību šajā jautājumā piešķirot sievietēm un bērniem;

209. prasa izstrādāt vērienīgu ilgtermiņa politikas stratēģiju un rīcības plānu sabiedrības veselības, inovācijas un zāļu pieejamības jomā, kas cita starpā paredz izpētīt jaunas stimulu shēmas pētniecības un izstrādes jomā, kā norādīts PVO konsultatīvās ekspertu darba grupas 2012. gada ziņojumā “Pētniecība un izstrāde: finansēšana un koordinācija”, lai nodrošinātu tiesības uz dzīves līmeni, kas būtu atbilstošs ikviena cilvēka veselībai un labklājībai, neatkarīgi no rases, reliģijas, politiskās pārliecības un ekonomiskā vai sociālā stāvokļa; uzsver, ka HIV pandēmija joprojām visvairāk skar sievietes un meitenes, kuras arī visvairāk iesaistās pacientu aprūpē savās kopienās;

Starptautiski kultūras un sporta pasākumi un cilvēktiesības

210. nosoda arvien pieaugošo praksi atļaut autoritārām valstīm rīkot liela mēroga sporta vai kultūras pasākumus, lai vairotu šo valstu starptautisko leģitimitāti, tajā pašā laikā turpinot ierobežot vietējo opozīciju; prasa ES un dalībvalstīm uzsākt dialogu ar valstu sporta federācijām, iesaistītajiem uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām par kārtību, kādā tās piedalās šādos pasākumos, tostarp pirmajās Eiropas spēlēs Baku 2015. gadā un Starptautiskā Futbola federāciju asociācijas (FIFA) Pasaules kausā Krievijā 2018. gadā; prasa izstrādāt ES politikas satvaru sporta un cilvēktiesību jomā un iekļaut attiecīgās saistības nākamajā Rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju;

211. atkārtoti uzsver, ka saistībā ar cilvēktiesību universālumu un pamatojoties uz UNESCO konvencijām, kultūras daudzveidība un kultūras mantojums ir pasaules mēroga mantojums un ka starptautiskajai sabiedrībai ir pienākums sadarboties tā aizsardzībā un vērtības saglabāšanā; uzskata, ka par tīšiem kultūras un mākslas mantojuma iznīcināšanas veidiem, kādi pašlaik tiek īstenoti Irākā un Sīrijā, būtu jāizvirza apsūdzības kā par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci;

Ar cilvēktiesībām saistīto Eiropas Parlamenta darbību uzlabošana

212. atkārtoti norāda uz apņemšanos turpināt uzlabot Parlamenta procedūras, procesus un struktūras, lai nodrošinātu, ka Parlamenta darbību un politikas virzienu pamatā ir cilvēktiesības un demokrātija; vērš uzmanību uz Parlamenta ilgtermiņa apņemšanos veicināt cilvēktiesības, uz ko norāda arī tā piešķirtā A. Saharova balva par domas brīvību; turklāt uzskata — lai Cilvēktiesību apakškomiteja varētu pildīt savu uzdevumu, kas noteikts Reglamentā, proti, “nodrošināt saskaņotību starp visiem Savienības ārpolitikas virzieniem un tās cilvēktiesību politiku”, visā Parlamentā ir vajadzīga efektīva sadarbība un cilvēktiesību integrēšana;

213. prasa labāk īstenot Eiropas Parlamenta parlamentu sadarbības delegācijām paredzētās pamatnostādnes cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanai un mudina Delegāciju priekšsēdētāju konferenci sadarbībā ar Cilvēktiesību apakškomiteju šīs pamatnostādnes pārskatīt; šajā saistībā iesaka sistemātiskāk un pārredzamāk izvirzīt cilvēktiesību jautājumus, it sevišķi saistībā ar Parlamenta rezolūcijās minētajiem konkrētajiem gadījumiem un to personu apdraudējumu, kas ir izvirzītas A. Saharova balvai vai ir to saņēmušas, delegāciju apmeklējumu laikā uz trešām valstīm, kā arī regulārāk ziņot — rakstiski un, ja tas ir politiski pamatoti, ar īpašu konsultāciju starpniecību — Cilvēktiesību apakškomitejai par īstenoto rīcību;

214. uzsver nepieciešamību pastāvīgi apsvērt piemērotākos veidus, kā pēc iespējas palielināt Parlamenta rezolūciju par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem ticamību, pamanāmību un efektivitāti un nepieciešamību Eiropas iestādēm un Eiropas Demokrātijas fondam atbilstīgi sinhronizēt to darbību un pārbaudīt īstenotos pasākumus šajā jomā; īpaši uzsver nepieciešamību iestādēm pārbaudīt īstenotos pasākumus to jautājumu risināšanā, kas iekļauti Parlamenta steidzamajās rezolūcijās;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

215. mudina rīkot diskusijas par dažādu Parlamentam pieejamo cilvēktiesību atbalstīšanas un veicināšanas instrumentu iekļaušanu vienotā stratēģijas dokumentā, kurš būtu Parlamentam jāpieņem plenārsēdē; prasa izveidot regulāri atjaunināmu tīmekļa vietni, kurā būtu uzskaitīti visi cilvēktiesību aizstāvji, kas ir iekļauti Parlamenta steidzamajās rezolūcijās, kā arī izveidot Parlamenta iekšējo darba grupu, kas sekotu līdzī sarakstā iekļauto cilvēktiesību aizstāvju gadījumiem visā pasaulē, mudinot delegācijas, kas apmeklē trešās valstis, ar viņiem tikties;

o

o o

216. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēdētājam, ANO Ģenerālās asamblejas 69. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO Augstajai komisārei cilvēktiesību jautājumos un ES delegāciju vadītājiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0077

ES un Arābu valstu līgas attiecības un sadarbība terorisma apkarošanā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par attiecībām starp ES un Arābu valstu līgu un sadarbību terorisma apkarošanas jomā (2015/2573(RSP))

(2016/C 316/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2014. gada 24. septembrī pieņemto rezolūciju par terora aktu izraisītajiem draudiem starptautiskajam mieram un drošībai (Rezolūcija Nr. 2178 (2014)),
 - ņemot vērā Rīgā pieņemto kopīgo paziņojumu pēc tieslietu un iekšlietu ministru neformālās sanāksmes, kas notika Rīgā 2015. gada 29. un 30. janvārī,
 - ņemot vērā ES un Arābu valstu līgas koordinācijas biroja Maltā veiktos pasākumus, kuru mērķis ir veicināt dialogu starp Komisiju un Arābu valstu līgu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā deklarāciju, kas pieņemta Eiropas Savienības un Arābu valstu līgas ārlietu ministru trešajā sanāksmē 2014. gada 10. un 11. jūnijā,
 - ņemot vērā 2015. gada 19. janvārī parakstīto saprašanās memorandu starp Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Federiku Mogerīni un Arābu valstu līgas ģenerāļsekretāru *Nabil Elaraby*, kuri attiecīgi pārstāv Eiropas Savienību un Arābu valstu līgu,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. februārī Padomē pieņemto ES iekšējās drošības stratēģiju,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes secinājumus par terorisma apkarošanu, jo īpaši 2015. gada 9. februārī pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā 2015. gada 11. februāra rezolūciju par terorisma apkarošanas pasākumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē ⁽²⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Arābu valstu līgu,
 - ņemot vērā PV/AP Federikas Mogerīni 2015. gada 19. janvāra paziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā terorisms un vardarbīgs ekstrēmisms būtiski apdraud drošību un brīvības pasaules līmenī un tā kā pamattiesību ievērošana ir īpaši nozīmīgs veiksmīgu pretterorisma politikas virzienu elements;
- B. tā kā terorisms ir globāls apdraudējums, kas jānovērš, valstu valdībām un reģionālajām un starptautiskajām organizācijām rīkojoties saskaņoti; tā kā ir jāuzsver, ka tikai pasaules mēroga alianse var efektīvi novērst šo apdraudējumu, turklāt vienlaikus pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības, pamatvērtības un starptautiskos cilvēktiesību standartus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0032.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0012.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- C. tā kā 2015. gada 19. janvārī Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos Federika Mogerīni un Arābu valstu līgas ģenerālsēkretārs *Nabil El Araby* parakstīja saprašanās memorandu starp Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un Arābu valstu līgas Ģenerālsēkretariātu;
- D. tā kā 2015. gada saprašanās memoranda starp EĀDD un Arābu valstu līgu Ģenerālsēkretariātu saturs nav publiski pieejams;
- E. tā kā ES un Arābu valstu līgai ir kopējas intereses īstenot ilgtermiņa risinājumus, lai nodrošinātu reģionā mieru un stabilitāti; tā kā ar šo saprašanās memorandu ir paredzēts atbalstīt un nostiprināt ES dalībvalstu un Arābu valstu līgas dalībnieku attiecības, lai nostiprinātu to darba struktūras, apmainītos ar pieredzi un uzlabotu dialogu nolūkā sasniegt kopīgos mērķus un izpildīt uzdevumus savstarpējo interešu jomās;
- F. tā kā tuvākajos gados kaujinieki no Eiropas, visticamāk, turpinās doties uz dažādām vietām, lai piedalītos džihādā, kā arī saglabāsies drošības apdraudējums, ko viņi atgriežoties var radīt ES iekšienē; tā kā tiek ziņots, ka tūkstošiem ES dalībvalstu valstspiederīgo ir pametuši mājvietu, lai kļūtu par ārvalstu kaujiniekiem, kad sākās karš un vardarbība Sīrijā, Irākā un Lībijā, un tas rada papildu problēmas ES iedzīvotāju drošībai, tā kā nesenos terora aktus Parīzē un Kopenhāgenā veica ES valstspiederīgie;
- G. tā kā teroristu propagandas izplatīšanu atvieglo interneta un sociālo plašsaziņas līdzekļu izmantošana; tā kā kiberterrorisms ļauj teroristu grupējumiem veidot un uzturēt sakarus bez robežu radītiem fiziskiem kavēkļiem, un tādējādi mazinās viņu vajadzība veidot bāzes vai atbalsta punktus dažādās valstīs;
- H. tā kā visās Arābu valstu līgas dalībvalstīs notiek smagi un sistemātiski cilvēktiesību pārkāpumi;
- I. tā kā pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras ES uzskata par tādām, kas darbojas saskaņā ar vispārējām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, Arābu valstu līgas dalībvalstu valdības uzskata par teroristu organizācijām; tā kā aizvien biežāk terorisma apkarošana un valsts drošība tiek minēti kā leģitīmi iegansti, lai vajātu opozīcijas līderus, pilsonisko sabiedrību un žurnālistus;
- J. tā kā ar ES ārējām attiecībām ir jāsniedz ieguldījums cīņā pret terorisma apdraudējumu, kas turpina pieaugt vairākās kaimiņvalstīs; tā kā terorisma apkarošanas preventīvajās stratēģijās būtu jāizmanto daudzpusīga pieeja, kuras mērķis ir ne tikai tieši vērsties pret uzbrukumu sagatavošanu Savienības teritorijā, bet arī integrēt tajā terorisma pamatcēloņu novēršanu;
- K. tā kā ES nosoda nāvessoda piemērošanu un nežēlīgu un necilvēcīgu sodu piemērošanu visā pasaulē, tostarp pret tiem, kas notiesāti par terora aktu veikšanu,
1. pauž absolūtu sašutumu par cilvēku ciešanu un zaudēto dzīvību apmēriem teroristu uzbrukumu dēļ un pauž solidaritāti ar visu nevainīgo cietušo cilvēku ģimenēm;
 2. uzsver to, ka terorisms rada tiešus draudus visām valstīm un visiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības;
 3. prasa publiskot saprašanās memorandu, lai tā saturu varētu izvērtēt saskaņā ar demokrātisku un tiesisku pārraudzību;
 4. aicina Padomi strādāt kopā ar visām Arābu valstu līgas dalībvalstīm pie saskaņotas un nepārprotamas terorisma jēdziena definīcijas;
 5. uzsver sadarbības un humānās palīdzības jautājumu nozīmi, apmainoties ar informāciju par krīzes situācijām; uzsver, ka ir būtiski attiecīgi apmainīties ar novērtējumiem un paraugpraksi, kā arī sadarboties, lai apzinātu praktiskus pasākumus, kas palīdzētu risināt apdraudējuma problēmu, tostarp efektīvāku rīcību pret radikālizāciju, vervēšanu, teroristu un ārvalstu kaujinieku ceļošanu, kā arī darbības pēc tam, kad kaujinieki atgriezušies vietā, no kuras tie izbraukuši;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

6. vēlreiz pauž savu nostāju, ka cīņā pret terorismu ir svarīgi pievērsties ne tikai sekām, bet arī radikalizāciju veicinošajiem apstākļiem, un uzsver, ka ir nepieciešama visaptveroša starpnozaru pieeja, kas garantē visu attiecīgo politikas virzienu iesaisti, un ka ir svarīgi, piemēram, ar izglītības, sociālās un reģionālās politikas palīdzību, sekmēt iekļaušanas un iecietības kultūru;
7. norāda, ka džihādistu ekstrēmisms ir viens no galvenajiem iemesliem pašreizējiem terorisma draudiem Eiropas Savienībā un arābu valstīs; atbalsta viedokli, ka radikalizācijas izskaušanas un terorisma apkarošanas politika efektīva var būt tikai tad, ja tā tiek izstrādāta ciešā sadarbībā ar izcelsmes valstīm;
8. aicina ES un Arābu valstu līgas dalībvalstu iestādes ievērot spīdzināšanas aizliegumu, kā tas jo īpaši noteikts ANO Konvencijā pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem, kuru lielākā daļa no tām ir parakstījušas un ratificējušas; atgādina, ka spīdzināšanas laikā iegūtas piespiedu atzišanās nav derīgas;
9. atkārtoti apstiprina, ka ir jāsaglabā līdzsvars starp brīvību un drošību, reaģējot uz teroristu uzbrukumiem, un ka visi īstenojamie pasākumi jāapsver, ņemot vērā to atbilstību tiesiskumam un pamattiesību prasībām;
10. kopumā atzinīgi vērtē sadarbību un partnerattiecības starp ES un trešām valstīm nolūkā apkarot terorismu; atzinīgi vērtē ES un Arābu valstu līgas stratēģiskā dialoga uzsākšanu, tostarp viedokļu apmaiņu par politikas un drošības jautājumiem un ES Politikas un drošības komitejas un arābu valstu pastāvīgo pārstāvju regulāro sanāksmju rīkošanu, kā arī pauž gandarījumu par panākto attiecībā uz agrīno brīdināšanu un reaģēšanu krīzes situācijās, jo īpaši pilnībā īstenojot projektu par agrīno brīdināšanu un reaģēšanu krīzes situācijās;
11. tomēr atgādina, ka terorisma apkarošanas pasākumus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot, lai apspiestu leģitīmu opozīciju vai pārkāptu personu vispārējās cilvēktiesības; aicina ES sadarbības ar trešām valstīm jomā novilkt skaidras "sarkanās līnijas", lai ES tieši vai netieši neatbalstītu vai nepadarītu par leģitīmām likumīgu organizāciju un personu apspiešanu terorisma apkarošanas vārdā;
12. uzsver, ka ES un Arābu valstu līgas ārlietu ministri arī vienojās turpināt darbu, lai visaptveroši īstenotu ANO Vispārējo terorisma apkarošanas stratēģiju; atbalsta to, ka ministri atzinīgi vērtēja ANO Terorisma apkarošanas centra izveidi, kura iniciatores bija divas mošejas, un prasīja atbalstīt šo centru, un ka viņi atzinīgi vērtēja to, ka 2014. gada martā Bagdādē tiek rīkota pirmā starptautiskā terorisma apkarošanas konference, kas ir iespēja diskutēt un meklēt atbilstīgus līdzekļus un veidus, kā veicināt starptautisko sadarbību un apkarot terorismu reģionālā mērogā;
13. vēlreiz apstiprina, cik nozīmīga ir sadarbība starp ES un Arābu valstu līgu cilvēktiesību jomā, un uzsver, ka arī turpmāk ir jāveicina cilvēktiesības un jānodrošina to ievērošana attiecībā uz visiem cilvēkiem, tostarp tiesības uz ekonomisko un sociālo attīstību, vārda brīvību un reliģijas vai pārliecības brīvību, vienlaikus veicinot iecietību un līdzaspastāvēšanu starp dažādām reliģijām, kā arī mudina vērsties pret izstumšanu, ekstrēmismu, musināšanu un naida un vardarbības izplatīšanu;
14. aicina Padomi pārbaudīt, vai nav pārkāpts ES Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu saistībā ar represijām;
15. aicina ES sadarbībā ar Arābu līgas valstīm izstrādāt īpašu mehānismu, kura mērķis būtu ierobežot ieroču tirdzniecību, jo īpaši vērsties pret valstīm, no kurām nāk terorisma draudi vai kurās teroristi tiek apmācīti; prasa ES rūpīgi uzraudzīt ieroču eksportu, jo īpaši saistībā ar divējāda lietojuma tehnoloģijām, kuras var nonākt teroristu rīcībā; uzskata, ka ir būtiski veikt pretpasākumus terorisma finansēšanai, tos koordinējot ar attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp Arābu valstu līgu un tās dalībvalstīm;
16. uzskata, ka ES ir jāanalizē līdzšinējā visumā neveiksmīgā terorisma apkarošanas sadarbība ar izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, caur kurām tika transportēti ārvalstu kaujinieki un resursi to atbalstam, un dažas no šīm valstīm ir Arābu līgas dalībvalstis;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

17. uzsver, ka visaptverošā ES stratēģijā par terorisma apkarošanas pasākumiem, kuras pamatā ir tāda pieeja, kas ietver diplomātiskus, sociālekonomiskus, attīstības, konfliktu novēršanas, miera veidošanas un krīzes pārvaldības rīkus, pilnībā ir jāizmanto arī ārpolitika un attīstības politika, lai novērstu nabadzību, diskrimināciju un atstumtību, apkarotu korupciju un veicinātu labu pārvaldību, kā arī novērstu un atrisinātu konfliktus, jo visas šīs darbības veicina noteiktu grupu un sabiedrības slāņu atstumtību un līdz ar to padara tos neaizsargātākus pret ekstrēmistu grupu propagandu;
18. atgādina, ka līdz ar Vispārējās terorisma apkarošanas stratēģijas pieņemšanu ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijā Nr. 60/288 starptautiskā sabiedrība ir apņēmusies pieņemt pasākumus, ar kuriem cīņā pret terorismu par pamatprincipu noteiktu visu personu cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu;
19. atgādina dalībvalstīm un ES aģentūrām, tostarp Eiropolam un Eurojustam, ka šīm struktūrām ir jāpievērto pienākumi, kas ietverti Pamattiesību hartā, starptautiskajās cilvēktiesību normās un ES ārpolitikas mērķos;
20. vēlreiz pauž savu nostāju, ka reliģisko minoritāšu tiesības ir nesaraucjami saistītas ar pārējo cilvēka pamattiesību un brīvību ievērošanu, piemēram, tiesībām uz brīvību, drošību, sieviešu un vīriešu vienlīdzīgām iespējām un vārda brīvību, un aicina Arābu valstu līgu, EĀDD un abu organizāciju dalībvalstis aizsargāt reliģiskās minoritātes arābu pasaulē un pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Arābu valstu līgas ģenerālsēdētāram.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0078

Jūrasasaru krājuma ilgtspējīga izmantošana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par jūrasasaru krājuma ilgtspējīgu izmantošanu (2015/2596 (RSP))

(2016/C 316/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas iesniegto rezolūcijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā zinātniskā informācija par jūrasasaru krājumiem ir nepietiekama, jo īpaši trūkst datu par precīzu jūrasasaru apdzīvoto areālu, pārvietošanās ceļiem un vairošanās vietām;
- B. tā kā Starptautiskā Jūras pētniecības padome (ICES) izšķir četras jūrasasaru krājumu vietas: Ķeltu jūra, Lamanša jūras šaurums, Ziemeļjūra; Biskajas līcis; ūdeņi uz rietumiem no Pireneju pussalas; ūdeņi uz rietumiem no Skotijas un Īrijas;
- C. tā kā vairāki pētījumi apliecina, ka, neraugoties uz ārkārtas pasākumiem, ko iepriekš veikusi Komisija, jūrasasaru krājumu stāvoklis vieš bažas;
- D. tā kā jūrasasaru mirstības līmenis vēl aizvien ir augsts un jūrasasari ir zivju suga, kurai raksturīga lēna nobriešana un augšana, jūrasasariem ir vajadzīgs ilgs laiks, lai populācija atgrieztos iepriekšējā līmenī;
- E. tā kā jūrasasari ir dārga un zvejniecības nozarē pieprasīta zivju suga, jo tai ir augsta ekonomiskā vērtība;
- F. tā kā jūrasasaru zvejā ir iesaistīts liels skaits kuģu un jūrasasaru zveja ir neviendabīga izmantoto kuģu lieluma, zvejas sezonas un izmantoto zvejas rīku ziņā;
- G. tā kā atpūtas zvejā nozvejoto lomu lielums ir ievērojams un sastāda vismaz vienu ceturto daļu no kopējā nozvejoto jūrasasaru daudzuma;
- H. tā kā 2013. gada 11. decembra Regulā (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾ ir noteikts, ka krājumi jāpalielina vai jāsauglabā tādā līmenī, kas atbilst maksimālajam ilgtspējīgajam ieguves apjomam;
- I. tā kā jūrasasari ir suga, uz kuru neattiecas kopējā pieļaujamā nozveja (TAC);
- J. tā kā Komisija ir veikusi ārkārtas pasākumus un noteikusi aizliegumu līdz 2015. gada 30. aprīlim zvejot jūrasasarus ar pelāģiskajiem traļiem Ķeltu jūrā, Lamanša jūras šaurumā un Ziemeļjūras dienvidu daļā;
- K. tā kā valstu līdz šim veiktie pasākumi ir bijuši nepietiekami, lai saglabātu šo sugu, un neatrisina problēmas, kas saistītas ar resursu sadali un piekļuvi tiem;
- L. tā kā jūrasasaru krājumu izmantošana nārsta periodā ir īpaši jāierobežo, jo tas redzami palēnina krājumu atjaunošanos un liedz panākt, ka krājumi atjaunojas iepriekšējā līmenī;
- M. tā kā Īrija atļauj zvejot jūrasasarus tikai atpūtas zvejniekiem;
- N. tā kā Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (STECF) iesaka samazināt jūrasasaru mirstību par apmēram 60 %;
- O. tā kā padomdevēju padomju darba grupa jūrasasaru jautājumos ir izstrādājusi ieteicamos Eiropas krājumu pārvaldības pasākumus;

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- P. tā kā ilgtspējīga jūrasasaru krājumu izmantošana nozīmē tādu politisku izvēli, ko vajadzētu izdarīt, iesaistot visas ieinteresētās puses,
1. aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt jūrasasaru krājumu stāvokli un krājumu samazināšanās apmērus, sugas migrāciju un precīzi noteikt vairošanās vietas; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, kas piedāvā ievērojumu finansējumu zinātnisko datu vākšanai;
 2. uzsver, ka ir svarīgi precīzi novērtēt, cik lielu daļu jūrasasaru zvejas veido zvejas darbības un cik lielu daļu — atpūtas zvejā nozvejojtie lomi;
 3. uzskata, ka sugas aizsardzībai ir nepieciešami Eiropas līmeņa pasākumi, ar kuriem tiek pārvaldīta jūrasasaru zveja; turklāt uzskata, ka šajos pasākumos vajadzētu pienācīgi ņemt vērā zinātnisko informāciju un dot priekšroku pārvaldībai uz vietas un reģionalizācijas principam;
 4. aicina Komisiju ierosināt daudzgadu jūrasasaru krājumu pārvaldības plānu, lai šīs sugas zivju krājumi atjaunotos līmenī, kas ir augstāks par maksimālo ilgtspējīgo ieguves apjomu; uzsver nepieciešamību šī pārvaldības plāna izstrādē iesaistīt profesionālos un atpūtas zvejniekus un padomdevējas padomes;
 5. atgādina, ka daudzgadu pārvaldības plānus vajadzētu sagatavot, ievērojot koplēmuma procedūru;
 6. uzskata, ka, lai izveidotu daudzgadu jūrasasaru krājumu pārvaldības plānu, ir svarīgi novērtēt dažādos pārvaldības pasākumus, kas attiecas uz komerciālo zveju, īpaši svarīgi ir izvērtēt TAC noteikšanu un nepieciešamību pēc zinātniski pamatota saprātīga lēmuma par minimālo izkraušanas izmēru un pagaidu teritoriālajiem ierobežojumiem, lai aizsargātu nārstu, kā arī citiem tehniskiem pasākumiem;
 7. atzīst, ka TAC ieviešana radīs problēmas, īpaši attiecībā uz vēsturisko lomu aprēķināšanu, kvotu sadali nacionālā līmenī starp dažādu veidu zvejniekiem un grūtības apmierināt pieprasījumu pēc atpūtas zvejas, taču, ņemot vērā akūto nepieciešamību rīkoties jūrasasaru izsīkstošo krājumu dēļ, uzsver, ka šādi pasākumi ir jāapsver;
 8. uzskata, ka ir vajadzīgi ES līmeņa pasākumi kvantitatīvu ierobežojumu veidā, kuru veids vēl jāprecizē, kas attiektos uz atpūtas zveju;
 9. uzskata, ka komerciālās un atpūtas zvejas pasākumiem jābūt saskaņotiem citam ar citu, lai saglabātu krājumus maksimālajā ilgtspējīgajā ieguves apjomā, kā to paredz kopējās zivsaimniecības politikas mērķi;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0079

ANO Cilvēktiesību padomes 28. sesija

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par Eiropas Savienības prioritātēm 2015. gadā attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi (2015/2572(RSP))

(2016/C 316/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO cilvēktiesību konvencijas un to fakultatīvos protokolus, tostarp Konvenciju par bērnu tiesībām un Konvenciju par jebkādas sievietes diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju 60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (UNHRC),
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un ES Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā 2012. gada 25. jūnijā pieņemto ES stratēģisko satvaru un Rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par ANO Cilvēktiesību padomi,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp steidzamās rezolūcijas par šiem jautājumiem,
 - ņemot vērā 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā;
 - ņemot vērā Ārlietu Padomes 2015. gada 9. februāra secinājumus par ES prioritātēm ANO cilvēktiesību forumos,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,
 - ņemot vērā UNHRC 28. sesiju, kas notiks 2015. gada 2.–27. martā,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem;
- B. tā kā cilvēktiesības izmanto visi cilvēki neatkarīgi no tautības, rases, dzimuma, etniskās izcelsmes, reliģijas vai jebkādas citas pazīmes, un tā kā šo tiesību ievērošana noteikta ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Vispārējo Cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kā arī Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un ar tiem sekojošajām cilvēktiesību konvencijām, deklarācijām un rezolūcijām;
- C. tā kā visas cilvēktiesības — pilsoniskās, politiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības — ir nedalāmas, savstarpēji saistītas un savstarpēji atkarīgas, un tā kā jebkuru šo tiesību zaudēšana tieši un nelabvēlīgi ietekmē visas pārējās;
- D. tā kā cilvēktiesību neievērošana un likumīgas demokrātiskas līdzdalības trūkums izraisa nestabilitāti, valstu sabrukumu, humānās krīzes un bruņotus konfliktus;
- E. tā kā Savienības rīcību attiecībā ar trešām valstīm nosaka Lisabonas līguma 21. pants, kurā atkārtoti uzvērta universālu un nedalāmu cilvēktiesību un pamatbrīvību princips, un paredzēta cilvēka cieņas, vienlīdzības un solidaritātes principa ievērošana, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- F. tā kā visām valstīm ir pienākums ievērot savu iedzīvotāju pamattiesības un saistības veikt konkrētus pasākumus šo tiesību ievērošanas uzlabošanai valsts līmenī un sadarboties starptautiskā līmenī, lai visās jomās novērstu šķēršļus cilvēktiesību realizācijai;
- G. tā kā Cilvēktiesību padomes kārtējās sesijas, īpašo referentu iecelšana, vispārējo regulāro pārskatu mehānisms un īpašās procedūras, kas pievērstas situācijai konkrētās valstīs vai tematiskiem jautājumiem, dod ieguldījumu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma attīstībai un ievērošanai;
- H. tā kā diemžēl patlaban ir atzīts, ka dažas no Cilvēktiesību padomes patlaban esošajām locekļēm ir starp smagākajiem cilvēktiesību pārkāpējiem un ar sliktu reputāciju attiecībā uz sadarbību ar ANO īpašajām procedūrām un prasībām ziņošanas jomā ANO Cilvēktiesību līguma iestādēm,

ANO Cilvēktiesību padome

1. atzinīgi vērtē ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) 28. kārtējās sesijas ES prioritātes, kas izklāstītas Padomes 2015. gada 9. februāra secinājumos;
2. atzinīgi vērtē sūtņa *Joachim Ruecker* iecelšanu par UNHRC 2015. gada priekšsēdētāju;
3. apsvaic *Zeid Ra'ad Zeid Al-Hussein* ar viņa iecelšanu Augstā cilvēktiesību komisāra (UNHCHR) amatā un atkārtoti izsaka stingru atbalstu viņa pūliņiem un viņa pilnvarām;
4. atzinīgi vērtē Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Federica Mogherini* piedalīšanos šajā UNHRC augsta līmeņa sesijā, kas sūta pareizu signālu par ES stingro atbalstu daudzpusīgai cilvēktiesību sistēmai;
5. atzinīgi novērtē Augstā cilvēktiesību komisāra ziņojumu ANO Ģenerālajai Asamblejai par laika posmu no 2013. gada decembra līdz 2014. gada novembrim un izsaka pilnīgu atbalstu viņa biroja neatkarībai un integritātei; uzsver, ka ir svarīgi aizstāvēt šo neatkarību, lai Augstais komisārs varētu turpināt veikt šo pienākumu efektīvi un objektīvi; uzsver, ka UNHCHR nepieciešams pienācīgs finansējums;
6. atgādina par Eiropas Parlamenta un tā Cilvēktiesību apakškomisijas apņēmību atbalstīt Apvienoto Nāciju Organizācijas aizgādībā esošu spēcīgu daudzpusēju cilvēktiesību sistēmu, kas ietver Ģenerālās asamblejas Trešo komiteju, Cilvēktiesību padomi un Augstā cilvēktiesību komisāra biroju, un tādu saistīto ANO specializēto aģentūru, kā Starptautiskā Darba organizācijas (SDO), kā arī ANO īpašo procedūru darbu;
7. šajā saistībā mudina EĀDD, jo īpaši iesaistot ES deleģācijas Ņujorkā un Ženēvā, palielināt ES darbību saskaņotību, rīkojot savlaicīgas un plašas apspriedes, lai izteiktu vienotu ES nostāju; atkārtoti pauž savu nostāju, ka Ņujorkā un Ženēvā ANO Ģenerālās Asamblejas, Trešās Komitejas un Cilvēktiesību padomes kontekstā veiktais darbs ir jāintegrē attiecīgās ES iekšējās un ārējās darbībās, lai nodrošinātu saskaņotību;
8. uzskata, ka cilvēktiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu sistemātiska iebiedēšana un apcietināšana vairākās valstīs, kas ir UNHRC locekles, apdraud UNHRC uzticamību; atkārtoti pauž nostāju, ka UNHRC locekles ir jāievēlē no tādu valstu vidus, kuras ievēro cilvēktiesības, tiesiskumu un demokrātiju, un kuras ir piekritušas izteikt pastāvīgus ielūgumus attiecībā uz visām īpašajām procedūrām, un aicina dalībvalstis veicināt un pieņemt cilvēktiesību ievērošanas kritērijus, kuri jāattiecinā uz jebkuru valsti, kas kandidē uz ievēlēšanu UNHRC; mudina dalībvalstis veicināt pārredzamu, atklātu un konkurējošu procesu atbalstīšanu, ievēlot UNHRC locekles;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

9. atkārtoti pauž atbalstu vispārējo regulāro pārskatu (UPR) mehānismam un tā vērtīgā darba novērtējumam un aicina dalības valstis aktīvi sagatavot savus vispārējos regulāros pārskatus, arī ar pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu, lai iesaistītos interaktīvā dialogā regulāro pārskatu sesijas laikā un debatēs par UPR rezultātiem, un īstenot UPR rekomendācijas un veikt konkrētus pasākumus savu cilvēktiesību saistību ievērošanas un aizstāvēšanas uzlabošanai;

10. turpina iebilst pret to, ka valstis veido blokus balsošanai UNHRC; mudina UNHRC dalībvalstis arī turpmāk balsot pārredzami;

11. aicina ES un tās dalībvalstis turpināt vispārējo regulāro pārskatu rekomendāciju pēcpasākumus visos ES politikas dialogos ar attiecīgajām valstīm, lai meklētu veidus, kā tās atbalstīt šo rekomendāciju īstenošanā;

12. atkārtoti pauž atbalstu speciālajām procedūrām un pilnvaru turētāju neatkarības statusam, kas dod iespējas pilnīgi objektīvi viņiem veikt savus pienākumus, aicina visas valstis sadarboties ar šīm procedūrām un mudina dalībvalstis atklāt gadījumus, kad valstis nesadarbojas ar speciālo procedūru pilnvaru turētājiem;

13. uzskata, ka ir svarīgi nosūtīt parlamentārās delegācijas uz UNHRC sesijām un uz citām atbilstošām ANO Ģenerālās Asamblejas sesijām;

14. pauž nožēlu par to, ka joprojām samazinās pilsoniskās sabiedrības sadarbības iespējas ar UNHRC un ka šajās sesijās nevalstiskajām organizācijām ir arvien mazākas iespējas izteikties; mudina ES un UNHRC nodrošināt pilsoniskās sabiedrības pārstāvju iespējami pilnīgu līdzdalību UNHRC sesiju darbā, un vispārējo regulāro pārskatu procesā un citos ANO cilvēktiesību mehānismos, nebaudoties no represijām pēc atgriešanās savā dzimtenē;

Pilsoņu un politiskās tiesības

15. atkārtoti, ka vārda brīvība, kas ir katras brīvas un demokrātiskas sabiedrības stūrakmens, ir ikviena cilvēka pamattiesības; asi nosoda 12 cilvēku, tostarp avīzes *Charlie Hebdo* karikatūristu un četru cilvēku ebreju lielveikalā noslepkavošanu 2015. gada janvārī Francijā, kā arī kinorežisora un apsarga noslepkavošanu pie sinagogas Kopenhāgenā, ko paveica teroristi, vērsties pret vārda un ticības brīvību;

16. nosoda ekstrēmistu un džihādistu grupu piekopto reliģijas ļaunprātīgu izmantošanu visās valstīs un jo īpaši Sīrijā, Irākā, Lībijā, Mjanmā, Nigērijā un Centrālāfrikā ar tādiem paņēmieniem kā apšaudes un bombardēšana, pašnāvnieku uzspīdzināšanās, cilvēku nolaupīšana un citiem vardarbīgiem aktiem, kas terorizē iedzīvotājus; uzskata, ka terorisma apkarošanā jāvērsas pret tā pamatcēloņiem, tostarp sociālo atstumtību, politisko marginalizāciju un nevienlīdzību; aicina veltīt lielākus pūliņus reliģiskajām minoritātēm piederīgo cilvēku tiesību aizsardzībai; prasa, lai visos pretterorisma pasākumos tiktu ievērotas cilvēktiesības un tiesiskums;

17. izsaka bažas par visiem pulcēšanās un biedrošanās brīvības ierobežošanas gadījumiem, tostarp par pilsoniskās sabiedrības organizāciju aizliegšanu, krimināltiesību aktu par goda aizskaršanu un citu ierobežojošu tiesību aktu agresīvu izmantošanu, pārliecīgi stingrām prasībām reģistrācijas un ziņošanas jomā, pārmērīgiem ierobežojumiem attiecībā uz finansēšanu no ārvalstīm, un atkārtoti, ka biedrošanās un mierīgas pulcēšanās brīvības ir cilvēktiesību pamatelementi;

18. aicina visas valdības atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju darbību un ļaut viņiem darboties bez bailēm, represijām un iebiedēšanas, sadarboties ar UNHRC un UPR mehānismu un nodrošināt, ka par represijām pret cilvēktiesību aktīvistiem atbildīgās valstis tiek sauktas pie atbildības, jo īpaši par represijām ar letālu iznākumu, tādām kā, piemēram, Ķīnas cilvēktiesību aktīvista *Cao Shunli* nāve 2014. gada martā pēc tam, kad viņš 2013. gada septembrī mēģināja iekāpt lidmašīnā, lai dotos uz UNHRC Ženēvā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

19. atkārtoti izsaka nosodījumu nāvessoda izmantošanai un stingri atbalsta nāvessoda moratoriju kā soli tā atcelšanas virzienā;

20. atgādina, ka ir svarīgi cīnīties pret spīdzināšanu un citu veidu vardarbību un ka ES apņēmusies piešķirt šim jautājumam prioritāti, tostarp attiecībā uz bērniem, un sniegt atbalstu darbam, ko veic ANO īpašais ziņotājs par spīdzināšanu; mudina EĀDD, Komisiju un ES dalībvalstis demonstrēt apņēmību kopīgi izskaust spīdzināšanu un sniegt atbalstu upuriem, jo īpaši turpinot — vai attiecīgos gadījumos sākot — atbalstu ANO Brīvprātīgajam fondam spīdzināšanas upuriem un īpašajam fondam, kas izveidots ar Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvo protokolu;

21. pauž bažas par pastāvīgo un plaši izplatīto migrantu, tostarp patvēruma meklētāju un bēgļu, diskrimināciju un viņu tiesību pārkāpumiem; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt darbu, ko veic ANO īpašais referents migrantu tiesību jautājumos un īstenot viņa rekomendācijas; aicina valstu valdības ievērot migrantu cilvēktiesības un cilvēka cieņu, izbeigt patvaļīgus arestus un aizturēšanu, un, lai novērstu nelegālo migrantu pārmērīgi ilgu aizturēšanu, pārskatīt aizturēšanas termiņus un izmantot aizturēšanai alternatīvus risinājumus; aicina valstu valdības jebkādos apstākļos ievērot neizraidīšanas principu un pilnībā ievērot savas starptautiskās saistības jautājumā par migrantu izraidīšanu; aicina valstis, ja tas vēl nav izdarīts, izveidot sistēmas un procedūras, lai nodrošinātu, ka visās valstu programmās un institūcijās migrācijas jomā tiek pilnībā ievērotas to starptautiskās saistības cilvēktiesību jautājumos;

22. atbalsta UNHRC īpašā referenta jaunāko ziņojumu un secinājumus par rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar tiem saistītās neiecietības veidiem mūsdienās; prasa ES un tās dalībvalstīm īstenot īpašā referenta rekomendācijas savos iekšpolitikas virzienos, lai cīnītos pret rasu, etniska un ksenofobiska naida izplatīšanos un kūdīšanu internetā un sociālo plašsaziņas līdzekļu tīklos, veicot atbilstošus pasākumus, pilnīgi ievērojot pārējās pamattiesības, piemēram, vārda un uzskatu brīvību;

23. atzīst, ka informācijas un komunikācijas tehnoloģiju straujā attīstība visā pasaulē ir pārveidojusi vārda brīvības izpausmes vidi, tādējādi radot gan būtiskas priekšrocības, gan nopietnas bažas; šajā sakarā atzinīgi novērtē Padomes 2014. gada maijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un nosoda visus digitālās komunikācijas ierobežojumus, arī vērsanos pret pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem; atgādina par nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību žurnālistu un blogeru tiesībām;

24. mudina UNHRC turpināt debates par tiesībām uz privātumu un šim nolūkam iecelt ANO īpašo referentu par tiesībām uz privātumu, īpaši attiecībā uz digitālo komunikāciju;

Sociālās un ekonomiskās tiesības

25. norāda, ka ANO darba kārtībā laikposmam pēc tūkstošgades ir nabadzības izbeigšana līdz 2030. gadam ar holistisku pieeju ekonomiskiem, sociāliem un vides jautājumiem; atzinīgi novērtē ANO ģenerāļsekretāra kopsavilkuma ziņojumu pirms ANO īpašās augstākā līmeņa sanāksmes par ilgtspējīgas attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada; atbalsta Ģenerāļsekretāra aicinājumu nabadzības izbeigšanai izmantot pieeju, kuras centrā ir cilvēka vajadzības un tiesības;

26. uzskata, ka ir svarīgi pievērsties pieaugošai un ārkārtējai nevienlīdzībai, lai cīnītos ar nabadzību vispār un atbalstīt sociālās un ekonomiskās tiesības, veicinot piekļuvi pārtikai, ūdenim, izglītībai, veselības aprūpei un pienācīgiem mājokļiem; šajā sakarā norāda, ka arvien lielāka problēma, kas jārisina, ir zemes īpašumu sagrābšana;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

27. uzskata, ka korupcija, izvairīšanās no nodokļiem, sabiedriskā labuma nepareiza pārvaldība un pārskatatbildības trūkums dod ieguldījumu cilvēktiesību pārkāpumu veicināšanā, jo tādējādi līdzekļi, kas būtu pieejami ieguldījumiem ļoti nepieciešamos sabiedriskos pakalpojumos, piemēram izglītībā, veselības aprūpes pamatpakalpojumos un citā sociālajā infrastruktūrā, tiek novirzīti citiem mērķiem, tādējādi veicinot nabadzības apburtā loka turpināšanos; atgādina, ka saskaņā ar Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām valstīm ir pienākums ievērot savu iedzīvotāju tiesības, darot pieejamus vajadzīgos resursus; šajā sakarā uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš to cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai, kas nodarbojas ar ekonomisko, sociālo un kulturālo tiesību veicināšanu;

28. atkārtoti pauž atbalstu ANO īpašā referenta posteņa izveidei jautājumos par finanšu noziegumiem, korupciju un cilvēktiesībām;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

29. stingri atbalsta ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu efektīvu un visaptverošu izplatīšanu un īstenošanu ES iekšienē un ārpus tās, un uzsver vajadzību veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu trūkumus, kas traucē reāli īstenot ANO pamatprincipus, tostarp attiecībā uz tiesu sistēmas pieejamību; atzinīgi vērtē iniciatīvu attiecībā uz regulu par atbildīgu derīgo izraktenu sagādes ķēžu sistēmas izveidošanu no konfliktu skartām teritorijām; aicina visus interesentus aktīvi iesaistīties ANO darba grupas par cilvēktiesībām un transnacionāliem uzņēmumiem un citiem komerciāliem uzņēmumiem 11. sesijā un atbalstīt centienus to politikas nostādnes saskaņot ar ESAO pamatnostādņēm daudznacionālo uzņēmumu jomā un ANO pamatprincipiem uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; atkārtoti prasa Komisijai līdz 2015. gada beigām ziņot par to, kā ES dalībvalstis īsteno ANO pamatprincipus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā;

30. aicina ES delegācijas visā pasaulē sadarboties ar ES uzņēmumiem, lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu un nodrošinātu, lai vietējos piedāvājumu konkursos “uzņēmējdarbība un cilvēktiesības” tiktu iekļautas Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta galvenajos tematos;

31. uzskata, ka uzņēmējdarbība un cilvēktiesības var viena otru savstarpēji nostiprināt, veidojot jaunu uzņēmējdarbības potenciālu reģionos, kuriem visvairāk vajadzīgas ilgtspējīgas un atbildīgas investīcijas, un dodot vispārīgu ieguldījumu cilvēktiesību ievērošanā jaunattīstības valstīs;

32. aicina ES un tās dalībvalstis iesaistīties jaunajās debatēs par juridiski saistošu starptautisku instrumentu attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām ANO sistēmā;

Sieviešu tiesības

33. norāda, ka dzimumu līdztiesības integrētā pieeja, ko izmanto politikas veidošanā iesaistītie un kurā ietilpst politikas virzienu reorganizācija, uzlabošana, izstrādāšana un novērtēšana, lai nodrošinātu, ka vienādu iespēju pieeja, kas ir svarīgs instruments dzimumu līdztiesības panākšanai, ir iekļauta visos — visu līmeņu un visu posmu — politikas virzienos;

34. prasa ES aktīvi piedalīties Sieviešu statusa komisijas 59. sesijā un turpināt cīņu pret visiem centieniem iedragāt ANO Pekinas Rīcības platformu, kas tiks pārskatīta sakarā ar Ceturtais Pasaules sieviešu konferences 20. gadadienu, tostarp saistībā ar izglītības un veselības aprūpes pieejamību, kas ir cilvēka pamattiesības, seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām;

35. kritiski konstatē to, ka neraugoties uz progresu, kas līdz šim panākts dzimumu līdztiesības nodrošināšanā un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanā sievietēm, joprojām daudzās valstīs ir spēkā diskriminējoši tiesību akti, jo īpaši ģimenes tiesībās un īpašumtiesību ieguves jomā; konstatē, ka sieviešu skaits vadošos amatos joprojām ir nesamērīgi mazs un joprojām izplatīta ir vardarbība pret sievietēm, bet tiesu sistēmas pieejamība joprojām ir ierobežota neraugoties uz to, ka ik dienu no vardarbības ģimenē mirst daudz sieviešu; pauž nopietnas bažas par to, ka dažās valstīs ir novērota situācijas pasliktināšanās, jo īpaši seksuālo un reproduktīvo tiesību jomā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

36. stingri nosoda seksuālo vardarbību pret sievietēm, tostarp tādas noziegumus kā masveida izvarošanu, seksuālo vardzību, piespiedu prostitūciju, dažāda veida dzimumnosacītu vajāšanu, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, cilvēku tirdzniecību, agras laulības pret savu gribu, ģimenes goda aizstāvības slepkavības un visus citus līdzīgi smagus seksuālās vardarbības veidus, ko izmanto arī kā karadarbības taktiku; vēlreiz aicina ES un visas dalībvalstis parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvenciju);

37. atgādina arī par ES apņemšanos cilvēktiesības un dzimumu aspektus integrēt kopējās drošības un aizsardzības politikas misijās saskaņā ar nozīmīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām Nr. 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību; šajā saistībā atkārtu savu prasību ES un dalībvalstīm ilgtspējīgas samierināšanas veidošanas procesā atbalstīt sieviešu sistemātisku līdzdalību, jo tas ir ļoti svarīgs miera procesu komponents, un atzīt nepieciešamību integrēt dzimuma aspektus konfliktu novēršanā, miera uzturēšanas operācijās, humānajā palīdzībā un konfliktu radīto seku likvidēšanā un pārejas procesā uz demokrātiju;

38. uzsver, ka sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir spīdzināšanas veids; uzsver, ka joprojām ES ir jāsadarbojas ar trešām valstīm, lai izbeigtu sieviešu dzimumorgānu kropļošanas praksi; atgādina, tām dalībvalstīm, kuru valsts tiesību aktos sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir atzīta par krimināli sodāmu nodarījumu, būtu jārikojas saskaņā ar šiem tiesību aktiem gadījumos, kad tiek konstatēts, ka tā veikta to pilsoņiem;

39. atzinīgi vērtē to, ka Starptautiskā Krimināltiesā (ICC) dzimumnoziegumus, tostarp izvarošanu, seksuālos uzbrukumus un pazemošanu ieteikusi uzskatīt par kara noziegumiem;

Bērnu tiesības

40. pauž bažas par to, ka, neraugoties uz panākto pēc Bērnu tiesību aizsardzības konvencijas pieņemšanas 1989. gadā, vismaz 58 milj. bērnu neapmeklē skolu, galvenokārt meitenes, bērni no nabadzīgām ģimenēm, bērni invalīdi un bērni konfliktu zonās, un daudz bērnu joprojām cieš no slimībām, kuras varētu viegli novērst, savukārt citi ir iesaistīti bērnu nodarbinātībā;

41. aicina visas valstis apņemties izskaust 3. pantā SDO Konvencijā Nr. 182 definētos necilvēcīgākos bērnu darba veidus, tostarp bērnu vardzību, bērnu tirdzniecību un bērnu pornogrāfiju, kā arī bērniem kaitīgu darbu, kas ietekmē bērna fizisko un psihisko veselību;

42. atgādina, ka viens no valsts galvenajiem pienākumiem ir nodrošināt izglītību visiem bērniem, paplašinot iespējas, izveidojot attiecīgas institūcijas un novēršot vispārējas pamatzglītības būtisko šķēršļu strukturālos cēloņus, tostarp risinot mācības priekšlaikus pārtraukumu skolēnu lielā īpatsvara problēmu, kas joprojām ir būtisks šķērslis vispārējai pamatzglītībai;

43. aicina nodrošināt pienācīgu ES finansējumu ar bruņotiem konfliktiem saistīto bērnu un bērnu-kareivju demobilizācijas un reintegrācijas programmām; atgādina par stingru atbalstu kampaņai "Bērni, nevis kareivji", kas tika izteikts 2014. gada 3. decembrī tāda paša nosaukuma uzklaušanās laikā Cilvēktiesību apakškomisijā; atzinīgi novērtē ANO īpašās pārstāves jautājumos par bērniem bruņotos konfliktos un ANO īpašā pārstāvja jomā, kas saistīta ar vardarbību pret bērniem, kā arī īpašās referentes par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju iesniegtos gada ziņojumus;

LGBTI personu tiesības

44. pauž bažas par diskriminējošu tiesību aktu un prakses neseno pieaugumu, kā arī par vardarbību pret personām to seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ; mudina rūpīgi uzraudzīt LGBTI personu stāvokli, tostarp Nigērijā un Gambijā, kur nesen pieņemtie pret LGBTI personām vērstie likumi apdraud seksuālo minoritāšu pārstāvju dzīvību; pauž nopietnas bažas par tā dēvētajiem "pretpropagandas" tiesību aktiem, kas ierobežo vārda un pulcēšanās brīvību, tostarp arī Eiropas valstīs; atzinīgi vērtē UNHRC 2014. gada 26. septembrī pieņemto rezolūciju par cīņu pret vardarbību un diskrimināciju, kas balstīta uz seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti; atkārtoti pauž atbalstu Augstā komisāra pastāvīgajiem pūliņiem panākt, lai LGBTI personas varētu baudīt visas cilvēktiesības, jo īpaši viņa izstrādātajiem paziņojumiem, ziņojumiem un brīvības un vienlīdzības kampaņai; mudina Augsto komisāru turpināt cīņu pret diskriminējošiem tiesību aktiem un praksi;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

Klimata pārmaiņas un cilvēktiesības

45. uzsver, ka uz mazāk aizsargātajām grupām un personām klimata pārmaiņu ietekme ir liela, jo īpaši valstīs ar zemiem ienākumiem, piekrastes valstīs un valstīs uz zemām salām, kurām trūkst ekonomisko resursu, lai pielāgotos lielām vides pārmaiņām;

46. ar bažām norāda, ka ar klimata pārmaiņām saistīti incidenti īpaši ietekmē pirmiedzīvotājus; šajā sakarā norāda, ka pirmiedzīvotāju vairākums dzīvo zem nabadzības sliekšņa un ka viņiem ir ierobežotas piekļuves iespējas pārstāvībai, politisko lēmumu pieņemšanai un tiesu sistēmai vai tādu nav vispār;

47. atzinīgi vērtē UNHRC atzinumu, ka vides pārmaiņām ir nevēlama ietekme uz iedzīvotāj u iespējām nodrošināt savu eksistenci, un ir šķērslis starptautiski atzītu pamattiesību realizācijai; tāpēc mudina valstis, kas ir tās locekles, nākamajā 2015. gada ANO Klimata pārmaiņu konferencē Parīzē pieņemt neatliekamus un vērienīgus ietekmes mazināšanas un pielāgošanās pasākumus;

48. prasa Komisijai un EĀDD aktīvi piedalīties debatēs par terminu "klimata bēglis", tostarp par tā iespējamo definēšanu starptautiskajos tiesību aktos vai jebkurā juridiski saistošā starptautiskā nolīgumā;

Cīņa ar nesodāmību un Starptautiskā Krimināltiesa (ICC)

49. atkārtoti norāda, ka pilnībā atbalsta Starptautiskās Krimināltiesas darbu, tai pildot savu uzdevumu, lai darītu galu to personu nesodāmībai, kas vainojamas smagākajos noziegumos, kuri skar starptautisko sabiedrību, un kara noziegumos, noziegumos pret cilvēci un genocīdā cietušajiem nodrošinātu taisnīgumu; saglabā modrību attiecībā uz jebkādiem centieniem iedragāt tās lēģitimitāti vai neatkarību; mudina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar Krimināltiesu un sniegt tai stingru diplomātisko un politisko atbalstu, tostarp arī ANO; aicina ES, tās dalībvalstis un tās īpašos pārstāvjus aktīvi veicināt Starptautiskās Krimināltiesas darbību, tās lēmumus, cīņu pret nesodāmību par Romas Statūtos paredzētajiem noziedzīgiem nodarījumiem; atzinīgi vērtē to, ka Romas statūtus nesen, 2015. gada janvārī, ratificējusi Palestīniešu pašpārvalde;

Pirmiedzīvotāji

50. aicina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pilnvaru pārskatīšanu Ekspertu mehānismam par pamatiedzīvotāju tiesībām saskaņā ar Pasaules konferences par pirmiedzīvotājiem noslēguma dokumentu (ANO Ģenerālās Asamblejas Rezolūcija 69/2), lai uzraudzītu, novērtētu un uzlabotu ANO deklarācijas par pirmiedzīvotāju tiesībām īstenošanu; mudina ES dalībvalstis pieprasīt, lai visi speciālo procedūru pilnvaru turētāji pievērstu īpašu uzmanību jautājumiem, kas skar pirmiedzīvotāju sievietes un bērnus, un par šādiem jautājumiem regulāri ziņotu UNHRC; mudina EĀDD un dalībvalstis aktīvi atbalstīt sistēmisku pasākumu plānu par pirmiedzīvotājiem, kas pieprasīts ar ANO Ģenerālās Asamblejas 2014. gada septembra rezolūciju, īpaši attiecībā uz regulāru konsultāciju organizēšanu ar pirmiedzīvotājiem kā šā procesa daļu;

Starptautiski kultūras un sporta pasākumi un cilvēktiesības

51. nosoda arvien pieaugošo praksi atļaut autoritārām valstīm rīkot liela mēroga sporta vai kultūras pasākumus, tādējādi vairojot šo valstu starptautisko lēģitimitāti, kamēr tās tajā pašā laikā turpina ierobežot vietējo opozīciju; aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi ierosināt izskatīt šo jautājumu, tostarp UNHRC, un uzsākt dialogu ar valstu sporta federācijām, uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām par praktiskajiem apsvērumiem to dalībai šādos pasākumos, tostarp pirmajās Eiropas spēlēs Baku 2015. gadā, FIFA Pasaules kausā Krievijā 2018. gadā un Katarā 2022. gadā;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

Bezpilota lidaparāti un autonomie ieroči

52. atkārtoti aicina Padomi izstrādāt vienotu ES nostāju attiecībā uz bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, lielāko nozīmi piešķirot cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošanai un risinot tādas jautājumus kā tiesiskais satvars, samērīgums, atbildība, civiliedzīvotāju aizsardzība un pārrēķināmība; vēlreiz mudina ES aizliegt tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kas ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka iejaukšanās; uzsver, ka cilvēktiesības ir jāiekļauj visos dialogos par terorisma apkarošanu, kas tiek risināti ar trešām valstīm;

ES cilvēktiesību ievērošana

53. aicina ES veicināt cilvēktiesību principa universālumu un nedalāmību, tostarp pilsoniskās tiesības un politiskās, ekonomiskās, sociālās un kulturālās tiesības, atbilstīgi Lisabonas līguma 21. pantam un Vispārīgajiem noteikumiem attiecībā uz Savienības ārējo darbību;

54. aicina ES, dalībvalstis, Komisiju un EĀDD nostiprināt cilvēktiesības savās ārpolitikas jomās sadarbībai ar trešām valstīm; uzsver arī to, ka ES cilvēktiesību politikai ir jānodrošina iekšējās un ārējās politikas koherence saskaņā ar ES Līgumā noteiktajām saistībām un jānovērš dubultstandarti cilvēktiesību jautājumos;

55. aicina ES pieņemt uz tiesībām balstītu pieeju un integrēt cilvēktiesību ievērošanu tirdzniecības, sabiedrisko pakalpojumu, investīciju un attīstības sadarbībā un kopējā drošības un aizsardzības politikā;

ES prioritātes ar atsevišķām valstīm saistītos jautājumos*Ukraina*

56. pauž nopietnas bažas par vardarbību un bruņoto konfliktu Ukrainas dienvidaustrumu reģionos; cer, ka vienošanās par uguns pārtraukšanu, kas pamatota uz Minskas vienošanos, būs noturīga; nosoda konflikta laikā pastrādātos plašos cilvēktiesību pārkāpumus un neseno kauju sekas; pilnībā atbalsta ANO cilvēktiesību uzraudzības misiju un EDSO Īpašo pārraudzības misiju Ukrainā un prasa nostiprināt pēdējo; uzsver lielās bažas par bruņotā konflikta dienvidaustrumu reģionos rezultātā iekšzemē pārvietoto personu stāvokli; nosoda Krievijas veikto nelikumīgo Krimas aneksiju, īstenojot agresīvu un ekspansīvu politiku, kas ir drauds Ukrainas vienotībai un neatkarībai; joprojām pauž bažas par diskrimināciju un plaši izplatītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem pret šī reģiona vietējiem iedzīvotājiem, jo īpaši Krimas tatāriem; aicina ES dalībvalstis atbalstīt visus tādus iespējamus centienus ANO līmenī, kuru mērķis ir cīnīties pret nesodāmību un veikt objektīvas izmeklēšanas par vardarbības uzliesmojumiem un cilvēktiesību pārkāpumiem saistībā ar Maidana laukumā notikušo demonstrāciju apspiešanu, nelikumīgo Krimas aneksiju un bruņoto konfliktu Austrumukrainā; aicina ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un principus, lai konfliktā aizsargātu civiliedzīvotājus;

Korejas Tautas Demokrātiskā Republika (KTDR)

57. atzinīgi vērtē plānoto pilnvaru pagarināšanu ANO īpašajam referentam par stāvokli cilvēktiesību jomā Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR); atzinīgi vērtē arī ANO Ģenerālās Asamblejas rezolūciju, ar ko ANO Drošības padomi mudina attiecīgi rīkoties, lai nodrošinātu atbildību, tostarp apsverot iespēju saistībā ar stāvokli KTDR vērsties ICC; aicina Cilvēktiesību padomi atkārtot savu prasību panākt, lai cita starpā personas, kas atbildīgas par noziegumiem pret cilvēci, kuri pastrādāti, īstenojot valsts augstākajā līmenī noteiktu politiku, tiktu sauktas pie atbildības; atzinīgi vērtē to, ka Korejas Republikā ir izveidota uz vietas strādājoša struktūra, kuras uzdevums ir stiprināt situācijas uzraudzību un pierādījumu dokumentēšanu nolūkā panākt, lai par nodarījumiem vainīgie tiktu saukti pie atbildības, mudina visas valstis sadarboties ar šo struktūru un aicina Cilvēktiesību padomi pievērst vēl lielāku uzmanību stāvoklim KTDR, gaidāmajā Cilvēktiesību padomes sesijā sarīkojot oficiālas darba grupas sanāksmi, kurā tiktu uzklauti arī tiesību pārkāpumus cietušie;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

Irāna

58. atzinīgi vērtē UNHRC 2014. gada marta rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā un īpašā referenta pilnvaru termiņa pagarināšanu, un aicina Irānu ļaut ANO īpašajam referentam iebraukt valstī, jo tas ir svarīgs rādītājs, kas apliecina Irānas gribu spert soļus dialoga sākšanai par stāvokli cilvēktiesību jomā; atkārtoti nosoda nāvessodu Irānā, tostarp arī nepilngadīgajiem, ko bieži vien izpilda pēc tiesvedības, kas neatbilst starptautiski atzītu standartu minimumam attiecībā uz taisnīgu tiesu un lietas izskatīšanu likumā paredzētā kārtībā; atkārtoti pauž bažas par lielo nāvessoda piemērošanas gadījumu skaitu, kas nav piespriesti likumā paredzētajā kārtībā vai taisnīgā tiesā; atbalsta ANO speciālo procedūru pilnvaru turētāju 2014. gada augusta kopīgo paziņojumu, ar ko nosoda pret pilsoniskās sabiedrības subjektiem vērstos plaša mēroga arestus un tiesas spriedumus Irānā; prasa ES un UNHRC arī turpmāk cieši uzraudzīt sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus un nodrošināt, ka cilvēktiesības joprojām ir galvenā prioritāte visos darījumos ar Irānas valdību; aicina Irānas varas iestādes ievērot starptautiskās cilvēktiesības, saskaņā ar kurām nāvessods nepilngadīgiem noziedzniekiem ir starptautisko minimālo standartu pārkāpums, un neizpildīt nāvessodu nevienam nepilngadīgam noziedzniekam;

Mjanma/Birma

59. atbalsta īpašā referenta jaunāko ziņojumu par cilvēktiesību situāciju Mjanmā, kurā atzīts, ka līdz šim ir panākts zināms progress, un norādītas atlikušās jomas, par kurām ir lielas bažas; aicina Mjanmas valdību iekļaut cilvēktiesības, tai skaitā minoritāšu tiesības, valsts institucionālajā un tiesiskajā regulējumā un visās politikas jomās, un pilnībā ievērot vārda un pulcēšanās brīvību; pauž bažas par “rases un reliģijas aizsardzībai” ierosinātajiem tiesību aktiem, starp kuriem ir četri likumprojekti par atšķirīgām reliģijām piederīgu personu laulībām, ticības maiņu, monogāmiju un dzimstības regulēšanu; aicina UNHCR atjaunot īpašā referenta mandātu saskaņā ar 4. punktu, atkārtoti paust nopietnas bažas par *Rohingya* minoritātes stāvokli Rakhainas pavalstī, ko pasliktina apstākļi, ka šai kopienai trūkst juridiskā statusa, tāpēc tā turpina saskarties ar sistēmisku diskrimināciju, un aicina pilnībā, pārredzami un neatkarīgi izmeklēt visus ziņojumus par *Rohingya* minoritātes cilvēktiesību pārkāpumiem, un paātrināt OHCHR biroja, kam būtu neierobežotas uzraudzības un ziņošanas pilnvaras, atvēršanu minētajā valstī; pauž nožēlu par uzbrukumiem Kačinas pavalstī un Šanas pavalstī, kas vērsti pret civiliedzīvotājiem, drošības spēku pastrādāto seksuālo vardarbību bruņotā konflikta laikā, to, ka valstī ir politiskās represijas, cilvēktiesību aizstāvju, aktīvistu un profesionālu žurnālistu iebiedēšanu, nogalināšanu bez tiesas sprieduma, zemes konfiscēšanu un vērsanos pret reliģiskajām un etniskajām minoritātēm; uzskata, ka būtu rūpīgi jāapsver, vai veikt sarunas par nolīgumu par ieguldījumiem starp ES un Mjanmu, jo pastāv risks, ka ārvalstu ieguldījumu rezultātā šajā valstī saasināsies cilvēktiesību pārkāpumi;

Baltkrievija

60. pauž dziļas bažas par pastāvīgajiem cilvēktiesību pārkāpumiem Baltkrievijā; nosoda trīs nāvessodu izpildīšanu 2014. gadā, cilvēktiesību aizstāvju iebiedēšanu, neatkarīgo žurnālistu vajāšanu, interneta saziņas pilnīgu cenzūru un ierobežojošus tiesību aktus par nevalstiskajām organizācijām; aicina Padomes 29. sesijā atjaunot ANO īpašā referenta par cilvēktiesību situāciju Baltkrievijā pilnvaras un aicina Baltkrievijas valdību piešķirt pilnīgu piekļuvi ANO īpašo procedūru pilnvaru turētājiem, tostarp šim īpašajam referentam; aicina bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot un rehabilitēt visus vēl neatbrīvotos politiski ieslodzītos;

Bahreina

61. atkārtoti pauž bažas par opozīcijas līderu un pilsoniskās sabiedrības dalībnieku un aktīvistu apspiešanu Bahreinā, un cilvēktiesību aizstāvju un politiskās opozīcijas aktīvistu stāvokli šajā valstī; aicina visas puses Bahreinā sākt konstruktīvas un iekļaujošas sarunas ar mērķi panākt patiesu samierināšanos un ievērot visu Bahreinas kopienas cilvēktiesības; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus pārliecības dēļ ieslodzītos, žurnālistus, cilvēktiesību aizstāvjus un miermīlīgos protestētājus, un pauž atbalstu ANO speciālo procedūru pilnvaru turētāju 2015. gada 4. februāra kopīgajam paziņojumam par ievērojama opozīcijas politiķa arestu un tam sekojošo demonstrāciju izklidināšanu; pieprasa ES dalībvalstīm un citām UNHRC locekļiem turpināt rūpīgi novērot cilvēktiesību stāvokli Bahreinā, pievēršot uzmanību tam, kā Bahreina pilda solījumus, kurus tā puda UPR procesa laikā, un Bahreinas karaļa atbalstītās Bahreinas Neatkarīgās

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

izmeklēšanas komisijas ieteikumu izpildi; pauž nožēlu par to, ka Bahreinas valdība nav panākusi progresu sadarbībā ar Augstā cilvēktiesību komisāra biroju (OHCHR) un UNHRC speciālajām procedūrām un aicina ES dalībvalstis strādāt pie tā, lai UNHRC marta sesijā pieņemtu rezolūciju, ar ko Bahreinai prasa pilnībā pildīt solījumus, kurus tā puda UPR procesa laikā, īstenot Bahreinas Neatkarīgās izmeklēšanas komisijas ieteikumus, tostarp attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem, un prasa ņemt vērā OHCHR ziņojumu par faktisko situāciju cilvēktiesību jomā un par progresu Bahreinas sadarbībā ar ANO cilvēktiesību mehānismiem;

Ēģipte

62. atzinīgi vērtē 2014. gada novembrī veikto Ēģiptes UPR procesu un gaida tā pieņemšanu nākamajā UNHRC sesijā; mudina Ēģipti nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus aktīvistos un cilvēktiesību aizstāvjus, kā arī personas, kuras aizturētas par vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvības miermīlīgu izmantošanu; pieprasa arī Ēģiptes valdībai pieņemt starptautiskajiem standartiem atbilstošus tiesību aktus un aizsargāt Ēģiptes konstitūcijā nostiprināto biedrošanās brīvību, tostarp tiesības saņemt un tērēt finansējumu, atcelt 2013. gada novembrī pieņemto Protestu likumu un ieviest jaunus tiesību aktus, kas garantētu pulcēšanās brīvību; mudina Ēģiptes valdību veikt tiesas izmeklēšanu, lai noteiktu to personu identitāti, kas ir atbildīgas par nelikumīgas nogalināšanas pasūtīšanu un izpildīšanu laikā, kad tika apspiestas visumā mierīgas demonstrācijas, kas notika kopš 2013. gada 3. jūlija, kā arī izklīdinot demonstrācijas 2013. gada 14. augustā *Raba* laukumā un *Nahda* laukumā, kad tika nogalināti vismaz 1 000 protestētāji; mudina Ēģipti veikt neatkarīgu, objektīvu un efektīvu izmeklēšanu par visiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas pastrādāti kopš 2011. gada, tostarp seksuālas vardarbības noziegumiem, un nodrošināt, ka vainīgās personas tiek sauktas pie atbildības, bet cietušajiem tiek sniegta pienācīga un starptautiskajiem standartiem atbilstoša tiesiskā aizsardzība; aicina Ēģiptes iestādes nekavējoties atcelt visus nāves spriedumus un likt attiecīgās lietas izskatīt atkārtoti, garantējot tiesības uz taisnīgu tiesu likumā paredzētajā kārtībā, un nekavējoties noteikt moratoriju nāves spriedumiem un nāves soda izpildei, nekavējoties atbrīvot visus aizturētos žurnālistus un plašsaziņas līdzekļu darbiniekus un garantēt tiesības uz informācijas un vārda brīvību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem; mudina Ēģiptes iestādes atļaut ANO īpašajai referentei jautājumus par vardarbību pret sievietēm apmeklēt valsti; apmeklējums teorētiski ir saskaņots, bet kopš 2014. gada sākuma nav nekāda konkrēta progressa, un uzaicināt pārstāvjus no ANO instrumentiem un mehānismiem cilvēktiesību jautājumos, jo īpaši — īpašo referentu pulcēšanās brīvības jautājumos, īpašo referentu jautājumā par spīdzināšanu, īpašo referentu jautājumos par cilvēktiesībām terorisma apkarošanā un īpašo referenti jautājumos par tiesnešu un advokātu neatkarību; aicina Ēģiptes iestādes nodrošināt valsts tiesību aktu atbilstību starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, nekavējoties atsaukt Likumu Nr. 136/2014, izbeigt civilpersonu tiesāšanu militārajās tiesās, atcelt visus spriedumus, ko civilpersonām piespriedušas militārās tiesas, un likt attiecīgās lietas nekavējoties izskatīt atkārtoti civilajās tiesās; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt stingru paziņojumu par šiem jautājumiem;

Mali

63. atzinīgi vērtē darbu, ko veicis ANO neatkarīgais eksperts par cilvēktiesību situāciju Mali un aicina UNHRS pagarināt viņa pilnvaru termiņu; atzinīgi vērtē Mali valdības panākto tiesiskuma atjaunošanā vairākās valsts daļās un veikto izmeklēšanu par 21 elites karavīra spīdzināšanu un nogalināšanu 2012. gadā, kā arī patiesības, taisnīguma un izlīguma komisijas izveidošanu; atkārtoti pauž bažas par to, ka drošības situācija atkal ir pasliktinājusies un to, ka joprojām notiek bērnu-kareivju izmantošana un vervēšana, un aicina Mali valdību veikt izmeklēšanu un saukt pie atbildības visus tos karojošo grupējumu dalībniekus, kas ir atbildīgi par 2012.-2013. gada bruņotajā konfliktā pastrādātajiem kara noziegumiem; atzinīgi vērtē miera līgumu, kas pirmkārt dos labumu visiem Mali iedzīvotājiem pēc mēnešiem ilgas nestabilitātes un nedrošības, bet pauž nožēlu par ziemeļu nemiernieku prasību atlikt līguma stāšanos spēkā; aicina visas puses sekot Mali valdības izrādītajai priekšzīmei un nekavējoties parakstīt līgumu, kura īstenošanu uzraudzīs ES, un nodrošināt, ka miera līgums nākotnē pieprasa panākt pārskatatbildību, patiesības noskaidrošanas komisijas nostiprināšanu un drošības spēku personāla pārbaudi;

Dienvidsudāna

64. aicina Āfrikas Savienību publiskot tās Cilvēktiesību pārkāpumu un Dienvidsudānas visu karojošo pušu pastrādāto ļaunprātību izmeklēšanas komisijas ziņojumu kā soli tiesvedības virzienā par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas pastrādāti kopš konflikta sākuma; nosoda *Wau Shilluk* notikušo mazu bērnu grupas nolaupišanu 2015. gada februārī, lai tos

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

izmantotu par bērniem-kareivjiem; mudina Cilvēktiesību padomi pieņemt rezolūciju, kurā būtu uzsvērts, ka nolūkā pārtraukt nesodāmības gaisotnē sakāpinātas brutalitātes apburto loku Dienvidsudānai ir būtiski svarīga godīga un ticama izmeklēšana un kriminālvajāšana par starptautiskajās tiesību normās paredzēto noziegumu pastrādāšanu, šāda mērķa sasniegšanai prasot apsvērt iespēju izveidot jaukta tipa tiesisku mehānismu un mudinot Dienvidsudānu pievienoties Romas statūtiem, un izveidot īpašā referenta Dienvidsudānas jautājumos mandātu, lai ar starptautiskās sabiedrības atbalstu veicinātu vainīgo taisnīgu un ticamu kriminālvajāšanu un plašākus atbildības nodrošināšanas pasākumus;

Šrilanka

65. ņem vērā jaunievēlētās Šrilankas valdības solījumus un aicina valdību veikt konkrētus pasākumus, lai līdz UNHRC 2015. gada 30. sesijai nodrošinātu atbildību par nodarīto, pildot savus solījumus valstī uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā un nepieļautu atpakaļvirzību, tostarp veicot nopietnas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas, kā arī citus pasākumus, kuru mērķis būtu risināt vispārējo nesodāmības un cilvēktiesību pārkāpumu problēmu, un pilnībā sadarboties ar Augstā cilvēktiesību komisāra biroju un tā starptautisko izmeklēšanu par Šrilanku;

Sīrija

66. pauž nopietnas bažas par satraucošo un vardarbīgo konfliktu un humanitāro krīzi, kas izcēlusies pēc vardarbības, ko pret civiliedzīvotājiem, jo īpaši neaizsargātām iedzīvotāju grupām, piemēram, sievietēm un bērniem, pastrādājis pirmkārt Asada režīms, bet arī "Islāma valsts"/*Da'esh* un citi paramilitārie grupējumi; pauž bažas par to, ka *Da'esh* izplata savu ideoloģiju arī citās valstīs; pauž dziļas bažas par sistemātiskajiem cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem Sīrijā, kas var būt pielīdzināmi kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci; mudina visas puses ievērot starptautiskās humanitārās tiesības, lai aizsargātu civiliedzīvotājus, ievērotu viņu cilvēktiesības un apmierinātu viņu pamatvajadzības; mudina visas valstis, kas ir ANO locekles, paust skaidru nostāju pret vardarbību un jo īpaši atbalstīt minoritāšu tiesības, tostarp sakarā ar kristiešu sistemātisko vajāšanu; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visas personas, kuras, īstenojot savas cilvēktiesības vai citas mierīgas politiskas aktivitātes, ir tikušas patvaļīgi aizturētas vai nolaupītas; prasa ES un tās dalībvalstīm stingri atbalstīt noziegumos vainīgo saukšanu pie atbildības un ANO izmeklēšanas komisijas darba atsākšanu;

Irāka

67. pauž nopietnas bažas par satraucošo un vardarbīgo konfliktu un humanitāro krīzi Irākā; norāda, ka cilvēktiesību stāvoklis pastiprinās, jo *IS/Da'esh* un citi paramilitārie grupējumi nolaupa cilvēkus, pastrādā masu slepkavības un vajā Irākas etniskās un reliģiskās minoritātes, tostarp kristiešus;

Palestīna/Izraēla

68. nosoda Hamas un citu bruņoto grupējumu raķešu uzbrukumus Izraēlai no Gazas joslas un pauž nopietnas bažas par humanitāro krīzi Gazā; aicina ES un tās dalībvalstis ar publisku paziņojumu HRC sesijā publiski paust atbalstu ANO izmeklēšanas komisijai un nosodīt to, ka Izraēlas iestādes nav sadarbojušās ar izmeklēšanas komisiju un devušas tai piekļuvi; uzsver, ka taisnīgums un tiesiskuma ievērošana ir neatņemams pamats mieram, un uzsver, ka ir jāizbeidz ieilgusi un sistēmiskā nesodāmība par starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem; atzinīgi vērtē Starptautiskās Krimināltiesas prokurora sāktu provizorisko izmeklēšanu par stāvokli Palestīnā; aicina ES pilnībā sadarboties ar Starptautiskās Krimināltiesas prokurora biroju; prasa ES atgriezties pie HRC 7. punkta un stingri nosodīt ilgstošos starptautisko tiesību aktu pārkāpumus un Starptautiskās Krimināltiesas konsultatīvā atzinuma neīstenošanu, un atbalstīt izmeklēšanas komisijas pilnvaru atjaunošanu;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

69. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 69. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam un ANO Augstajai komisārei cilvēktiesību jautājumos.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

P8_TA(2015)0080

Stāvoklis Venecuēlā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūcija par stāvokli Venecuēlā (2015/2582(RSP))

(2016/C 316/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Venecuēlā, proti, 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli Venecuēlā ⁽¹⁾ un 2014. gada 18. decembra rezolūciju par Venecuēlas demokrātiskās opozīcijas vajāšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju par juridisko noteiktību attiecībā uz Eiropas investīcijām ārpus Eiropas Savienības ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* runaspersonas 2015. gada 23. februāra paziņojumu preseī par Karakasas mēra *Antonio Ledezma* apcietināšanu un par situāciju Venecuēlā,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra runaspersonas 2015. gada 26. februāra paziņojumu par situāciju Venecuēlā,
 - ņemot vērā Dienvidamerikas valstu savienības (UNSAUR) ģenerāļsekretāra un bijušā Kolumbijas prezidenta *Ernesto Samper* 2015. gada 25. februāra paziņojumu par situāciju Venecuēlā un 14 gadus veca skolnieka *Kluyvert Roa* nāvi,
 - ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas (IACHR) 2015. gada 24. februāra paziņojumu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Cilvēktiesību komisijas Darba grupas patvaļīgas aizturēšanas jautājumos 2014. gada 26. augusta atzinumu,
 - ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra 2014. gada 20. oktobra paziņojumu par protestētāju un politiķu aizturēšanu Venecuēlā,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojusies arī Venecuēla,
 - ņemot vērā cilvēktiesību aizsardzības organizācijas *Amnesty International* 2015. gada 25. februārī publiskoto ziņojumu par 2014. un 2015. gadu "Cilvēktiesību stāvoklis pasaulē" un cilvēktiesību aizsardzības organizācijas *Human Rights Watch* 2015. gada 12. februārī publiskoto ziņojumu par Venecuēlu "Jauna protestu apspiešanas iestāde",
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā 2015. gada 19. februārī Karakasas Galvaspilsētas apgabala divreiz demokrātiski ievēlēto mēru un vienu no ilggadīgiem opozīcijas līderiem *Antonio Ledezma* patvaļīgi aizturēja smagi bruņoti Bolīvāra Izlūkošanas dienesta (*Sebin*) virsnieki, kuri nespēja uzrādīt aresta orderi vai jebkādus pierādījumus par to, ka viņš būtu izdarījis kādu pārkāpumu; tā kā pēc viņa apcietināšanas *Antonio Ledezma* tika apsūdzēts par sazvērēstību un dalību grupā nolūkā izdarīt noziedzīgus nodarījumus — tie ir noziegumi, par kuriem Venecuēlā pienākas ilgstošs cietumsods — un tā kā viņš tika ieslodzīts *Ramo Verde* militārajā cietumā;
- B. tā kā civiliedzīvotāju turēšana ieslodzījumā militārā cietumā neatbilst starptautiskajiem standartiem; tā kā Venecuēlai ir pienākums visām ieslodzījumā esošām personām nodrošināt dzīvību, humānu izturēšanos un drošību, un garantēt brīvības atņemšanas apstākļus, kas atbilst spēkā esošajiem starptautiskajiem standartiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0176.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0106.

⁽³⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 84. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- C. tā kā prezidenta *Nicolas Maduro* nacionālajā radio un televīzijā paziņoja par to, ka ir atmaskoti kaut kādi plāni par viņa valdības destabilizēšanu, rīkojot valsts apvērsumu, kurā it kā piedaloties demokrātiskās vienības apaļā galdā vadība, Nacionālās asamblejas deputāti *María Corina Machado* un *Julio Borges* un Karakasas mērs *Antonio Ledezma*; tā kā šie opozīcijas līderi esot arī saistīti ar plānu nogalināt opozīcijas līderi *Leopoldo López*, kurš ir bijis aizturēts militārā cietumā ilgāk par gadu; tā kā kopš viņa apcietināšanas *Leopoldo López* ir cietis no fiziskas un psiholoģiskas spīdzināšanas un ir ieslodzīts vieninieku kamerā;
- D. tā kā prezidents *Nicolas Maduro* arī ir piesaucis dīvainas ārzemju sazvērestības, destabilizācijas plānus un nogalināšanas mēģinājumus, par kuriem valsts administrācija ir ziņojusi vairākkārt;
- E. tā kā agrāk demokrātiskās opozīcijas līderi ir apsūdzēti vairākkārt un nepamatoti dalībā iespējamu destabilizācijas un valsts apvērsuma plānu perināšanā; tā kā 2014. gada protestos piedalījušies ieslodzītie opozīcijas līderi un studenti aizvien vairāk cieš no iebiedēšanas un sliktas izturēšanās; *Leopoldo López*, *Daniel Ceballos* un citi opozīcijas politiķi joprojām atrodas nepamatotā apcietinājumā un tā kā *María Corina Machado* tika prettiesīgi un vienpusēji atcelta no amata un izslēgta no Venecuēlas parlamenta, un tā kā Venecuēlas valdība draud atcelt deputāta *Julio Borges* imunitāti;
- F. tā kā nevainīguma prezumpciju var uzskatīt par pārkāptu gadījumos, kad apsūdzētā persona bez pienācīga pamatojuma atrodas pirmstiesas ieslodzījumā, jo šādā gadījumā ieslodzījums ir nevis piesardzības solis, bet kļūst par soda sankciju;
- G. tā kā saskaņā ar vietējo un starptautisko organizāciju sniegto informāciju vairāk kā 1 700 miermīlīgu protestētāju gaida uz tiesas procesu, kaut arī pēc attiecīgajiem protestiem ir pagājis gads, vairāk ka 69 joprojām ir apcietināti un vismaz 40 ir nogalināti protestu laikā, un viņu slepkavas nav saukti pie atbildības; tā kā policija, Nacionālās gvardes locekļi un vārmācīgu un nekontrolētu valdības atbalstītāju grupas protestētājiem atbildēja ar nesamērīgu spēku un regulāru vardarbību;
- H. tā kā demokrātiska valsts nedrīkst kriminalizēt politiskās opozīcijas līderus, un tai jāgarantē visu sektoru iesaistīšanās valsts politiskajā dzīvē un cilvēktiesības tiem, kas sevi pasludinājuši par opozīcijas daļu, kā to 2015. gada 24. februārī paziņoja cilvēktiesību aizsardzības organizācija *Human Rights Watch*;
- I. tā kā Augstākās Tiesas tiesneši klaji neņēma vērā varas dalīšanas principu, jo publiski apņēmas pildīt valdības politisko programmu un vairākkārt lēma par labu valdībai, apstiprinot valdības necieņu pret cilvēktiesībām; tā kā 2014. gada decembrī lielākā daļa Nacionālās asamblejas deputātu, kas atbalsta valdību, ar vienkāršu balsu vairākumu iecēla 12 jaunus Augstākās tiesas tiesnešus, jo nespēj iegūt divu trešdaļu pārsvaru, kura panākšanai būtu bijusi nepieciešama opozīcijas piekrišana;
- J. tā kā jaunajā Aizsardzības ministrijas rezolūcijā Nr. 8610 ir atļauts armijai izmantot šaujamočus, lai kontrolētu "publiskas sapulces un miermīlīgas demonstrācijas"; tā kā saskaņā ar Venecuēlas konstitūcijas 68. pantu ir aizliegta šaujamoču un indīgu vielu izmantošana miermīlīgu demonstrāciju kontrolēšanas nolūkā tā kā saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, veicot sabiedriskās drošības operācijas, bruņota spēka izmantošana būtu jāierobežo;
- K. tā kā 2015. gada 24. februārī tika nošauts 14 gadus vecais students *Kluivert Roa*, kad viņš piedalījās demonstrācijās pret pārtikas un zāļu trūkumu Sankristobalā Tačiras pavalstī, kļūstot par pirmo upuri, kopš tika atļauta šaujamoču lietošana protestu apspiešanas nolūkā; tā kā 2015. gada 25. februārī ģenerālvokāta birojs apgalvoja, ka tīšas slepkavības un citu noziegumu izdarīšanā ir apsūdzēts policijas virsnieks;
- L. tā kā vārda brīvība un tiesības piedalīties mierīgās demonstrācijās ir demokrātijas stūrakmeņi; tā kā līdztiesību un vispārēju tiesiskumu visiem nav iespējams nodrošināt, ja netiek ievērotas pamatbrīvības un ikviena pilsoņa tiesības; tā kā ir saņemti daudzi ziņojumi, kas apstiprina, ka pieaug plašsaziņas līdzekļu cenzēšana un iebiedēšana;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

- M. tā kā Venecuēla ir valsts ar vislielākajām energoresursu rezervēm Latīņamerikā; tā kā Venecuēlas tauta cieš no smaga pirmās nepieciešamības preču trūkuma, pārtikas cenas ir paaugstinājušās divkārt un tā arvien vairāk tiek normēta; tā kā valsts nespēja uzturēt likumību un kārtību un arvien pieaugoša politiskā polarizācija sekmējuši to, ka vardarbības līmenis Venecuēlā tagad ir viens no visaugstākajiem pasaulē;
- N. tā kā tikai pamattiesību un brīvību ievērošana un konstruktīvs un cieņpilns dialogs savstarpējās iecietības gaisotnē var palīdzēt valstij izkļūt no šīs nopietnās krīzes un pārvarēt turpmākās grūtības;
- O. tā kā bija uzsākts tā dēvētais “Mesa de Dialogo” jeb apaļā galda dialogs starp valdību un opozīciju, taču diemžēl šis process tika pārtraukts bez jebkādiem rezultātiem;
- P. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantā ir noteikts, ka Eiropas ieguldījumi trešās valstīs ir viens no Eiropas Savienības kopējās tirdzniecības politikas pamatelementiem un līdz ar to arī nozīmīgs ES ārējās darbības faktors, un tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu ārvalstu tiešie ieguldījumi ir vienīgi Eiropas Savienības kompetencē, kā noteikts LESD 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā un 206. un 207. pantā;
- Q. tā kā Venecuēlas valdībai jāuzņemas īpaša atbildība par tiesiskuma un starptautisko tiesību ievērošanu, jo 2014. gada 16. oktobrī šī valsts tika ievēlēta par ANO Drošības padomes nepastāvīgo locekli,
1. atkārtoti pauž nopietnas bažas par situācijas pasliktināšanos Venecuēlā un nosoda vardarbības izmantošanu pret protestētājiem; aicina Venecuēlas iestādes nekavējoties atbrīvot *Antonio Ledezma*, *Leopoldo López*, *Daniel Ceballos* un visus miermīlīgos protestētājus, studentus un opozīcijas līderus, kas patvaļīgi aizturēti par to, ka īstenoja savas tiesības uz vārda brīvību un citas pamattiesības, ko pieprasa arī vairākas ANO struktūras un starptautiskās organizācijas; aicina Venecuēlas iestādes atsaukt viņiem izvirzītās nepamatotās apsūdzības;
 2. aicina Venecuēlas iestādes nodrošināt, lai *Antonio Ledezma*, *Leopoldo López*, *Daniel Ceballos* un visi citi politiskie ieslodzītie saņemtu medicīnisko aprūpi, kas viņiem varētu būt nepieciešama, kā arī dot viņiem iespēju nekavējoties, privāti un regulāri tikties ar ģimenēm un pašu izvēlētiem juristiem; pauž nopietnas bažas par ieslodzīto stāvokļa pasliktināšanos;
 3. aicina Venecuēlas valdību pārtraukt demokrātiskās opozīcijas politisko vajāšanu un represijas pret to, kā arī vārda un demonstrāciju brīvības pārkāpumus, un aicina izbeigt arī plašsaziņas līdzekļu cenzūru; atgādina iestādēm, ka demokrātiskā sabiedrībā ir pilnīgi nepieciešami uz klausīt opozīcijas viedokli;
 4. nosoda *Kluivert Roa* un sešu citu studentu nošaušanu un izsaka līdzjūtību viņu ģimenēm; aicina valdību atcelt nesēn publicēto Rezolūciju Nr. 8610, kas drošības spēkiem civiliedzīvotāju protestu apspiešanai ļauj izmantot nāvējošu spēku, piemēram, šaujammieročus vai citus iespējami nāvējošus ieročus, un ir Venecuēlas konstitūcijas 68. panta pārkāpums;
 5. aicina Venecuēlas valdību ievērot valsts konstitūciju un starptautiskās saistības attiecībā uz tiesu varas neatkarību, tiesībām uz vārda, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvību un politisko pluralismu, kas ir demokrātijas stūrakmeņi; aicina Venecuēlas valdību veidot vidi, kurā cilvēktiesību aizstāvji un neatkarīgas nevalstiskās organizācijas varētu veikt savu likumīgo darbu cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanā; uzsver to, ka Venecuēlas valdībai jāuzņemas īpaša atbildība par tiesiskuma un starptautisko tiesību ievērošanu, jo šī valsts ir ANO Drošības padomes nepastāvīgā locekle;
 6. aicina Venecuēlas valdību nodrošināt, lai apsūdzības tiktu izmeklētas ātri un objektīvi, nepieļaujot ne mazāko nesodāmību, un lai izmeklēšanā tiktu pilnībā ievērots nevainības prezumpcijas un taisnīgas tiesas princips; atgādina, ka varas dalīšanas princips ir izšķiroši svarīgs demokrātijai un ka tieslietu sistēmu nedrīkst izmantot par politisku ieroci; aicina Venecuēlas iestādes garantēt drošību ikvienam valsts iedzīvotājam neatkarīgi no viņa politiskajiem uzskatiem un piederības kādai organizācijai;

Ceturtdiena, 2015. gada 12. marta

7. pauž bažas par iespējamiem jauniem protestiem, kas varētu izraisīt vēl vairāk vardarbības, padziļinātu plaisu starp valdību un opozīciju un vēl vairāk polarizētu jau tā sensitīvās politiskās norises Venecuēlā; aicina visu pušu pārstāvjus un visas Venecuēlas sabiedrības daļas saglabāt mieru gan vārdos, gan darbos; brīdina izvairīties no darbībām, kas varētu veicināt spriedzes atmosfēru un stāvokļa pasliktināšanos, jo tas varētu novest pie demokrātiskās opozīcijas pasludināšanas par nelikumīgu un nelegālu un/vai vēlēšanu atcelšanas;
8. pauž bažas par to, ka vēlēšanu gadā politiskās opozīcijas pārstāvji kļūst par patvaļīgas aizturēšanas un uzbrukumu upuriem, kas var likt apšaubīt vēlēšanu procesa likumību un rezultātus;
9. ņemot vērā gaidāmās parlamenta vēlēšanas, aicina Venecuēlas iestādes izmantot šo laikposmu iekļaujoša politiska procesa izveidei, kura pamatā būtu saskaņa un kopīga atbildība, un īstenot patiesu nacionālo dialogu, kurā demokrātiski piedalītos visi demokrātiskie politiskie spēki, tiktu nodrošināts tiesiskums un pilnībā ievērotas cilvēktiesības; turklāt aicina abas puses apspriest visnopietnākās valsts problēmas, lai veiktu nepieciešamās ekonomikas un pārvaldības reformas; aicina Venecuēlas iestādes nodrošināt, lai brīvu un godīgu parlamenta vēlēšanu rīkošanas process būtu pilnībā iekļaujošs, piedaloties visiem demokrātiskajiem dalībniekiem; aicina visus politiskos spēkus turpināt politisko cīņu konstitucionālās kārtības ietvaros un pretoties jebkādam spiedienam radikalizēt savu darbību;
10. mudina Venecuēlas reģionālos partnerus, piemēram, UNASUR un Amerikas valstu organizāciju, palīdzēt veidot kanālus, ar kuru palīdzību varētu notikt dialogs un veidotos saprašanās starp konfliktējošām pusēm, un lai tiktu nodrošināta sabiedrības drošība un aizsardzība, tādējādi veicinot miera un normālās kārtības atjaunošanu Venecuēlā;
11. mudina ES, tās dalībvalstis un starptautisko sabiedrību sniegt paziņojumus un veikt pasākumus, lai apliecinātu solidaritāti ar Venecuēlas iedzīvotājiem šajā grūtajā laikā;
12. mudina Komisiju un Padomi izpētīt situāciju un pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu Eiropas intereses un nodrošinātu to, ka attiecībā uz Eiropas uzņēmumiem Venecuēlā tiek ievērots juridiskas noteiktības princips;
13. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ES delegāciju Venecuēlā un dalībvalstu vēstniecības šajā valstī arī turpmāk cieši sekot līdzi izmeklēšanu gaitai un opozīcijas līderu tiesas sēdēm; atgādina savu prasību iespējami drīz nosūtīt Eiropas Parlamenta *ad hoc* delegāciju uz Venecuēlu, lai novērtētu situāciju un uzsāktu dialogu ar visām konfliktā iesaistītajām pusēm;
14. atgādina par savu gaidāmo aicinājumu Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos pieprasīt kopš protestu sākuma patvaļīgi arestēto protestētāju tūlītēju atbrīvošanu;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Venecuēlas Bolīvāra Republikas valdībai un Nacionālajai asamblejai, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un Amerikas Valstu organizācijas ģenerālsekretāram.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0059

Pieprasījums atcelt *Theodoros Zagorakis* deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta lēmums par pieprasījumu atcelt *Theodoros Zagorakis* imunitāti (2015/2048(IMM))

(2016/C 316/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt deputāta *Theodoros Zagorakis* imunitāti, kuru Grieķijas Augstākās Tiesas prokurora vietnieks nosūtījis 2014. gada 19. decembrī saistībā ar Saloniku krimināltiesā ierosināto procesu lietā E2010/3844 un par kuru paziņots 2015. gada 28. janvāra plenārsēdē,
- pēc *Theodoros Zagorakis* atteikšanās no Reglamenta 9. panta 5. punktā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītam,
- ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu⁽¹⁾,
- ņemot vērā Grieķijas Republikas Konstitūcijas 62. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0044/2015),

A. tā kā Grieķijas Augstākās Tiesas prokurora vietnieks ir lūdzis atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Theodoros Zagorakis* imunitāti saistībā ar iespējamām sankcijām, pamatojoties uz aizdomām par noziedzīgu nodarījumu;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, Wagner/Fohrmann un Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, Wybot/Faure u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, Mote/Parlaments, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, Marra/De Gregorio un Clemente, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, Gollnisch/Parlaments, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, Gollnisch/Parlaments, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta attiecīgās valsts parlamenta deputātiem;
- C. tā kā Grieķijas Republikas Konstitūcijas 62. pantā ir paredzēts, ka parlamenta pilnvaru laikā pret parlamenta deputātiem bez parlamenta piekrišanas nevar vērst kriminālvajāšanu, viņus nedrīkst arestēt, apcietināt vai citādi ierobežot viņu brīvību;
- D. tā kā *Theodoros Zagorakis* tiek apsūdzēts miesas bojājumu nodarīšanā aiz neuzmanības un darba drošības noteikumu neievērošanā;
- E. tā kā kriminālvajāšana attiecas uz 2010. gada 13. maijā notikušu negadījumu darba vietā futbola kluba "PAOK" stadionā Salonikos, kurā cieta minētā kluba darbinieks, un kriminālvajāšana ir vērsta pret *Theodoros Zagorakis* kā minētā kluba priekšsēdētāju un juridisko pārstāvi;
- F. tā kā iespējamais noziedzīgais nodarījums acīmredzami ir saistīts nevis ar *Theodoros Zagorakis* Eiropas Parlamenta deputāta statusu, bet gan ar viņa pienākumiem futbola kluba "PAOK" priekšsēdētāja amatā;
- G. tā kā kriminālvajāšana nav saistīta ar personas izteiktu viedokli vai balsojumu, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus, kā noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- H. tā kā nav pamata uzskatīt, ka lieta ierosināta nolūkā kaitēt attiecīgā deputāta politiskajai darbībai (*fumus persecutionis*), jo kriminālvajāšana tika uzsākta vairākus gadus pirms deputāta amata pienākumu uzņemšanās,
1. nolemj atcelt *Theodoros Zagorakis* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Grieķijas Augstākās Tiesas prokuratūrai.
-

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0060

Pieprasījums atcelt *Sergei Stanishev* deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta lēmums par pieprasījumu atcelt *Sergei Stanishev* deputāta imunitāti (2014/2259(IMM))

(2016/C 316/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Sergei Stanishev* deputāta imunitāti, ko Bulgārijas Republikas ģenerālprokurors iesniedza 2014. gada 24. novembrī saistībā ar Sofijas Pilsētas Tiesā ierosinātajiem tiesas procesiem (lieta CCAN Nr. C-280/2013) un par ko plenārsēdē paziņoja 2014. gada 15. decembrī,
 - pēc *Sergei Stanishev* uzklašanās saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 7. Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Bulgārijas Republikas Konstitūcijas 70. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0045/2015),
- A. tā kā Bulgārijas Republikas ģenerālprokurors ir iesniedzis Sofijas prokuratūras pieprasījumu atļaut turpināt izskatīt krimināllietu pret *Sergei Stanishev* saistībā ar Bulgārijas Kriminālkodeksa 358. panta 1. punkta un 26. panta 1. punkta pārkāpumu;
- B. tā kā saskaņā ar 8. pantu Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā pret Eiropas Parlamenta deputātiem nedrīkst veikt izmeklēšanas darbības, viņus nedrīkst aizturēt, apcietināt un pret viņiem nedrīkst vērst kriminālvajāšanu saistībā ar viņu viedokli, kas izteikts, pildot deputāta pienākumus, vai viņu balsojumu, pildot deputāta pienākumus;
- C. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem;
- D. tā kā saskaņā ar Bulgārijas Konstitūcijas 70. panta 1. punktu Nacionālās Asamblejas deputātiem ir imunitāte pret aizturēšanu vai kriminālvajāšanu, izņemot kriminālnodarījuma veikšanas gadījumā, un tā kā šādā gadījumā, izņemot *in flagrante delicto* aizturēšanu, ir vajadzīga Nacionālās Asamblejas atļauja, vai tad, ja tā ir darba pārtraukumā, — Nacionālās Asamblejas priekšsēdētāja atļauja. tā kā saskaņā ar Bulgārijas Republikas Konstitūcijas 70. panta 2. punktu atļaujas saņemšana kriminālvajāšanas uzsākšanai nav vajadzīga, ja Nacionālās Asamblejas deputāts ir rakstiski sniedzis tai piekrišanu;
- E. tā kā tikai un vienīgi Parlaments drīkst izlemt, vai konkrētajā lietā atcelt vai neatcelt deputāta imunitāti; tā kā Parlaments, lai pieņemtu lēmumu par imunitātes saglabāšanu vai atcelšanu, var pienācīgi ņemt vērā deputāta nostāju ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, Wagner/Fohrmann un Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, Wybot/Faure u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, Mote/Parlaments, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, Marra/De Gregorio un Clemente, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, Gollnisch/Parlaments, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, Gollnisch/Parlaments, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23..

⁽²⁾ Spriedums lietā T-345/05 *Mote/Parliament* (atsauce uz to iepriekš), 28. punkts.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- F. tā kā iespējamais nodarījums nav tieši vai acīmredzami saistīts ar *Sergei Stanishev* pienākumu izpildi Eiropas Parlamenta deputāta amatā un nav Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu izpildes ietvaros pausts viedoklis vai veikts balsojums, kā noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- G. tā kā pirmstiesas izmeklēšana *Sergei Stanishev* lietā tika sākta sen, pirms viņš kļuva par Eiropas Parlamenta deputātu, un tā kā tādēļ šī tiesvedība nav nekādā veidā saistīta ar viņa kā Eiropas Parlamenta deputāta nostāju;
- H. tā kā laikā, kad *Sergei Stanishev* bija premjerministrs un vēlāk Nacionālās Asamblejas deputāts, viņš rakstveidā iesniedza divus paziņojumus Nacionālās Asamblejas priekšsēdētājam, kuros viņš pauda piekrišanu tam, ka pret viņu tiek uzsākta krimināllieta atbilstīgi Bulgārijas Konstitūcijas 70. panta 2. punktam;
- I. tā kā šajā gadījumā Parlaments nav konstatējis pierādījumus par *fumus persecutionis*, t. i., pietiekami nopietnas un konkrētas aizdomas, ka lieta ierosināta nolūkā nodarīt politisku kaitējumu attiecīgajam deputātam,
1. nolemj atcelt *Sergei Stanishev* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Bulgārijas Republikas iestādei un *Sergei Stanishev*.
-

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0041

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Polijas pieteikums EGF/2013/009 PL/Zachem

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2013/009 PL/Zachem) (COM(2015)0013 – C8-0010/2015 – 2015/2016(BUD))

(2016/C 316/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0013 – C8-0010/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0036/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- C. tā kā šis ir viens no pēdējiem diviem pieteikumiem, kas jāizskata saskaņā ar 2006. gada EGF regulu, un tā kā Regulas (ES) Nr. 1309/2013⁽¹⁾ pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no piedāvāto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā, saīsinot vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā Polija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2013/009 PL/*Zachem*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF sakarā ar to, ka saistībā ar ražošanas pārtraukšanu un uzņēmuma reorganizāciju uzņēmumā *Zakłady Chemiczne Zachem* un divos tā piegādes uzņēmumos, kuri darbojas NACE 2. red. 20. nodaļas "Ķīmisko vielu un ķīmisko produktu ražošana" nozarē Kujāvijas-Pomožes vojevodistē, kas ir NUTS 2 līmeņa reģions, no darba ir atlaisti 615 darbinieki; tā kā no 615 atlaistajiem darbiniekiem 404 darbinieki ir reģistrējušies kā bezdarbnieki Bīdgoščas rajona nodarbinātības dienestā; tā kā šī darbinieku atļaišana notika pārskata periodā no 2013. gada 31. marta līdz 31. jūlijam un ir saistīta ar ķīmiskās rūpniecības izstrādājumu Savienības tirgus daļas samazināšanos;
- E. tā kā pieprasītais EGF finansiālais ieguldījums ir EUR 115 205 (50 % no kopējām izmaksām);
- F. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. norāda, ka EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Polija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. norāda, ka Polijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2013. gada 9. oktobrī, kas neierobežo apmācīšanai paredzēto laiku, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2015. gada 21. janvārī;
 3. pauž bažas par ilgo laikposmu, kas pagājis no dienas, kad tika atlaisti pirmie darbinieki, līdz pieteikuma novērtēšanai; atgādina, ka EGF mērķis ir pēc iespējas ātrāk sniegt palīdzību no darba atlaistiem darbiniekiem;
 4. atzinīgi vērtē to, ka Polijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt, sākot no 2013. gada 4. marta — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
 5. ņem vērā, ka laikposmā no 1992. līdz 2012. gadam Savienības daļa ķīmisko produktu pasaules tirgū strauji samazinājās — no 35,2 % 1992. gadā līdz 17,8 % 2012. gadā⁽²⁾; konstatē, ka pēdējo gadu tendences liecina par ķīmisko produktu ražošanas pārceļšānu uz Āziju un jo īpaši Ķīnu, kur sakarā ar tirdzniecības apjoma palielināšanos jaunietekmes tirgos, kā arī zemākām darbaspēka izmaksām, tirgu pieejamību, subsīdijām, labvēlīgāku nodokļu režīmu un regulējumu ķīmisko produktu ražošanas īpatsvars šo produktu pasaulē saražotajā apjomā palielinājās no 8,5 % 2002. gadā līdz 30,5 % 2012. gadā; tādēļ uzskata, ka darbinieku atļaišana uzņēmumā *Zachem* un divos tā piegādes uzņēmumos ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos;
 6. uzsver, ka *Zachem* bija lielākais darba devējs reģionā un ka pārskata periodā tā tieši vai netieši no darba atlaisto darbinieku skaits bija 60 % no visiem Bīdgoščas rajona nodarbinātības dienestā no jauna reģistrētajiem bezdarbniekiem;
 7. atzīmē, ka ir sagaidāms, ka darbinieku atļaišana uzņēmumā *Zachem* un tā piegādes uzņēmumos negatīvi ietekmēs Kujāvijas-Pomožes vojevodisti, kurā, neraugoties uz ekonomiskās ekspansijas sniegtajiem labumiem, ir valstī visaugstākais bezdarba līmenis, kas 2013. gada jūlijā sasniedza 17,4 %;
 8. norāda, ka EGF atbalstītie pasākumi ir paredzēti 50 visnelabvēlīgākajā situācijā esošajiem atlaistajiem darbiniekiem un ietver divus pasākumus — darbā pieņemšanas stimulēšanu un intervences pasākumus;
 9. norāda, ka lielākā daļa no individualizēto pakalpojumu izmaksām tiks izmantotas darbā pieņemšanas stimuliem, kas plānoti attiecībā uz 45 darba ņēmējiem nolūkā nodrošināt stimulu darba devējiem, kuri nolemj pieņemt darbā šos cilvēkus uz vismaz 24 mēnešiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas ķīmiskā rūpniecība. 2013. gada fakti un skaitļi, Eiropas Ķīmijas rūpniecības padome (CEFIC) (<http://www.cefic.org/Facts-and-Figures>).

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

10. norāda, ka mazāka mēroga atbalsts tiek sniegts 5 atlaistiem darbiniekiem, kuri ir vecāki par 50 gadiem, lai segtu viņu sociālās nodrošināšanas iemaksas; norāda, ka šajā vecuma grupā ir lielāks risks ilgstoši palikt bez darba un zaudēt iespēju atgriezties darba tirgū;
11. atzinīgi vērtē EGF pasākumu papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; jo īpaši norāda, ka saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopuma mērķis ir papildināt daudzos pašreiz īstenotos pasākumus, kas ir pieejami no darba atlaistiem darbiniekiem saistībā ar Darbības programmu cilvēkkapitāla jomā, kuru līdzfinansē no Eiropas Sociālā fonda, un ar citiem pasākumiem, ko šajā reģionā veic nodarbinātības dienesti; norāda, ka šādu papildinošu darbību gadījumā ir svarīgi nodrošināt finansējuma nedublēšanos;
12. norāda, ka individualizētos pakalpojumus ir paredzēts sniegt līdz 2015. gada 30. septembrim un ka saskaņā ar provizoriskajiem datiem, pateicoties dalībai līdz šim sniegtajos kopumā paredzētajos pakalpojumos, jaunu darbu ir atradušas 36 personas; norāda, ka 2014. gada beigās plānotais budžets bija izpildīts 59 % apmērā;
13. atzinīgi vērtē to, ka Sociālā dialoga komiteja attiecīgajā vojevodistē apsprieda iespējas palīdzēt uzņēmuma *Zachem* un tā piegādes uzņēmumu atlaistajiem darbiniekiem un ka ierosinātais individualizēto pasākumu kopums tika apspriests Bidgoščā notikušajā Nodarbinātības padomes sēdē, kurā piedalījās arī arodbiedrību, uzņēmumu un vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences;
15. atzinīgi vērtē to, ka dažādajos EGF izmantošanas posmos un attiecībā uz piekļuvi šim fondam ir piemērots un arī turpmāk tiks piemērots sieviešu un vīriešu līdztiesības un nediskriminācijas princips;
16. uzsver arī to, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabili ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
17. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
18. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
19. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju kopā ar pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2013/009 PL/*Zachem*)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/469.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0042

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Vācijas pieteikums EGF/2014/014 DE/Aleo Solar

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2014/014 DE/Aleo Solar) (COM(2014)0726 – C8-0012/2015 – 2015/2018(BUD))

(2016/C 316/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0726 – C8-0012/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0030/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

D. tā kā Vācija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2014/014 DE/*Aleo Solar*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar to, ka Savienības tirgū saruka fotoelementu moduļu ražošanas uzņēmumu īpatsvars un tādēļ gan pārskata periodā no 2014. gada 7. marta līdz 2014. gada 7. jūlijam, gan pēc tam tika atlaisti 657 darbinieki, proti, 390 darbinieki uzņēmumā *Aleo Solar AG*, kas darbojas NACE 2 red. 26. nodaļas ("Datoru, elektronisko un optisko iekārtu ražošana") nozarē, savukārt divos *Aleo Solar* meitasuzņēmumos — 267 darbinieki, un pieteikumā ir paredzēts, ka 476 darbinieki piedalīsies attiecīgajos pasākumos;

E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. norāda, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti, un tādēļ piekrīt Komisijai, ka Vācija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;

2. norāda, ka Vācijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2014. gada 29. jūlijā, līdz 2014. gada 23. septembrim sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2014. gada 16. decembrī;

3. atzinīgi vērtē to, ka Vācijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2014. gada 11. aprīļa — labu laiku pirms tika pieņemts lēmums un pat iesniegts pieteikums par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotam pasākumu kopumam;

4. uzskata, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā *Aleo Solar AG* ir saistīta ar lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, kas notikušas globalizācijas dēļ, ņemot vērā, ka laikposmā no 2005. gada līdz 2011. gadam Ķīnas ieņēmumu īpatsvars no 11 % palielinājās līdz 45 %, savukārt Vācijas — no 64 % samazinājās līdz 21 %; norāda, ka Ķīnai ir milzīgi fotoelementu moduļu jaudas pārpalikumi, kurus nevar apgūt ne tās patērētāji, ne patērētāji pasaules tirgū, un ka ES cenas 2011. gadā salīdzinājumā ar 2010. gadu samazinājās par 40 %, līdz ar to sasniedzot līmeni, kas ir zemāks par *Aleo Solar AG* ražošanas izmaksām; norāda, ka 2013. gadā ES apstiprināja papildu nodevas Ķīnā ražotiem fotoelementu moduļiem un minimālo cenu, kas tomēr joprojām ir mazāka par Vācijas ražotāju ražošanas izmaksām;

5. atzīmē, ka 2010. gadā *Aleo Solar AG* apgrozījums bija EUR 550 miljoni, bet peļņa — EUR 43 miljoni, taču kopš 2011. gada peļņa krasī samazinājās, un 2013. gadā uzņēmumam jau bija radušies zaudējumi EUR 92 miljonu apmērā; uzsver, ka tika veikti dažādi centieni restrukturizēt uzņēmumu un uzlabot efektivitāti, diemžēl *Aleo Solar* neizdevās atjaunot rentabilitāti;

6. norāda, ka šis ir otrais pieteikums EGF atbalsta saņemšanai saistībā ar fotoelementu moduļu ražošanu un tiks iesniegti vēl vairāki šādi pieteikumi;

7. norāda, ka *Aleo Solar AG* notikusī darbinieku atlaišana atstās nelabvēlīgu ietekmi uz Prenclavas un Brandenburgas reģioniem, kuros ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir stipri zemāki nekā vidējie ienākumi valstī un bezdarba līmenis ir augstākais Vācijā, proti, attiecīgi 15,5 % un 16,4 %; uzsver, ka, pieskaitot *Aleo Solar AG* atlaistos darbiniekus, šis rādītājs pieaugtu par 0,9 %; pauž nožēlu, ka atlaistajiem darbiniekiem nav izredžu drīzumā atrast līdzvērtīgu jaunu darbu, jo iedzīvotāju blīvums ir salīdzinoši mazs un trūkst potenciālo darba devēju — šajā apgabalā darbojas galvenokārt mazi un vidēji uzņēmumi un tikai 10 uzņēmumos (0,3 %) ir vairāk nekā 249 darbinieki (*Aleo Solar AG* bija viens no šiem lielākajiem darba devējiem);

8. norāda, ka saskaņotajā individualizēto pakalpojumu kopumā, kuram paredzēts līdzfinansējums, ir šādi 476 atlaisto darbinieku reintegrācijai darba tirgū paredzēti pasākumi: profesionālās izglītības pasākumi, karjeras konsultācijas un profesionālā orientācija, līdzinieku grupas/darbsemināri, konsultācijas par uzņēmējdarbību, starpreģionālas konsultācijas mobilitātes uzlabošanai, darba meklēšana, izmantojot profesionālu darbavietu meklētāju, papildu darbuzdevību darba ņēmējiem, kuri ir atraduši jaunu darbu, bet kuriem var būt nepieciešamas konsultācijas, lai nostiprinātos jaunajā darbavietā vai tāpēc, ka jaunā darba dēļ nākas pārcelties uz citu dzīvesvietu, un apmācības pabalsts 60 % apmērā no darba ņēmēja iepriekšējiem neto ienākumiem, kā tas paredzēts EGF regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

9. norāda, ka maksimāli atļautos 35 % no visām izmaksām iestādes plāno izmantot pabalstiem un stimuliem, piešķirot apmācības pabalstus (*Transferkurzarbeitergeld*) 60 % vai 67 % apmērā no darbinieka iepriekšējā neto atalgojuma (atkarībā no saņēmēja ģimenes situācijas), kas ir pieņemta prakse darbinieku atlaišanas gadījumos Vācijā; norāda, ka apmācības pabalsts neaizstāj pašīvos sociālās aizsardzības pasākumus un tā piešķiršana ir saistīta ar stingrām prasībām iesaistīties apmācībā un citās darbībās, kas tiek organizētas;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

10. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar paredzēto atbalsta saņēmēju pārstāvjiem un ņemot vērā attiecīgā apgabala iespējas un uzņēmējdarbības vidi;
11. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības vidi;
12. norāda, ka 164 no *Aleo Solar* AG Prenclavā atlaistajiem darbiniekiem tika pieņemti darbā Āzijas konsorciā, kurš nopirka rūpnīcu no likvidatora; norāda — Vācijas iestādes lēmumu ļaut šiem darbiniekiem izmantot EGF finansējamus pasākumus pamato ar to, ka tajā laikā nebija pārliecības par viņu jaunā darba pastāvīgumu;
13. norāda, ka 104 darbiniekiem, kurus atlaida administratīvajā centrā Oldenburgā, netiek piemēroti EGF finansējamie pasākumi; norāda, ka situācija nodarbinātības jomā šajā reģionā ir daudz cerīgāka;
14. pauž nožēlu par lielo iespējamību, ka atlaistie darbinieki ilgstoši paliks bez darba, un tādēļ uzsver tādu pasākumu svarīgumu, kuri mudinātu darba ņēmējus raudzīties tālāk par tuvāko apkārtni un pieņemt darba piedāvājumus, kas atrodami citos reģionos;
15. uzskata, ka darba ņēmējiem vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem un no 15 līdz 29 gadiem ir lielāks risks ilgstoši palikt bez darba un zaudēt iespēju atgriezties darba tirgū; tādēļ uzskata, ka šiem darba ņēmējiem ir vajadzīga īpaši individualizēta pieeja;
16. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kas paredz turpmākas darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
17. uzsver, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
18. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
19. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS****par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Vācijas pieteikums EGF/2014/014 DE/*Aleo Solar*)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/473.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0043

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Beļģijas pieteikums EGF/2013/007 BE/Hainaut Steel (Dufenco-NLMK)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/007 BE/Hainaut steel (Dufenco-NLMK)) (COM(2014)0725 – C8-0013/2015 – 2015/2019(BUD))

(2016/C 316/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0725 – C8-0013/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0031/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā Regulas (ES) Nr. 1309/2013 ⁽⁴⁾ pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.).

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- D. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2013/007 BE/*Hainaut steel*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF pēc tam, kad saistībā ar *Duferco* slēgšanu un darbinieku skaita samazināšanu NLMK ir atlaisti 708 darbinieki šajos divos uzņēmumos, kuri darbojas NACE 2. red. 24. nodaļas “Metālu ražošana” nozarē un kuri abi atrodas Laluvjērā Eno reģionā; tā kā minētās atlaišanas notika pārskata periodā no 2013. gada 22. janvāra līdz 2013. gada 22. oktobrim un ir saistītas ar Savienības tirgus daļas strauju samazināšanos tērauda ražošanas nozarē;
- E. tā kā pieprasītais EGF finansiālais ieguldījums ir EUR 981 956 (50 % no kopējām izmaksām);
- F. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. norāda, ka EGF regulas 2. panta b) punktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti, un tādēļ piekrist Komisijai, ka Beļģija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2013. gada 27. septembrī saskaņā ar EGF regulu, kurā nav ierobežots apmācībai paredzētais laiks, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2014. gada 9. decembrī;
 3. pauž bažas par ilgo procedūru no dienas, kad tika atlaisti pirmie darbinieki, līdz pieteikuma novērtēšanai; atgādina, ka EGF mērķis ir pēc iespējas ātrāk sniegt palīdzību atlaistiem darbiniekiem; uzsver, ka EGF pieteikums tika iesniegts 2013. gada 27. septembrī, kas nozīmē, ka līdz brīdim, kad par to balsoja Budžeta komitejā, bija pagājis gandrīz pusotrs gads;
 4. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2013. gada 1. jūnija — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
 5. uzskata, ka darbinieku atlaišana *Duferco* un NLMK ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, jo tērauda ražošanas nozarē ir radušies nopietni ekonomikas traucējumi, jo īpaši ES tirgus daļas strauja samazināšanās; turklāt negatīvo ietekmi uz tirdzniecības modeļiem ekonomikas krīzes un ražošanas izmaksu relatīva pieauguma rezultātā pastiprināja vēl citi faktori, piemēram, tērauda pieprasījuma samazināšanās autobūves un celtniecības nozarēs;
 6. norāda, ka saskaņā ar datiem, uz kuriem atsaucas Beļģijas iestādes ⁽¹⁾, no 2006. līdz 2011. gadam neapstrādāta tērauda ražošana ES-27 valstīs samazinājās no 206,9 miljoniem tonnu līdz 177,7 miljoniem tonnu (– 14,1 %; gada izaugsme: – 3,0 % ⁽²⁾), turpretī pasaules līmenī ražošana palielinājās no 1249 miljoniem tonnu līdz 1 518,3 miljoniem tonnu (+ 21,6 %; gada izaugsme: + 4,0 %); apzinās, ka tas ir izraisījis ES-27 valstu neapstrādāta tērauda ražošanas tirgus daļas samazināšanos, rēķinot pēc apjoma, proti, no 16,6 % 2006. gadā līdz 11,7 % 2011. gadā (– 29,4 %; gada izaugsme: – 6,7 %), un salīdzinājumam norāda, ka Ķīnas tirgus daļa tajā pašā periodā ir palielinājusies no 33,7 % līdz 45 %;
 7. norāda, ka tērauda ražošanas nozarē šis ir piektais EGF pieteikums un trīs no šiem pieciem pieteikumiem ir saistīti ar globalizāciju, bet viens — ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka ir vajadzīga efektīva un saskaņota Savienības līmeņa pieeja cīņai pret bezdarbu tērauda ražošanas nozarē;
 8. norāda, ka uzņēmumos *Duferco* un NLMK notikušās atlaišanas negatīvi ietekmēs Eno reģionu (bijušo akmeņogļu ieguves un tēraudliešanas apgabalu), kurā nodarbinātība ir īpaši atkarīga no tradicionālās smagās rūpniecības un publiskā sektora un kurā bezdarba līmenis 2012. gadā bija 17,7 % salīdzinājumā ar Valonijas vidējo rādītāju 15,8 % un 11,2 % valsts mērogā ⁽³⁾ un augstāko līmeni — 39 % — sasniedza 18 līdz 25 gadus vecu personu vidū; uzsver, ka darba meklētāju zemais kvalifikācijas līmenis (51 % nav augstākā līmeņa vidējās izglītības, salīdzinot ar 47 % Valonijā) rada papildu grūtības darba meklēšanā;

⁽¹⁾ Avots: Pasaules tērauda asociācija, *steel Statistical Yearbook 2012*.

⁽²⁾ Saliktais gada pieauguma temps.

⁽³⁾ Avots: *Steunpunt WSE*.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

9. norāda — ņemot vērā reģiona ekonomisko situāciju un šajā reģionā metalurģijas nozarē atlaisto darbinieku skaitu, *Duferco* un *NLMK* bijušajiem darbiniekiem būs jāpār kvalificējas, lai šajā reģionā atrastu jaunu darbu citās profesijās un citās nozarēs;
10. norāda, ka saskaņotajā individualizēto pakalpojumu kopumā, kuram paredzēts līdzfinansējums, ir šādi 701 atlaistā darbinieka atkārtotai integrācijai darba tirgū paredzēti pasākumi (sagrupēti pa kategorijām): 1) individuāla palīdzība darba meklēšanā, lietu pārvaldība un vispārīgas informācijas pakalpojumi, 2) apmācība un pār kvalifikācija, kā arī 3) uzņēmējdarbības veicināšana;
11. atzinīgi vērtē to, ka pasākumu vispārējā koordinācijā un īstenošanā tika iesaistīti dažādi sociālie partneri un organizācijas, tostarp arodbiedrības (*FGTB*, *CSC*), nozares profesionālie un tehnoloģiskie apmācību centri, kas darbojas Valonijas reģionā, *FOREM* (Valonijas reģiona valsts nodarbinātības un apmācību dienests), Eiropas Sociālā fonda (ESF) Beļģijas Franču kopienas aģentūra un Valonijas valdība; atzinīgi vērtē arī to, ka arodbiedrības ir tieši iesaistītas īpaši izveidotas, katram uzņēmumam savas pār kvalifikācijas nodaļas vadībā;
12. atzinīgi vērtē aktīvos darba tirgus pasākumus, kuri ierosināti, lai uzlabotu atlaisto darbinieku nodarbinātības iespējas; atgādina, ka starp individualizētajiem pakalpojumiem, kurus paredzēts finansēt ar EGF atbalstu, nav pabalstu;
13. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darba ņēmēju vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi un apgabala iespējām;
14. norāda, ka ierosinātie pasākumi ir paredzēti arī grupai vadītāju no skartajiem uzņēmumiem;
15. atzinīgi vērtē to, ka dažādajos EGF izmantošanas posmos un attiecībā uz piekļuvi šim fondam ir piemērots un arī turpmāk tiks piemērots sieviešu un vīriešu līdztiesības un nediskriminācijas princips;
16. uzsver arī to, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, neizstāj uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
17. norāda, ka pasākumi, kuri obligāti jāveic atbilstīgi Beļģijā pastāvošajām kolektīvās atlaišanas procedūrām un kurus veic pār kvalifikācijas nodaļas savas standartdarbības ietvaros (piemēram, pārcelšanas atbalsts, apmācība, palīdzība darba meklēšanā, padomi karjeras veidošanā u. c.) nav iekļauti šajā EGF pieteikumā; norāda, ka vairāk nekā puse no kopējām plānotajām izmaksām ir jāizmanto pār kvalifikācijas pasākumiem, proti, atbalstam, ieteikumiem un integrācijai;
18. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
19. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/007 BE/Hainaut steel (Duferco-NLMK))

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/468.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0044

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Beļģijas pieteikums EGF/2014/012 BE/ArcelorMittal

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2014/012 BE/ArcelorMittal) (COM(2014)0734 – C8-0014/2015 – 2015/2020(BUD))

(2016/C 316/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0734 – C8-0014/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0035/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no piedāvāto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

D. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2014/012 BE/*ArcelorMittal*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF, pēc tam, kad nopietnu ekonomiskās darbības traucējumu, jo īpaši Savienības tirgus daļas straujās samazināšanās, dēļ uzņēmums *ArcelorMittal Liège S.A.*, kas darbojas NACE 2. red. 24. nodaļas "Metālu ražošana" saimnieciskās darbības nozarē, pārskata periodā no 2014. gada 1. janvāra līdz 1. maijam un pēc tam atlaida no darba 1 285 darbiniekus (paredzēts, ka atbalsta pasākumos piedalīsies 910 darbinieki);

E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

1. atzīmē, ka ir ievēroti EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, un tādēļ piekrīt Komisijai, ka saskaņā ar minēto regulu Beļģija ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;

2. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2014. gada 22. jūlijā — 12 nedēļu laikā pēc dienas, kad tika noteikti intervences kritēriji, — līdz 2014. gada 16. septembrim sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2014. gada 9. decembrī;

3. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sākt sniegt 2014. gada 1. janvārī — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;

4. uzskata, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā *ArcelorMittal Liège S.A.* ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, jo laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam neapstrādāta tērauda ražošanas apjoms ES-27 samazinājās no 210,1 miliona līdz 166,2 miljoniem tonnu ⁽¹⁾ (gada pieauguma temps bija attiecīgi: - 20,9 % un - 3,8 % ⁽²⁾), savukārt pasaules līmenī ražošanas apjoms palielinājās no 1 348,1 miliona līdz 1 649,3 miljoniem tonnu (gada pieauguma temps bija attiecīgi + 22,3 % un + 3,4 %); ņem vērā, ka Savienības daļa pasaulē saražotā tērauda kopapjomā samazinājās no 16 % 2007. gadā līdz 10 % 2013. gadā, un šis samazinājums bija ievērojamāks nekā ASV un Krievijā, savukārt Āzijā saražotās produkcijas daļa strauji palielinājās — no 56 % līdz 67 % tajā pašā laikposmā, kā rezultātā metālapstrādes nozare Ljēžā pēdējos gados ir sarukusi no 6 193 darbvietām 40 uzņēmumos 2007. gadā līdz 4 187 darbvietām 35 uzņēmumos 2012. gadā — nodarbinātības līmenis nozarē samazinājās par 32 %;

5. uzsver, ka šo pārmaiņu negatīvo ietekmi uz tirdzniecības modeļiem pastiprināja citi faktori, piemēram, tērauda pieprasījuma samazināšanās Savienības autobūves un celtniecības nozarēs ekonomikas krīzes rezultātā un ražošanas izmaksu relatīva palielināšanās (izejvielas, enerģija, ar vidi saistīti ierobežojumi u. c.). Šie faktori ir nodarījuši kaitējumu Savienības tērauda rūpniecības konkurētspējai, un to ietekmē pēdējos gados ir zaudēts daudz darbvietu tērauda nozarē, jo Eiropā tika slēgtas vai pārstrukturētas vairākas tērauda ražošanas rūpnīcas.

6. uzsver, ka ir vajadzīga efektīva un saskaņota Savienības līmeņa pieeja, lai novērstu Savienības tērauda ražošanas nozares konkurētspējas samazināšanos; uzsver, ka ir vajadzīgi pienācīga apmēra un mērķtiecīgi ieguldījumi, lai nodrošinātu inovāciju kā galveno dzinējspēku Savienības tērauda ražošanas nozares konkurētspējai pasaulē un sniegtu garantiju darbvietu saglabāšanai Eiropā;

7. pieņem zināšanai progresa ziņojumu par to, kā tiek īstenots Komisijas 2013. gada 11. jūnija Rīcības plāns konkurētspējīgai un ilgtspējīgai tērauda rūpniecībai Eiropā, kurā secināts, ka puse no paziņojumā paredzētajām darbībām ir īstenotas; uzsver, ka ir jānodrošina attiecīgo darbību pienācīga īstenošana, lai sasniegtu reālus rezultātus, kuri ļautu panākt Savienības tērauda ražošanas nozares uzplaukumu;

8. atzīmē, ka šis ir ceturtais pieteikums EGF atbalsta saņemšanai, kurš attiecas uz tērauda nozari, no kuriem trīs pieteikumi ir saistīti ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos ⁽³⁾ un viens pieteikums — ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi ⁽⁴⁾; mudina Komisiju novērst turpmākus atlaišanas no darba gadījumus šajā nozarē, sagatavojot un īstenojot preventīvus un modelējošus pasākumus;

⁽¹⁾ Avots: Pasaules Tērauda asociācija, 2014. gada tērauda nozares statistikas gadagrāmata (*Steel Statistical Yearbook 2014*).

⁽²⁾ Saliktais gada pieauguma temps.

⁽³⁾ Lieta EGF/2009/022 BG/*Kremikovtsi* (Komisija pieteikumu noraidīja), EGF/2012/010 RO/*Mechel* (COM(2014)0255 no 7.5.2014.), EGF/2013/007 BE/*Hainaut steel (Dufenco-NLMK)* (COM(2014)0725 no 9.12.2014.), EGF/2013/002 BE/*Carsid* (COM(2014)0553 no 5.9.2014.).

⁽⁴⁾ Lieta EGF/2010/007 AT/*Steiermark-Niederösterreich*. 2011. gada 27. septembra Lēmums 2011/652/ES (OV L 263, 7.10.2011., 9. lpp.).

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

9. atzīmē — ir sagaidāms, ka atlaišana no darba *ArcelorMittal Liège S.A.* būtiski negatīvi ietekmēs Ljēžas reģionu — reģionu, kurš ir ļoti atkarīgs no metālapstrādes nozares un kurā *ArcelorMittal* darbības sašaurināšanas ietekme ir jo svarīgāka tāpēc, ka šis uzņēmums vietējā līmenī nodarbina 78,9 % no visiem metālapstrādes nozarē strādājošajiem un 14,3 % no ražošanas nozarē strādājošajiem;
10. ņem vērā, ka līdzfinansējama saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums attiecas uz šādām trim galvenajām jomām: pārcelšana citā darbā, apmācība un pārkvalificēšana un uzņēmējdarbības veicināšana; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai jaunas apmācības pakalpojumi tiktu sniegti atbilstoši attiecīgā reģiona darba tirgus faktiskajām vajadzībām;
11. atbalsta EGF regulas noteikumu izmantošanu, lai turpmāk sniegtu palīdzētu šī reģiona jauniešiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā (*NEET*);
12. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums tika sagatavots, apspriežoties ar atlaistajiem strādniekiem, kam šie pakalpojumi paredzēti, un sociālajiem partneriem;
13. norāda, ka vairāk nekā puse ko kopējām plānotajām izmaksām ir jāizmanto profesionālās pārkvalifikācijas pasākumiem, proti, atbalstam, norādēm un integrācijai; norāda, ka šos pakalpojumus sniegs *FOREM* (Valonijas reģiona valsts nodarbinātības un apmācību dienests), kas darbojas kā starpniekstruktūra šī pieteikuma īstenošanā;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
15. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopuma sagatavošanā būtu jāņem vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes un tam būtu jāatbilst pārejai uz resursu ziņā efektīvu un noturīgu ekonomiku;
16. uzsver, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai tādu aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt ilgstošu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
17. norāda, ka pasākumi, kuri obligāti jāveic atbilstīgi Beļģijā pastāvošajām kolektīvās atlaišanas procedūrām un kurus veic Profesionālās pārkvalifikācijas struktūrvienības savas standartdarbības ietvaros (piemēram, atbalsts saistībā ar pārcelšanu citā darbā, apmācība, palīdzība darba meklēšanā, profesionālās karjeras konsultācijas u. c.) nav iekļauti šajā EGF pieteikumā;
18. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Sociālā fonda atbalsts iepriekš tika piešķirts projektam ("*EnTrain – En Transition-Reconversion-Accompagnement*"), kura mērķis bija izstrādāt vispārīgas pedagoģijas metodes pārkvalifikācijas nodaļām, un ka šī projekta konstatējumi varētu būt noderīgi plānoto pasākumu īstenošanā;
19. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
20. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Beļģijas pieteikums EGF/2014/012 BE/ArcelorMittal)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/472.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0045

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Beļģijas pieteikums EGF/2014/011 BE/Caterpillar

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2014/011 BE/Caterpillar) (COM(2014)0735 – C8-0015/2015 – 2015/2021(BUD))

(2016/C 316/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0735 – C8-0015/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0033/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no piedāvāto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt iniciatīvas savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

- D. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2014/011 BE/*Caterpillar*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF sakarā ar to, ka pārskata periodā no 2014. gada 1. janvāra līdz 1. maijam un pēc tā uzņēmums *Caterpillar Belgium S.A.*, kas darbojas NACE 2. red. 28. nodaļas "Citur neklasificētu iekārtu, mehānismu un darba mašīnu ražošana" saimnieciskās darbības nozarē, saistībā ar pieprasījuma samazināšanos Eiropā atlaida no darba 1 030 darbiniekus, no kuriem 630 darbinieki, paredzams, piedalīsies pasākumos;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. norāda, ka ir ievēroti EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, un tādēļ piekrīt Komisijai, ka saskaņā ar minēto regulu Beļģija ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2014. gada 22. jūlijā, līdz 2014. gada 16. septembrim sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2014. gada 9. decembrī;
 3. norāda, ka kopējais budžets ir EUR 2 038 090, no kuriem EUR 73 378 ir paredzēti īstenošanai, un ka finansiālais atbalsts no EGF ir EUR 1 222 854 jeb 60 % no ierosināto pasākumu kopējām izmaksām;
 4. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sākt sniegt 2014. gada 1. aprīlī — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam; norāda, ka par šiem jau sniegtajiem individualizētajiem pasākumiem varēs saņemt EGF finansējumu;
 5. uzskata, ka darbinieku atlaišana uzņēmumā *Caterpillar Belgium S.A.* ir saistīta ar globalizācijas izraisītām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, ražošanai un iekārtu importēšanai no Āzijas Eiropā uzņēmumam izmaksājot lētāk nekā ražošanai Eiropā sarūkošam tirgum; atzīmē, ka Goselī ražotni skāra negatīvā ietekme, kas saistīta gan ar ražošanas procesa sākotnējo, gan beigu posmu, jo tērauda un metāla izstrādājumiem Eiropā nācās saskarties ar jaunietekmes valstu konkurenci un 2009. gada krīze novājināja Eiropas būvniecības un derīgo izrakteņu ieguves nozari, kas ir *Caterpillar* svarīgākie klienti;
 6. norāda, ka pieprasījums pēc būvtehnikas cieta no tā, ka pasaules ekonomikas vājuma dēļ samazinājās privātie un publiskie ieguldījumi infrastruktūrā;
 7. atzīmē, ka šis ir divpadsmitais pieteikums EGF atbalsta saņemšanai, kurš attiecas uz citur neklasificētu iekārtu, mehānismu un darba mašīnu ražošanu, iepriekšējiem pieteikumiem pēc skaita vienādi sadaloties starp tirdzniecības kritēriju un ekonomikas krīzes kritēriju;
 8. pauž nožēlu, ka Šarluā reģionā daudzu bezdarbnieku prasmju līmenis ir zems (59 % nav augstākā līmeņa vidējās izglītības) un 43 % ir bijuši bez darba vairāk nekā divus gadus; pauž nožēlu par to, ka nodarbinātības līmenis Šarluā ir viens no zemākajiem Valonijas reģionā, proti, 52,26 %; tādēļ atzinīgi vērtē iestāžu lēmumu pieteikties uz EGF finansējumu, lai palīdzētu atlaistajiem darbiniekiem;
 9. atzīmē, ka ir sagaidāms, ka darbinieku atlaišanai *Caterpillar* būs nopietna negatīva ietekme uz Šarluā reģionu, kam jau tagad tā pārmērīgās atkarības no tradicionālās nodarbinātības rūpniecībā un jaunu nozaru trūkuma dēļ nākas saskarties ar sarežģītu situāciju darba tirgū; norāda, ka atlaisto darbinieku zemā kvalifikācija apgrūtina jauna darba atrašanu, ņemot vērā nelabvēlīgo ekonomisko kontekstu; iesaka Padomei veikt aptauju, lai atrastu uzņēmēju veiksmes stāstus šajā reģionā un palīdzētu atlaistajiem darbiniekiem rast idejas projektiem, iedvesmojoties no veiksmīgākajiem gadījumiem;
 10. norāda, ka 18 % atlaisto darbinieku, kuriem paredzēta piedalīšanās pasākumos, draud nespēja atgriezties darba tirgū, jo viņi ir vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem;
 11. atzīmē, ka līdzfinansējams saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums attiecas uz šādām trim galvenajām jomām: pārcelšana citā darbā, apmācība un pārkvalificēšana un uzņēmējdarbības veicināšana;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

12. norāda, ka vairāk nekā puse ko kopējām plānotajām izmaksām ir jāizmanto profesionālās pārkvalifikācijas pasākumiem, proti, atbalstam, norādēm un integrācijai; norāda, ka šos pakalpojumus sniegs FOREM (Valonijas reģiona valsts nodarbinātības un apmācību dienests), kas darbojas kā starpniekstruktūra šī pieteikuma īstenošanā;
13. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar paredzēto atbalsta saņēmēju pārstāvjiem un sociālajiem partneriem, ņemot vērā attiecīgā apgabala iespējas un uzņēmējdarbības vidi;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
15. atbalsta EGF regulas noteikumu izmantošanu, lai turpmāk sniegtu palīdzētu šī reģiona jauniešiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā (NEET);
16. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kas paredz turpmākas darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
17. uzsver, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
18. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Sociālā fonda atbalsts iepriekš tika piešķirts projektam ("EnTrain – En Transition-Reconversion-Accompagnement"), kura mērķis bija izstrādāt vispārīgas pedagoģijas metodes pārkvalifikācijas nodaļām, un ka šī projekta konstatējumi varētu būt noderīgi plānoto pasākumu īstenošanā;
19. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
20. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS****par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Beļģijas pieteikums EGF/2014/011 BE/Caterpillar)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/471.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0046

Autopārvadājumiem Kopienā izmantotu transportlīdzekļu gabarīti un masa *II**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamus gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (11296/3/2014 – C8-0294/2014 – 2013/0105(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 316/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11296/3/2014 – C8-0294/2014),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 11. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0195),
 - ņemot vērā 2014. gada 18. decembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta pieņemto nostāju otrajā lasījumā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 8. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komiteja ieteikumus otrajam lasījumam (A8-0032/2015),
1. apstiprina turpmāk norādīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. ierosina šo aktu saukt par *Leichtfried –Lupi* direktīvu par komerciālo transportlīdzekļu masu un gabarītiem ⁽³⁾;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC2-COD(2013)0105

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/..., ar ko groza Padomes Direktīvu 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamus gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2015/719.)

⁽¹⁾ OV C 327, 12.11.2013., 133. lpp.

⁽²⁾ 2014. gada 15. aprīlī pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0353.

⁽³⁾ Jörg Leichtfried un Maurizio Lupi vadīja sarunas attiecīgi Parlamenta un Padomes vārdā

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Komisijas deklarācija par noteikumu par tipa apstiprinājuma pārskatīšanu

Atkāpe attiecībā uz smago kravas transportlīdzekļu aerodinamisko kabīņu un aizmugurējo aerodinamisko ierīču maksimālo garumu, kā to paredz jaunā direktīva par smago kravas transportlīdzekļu maksimālo svaru un izmēriem (Direktīvas Nr. 96/53/EK grozījums), prasa veikt grozījumus tipa apstiprinājuma tiesiskajā regulējumā (proti, Regulā (EK) Nr. 661/2009 un Regulā (ES) Nr. 1230/2012).

Komisija pašlaik pārskata Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 661/2009 ar mērķi uzlabot transportlīdzekļu vispārējo drošību. Kā prasīts Regulas (EK) Nr. 661/2009 17. pantā, Komisija 2015. gadā iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, attiecīgā gadījumā iekļaujot tajā priekšlikumus par šīs regulas vai citu atbilstīgo Savienības tiesību aktu grozīšanu, lai iekļautu tajos jaunus drošības elementus, jo īpaši attiecībā uz kravas transportlīdzekļiem. Komisija paredz pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām ierosināt vajadzīgos grozījumus un attiecīgā gadījumā veikt ietekmes novērtējumu ne vēlāk kā līdz 2016. gadam.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0047

Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondi *I****Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (COM(2013)0462 – C7-0209/2013 – 2013/0214(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2016/C 316/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0462),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0209/2013),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 16. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 30. janvāra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2014. gada 10. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu un 61. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0211/2014),
 - ņemot vērā grozījumus, ko tas pieņēma 2014. gada 17. aprīļa sēdē ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2014. gada 18. septembra lēmumu par septītā sasaukuma laikā neizskatītajiem jautājumiem,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas papildu ziņojumu (A8-0021/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 71. lpp.⁽²⁾ OV C 126, 26.4.2014., 8. lpp.⁽³⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0448.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TC1-COD(2013)0214

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 2015/760.)

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0048

Starpbanku komisijas maksas, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem *I****Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (COM(2013)0550 – C7-0241/2013 – 2013/0265(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2016/C 316/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0550),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0241/2013),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 5. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 11. decembra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 21. janvāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu un 61. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0167/2014),
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 3. aprīļa sēdē pieņemtos grozījumus ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2014. gada 18. septembra lēmumu par 7. sasaukuma laikā neizskatītajiem jautājumiem,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas papildu ziņojumu (A8-0022/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0265**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 10. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/751.)*⁽¹⁾ OV C 193, 24.6.2014., 2. lpp.⁽²⁾ OV C 170, 5.6.2014., 78. lpp.⁽³⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0279.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

P8_TA(2015)0049

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Beļģijas pieteikums EGF/2013/011 BE/Saint-Gobain Sekurit

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/011 BE/Saint-Gobain Sekurit) (COM(2015)0009 – C8-0011/2015 – 2015/2017(BUD))

(2016/C 316/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0009 – C8-0011/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0034/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, kuras krasi pastiprina ekonomikas, finanšu un sociālā krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt atbilstīgai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā šis ir pēdējais pieteikums, kuru jāizskata saskaņā ar 2006. gada regulu;
- D. atzinīgi vērtē EGF regulas mērķu un kritēriju paplašināšanu, ko veica 2013. gada decembrī, lai iekļautu un veicinātu pieteikumus no reģioniem un valstīm ar mazāku demogrāfisko blīvumu;
- E. atzinīgi vērtē to, ka EGF pieteikumi Komisijā, Parlamentā un Padomē tiek izskatīti efektīvāk, saīsinot vērtēšanas un apstiprināšanas laiku, lai paplašinātu atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansētu iniciatīvas uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

F. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2013/011 BE/Saint-Gobain Sekurit, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar to, ka ir slēgta uzņēmuma *Saint-Gobain Sekurit (SGS) group* ražotne Ovelē, kur tika ražots neplīstošs stikls automobiļu rūpniecībai un kur tika atlaisti 257 darbinieki; tā kā šī darbinieku atlaišana notika gan pārskata periodā no 2013. gada 31. augusta līdz 2013. gada 31. decembrim, gan pēc tā un ir saistīta ar automobiļu neplīstošā stikla ražošanas apjoma samazināšanos Savienībā;

G. tā kā pieprasītais EGF finansiālais ieguldījums ir EUR 1 339 928 (50 % no kopējām izmaksām);

H. tā kā pieteikums neatbilst EGF regulas 2. panta a) punktā un 2. panta b) punktā noteiktajiem kritērijiem, taču tas iekļaujas ārkārtas apstākļu kategorijā, kas tomēr ļauj izmantot EGF,

1. piekūrt Komisijas lēmumam, ka — lai gan EGF regulas 2. panta a) un b) punktā paredzētie nosacījumi nav ievēroti, — Beļģijas 2013. gada 19. decembra pieteikums finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF atbilst finansiālā ieguldījuma saņemšanas kritērijiem saskaņā ar 2. panta c) punktu, kurā prasīts pierādīt ārkārtas apstākļus; tomēr norāda, ka atsaukšanās uz 2. panta c) punktu būtu jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi un tai nevajadzētu kļūt par priekšnoteikumu EGF izmantošanai gadījumos, kad nav izpildīti pamatnosacījumi;

2. uzsver, ka EGF ir īpašs instruments, kas dod Savienībai iespēju reaģēt uz konkrētiem neparedzētiem apstākļiem un tam būtu jāturpina veikt savu pamatuzdevumu, proti, sniegt atbalstu gadījumos, kad pārskata periodā ir atlaists liels skaits darbinieku (vismaz 500), jo globalizācijas un globālās finanšu un ekonomikas krīzes dēļ ir notikušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos; uzsver, ka EGF nedrīkst aizstāt citus Eiropas strukturālos un investīciju fondus, piemēram, Eiropas Sociālā fondu, un EGF ir jāizmanto, lai papildinātu šo fondu darbību; uzsver, ka ārkārtas apstākļiem, kas ļauj izmantot EGF, ir jāiekļaujas iepriekš minētajā darbības jomā;

3. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2013. gada 19. decembrī saskaņā ar EGF regulu, kurā nav ierobežots apmācībai paredzētais laiks, un ka Komisija pieteikuma novērtējumu darīja pieejamu 2014. gada 21. janvārī; pauž nožēlu par to, ka, atsaucoties uz ārkārtas apstākļiem, par tiem netiek sniegts pietiekami daudz informācijas; uzsver, ka šādi ārkārtas apstākļi ir pienācīgi jāizvērtē, lai pieļautu atkāpi no EGF regulas 2. panta a) un b) punktā paredzētajiem nosacījumiem;

4. pauž bažas par ilgo procedūru no dienas, kad tika atlaisti pirmie darbinieki, līdz pieteikuma novērtēšanai; atgādina, ka EGF mērķis ir pēc iespējas ātrāk sniegt palīdzību atlaistiem darbiniekiem;

5. mudina dalībvalstis un visas iesaistītās iestādes veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai būtu iespējams ātrāk izmantot EGF; šajā sakarībā norāda uz uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir nodrošināt, ka Komisija kopā ar pieteikumu par EGF izmantošanu iesniedz Parlamentam un Padomei arī savu novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību, un ņem vērā, ka ir pieņemta jaunā EGF regula (Regula (ES) Nr. 1309/2013), kurā ir uzlabota EGF efektivitāte, pārredzamība un atbildība un atpazīstamība;

6. mudina dalībvalstis izmantot paraugprakses apmaiņas priekšrocības un īpaši mācīties no tām dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām iestādēm, kas jau ir izveidojušas savus EGF informācijas tīklus, kuros iesaistīti arī sociālie partneri un ieinteresētās personas vietējā un reģionālā līmenī, lai nodrošinātu labu palīdzības sniegšanas struktūru gadījumiem, kad notiktu jebkas, kas ietilpst EGF darbības jomā;

7. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2013. gada 31. augusta — labu laiku pirms galīgā lēmuma un pat pirms pieteikuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

8. norāda, ka neplīstoša stikla ražošana automobiļu rūpniecībai ir nozare, ko skāruši nopietni ekonomikas traucējumi, kurus izraisījuši vairāki faktori, piemēram, automobiļu neplīstošā stikla ražošanas apjoma samazināšanās Savienībā, konkurentu no ārpuskopienas valstīm daļas palielināšanās un šādu produktu importa pieaugums Savienībā; norāda, ka uzņēmuma *SGS Benelux* darbība bija cieši saistīta ar ražošanas tendencēm automobiļu rūpniecības nozarē, kurā laikā no 2007. gada līdz 2012. gadam vieglo automobiļu ražošana samazinājās no 21,9 miljoniem vienību līdz 19,5 miljoniem vienību, savukārt citviet pasaulē tajā pašā laika periodā tā palielinājās no 47,5 miljoniem vienību līdz 60,6 miljoniem vienību; turklāt norāda, ka bijusi vērojama vispārēja tendence automobiļu ražošanas un piegādes uzņēmumiem Savienības robežās pārcelt ražošanu no Rietumeiropas valstīm (īpaši Francijas, Beļģijas un Spānijas) uz Austrumeiropas valstīm;

9. norāda — lai gan nav bijis citu EGF pieteikumu, kuri būtu saistīti tieši ar automobiļu stikla ražošanas nozari ⁽¹⁾, tomēr ir bijuši vairāki pieteikumi saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu ražošanas uzņēmumiem vai automobiļu aprīkojuma piegādes uzņēmumiem ⁽²⁾;

10. norāda, ka *SGS* ir atlaisti tikai pie ražošanas līnijām strādājošie (83 % attiecīgo darbinieku ir strādnieka (*ouvrier*) statuss); norāda — ņemot vērā darba tirgus situāciju skartajā reģionā, atlaistie darbinieki būs jāpār kvalificē, lai viņi spētu atrast darbu citās profesijās un/vai citās nozarēs;

11. pauž nožēlu, ka, ņemot vērā sociālekonomisko situāciju attiecīgajā reģionā un tā kaimiņreģionos (Šarluā, Namīra), uzņēmuma *SGS Benelux* atlaistajiem darbiniekiem ir ierobežotas atrast nodarbošanos šajos reģionos, jo stikla nozarē darbvieta skaits nav liels un viņiem, visticamāk, nāktos konkurēt ar daudziem citiem darba ņēmējiem ar līdzīgu kvalifikāciju un pieredzi; atgādina, ka minētajam reģionam ir raksturīgs salīdzinoši augsts strukturālā bezdarba līmenis, salīdzinoši liela daļa personu bez darba ir ilgstoši un bezdarbnieku kvalifikācijas un prasmju līmenis ir zems; uzsver, ka tādēļ atlaišana uzņēmumā *SGS Benelux* būtu jāskata, ņemot vērā sarežģītos vietējos sociālekonomiskos apstākļus;

12. norāda, ka pieteikumā uzskaitītie individualizētie pakalpojumi, no kuriem lielākā daļa paredzēta visu atlaisto darbinieku atbalstam, ietver vairākus pasākumus, kuru mērķis ir veicināt šo darbinieku atgriešanos darba tirgū un palīdzēt viņiem nokārtot administratīvās procedūras,

13. norāda, ka saskaņotajā individualizēto pakalpojumu kopumā, kuram paredzēts līdzfinansējums, ir šādi 257 atlaisto darbinieku reintegrācijai darba tirgū paredzēti pasākumi (sagrūpti pa kategorijām): 1) individuāla palīdzība darba meklēšanā, personu lietu vadība un vispārīgi informatīvi pakalpojumi, 2) apmācība un jauna apmācība, kā arī 3) uzņēmējdarbības veicināšana;

14. atzinīgi vērtē to, ka pasākumu vispārējā koordinācijā un īstenošanā tika iesaistīti dažādi sociālie partneri un organizācijas, tostarp arodbiedrības (*FGTB*, *CSC*), *FOREM* (Valonijas reģiona valsts nodarbinātības un apmācību dienests), nozares profesionālie un tehnoloģiskie apmācību centri, kas darbojas Valonijas reģionā, Eiropas Sociālā fonda Beļģijas Franču kopienas aģentūra un Valonijas valdība; atzinīgi vērtē arī to, ka arodbiedrības ir tieši iesaistītas divu īpaši izveidotu profesionālās pār kvalifikācijas struktūrvienību vadībā (katram uzņēmumam sava);

15. uzstāj, ka ir vairāk jāveicina atbalsts neatkarībai un vienkāršotai piekļuvei reģionālā līmenī, lai īstenotu augšupēju pieeju, nodrošinot iespēju īstenot vietējus risinājumus reģionālā līmenī visos gadījumos, kad notiktu jebkas, kas ietilpst EGF darbības jomā;

⁽¹⁾ Sk. EGF datubāzi, kas pieejama tīmekļa vietnē <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=582>.

⁽²⁾ Komisijas priekšlikumu projektus saistībā ar šādiem pieteikumiem: EGF/2007/001 FR/*Peugeot suppliers* (lēmums COM(2007)0415, 12.7.2007.), EGF/2007/010 PT/*Lisboa-Alentejo* (lēmums COM(2008)0094, 20.2.2008.), EGF/2008/002 ES/*Delphi* (lēmums COM(2008)0547, 9.9.2008.), EGF/2008/004 ES/*Castilla y León/Aragón automoción* (lēmums COM(2009)0150, 20.3.2009.), EGF/2009/007 SE/*Volvo* un EGF/2009/009 AT/*Steiermark* (lēmums COM(2009)0602, 27.10.2009.), EGF/2009/013 DE/*Karmann* (lēmums COM(2010)0007, 22.1.2010.), EGF/2009/019 FR/*Renault* (lēmums COM(2011)0420, 11.7.2011.), EGF/2010/002 ES/*Cataluña automoción* (lēmums COM(2010)0453, 2.9.2010.), EGF/2010/004 PL/*Wielkopolskie Automotive* (lēmums COM(2010)0616, 29.10.2010.), EGF/2010/031 BE/*General Motors Belgium* (lēmums COM(2011)0212, 14.4.2011.), EGF/2011/003 DE/*Arnsberg* un *Düsseldorf automotive* (lēmums COM(2011)0447, 20.7.2011.), EGF/2011/005 PT/*Norte-Centro Automotive* (lēmums COM(2011)0664, 13.10.2011.), EGF/2012/004 ES/*Grupo Santana* (lēmums COM(2014)0116, 5.3.2014.), EGF/2012/005 SE/*Saab* (lēmums COM(2012)0622, 19.10.2012.), EGF/2013/006 PL/*Fiat Auto Poland* (lēmums COM(2014)0699, 10.11.2014.), EGF/2013/012 BE/*Ford Genk* (lēmums COM(2014)0532, 22.8.2014.).

Otrdiena, 2015. gada 10. marta

16. pieņem zināšanai pasākumus, kuri ierosināti, lai uzlabotu atlaisto darbinieku nodarbinātības iespējas; atgādina, ka starp individualizētajiem pakalpojumiem, kurus paredzēts finansēt no EGF, nav pabalstu;
17. norāda, ka pasākumi, kuri obligāti jāveic atbilstīgi Beļģijas federālajos tiesību aktos iestrādātajām kolektīvās atlaišanas procedūrām un kurus veic profesionālās pārkvalifikācijas struktūrvienības savas standartdarbības ietvaros (piemēram, atbalsts saistībā ar pārcelšanu citā darbā, apmācība, palīdzība darba meklēšanā, profesionālās karjeras konsultācijas u. c.) nav iekļauti šajā EGF pieteikumā;
18. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
19. atzinīgi vērtē to, ka dažādajos EGF izmantošanas posmos un attiecībā uz piekļuvi šim fondam ir piemērots un arī turpmāk tiks piemērots sieviešu un vīriešu līdztiesības un nediskriminācijas princips;
20. atzinīgi vērtē to, ka sociālā plāna izstrādē un pasākumu īstenošanā tika iesaistīti sociālie partneri;
21. uzsver, ka EGF atbalstu drīkst izmantot tikai aktīvu darba tirgus pasākumu līdzfinansēšanai, ar kuriem var panākt stabilu ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
22. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
23. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju kopā ar pielikumiem nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums EGF/2013/011 BE/Saint-Gobain Sekurit)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/470.)

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0053

Kopīgi noteikumi importam no dažām trešām valstīm *I**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (pārstrādāta redakcija) (COM(2014)0323 – C8-0014/2014 – 2014/0168(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

(2016/C 316/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0323),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0014/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2014. gada 13. novembra vēstuli Starptautiskās tirdzniecības komitejai saskaņā ar Reglamenta 104. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 104. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A8-0014/2015),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās grupas atzinumu Komisijas priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi kā vien tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz spēkā esošo aktu negrozītajiem noteikumiem priekšlikumā ir paredzēta tikai šo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TC1-COD(2014)0168

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (pārstrādāta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/755.)

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0054

Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ar Melnkalni ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (kodificēta redakcija) (COM(2014)0374 – C8-0035/2014 – 2014/0190(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2016/C 316/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0374),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0035/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0051/2014),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju,
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0190

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (kodificēta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/752.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0055

Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem *I**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (kodificēta redakcija) (COM(2014)0594 – C8-0169/2014 – 2014/0276(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2016/C 316/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0594),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0169/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0052/2014),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju,
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0276

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko atver dažas Savienības tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (kodificēta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/754.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0056

Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu imports Savienībā ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) (COM(2014) 0586 – C8-0166/2014 – 2014/0272(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2016/C 316/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0586),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0166/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0048/2014),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0272

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/753.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0057

Dažu koncesiju atcelšana attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā *I****Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija) (COM(2014)0593 – C8-0170/2014 – 2014/0275(COD))**

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2016/C 316/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0593),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0170/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0050/2014),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0275**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 11. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko tiek atceltas dažas koncesijas attiecībā uz Turcijas izcelsmes lauksaimniecības produktu importu Savienībā (kodificēta redakcija)***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/756.)*

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0058

Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas izveide ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu grozīto nolīgumu, ar ko izveido Vidusjūras Vispārējo zivsaimniecības komisiju (14993/2014 – C8-0027/2015 – 2014/0274(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 316/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (14993/2014),
 - ņemot vērā projektu grozītajam nolīgumam, ar ko izveido Vidusjūras Vispārējo zivsaimniecības komisiju (15458/2014),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0027/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu (A8-0038/2015),
1. sniedz piekrišanu grozītā nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Vidusjūras Vispārējai zivsaimniecības komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0061

Pamatnostādnes attiecībā uz 2016. finanšu gada budžetu – III iedaļa**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par 2016. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija (2015/2008(BUD))**

(2016/C 316/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. un 314. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz jauno Eiropas Savienības 2015. finanšu gada vispārējā budžeta projektu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2015. finanšu gada vispārējo budžetu ⁽⁵⁾ un sešus ar to saistītos kopīgos paziņojumus, par ko vienojās Parlaments, Padome un Komisija, kā arī trīs vienpusējos paziņojumus,
 - ņemot vērā paziņojumu par investīciju plānu Eiropai (COM(2014)0903), ko Komisija pieņēma 2014. gada 26. novembrī, un priekšlikumu regulai par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (COM(2015)0010), ko Komisija pieņēma 2015. gada 13. janvārī,
 - ņemot vērā Reglamenta II sadaļas 8. nodaļu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0027/2015),
- A. tā kā ES budžets ir galvenokārt investīciju budžets, kam ir spēcīgs sviras efekts un katalizatora ietekme uz izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību visā Savienībā; tā kā tas palīdz īstenot programmas un projektus, ko citādi būtu grūti vai neiespējami īstenot, un nodrošina stratēģiskas investīcijas darbībās ar Eiropas pievienoto vērtību, apvienojot resursus un ļaujot panākt apjomradītus ietaupījumus; tā kā ES budžetam ir jūtama pozitīva ietekme uz pilsoņu dzīvi; tā kā ES budžetam ir izšķiroša loma atšķirību mazināšanā starp Eiropas reģioniem un investīciju nodrošināšanā tur, kur tās ir visvairāk vajadzīgas;
- B. tā kā ekonomikas un finanšu krīzes dēļ investīciju līmenis ES ir ievērojami samazinājies un dažādu ES reģionu attīstības līmeņa atšķirības ir palielinājušās; tā kā, ņemot vērā valstu līmenī noteiktos pastāvīgos ekonomiskos un budžeta ierobežojumus, ES budžetam ir izšķiroša nozīme konkurētspējas veicināšanā, kā arī ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas palielināšanā Savienībā;
- C. tā kā ES budžets nevar izpildīt savu funkciju, ja tiek apšaubīta tā piemērotība, taisnīgums un uzticamība; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu pilnībā ievērotas visas saistības, kas ir iekļautas 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmā (DFS), un lai nekavējoties tiktu atrisinātas vairākas problēmas, kas pēdējos gados ir krājušās, jo īpaši nesamaksāto rēķinu nepieredzēti lielais apjoms 2014. gada beigās; tā kā uzkrāto nesamaksāto rēķinu dēļ notiek kavēšanās ar ES programmu un fondu īstenošanu un ES pilsoņi ir pirmie, kas cieš no šīs situācijas; tā kā kavēšanās ar strukturālajiem maksājumiem

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0100.⁽⁵⁾ OV L 69, 13.3.2015.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

rada jautājumu par to, vai kavētajiem maksājumiem nebūtu jāpiemēro soda procenti, ņemot vērā to, ka reģionālās un vietējās iestādes ir spiestas vērsties finanšu tirgos, lai saņemtu avansā finansējumu, kas segtu kavētās ES iemaksas; uzsver, ka ar apropriāciju atcelšanu maksājumu krīzi nav iespējams atrisināt; atgādina, ka saskaņā ar LESD 310. pantu ES budžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarotiem;

D. tā kā 2016. gadā 2014.–2020. gada DFS jaunās programmas darbosies un tiks īstenotas pilnā apmērā un tiks sākta DFS vidusposma pārskatīšana,

Stabilizācija — trīs vaļi: nodarbinātība, uzņēmumi un uzņēmējdarbība gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei Eiropas Savienībā

1. uzsver, ka ES budžetam ir potenciāls un pievienotā vērtība attiecībā uz darbvietu radīšanu, kā arī uzņēmumu un uzņēmējdarbības attīstību gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei visā Savienībā; šajā sakarībā uzsver arī ES budžeta devumu ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai kohēzijai un pētniecības un izstrādes atbalstam, kā arī iespēju, ka pāreja uz citiem enerģijas veidiem un starpsavienošana var radīt jaunas darbvietas un izaugsmi; norāda, ka daudzas ES programmas, tostarp "Apvārsnis 2020", COSME, "Erasmus +" un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva, tiešā veidā palīdz sasniegt minētos mērķus; cer, ka Komisija 2016. gada budžeta projektā galveno uzmanību pievērsīs šādām uz izaugsmi orientētām programmām un instrumentiem, lai nodrošinātu tiem vajadzīgos līdzekļus;

2. atgādina, ka Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 20 miljonu MVU un ka tie ir 99 % no visiem uzņēmumiem; uzskata, ka labvēlīga uzņēmējdarbības vide un uzņēmējdarbības kultūras attīstība ES, tostarp pienācīgas darbvietas, varētu nodrošināt to, ka MVU atkal ir galvenie darbvietu radītāji Savienībā, jo ekonomikas krīze tos ir vājinājusi; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāatvieglo jaunu uzņēmumu dibināšana un darbība Eiropas Savienībā, sasaistot uzņēmējus un sekmējot jaunus projektus; uzskata, ka ir ne tikai jāvienkāršo tiesību akti un jāsamazina birokrātija, bet arī pilnībā jāizmanto programmā COSME pieejamie finanšu instrumenti, lai šajā ziņā palīdzētu un atbalstītu MVU, īpaši sekmējot viņu piekļuvi tirgiem un kredītiem; uzsver, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fonds MVU un uzņēmumiem ar vidēji lielu kapitālu sniedz milzīgas iespējas;

3. uzsver, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi veido lielāko daļu no investīciju izdevumiem ES budžetā un ka tiem ir izšķiroša nozīme darbvietu radīšanai, izaugsmes sekmēšanai, kā arī konkurētspējas un inovācijas palielināšanai; uzsver, ka ES kohēzijas politika ir sekmējusi publisko ieguldījumu noturību izšķiroši svarīgās ekonomikas jomās un devusi redzamus rezultātus vietējā mērogā, kas var palīdzēt dalībvalstīm un reģioniem pārvarēt pašreizējo krīzi un sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus; aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nākamajos mēnešos ātri pieņemtu atlikušās darbības programmas nolūkā nodrošināt, ka 2016. gadā to īstenošanas temps ir optimāls;

4. pauž bažas par Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas finansējumu no 2016. gada, ņemot vērā to, ka viss programmas finansējums ir pārņests uz 2014. un 2015. gadu; uzsver, ka ir jādara vēl vairāk, lai mazinātu jauniešu bezdarbu, un ka šajā nolūkā būtu jāapsver visas finansēšanas iespējas; atgādina šajā sakarībā, ka 2016. gads būs pirmais gads, kad līdzekļi, kas ir DFS vispārējā saistību rezervē, kā paredzēts regulā par 2014.–2020. gada DFS, politikas mērķiem saistībā ar izaugsmi un nodarbinātību, īpaši jauniešu nodarbinātību, būs pieejami papildus DFS 2016. līdz 2020. gadam noteiktajiem maksimālajiem apjomiem; aicina Komisiju pārbaudīt, kāpēc ir notikusi kavēšanās ar šīs programmas īstenošanu, un strādāt ar dalībvalstīm, lai panāktu finansējuma pilnīgu izlietojumu;

5. uzsver, ka pārrobežu mobilitāte ir nozīmīga, jo tā Eiropai dod iespēju izmantot daudzas cilvēku prasmes, vienlaikus paplašinot apmācības un darba iespējas visām paaudzēm; uzskata, ka tādas simboliskas un veiksmīgas mobilitātes programmas kā "Erasmus +" sniedz labumu gan cilvēkiem, gan ekonomikai un tāpēc tās būtu pilnībā jāizmanto; šajā sakarībā atgādina, ka mobilitātes sociālie aspekti ir vienmēr jāņem vērā un ka mobilitāte ir tikai viens no iespējamajiem veidiem, kā samazināt bezdarbu, un tā nebūtu jāizmanto kā pēdējā iespēja;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

6. atgādina, ka krāpšana nodokļu jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas negatīvi ietekmē dalībvalstu ekonomiku un tādējādi ES budžetu; atgādina, ka jebkāda krāpšanās ar PVN, piemēram, karuseļveida krāpšana, tieši ietekmē ES ieņēmumus; prasa, lai Komisija pastiprinātu ES programmas, kas papildina dalībvalstu rīcību šajā jomā;

7. atzinīgi vērtē to, ka ES budžetā ir ieviests videi draudzīgas attīstības kritērijs; uzskata, ka ES politikai jābūt tādai, kas palīdzētu sasniegt noteiktos mērķus saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu, atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes sekmēšanu, kā arī vides un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību; uzskata, ka tie ir galvenie vispārējie uzdevumi vidējā termiņā un ilgtermiņā, par kuriem nevajadzētu aizmirst;

ES budžets un investīciju plāns

8. atzinīgi vērtē Komisijas iesniegto investīciju plānu kā pirmo soli, jo tas var radīt iespējas piesaistīt investīcijas EUR 315 miljardu apmērā, kas tiktu veiktas infrastruktūrā, izglītībā un pētniecībā, kā arī MVU un uzņēmumos ar vidēji lielu kapitālu, lai mazinātu publisko un privāto investīciju trūkumu, ko izraisīja ekonomikas un finanšu krīze; norāda — ir paredzēts, ka ES budžets būs šī investīciju plāna stingrs pamats, nodrošinot Eiropas Stratēģisko investīciju fondam (ESIF) nepieciešamo garantiju fondu ar EUR 8 miljardiem saistībām un maksājumiem; uzskata, ka ar ieguldījumu no ES budžeta būtu jāpanāk ievērojama atdeve, nodrošinot lielāku sviras efektu; aplicina gatavību ar vislielāko rūpību izpētīt to, kā ES finansiālās saistības pret EIB attiecībā uz ESIF izveidi tiek iekļautas ES budžetā;

9. uzsver ierosinātā investīciju plāna un ES budžeta papildinošo raksturu un abu kopīgo apņemšanos dot impulsu ekonomikas atveseļošanai un veicināt darbvietu radīšanu; uzsver, ka ES budžets pats par sevi ir nozīmīgs investīciju instruments, kuram ir sava īpaša loma un uzdevums un kurš ir sniedzis redzamus rezultātus ar skaidru Eiropas pievienoto vērtību; pauž pārliecību, ka ir jādara viss iespējams, lai radītu sinerģiju ne tikai starp investīciju plānu un ES budžetu, bet arī ar valstu budžetiem nolūkā mazināt investīciju nepietiekamību, nodrošināt konvergenci un stabilitāti ES un maksimāli palielināt publisko izdevumu ietekmi uz reālo ekonomiku; turklāt uzsver, ka ir svarīgi likvidēt esošos šķēršļus investīcijām, jo īpaši tos, kas saistīti ar tiesiskā regulējuma skaidrību un paredzamību;

Iekšējā un ārējā solidaritāte un droša Eiropa

10. atgādina, ka ES budžets ir iekšējas solidaritātes mehānisms, jo ar to tiek atbalstīta ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija, tas palīdz mazināt nabadzību, sekmē sociālo iekļautību un palīdz mazināt attīstības atšķirības ne tikai dalībvalstu, bet arī to reģionu starpā; uzsver, ka tas ir arī ārējas solidaritātes mehānisms, ar kuru tiek sniegta steidzama palīdzība humanitārās un civilās krīzēs, piedāvājot atbalstu valstīm, kurām tas ir vajadzīgs, piemēram, Ukrainai, un palīdzot nodrošināt, ka ES ir lielākais attīstības palīdzības sniedzējs, lai tā varētu izpildīt savas apņemšanās par nabadzības mazināšanu, kuras ir atkārtoti apstiprinātas Eiropas Konsensā attīstības jomā, un kurš palīdz īstenot Globālās attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada;

11. ar bažām norāda, ka Eiropa, neskatoties uz to, ka tā ir viena no drošākajām vietām pasaulē, saskaras ar jauniem iekšējās drošības apdraudējumiem, tāpēc ir vajadzīga ciešāka policijas un tiesu iestāžu sadarbība un rīcības saskaņošana, izstrādājot pasākumus labākai integrācijai un lielākai sociālajai kohēzijai un vienlaikus sekmējot stabilitāti un mieru konflikta zonās; uzsver, ka kopīgi centieni attiecībā uz migrācijas plūsmām vienādi skar gan iekšējo, gan ārējo solidaritāti; atgādina, ka Parlaments atbalsta ES līdzekļu palielināšanu un tādas prakses iedibināšanu, kas paredz taisnīgi sadalīt slogu dalībvalstu starpā saistībā ar patvērumu un migrāciju, lai nodrošinātu drošas ārējās robežas, pilnībā ievērojot ES pamatvērtības, īpaši pievērstoties rīcībai Vidusjūras reģionā un uz ES dienvidaustrumu robežas; aicina Komisiju ierosināt mērķtiecīgus līdzekļu palielinājumus attiecīgajām programmām un instrumentiem, tādējādi aplicinot ES apņemšanos risināt šos jautājumus;

Saistību pildīšana

12. pauž pārliecību, ka ES budžeta potenciāls pilnībā varēs atrīsties tikai tad, ja skaidri un nepārprotami tiks atrisinātas problēmas, kas pēdējos gados ir krājušās un diemžēl dominējušas pagājušā gada sarunās par budžetu, proti, pastāvīgā problēma ar nesamaksātiem rēķiniem gada beigās, jautājums par DFS īpašo instrumentu iekļaušanu budžetā, kā arī kavēšanās ar kohēzijas politikas darbības programmu īstenošanu; uzskata, ka 2015. gads ir pēdējais brīdis rast reālus un noturīgus risinājumus šiem nenokārtotajiem jautājumiem;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

13. prasa pilnībā īstenot kopīgos paziņojumus par maksājumu apropriācijām un par maksājumu plānu, par kuriem Parlaments, Padome un Komisija vienojās 2015. gada budžeta procedūras beigās, un uzskata, ka šāda rīcība parādītu, ka visām trijām iestādēm ir nopietni nodomi mēģināt rast risinājumu nesamaksāto rēķinu problēmai; atgādina apņemšanos šogad organizēt vismaz trīs iestāžu sanāksmes par maksājumiem, lai izanalizētu maksājumu veikšanu un pārskatītās prognozes; cer, ka pirmajā no šīm sanāksmēm 2015. gada martā tiks sniegts pārskats par 2014. gada beigās nesamaksāto rēķinu apmēru galvenajās politikas jomās; pauž nožēlu par to, ka, kā jau bija paredzēts, 2014. gada beigās 2007.–2013. gada kohēzijas programmām vien tas sasniedza līdz šim nepieredzētu summu — EUR 24,7 miljardus; pauž nožēlu, ka šis parāds apdraud ES uzticamību un ir pretrunā visaugstākajā politiskajā līmenī noteiktajiem mērķiem izaugsmes un nodarbinātības jomā; uzsver, ka maksājumi ir tiešs un loģisks turpinājums iepriekš uzņemtajām saistībām;

14. piešķir ārkārtīgi lielu nozīmi pārdomāta maksājumu plāna sagatavošanai un īstenošanai, lai pašreizējās DFS darbības laikā samazinātu nesamaksāto rēķinu apmēru līdz tā strukturālajam līmenim, kā Padome, Parlaments un Komisija to ir norādījuši kopīgajā deklarācijā, par kuru tika panākta vienošanās 2015. gada budžeta procedūras laikā; atgādina, ka par šo plānu visas trīs iestādes vienosies laicīgi pirms 2016. gada budžeta projekta iesniegšanas; uzskata, ka iestāžu 2015. gada marta sanāksmē trijām iestādēm vajadzētu spēt vienoties par šo plānu;

15. atkārtο savu jau sen ieņemto nostāju, ka maksājumi īpašajiem instrumentiem (elastības instruments, ES Solidaritātes fonds, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos) jārēķina papildus DFS maksājumu maksimālajam apjomam, kā tas tiek darīts saistību gadījumā; pauž nožēlu par to, ka pagājušā gada budžeta procedūrā nebija iespējams panākt vienošanos, ņemot vērā to, ka Padome nepareizi interpretēja attiecīgo DFS noteikumu; uzsver, ka Padomes nostāja šajā jautājumā nozīmē, ka DFS var tikt samazināta vēl vairāk salīdzinājumā ar 2007.–2013. gadu; cer, ka jautājums tiks atrisināts, kad Komisija 2015. gadā veiks vispārējās maksājumu rezerves tehnisko korekciju;

16. atgādina, ka ES aģentūrām ir svarīga loma ES politikas un mērķu izstrādē un īstenošanā, piemēram, konkurētspējas, izaugsmes un nodarbinātības jomā; atgādina Komisijai un Padomei, ka ES aģentūras pilda uzdevumus, ko tām ir uzticējis likumdevējs, un tādējādi tās ir jāņem vērā kā nozīmīgas ES administrācijas daļas; uzsver, ka aģentūrām ir vajadzīgi pietiekami finansiālie un cilvēkresursi, lai tās varētu pilnībā un efektīvi pildīt pienākumus, kas tām noteikti tiesību aktos; uzsver, ka viena ES aģentūra jau ir paziņojusi, ka tā ir atlikusi un atcēlusi iesāktus projektus tāpēc, ka 2015. gada budžetā ir nolemts drastiski samazināt tās darbinieku skaitu un budžeta līdzekļus; atgādina, ka Parlaments ir pret pārdales fonda veidošanu, un prasa Komisijai 2016. gada budžeta projektā atcelt tā ietekmi;

Turpmākā rīcība

17. mudina Komisiju, sagatavojot 2016. gada budžeta projektu, pienācīgi ņemt vērā iepriekš minētās politiskās prioritātes, lai attiecīgajām ES programmām un pasākumiem tiktu nodrošināti minēto mērķu sasniegšanai nepieciešamie līdzekļi; šajā sakarībā cer no Komisijas saņemt pozitīvu atbildi uz papildu pieprasījumiem un viedokļiem, kas pausti šajā rezolūcijā, lai atrisinātu pastāvīgās problēmas un sekmētu šā gada budžeta procedūru; turklāt cer, ka Komisija budžeta projektā ierosinās atbilstošu maksājumu apropriāciju līmeni, pamatojoties uz reālām prognozēm un vajadzībām, lai ES rīcībā būtu līdzekļi, kas atbilstu tās vērienīgajiem mērķiem;

18. atgādina, ka saskaņā ar Līgumu “Eiropas Parlaments, Padome un Komisija nodrošina to, ka ir pieejami finanšu līdzekļi, lai Savienība varētu izpildīt savas juridiskās saistības attiecībā pret trešām personām”; uzstāj, ka ir jāizmanto visi saskaņā ar DFS regulu pieejamie līdzekļi, lai ievērotu Savienības juridiskās saistības un neapdraudētu vai neaizkavētu maksājumus visām iesaistītajām pusēm, piemēram, pētniekiem, universitātēm u. c.;

19. aicina Padomi, izskatot nākamā gada budžetu, beigt piemērot dubultstandartus un pildīt apņemšanās, ko tā ir paudusi savos paziņojumos un lēmumos, neatkarīgi no tā, vai tās attiecas uz maksājumu krīzi, DFS, stratēģiju “Eiropa 2020” vai investīciju atjaunošanu; uzskata, ka šādi politiski paziņojumi un apņemšanās ir tikai tukši vārdi, ja tos nepapildina pietiekami budžeta līdzekļi, kas ļautu tos īstenot;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

20. apņemas, ievērojot DFS maksimālos apjomus un pienācīgi ņemot vērā akūto maksājumu trūkumu, apzinīgi un atbildīgi pildīt savu budžeta lēmējinstiūcijas vienas iestādes lomu, veicinot ļoti mērķtiecīgus palielinājumus tajās budžeta jomās, kurās ir augsta apguves spēja, kas atbilst tā politiskajām prioritātēm un garantē veiksmīgu izpildi; šajā sakarībā ir paredzējis ar specializēto komiteju palīdzību izpētīt īpašās programmas un budžeta pozīcijas, ar kurām šo mērķi varētu labāk sasniegt;

21. uzsver, ka 2016. gada budžets būs izšķiroši svarīgs, jo 2016. gads būs ne tikai pirmais gads, kad tiks īstenots jaunās DFS noteikums par vispārējo saistību rezervi, bet šim budžetam būtu arī jākalpo par atskaites kritēriju DFS pārskatīšanā pēc vēlēšanām, kura tiks sākta pirms 2016. gada beigām; uzsver, ka ir nepieciešams noteikt politiskās prioritātes un laicīgi konstatēt jomas, kurās ir pierādījies, ka ES izdevumi rada pievienoto vērtību, un kurās 2014.–2020. gada DFS perioda otrajā pusē būs vajadzīgas papildu investīcijas; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi cieši uzraudzīt to nozīmīgāko ES programmu īstenošanu un izpildi, kuras šajā budžeta procedūrā jau darbojas;

22. atkārtoti apstiprina, ka Parlaments iestājas par ES pašu resursu sistēmas padziļinātu reformu, jo tās pašreizējie trūkumi budžeta sarunās rada nopietnus sarežģījumus; tādēļ uzskata, ka Pašu resursu augsta līmeņa grupas darbs Mario Monti vadībā politiskajā ziņā ir ārkārtīgi nozīmīgs; atzinīgi vērtē minētās augsta līmeņa grupas pirmo novērtējuma ziņojumu, kurā ir ierosināts jautājumu par Savienības budžeta pašu resursiem apskatīt no iespējami daudziem aspektiem, un ar nepacietību gaida tās darba iznākumu un galīgos priekšlikumus, ko paredzēts 2016. gadā izklāstīt iestāžu konferencē, kurā piedalīsies arī valstu parlamentu, un skatīt saistībā ar DFS pārskatīšanu pēc vēlēšanām;

o

o o

23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV